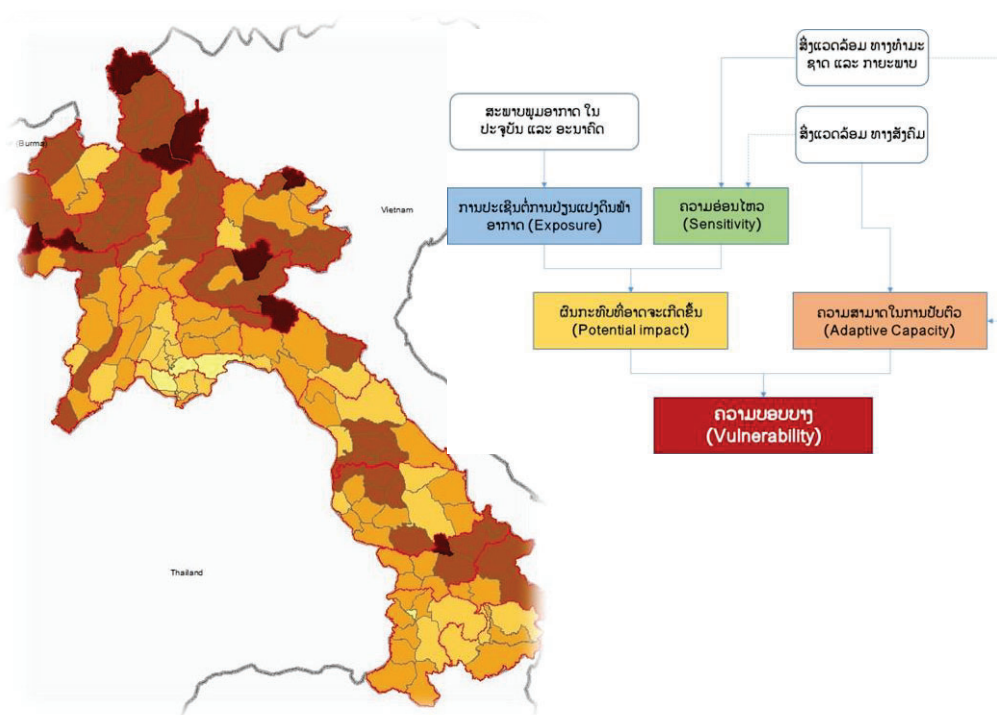

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ບົດການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ທັນວາ 2020

ບົດນຳ

ການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂັ້ນເບື້ອງຕົ້ນ ຢູ່ໃນ 148 ເມືອງ 17 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນ ເດືອນມັງກອນ ຫາ ທັນວາ 2020. ການປະເມີນຄັ້ງນີ້ ກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ 5 ປີ ສົກປີ 2016-2020 ຂອງ ຂະແໜງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍ່ຄື ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII ສົກປີ 2016-2020 ພ້ອມທັງ ຜົນຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາຄາດໝາຍດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 20/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ພະຈິກ 2019.

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນນາມຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດໃນການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນ ກາງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ເປັນ 2 ໄລຍະ ຄື: ໄລຍະທີ 1 ໃນປີ 2020 ເປັນການສຶກສາຂັ້ນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ໄລຍະທີ 2 ແຕ່ປີ 2021 ເປັນຕົ້ນໄປເປັນການສຶກສາຂໍ້ມູນແບບລະອຽດຮອບດ້ານ ພ້ອມທັງ ສ້າງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນຫຼາຍ ເພາະຜົນຂອງການປະເມີນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ວຽກງານວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີຄວາມລະອຽດ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມ ຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ທັງຈະເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານສຳຄັນ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງ ການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນອານາ ຄົດ, ຊຶ່ງການປະເມີນດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ່ເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ຂໍ້ມູນອ້າງອິງອັນໜຶ່ງ ໃນການວາງແຜນນະໂຍບາຍ ກໍ່ຄື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຕໍ່ໜ້າ ໂດຍການຄຳນຶງເຖິງບັນຫາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...26 ມີນາ 2021

ລັດຖະມົນຕີ

ສົມມາດ ພິລເສນາ

ບົດສັງລວມຫຍໍ້

ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີສາເຫດຕົ້ນຕໍ ມາຈາກການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍເທິງໜ້າໂລກຮ້ອນຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຫຼື ພາວະໂລກຮ້ອນ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດເຫດການຮຸນແຮງທາງໄຟຟ້າປັດທຳມະຊາດໃນຈັງຫວະຖີ່ຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ: ພາຍຸ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄຟປ່າ, ລະດັບ ນ້ຳທະເລສູງຂຶ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ລະບົບນິເວດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ເພິ່ງພາທຳມະຊາດເປັນແຫຼ່ງທຳມາຫາກິນ ລວມທັງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ເວົ້າລວມແລ້ວ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ໜຶ່ງທີ່ໃຫຍ່ສົມຄວນ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງໂລກ, ພາກພື້ນ ແລະ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບ ສປປ ລາວ ກໍ່ເປັນປະເທດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຍ້ອນວ່າ ລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຍັງຕໍ່າ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ທີ່ຄາດວ່າຈະມີຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ການວາງແຜນເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດທັງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງ ຂະແໜງການ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວາງແຜນມີປະສິດທິພາບສູງ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມບອບບາງໃຫ້ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ. ສະນັ້ນ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈຶ່ງໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂັ້ນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ສຳເລັດໃນປີ 2020 ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນການວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຂະແໜງການຕົນ.

ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ໃນຄັ້ງນີ້ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ມີການດຳເນີນໄປຕາມ ຫຼັກວິຊາການຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຫຼັກການ ຂອງ ຄະນະກຳມະການສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດແນະນຳດ້ານວິຊາການ ສຳລັບການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທີ 4 ໃນປີ 2007. ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ແມ່ນກຳນົດ ຈາກ 3 ອົງປະກອບຫຼັກ ຄື: ການປະຊຸມກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure), ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity), ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity) ຊຶ່ງແຕ່ລະອົງປະກອບ ແມ່ນປະກອບ ດ້ວຍ ຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກການວິເຄາະທາງດ້ານປະລິມານ (Quantitative analysis).

ໃນການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຄັ້ງນີ້ ເຫັນວ່າ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ມີຜົນໃນການກຳນົດ ລະດັບການປະຊຸມກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນສະພາບອາກາດຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມ, ແຕ່ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຍັງບໍ່ທັນລະອຽດ ແລະ ຄົບຖ້ວນເທົ່າທີ່ຄວນ. ສະນັ້ນ, ຜົນຂອງການປະເມີນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນດາເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງພາກ ເໜືອ

ເປັນຕົ້ນ: ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ແຂວງຊຽງຂວາງ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ ລວມທັງບັນດາ ເມືອງຂອງແຂວງຄຳມ່ວນ, ແຂວງສາລະວັນ ແລະ ແຂວງຈຳປາສັກ. ສຳລັບລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສູງຫຼາຍ ແມ່ນ ຢູ່ແຂວງພາກເໜືອເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ບາງເມືອງຢູ່ແຂວງພາກໃຕ້, ສ່ວນລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສູງ ຫຼາຍ ແມ່ນບັນດາເມືອງໃຫຍ່ ແລະ ເມືອງເທດສະບານຂອງແຂວງ. ບັນດາເມືອງທີ່ຢູ່ແຂວງພາກກາງ ແມ່ນມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສູງກວ່າບັນດາເມືອງທີ່ຢູ່ແຂວງພາກໃຕ້.

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ແຂວງພາກເໜືອ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນ ແປງດິນຟ້າອາກາດສູງຫຼາຍ (ຈັດຢູ່ໃນລະດັບ 5) ໂດຍສະເພາະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ແຂວງຊຽງຂວາງ. ສຳລັບການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນປະກອບຈາກຂໍ້ມູນ ຫຼາຍດ້ານ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະຖິຕິ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການປະເມີນຄັ້ງນີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ສາລະບານ

I. ສະພາບລວມ ໂດຍສັງເຂບ.....	1
II. ວິທີວິທະຍາ ຂອງ ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	4
III. ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.....	7
3.1 ຜົນການປະເມີນ ແລະ ແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທົ່ວປະເທດ	7
3.2 ຜົນການປະເມີນ ແລະ ແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂັ້ນແຂວງ.....	10
3.2.1 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.....	10
3.2.2 ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ	28
3.2.3 ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ	46
3.2.4 ແຂວງ ອຸດົມໄຊ	63
3.2.5 ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ	81
3.2.6 ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ	100
3.2.7 ແຂວງ ຫົວພັນ.....	119
3.2.8 ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ	137
3.2.9 ແຂວງ ຊຽງຂວາງ	157
3.2.10 ແຂວງ ວຽງຈັນ.....	175
3.2.11 ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ.....	193
3.2.12 ແຂວງ ຄຳມ່ວນ	211
3.2.13 ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ	229
3.2.14 ແຂວງ ສາລະວັນ	248
3.2.15 ແຂວງ ເຊກອງ	265
3.2.16 ແຂວງ ຈຳປາສັກ	283
3.2.17 ແຂວງ ອັດຕະປື.....	301
3.2.18 ແຂວງ ໄຊສົມບູນ	321

I. ສະພາບລວມ ໂດຍສັງເຂບ

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຫຼມອິນດູຈີນ ແລະ ບໍ່ມີທາງອອກສູ່ທະເລ ລວມມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 236.800 ກມ², ຊຶ່ງມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບບັນດາປະເທດດັ່ງນີ້: ທິດເໜືອຕິດກັບ ສປ ຈີນ, ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບ ສສ ຫວຽດນາມ, ທິດໃຕ້ຕິດກັບ ລາດສະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ ລາດສະອານາຈັກໄທ ແລະ ສະຫະພາບມຽນມາ.

ປັດຈຸບັນ ສປປ ລາວ ປະກອບມີ 17 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ມີປະຊາກອນລວມທັງໝົດປະມານ 7,123 ລ້ານຄົນ (ປະມານ 1,27 ລ້ານຄົວເຮືອນ¹), ຊຶ່ງປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ປະກອບອາຊີບກະສິກຳ. ພູມສັນຖານສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນພູພຽງ ແລະ ພູດອຍ ທີ່ມີລັກສະນະສູງກວ່າ 500 ມ ຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ ພື້ນທີ່ທັງພຽງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ລຽບຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ ຊຶ່ງເໝາະສົມແກ່ການເຮັດກະສິກຳ ແລະ ແມ່ນ້ຳຂອງເປັນແມ່ນ້ຳສາຍຫຼັກ ທີ່ໄຫຼແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ້. ສະພາບອາກາດຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງອອກເປັນ 2 ລະດູຄືລະດູຝົນ (ເລີ່ມແຕ່ເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ຕຸລາ) ແລະ ລະດູແລ້ງ (ເລີ່ມແຕ່ເດືອນພະຈິກ ຫາ ເມສາ) ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍລາຍປີ ປະມານ 1.300 – 3.000 ມມ. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ພາກເໜືອ ແລະ ຕາເວັນອອກແມ່ນປະມານ 20 ອົງສາເຊວເຊສ ແລະ ສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ທັງພຽງ, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍປະມານ 25-27 ອົງສາເຊວເຊສ.

ພື້ນທີ່ພູດອຍຢູ່ທາງພາກເໜືອ ທີ່ມີລະດັບຄວາມສູງ ສູງກວ່າ 1.000 ມ ຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ, ມີສະພາບອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ, ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍປະມານ 1.500 – 2.000 ມມ, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ່ຳກວ່າພື້ນທີ່ອື່ນໆຂອງປະເທດ. ສຳລັບພື້ນທີ່ພູພຽງທາງພາກກາງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມສູງລະຫວ່າງ 500 – 1,000 ມ ຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ ມີສະພາບອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ ແລະ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ 2.500 – 3.000 ມມ ຊຶ່ງສູງກວ່າເຂດອື່ນໆຂອງປະເທດ. ສຳລັບພື້ນທີ່ທັງພຽງທີ່ກວມເອົາທາງພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ 1,500 – 2,000 ມມ².

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ສະນັ້ນ, ລັດຖະບານຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດເອົາ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ຍ້ອນວ່າບັນຫາດັ່ງກ່າວໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພິ່ງພາກມະຊາດ ໃນການທຳມາຫາກິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ລັດຖະບານ ຈຶ່ງໄດ້ເປັນເຈົ້າການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ: ໄດ້ເຂົ້າເປັນພາຄີສັນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ອະນຸສັນຍາກຽວໂຕ ວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອຮ່ວມກັບປະຊາຄົມໂລກແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງເປັນການຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ ແລະ ທຶນຮອນ ມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

¹ ຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກການລາຍງານ ຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງ ຜທ

² ຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NAPA), ກຄປ, ກຊສ, 2009

ສຳລັບໄພອັນຕະລາຍ ຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຄວາມຖີ່ຂອງສະພາບອາກາດ ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກທຸກໆ 2 ປີ/ຄັ້ງ ກ່ອນປີ 1992 ມາເປັນທຸກໆປີ ຫຼື 2 ຄັ້ງ/ປີ ຫຼັງຈາກປີ 1992³. ໃນລະຫວ່າງຊຸມປີ 1966 ຫາ ປີ 2009 ໄພນ້ຳຖ້ວມຖືວ່າເກີດຂຶ້ນຫຼາຍເປັນອັນດັບໜຶ່ງ, ຮອງລົງມາແມ່ນຜະຍາດ ລະບາດ (ເຊັ່ນ: ໄຂ້ຍຸງ, ທ້ອງຂີ້ຮາກ, ຖອກທ້ອງ ແລະ ໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່ (H5N1)), ລົມພາຍຸ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ¹. ເກືອບທຸກໆປີ ທີ່ພາຍຸເກີດຂຶ້ນສ່ວນໃຫຍ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີໄພນ້ຳຖ້ວມ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ ຕໍ່ກັບຊີວິດການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາໄພນ້ຳຖ້ວມກໍເກີດມີຄວາມຖີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນ⁴.

ບັນຫາໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ກັບເຮືອນຊານ ແລະ ສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ (ເຊັ່ນ: ການຂົນສົ່ງ, ນ້ຳປະປາ ແລະ ສຸຂະພາບ) ຕົວຢ່າງ: ໄພນ້ຳຖ້ວມໃນປີ 2005 ໄດ້ສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ເປັນມູນຄ່າ 29 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ⁵. ສຳລັບໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2018 ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ 13 ແຂວງ ຕັ້ງແຕ່ພາກເໜືອ, ພາກກາງ ຈົນຮອດ ພາກໃຕ້ ຂອງປະເທດ ໂດຍ ສະເພາະ ແຂວງອັດຕະປື ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງ ເນື່ອງຈາກສັນເຂື່ອນ ເຊປຽນ-ເຊນ້ຳນ້ອຍແຕກ. ເຫດການນ້ຳຖ້ວມ 3 ຄັ້ງໃຫຍ່ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2018 ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ 17 ແຂວງ, 90 ເມືອງ ແລະ ມີ ປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເຖິງ 268.000 ຄົນ ໃນທົ່ວປະເທດ⁴. ນອກຈາກນັ້ນ ສປປ ລາວ ຍັງປະສົບກັບໄພ ແຫ້ງແລ້ງ ຊຶ່ງເກີດຖີ່ຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ ເນື່ອງຈາກມີຝົນຕົກຂາດຊ້ວງ ຫຼື ລະດູການບໍ່ມາປົກກະຕິ. ໄພແຫ້ງແລ້ງທີ່ຮຸນ ແຮງ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມປີ 1996, 1998 ແລະ 2003 ແລະ ມີການຄາດຄະເນວ່າ 6 ໃນບັນດາ 18 ແຂວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພແຫ້ງແລ້ງ. ໄພແຫ້ງແລ້ງສິ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ກັບຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ການ ຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍ ທາງເສດຖະກິດໃນວົງກວ້າງ⁴.

ເພື່ອຮັບປະກັນ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນການປັບ ຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດວິໄສ ທັດ ຮອດປີ 2030 ໂດຍສຸມໃສ່ຕາມທິດ “ປະເທດລາວ ສີຂຽວ ສະອາດ ງາມຕາ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ທາງດ້ານ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ບົນພື້ນຖານການເຕີບໂຕເສດຖະກິດສີຂຽວ ເພື່ອບັນລຸການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ກ້າວເປັນປະເທດອຸດສາຫະກຳທັນສະໄໝ ຮັບປະກັນຄວາມສາມາດໃນການກຽມພ້ອມຮັບມື ກັບການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພທຳມະຊາດ” ແລະ ຍຸດທະສາດ 10 ປີ (2016-2025) ຂອງ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍໄດ້ກຳນົດ ແລະ ວາງກອບຍຸດທະສາດ ຂອງການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມທິດ ຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ.

ດ້ານນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລັດຖະບານ ໄດ້ ຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ ປີ 2013-2020. ໃນປີ 2015 ລັດຖະບານ ກໍໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ແຜນງານແຫ່ງຊາດການປະກອບສ່ວນ

³ ຍຸດທະສາດການປັບຕົວ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານພະຈິກ , 2017 <http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/MASAP-book-28-Aug18.pdf>

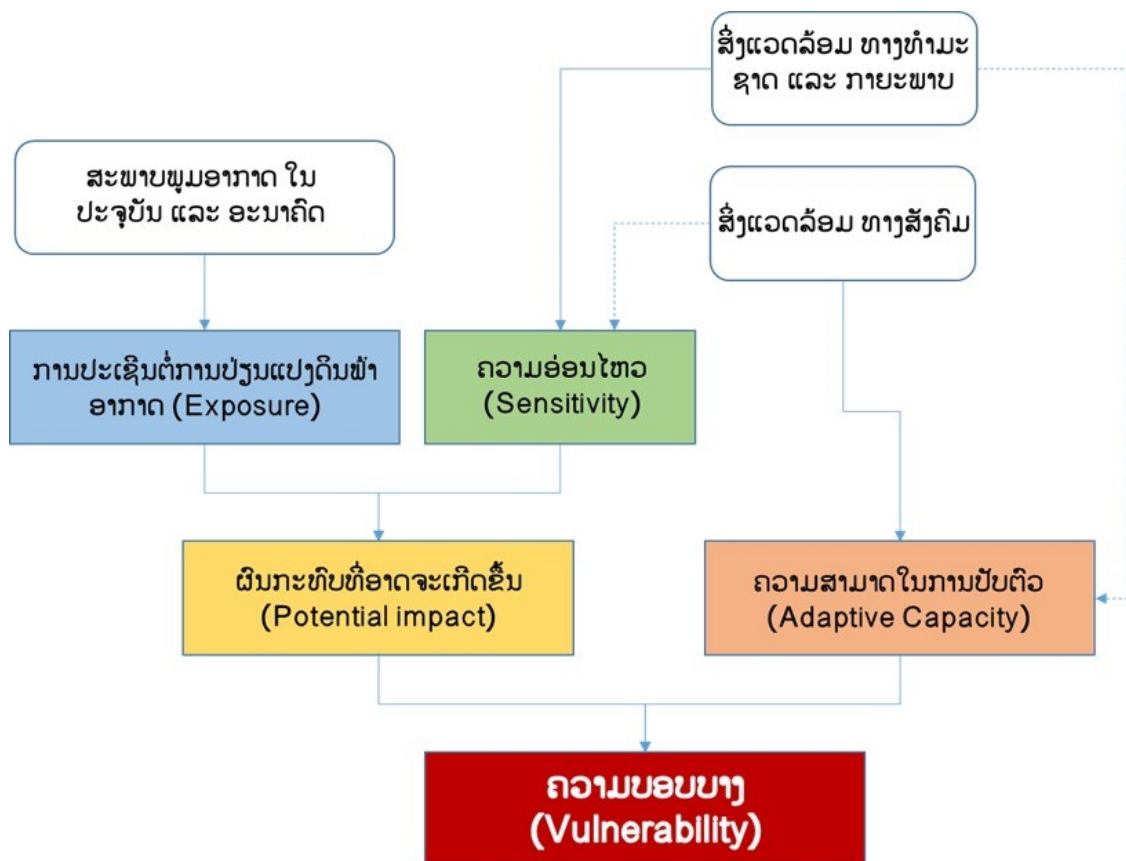
⁴ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດ (2015)

⁵ ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທີ 2 (2013)

ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນກັບປະຊາຄົມໂລກ ຈຳກັດການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ບໍ່ໃຫ້ສູງຂຶ້ນເກີນ 2 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ໃນປີ 2019 ໄດ້ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ລົງວັນທີ 18/9/2019, ຊຶ່ງເປັນນິຕິກຳສຳຄັນ ທີ່ກຳນົດແນວທາງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການທັງໃນລະດັບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ກອງທຶນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃນປະເທດ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ກໍໄດ້ກຳນົດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ແຜນວຽກຈຸດສຸມສຳຄັນ ແລະ ຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ກຳນົດເຂົ້າໃນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025).

II. ວິທີວິທະຍາ ຂອງ ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ໃນຄັ້ງນີ້ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ມີການດຳເນີນໄປຕາມ ຫຼັກວິຊາການ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຫຼັກການ ຂອງ ຄະນະກຳມະການສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດແນະນຳດ້ານ ວິຊາການ ສຳລັບ ການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທີ 4 ໃນປີ 2007, ດັ່ງ ສະແດງໃນຮູບທີ 1 ລຸ່ມນີ້:

ຮູບທີ II-1 ວິໄສທັດຂອງການປະເມີນຄວາມບອບບາງ⁶

ໃນຮູບທີ II-1 ຂ້າງເທິງ ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ ລວມທັງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ.

ຄວາມບອບບາງ = ຕຳລາ (ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ຄວາມສາມາດໃນການ ປັບຕົວ) ຫຼື

Vulnerability = function (exposure, sensitivity, adaptive capacity)

⁶ ປັບປຸງຈາກ The Vulnerability Sourcebook: Concept and guidelines for standardized vulnerability assessments, GIZ 2017

- **ຄວາມບອບບາງ:** ໝາຍເຖິງ “ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮັບມືກັບຜົນກະທົບ ທີ່ເກີດຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ” ຫຼື ແມ່ນຜົນທີ່ໄດ້ ຈາກ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity) ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ (Potential Impact);
- **ການປະຊຸມຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ:** ໝາຍເຖິງ “ລັກສະນະພູມອາກາດ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ແປປວນ ໃນລະດັບທີ່ຮຸນແຮງ ຊຶ່ງກະທົບໃສ່ລະບົບໃດໜຶ່ງ”. ສໍາລັບການວິເຄາະລັກສະນະສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ແມ່ນ ນໍາໃຊ້ແບບຈໍາລອງສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ແລະ RCP8.5 (RCP: Representative Concentration Pathway). ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ແລະ RCP8.5 ໝາຍ ເຖິງ ລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ຂອງ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເທິງໜ້າໂລກ ມີລະດັບພະລັງງານຄວາມຮ້ອນສະເລ່ຍ 4,5 ວັດ/ຕາແມັດ ແລະ 8,5 ວັດ/ຕາແມັດ ໃນປີ 2100 ຕາມລໍາດັບ;
- **ຄວາມອ່ອນໄຫວ:** ໝາຍເຖິງ “ລະດັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບ ທີ່ມີຕໍ່ລະບົບໃດໜຶ່ງ ໂດຍມີສາເຫດມາຈາກ ສະພາບພູມອາກາດ” ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສະພາບແວດລ້ອມ ທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
- **ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ:** ໝາຍເຖິງ “ຄວາມສາມາດຂອງລະບົບໃດໜຶ່ງ ທີ່ຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແປປວນ” ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສະພາບແວດລ້ອມ ທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ແມ່ນ ການຕີລາຄາ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ໂດຍອີງໃສ່ກອບແນວຄວາມຄິດການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ໃນຮູບທີ1. ໃນນັ້ນ, ການປະຊຸມຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນ ຄາດຄະເນຜົນກະທົບ ຈາກ ທ່າອ່ຽງຂອງການປ່ຽນແປງອຸນຫະພູມ, ປະລິມານນໍ້າຝົນ ແລະ ເຫດການ ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ: ພາຍຸ, ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄພໜາວ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກໍາໄດ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຜົນຂອງການຄາດຄະເນໃນຕໍ່ໜ້າ ເພື່ອນໍາຜົນການປະເມີນນັ້ນ ມາໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ໃນການວາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານ ເພື່ອກະກຽມຄວາມພ້ອມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ຂໍ້ມູນທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຄັ້ງນີ້ ແມ່ນປະກອບມີ 4 ປະເພດຫຼັກຄື: ຂໍ້ມູນປະເພດເອກະສານ, ຂໍ້ມູນປະເພດສະຖິຕິ, ຂໍ້ມູນດ້ານພື້ນທີ່ (Geospatial Data) ແລະ ຂໍ້ມູນແບບຈໍາລອງສະພາບພູມອາກາດ. ຊຶ່ງຂໍ້ມູນປະເພດເອກະສານແມ່ນກ່ຽວກັບ ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ. ສໍາລັບ ຂໍ້ມູນປະເພດສະຖິຕິ ແມ່ນບັນດາສະຖິຕິ ຂອງສະພາບພູມອາກາດຜ່ານມາ: ລະດັບນໍ້າ, ສະພາບໄຟຟ້າ, ການປ່ຽນແປງ ຂອງອຸນຫະພູມ ແລະ ປະລິມານຝົນ; ນອກຈາກນີ້ ຍັງກວມເອົາສະຖິຕິ ຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາກອນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ (ເສັ້ນທາງ, ນໍ້າປະປາ, ໄຟຟ້າ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ) ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາ. ສໍາລັບ ຂໍ້ມູນດ້ານພື້ນທີ່ (Geospatial Data) ແມ່ນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງເຖິງຂອບເຂດການປົກຄອງ (ຂອບເຂດ ເມືອງ, ແຂວງ), ຕາໜ່າງເສັ້ນທາງ, ແຜນຜັງເມືອງ ແລະ ແຜນທີ່ການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ

ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ຂໍ້ມູນແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ແມ່ນນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP). ສຳລັບ ປັດໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ປະລິມານຝົນ. ຂອບເຂດຂອງ ການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດໃນອະນາຄົດ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

ໃນການປະເມີນຄັ້ງນີ້, ໂດຍອີງຕາມການຄຳນວນຄ່າຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ໄດ້ແບ່ງລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ອອກເປັນ 5 ລະດັບ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

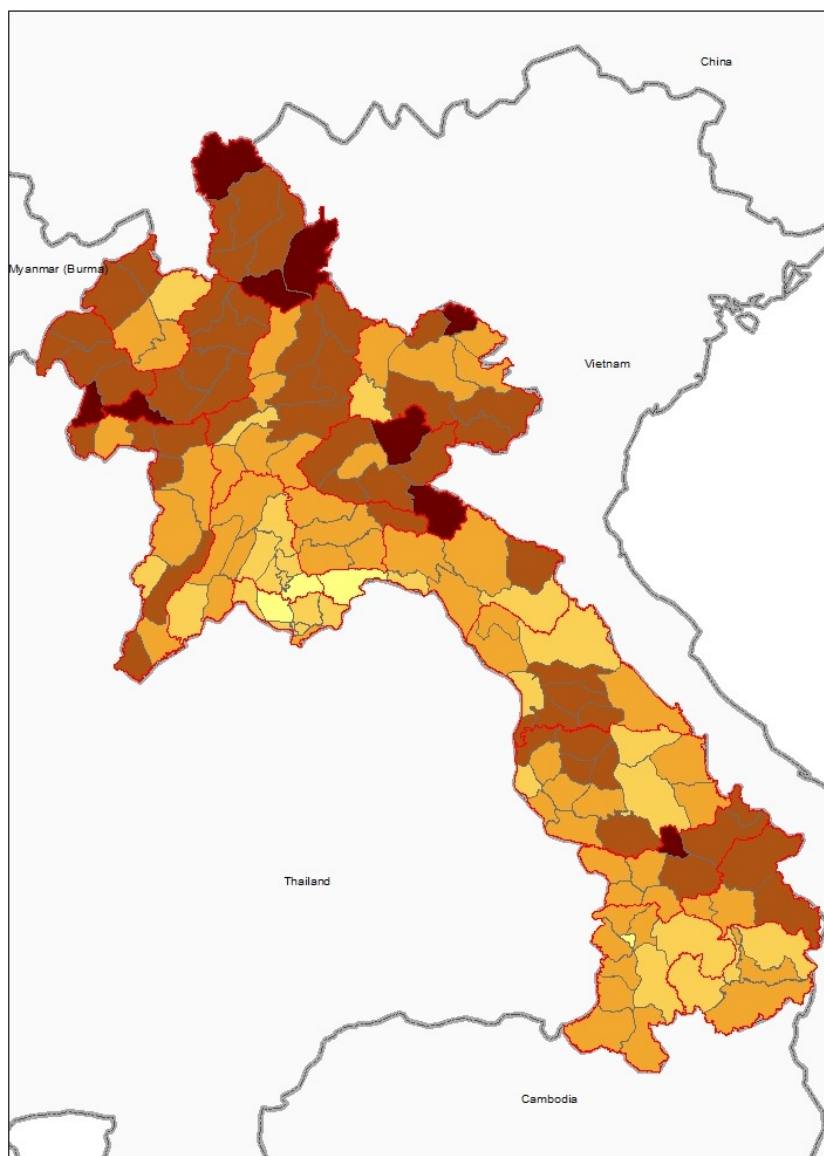
- ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ແມ່ນລະດັບ 1;
- ລະດັບຕ່ຳ ແມ່ນລະດັບ 2;
- ລະດັບປານກາງ ແມ່ນລະດັບ 3;
- ລະດັບສູງ ແມ່ນລະດັບ 4;
- ລະດັບສູງຫຼາຍ ແມ່ນລະດັບ 5.

ໝາຍຄວາມວ່າ ການກຳນົດລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຄິດໄລ່ ທາງສະຖິຕິ ແລະ ສົມທຽບ ບັນດາຄ່າຕົວເລກຄິດໄລ່ ຂອງແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ເມືອງ ດ້ວຍກັນເອງ. ຊຶ່ງການຕັດຫົວໜ່ວຍ (Normalized) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ຄັ້ງນີ້, ຊຶ່ງມັນໄດ້ມີຄ່າຢູ່ລະຫວ່າງ 0 ຫາ 1. ໃນນີ້, ການຈັດລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ແມ່ນໄດ້ແບ່ງຄ່າການຄິດໄລ່ອອກເປັນ 5 ລະດັບ ດັ່ງນີ້: 0 ຫາ 0,2 ແມ່ນ ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ; 0,21 ຫາ 0,4 ແມ່ນ ລະດັບຕ່ຳ; 0,41 ຫາ 0,6 ແມ່ນ ລະດັບປານກາງ; 0,61 ຫາ 0,8 ແມ່ນ ລະດັບ ສູງ ແລະ 0,81 ຫາ 1 ແມ່ນ ລະດັບສູງຫຼາຍ.

III. ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

3.1 ຜົນການປະເມີນ ແລະ ແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທົ່ວປະເທດ

ການຈັດລະດັບຄວາມບອບບາງໃນຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນແບ່ງອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື: ລະດັບ ສູງ (ລະດັບ 4) ມີ 10 ແຂວງ; ລະດັບ ປານກາງ (ລະດັບ 3) ມີ 7 ແຂວງ ແລະ ລະດັບ ຕ່ຳຫຼາຍ (ລະດັບ 1) ມີ 1 ແຂວງ.

ຮູບທີ III-1 ແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ສປປ ລາວ

ໃນຮູບທີ III-1 ສັງລວມແລ້ວ, ຄວາມບອບບາງ ລະດັບເມືອງ ແມ່ນເຫັນວ່າ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ແຂວງ ພາກ ເໜືອ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດສູງຫຼາຍ (ຈັດຢູ່ໃນລະດັບ 5) ໂດຍ ສະເພາະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ແຂວງຊຽງຂວາງ. ສໍາລັບການປະເມີນຄວາມບອບບາງ

ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນປະກອບຈາກຂໍ້ມູນຫຼາຍດ້ານ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະຖິຕິ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍໃນການປະເມີນຄັ້ງນີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ມູນສະຖິຕິໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ລາຍລະອຽດ ຂອງການຈັດລະດັບ ຄວາມບອບບາງຂັ້ນແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ ເຫັນວ່າ ບັນດາແຂວງມີລະດັບຄວາມບອບບາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ດັ່ງນີ້:

- ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 1;
- ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3;
- ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ຫົວພັນ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3;
- ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3;
- ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3;
- ແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;
- ແຂວງ ເຊກອງ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4;

- ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3;
- ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3;
- ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແມ່ນມີຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2 ຜົນການປະເມີນ ແລະ ແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂັ້ນແຂວງ

3.2.1 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

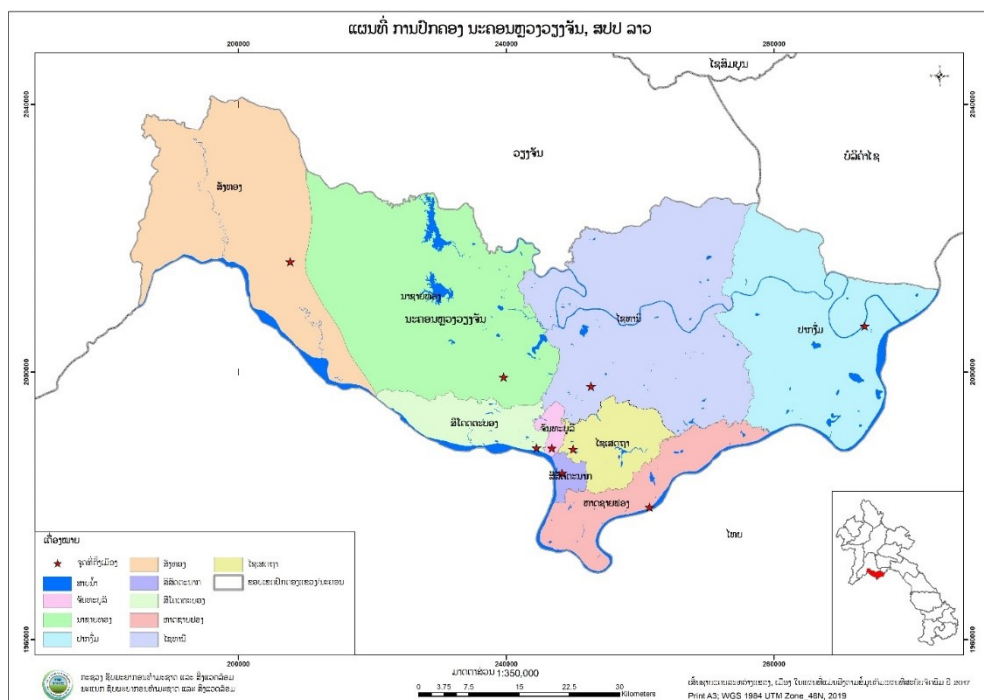
3.2.1.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

1) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພູມສັນຖານ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ນອນຢູ່ຝາກກາງຂອງປະເທດລາວ ມີທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຢູ່ລະຫວ່າງ ເສັ້ນຂະໜານ $17^{\circ}47'50''$ ຫາ $18^{\circ}22'32''$ N ແລະ ເສັ້ນແວງ $102^{\circ}05'40''$ ຫາ $103^{\circ}09'37''$ E. ລວມເນື້ອທີ່ທົ່ວ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ທັງໝົດ 392.000 ເຮັກຕາ ຫຼື 3.920 ກິໂລຕາແມັດ ມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບບັນດາ ແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ຕ່າງໆຄື: ທິດເໜືອຕິດກັບ ແຂວງວຽງຈັນ, ທິດໃຕ້ຕິດກັບ ລາດຊະອານາຈັກໄທ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບປະເທດໄທ ແລະ ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະກອບດ້ວຍ 9 ເມືອງ: ຈັນທະບູລີ, ສີໂຄດຕະບອງ, ໄຊເສດຖາ, ສີສັດຕະນາກ, ນາຊາຍທອງ, ໄຊທານີ, ຫາດຊາຍຟອງ, ສັງທອງ ແລະ ປາກງື່ມ ຊຶ່ງມີປະຊາກອນທັງໝົດ 906.857 ຄົນ, ຍິງ 457.042 ຄົນ, ຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ 173.554 ຄົວເຮືອນ, ຈຳນວນບ້ານ 481 ບ້ານ.

ຊຶ່ງປະກອບມີ 46 ຊົນເຜົ່າ. ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ອາໄສຢູ່ເປັນກຸ່ມຕາມພູຜຽງ, ລຽບຕາມເສັ້ນທາງ, ແຄມ ແມ່ນໍ້າ ແລະ ຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນຕັ້ງຢູ່ເຂດຊານເມືອງ.

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

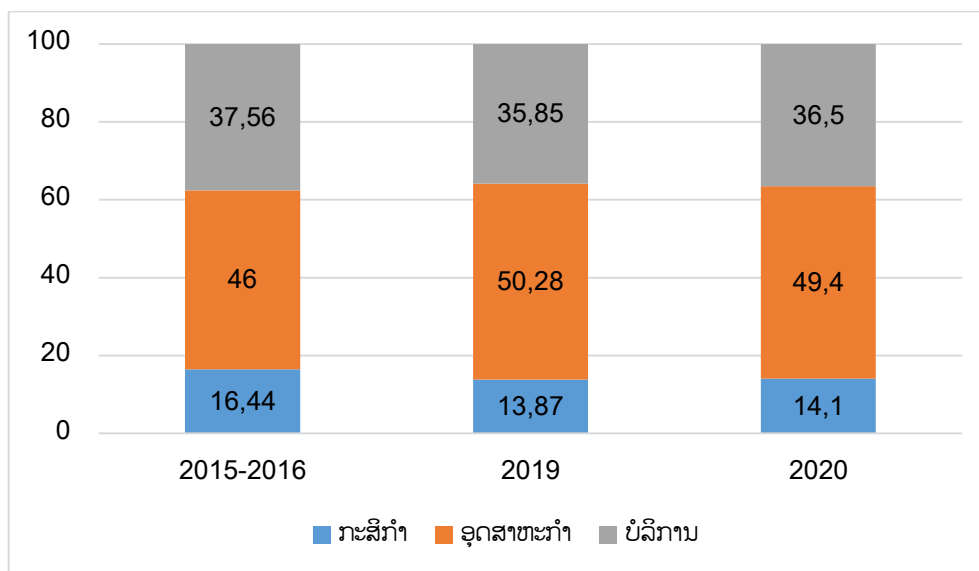
ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄອບຄົວ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ຈັນທະບູລີ	30	12.621	74.722	38.708
2.	ໄຊເສດຖາ	60	26.589	132.911	67.365
3.	ສີໂຄດຕະບອງ	48	26.030	129.117	63.426
4.	ສີສັດຕະນາກ	37	13.020	71.067	35.903
5.	ຫາດຊາຍຟອງ	54	16.127	84.097	42.239
6.	ນາຊາຍທອງ	104	41.448	221.781	111.697
7.	ໄຊທານີ	60	20.735	106.844	54.872
8.	ສັງທອງ	35	6.526	32.673	16.306
9.	ປາກງື່ມ	53	10.458	53.645	26.526
ລວມ		481	173.554	906.857	457.042

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຄາດຄະເນຈຳນວນພົນລະເມືອງ ປະຈະປີ 2018 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

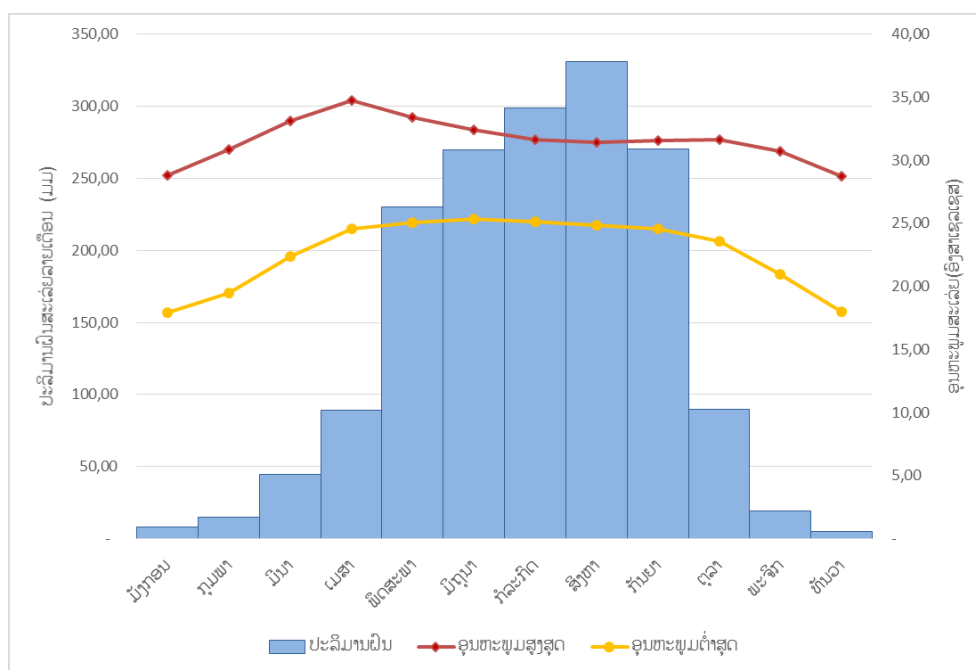
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນປີ 2016-2020 ໃນໄລຍະ 5 ປີແມ່ນໄດ້ພົບກັບສິ່ງທ້າທາຍຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ: ດ້ານການເງິນ-ເງິນຕາ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ (ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ພາຍຸ), ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ອຳນາດການປົກຄອງ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ໄດ້ຕັ້ງໜ້າຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່າງໆຕາມແຜນການ 5 ປີ ທົ່ວໆໄວ້ ໂດຍຫັນເອົາວຽກງານຂອງຂະແໜງການ ໃຫ້ບັນດາເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຍັງມີຄວາມໝັ້ນທົ່ວ. ສຳລັບ ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ, ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງ. ສຳລັບປີ 2015-2016, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນກວມເອົາເກືອບ 50% ຂອງ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ແລະ ກະສິກຳ ແມ່ນ ກວມເອົາພຽງ ປະມານ 16,44%. ສຳລັບປີ 2019, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຍັງເປັນຂະແໜງການຫຼັກທີ່ກວມເອົາ ເກືອບ 50% ຂອງໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ແລະ ຂະແໜງກະສິກຳ ຍັງເປັນຂົງເຂດທີ່ກວມເອົາພຽງ ປະມານ 13% ຂອງໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ແລະ ເຫັນໄດ້ວ່າ ຂະແໜງບໍລິການ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ປະມານ 2% ເມື່ອທຽບຕົວເລກ ຂອງປີ 2016. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຈາກການລະບາດ ພະຍາດອັກເສບປອດຈາກເຊື້ອຈຸລາໂລກສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19) ກໍ່ຕາມ, ການຄາດຄະເນ ການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ ຂອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບ 6,3% ຊຶ່ງເຫັນວ່າຫຼຸດລົງເມື່ອທຽບກັບປີ

2015-2016 (ຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວ 10,92%), ໃນປີ 2017 (ຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວ 9,63%), ໃນປີ 2018 (ຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວ 9,3%) ແລະ ໃນປີ 2019 (ຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວ 9,58%). ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 6.004 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ 2016-2020 ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ສາມາດຈັດເກັບລາຍຮັບໄດ້ 6.008,41 ຕື້ກີບ ແລະ ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 3.211,59 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

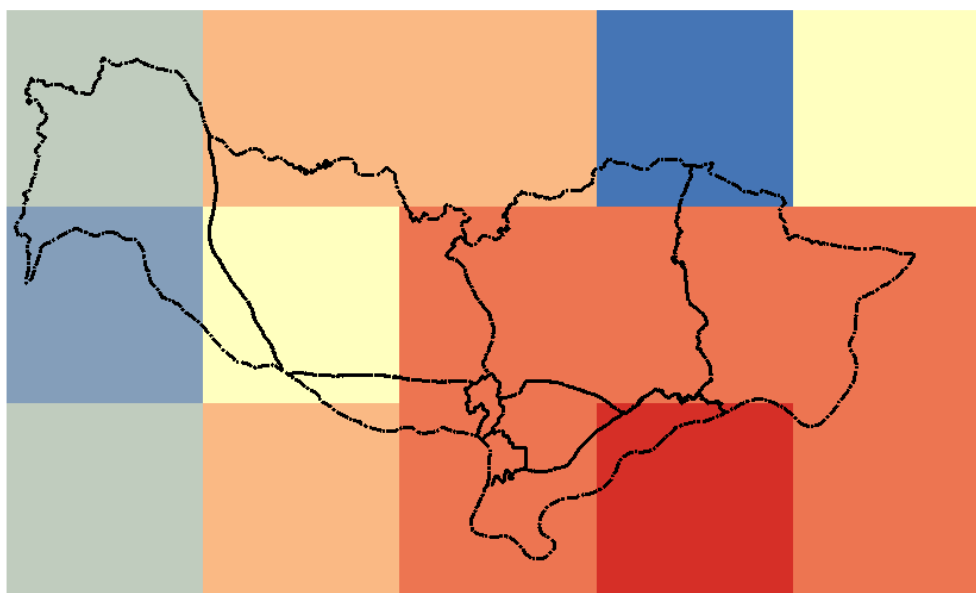
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 1989-2018⁷

ໃນຮູບທີ 3. ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງສຸດ ປະມານ 330 ມມ. ສຳລັບ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ, ເດືອນ ທັນວາ ແລະ ເດືອນມັງກອນ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຫນ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 5-10 ມມ). ສຳລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 35 ອົງສາເຊລເຊສ), ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ໃນ ເດືອນທັນວາ ແລະ ມັງກອນ ແມ່ນປະມານ 29 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງເປັນເດືອນ ທີ່ມີຄ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຕ່ຳກວ່າໝູ່ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ທັນວາ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ແມ່ນມີຄ່າຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 25 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເດືອນທັນວາ ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ຫນ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 18 ອົງສາເຊລເຊສ).

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ສຳລັບ ປັດໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງ ການວິ ເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບ ຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມ ອາກາດໃນອະນາຄົດ ແມ່ນຢູ່ ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

⁷ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນິອຸຕຸນິຍົມ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

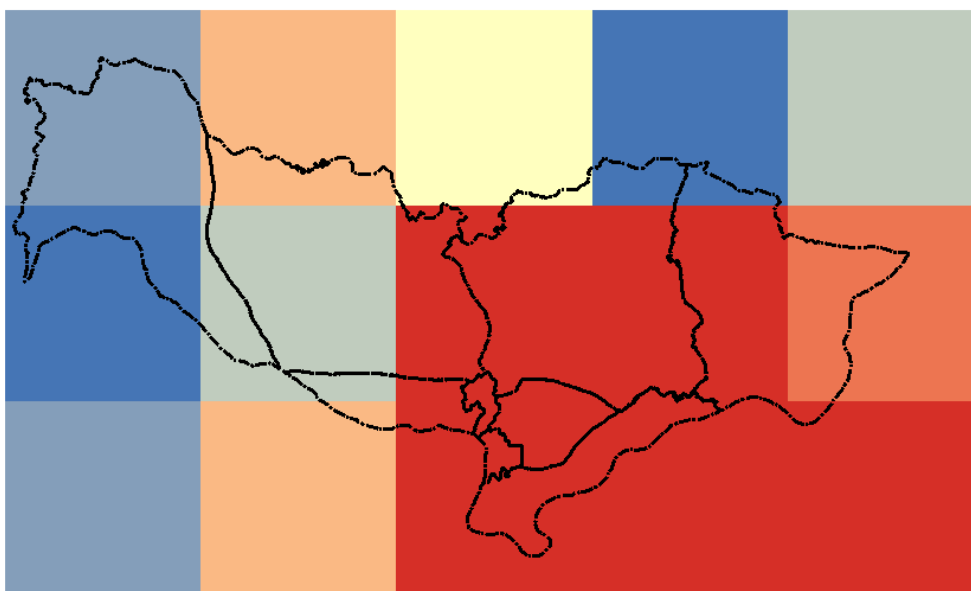

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

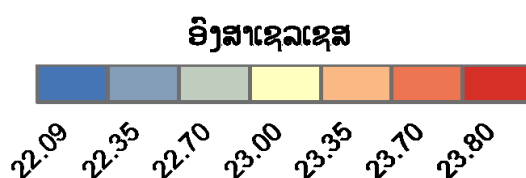
ອົງສາເຊລເຊສ

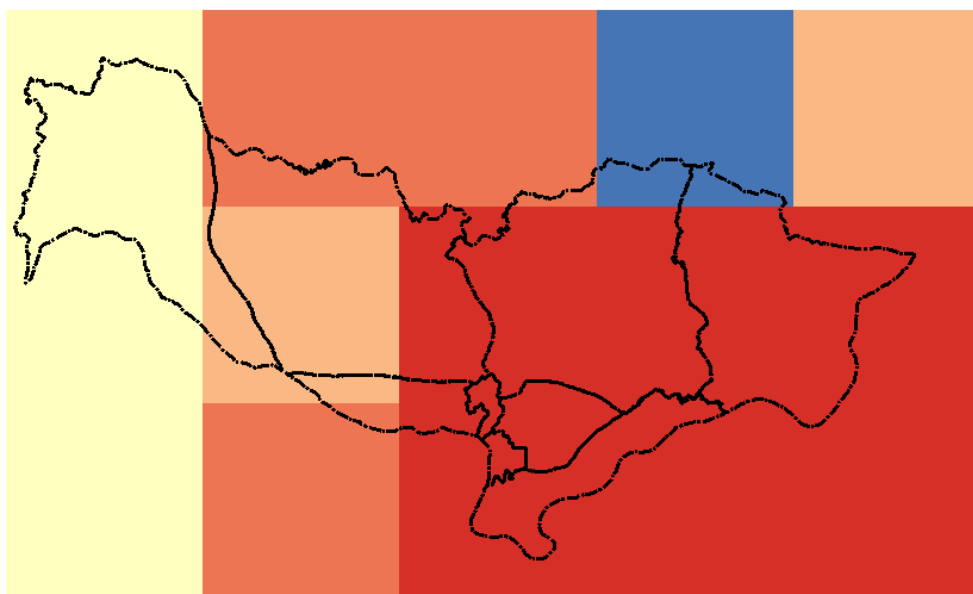
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 19,19-22,53 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ເມືອງ ສັງທອງ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ເປັນເມືອງທີ່ມີຄ່າອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 20,75-21,50 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ, ຫາດຊາດຝອງ, ປາກງື່ມ, ໄຊທານີ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແລະ ສີໂຄດຕະບອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 22,50-22,53 ອົງສາເຊລເຊສ.

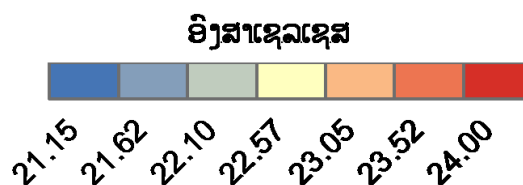
ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

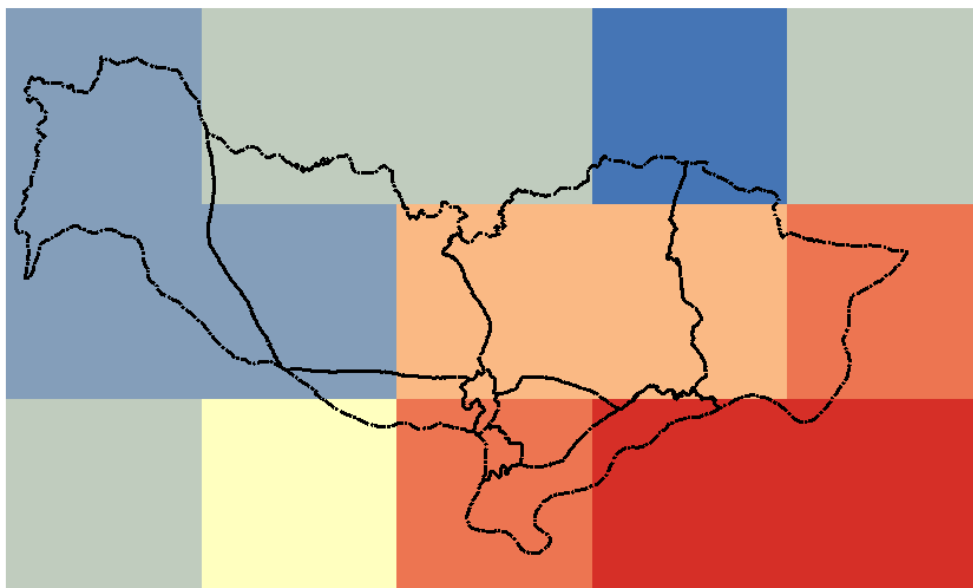
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 22,09-23,80 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,283 ອົງສາເຊລເຊສ. ໃນນີ້ ເມືອງ ສັງທອງ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ເປັນເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 22,08-22,70 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,296 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ, ຫາດຊາດຟອງ, ປາກງື່ມ, ໄຊທານີ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແລະ ສີໂຄດຕະບອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ແມ່ນຢູ່ ລະຫວ່າງ 23,7-23,8 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,28 ອົງສາເຊລເຊສ).

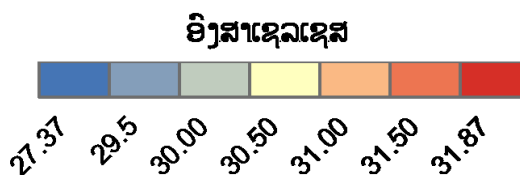
ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

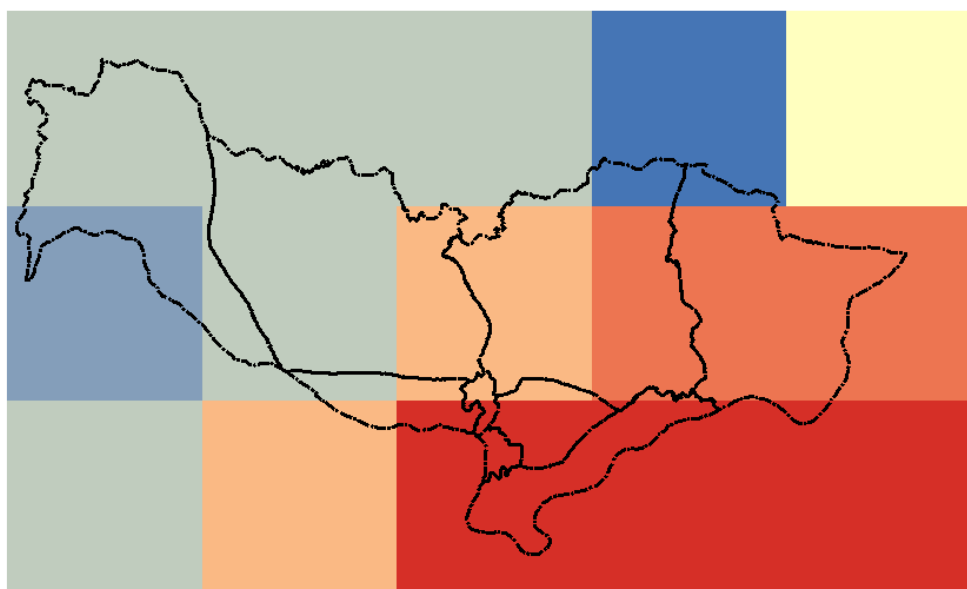
ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 21,15-24,00 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,483 ອົງສາເຊລເຊສ. ໃນນີ້ ເມືອງ ສັງທອງ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ມີຄ່າອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 22,57-23,05 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,497 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ, ຫາດຊາດຟອງ, ປາກງື່ມ, ໄຊທານີ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແລະ ສີໂຄດຕະບອງ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 24,00 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,48 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

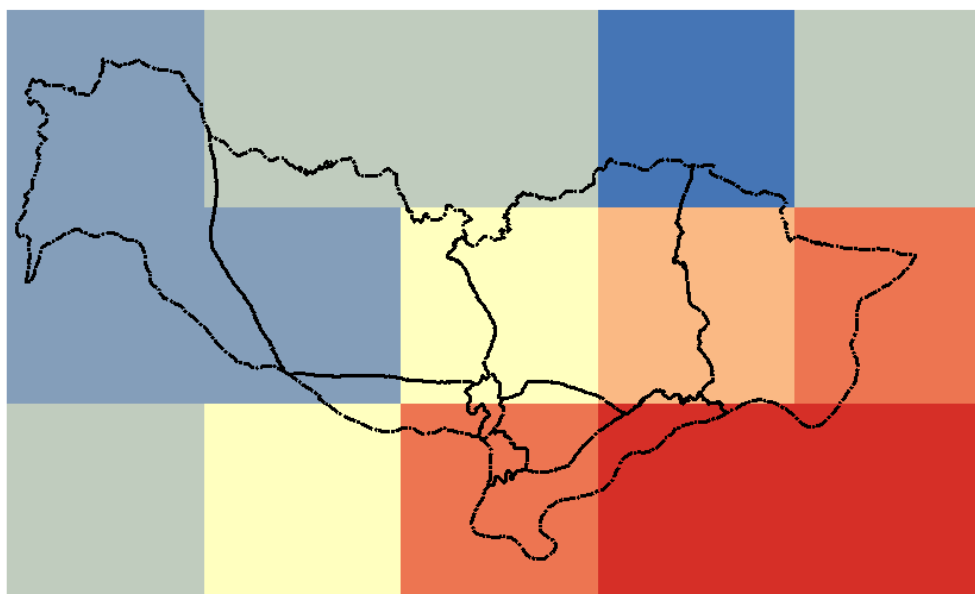
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 27,37-31,87 ອີງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ສັງທອງ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ເປັນເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າໜ້ອຍກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໂດຍມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 27,37 ອີງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ, ຫາດຊາດຟອງ, ປາກງື່ມ ແລະ ເມືອງ ໄຊທານີ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 31,00-31,87 ອີງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

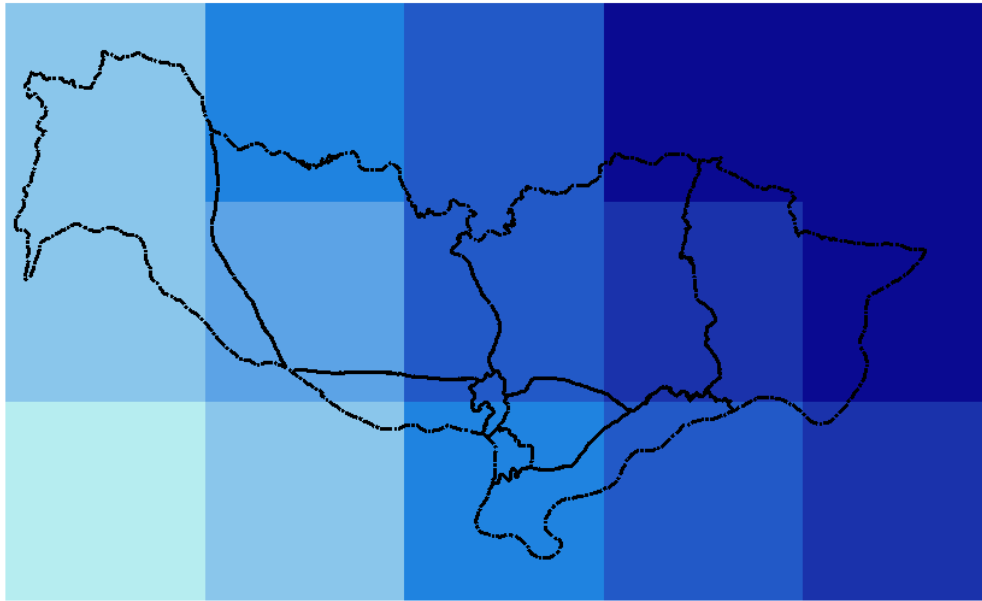
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28,58-33,06 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,198 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ສັງທອງ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ມີຄ່າອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ ໜ້ອຍກ່ວາເມືອງອື່ນໆ ໂດຍມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 30,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,20 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ສີ ສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ, ຫາດຊາດຝອງ, ປາກງື່ມ, ເມືອງ ໄຊທານີ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແລະ ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ລະຫວ່າງ 32,00-33,06 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 30-33,31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,437 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ສັງທອງ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ມີຄ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກ່ວາເມືອງອື່ນໆ ໂດຍມີອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 31,00 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,440 ອົງສາເຊລເຊສ). ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງ ເມືອງນາຊາຍທອງ ແລະ ເມືອງ ໄຊທານີ ແມ່ນ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 32,00 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນ ເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ, ຫາດຊາດຝອງ, ປາກງື່ມ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງເມືອງ ໄຊທານີ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 32,50-33,31 ອົງສາເຊລເຊສ.

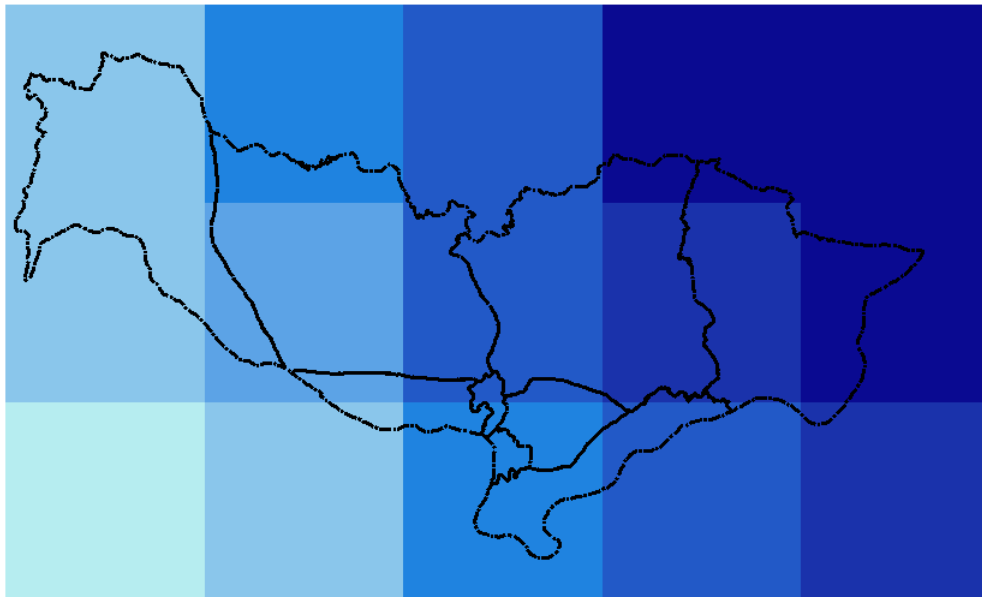

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

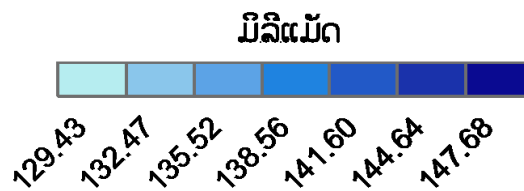
ມິລິແມັດ

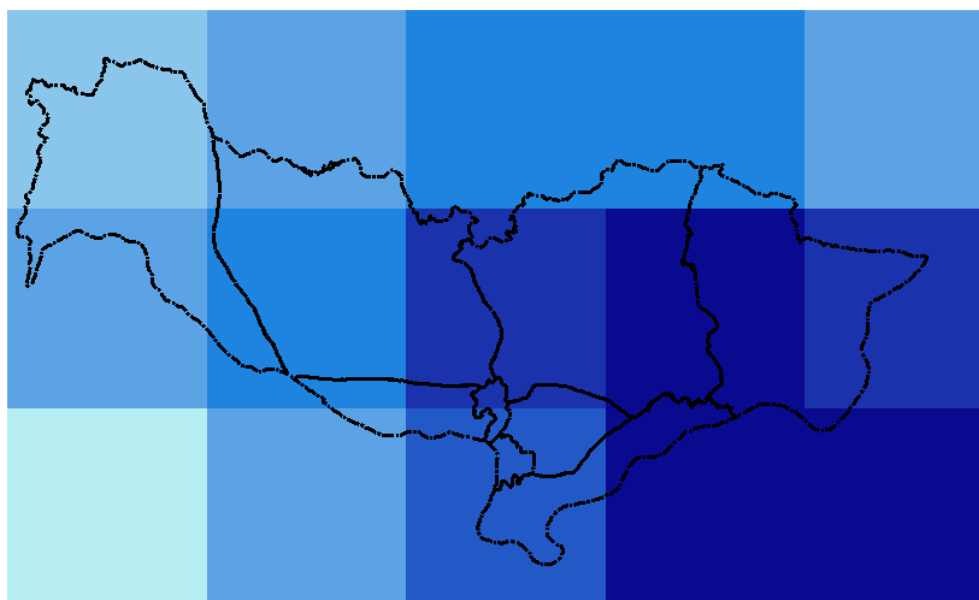
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນມີການກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 126,1-140,48 ມມ. ເມືອງ ປາກງື່ມ ແລະ ເມືອງ ໄຊທານີ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍ ຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 134,69-137,58 ມມ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງ ເມືອງ ຫາດຊາຍຝອງ, ໄຊທານີ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 131,8 ມມ. ສ່ວນ ເມືອງ ສັງທອງ, ນາຊາຍທອງ, ສີໂຄດຕະບອງ, ຈັນທະບູລີ, ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ ແລະ ເມືອງ ຫາດຊາຍຝອງ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 126,01-128,90 ມມ.

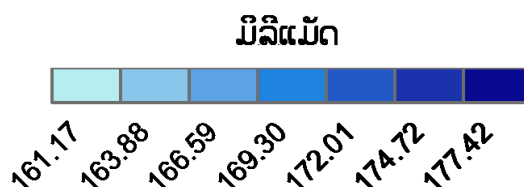
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 132,47-147,68 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,58 ມມ). ເມືອງ ປາກງື່ມ ແລະ ເມືອງ ໄຊທານີ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 144,64-147,68 ມມ. ຂອບເຂດບາງ ສ່ວນຂອງເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ, ເມືອງ ໄຊທານີ ແລະ ເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 138,56 ມມ. ສ່ວນເມືອງ ສັງທອງ, ນາຊາຍທອງ, ສີໂຄດຕະບອງ, ຈັນທະບູລີ, ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 132,47-135,52 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,53 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

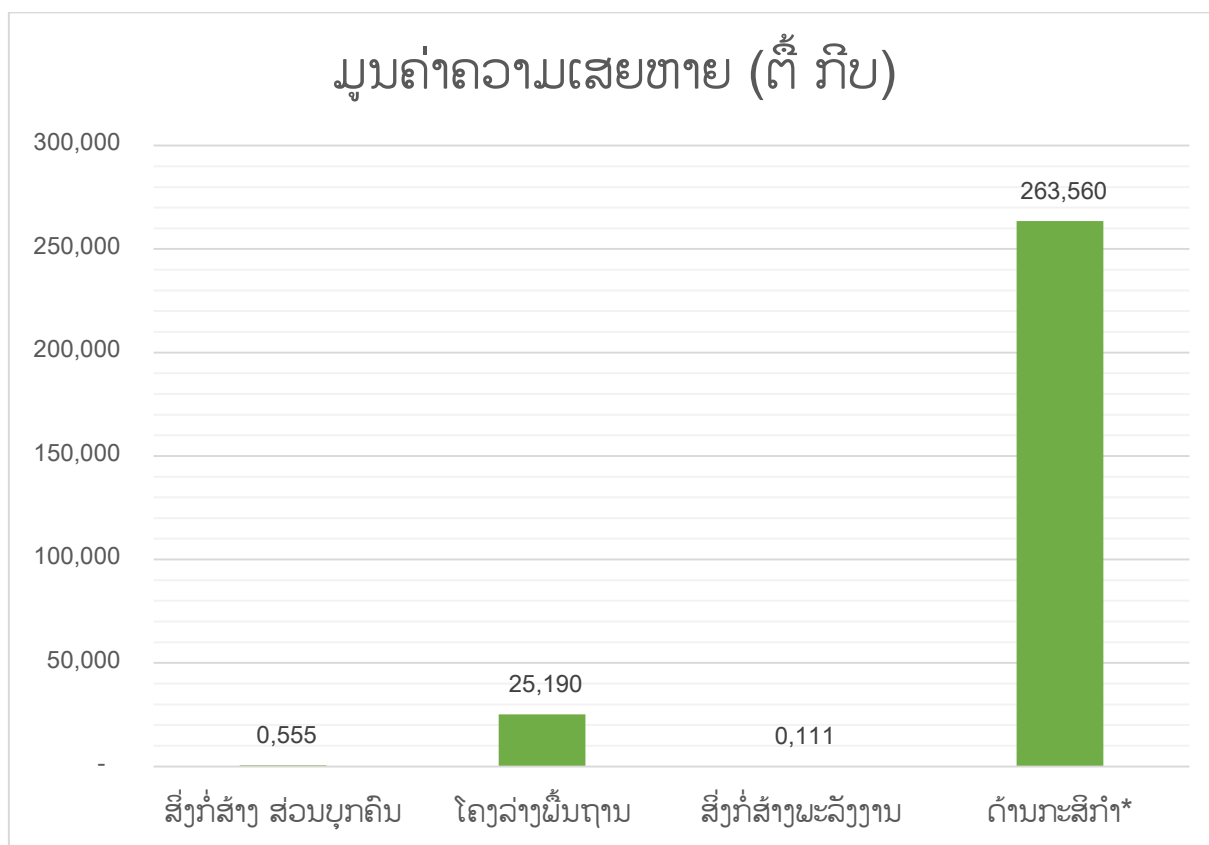
ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 163,88-177,42 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 39,57 ມມ). ເມືອງ ປາກງື່ມ, ເມືອງ ໄຊທານີ, ເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແມ່ນມີປະລິມານ ຝົນ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 172,1-177,42 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 38,97 ມມ). ເມືອງ ໄຊ ເສດຖາ, ຫາດຊາຍຟອງ, ສີສັດຕະນາກ, ຈັນທະບູລີ ແລະ ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 163,88-169,30 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍປະມານ 40,57 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແລະ ເມືອງ ສັງທອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ປະມານ 163,88-166,59 ມມ.

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງໜັກໜ່ວງ ແລະ ຫຼາຍສົມຄວນ ຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ພື້ນ ທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານ, ຂົວ, ເສັ້ນທາງ, ແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກ ສ້າງ ສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

- ສິ່ງປຸກສ້າງສ່ວນບຸກຄົນ ປະກອບມີ: ໂຮງຮຽນ, ຫໍພັກນັກຮຽນ ແລະ ເຮືອນ;
- ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ປະກອບມີ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ຂົວ.
- ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານພະລັງງານ ປະກອບມີ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ໜໍ້ແປງ;

- ຂົງເຂດກະສິກໍາ ປະກອບມີ: ເນື້ອທີ່ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ, ໜອງປາ ແລະ ຊົນລະປະທານ.⁸

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2017-2019 (ຕື້ ກີບ)

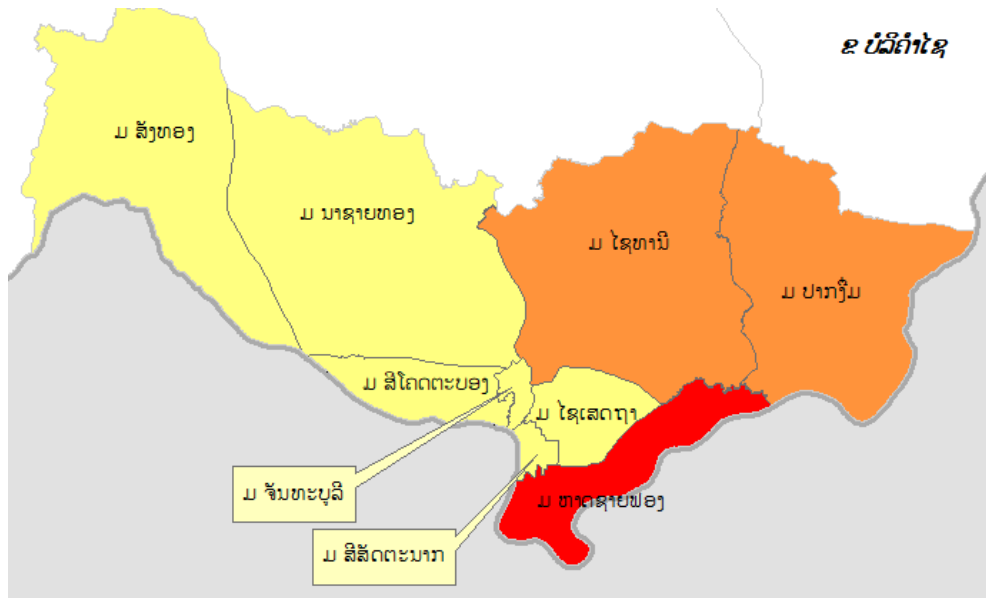
ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກໍາ ລວມມູນຄ່າປະມານ 263,560 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າ ຄວາມເສຍຫາຍ ປະມານ 25,190 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນ ສິ່ງປຸກສ້າງສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ປະມານ 555 ລ້ານ ກີບ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານຜະລິດງານ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 111 ລ້ານ ກີບ.

⁸ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.1.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

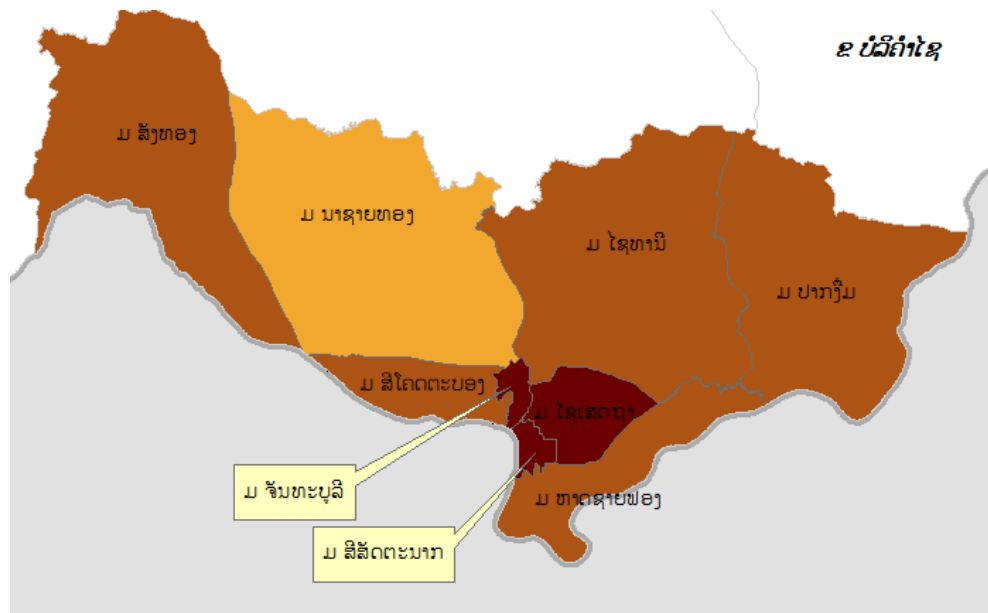

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

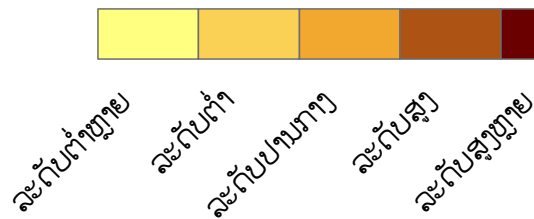

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ໃນນັ້ນເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປານກາງ. ສໍາລັບ ເມືອງ ໄຊທານີ ແລະ ເມືອງ ປາກງື່ມ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່າ. ສ່ວນເມືອງ ສັງທອງ, ນາຊາຍທອງ, ສີໂຄດຕະບອງ, ໄຊເສດຖາ, ຈັນທະບູລີ ແລະ ເມືອງ ສີສັດຕະນາກ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່າຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

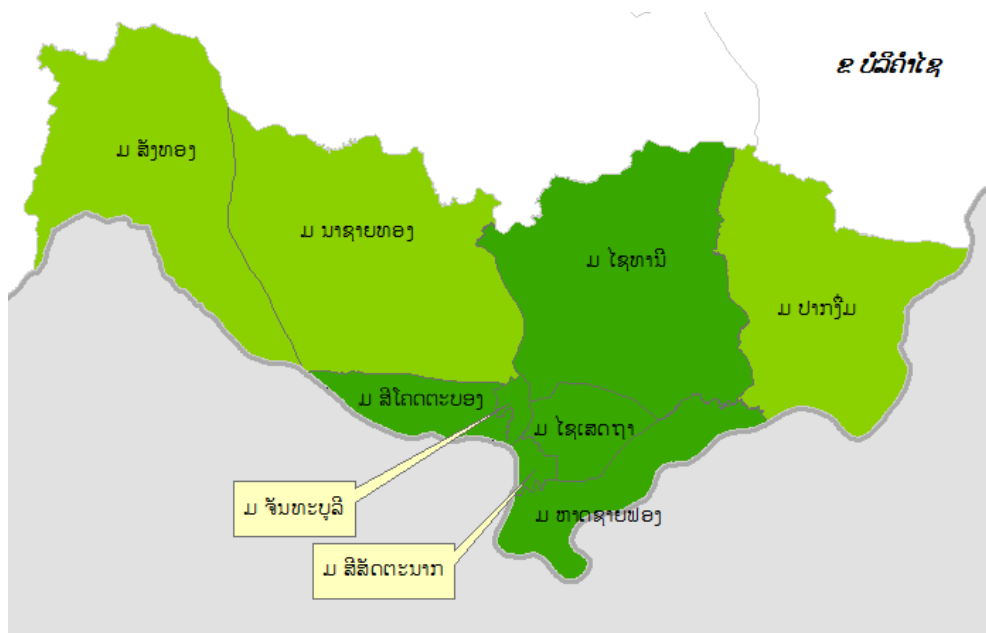

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ແມ່ນມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ. ສໍາລັບ ເມືອງ ສັງທອງ, ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ, ເມືອງ ໄຊທານີ, ເມືອງ ປາກງື່ມ ແລະ ເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບສູງ. ສ່ວນເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບປານກາງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

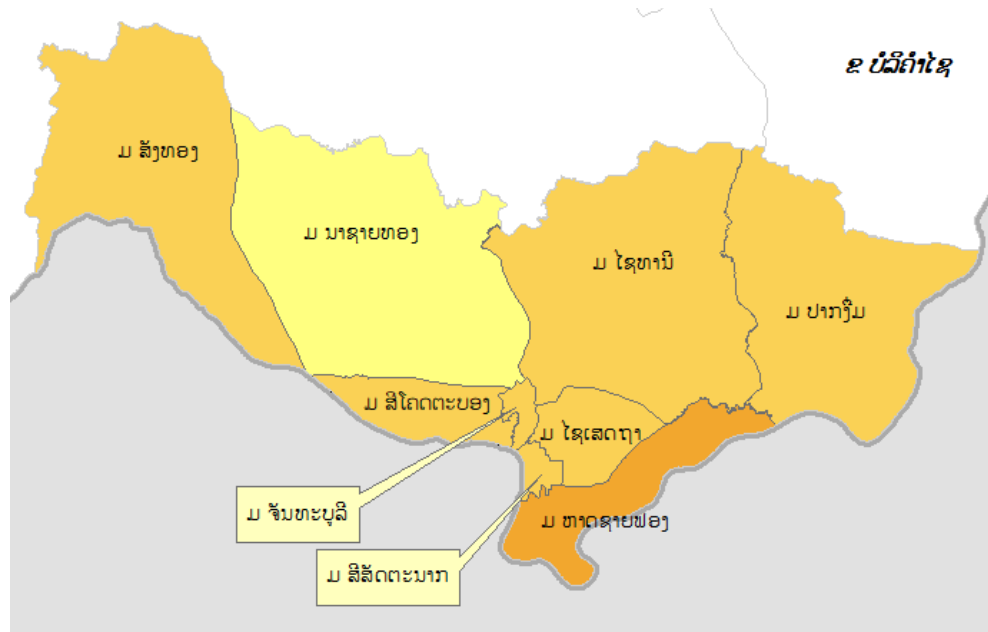

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

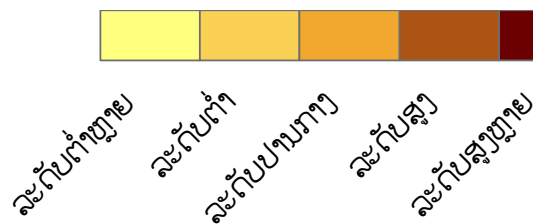

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ສໍາລັບ ເມືອງ ສິງທອງ, ນາຊາຍທອງ ແລະ ເມືອງ ປາກງື່ມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໃນລະດັບສູງ. ເມືອງທີ່ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ສູງຫຼາຍ ແມ່ນ ເມືອງ ໄຊທານີ, ສີໂຄດຕະບອງ, ຈັນທະບູລີ, ສີສັດຕະນາກ, ໄຊເສດຖາ ແລະ ຫາດຊາຍຟອງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ ຂົງເຂດກະສິກໍາ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ແຕ່ວ່າ ລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ ເປັນເມືອງທີ່ມີລະດັບຄວາມບອບບາງໃນລະດັບ ປານກາງ. ສໍາລັບ ເມືອງ ສັງທອງ, ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ, ເມືອງ ຈັນທະບູລີ, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ, ເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ເມືອງ ໄຊທານີ ແລະ ເມືອງ ປາກງື່ມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງໃນລະດັບຕໍ່າ. ສ່ວນເມືອງ ນາຊາຍທອງ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 1.

3.2.2 ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

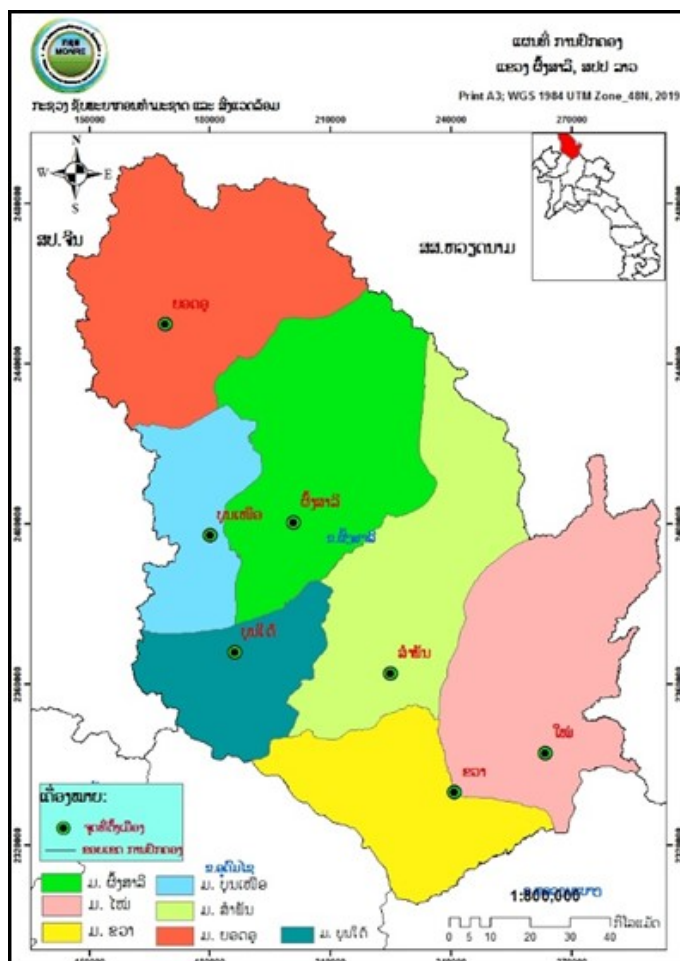
3.2.2.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງຜົ້ງສາລີ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ຕັ້ງຢູ່ພາກເໜືອສຸດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 816 ກມ, ນອນຢູ່ໃນເສັ້ນແວງທີ $101^{\circ}32'17''$ ຫາ $102^{\circ}59'35''E$ ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ $20^{\circ}51'13''$ ຫາ $22^{\circ}30'10''N$, ມີເສັ້ນທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 19, 1B, 1A ແລະ 2E ຜ່ານແຕ່ເໜືອ-ໃຕ້ ແລະ ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ, ມີແມ່ນ້ຳອູທີ່ເປັນແມ່ນ້ຳສາຍຫຼັກ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳຫຼາຍສາຍໄຫຼຜ່ານ ຫຼໍ່ລ້ຽງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ. ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບປະເທດ ສສ ຫວຽດນາມ ຍາວ 320 ກມ;
- ທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດເໜືອຕິດກັບ ສປ ຈີນ ຍາວ 330 ກມ;
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບແຂວງ ອຸດົມໄຊ ຍາວ 90 ກມ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ຍາວ 99 ກມ

ພູມສັນຖານຂອງແຂວງສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນເຂດພູດອຍກວມເອົາ 90%, ພູພຽງ 8% ແລະ ທົ່ງພຽງກວມເອົາ 2% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ໂດຍສະເລ່ຍພູມສັນຖານມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລແຕ່ 500-2.280 ມ, ມີຈອມພູທີ່ສູງສຸດ ແມ່ນພູແດນດິນ ເມືອງ ສຳພັນ, ມີຄວາມສູງ 1.867 ມ ແລະ ຕ່ຳສຸດ ຢູ່ບ້ານຈາກຸດ ເມືອງ ຂວາ ມີ ປະມານ 500 ມ. ສະພາບພູມອາກາດມີ 2 ລະດູຄື: ລະດູຝົນ ແລະ ລະດູແລ້ງ, ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍປະມານ 1.245,5 ມມ/ປີ, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ 11,8 ອົງສາເຊລເຊສ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ 30,3 ອົງສາເຊລເຊສ, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ 21,4 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

ຕາຕະລາງ 1: ຈຳນວນພົນລະມືອງແຍກຕາມເມືອງ

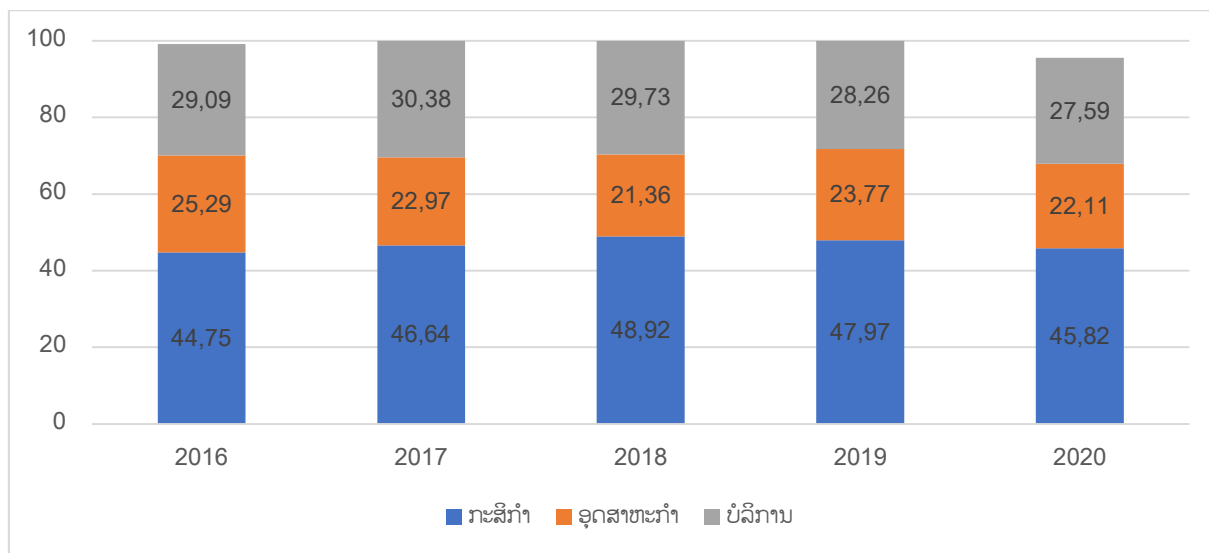
ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ເນື້ອທີ່ເຮັກຕາ	ຈ/ນ ບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ພົນລະມືອງ	ຍິງ
1.	ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ	285.500	69	4.449	22.809	11.493
2.	ເມືອງ ໃໝ່	317.100	81	4.720	27.012	12.420
3.	ເມືອງ ຂວາ	176.940	93	5.431	29.635	14.741
4.	ເມືອງ ສຳພັນ	260.445	64	5.427	26.015	12.835
5.	ເມືອງ ບຸນເໜືອ	111.216	66	5.528	24.717	12.122
6.	ເມືອງ ຍອດອູ	310.550	79	6.008	30.657	15.971
7.	ເມືອງ ບຸນໃຕ້	165.249	64	4.929	26.496	12.982
ລວມ		1.627.000	516	36.542	187.341	93.574

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະແນກພາຍໃນ ແຂວງຜົ້ງສາລີ 2018 ແລະ ສຳລັບຕົວເລກເລກເນື້ອທີ່ຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ ເອົາຕາມ ກົມແຜນທີ່, ກະຊວງພາຍໃນ

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

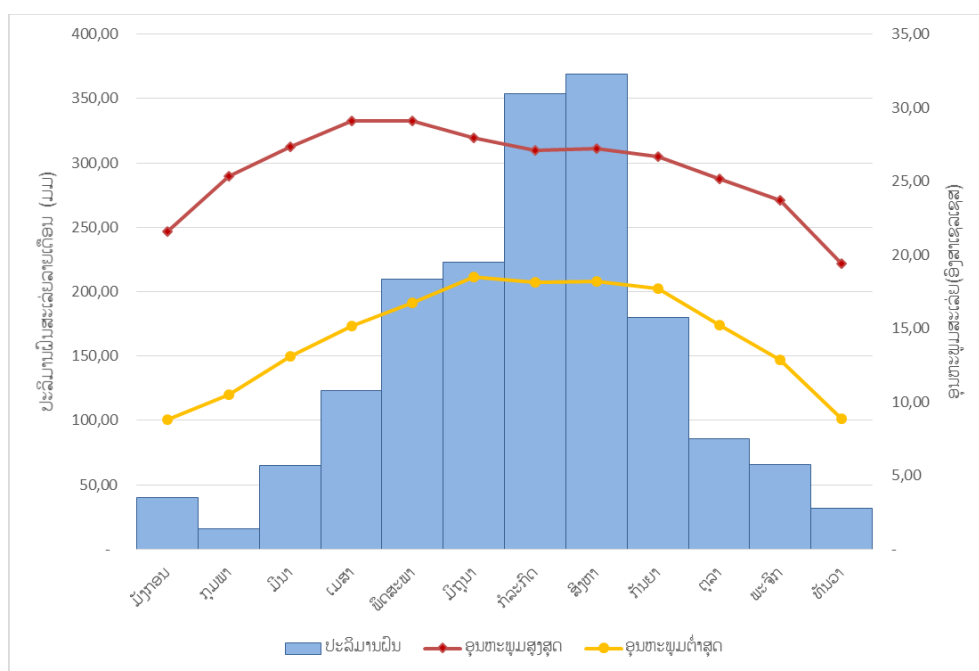
ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນໄລຍະ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-2015) ຜ່ານມາ ອົງການປົກຄອງແຂວງຜົ້ງສາລີ ກໍ່ໄດ້ສຸມຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ເພີ່ມທະວີການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ອັນເອື້ອອຳນວຍ ໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ເອົາໃຈໃສ່ໃນການກໍ່ສ້າງຜືນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ, ທັງໄດ້ຟື້ນຟູຜືນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ, ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ການສ້າງອາຊີບຄົງທີ່ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຕາມ 4 ທິດທາງ ທີ່ແຂວງໄດ້ກຳນົດໄວ້, ການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ-ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງ ອົງການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ; ບັນດາຜົນສຳເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຕ່ປີ 2011-2015 ມັນໄດ້ສະແດງອອກໃນບາງຕົວເລກຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍ ຄື: ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 8,18% ຕໍ່ປີ, ສົມທຽບໃສ່ການປະຕິບັດແຜນການ 5 ປີຜ່ານມາ 2006-2010 ສູງກວ່າ 1,45% ແຕ່ຖ້າທຽບໃສ່ຄາດໝາຍແຜນການ 5 ປີ 2011-2015 ວາງອອກນັ້ນ ຕໍ່າກວ່າ 1,82%, ໃນນັ້ນ: ຍອດຜະລິດຕະພັນ ຂອງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 6,19% ຕໍ່ປີ, ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 9,66% ຕໍ່ປີ ແລະ ການບໍລິການເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 9,98% ຕໍ່ປີ. ໃນປີ 2015 ມູນຄ່າ GDP ບັນລຸໄດ້ 1.143,26 ຕື້ກີບ, ຜົນລະເມືອງ ມີປະມານ 176.802 ຄົນ, ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນສະເລ່ຍຕໍ່ຄົນ ບັນລຸປະມານ 798 ໂດລາສະ ຫະລັດ/ຄົນ/ປີ ລື້ນແຜນການ 44 ໂດລາສະຫະລັດ. ອັດຕາຄອບຄົວທຸກຍາກຍັງເຫຼືອ 27,02%, ບ້ານທຸກຍາກຍັງ ເຫລືອ 63,02%.

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຊຶ່ງທາງແຂວງມີລະບົບກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ຖືກຕ້ອງ. ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ມີສະຖຽນລະພາບທາງ ດ້ານການເມືອງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ມີການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສູ່ສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຫຼາຍຂຶ້ນ. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ໃນນີ້ ຂົງເຂດກະສິກຳ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນຝຽງເລັກນ້ອຍ ຈາກ 44.75 % ໃນປີ 2016 ມາເປັນ 45,82% ໃນປີ 2020. ສ່ວນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ຈາກ 25.29 % ໃນປີ 2016 ຄາດວ່າຈະມາເປັນ 22.11% ໃນປີ 2020 ແລະ ຂົງເຂດບໍລິການ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ຈາກ 29.09% ໃນປີ 2006 ຄາດວ່າຈະມາເປັນ 27,59% ໃນປີ 2020 ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ໂດຍສະເລ່ຍ ໃນ ໄລຍະ 5 ປີ ແມ່ນ 6,6 % ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນບັນລຸໄດ້ 7.427 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 1,857 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນໃນປີ 2020 ຄາດວ່າຈະບັນລຸໄດ້ 988 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ, ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງໄດ້ກຳນົດການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ 518,17 ຕື້ກີບຊຶ່ງປະກອບມີ ລາຍຮັບທ້ອງຖິ່ນ 340,49 ຕື້ກີບ ແລະ ລາຍຮັບສູນກາງປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ 177,68 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຢູ່ໃນລະດັບ 1.851,53 ຕື້ກີບ,

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018⁹

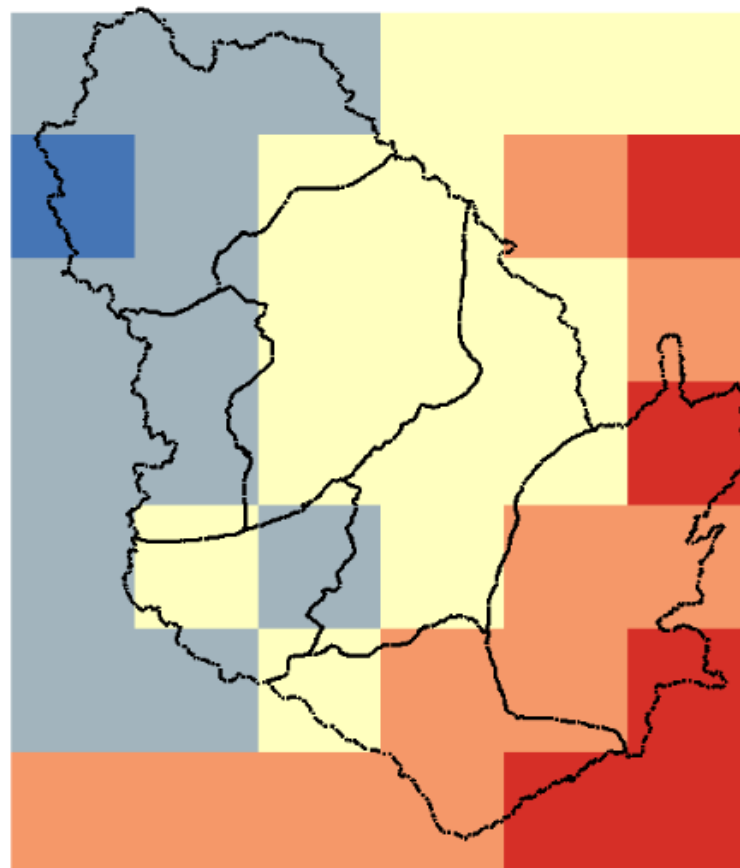
ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ. ໃນນີ້ເດືອນ ກໍລະກົດ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 353-369 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 16 ມມ). ສຳລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຄ່າສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ ແລະ ພຶດສະພາ (ປະມານ 29 ອົງສາ

⁹ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນິຍົມ ທົ່ງໄຫຫີນ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

ເຊລ ເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ໃນ ເດືອນ ທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 17 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດໜ້ອຍກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 18.5 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນ ມັງກອນ ແລະ ທັນວາ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 8.8 ອົງສາເຊລເຊສ).

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

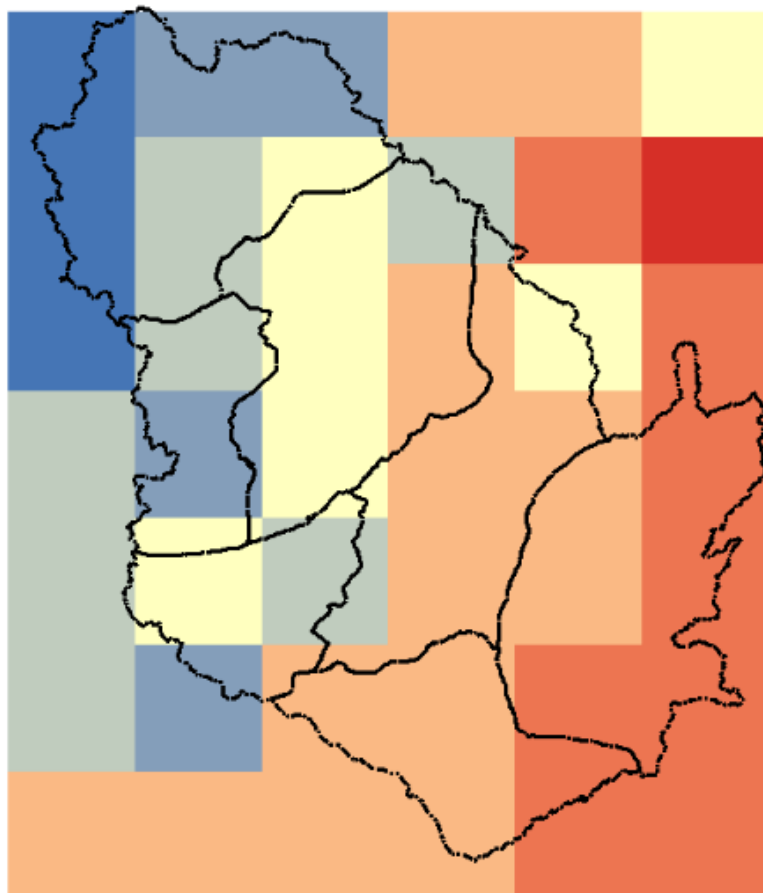
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ. ສໍາລັບປັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສໍາລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງ ສະພາບພູມ ອາກາດໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

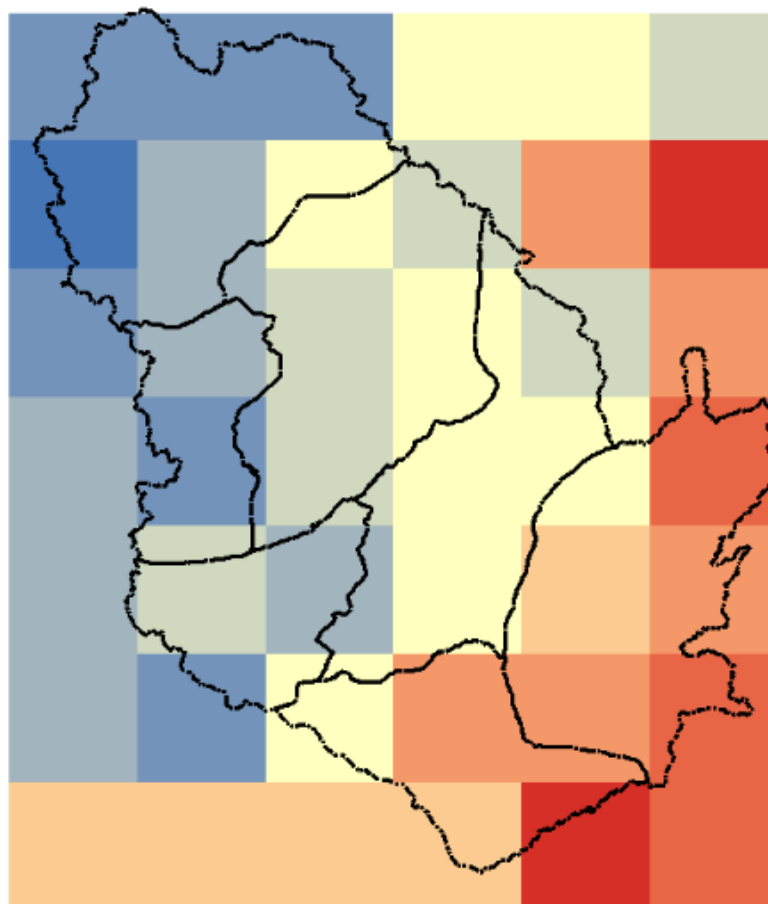
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ຜຶ້ງສາລີ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 15-18,97 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ຂວາ ແລະ ເມືອງ ໃໝ່ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 18-18,97 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ຜຶ້ງສາລີ, ບຸນໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ສຳຜັນ ແມ່ນ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ 16-17 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ສຳລັບເມືອງ ຍອດອູ ແລະ ເມືອງ ບຸນເໜືອ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ ລະຫວ່າງ 15-16 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

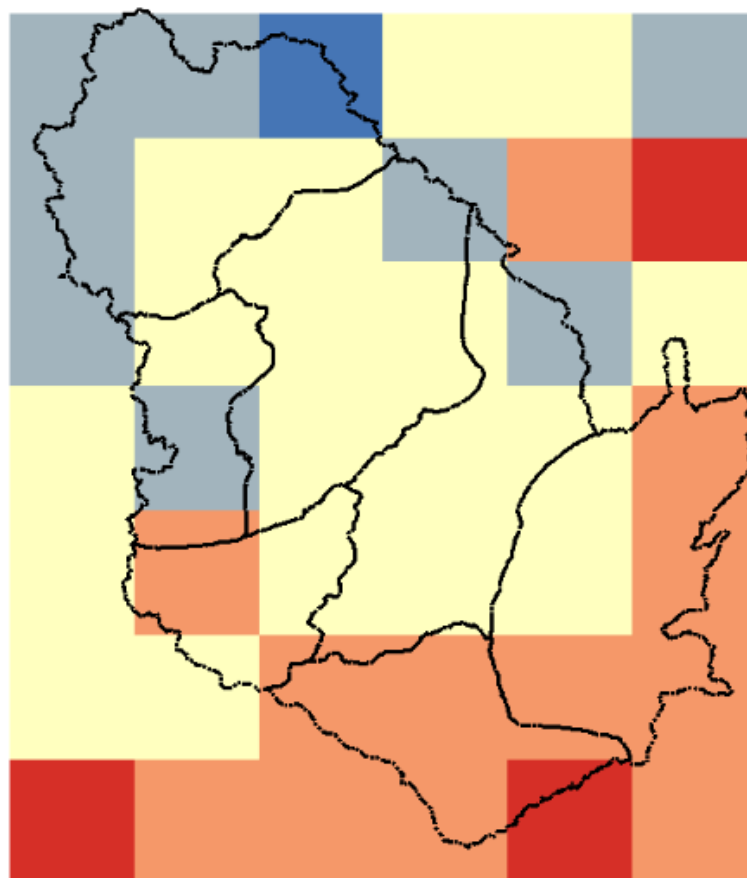
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16,5-20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,34 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ເມືອງ ຂວາ, ໃໝ່ ແລະ ເມືອງ ສຳຜັນ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 19-20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,33 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ບຸນໃຕ້, ເມືອງ ຜຶ້ງສາລີ ແລະ ເມືອງ ບຸນເໜືອ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 17-19 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບເມືອງ ຍອດອູ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 16,5-17 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16,5-20,47 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,51 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ເມືອງ ຂວາ ແລະ ເມືອງ ໃໝ່ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 19-20,47 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,49 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ ແລະ ເມືອງ ສຳພັນ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 17-18,5 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ສຳລັບເມືອງ ຍອດອູ, ບຸນໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ບຸນ ເໜືອ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 16,5-17 ອົງສາເຊລເຊສ.

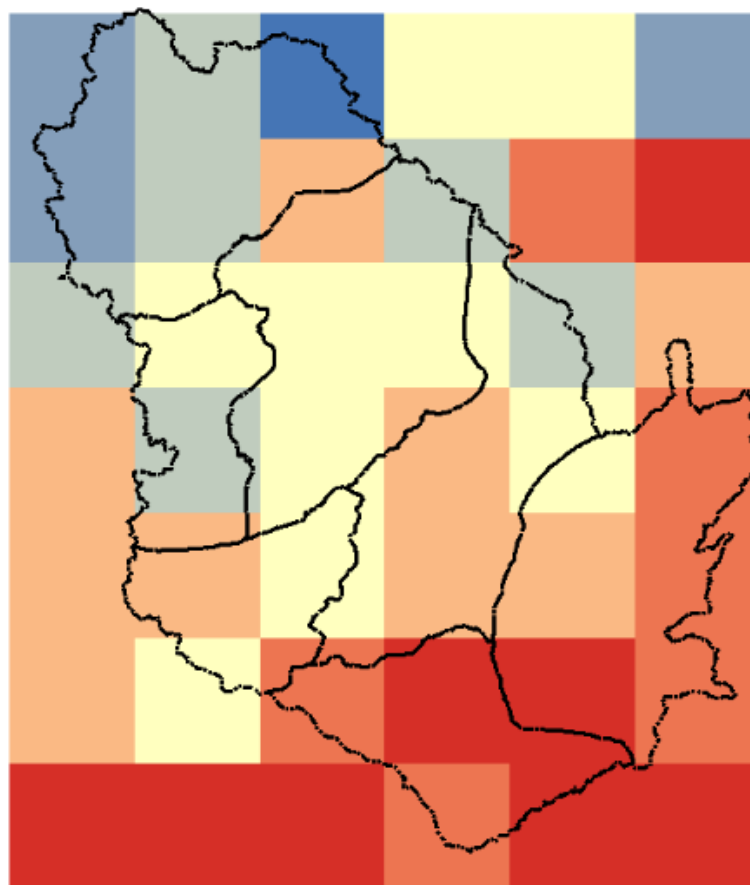

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 25,5-28,66 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ຂວາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນມີຄ່າອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 28-28,66 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ບຸນໃຕ້, ບຸນເໜືອ, ຜົ້ງສາລີ, ສຳພັນ ແລະ ເມືອງ ໃໝ່ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 27 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ຍອດອູ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ ລະຫວ່າງ 25,5-26 ອົງສາເຊລເຊສ.

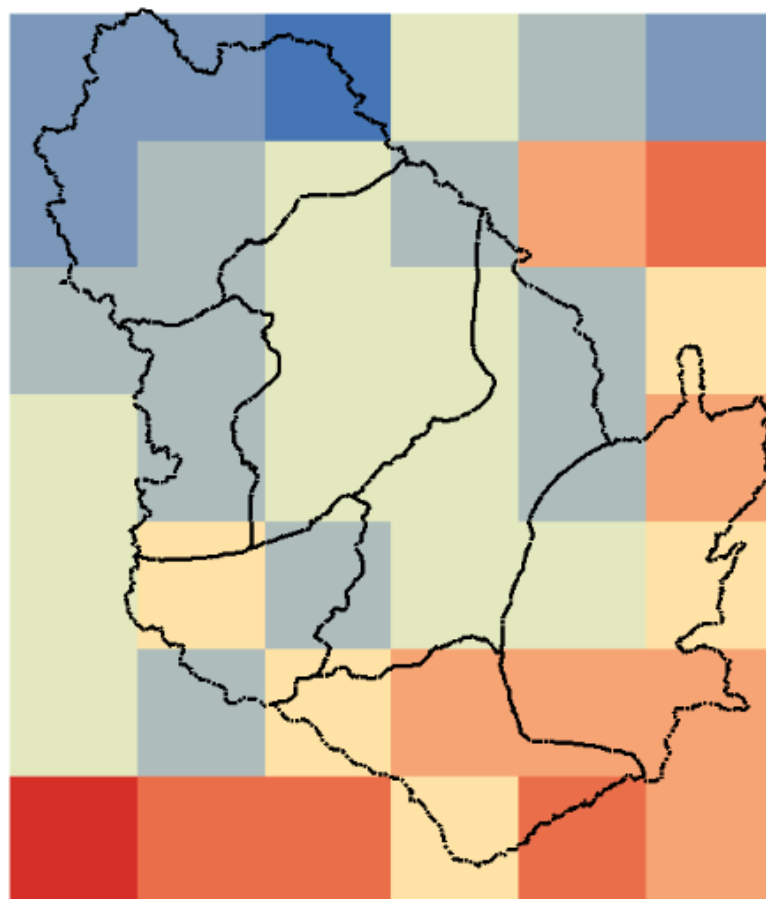

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 26,75-29,94 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ຂວາ ແລະ ເມືອງ ໃໝ່ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28,5-29,94 ອົງສາເຊລເຊສ. ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ບຸນໃຕ້, ເມືອງ ບຸນເໜືອ, ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ ແລະ ເມືອງ ສຳພັນແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ລະຫວ່າງ 28-29 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ຍອດອູເປັນມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ ປະມານ 26,75-28 ອົງສາເຊລເຊສ.

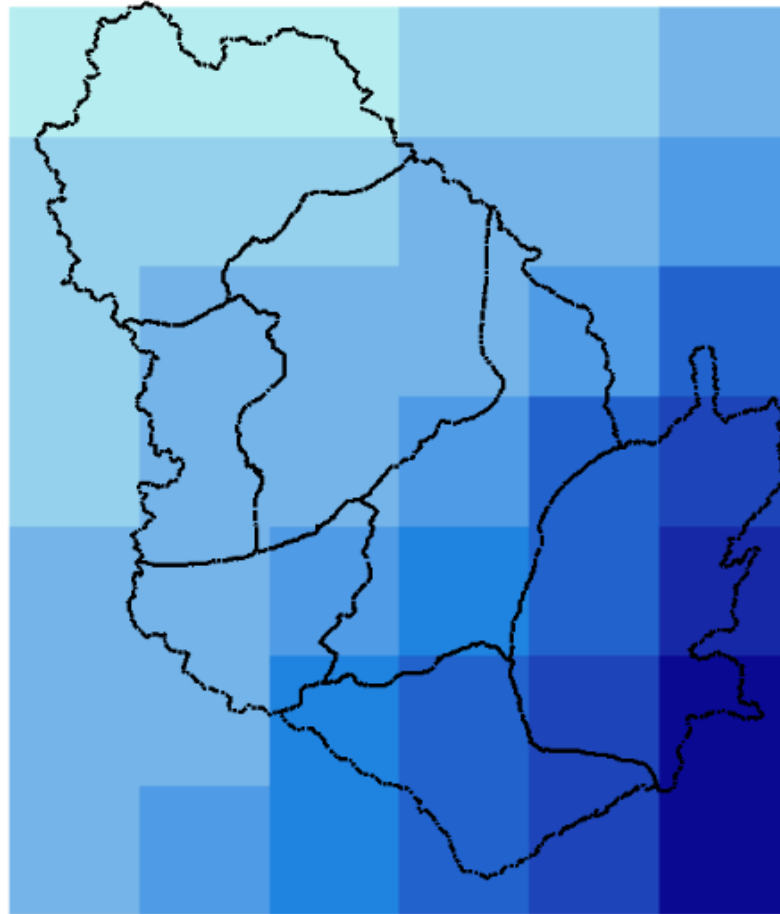

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

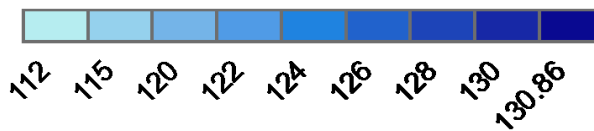

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-205, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 27-30 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ຂວາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ລະຫວ່າງ 29-30 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ໃໝ່ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມ ສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-29 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງ ສຳພັນ, ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ, ເມືອງ ບຸນໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ບຸນເໜືອ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-28,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ຍອດອູເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 27-28 ອົງສາເຊລເຊສ.

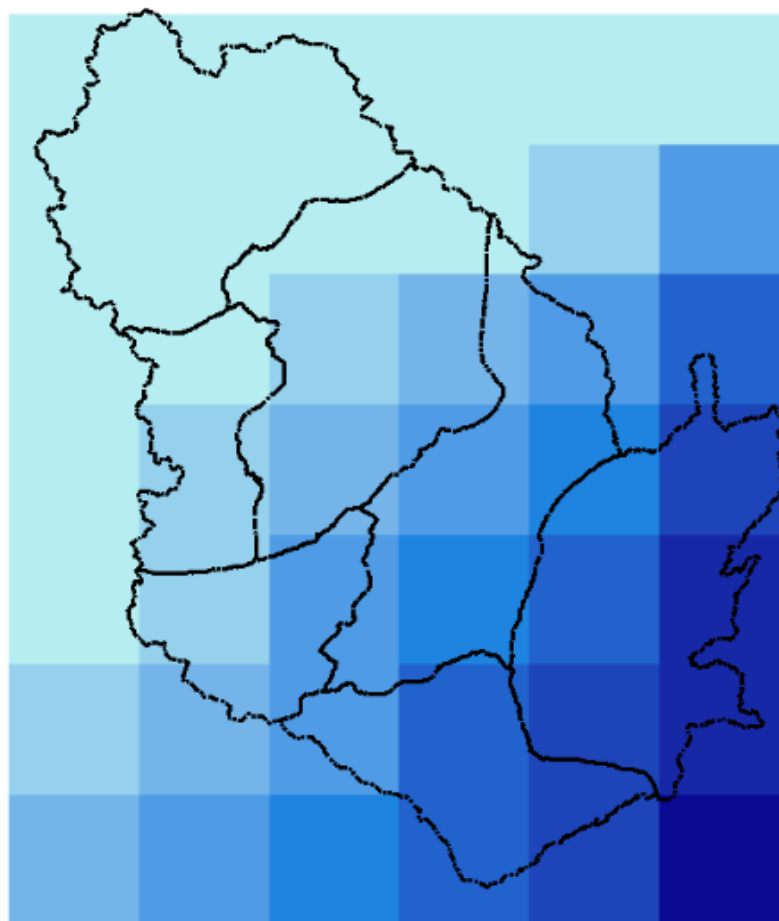

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

ມິລີແມັດ

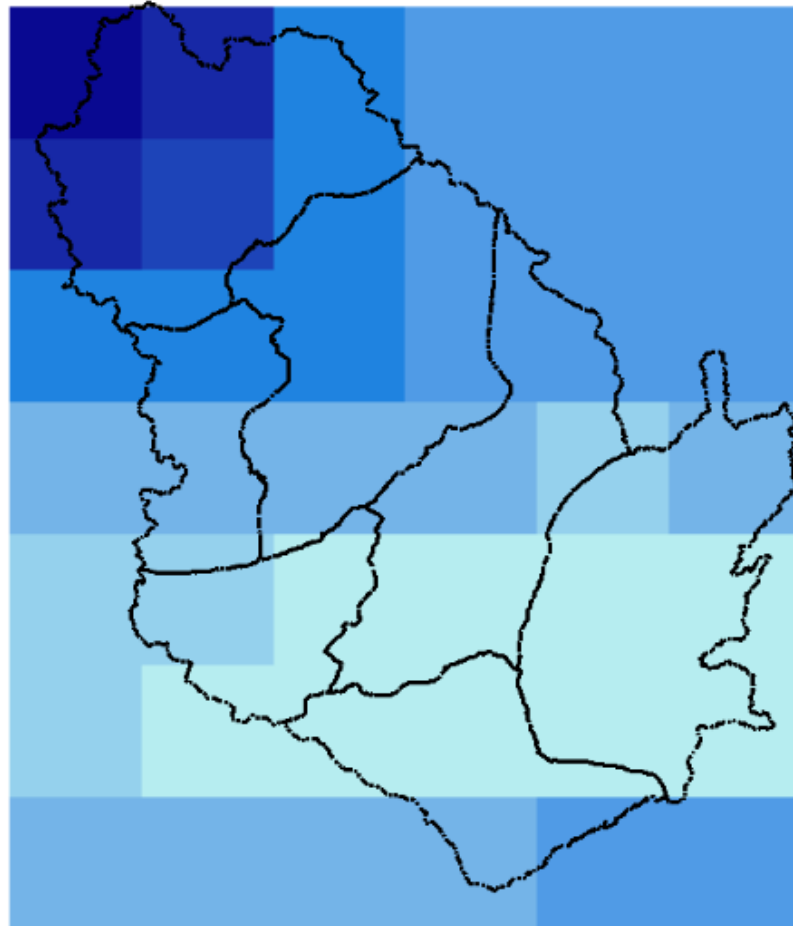
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 112-130,85 ມມ. ເມືອງ ໃໝ່ ແລະ ເມືອງ ຂວາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 128-130,85 ມມ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ສຳພັນ, ເມືອງ ບຸນໃຕ້ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວປະມານ 122-128 ມມ ແລະ ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ, ເມືອງ ບຸນເໜືອ ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 120-122 ມມ ຕາມລຳດັບ. ສຳລັບເມືອງ ຍອດອູ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕ່ຳກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 112-122 ມມ.

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

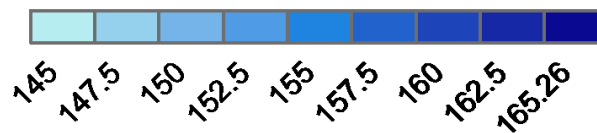

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ ຢູ່ລະຫວ່າງ 120-134 ມມ. ເມືອງ ໃໝ່ ແລະ ເມືອງ ຂວາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 128-134 ມມ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ສຳພັນ, ບຸນໃຕ້ ແມ່ນ ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 124-128 ມມ ແລະ ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ, ເມືອງ ບຸນເໜືອ ມີປະລິມານ ຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 120-124 ມມ ຕາມລຳດັບ. ສຳລັບເມືອງ ຍອດອູ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 120 ມມ.

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

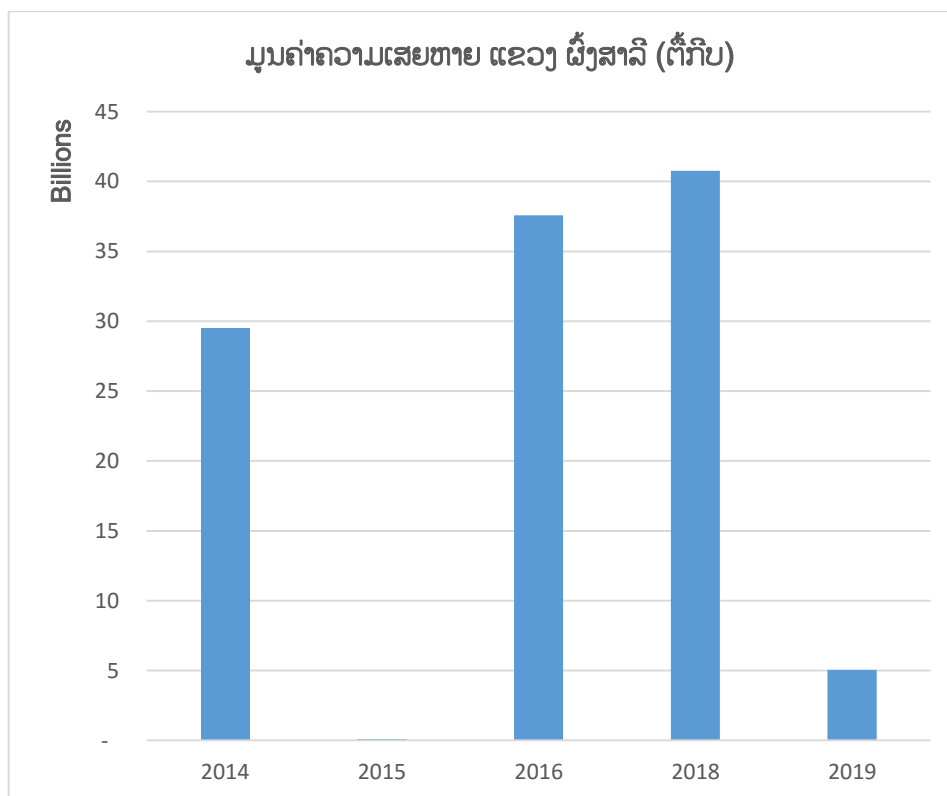
ມິລີແມັດ

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ ຢູ່ລະຫວ່າງ 145-165,26 ມມ. ເມືອງ ຍອດອູ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີຄ່າລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 155-165,26 ມມ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ບຸນເໜືອ ແລະ ຜົ້ງສາລີ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວປະມານ 150-155 ມມ. ສຳລັບເມືອງ ໃໝ່, ເມືອງ ສຳພັນ, ເມືອງ ບຸນໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ຂວາ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຕ່ຳກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 145-150 ມມ.

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2014-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ພາຍຸ ແລະ ດິນເຈື່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍ ແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນ ທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານ, ແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງ ປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ.

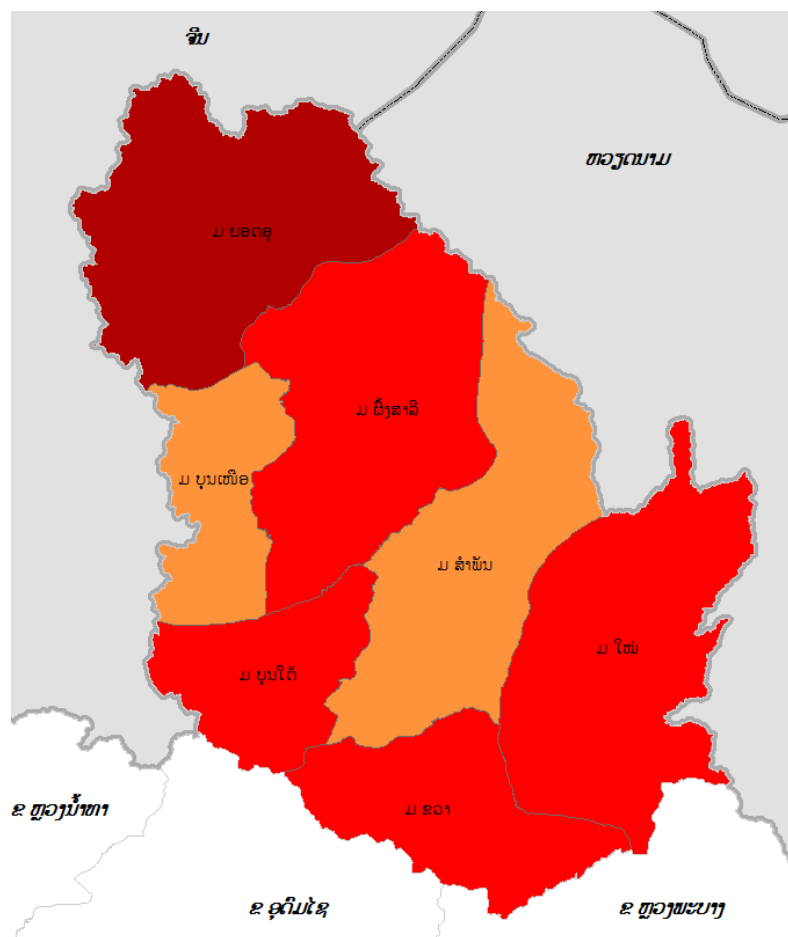
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2014-2019 (ຕື້ກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2014-2019 ຂອງ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ (ຮູບທີ 7) ເຫັນວ່າປີ 2018 ແມ່ນ ມູນຄ່າຄວາມເສຍສູງກວ່າໝູ່ 41 ຕື້ກີບ, ຮອງລົງແມ່ນປີ 2016 ແມ່ນມີມູນຄ່າເສຍຫາຍ 38 ຕື້ກີບ ແລະ ປີ 2014 ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍ 30 ຕື້. ສ່ວນປີ 2015 ແມ່ນປີທີ່ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍນ້ອຍກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງ ມີມູນຄ່າຄວາມ ເສຍຫາຍ ປະມານ 96.925.000 ກີບ.

3.2.2.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

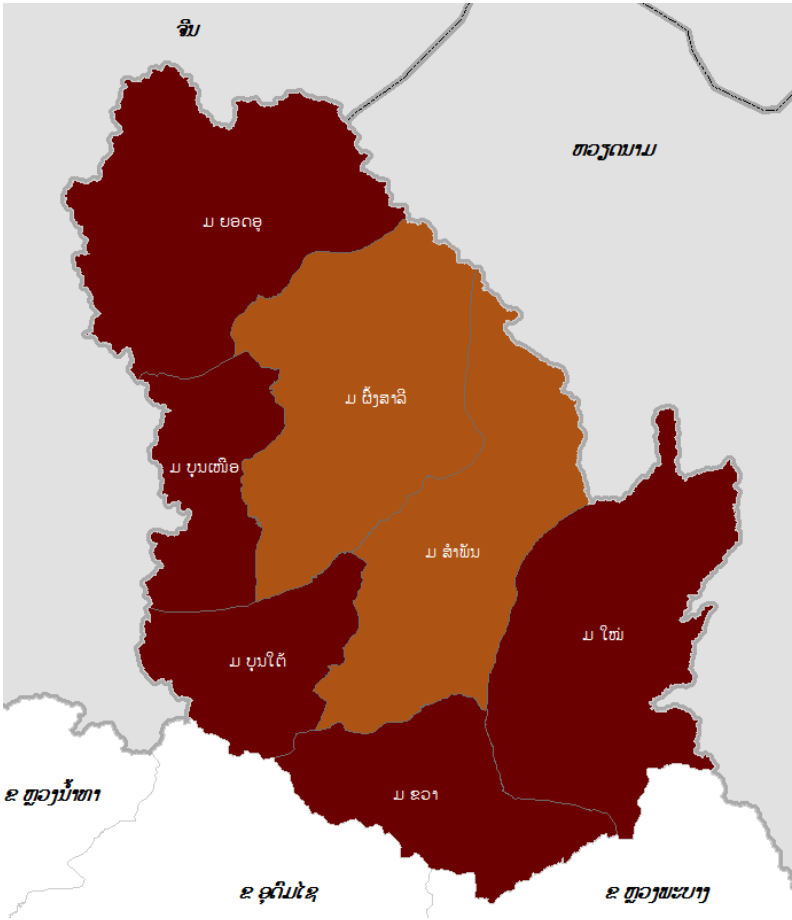

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າ ຫາ ລະດັບສູງ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ຍອດອຸ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສູງ. ສຳລັບເມືອງ ໄໝ່, ຂວາ, ບຸນໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ ແມ່ນ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປານກາງ. ເມືອງ ສຳພັນ ແລະ ເມືອງ ບຸນເໜືອ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່າ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

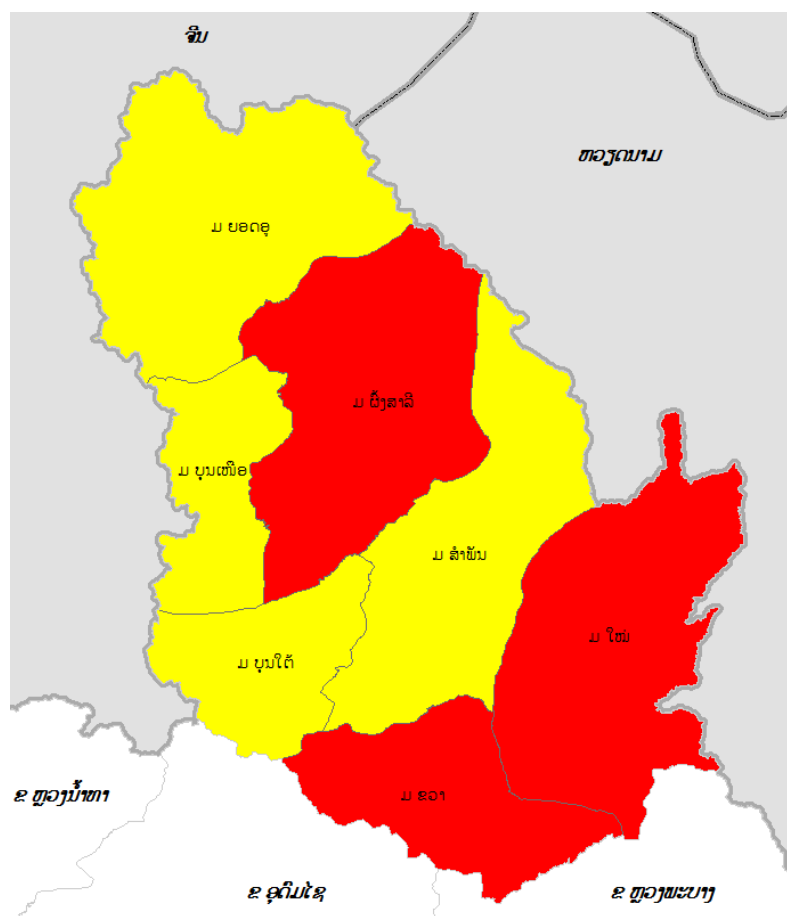

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ໃໝ່, ເມືອງ ຂວາ, ເມືອງ ບຸນໃຕ້, ເມືອງ ບຸນເໜືອ ແລະ ເມືອງ ບອດອູ ມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບເມືອງ ຜົ້ງສາລີ ແລະ ເມືອງ ສຳພັນ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

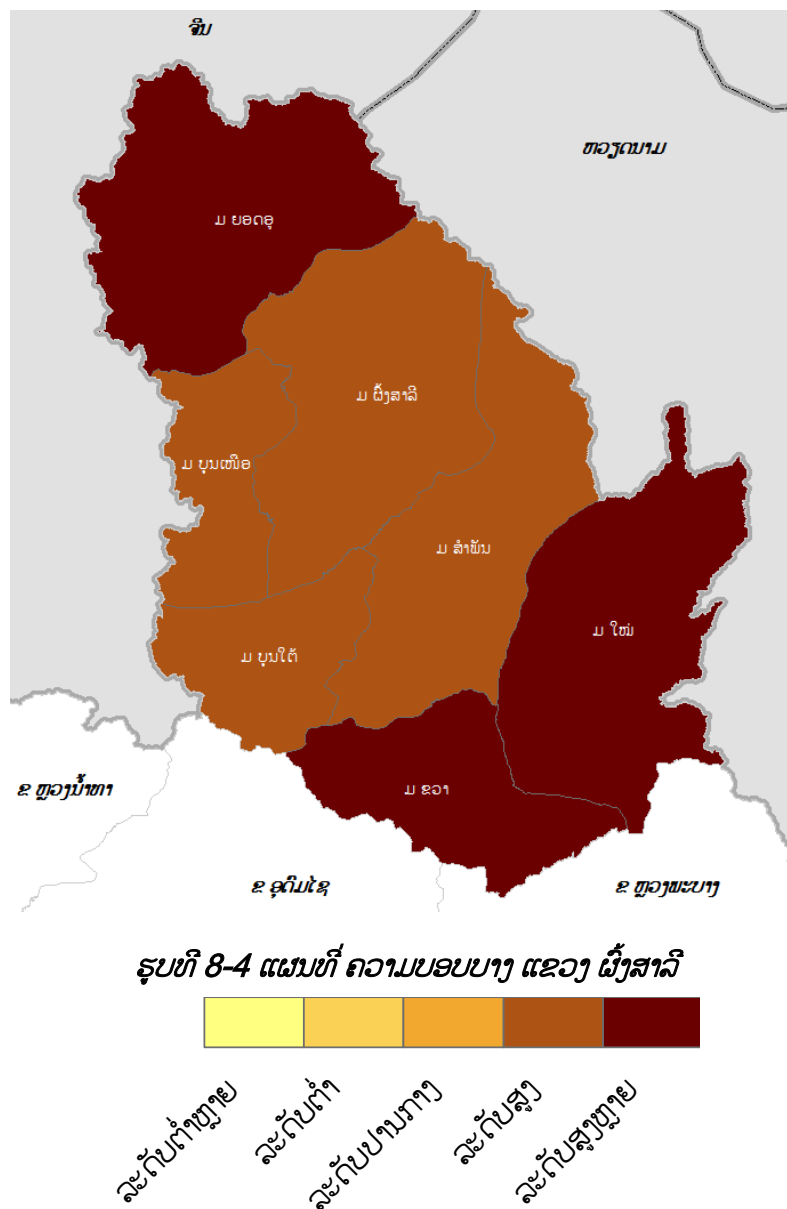

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ ຄື: ເມືອງ ຂວາ, ເມືອງ ໂພ່ ແລະ ເມືອງ ຜົ້ງສາລີ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ. ສຳລັບເມືອງ ບຸນໃຕ້, ເມືອງ ສຳຜັນ, ບຸນເໜືອ ແລະ ເມືອງ ຍອດອູ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນ ລະດັບປານກາງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜືນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ນັບ ມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ໂດຍ ສະເພາະເມືອງ ຍອດອຸ, ເມືອງ ໄໝ່ ແລະ ເມືອງ ຂວາ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງ ສຳພັນ, ຜົ້ງສາລີ, ເມືອງ ບຸນໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ບຸນເໜືອ ມີລະດັບຄວາມບອບບາງສູງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.3 ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ

3.2.3.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາຕັ້ງຢູ່ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ, ມີເນື້ອທີ່ 932.500 (939.100 ຮຕ) ໃນນັ້ນ ເນື້ອທີ່ເຂດພູດອຍກວມ 85% ແລະ ເຂດທົ່ງພຽງກວມ 15%, ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງດັ່ງນີ້:

- ທິດເໜືອ ຕິດກັບ ສປ ຈີນ ຍາວ 140 ກມ.
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ຍາວ 100 ກມ.
- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ຍາວ 230 ກມ.
- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ປະເທດ ມຽນມາ ຍາວ 130 ກມ.

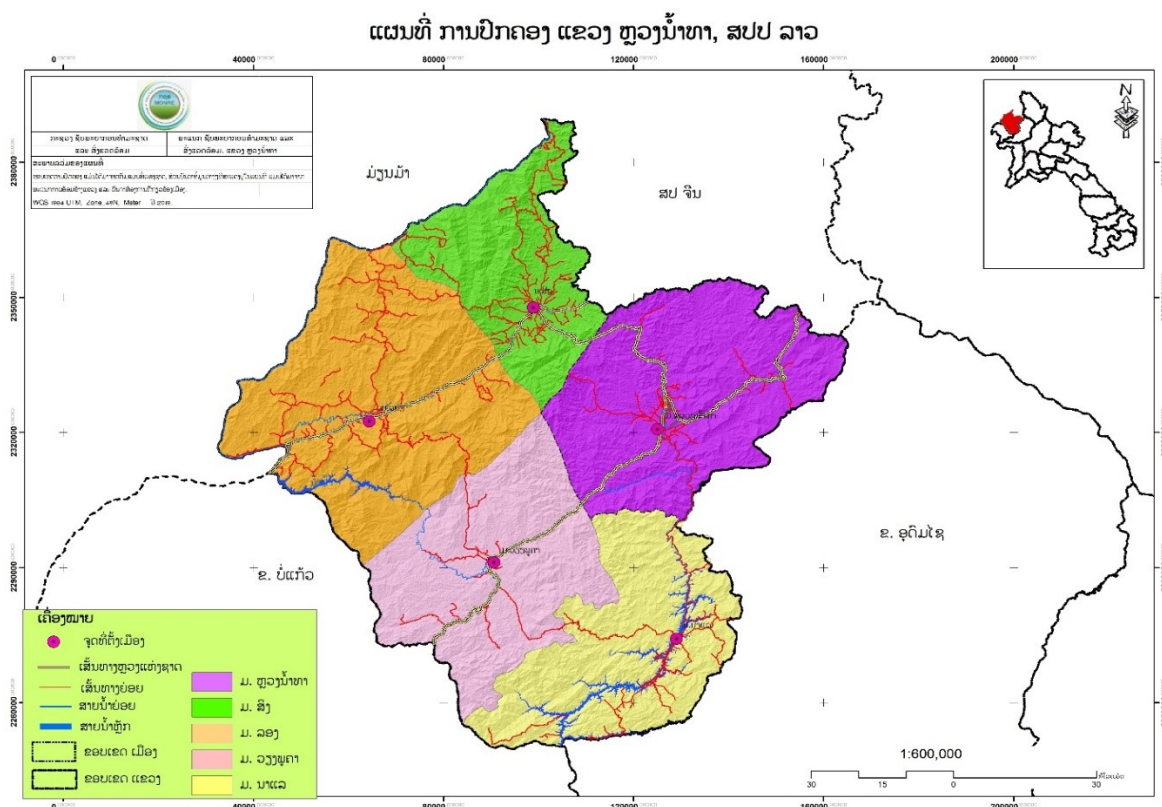
ພູມອາກາດຂອງແຂວງໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ລະດູຄື: ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ ໃນແຕ່ລະປີ ມີປະລິມານຝົນປະມານ 1.540,7 ມມ/ປີ, ອຸ່ນຫະພູມສະເລ່ຍ 24 ອົງສາເຊລເຊສ, ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ 77% ເໝາະສົມແກ່ການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ.

ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີ 5 ເມືອງ ໃນນີ້ມີເມືອງທຸກຍາກ 3 ເມືອງ (ເມືອງ ລອງ, ເມືອງ ວຽງພູຄາ ແລະ ເມືອງ ນາແລ), 49 ກຸ່ມບ້ານ, 368 ບ້ານ; 35.991 ຄົວເຮືອນ, ຝົນລະເມືອງທົ່ວແຂວງທັງໝົດມີ 181.799 ຄົນ, ຍິງ 91.105 ຄົນ. ລະດັບຄວາມໜາແໜ້ນຂອງຝົນລະເມືອງສະເລ່ຍ 19 ຄົນ/ກມ².

ທົ່ວແຂວງປະກອບມີ 17 ຊົນເຜົ່າແຍກຕາມໝວດພາສາຄື: ຊົນເຜົ່າລາວ, ຊົນເຜົ່າໄຕ, ຊົນເຜົ່າລື້, ຊົນເຜົ່າຍວນ, ຊົນຍຶ້ງ, ຊົນເຜົ່າໄທເໜືອ, ຊົນເຜົ່າກຶມມຸ, ຊົນເຜົ່າບິດ, ຊົນເຜົ່າລະເມດ, ຊົນເຜົ່າສາມຕາວ, ຊົນເຜົ່າມົ້ງ, ຊົນເຜົ່າອີວ ມຽນ, ຊົນ ເຜົ່າອາຄາ, ຊົນເຜົ່າພູນ້ອຍ, ຊົນເຜົ່າລາຫູ, ຊົນເຜົ່າສີດາ ແລະ ຊົນເຜົ່າຫໍ້, ໄດ້ແຍກຕາມໝວດ ພາສາ ປາກເວົ້າ 4 ໝວດພາສາຄື: ພາສາມອນ-ຂະແມ, ພາສາລາວ-ໄຕ, ພາສາມົ້ງ-ອີວມຽນ ແລະ ພາສາຈີນ-ຕິເບດ.

ການດຳລົງຊີວິດສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນອາໄສເປັນກຸ່ມ ຢູ່ຕາມເຂດທົ່ງພຽງ, ລຽບຕາມເສັ້ນທາງ, ແຄມແມ່ນ້ຳ ແລະ ຕາມສັນພູຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ສ່ວນໃຫຍ່ການດຳລົງຊີວິດ ແມ່ນອາໄສການຜະລິດກະສິກໍາ, ລ້ຽງສັດ, ການຄ້າຂາຍ ແລະ ການບໍລິການເປັນສຳຮອງ. ມາຮອດປັດຈຸບັນ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີບ້ານພັດທະນາ 214 ບ້ານ ທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາ ເພີ່ມຂຶ້ນ 1 ບ້ານ, ຈຳນວນ ບ້ານທຸກຍາກ ຫຼຸດລົງ 26 ບ້ານ, ຄອບຄົວຄົວທຸກຍາກຫຼຸດລົງ 351 ຄອບຄົວ, ປະຈຸບັນ ມີບ້ານທຸກຍາກ ທັງໝົດ 79 ບ້ານເທົ່າກັບ 21,8 % ຂອງ ຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ, ມີຄອບຄົວທຸກຍາກຍັງເຫຼືອ 2.716 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 7,55 % ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດໃນທົ່ວແຂວງ ໃນປີ 2017¹⁰.

¹⁰ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ບົດສະຫຼຸບການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ 2,5 ປີ ຂອງແຜນ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 8

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ການປົກຄອງແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ.
ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

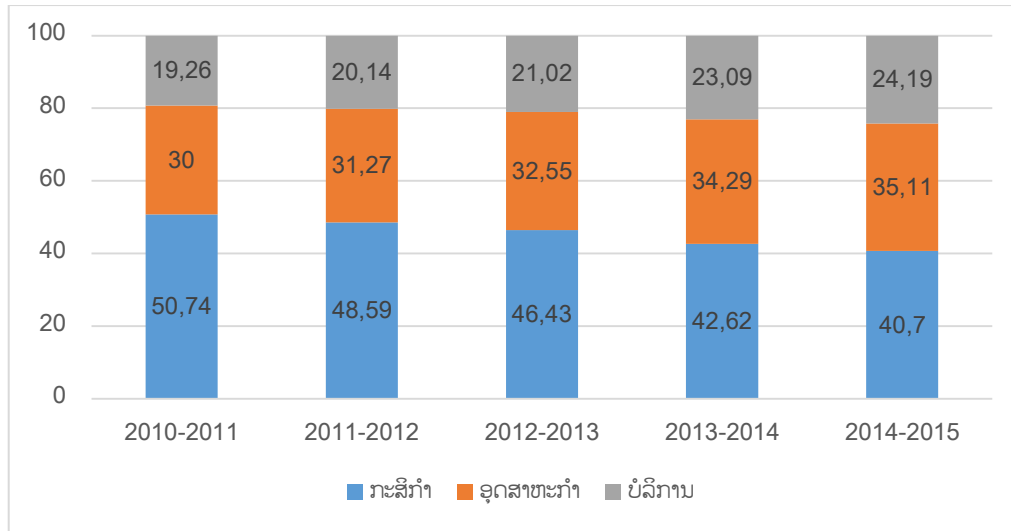
ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ພົນລະເມືອງລວມ	ຍິງ
8.	ຫຼວງນ້ຳທາ	78	12,032	57,459	28,546
9.	ສິງ	90	7,718	40,240	20,233
10.	ລອງ	81	6,738	35,027	17,223
11.	ວຽງຟູຄາ	46	4,703	23,922	12,417
12.	ນາແລ	60	4,945	25,151	12,686
ລວມ		356	44,793	181,799	91,105

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: (ຂໍ້ມູນຈາກສູນສື່ສານຂອງແຂວງ)

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

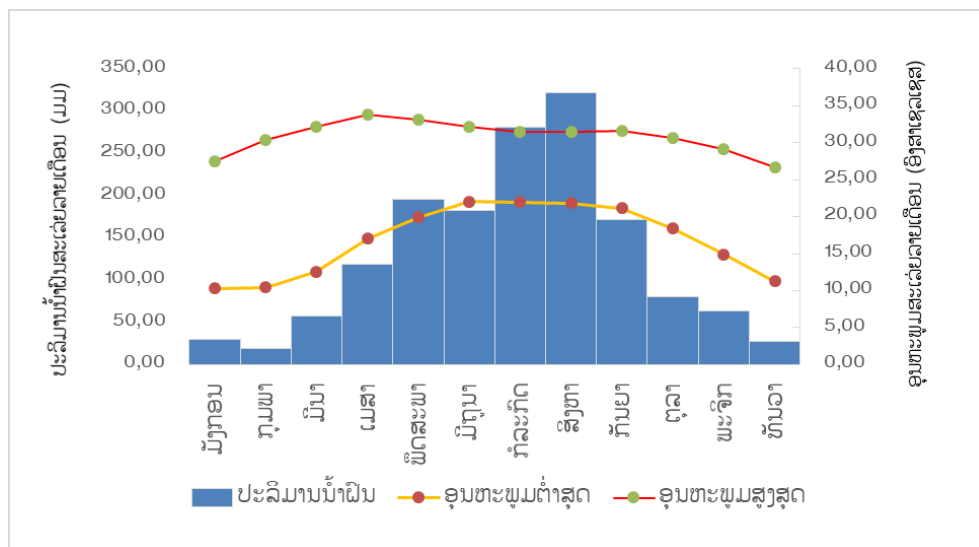
ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ໄດ້ຫັນທິດເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ ໂດຍການຊຸດຄື່ນທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ. ສຳລັບຂົງເຂດການ ບໍລິການ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ, ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນ ແຕ່ລະປີ ຈາກ 50,74% ໃນປີ 2011 ມາເປັນ 40,7% ໃນປີ 2015. ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງຊຽງຂວາງ ມີການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 9,01%, ສະເພາະ ໃນປີ 2014 ແລະ 2015 ແມ່ນ ບັນລຸໂຕເລກການຂະຫຍາຍຕົວພຽງແຕ່ 8,03% ແລະ 8,75% ຕາມລຳດັບ. ລວມຍອດ

ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ 5 ປີ ບັນລຸ ໄດ້ 11.546,24 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 2.309,25 ຕື້ກີບ ຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.133,22 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ສາມາດເກັບລາຍຮັບທັງໝົດ ຖິ້ມເຂົ້າງົບປະມານ ໄດ້ 457,92 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 1.731,56 ຕື້ກີບ ຊຶ່ງຂາດດຸນງົບປະມານ 1.273,65 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

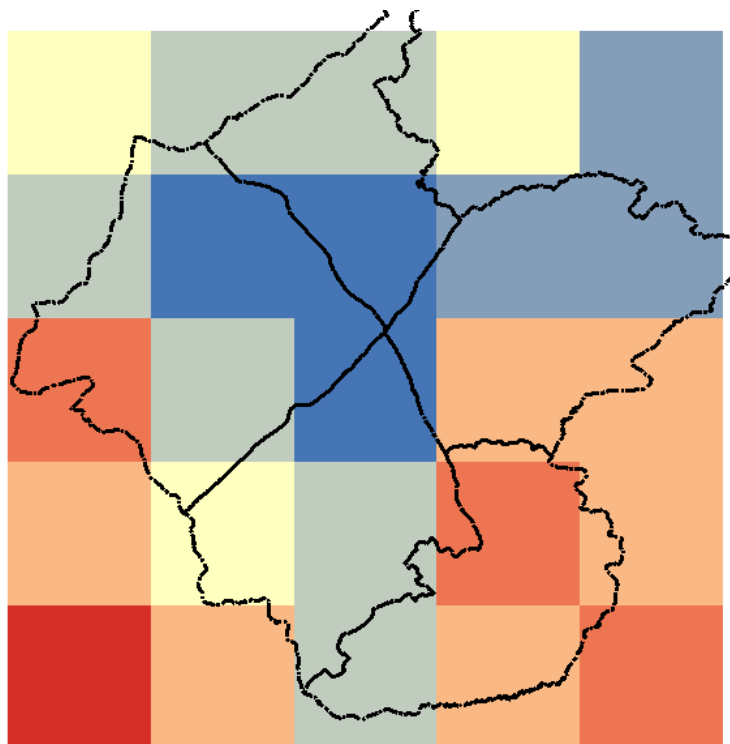

ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018

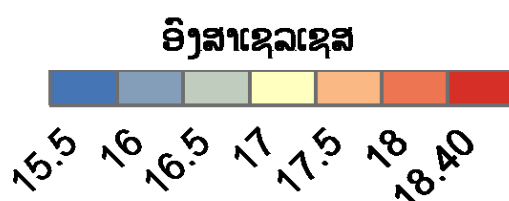
ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ຕຸລາ, ໃນນັ້ນ ເດືອນສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ປະມານ 322 ມມ, ສຳລັບ ເດືອນກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ 280,7 ມມ. ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າໝູ່ ໃນ ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 33,8 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ມິຖຸນາ ຫາ ທັນວາ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນທັນວາ ແມ່ນ 29,8 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ ຫາ ເດືອນກໍລະກົດ (ປະມານ 22 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ຢູ່ໃນ ເດືອນມັງກອນ ແລະ ເດືອນ ກຸມພາ ແມ່ນ ມີຄ່າ ປະມານ 10,3 ອົງສາເຊລເຊສ.

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

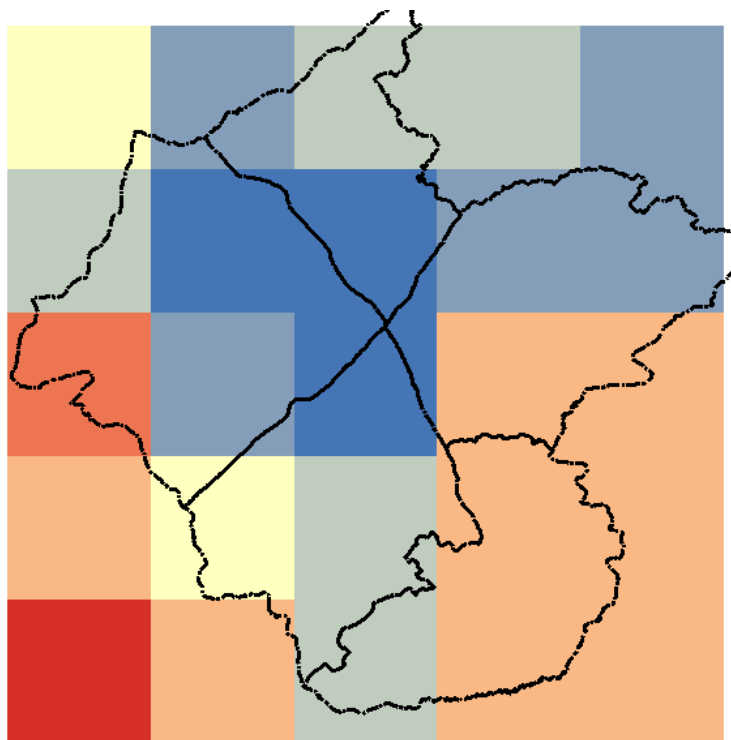
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ. ສຳລັບປັດຈຸ ຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

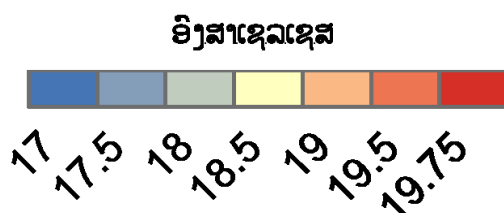
ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

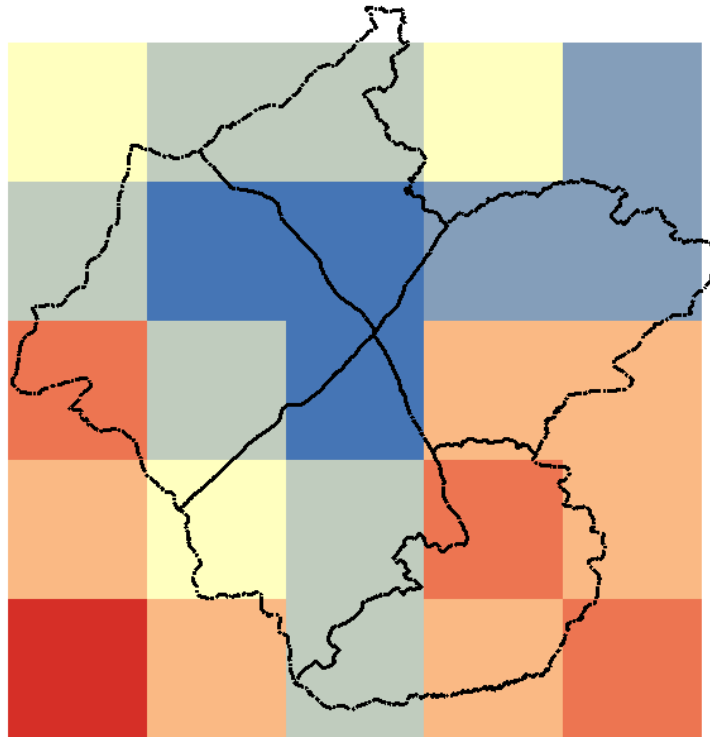
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 15,5-18 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າຝື່ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງ ເມືອງສິງ, ເມືອງ ລອງ ແລະ ເມືອງ ວຽງພູຄາ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 15,5-16 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນ ເມືອງນາແລ ແມ່ນ ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍປະມານ 16,5-18 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ຝື່ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍປະມານ 16-17,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

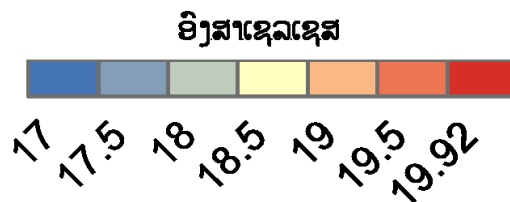
ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

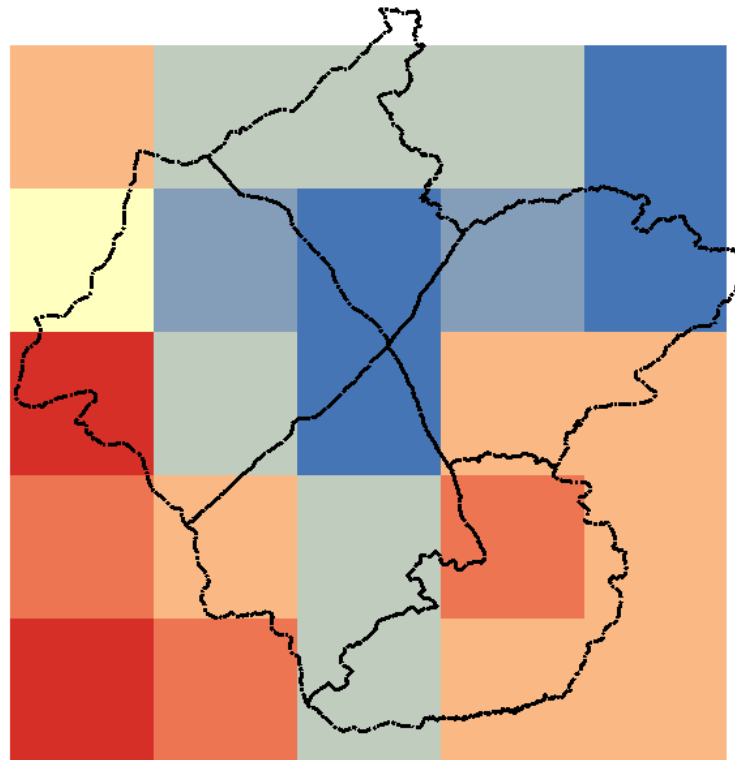
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-19,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,36 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ຝື່ນທີ່ສ່ວນ ໃຫຍ່ ຂອງ ເມືອງ ສິງ, ເມືອງ ລອງ ແລະ ເມືອງ ວຽງພູຄາ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ຫຼຸດກວ່າເມືອງອື່ນໆ ສະເລ່ຍປະມານ ໃນລະຫວ່າງ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,36 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງນາແລ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18-19 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,34 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 17,5-19 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

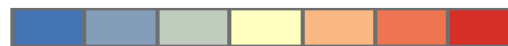

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-19,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,52 ອົງສາເຊລເຊສ). ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງເມືອງ ສິງ, ເມືອງ ລອງ ແລະ ເມືອງ ວຽງພູຄາ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,53 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນ ເມືອງ ນາແລ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18-19 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 17,5-19.

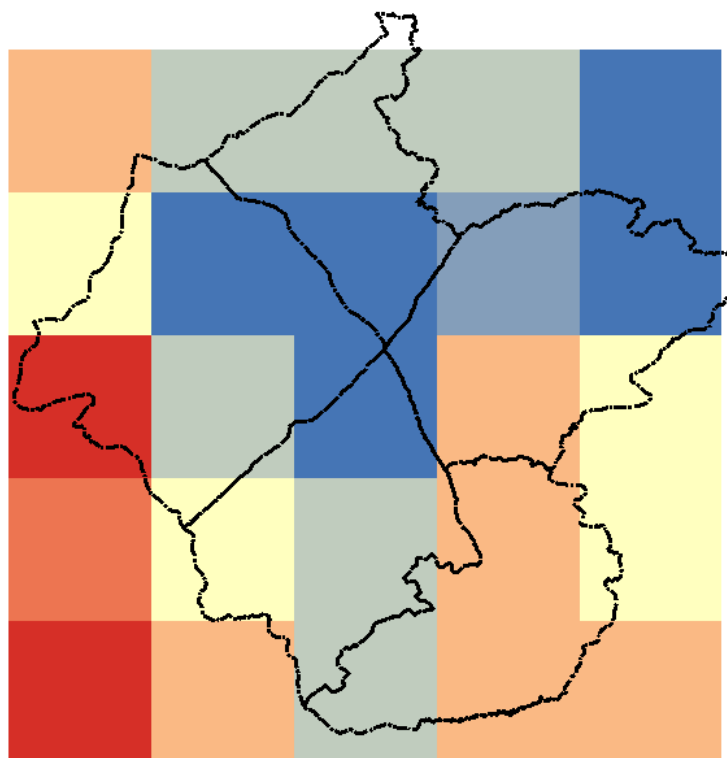
ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

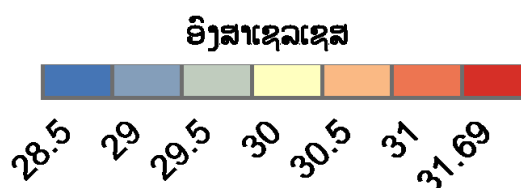

27 27.5 28 28.5 29 29.5 30.45

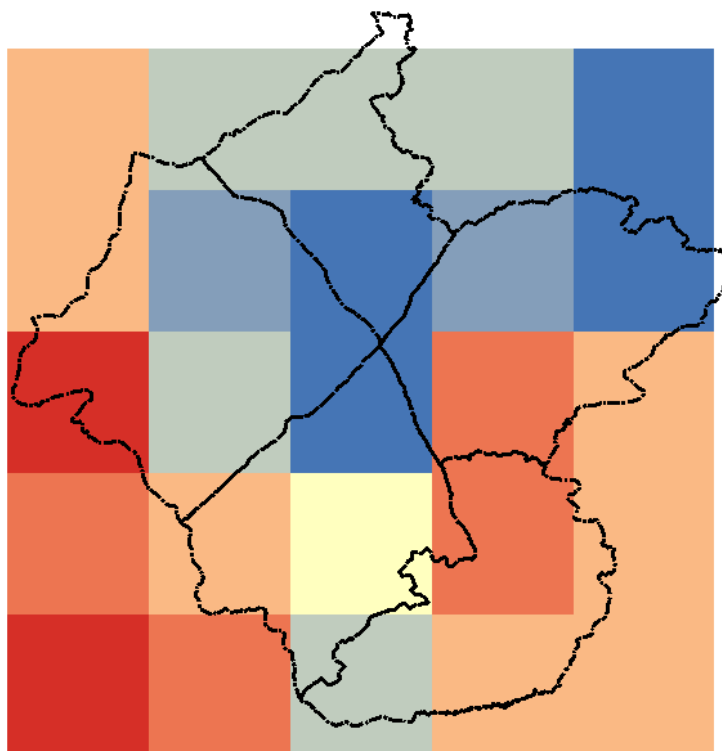
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 27-30,45 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ລອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 27-30,45 ອົງສາເຊລເຊສ, ຖັດຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ເມືອງນາແລ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 28-29,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງສູງກວ່າເຂດອື່ນໆ ພາຍໃນແຂວງ.

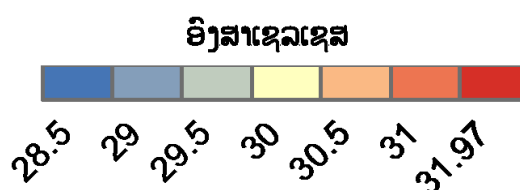
ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

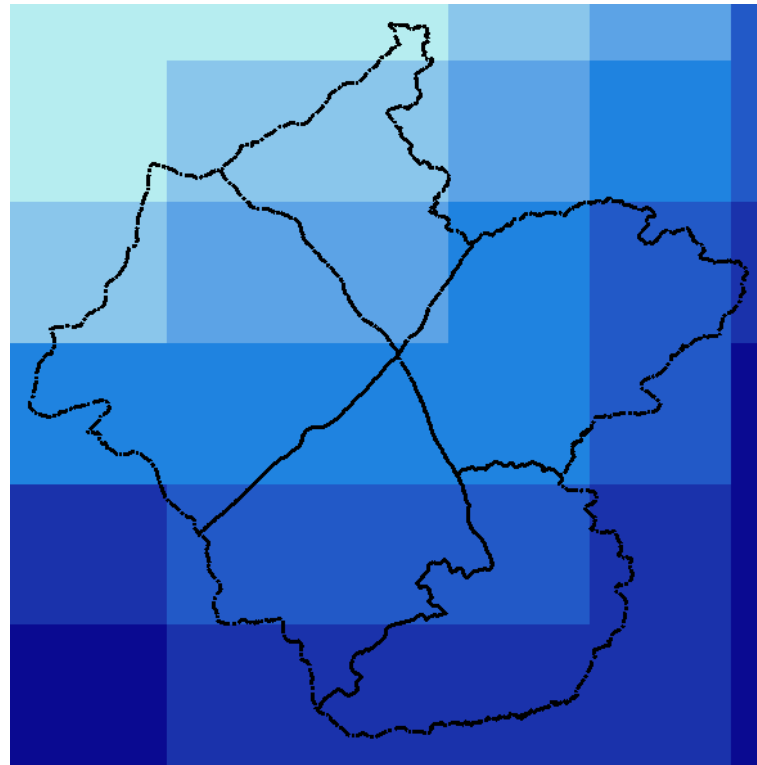
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28,5-31,69 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,268 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ລອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 28,5-31,69 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງ ນາ ແລ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 29,5-30,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,266 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 28,5-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,269 ອົງສາເຊລເຊສ). ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງໃຕ້ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເຂດອື່ນໆພາຍໃນແຂວງ.

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

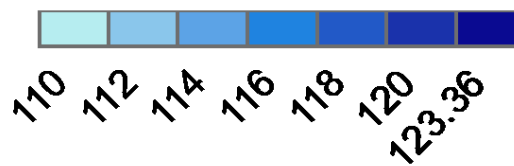

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28,5-31,97 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,537 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ລອງ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 28,5-31,97 ອົງສາເຊລເຊສ, ສຳລັບ ເມືອງ ນາແລ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 29,5-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,533 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ສິງ, ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ເມືອງ ວຽງພູຄາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 28,5-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,54 ອົງສາເຊລເຊສ). ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກ ສ່ຽງ ໃຕ້ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເຂດອື່ນໆພາຍໃນແຂວງ.

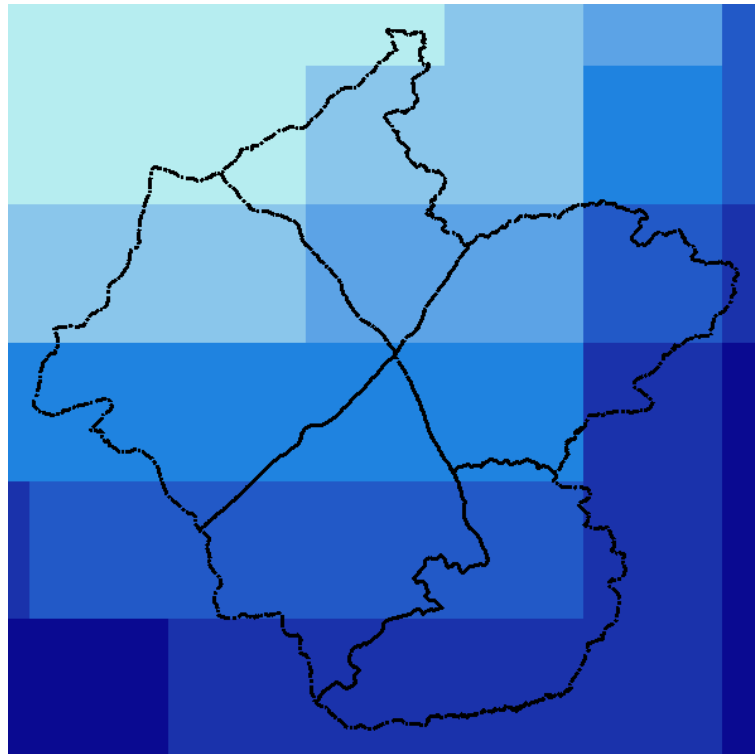

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

ມິລີແມັດ

ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານນ້ຳຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງ 112-120 ມມ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ນາແລ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 116-120 ມມ, ຖັດຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ເມືອງ ວຽງພູຄາ ມີຝົນສະເລ່ຍ ຢູ່ທີ່ປະມານ 114-120 ມມ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງເມືອງ ລອງ, ເມືອງ ສິງ ແລະ ເມືອງ ຫຼວງ ນ້ຳທາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ກະຈາຍຕົວສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າເຂດອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 112-114 ມມ.

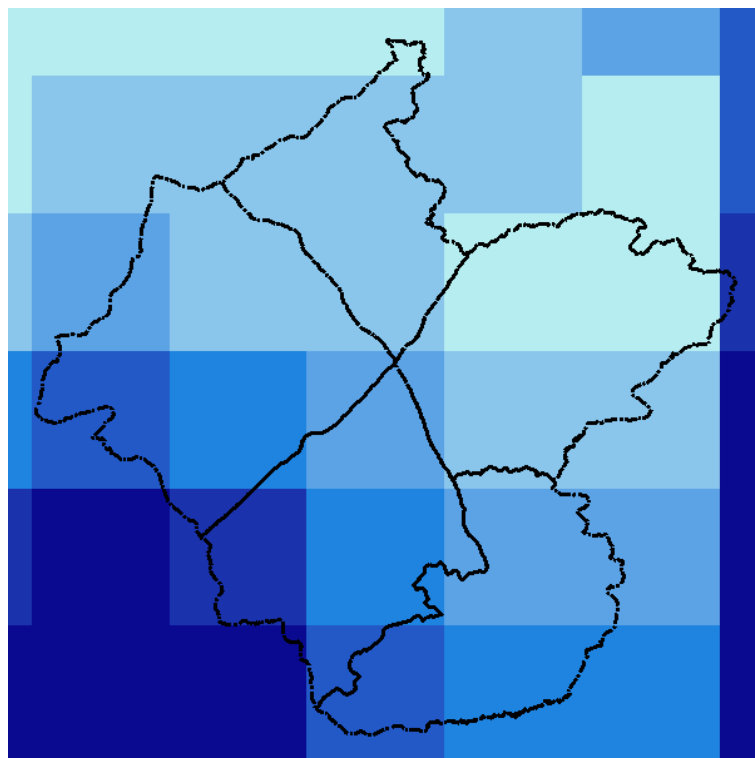

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ມິລິແມັດ

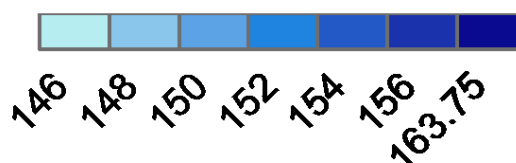

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງ ນ້ຳທາ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 114-125 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,61 ມມ). ໃນນັ້ນ ເມືອງ ນາແລ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 122-124 ມມ, ພື້ນ ທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງເມືອງ ລອງ ແລະ ເມືອງ ສິງ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນ ກະຈາຍຕົວສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າເຂດອື່ນໆ ໃນ ລະຫວ່າງ 114-120 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,41 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ມິລິແມັດ

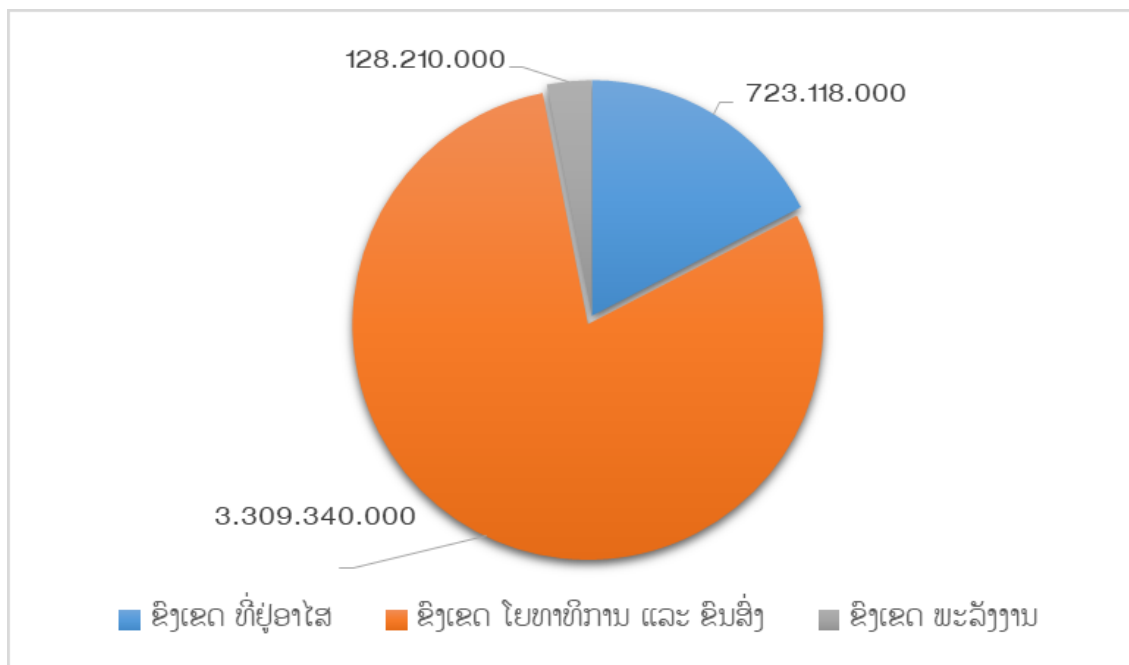

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງ ນ້ຳທາ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 146-156 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 33,86 ມມ). ໃນນັ້ນ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ມີການ ກະຈາຍຕົວ ສູງກວ່າ ຢູ່ທາງເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ວຽງພູຄາ ແລະ ເມືອງ ລອງ ມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ 150-156ມມ. ສຳລັບ ເຂດເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍ ຕົວ ຕ່ຳກວ່າເຂດອື່ນໆ ເຊັ່ນ ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ເມືອງ ສິງ ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 146-148 ມມ.

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄຟຟ້າບັດທຳມະຊາດ ຍ້ອນວ່າ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ ຫຼວງຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2015 ໄດ້ເກີດ ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ 4 ຕົວເມືອງຄື: ເມືອງ ສິງ, ເມືອງ ລອງ, ເມືອງ ວຽງພູຄາ ແລະ ເມືອງ ນາແລ ສ້າງຜົນ ເສຍຫາຍຫຼາຍຕໍ່ສິ່ງປຸກສ້າງ ມີມູນຄ່າຜົນເສຍຫາຍ 723.118.000. ໃນປີ 2017, ກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ພາຍຸ ຊຶ່ງກາ ແຕ່ບໍ່ມີໂຕເລກມູນຄ່າເສຍຫາຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃນປີ 2018, ເກີດມີໄຟນ້ຳຖ້ວມ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຂົງເຂດ

ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ) ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນ 3.309.340.000 ກີບ ແລະ ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ເຊັ່ນ: ເສົາໄຟຟ້າ, ໜໍ້ແປງ ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍແມ່ນ 128.210.000 ກີບ¹¹

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2015-2019 (ກີບ)

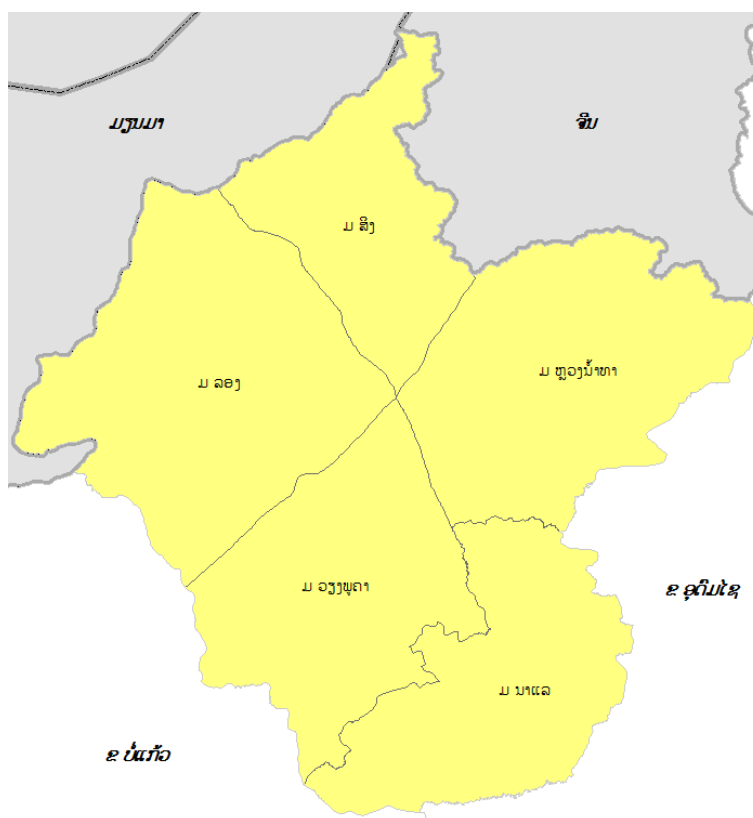
¹¹ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.3.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າຫຼາຍ. ດັ່ງທີ່ສະແດງ ໃນ ຮູບທີ 8-1 ເຫັນວ່າ 5 ເມືອງ ຄື: ເມືອງ ສິງ, ເມືອງ ລອງ, ເມືອງ ວຽງພູຄາ, ເມືອງ ນາແລ ແລະ ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າຫຼາຍ.

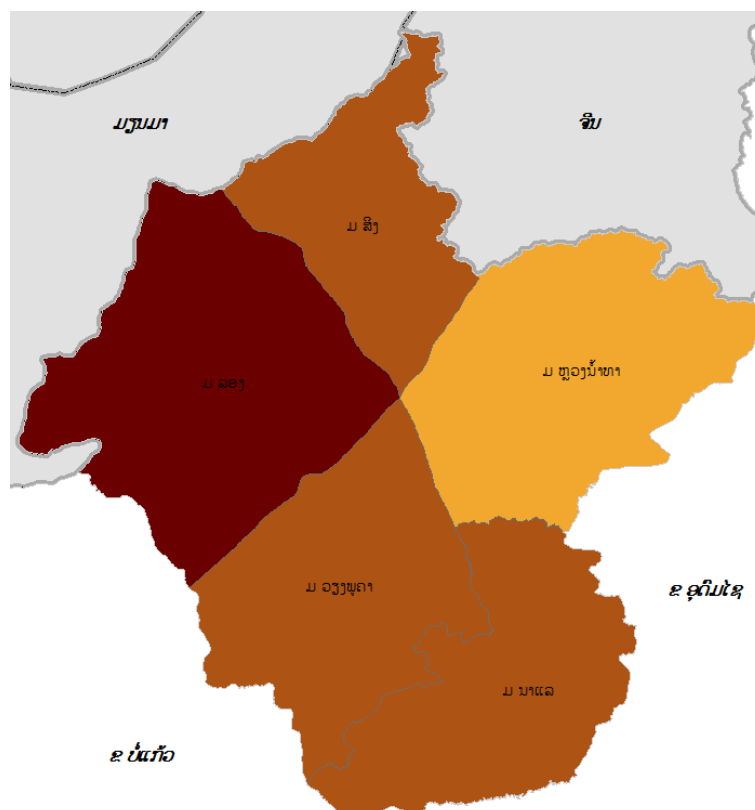

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ

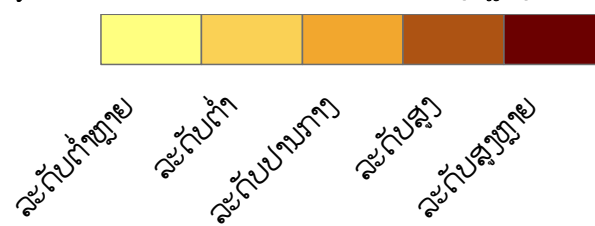

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ໃນນີ້ເມືອງ ລອງ ແມ່ນເມືອງ ດຽວ ໃນແຂວງຫຼວງນ້ຳທາທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ 3 ເມືອງຄື: ເມືອງ ສິງ, ເມືອງ ນາແລ, ເມືອງ ວຽງພູຄາ ແມ່ນ ເປັນເມືອງທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ. ສ່ວນເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບປານກາງ.

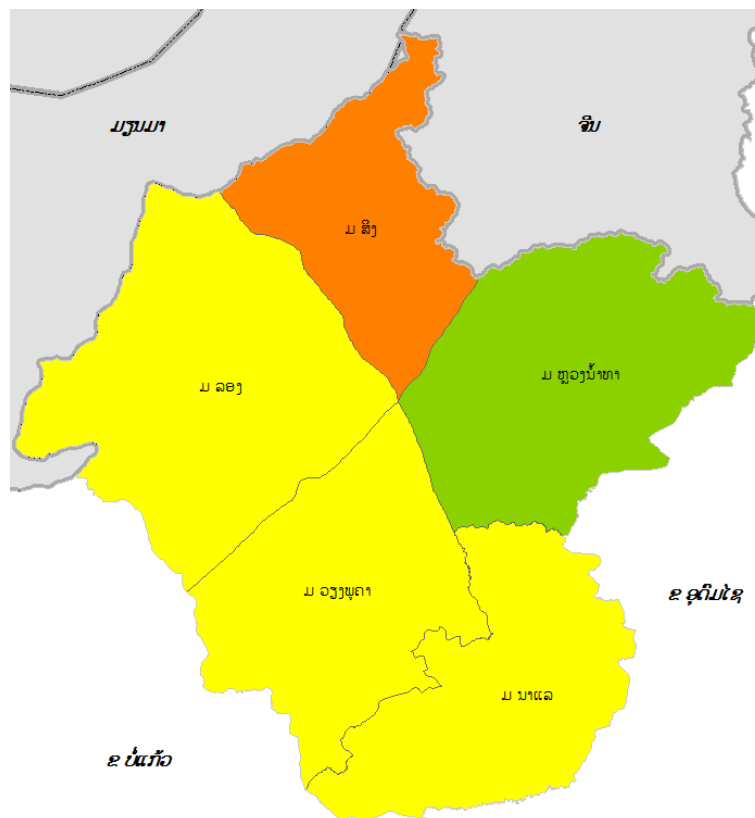

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

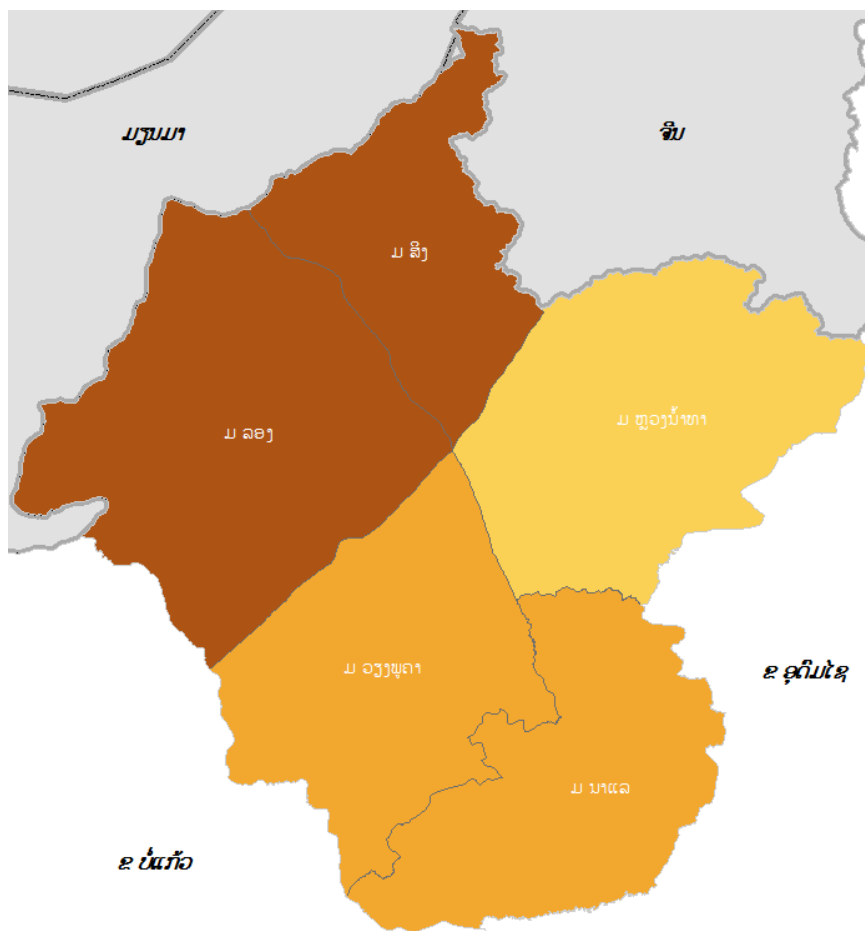
ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງ ຊຶ່ງ ຮູບທີ 8-3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ເມືອງສິງ ເປັນເມືອງດຽວທີ່ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕ່ຳ ທຽບໃສ່ເມືອງອື່ນໆ. ສຳລັບ ເມືອງ ລອງ, ເມືອງ ວຽງພູຄາ ແລະ ເມືອງ ນາແລ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບປານກາງ. ສ່ວນເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ.

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ

ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງລ່າງຜືນຖານ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ລອງ ແລະ ເມືອງ ສິງ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ. ສຳລັບເມືອງ ວຽງພູຄາ ແລະ ເມືອງ ນາແລ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງປານກາງ. ສ່ວນເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ ເປັນເມືອງເອກຂອງແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ເປັນເມືອງດຽວທີ່ມີລະດັບຄວາມບອບບາງຕ່ຳ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ລະດັບ ປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2.4 ແຂວງ ອຸດົມໄຊ

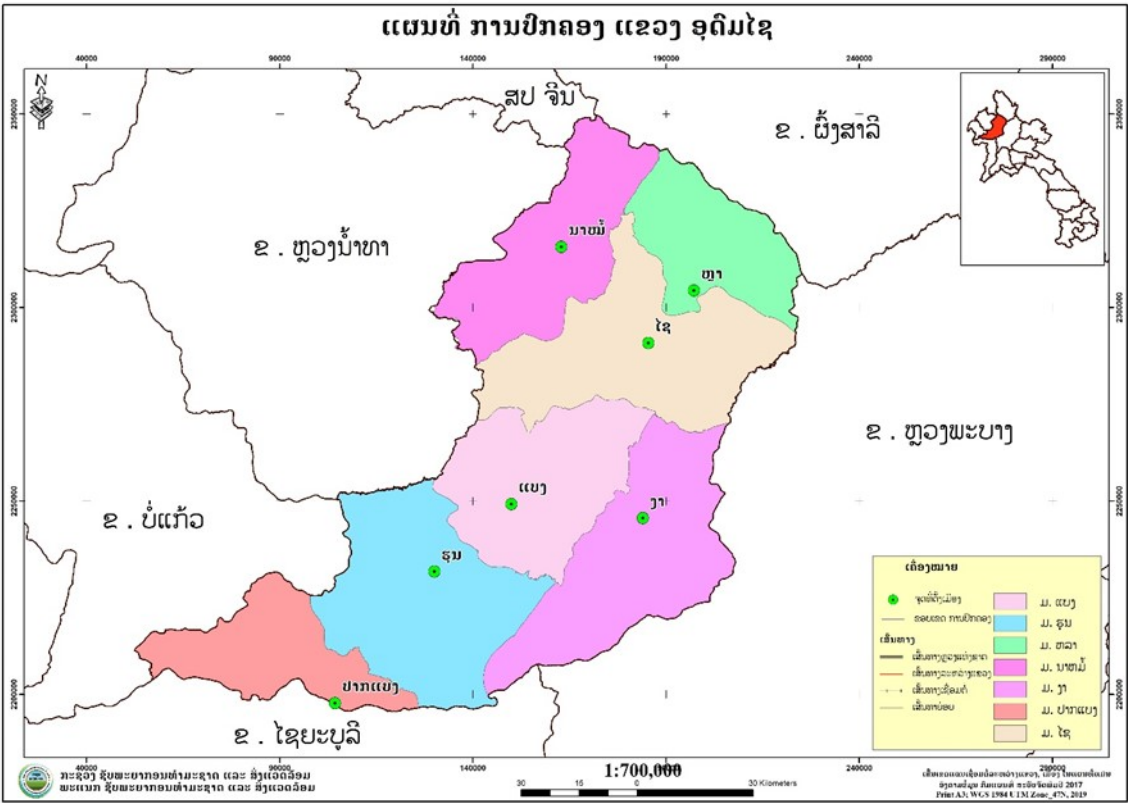
3.2.4.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງອຸດົມໄຊ

1) ທີ່ຕັ້ງຜູມສັນຖານ

ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ຕັ້ງຢູ່ທິດເໜືອຂອງປະເທດລາວ, ຢູ່ຈຸດໃຈກາງທາງຜ່ານເຊື່ອມຈອດ-ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ 5 ແຂວງພາກເໜືອ ແລະ ອອກສູ່ຕ່າງປະເທດ ມີໄລຍະຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ 583 ກມ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 15.370 ກມ² ເທົ່າກັບ 6,5 %ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ ມີຊາຍແດນຕິດກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຄື:

- ທິດເໜືອຕິດກັບແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ມີລວງຍາວປະມານ 66,5 ກມ ແລະ ສປ ຈີນ ປະມານ 22,5 ກມ.
- ທິດໃຕ້ຕິດກັບ 4 ເມືອງ ຂອງ ແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີລວງຍາວປະມານ 120 ກມ.
- ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ມີລວງຍາວປະມານ 183,25 ກມ.
- ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ມີລວງຍາວປະມານ 160 ກມ ແລະ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ 110 ກມ.

ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ມີລະດັບຄວາມສູງ ຂອງໜ້າດິນທຽບໃສ່ໜ້ານ້ຳທະເລ ຈຸດຕ່ຳສຸດ 316 ແມັດ ຢູ່ບ້ານ ດອນສະອາດ, ເມືອງ ປາກແບງ ແລະ ຈຸດສູງສຸດ 1.553 ແມັດ ຢູ່ບ້ານພຽງຫໍ້, ເມືອງ ຮຸນ. ຜູມສັນຖານ ຂອງ ແຂວງ ປະກອບດ້ວຍຜູມດອຍກວມເອົາ 85%, ສ່ວນເຫຼືອແມ່ນເນື້ອທີ່ທົ່ງພຽງ ແລະ ຜູມພຽງ ຢັ່ງຢາຍລຽບຕາມຮ່ອມຜູ ແລະ ລ້ອງນ້ຳຕ່າງໆ. ພື້ນທີ່ຂອງແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ 4 ທົ່ງ ພຽງນ້ອຍຄື: ທົ່ງພຽງເມືອງໄຊ, ເມືອງນາໝໍ້, ເມືອງ ແບງ ແລະ ເມືອງຮຸນ, ຊຶ່ງເປັນເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ ການການຜະລິດກະສິກໍາ ເຊັ່ນການປູກຝັງ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເພື່ອສະໜອງສະບຽງອາຫານໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ; ທຳມະຊາດທີ່ສວຍງາມ ໄປ ດ້ວຍ ຜູຜາປ່າໄມ້, ຖ້ຳ, ແມ່ນ້ຳລຳເຊ ແລະ ຜູມອາກາດທີ່ປອດ ໂປ່ງຊຶ່ງເປັນທ່າແຮງ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາແຂວງທີ່ມີຊາຍແດນຕິດຈອດ ແລະ ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ.

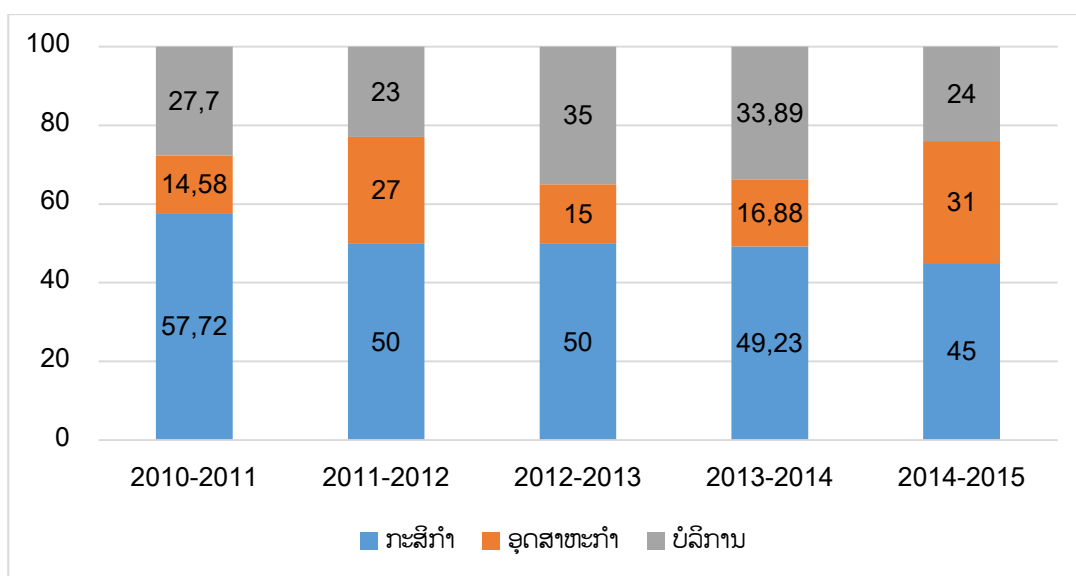
ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ
ຕາຕະລາງ 1 ຜົນລະເມືອງ ແຍກຕາມເມືອງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ເນື້ອທີ່ ກມ ²	ຈຳນວນບ້ານ	ຈຳນວນຄອບຄົວ	ຜົນລະເມືອງ	
					ປະຊາກອນ	ຍົງ
1	ເມືອງໄຊ	2.817	97	13,152	84,918	42,296
2	ເມືອງ ຫຼາ	1.917	45	3,232	17,549	8,684
3	ເມືອງ ນາໝີ	1.106	62	6,556	44,697	21,101
4	ເມືອງ ແບງ	3.420	58	7,683	41,721	20,524
5	ເມືອງ ຮຸນ	2.778	93	13,936	80,093	39,558
6	ເມືອງ ປາກແບງ	817	55	5,312	32,109	16,046
7	ເມືອງ ງາ	2.515	62	6,077	33,263	16,223
	<u>ລວມ</u>	<u>15.370</u>	<u>472</u>	<u>59,715</u>	<u>334,350</u>	<u>164,432</u>

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ ອຸດົມໄຊ

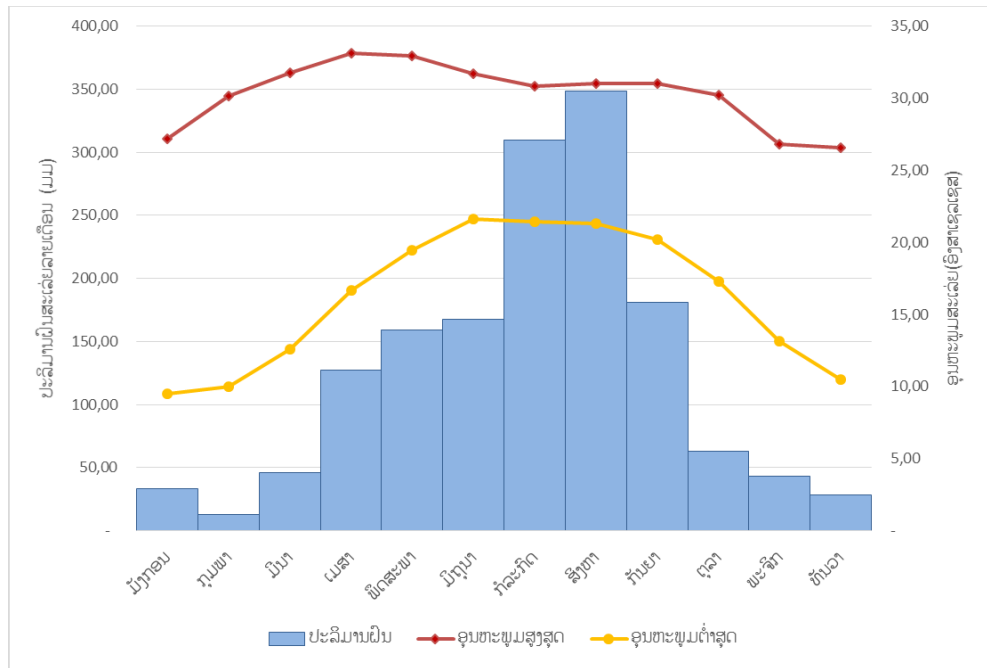
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ເສດຖະກິດຂອງແຂວງມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ໜັ້ນທ່ຽງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ສະແດງອອກ ປະຊາຊົນມີວຽກເຮັດງານທຳ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີການສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນຊ່ວງປີ 2011-2012 (27 %) ແລະ ປີ 2014-2015 (31 %). ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ໃນແຕ່ 57,72 % ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 45% ໃນປີ 2014-2015 ແລະ ຂະແໜງ ບໍລິການ ກໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 27,70% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 24% ໃນສົກປີ 2014-2015. ໂດຍລວມແລ້ວ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 10,74%. ສະເພາະ ໃນປີ 2010 ແລະ 2011 ແມ່ນ ບັນລຸໂຕເລກ ການຂະຫຍາຍຕົວພຽງແຕ່ 10,05% ແລະ 10,03% ໃນປີ 2013-2014. ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.200 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ສາມາດເກັບລາຍຮັບງົບປະມານໄດ້ 352,50 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 1.752,39 ຕື້ກີບ ຊຶ່ງຂາດດຸນງົບປະມານ 1.399,89 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

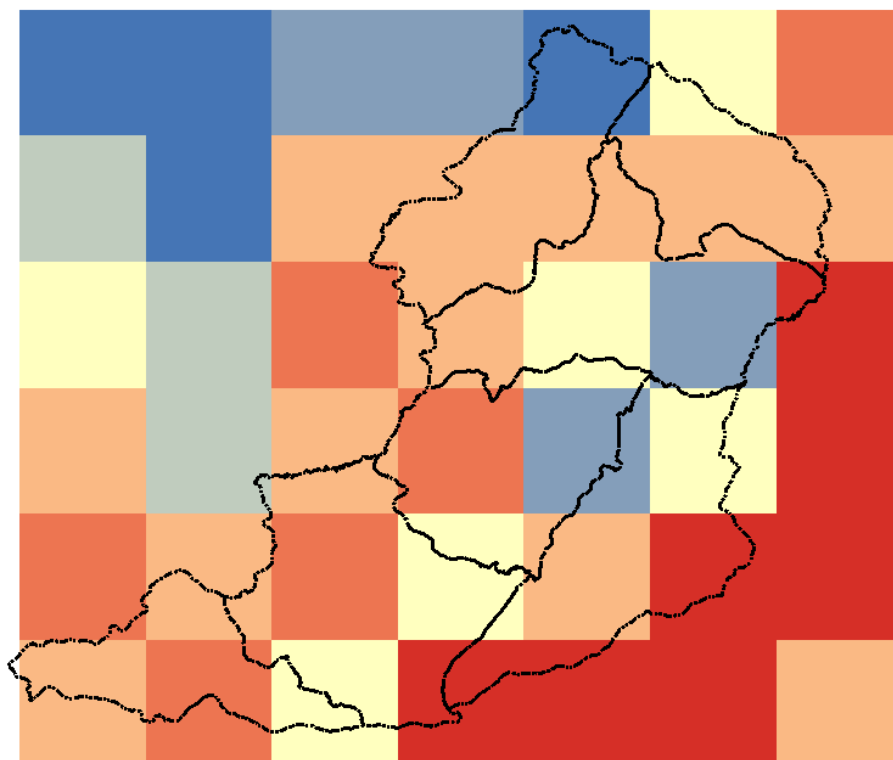
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018¹²

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 348,3 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 12,7 ມມ). ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 33,2 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ເລີ່ມ ຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 26,6 ອົງສາ ເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນມີຕໍ່າສູງທີ່ ສຸດ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 21,6 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ ຕໍ່າກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 9,5 ອົງສາເຊລເຊສ).

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

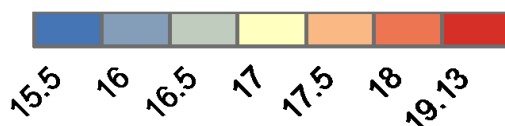
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ. ສໍາລັບບັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສໍາລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບ ພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

¹² ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

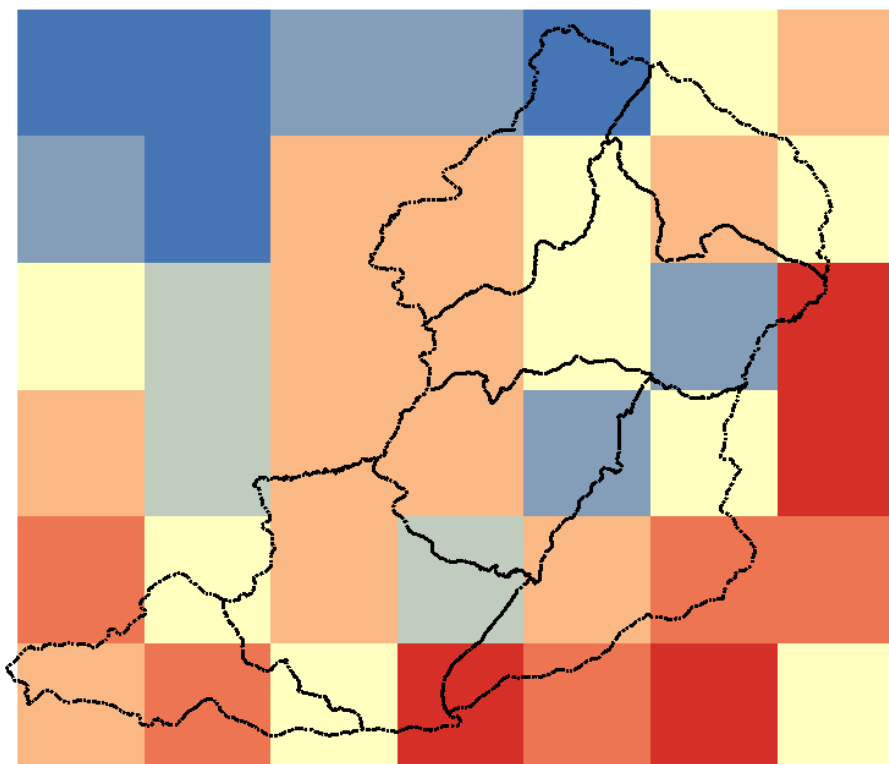

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

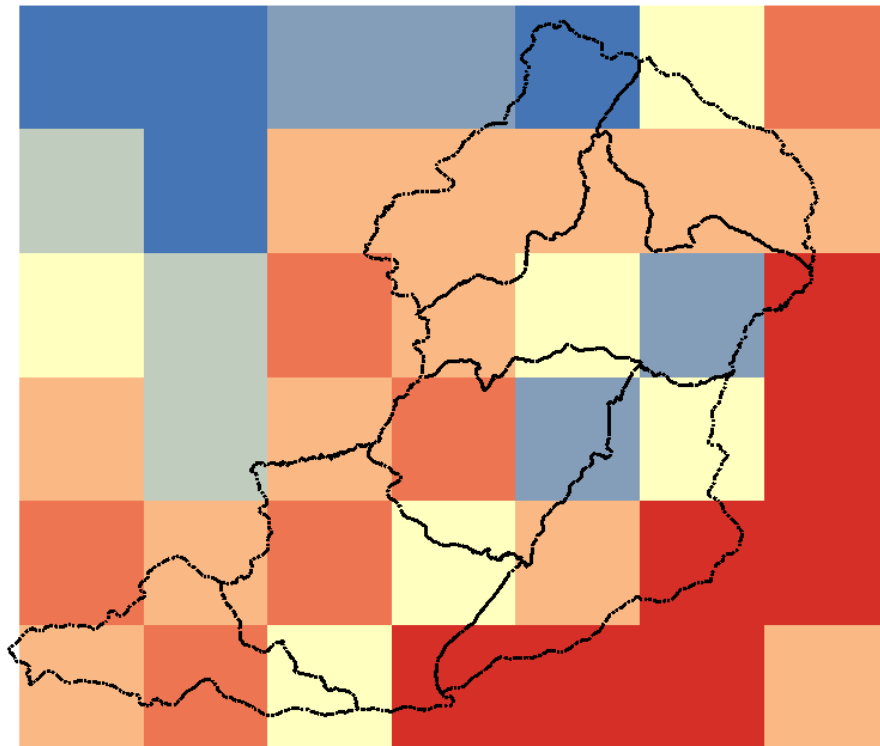
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 15,5-19,13 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ແມ່ນພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ນາທັນ, ເມືອງ ຫຼາ ແລະ ເມືອງ ໄຊ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 15,5-17 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນເມືອງ ຮຸນ, ປາກແບງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ງາ ແລະ ເມືອງແບງ ແມ່ນ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 18-19,13 ອົງສາເຊລເຊສ.

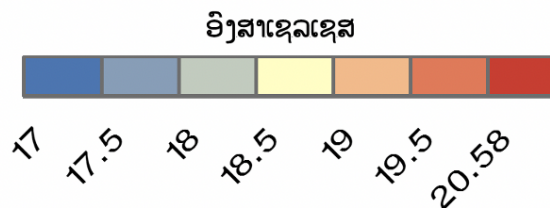
ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

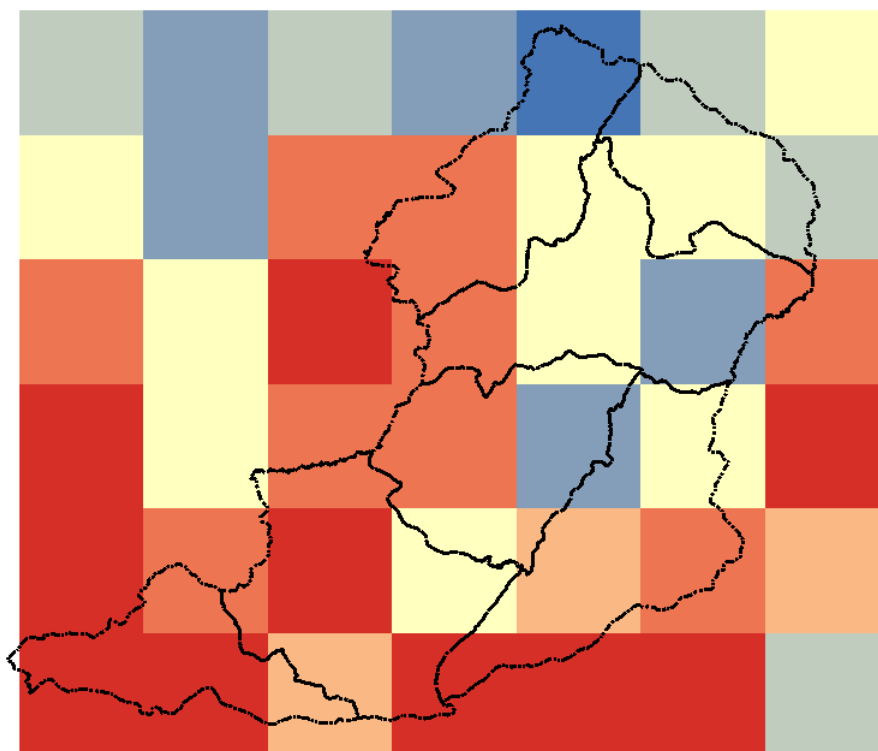
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-20,44 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,35 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ນາໜ້, ເມືອງ ໄຊ, ເມືອງ ແບງ ແລະ ເມືອງ ງາ ມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 17-19 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ປາກແບງ, ເມືອງ ງາ ແລະ ເມືອງ ຮຸນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 19.5-20,44 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ ຂອງ ເມືອງ ນາໜ້ ມີ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,34 ອົງສາເຊລເຊສ, ໃນຂະນະທີ່ເມືອງ ງາ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ເພີ່ມຂຶ້ນໜ້ອຍກວ່າໝູ່ປະມານ 1.31 ອົງສາເຊລເຊສ.

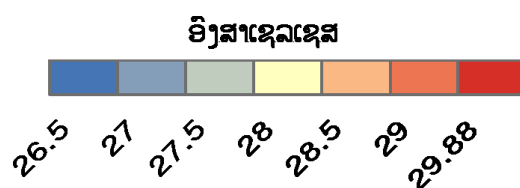
ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

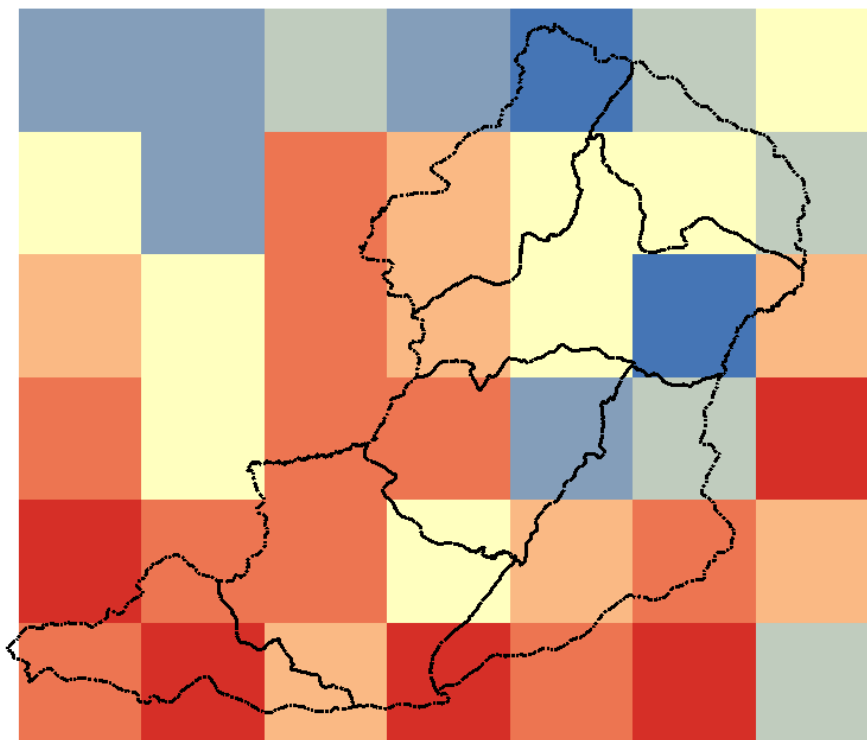
ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-20,58 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,49 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້, ພື້ນທີ່ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ນາໜ້, ເມືອງ ໄຊ, ເມືອງ ແບງ ແລະ ເມືອງ ງາ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 17-18.5 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ປາກແບງ, ເມືອງ ງາ ແລະ ເມືອງ ຮຸນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 19,5-20,58 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ຂອງເມືອງ ນາມ້ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼາຍ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 1,50 ອົງສາເຊລເຊສ ໃນຂະນະທີ່ເມືອງ ງາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ ປະມານ 1,47 ອົງສາເຊລເຊສ.

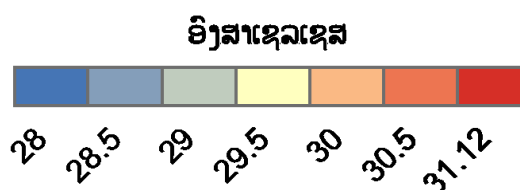
ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

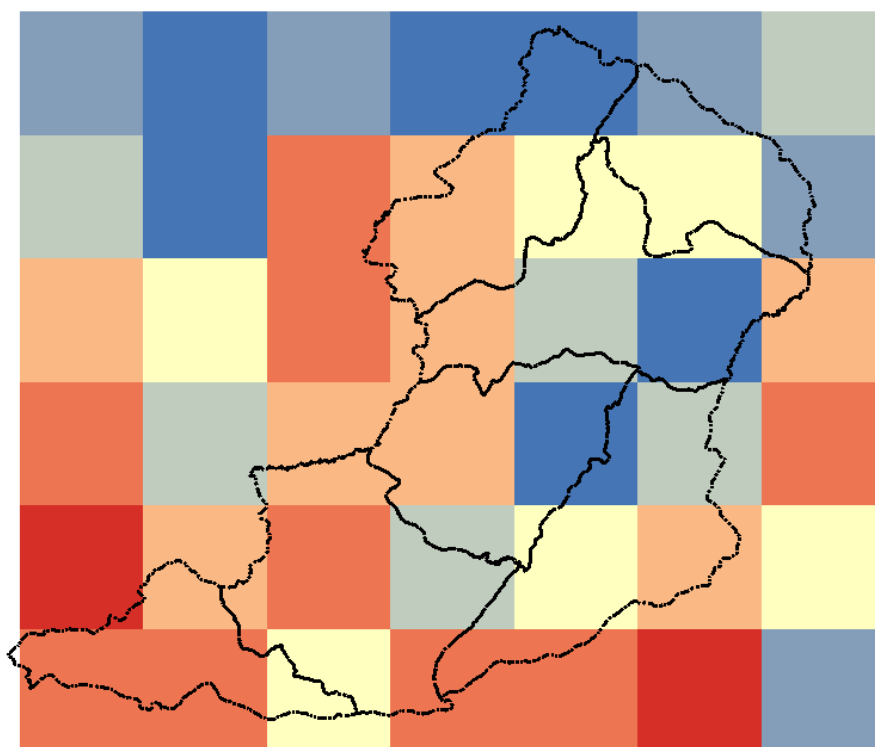
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 26,5-29,88 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ປາກແບງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 29,88 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນ ເມືອງ ຮຸນ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ງາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-29 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງເມືອງ ນາໜ້, ເມືອງໄຊ, ເມືອງ ຫຼາ ແລະ ເມືອງ ງາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 26,5-28 ອົງສາເຊລເຊສ.

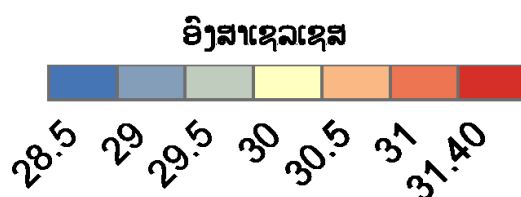
ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

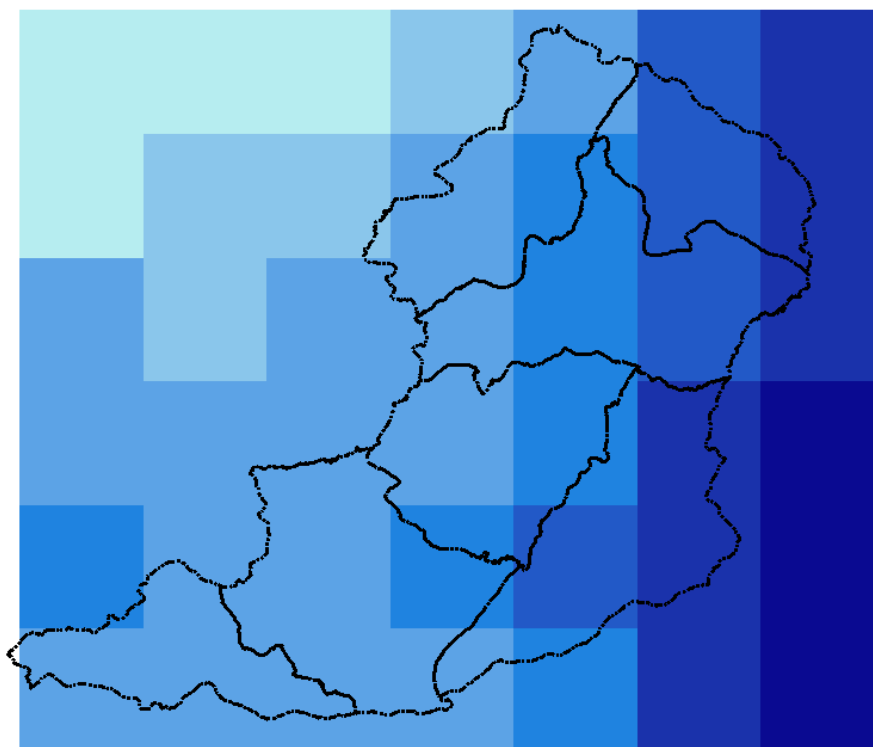
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28-31,12 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,274 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ປາກແບງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍປະມານ 31,12 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,242 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງຮຸນ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງເມືອງ ງາ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-30,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ນາໝີ, ໄຊ, ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງ ເມືອງ ແບງ ແລະ ເມືອງ ຫຼາ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍຕໍ່າ ກວ່າໝູ່ ປະມານ 28-29,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

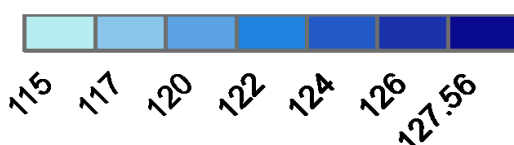

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28,5-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,525 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ປາກແບງ, ເມືອງ ຮຸ່ນ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ງາ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 30-31 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນ ເມືອງນາໜີ້, ໄຊ, ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງ ເມືອງ ແບງ, ເມືອງ ຫຼາ ແລະ ເມືອງ ງາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28,5-30 ອົງສາເຊລເຊສ.

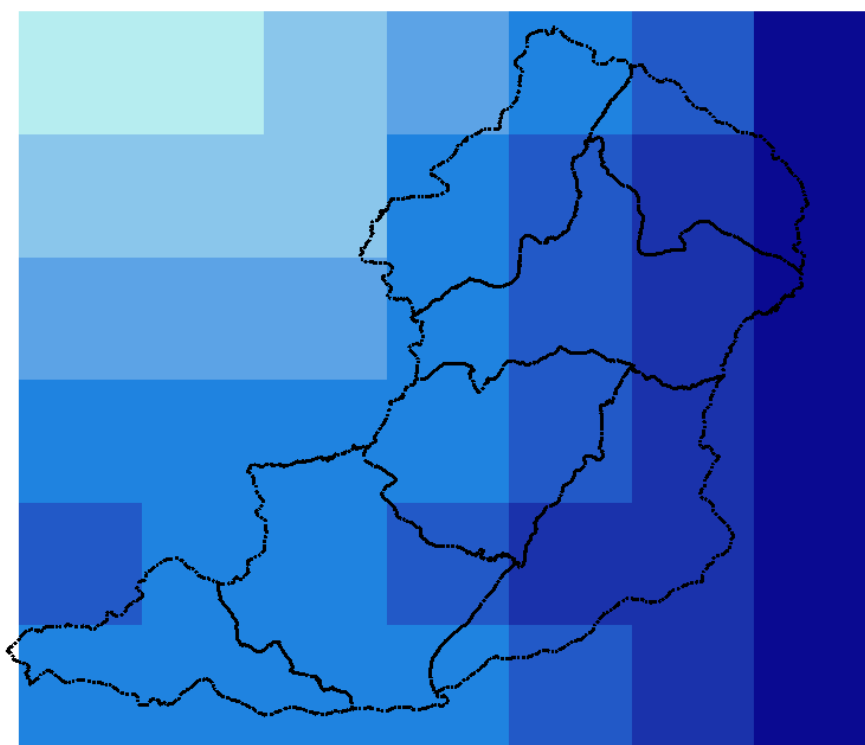

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

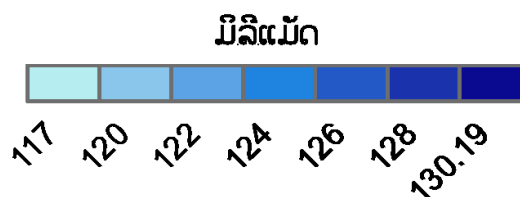
ມິລີແມັດ

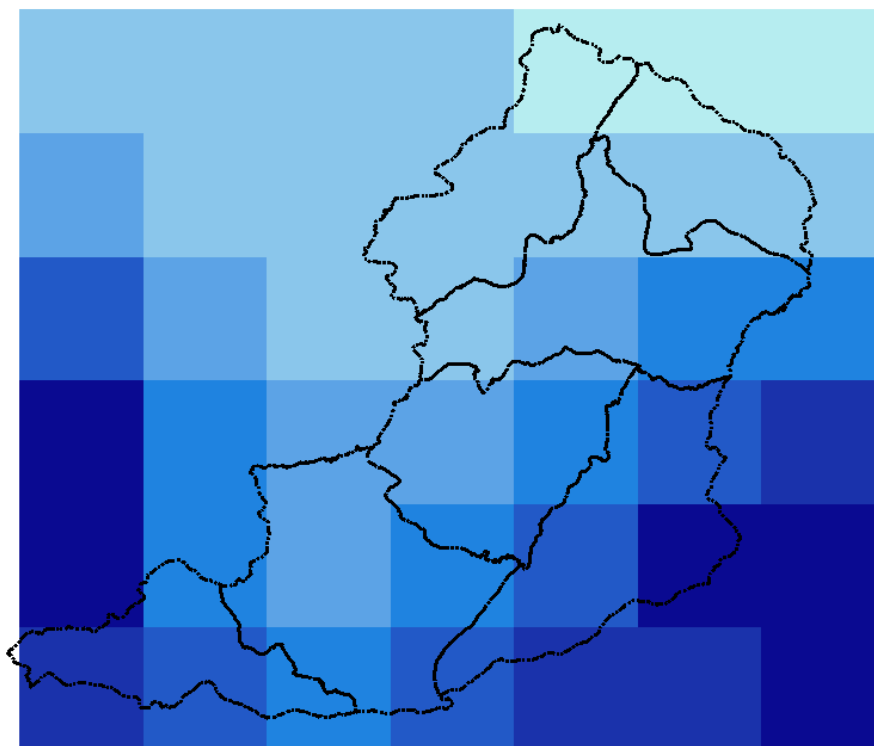
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 117-126 ມມ. ເມືອງ ງາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຊຶ່ງມີລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 124-126 ມມ. ຮອງລົງມາ ແມ່ນຢູ່ ເມືອງ ໄຊ ແລະ ເມືອງ ຫຼາ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍປະມານ 122-124 ມມ. ສ່ວນ ເມືອງ ປາກແບງ, ເມືອງ ຮຸນ, ເມືອງ ແບງ ແລະ ເມືອງ ນາໝ້ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ ລະຫວ່າງ 117-120 ມມ.

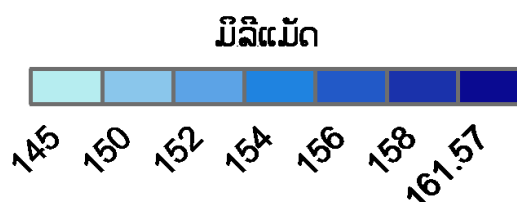
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 122-130,19 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,82 ມມ). ເມືອງ ງາ, ໄຊ ແລະ ເມືອງ ຫຼາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 128-130,19 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,65 ມມ). ສ່ວນ ເມືອງ ປາກແບງ, ເມືອງ ຮຸນ, ເມືອງ ແບງ ແລະ ເມືອງ ນາໝີ ແມ່ນ ມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 122-124 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,94 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

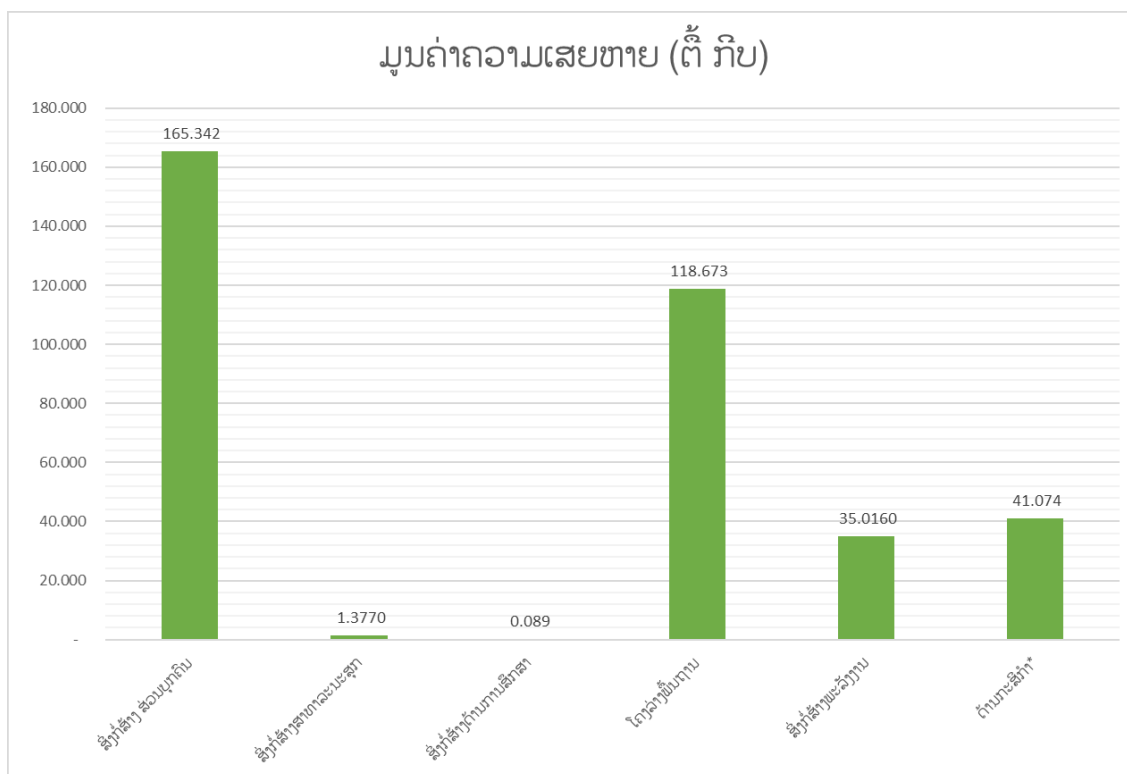

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 145-161,57 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 30,95 ມມ). ເມືອງ ນາໜີ້, ເມືອງ ຫຼາ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຂອງເມືອງ ໄຊ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 145-150 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 26,87 ມມ). ສ່ວນ ເມືອງ ງາ, ເມືອງ ໄຊ ແລະ ເມືອງ ປາກແບງ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ ປະມານ 156-161.57 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍປະມານ 32,78 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍ ແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກໍາ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນໍ້າກິນ, ນໍ້າໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກ ສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອ ອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ສໍາລັບສິ່ງກໍ່ສ້າງສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ໂຮງຮຽນ, ຫໍພັກ ນັກຮຽນ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ຂົວ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງ

ດ້ານ ຜະລິງງານ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ໝໍ້ແປງ. ນອກຈາກນີ້, ດ້ານກະສິກໍາໄດ້ລວມເອົາເນື້ອທີ່ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ, ໜອງປ່າ ແລະ ຊົນລະປະທານ.¹³

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2017-2019 (ຕື້ ກີບ)

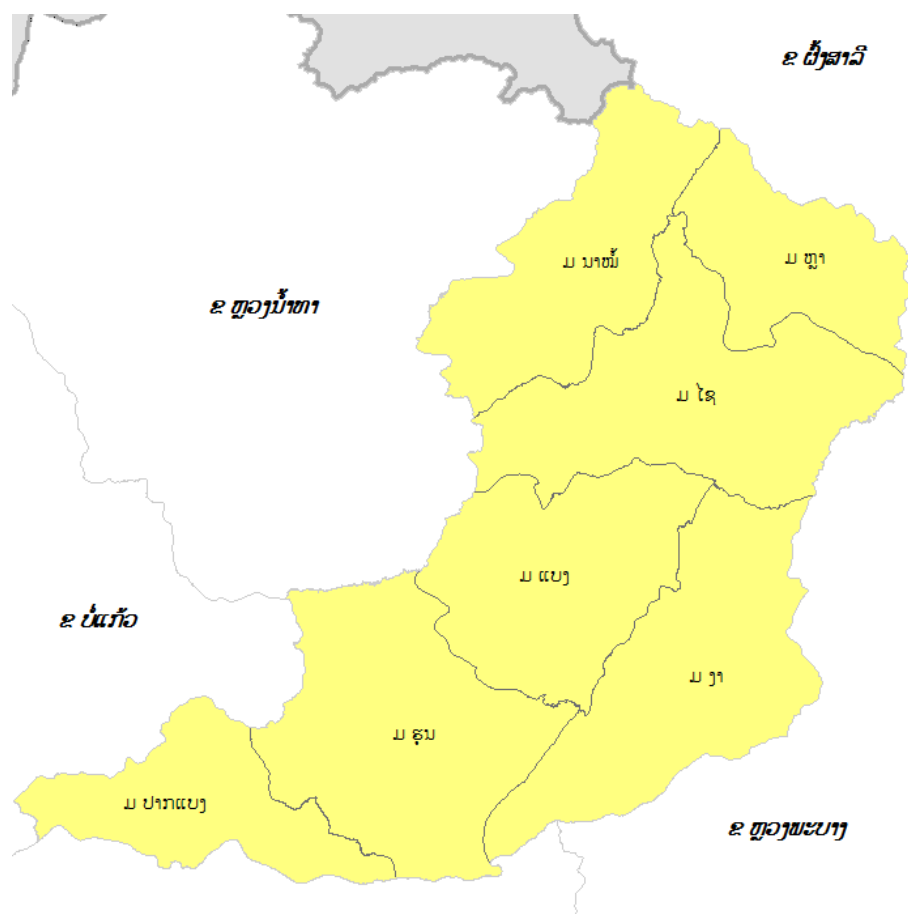
ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເຫັນວ່າມີຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ສ່ວນບຸກຄົນ ຈະສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 165,342 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ລວມມູນຄ່າເສຍຫາຍ ປະມານ 118,673 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກໍາ ເຊັ່ນ: ເນື້ອທີ່ນໍ້າ, ໜອງປ່າ ແລະ ເນື້ອທີ່ທໍາການຜະລິດອື່ນໆ ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍ ປະມານ 41,074 ຕື້ກີບ, ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສິ່ງກໍ່ສ້າງຜະລິງງານ ມີຜົນເສຍຫາຍປະມານ 35,016 ຕື້ກີບ, ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກສິ່ງກໍ່ສ້າງ ສາທາລະນະສຸກ ປະມານ 1,377 ຕື້ກີບ, ໃນນີ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ດ້ານການສຶກສາ ແມ່ນມີຄວາມເສຍໜ້ອຍ ກ່ວາໝູ່ ປະມານ 89 ລ້ານກີບ.

¹³ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.4.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

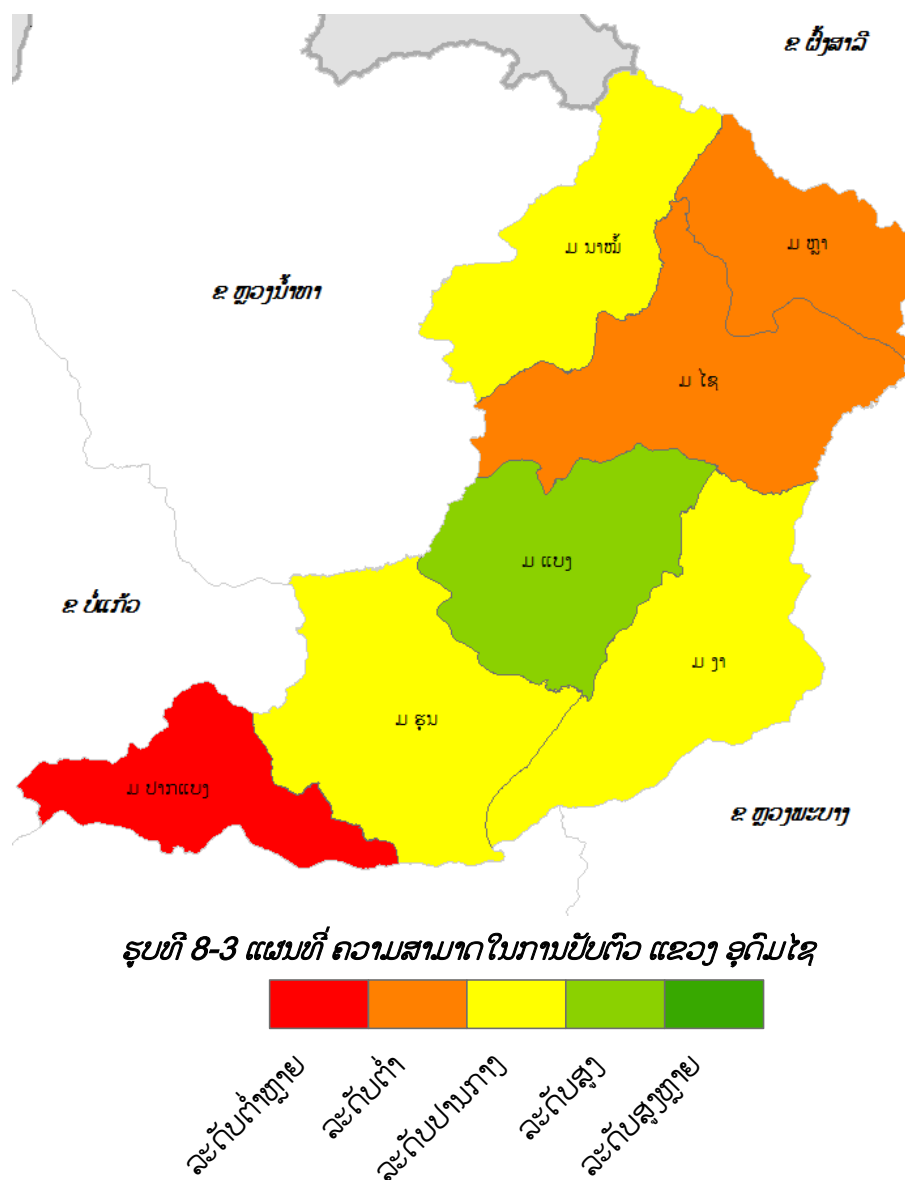

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ

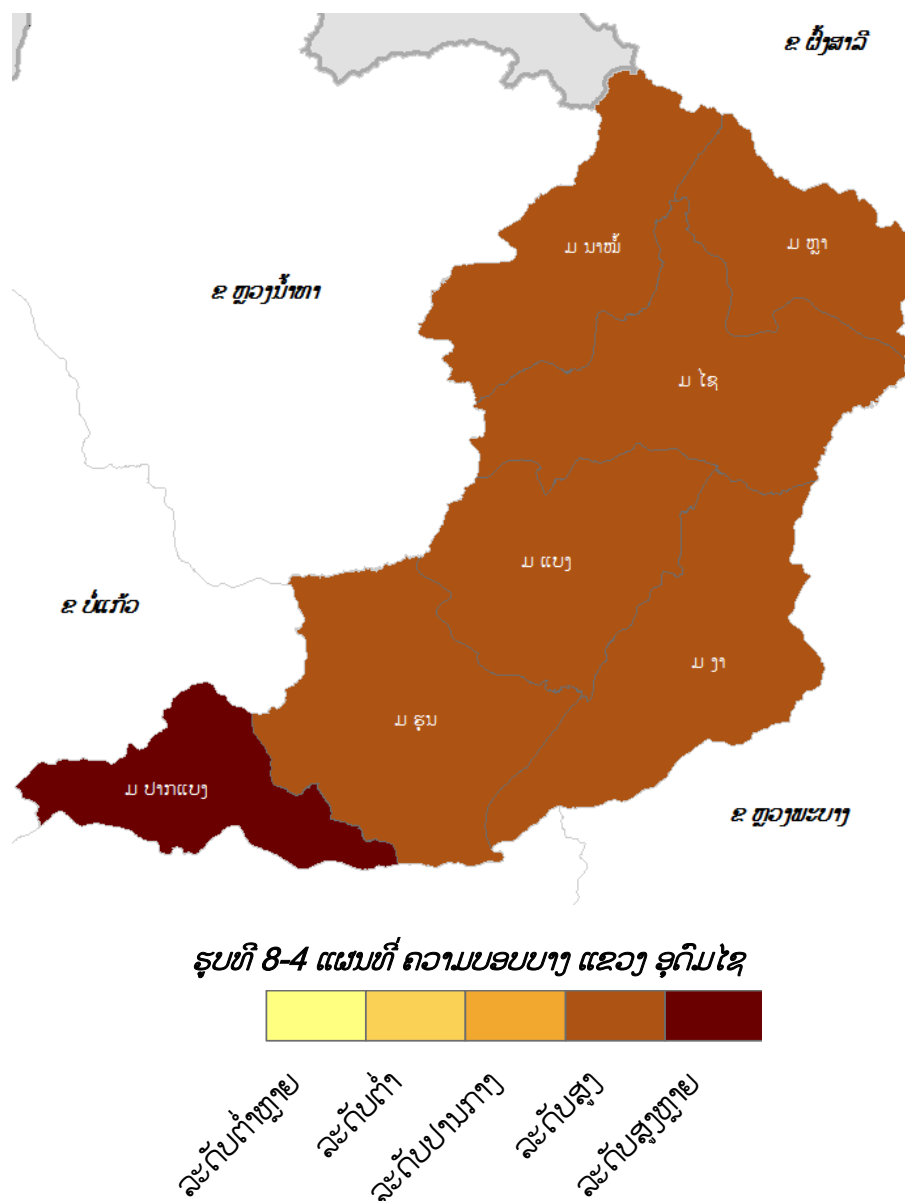
ຈາກການສັງລວມຕົວຊີ້ບອກຂອງການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຫັນວ່າ ທຸກໆ ເມືອງ ຂອງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນມີລະດັບການປະເຊີນ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕ່ຳຫຼາຍ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ສູງ ຄື: ເມືອງ ປາກແບງ ແມ່ນ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຕໍ່າຫຼາຍ. ເມືອງ ຫຼາ ແລະ ເມືອງ ໄຊ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການ ປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ. ສຳລັບ ເມືອງ ນາໜີ້, ເມືອງ ຮຸນ ແລະ ເມືອງ ງາ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ໃນ ລະດັບກາງ. ສ່ວນເມືອງ ແບງ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໃນລະດັບ ສູງກວ່າໝູ່.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ເປັນວົງກ້ວາງ. ເຖິງວ່າທົ່ວແຂວງ ມີລະດັບການປະຊຸມ ຕໍ່ກັບການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ຂອງຫຼາຍຕົວເມືອງ ຢູ່ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ໂດຍ ສະເພາະເມືອງ ປາກແບງ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມ ບອບບາງ ສູງຫຼາຍ. ສ່ວນເມືອງ ນາໝີ, ເມືອງ ຫຼາ, ເມືອງ ໄຊ, ເມືອງ ແບງ, ເມືອງ ງາ, ເມືອງ ຮຸນ ແມ່ນມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ໃນລະດັບສູງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.5 ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ

3.2.5.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຕັ້ງຢູ່ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອຂອງ ສ ປປ ລາວ, ຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 894 ກິໂລແມັດ, ນອນຢູ່ໃນເສັ້ນແວງທີ $100^{\circ} 6' 9''$ E ຫາ $101^{\circ} 14' 20''$ E ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ $19^{\circ} 45' 38.211''$ N ຫາ $20^{\circ} 51' 30.277''$ N ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ ຄື:

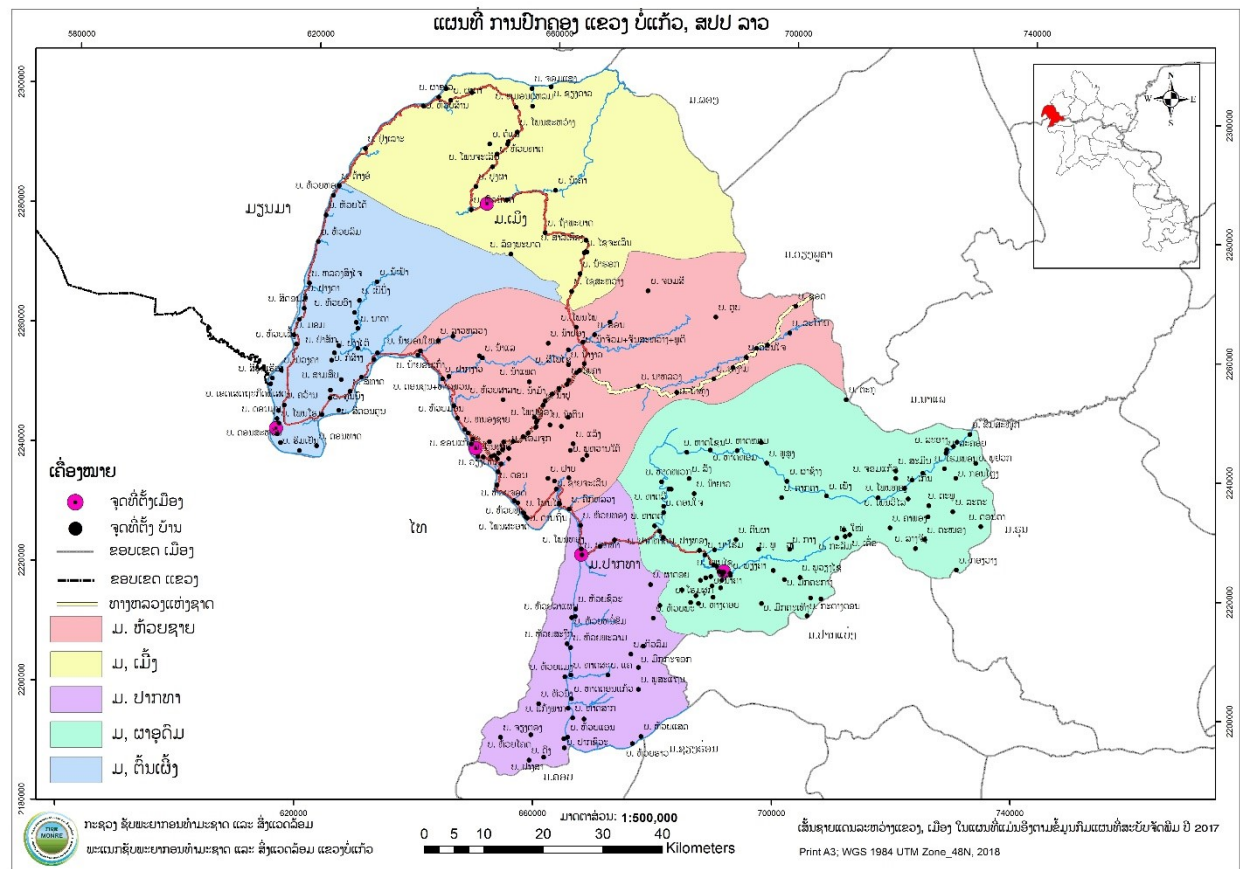
- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບລາຊະອານາຈັກໄທ ຍາວປະມານ 145 ກິໂລແມັດ. ໃນນັ້ນ, ທາງບົກ (ດິນຕໍ່ແຜ່ນ) ຍາວປະມານ 48 ກິໂລແມັດ ແລະ ທາງນ້ຳຂອງ ຍາວປະມານ 97 ກິໂລແມັດ
- ທິດເໜືອຕິດກັບປະເທດ ມຽນມາ ຍາວປະມານ 98 ກິໂລແມັດ (ລຽບຕາມນ້ຳຂອງ)
- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ແຂວງຫລວງນ້ຳທາ ຍາວປະມານ 100 ກິໂລແມັດ
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ແຂວງອຸດົມໄຊ ຍາວປະມານ 110 ກິໂລແມັດ
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ແຂວງໄຊຍະບູລີ ຍາວປະມານ 35 ກິໂລແມັດ.

ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ເປັນປະຕູທາງຜ່ານ ເຂົ້າ-ອອກ ທາງດ້ານທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ ແລະ ທິດເໜືອ ຂອງ ສ ປປ ລາວ ເຊັ່ນ: ປະຕູ ຜ່ານທາງບົກ ແມ່ນຖືເອົາຂົວຂ້າມນ້ຳຂອງແຫ່ງທີ IV ຫ້ວຍຊາຍ-ຊຽງຂອງ ຕໍ່ກັບສາຍທາງ R3 ເປັນ ທາງຜ່ານ ລະດັບອານຸ ພາກພື້ນ ທີ່ມີຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ ຈາກຝັ່ງໄທ (ເມືອງຊຽງຂອງ ແຂວງຊຽງລາຍ) ຜ່ານ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ໄປແຂວງຫລວງນ້ຳທາ ອອກໄປສູ່ ສປ ຈີນ (ແຂວງຢູນນານ). ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ກໍ່ເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ ນອນໃນແລວເສດຖະກິດ ເໜືອ-ໃຕ້, ຊຶ່ງມີທາງຜ່ານແຂວງ ຜັງສາລີ ໄປສູ່ດ່ານສາກົນໄຕຈາງ ຕິດກັບ ສສ ຫວຽດນາມ. ມີເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດ ສາມ ຫຼຽມຄຳ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂສະດວກ ສຳລັບ ການຄ້າ-ການລົງທຶນ ເປັນ ເຂດເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດຊາຍແດນ (ລາວ-ໄທ-ມຽນມາ ແລະ ສປ ຈີນ). ພ້ອມກັນນັ້ນຍັງມີ 8 ເຂດ ທົ່ງພຽງ ທີ່ ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍ ການຜະລິດກະສິກຳ-ລ້ຽງສັດ ແລະ ປູກພືດເປັນສິນຄ້າ ຄື: ທົ່ງງົວແດງ (ເມືອງ ຕົ້ນເຜີ້ງ), ທົ່ງຜ້າວຫ້າວ, ທົ່ງສິນອຸດົມ (ເມືອງຫ້ວຍຊາຍ), ທົ່ງສີບຸນເຮືອງ (ເມືອງຜາອຸດົມ), ທົ່ງຜາດຳ (ເມືອງເມິງ), ທົ່ງຈຽງຕອງ (ເມືອງປາກທາ). ປະຊາກອນ ໃນແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ ຫລາຍຊົນເຜົ່າ ທີ່ມີມູນເຊື້ອດູຫມັ້ນ ແລະ ວັດທະນະທຳດັ້ງເດີມ ປະຈຳເຜົ່າ.

ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ເປັນແຂວງພູດອຍ, ເຂດພູດອຍກວມເອົາປະມານ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວແຂວງ ແລະ ປະມານ 30% ແມ່ນເປັນພູພຽງ-ທົ່ງພຽງ. ຄວາມສູງຈາກ ລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ ສະເລ່ຍ ປະມານ 410 ແມັດ. ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ເປັນ ແຂວງ ທີ່ນອນໃນເຂດອາກາດຮ້ອນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນ ຈາກລົມມໍລະລົມສຸມ ສອງ ລະດູຝັດ ຜ່ານ ດ້ວຍຄວາມແຮງ ຂອງລົມທີ່ວັດແທກ ໄດ້ຄວາມໄວ ສູງສຸດ 104.4 ກິໂລແມັດ ຕໍ່ ຊົ່ວໂມງ. ໃນເດືອນທັນວາ ຫາ ເດືອນ ມັງກອນ ພູມ ອາກາດ ມີລັກສະນະ ໜາວເຢັນ ອຸນຫະພູມ ປະມານ 8 ອົງສາ (3 ທັນວາ 2008). ອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າ ຕ່ຳສຸດ ປະມານ 10 ອົງສາເຊລເຊສ. ລົມມໍລະລົມລະດູຮ້ອນ ຈະເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນ

ກັນຍາ, ລົມມໍລະສຸມດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳເອົາ ມວນອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມເຂົ້າມາປົກຄຸມ ກໍ່ໃຫ້ເກີດອາກາດຮ້ອນ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ປະມານ 39 ອົງສາເຊລເຊສ. ປະລິມານນໍ້າຝົນສະເລ່ຍສູງສຸດ ປະມານ 1.663,6 ມິລິແມັດຕໍ່ປີ ແລະ ປະລິມານຝົນສູງສຸດ 2.525,8 ມິລິແມັດ ຕໍ່ປີ (2008), ປະລິມານຝົນຕໍ່າສຸດ 1.403,4 ມິລິແມັດຕໍ່ປີ.

ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ມີເນື້ອທີ່ລວມທັງຫມົດ ປະມານ 619.600 ເຮັກຕາ ແລະ ປະກອບດ້ວຍ 5 ເມືອງ ແລະ 1 ເຂດ ຄື: ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ, ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ, ເມືອງ ເມີງ, ເມືອງ ປາກທາ, ເມືອງ ຜາອຸດົມ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ສາມ ຫຼຽມຄຳ, ໃນນີ້ ມີ 3 ເມືອງທຸກຍາກ. ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ເປັນເມືອງເທດສະບານ ທີ່ເປັນສູນກາງດ້ານ ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳສັງຄົມ ຂອງແຂວງ. ທົ່ວແຂວງ ມີ 248 ບ້ານ, ຈັດເປັນ 43 ກຸ່ມບ້ານ, ພົນລະເມືອງ ທັງຫມົດ 209.383 ຄົນ, ຍິງ 100.915 ຄົນ, ຄວາມໜາແໜ້ນ ຂອງພົນລະເມືອງສະເລ່ຍ 36 ຄົນ/ກມ². ພົນລະເມືອງ ຂອງແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ປະກອບດ້ວຍ 13 ຊົນເຜົ່າ ຄື: ລາວ, ລື້, ກຶມມຸ, ມົ້ງ, ຜູ້ນ້ອຍ (ສິງ ສິລິ), ອີວມຽນ, ລະເມດ, ສາມຕ້າວ, ຍວນ, ໄຕເໜືອ, ລາຫູ ແລະ ອາຄາ. ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ອາໄສຢູ່ຕາມ ທົ່ງພຽງລຽບແຄມແມ່ນໍ້າຂອງ. ອາຊີບຕົ້ນຕໍຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງ ອາໄສການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ເຮັດທຸລະກິດຄ້າຂາຍ. ການບໍລິການດ້ານການສຶກສາ ແລະ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຮັບການ ພັດທະນາໄວ. ລວມເຖິງການບໍລິການດ້ານ ການຕະຫຼາດ ແລະ ທະນາຄານ ມີຄວາມສະດວກ ກວ່າເຂດອື່ນໆ. ສ່ວນປະຊາຊົນທີ່ ອາໄສຢູ່ເຂດເນີນສູງ ແລະ ມູດອຍ, ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການບໍລິການດ້ານການສຶກສາ, ດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການ ບໍລິການອື່ນໆ ຍັງບໍ່ທັນສະດວກສະບາຍເທົ່າທີ່ຄວນ.

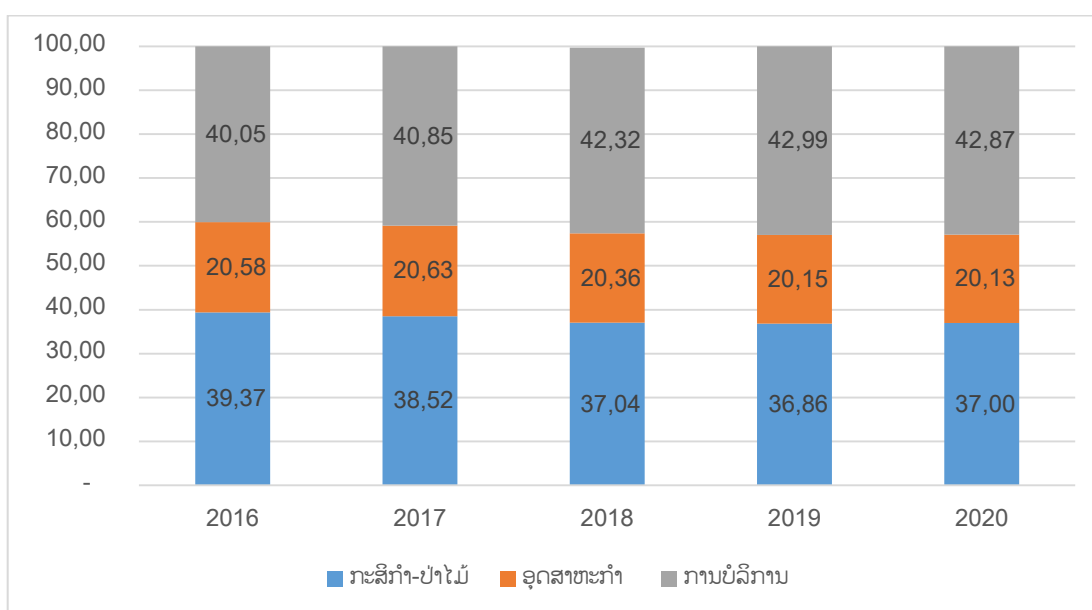
ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ
ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຈຳນວນ ຄົວ ເຮືອນ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ຫ້ວຍຊາຍ	82	13.907	78.723	39.166
2.	ຕົ້ນເຜິງ	38	6.004	32.291	15.947
	ເຂດພິເສດສາມຫຼ່ຽມຄຳ	0	1.489	15.464	4.571
3.	ເມິງ	28	2.732	15.768	7.818
4.	ຜາອຸດົມ	66	7.831	45.905	23.049
5.	ປາກທາ	34	3.827	21.232	10.364
ລວມ		248	35.790	209.383	100.915

ຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ປີ 2019

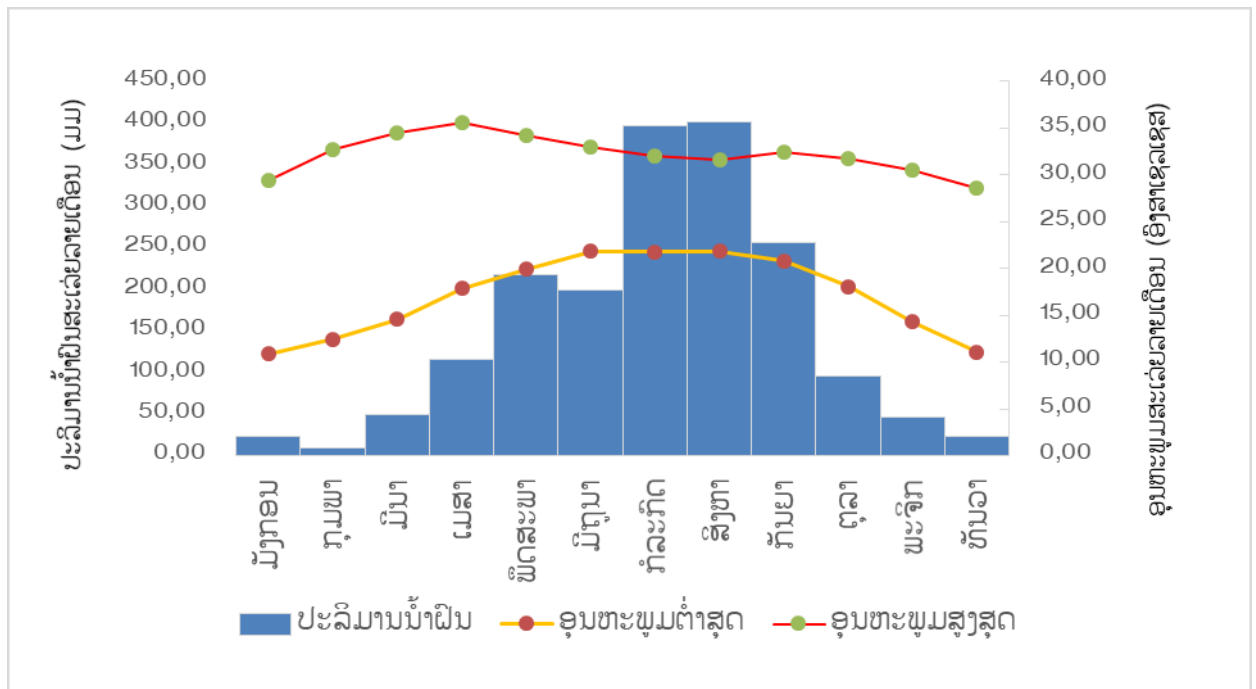
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຜນ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020). ເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 7,4% ຕໍ່ປີ. ໃນປີ 2019 ລາຍຮັບສະເລັຍຕໍ່ຫົວຄົນໄດ້ 1.900,18 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນປີ 2020 ລາຍຮັບສະເລັຍຕໍ່ຫົວຄົນ ຄາດວ່າຈະໄດ້ 1.895,94 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ (ແຜນການ 2.079,77 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ). ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດໄດ້ຫັນປ່ຽນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ຖືກທົດ ສະແດງອອກຄື: ຂະແໜງກະສິກໍາ ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 39,37%ໃນປີ 2016 ມາເປັນ 37% ໃນປີ 2020, ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາຈາກ 20,58% ໃນປີ 2016 ມາເປັນ 20,13% ແລະ ຂະແໜງບໍລິການຈາກ 40,05% ໃນປີ 2016 ມາເປັນ 42,87% ໃນປີ 2020. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ຜ່ານມາ ສາມາດປະຕິບັດການຈັດເກັບລາຍຮັບ 1.6026,2 ຕື້ກີບ ແລະ ປະຕິບັດ ລາຍຈ່າຍ 1.461,33 ຕື້ກີບ ເກີນດຸນງົບປະມານ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

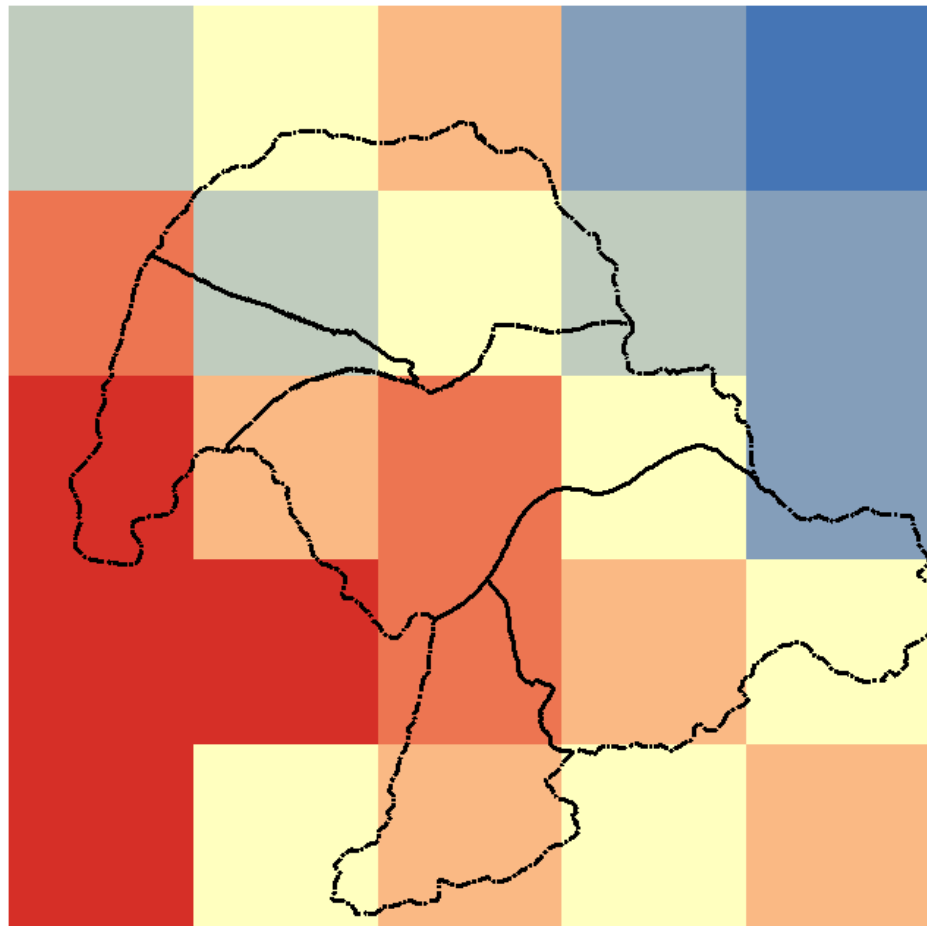
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018¹⁴

ໃນຮູບທີ 3. ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ຕຸລາ, ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ 396,5 ມມ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ 401 ມມ ຊຶ່ງແມ່ນເດືອນທີ່ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 20ມມ). ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 35,6 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 28,6 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງເປັນເດືອນ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ ຫາ ສິງຫາ (ປະມານ 21,8 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 10,9 ອົງສາເຊລເຊສ)

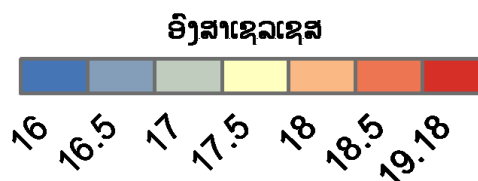
¹⁴ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ເມືອງຫ້ວຍຊາຍ, ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງ ສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມ ອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

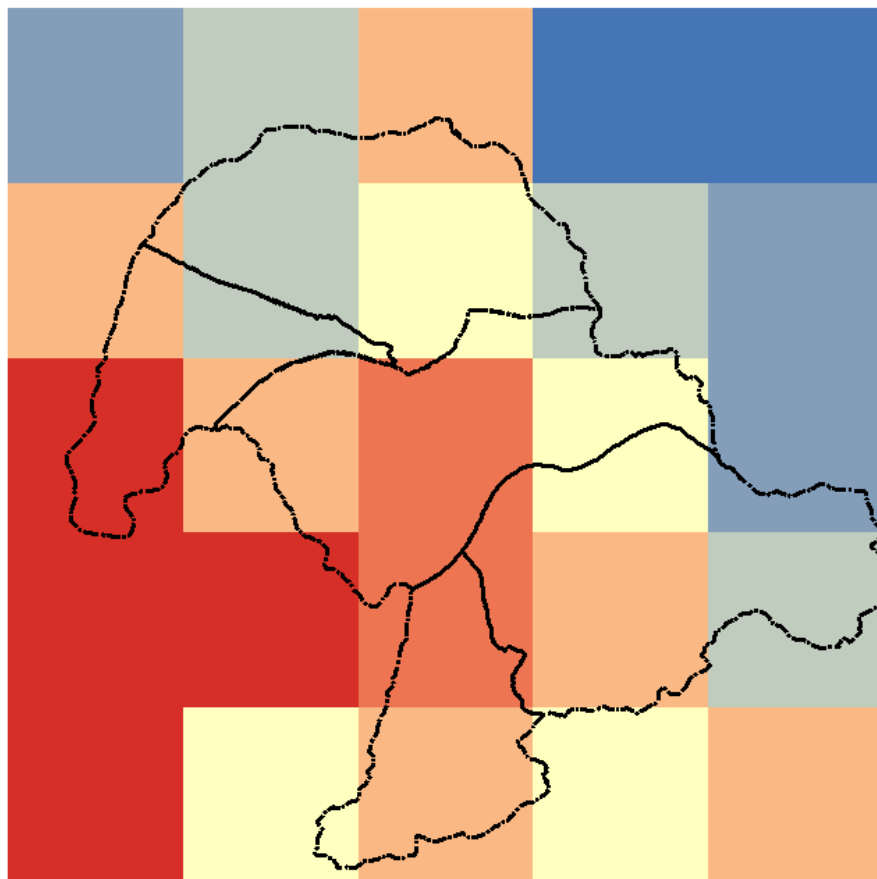

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

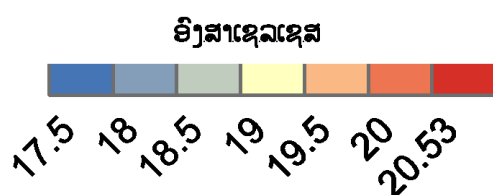

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16-19,18 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນເມືອງເມິງ, ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 17-18,5 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນ ເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18 ອົງສາເຊລເຊສ. ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ແມ່ນມີຄ່າຕ່ຳ

ສຸດຢູ່ເຂດ ທາງທິດເໜືອ ແລະ ຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ ທີ່ຕິດກັບ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ສ່ວນ ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ທີ່ຕິດກັບ ປະເທດໄທ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ແມ່ນ 17-19,18 ອົງສາເຊລເຊສ.

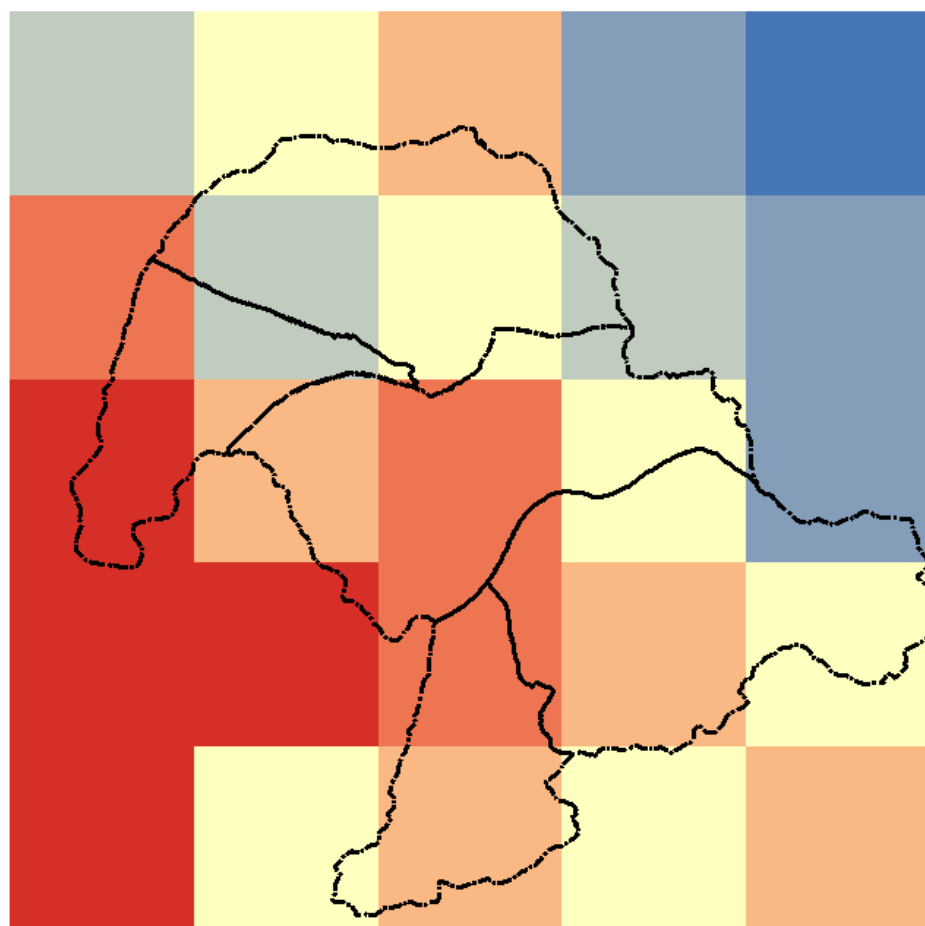

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17,5-20,53 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,35 ອົງສາເຊລເຊສ. ໃນນີ້ເມືອງເມືງ ແລະ ເມືອງຜາອຸດົມ ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18,5-20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,35 ອົງສາເຊລເຊສ), ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງ ປາກທາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18,5-20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,34 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 18,5-20,53 ອົງສາເຊລເຊສ. ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ແມ່ນມີຄ່າຕ່ຳສຸດຢູ່ທາງທິດເໜືອ ຂອງແຂວງ,

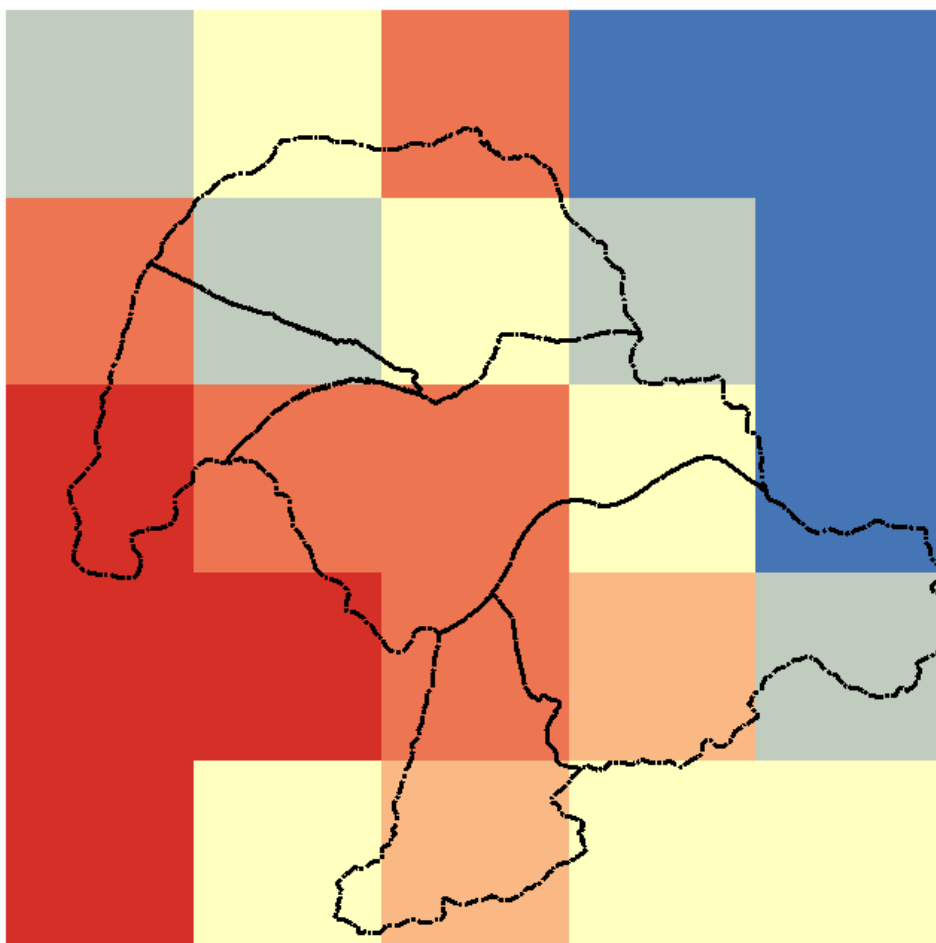
ສ່ວນພື້ນທີ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ປະເທດໄທ ແລະ ຢູ່ເຂດພາກກາງຂອງເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງ ປາກທາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າ.

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

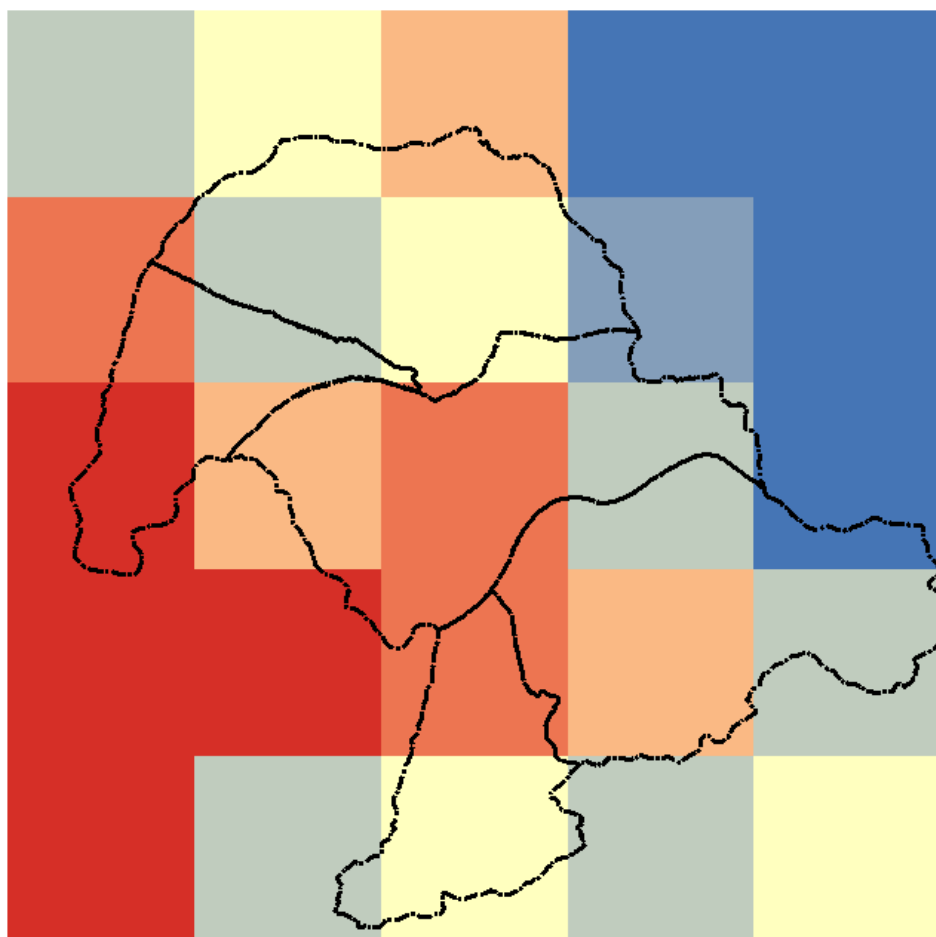
ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17,5-20,72 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,53 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,55 ອົງສາເຊລເຊສ (ເປັນເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ເພີ່ມຂຶ້ນສູງທີ່ສຸດ) ໃນຂະນະທີ່ເມືອງຜາອຸດົມ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,50 ອົງສາເຊລເຊສ (ເປັນເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ໃນແຂວງບໍ່ແກ້ວ). ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ແມ່ນມີຄ່າຕໍ່າສຸດຢູ່ ທາງທິດເໜືອ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນ ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ. ສ່ວນພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ປະເທດໄທ ແລະ ຢູ່ເຂດພາກກາງຂອງເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງປາກທາ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າ.

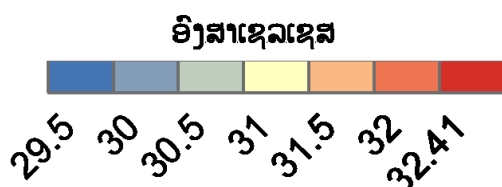
ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

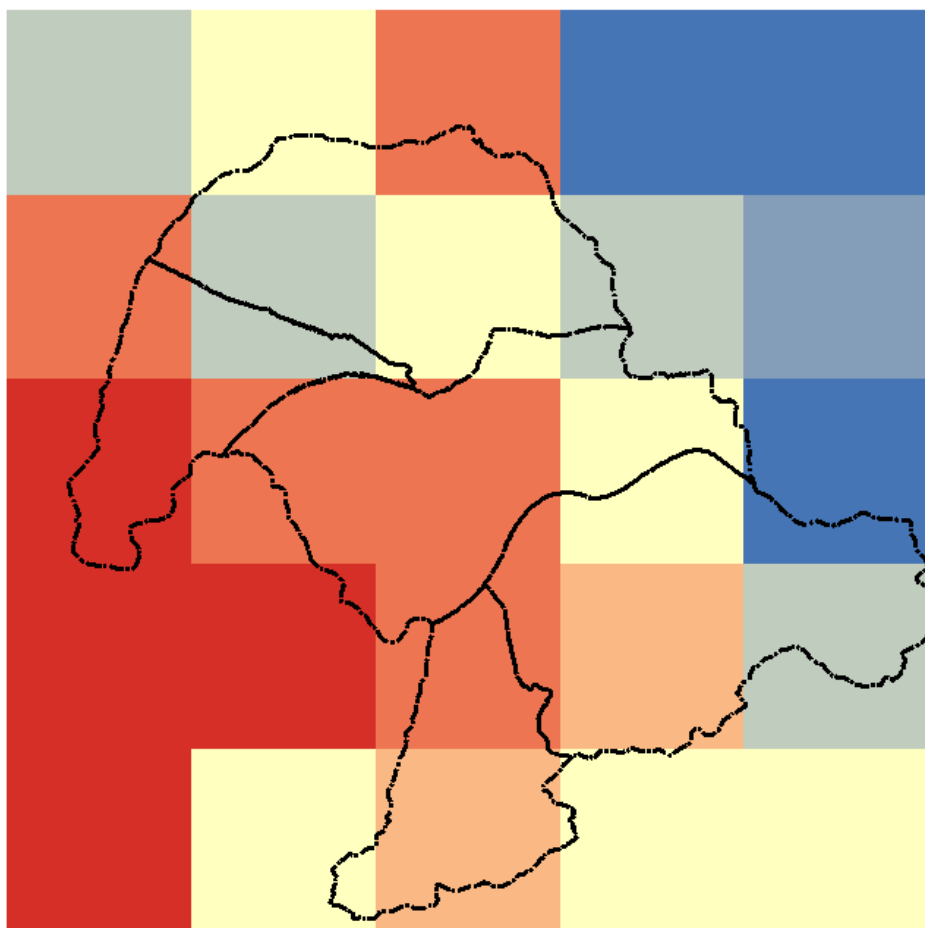
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 28-31,21 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 29-31,21 ອົງສາເຊລເຊສ ສ່ວນເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 28-30 ອົງສາເຊລເຊສ.

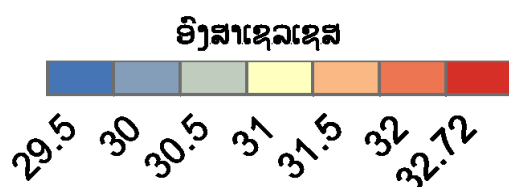
ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

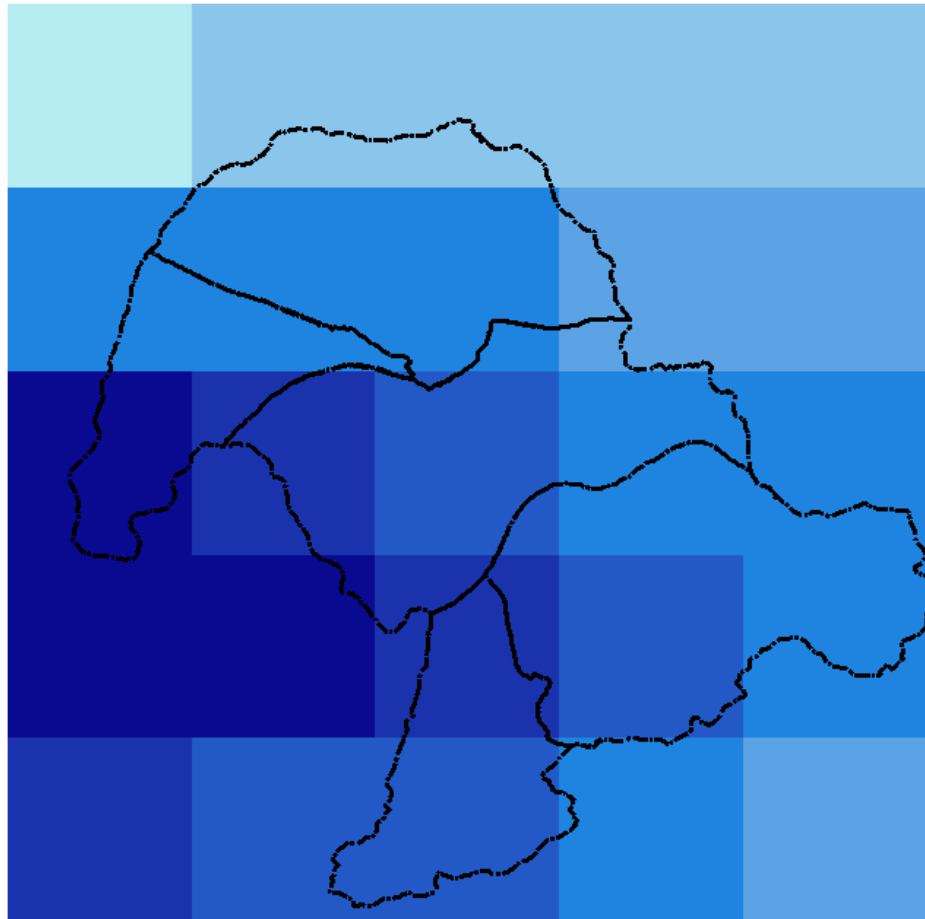
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-32,41 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,236 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 32 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,229 ອົງສາ ເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງທີ່ຍັງເຫຼືອ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 29,5-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,238 ອົງສາເຊລເຊສ).

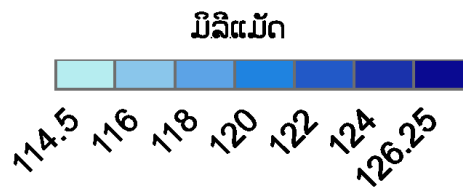
ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

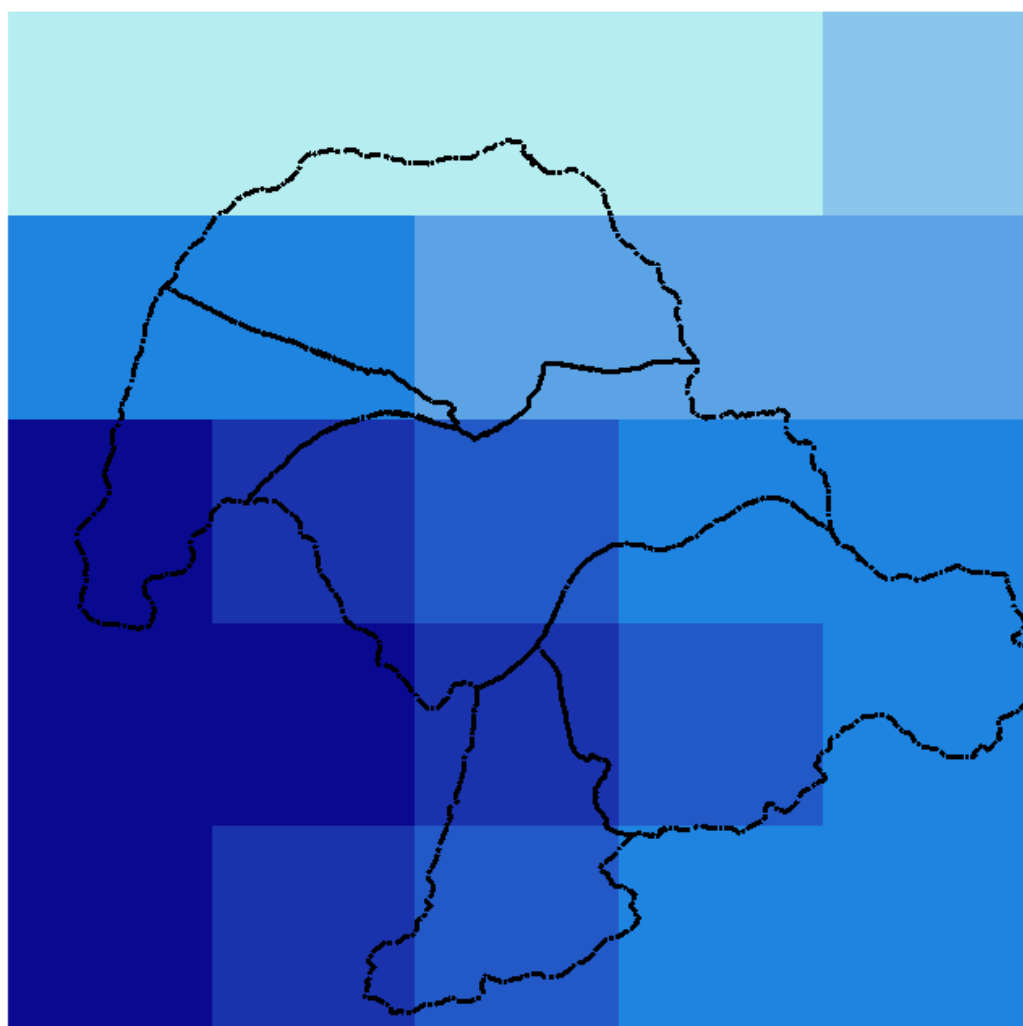
ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-32,72 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,521 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 30-32,72 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,527 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 29,5-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,519 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນເຂດພື້ນທີ່ ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ທີ່ຕິດກັບ ປະເທດໄທ ແລະ ເຂດ ພາກກາງຂອງເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງ ປາກທາ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆ.

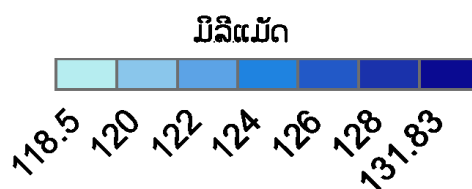
ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

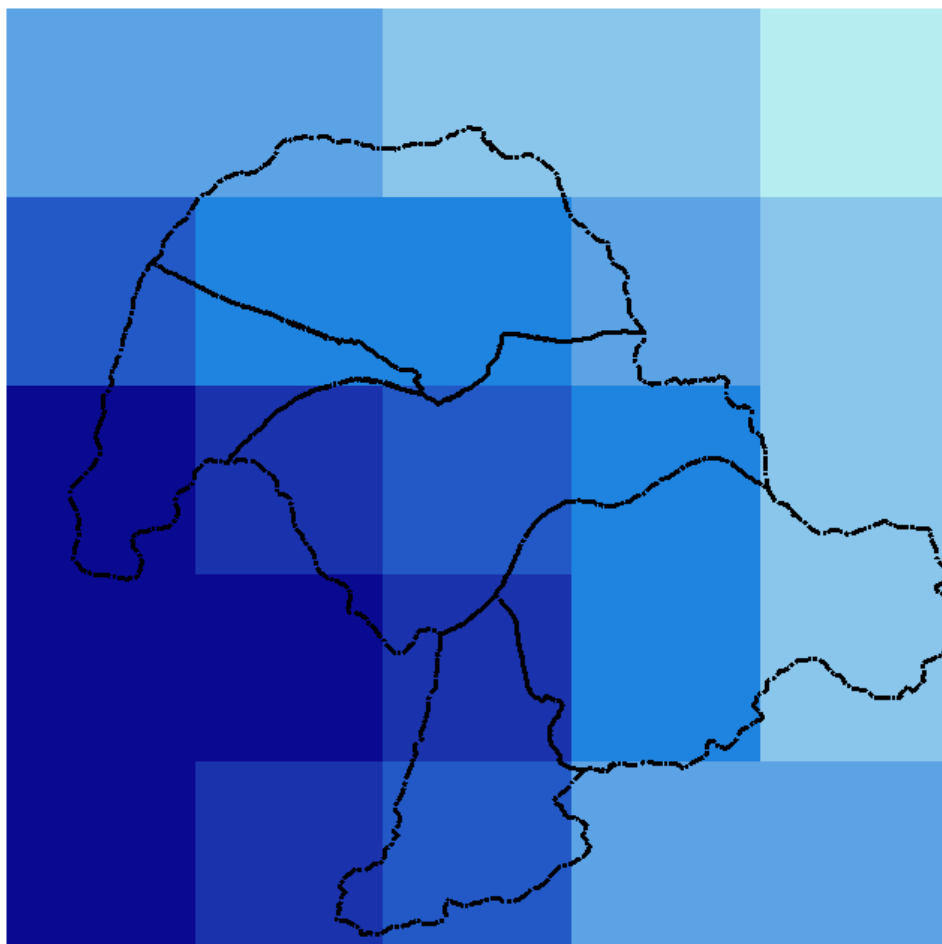
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 114,5-126,25 ມມ. ເມືອງ ຕົ້ນເຜີ້ງ, ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງ ປາກທາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍກະຈາຍ ຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 120-126,25 ມມ ແລະ ເມືອງເມີງ ແລະ ເມືອງ ຜາອຸດົມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 116-118 ມມ.

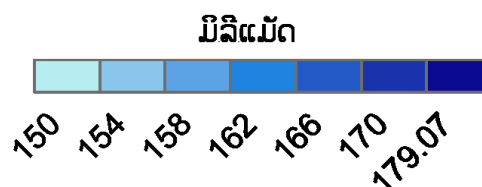
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 118,5-131,83 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 4,01 ມມ). ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ, ເມືອງ ຫ້ວຍ ຊາຍ ແລະ ເມືອງປາກທາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 124-131,83 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 4,22 ມມ). ສຳລັບ ເມືອງເມິງ ແລະ ເມືອງ ຜາອຸດົມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 118,5-125 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,69 ມມ).

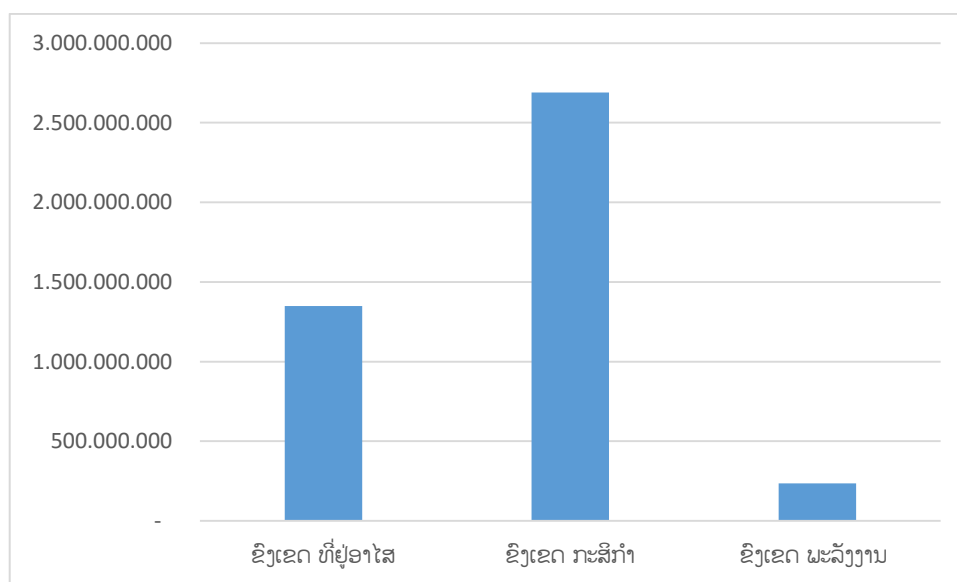
ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 150-179,07 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 42,18 ມມ). ເມືອງ ເມີງ ແລະ ເມືອງ ຜາ ອຸດົມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 150-162 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 39,41 ມມ). ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ, ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງ ປາກທາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 162-179 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍປະມານ 44,02 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງມາຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ສັດຕູພືດລະບາດ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງ ຜົນກະທົບ ຢ່າງ ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ , ໄຟຟ້າ, ສິ່ງ ປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2015 ແລະ ປີ 2018 ເກີດມີໄພ ນ້ຳຖ້ວມສ້າງຜົນກະທົບ ຄິດເປັນມູນຄ່າເສຍຫາຍ 4.274.414.000 ກີບ¹⁵. ໃນນັ້ນ ຂົງເຂດ ກະສິກຳ (ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ຊົນລະປະທານ ລວມມູນຄ່າປະມານ) ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍສູງກວ່າຂົງເຂດອື່ນໆ ປະມານ 2.690.000.000 ກີບ, ຮອງລົງແມ່ນ ຂົງເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ 1.348.208.500 ກີບ ແລະ ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແມ່ນ 236.205.500 ກີບ.

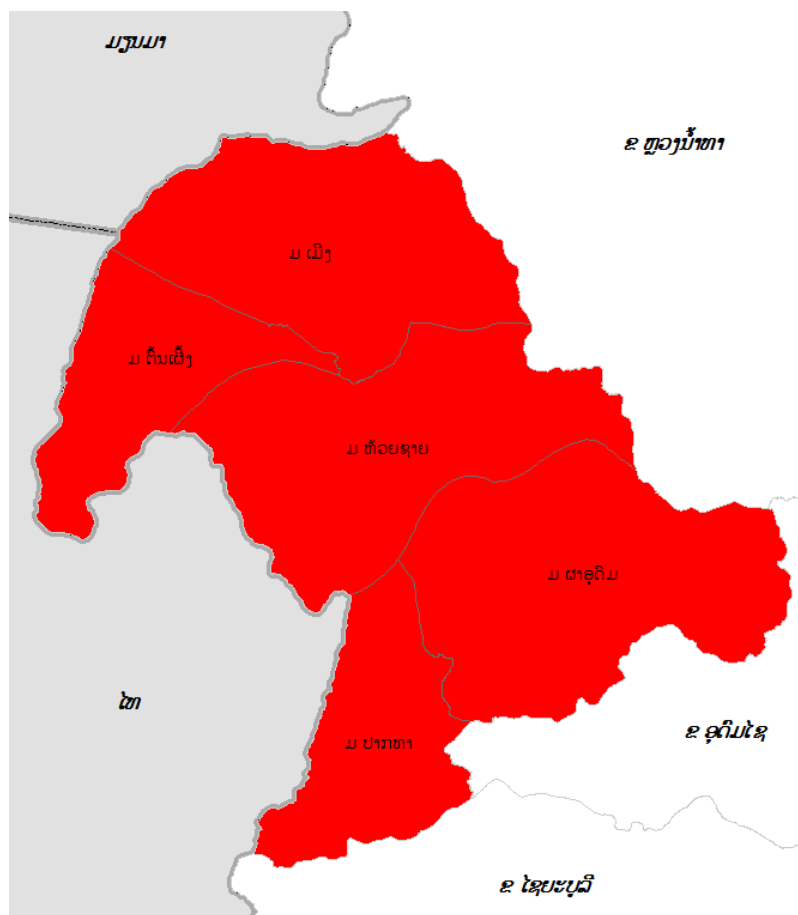
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2015 ແລະ 2018 (ກີບ)

¹⁵ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.5.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

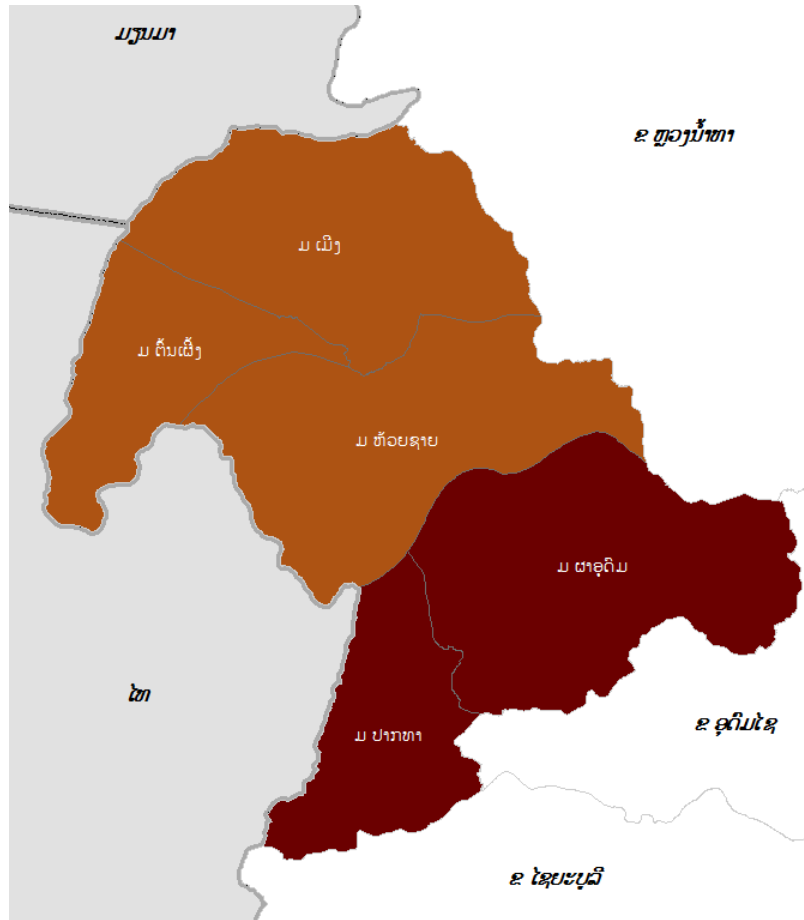

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ

ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ແມ່ນມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ. ດັ່ງທີ່ສະແດງ ໃນ ຮູບທີ 8-1 ເຫັນວ່າທຸກໆເມືອງ ຄື: ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ, ເມືອງ ຕື້ນເຜິ້ງ, ເມືອງ ເມືງ, ເມືອງ ປາກທາ ແລະ ເມືອງ ຜາອຸດົມ ແມ່ນມີການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ປານກາງ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

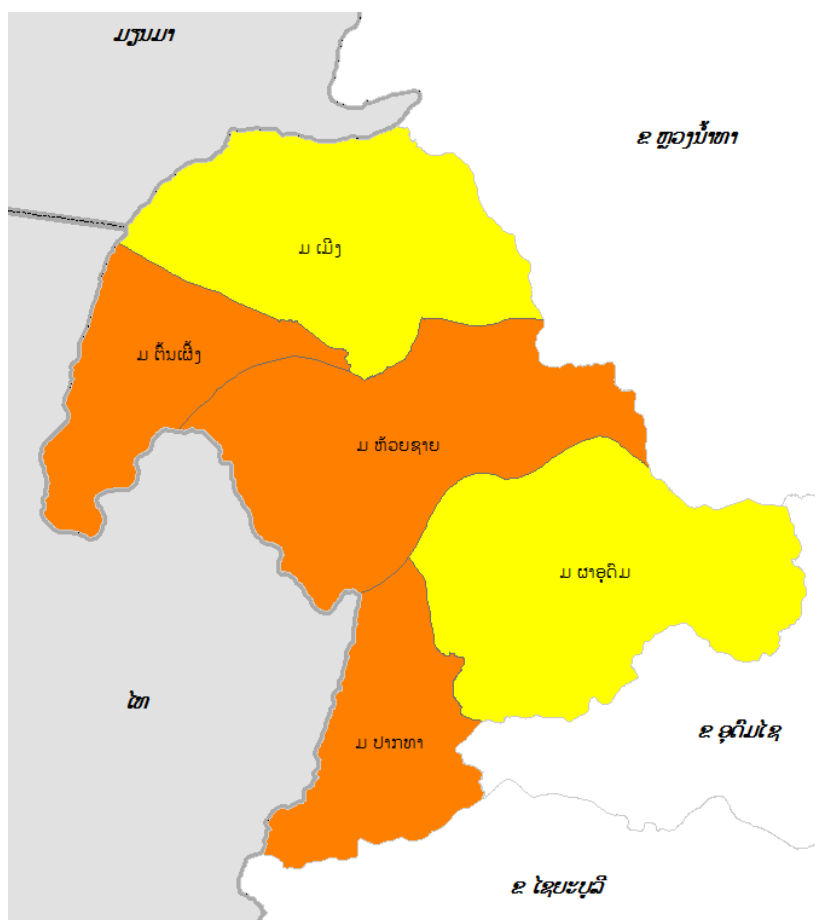

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ

ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ໃນນີ້ ເມືອງ ປາກທາ ແລະ ເມືອງ ຜາອຸດົມ ແມ່ນ ເມືອງທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ, ສ່ວນອີກ 3 ເມືອງທີ່ຍັງເຫຼືອ ຄື: ເມືອງ ເມືງ, ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ ແລະ ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

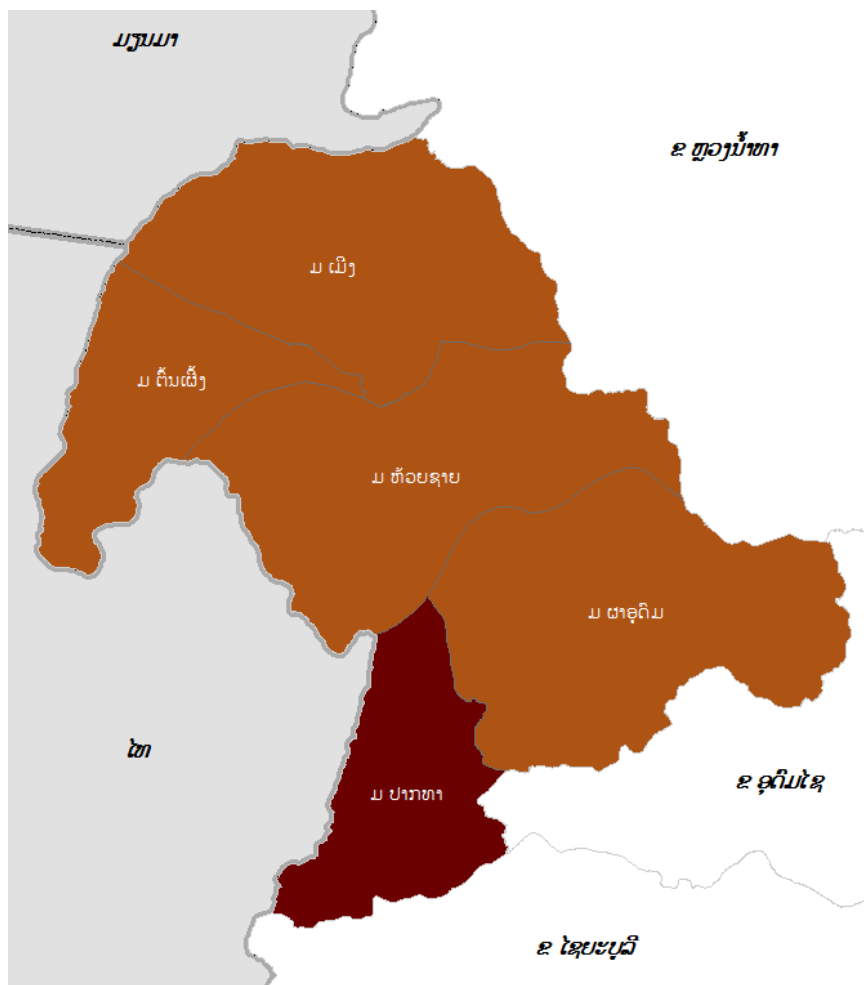

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ

ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າ ຫາ ປານກາງ ຊຶ່ງໃນຮູບທີ 8-3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ, ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ເມືອງ ປາກທາ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າ. ສ່ວນເມືອງ ເມືງ ແລະ ເມືອງ ຜາອຸດົມ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໃນລະດັບປານກາງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ

ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າແຮງຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຊີວິດ ການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຂອງ ເມືອງ ພາຍໃນແຂວງ ຍັງມີລະດັບຕ່ຳຫຼາຍກວ່າ ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ແມ່ນ ຢູ່ໃນ ລະດັບສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍຕາມລຳດັບ. ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ເມືອງ ປາກທາ ເປັນເມືອງດຽວ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ 4 ເມືອງຄື: ເມືອງ ຫ້ວຍຊາຍ, ເມືອງ ຕົ້ນເຜິ້ງ, ເມືອງ ເມືງ ແລະ ເມືອງ ຜາອຸດົມ ແມ່ນມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງສູງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.6 ແຂວງ ຫຼວງຜະບາງ

3.2.6.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງຫຼວງຜະບາງ

1) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພູມສັນຖານ

ແຂວງ ຫຼວງຜະບາງ ເປັນແຂວງທີ່ຕັ້ງຢູ່ພາກເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 390 km, ເປັນແຂວງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງ ແລະ ເປັນປະຕູເຂົ້າ - ອອກ ໃຫ້ບັນດາແຂວງພາກເໜືອ, ຊຶ່ງນອນຢູ່ ໃນເສັ້ນຂະໜານທີ່ $21^{\circ}08'10''$ N ຫາ $18^{\circ}52'56.6''$ N ແລະ ເສັ້ນແວງທີ່ $103^{\circ}24'00''$ E ຫາ $101^{\circ}43'21.8''$ E , ມີ ເນື້ອທີ່ ລວມທັງໝົດ 1.980.047 ເຮັກຕາ ແລະ ມີຊາຍແດນຕິດກັບບັນດາແຂວງຄື:

- ❖ ທິດເໜືອຕິດກັບ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ຍາວ 161.06 ກິໂລແມັດ ແລະ ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ຍາວ 84,85 ກິໂລແມັດ
- ❖ ທິດໃຕ້ຕິດກັບ ແຂວງ ວຽງຈັນ ຍາວ 152,56 ກິໂລແມັດ ແລະ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ຍາວ 32,17 ກິໂລແມັດ
- ❖ ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ແຂວງ ດຽນບຽນຝູ, ແຂວງ ເຊີນລາ, ສສ ຫວຽດນາມ ຍາວ 94.26 ກິໂລແມັດ , ແຂວງ ຫົວພັນ ຍາວ 144,10 ກິໂລແມັດ ແລະ ແຂວງຊຽງຂວາງ ຍາວ119,40 ກິໂລແມັດ.
- ❖ ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ຍາວ 146,00 ກິໂລແມັດ.

ແຂວງ ຫຼວງຜະບາງ ມີພູມສັນຖານສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພູ, ພູດອຍ ແລະ ຜາຫີນສູງຊັນ ກວມ 85%; ຈຸດທີ່ສູງ ສຸດ ທຽບໃສ່ລະດັບໜ້ານໍ້າທະເລແມ່ນຢູ່ຈອມພູໜ້າ ເມືອງຈອມເພັດ ມີຄວາມສູງ 2.257 ແມັດ ແລະ ຈຸດທີ່ຕໍ່າ ສຸດ ຢູ່ຈຸດປາກນໍ້າຄານ ເມືອງ ຫຼວງຜະບາງ ແມ່ນ 260 ແມັດ. ໂດຍລວມແລ້ວ ໃນພື້ນທີ່ຂອງແຂວງ ຫຼວງຜະບາງ ເປັນເຂດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ອຸດົມສົມບູນອັນເຕັມໄປດ້ວຍພູຜາປ່າໄມ້, ຫ້ວຍຮ່ອງຄອງບຶງ, ບໍ່ຄຳ, ອັງຕິມອນ, ສັງກະສີ, ບໍ່ເຫຼັກ, ບໍ່ທອງ ແລະ ອື່ນໆ, ມີແມ່ນໍ້າລຳເຊຫຼາຍສາຍທີ່ສຳຄັນໄຫຼຜ່ານເປັນຕົ້ນ: ແມ່ນໍ້າຂອງ ທີ່ເປັນແມ່ນໍ້າສາຍຫຼັກ, ມີບັນດາສາຂາຂອງແມ່ນໍ້າຂອງເຊັ່ນ: ນໍ້າຄານ, ນໍ້າເຊືອງ ແລະ ນໍ້າອູ, ມີເສັ້ນທາງຫຼາຍເສັ້ນທີ່ຜ່ານ ໄປມາຄື: ເສັ້ນທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 13 ເໜືອ ຜ່ານແຕ່ເໜືອຮອດໃຕ້, ທາງເລກ 7, ທາງເລກ 4A, 4B ແລະ ທາງເລກ 1C ຊຶ່ງເປັນທາງຜ່ານ ອອກສູ່ບັນດາແຂວງອ້ອມຂ້າງ ໄດ້ຢ່າງສະດວກໃນທຸກລະດູການ, ພິເສດ ຍັງມີ ສະ ໜາມບິນ ໃນລະດັບສາກົນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ - ໂດຍສານຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ແຂວງ ຫຼວງຜະບາງ ປະກອບມີ 1 ນະຄອນ ແລະ 11 ເມືອງ ຄື: ນະຄອນ ຫຼວງຜະບາງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ ເມືອງ ຊຽງເງິນ, ເມືອງ ນານ, ເມືອງ ພູຄູນ, ເມືອງ ໂພນໄຊ, ເມືອງ ປາກອູ, ເມືອງ ປາກແຊງ, ເມືອງ ນໍ້າບາກ, ເມືອງ ງອຍ, ເມືອງ ວຽງຄໍາ, ແລະ ເມືອງ ໂພນທອງ, ປະກອບມີ 754 ບ້ານ, ມີ 104 ກຸ່ມບ້ານ, ມີ 82,306 ຄົວເຮືອນ, ພົນລະເມືອງ 467.501 ຄົນ, ຍິງ: 231.052 ຄົນ, ສະເລ່ຍຄວາມໜາແໜ້ນ 21,178 ຄົນ/ ກິໂລຕາແມັດ, ໃນນັ້ນ; ລວມມີ 3 ເຜົ່າໃຫຍ່ທີ່ອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນຄື: ເຜົ່າລາວລຸ່ມ, ເຜົ່າກຶມມຸ, ແລະ ເຜົ່າມົ້ງ ໃນນີ້ຍັງປະກອບມີເຜົ່າຍ່ອຍອື່ນໆເຊັ່ນ: ລາວພຸດ, ໄຕດຳ, ໄຕແດງ, ໄຕວາດ, ໄຕຜຽງ, ໄຕສາງ, ມົ້ງດຳ, ມົ້ງຂາວ, ມົ້ງລາຍ, ອີມຽນ, ຊິງມຸນ. ນະຄອນ ຫຼວງຜະບາງ ເປັນເມືອງທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານຂອງແຂວງ, ເປັນສູນກາງການທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ນອກຈາກນັ້ນເທດສະບານ ຂອງແຂວງ ຍັງເປັນເມືອງທີ່ມີເອກກະລັກທາງດ້ານວັດທະນາທຳ

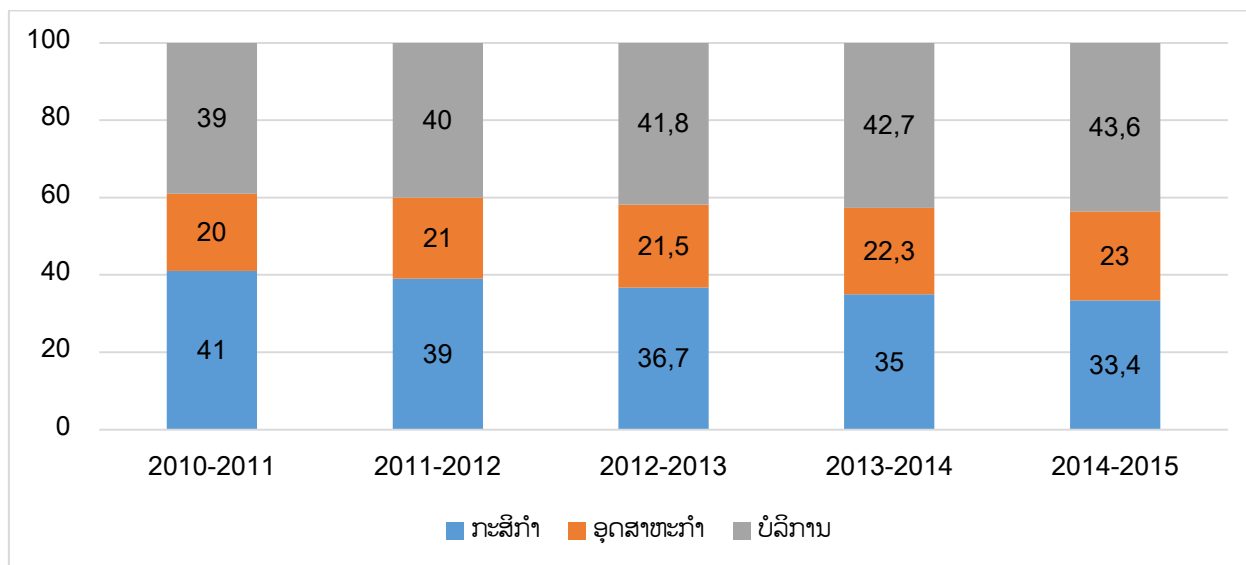
ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ເນື້ອທີ່ເຮັກຕາ	ຈ/ນບ້ານ	ຄອບຄົວ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ	76.140,64	115	16.270	91.953	45.551
2.	ຈອມເພັດ	126.597,22	69	5.800	33.512	16.603
3.	ຊຽງເງິນ	169.406,14	49	6.259	34.423	17.620
4.	ນານ	149.671,56	49	6.124	31.931	15.786
5.	ຜູຄູນ	170.756,58	40	4.387	27.036	13.262
6.	ໂພນໄຊ	244.409,67	57	5.478	34.953	17.180
7.	ປາກແຊງ	166.395,43	52	4.342	23.457	11.515
8.	ປາກອູ	88.250,87	51	5.932	29.377	14.232
9.	ນ້ຳບາກ	180.728,01	86	13.179	76.005	37.743
10.	ງອຍ	195.411,95	75	5.908	32.920	16.171
11.	ວຽງຄຳ	208.092,08	71	5.098	30.886	15.335
12.	ໂພນທອງ	204.186,85	40	3.179	20.949	10.336
ລວມ		1.980.047	754	82.306	467.501	231.052

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະແນກພາຍໃນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ 2019

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

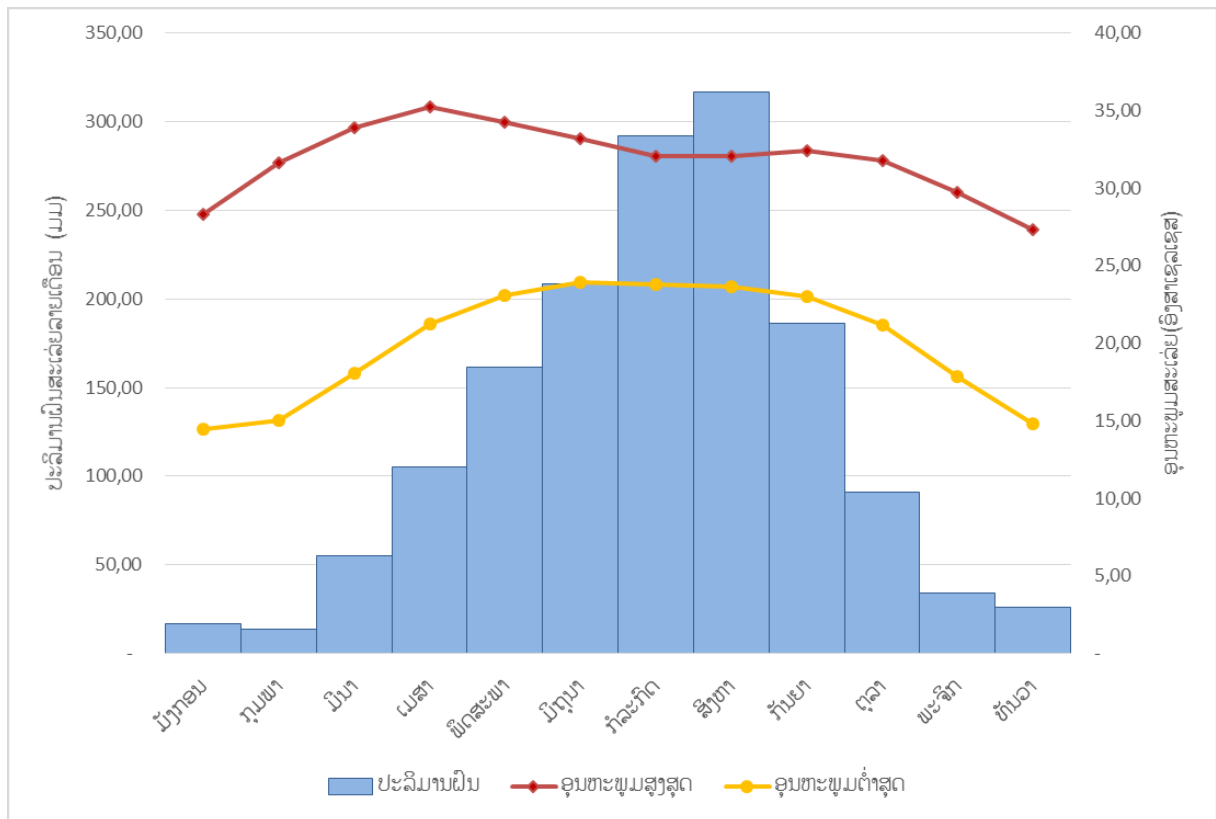
ນັບແຕ່ປີ 2016-2020 ເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໜັ້ນທ່ຽງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຫຼາຍດ້ານໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ມີວຽກເຮັດງານທຳດີຂຶ້ນ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ, ຈຳນວນຄອບຄົວ, ບ້ານທຸກຍາກໄດ້ຫລຸດລົງຕາມລຳດັບ. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 20% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 23% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ການບໍລິການ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 39% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 43,6 % ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແມ່ນຫລຸດລົງໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 41% ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 33,4% ໃນສົກປີ 2014-2015 ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຫລວງພະບາງ ແມ່ນການຂະຫຍາຍຕົວ ເສດຖະກິດເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບສະເລ່ຍ 8,8% ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ 5

ປີ ບັນລຸ ໄດ້ 23.764 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 4.750 ຕື້ກີບ ຕໍ່ປີ, ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.395,6 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ສາມາດເກັບລາຍຮັບງົບປະມານພາຍໃນແຂວງໄດ້ 810,56 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 1.822,88 ຕື້ກີບ ຊຶ່ງຂາດຄຸນງົບປະມານ 1.012,32 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ຫລວງພະບາງ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

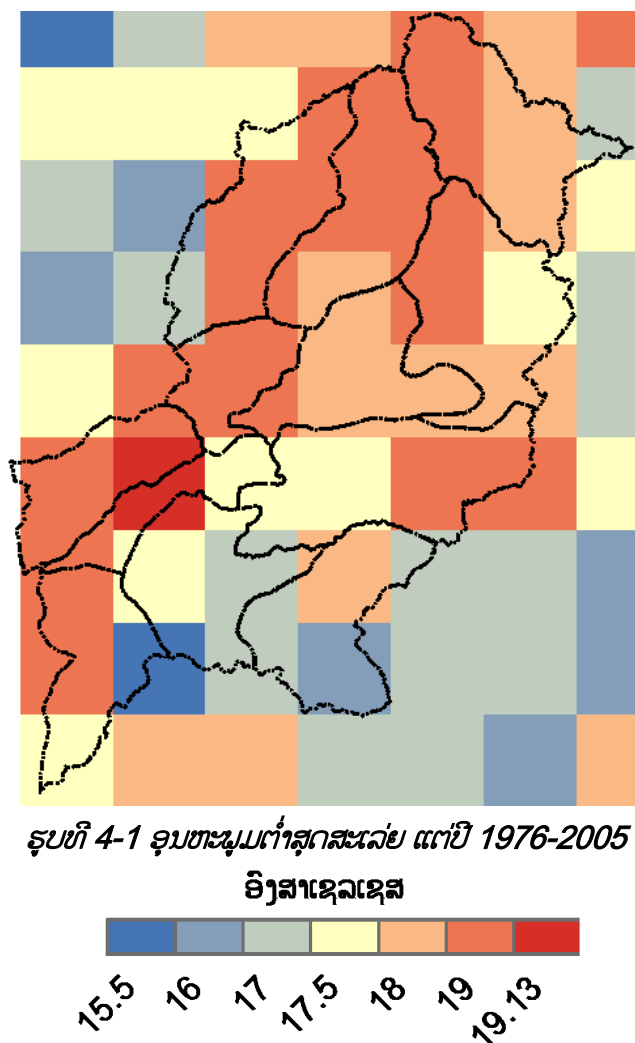
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 1989-2018¹⁶

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 318 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 13,3ມມ). ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 35,2 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນເດືອນ ທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 27,3 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 23,9 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 14,5 ອົງສາເຊລເຊສ).

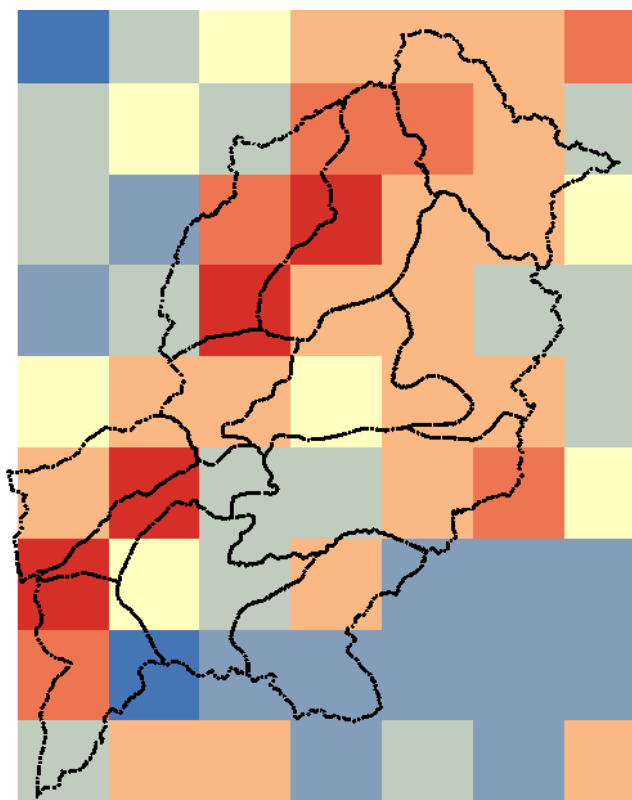
¹⁶ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ , ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

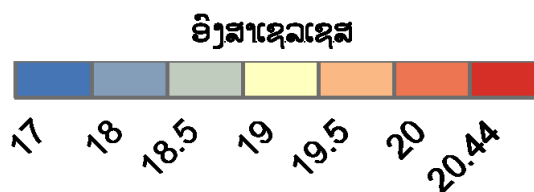
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ. ສຳລັບປັດ ໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງ ສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

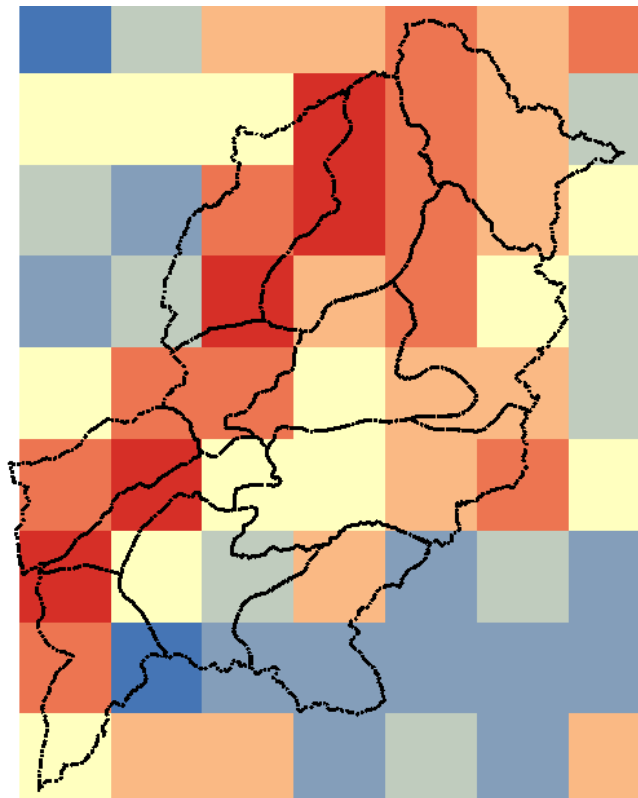
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 15,5-19,13 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕ່ຳກວ່າເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງພູຄູນ, ຊຽງເງິນ, ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ນານ ໂດຍມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 15,5-17 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນ ເມືອງອື່ນໆ ເຫັນວ່າມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17,5-19,13 ອົງສາເຊລເຊສ.

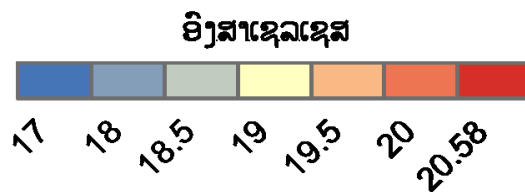
ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

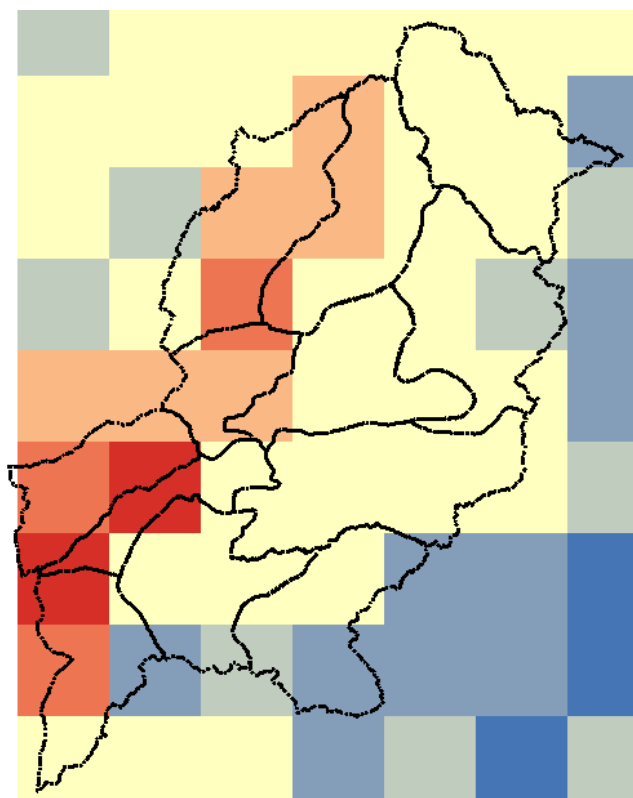
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-20,44 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,31 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້, ເມືອງ ພູ ຄຸນ, ຊຽງເງິນ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ນານ ແລະ ເມືອງ ໂພນໄຊ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17-18,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,30 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນ ນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ, ເມືອງ ນ້ຳບາກ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ງອຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າໝູ່ ຢູ່ ລະຫວ່າງ 19,5-20,44 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,31 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນເຫັນວ່າ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 19-19,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-20,58 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,458 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ເມືອງ ພູ ຄຸນ, ເມືອງຊຽງເງິນ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ນານ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,455 ອົງສາເຊລເຊສ), ນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ, ເມືອງ ປາກອູ, ເມືອງ ນ້ຳບາກ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ງອຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 20-20,58 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,461 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນເຫັນວ່າ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 19-20 ອົງສາເຊລເຊສ.

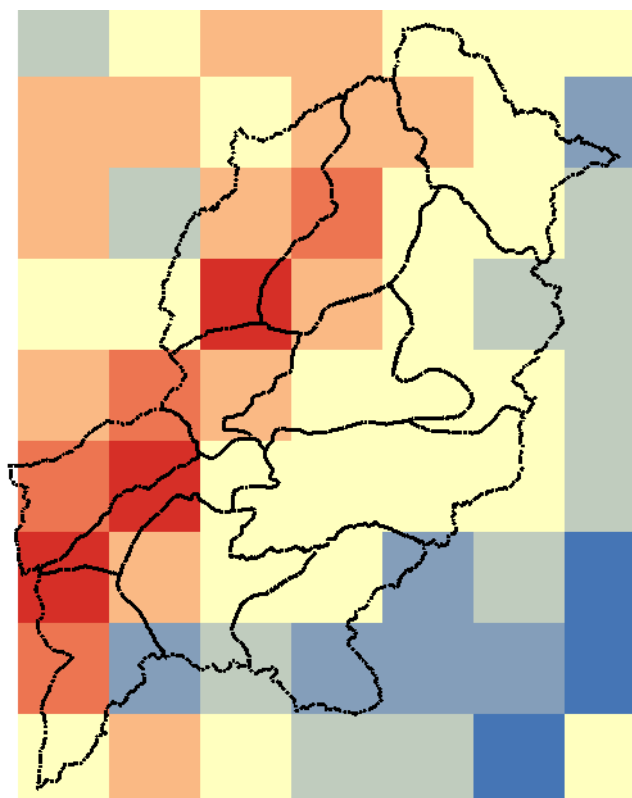

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

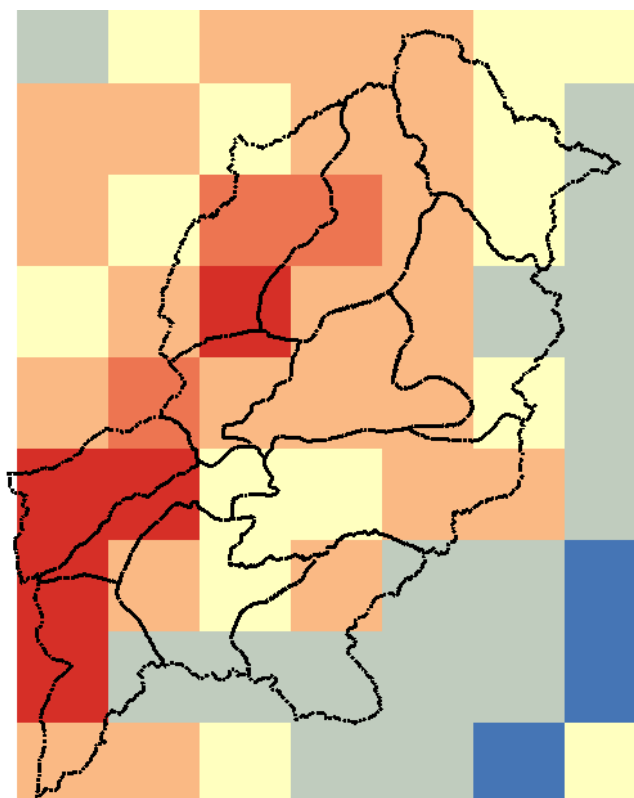
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 25-29,74 ອົງສາເຊລເຊສ. ນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ຈອມເພັດ, ເມືອງ ນ້ຳບາກ ແລະ ເມືອງ ນານ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍມີຄ່າ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-29,74 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ປະມານ 28 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

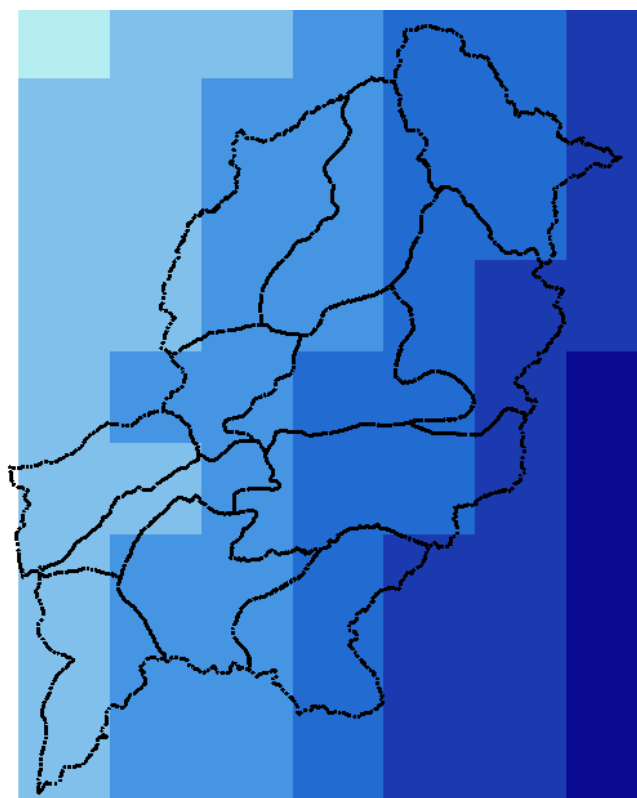
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 27-31,02 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,286 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນັ້ນະຄອນຫຼວງພະ ບາງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ນານ, ຈອມເພັດ, ປາກອູ, ນ້ຳບາກ, ເມືອງ ງອຍ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າ ສູງ ກ່ວາໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 30,5-31,02 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,282 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 27-29 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,292 ອົງສາເຊລເຊສ). ສັງລວມແລ້ວ ເຂດທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ ແມ່ນມີອັດຕາການ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ອຸນຫະພູມ ໜ້ອຍກວ່າ ເຂດອື່ນ.

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

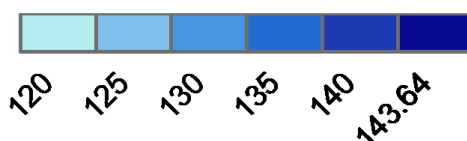

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28-31,26 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,520 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ນະຄອນຫຼວງຜະ ບາງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງເມືອງ ນານ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ເມືອງ ປາກອູ, ເມືອງ ນ້ຳບາກ, ເມືອງ ງອຍ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 30,5-31,26 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,512 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-30 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,521 ອົງສາເຊລເຊສ.

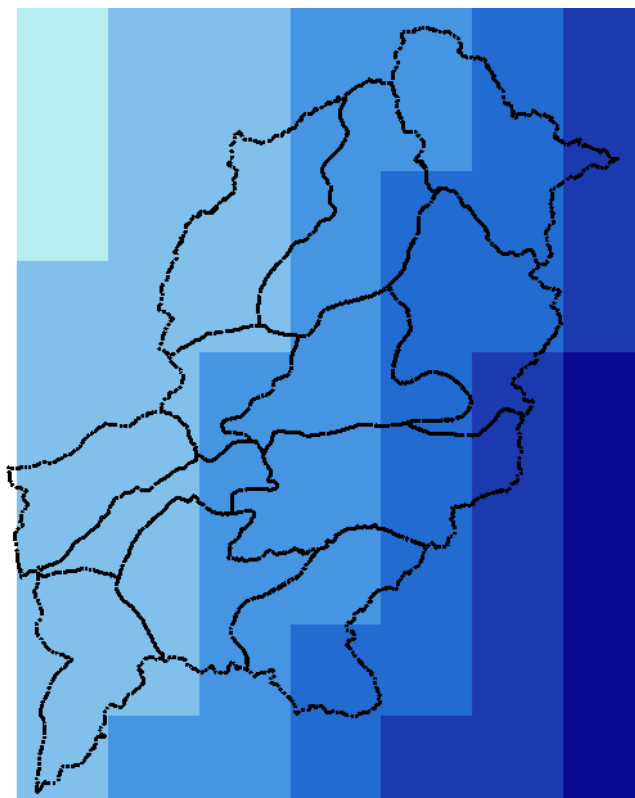

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

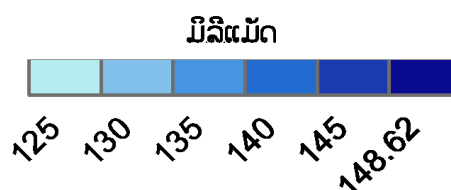
ມິລິແມັດ

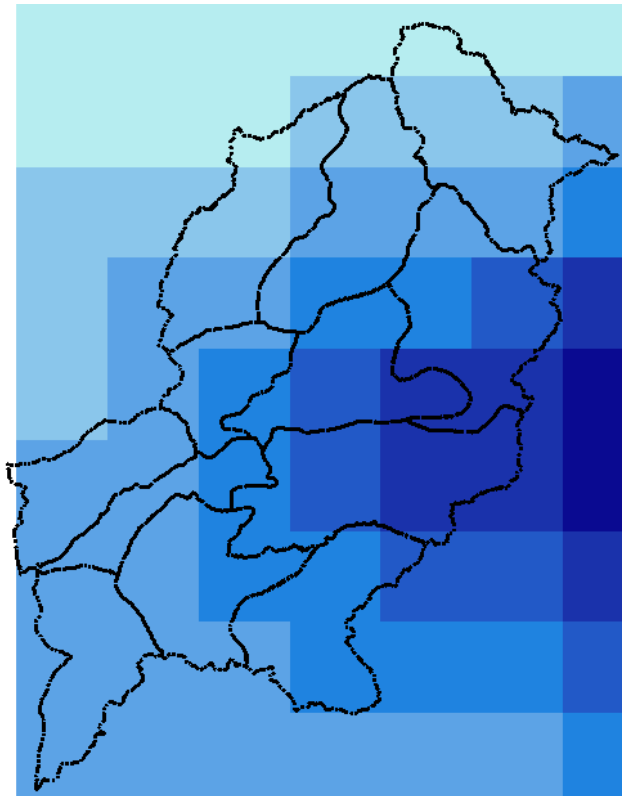
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 125-140 ມມ. ເມືອງ ວຽງຄຳ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ປາກແຊງ, ມຸຄຸນ, ແລະ ເມືອງ ໂພນ ທອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 135-140 ມມ. ສ່ວນນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ, ເມືອງ ນານ ແລະ ຈອມເຜັດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຕໍ່າກ່ວາ ເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 125 ມມ.

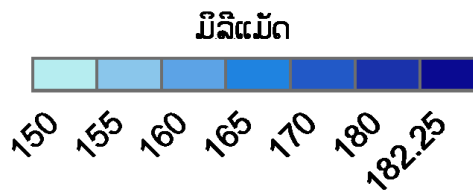
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 130-145 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,41 ມມ). ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ເມືອງ ນານ ຈອມເຜັດ, ເມືອງ ນ້ຳບາກ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເມືອງ ຊຽງເງິນ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 130-135 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,46 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ວຽງຄຳ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ໂພນໄຊ, ເມືອງ ປາກແຊງ ແມ່ນ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 145 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,23 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

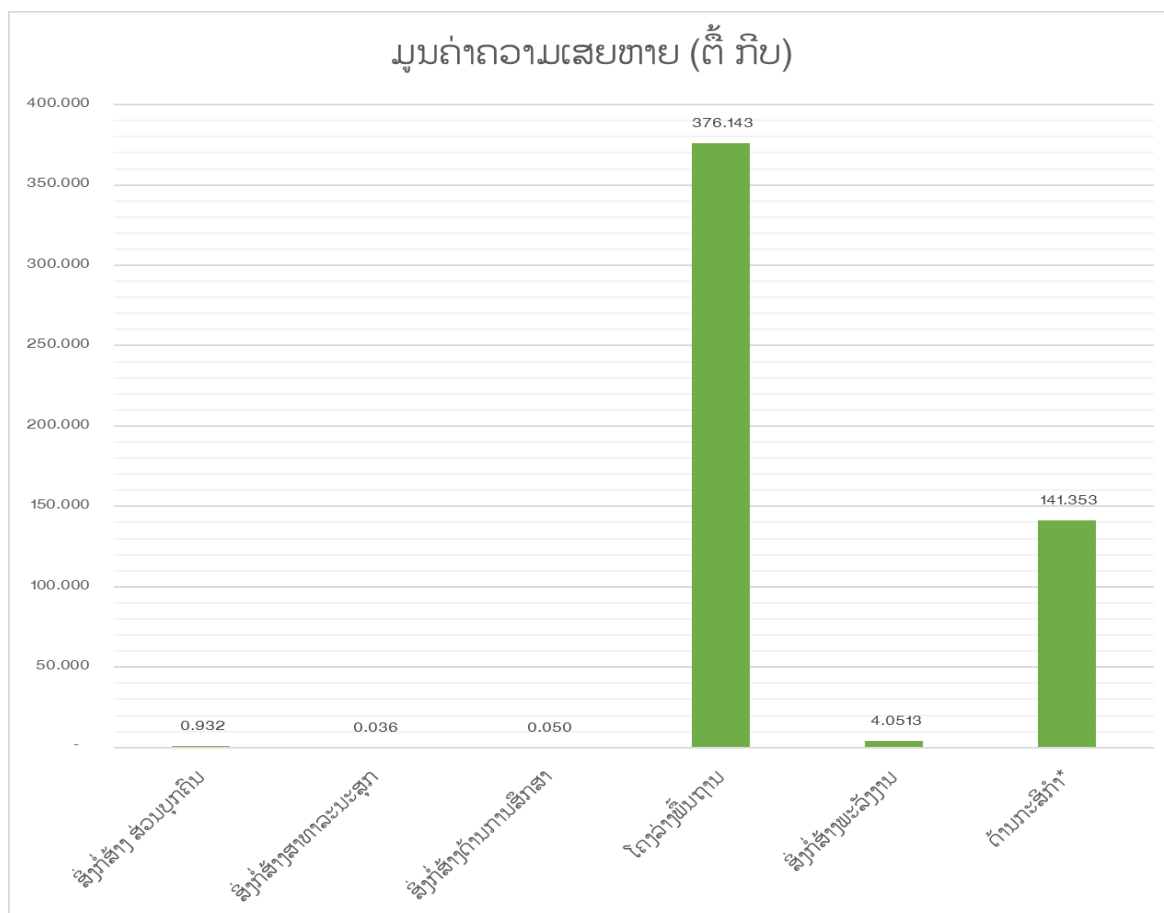

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 150-180 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 31,24 ມມ). ເມືອງ ໂພນທອງ, ພື້ນທີ່ບາງ ສ່ວນ ຂອງເມືອງ ງອຍ ແລະ ເມືອງ ນ້ຳບາກ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ 150-155 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 20,01 ມມ), ສ່ວນ ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ປາກແຊງ ແລະ ເມືອງໂພນໄຊ ແມ່ນມີປະລິມານ ຝົນສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 170-180 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍປະມານ 33,74 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ພາຍຸ ແລະ ດິນເຈື່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງ ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນ ທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍ ຄວາມ ສະດວກ ຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2019 ໄດ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ ທັງໝົດ 2 ຄັ້ງ ແລະ ດິນເຈື່ອນ 1 ຄັ້ງ ໄດ້ສ້າງຜົນ ເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າປີອື່ນໆ. ສຳລັບສິ່ງກໍ່ສ້າງສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ໂຮງຮຽນ, ຫໍພັກນັກຮຽນ;

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ຂົວ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານພະລັງງານ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ໜໍ້ແປງ. ນອກຈາກນີ້, ດ້ານກະສິກໍາໄດ້ລວມເອົາເນື້ອທີ່ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ, ໜອງປ່າ ແລະ ຊົນລະປະທານ.¹⁷

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2017-2019 (ຕື້ກີບ)

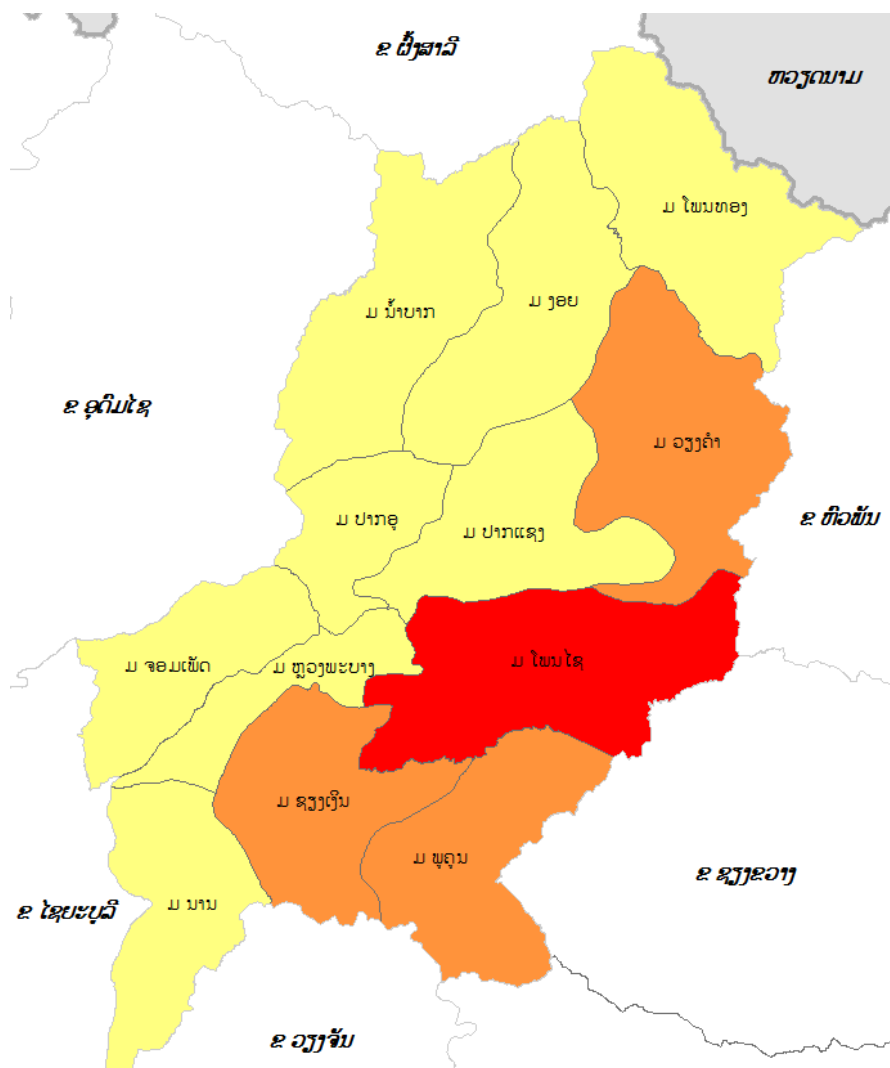
ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີຕໍ່ ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ຈະສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 376,143 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງ ມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກໍາ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ຊົນລະປະທານ ລວມມູນຄ່າປະມານ 141,353 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້, ແມ່ນສິ່ງກໍ່ສ້າງພະລັງງານ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ປະມານ 4,051 ຕື້ກີບ ແລະ ສໍາລັບ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ສ່ວນບຸກຄົນ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານການສຶກສາ ແມ່ນມີຜົນເສຍ ຫາຍ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 36 ຫາ 93,2 ລ້ານ ກີບ.

3.2.6.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະຊຸມຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ (Exposure)

¹⁷ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

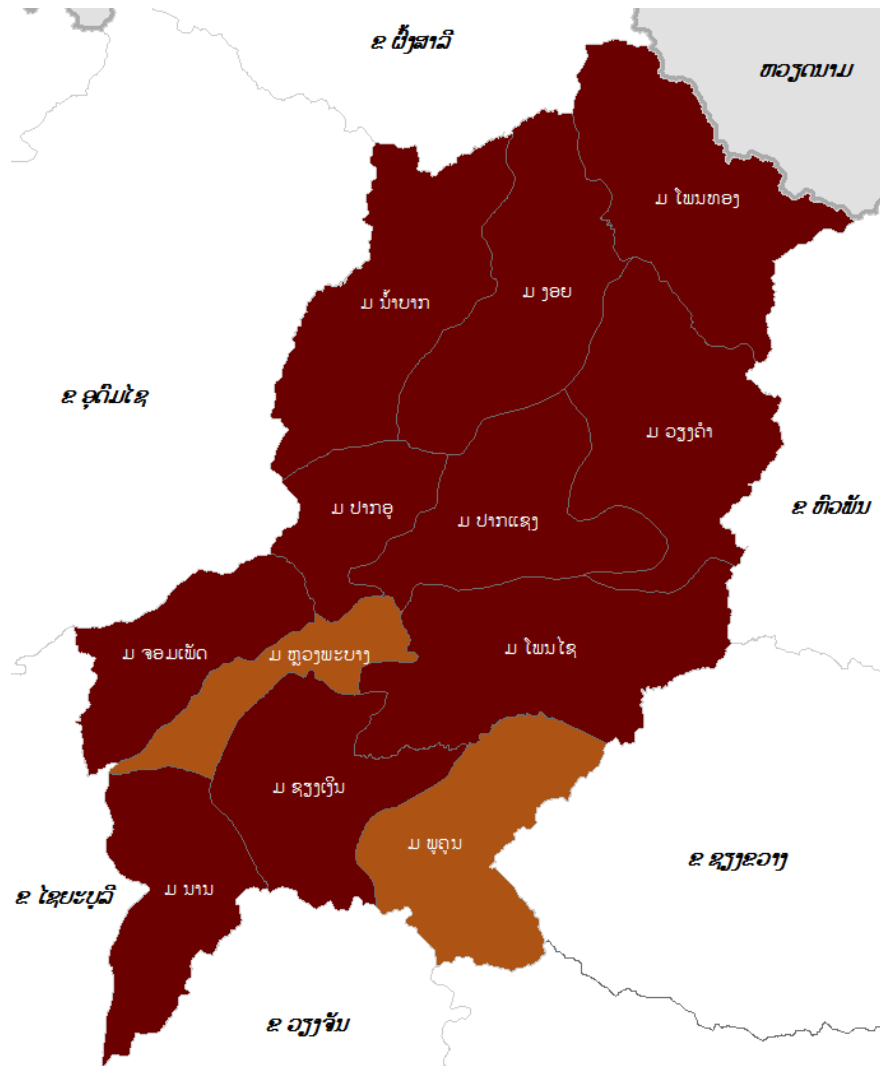

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ

ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ໃນນີ້ເມືອງ ໂພນໄຊ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່າຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງ ວຽງຄໍາ , ເມືອງ ຊຽງເງິນ, ເມືອງ ພູຄູນ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່າ. ສ່ວນ ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ງອຍ, ເມືອງ ນ້ຳບາກ, ເມືອງ ປາກອູ, ເມືອງ ປາກແຊງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ, ນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ, ເມືອງ ນານ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

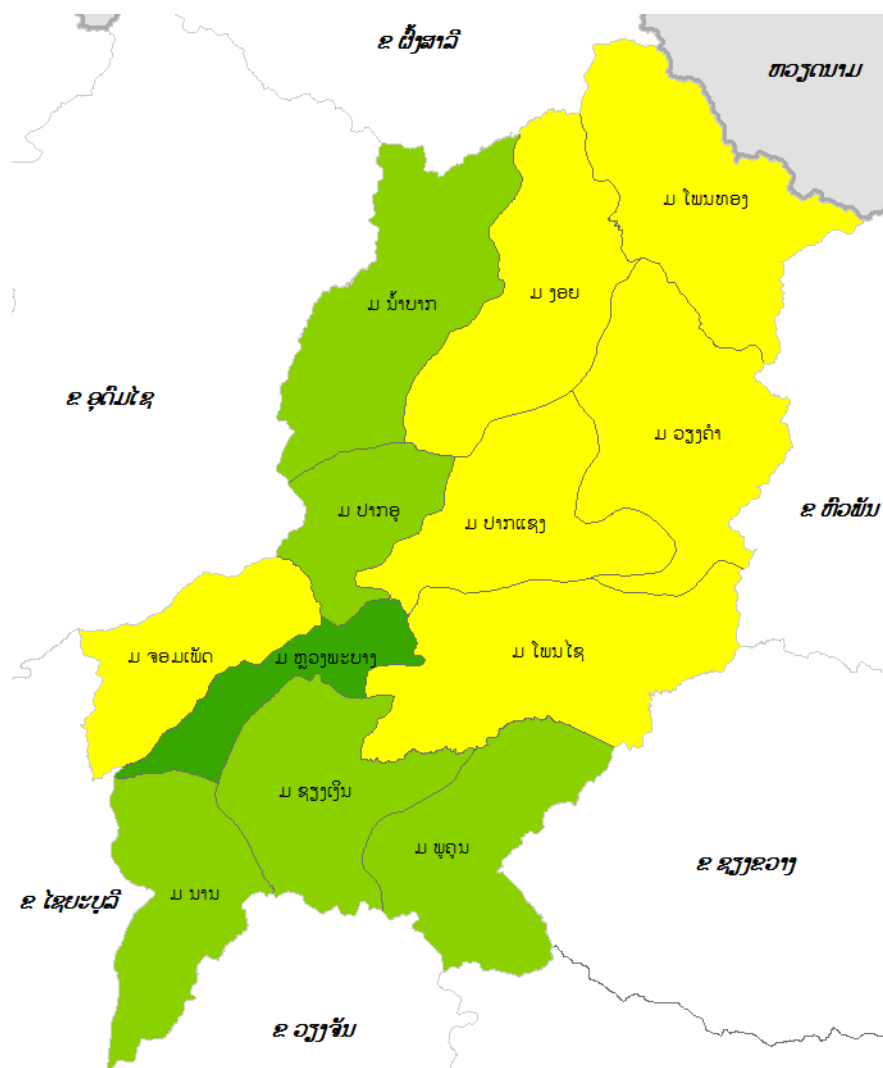

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ

ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງງອຍ, ເມືອງນ້ຳບາກ, ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ປາກອູ, ເມືອງ ປາກແຊງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ, ເມືອງ ໂພນໄຊ, ເມືອງ ຊຽງເງິນ ແລະ ເມືອງ ນານ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວໃນລະດັບສູງຫຼາຍ. ສ່ວນ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ແລະ ເມືອງ ມຸຸນ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວໃນລະດັບສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ

ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ງອຍ, ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ປາກແຊງ, ເມືອງ ຈອມເພັດ, ເມືອງ ໂພນໄຊ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບປານກາງ. ສຳລັບ ເມືອງ ນ້ຳບາກ, ເມືອງ ປາກອູ, ເມືອງ ນານ, ເມືອງ ຊຽງເງິນ, ເມືອງ ພູຄູນ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ລະດັບສູງ. ສ່ວນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບ ສູງຫຼາຍ.

3.2.7 ແຂວງ ຫົວພັນ

3.2.7.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງຫົວພັນ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງຫົວພັນ ເປັນແຂວງພູດອຍ, ຕັ້ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຫ່າງຈາກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 650 ກມ, ຕັ້ງຢູ່ ເສັ້ນແວງທີ $19^{\circ}37'42''$ ເຖິງ $20^{\circ}57'42''N$ ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ $102^{\circ}59'10''$ ເຖິງ $104^{\circ}57'38''E$. ຊຶ່ງມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງໃກ້ຄຽງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ຄື:

- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ແຂວງແຫ້ງຮວ່າ, ສສ ຫວຽດນາມ, ມີລວງຍາວຊາຍແດນຮ່ວມກັນ 192 ກມ;
- ທິດເໜືອ ຕິດກັບ ແຂວງເຊີນລາ, ສສ ຫວຽດນາມ, ມີລວງຍາວຊາຍແດນຮ່ວມກັນ 250 ກມ;
- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ມີລວງຍາວເຂດແດນຮ່ວມກັນ 143 ກມ;
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ແຂວງຊຽງຂວາງ, ມີເຂດແດນຮ່ວມກັນຍາວ 226 ກມ ແລະ ແຂວງ ເຫງືອນ ສສ ຫວຽດນາມ, ມີລວງຍາວຊາຍແດນຮ່ວມກັນ 126 ກມ.

ສະພາບດິນຟ້າອາກາດແຂວງ ຫົວພັນ ແບ່ງເປັນ 2 ລະດູການຄື: ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ. ລະດູແລ້ງ ເລີ່ມແຕ່ ເດືອນພະຈິກ ຫາ ຕົ້ນເດືອນມີນາ, ເປັນຊ່ວງໄລຍະທີ່ມີອຸນຫະພູມມີການປ່ຽນແປງຫລາຍ ອາກາດໜາວເຢັນ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ 14-18 ອົງສາເຊລເຊສ, ລະດູຝົນເລີ່ມແຕ່ ເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນຕຸລາ, ເປັນຊ່ວງອາກາດຮ້ອນ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ 24-36 ອົງສາເຊລເຊສ. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຕໍ່າສຸດ ແມ່ນ 12 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ສູງສຸດ ແມ່ນ 25,7 ອົງສາເຊລເຊສ. ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍລາຍປີ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 1.000-1.800 ມມ.

ແຂວງຫົວພັນ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 16.500 ກມ^2 , ຊຶ່ງປະກອບມີ 10 ເມືອງຄື: ເມືອງ ຊຳເໜືອ, ເມືອງຊຽງຄໍ້, ເມືອງ ຮ້ຽມ, ເມືອງ ວຽງໄຊ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ, ເມືອງ ຊຳໃຕ້, ເມືອງ ສິບເບົາ, ເມືອງ ແອດ, ເມືອງ ກ້ວນ ແລະ ເມືອງ ຊ່ອນ. ປະກອບມີ 723 ບ້ານ, ປະຊາຊາກອນທັງໝົດ 303.821 ຄົນ, ຍິງ 148.707 ຄົນ. ປະກອບມີ 9 ຊົນເຜົ່າຄື: ເຜົ່າລາວ; ເຜົ່າໄຕ; ເຜົ່າມົ້ງ; ເຜົ່າກຶມມຸ; ເຜົ່າຜ່ອງ; ເຜົ່າຊົງມຸນ; ເຜົ່າອີ່ມຽນ (ຢ້າວ); ເຜົ່າເມືອງ (ມ້ອຍ); ເຜົ່າຫໍ້ (ຈີນ). (ຂໍ້ມູນຈາກສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ ປີ 2017)

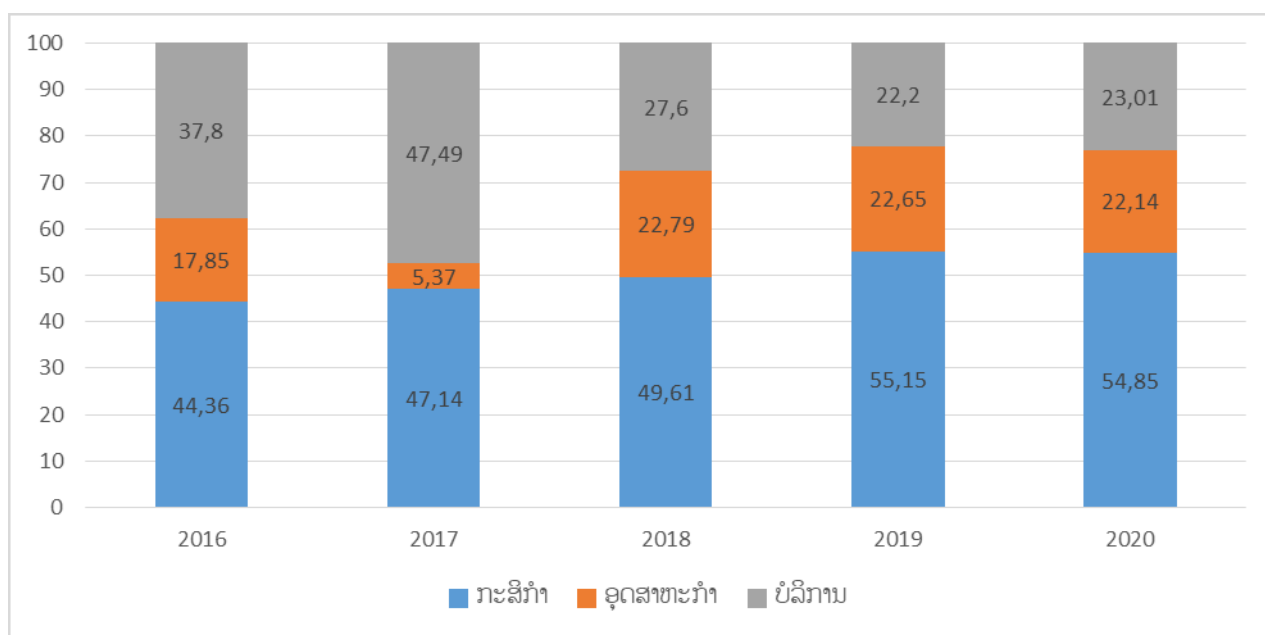
ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ຫົວພັນ
ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄອບຄົວ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ຊຳເໜືອ	109	9.542	60.204	29.375
2.	ຊຽງຄໍ້	59	4.573	26.435	12.843
3.	ຮ້ຽມ	35	2.249	13.106	6.506
4.	ວຽງໄຊ	104	5.841	32.697	15.998
5.	ຫົວເມືອງ	76	5.249	34.203	16.775
6.	ຊຳໃຕ້	90	5.992	39.340	19.395
7.	ສິບເປົາ	67	4.465	26.420	12.840
8.	ແອດ	78	4.706	27.741	13.364
9.	ກ້ວນ	67	3.731	26.482	13.092
10.	ຊ່ອນ	34	2.432	17.193	8.529
ລວມ		719	48.780	303.821	146.707

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຕົວເລກພົນລະເມືອງຈາກພະແນກພາຍໃນ ແຂວງຫົວພັນ, 2018

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

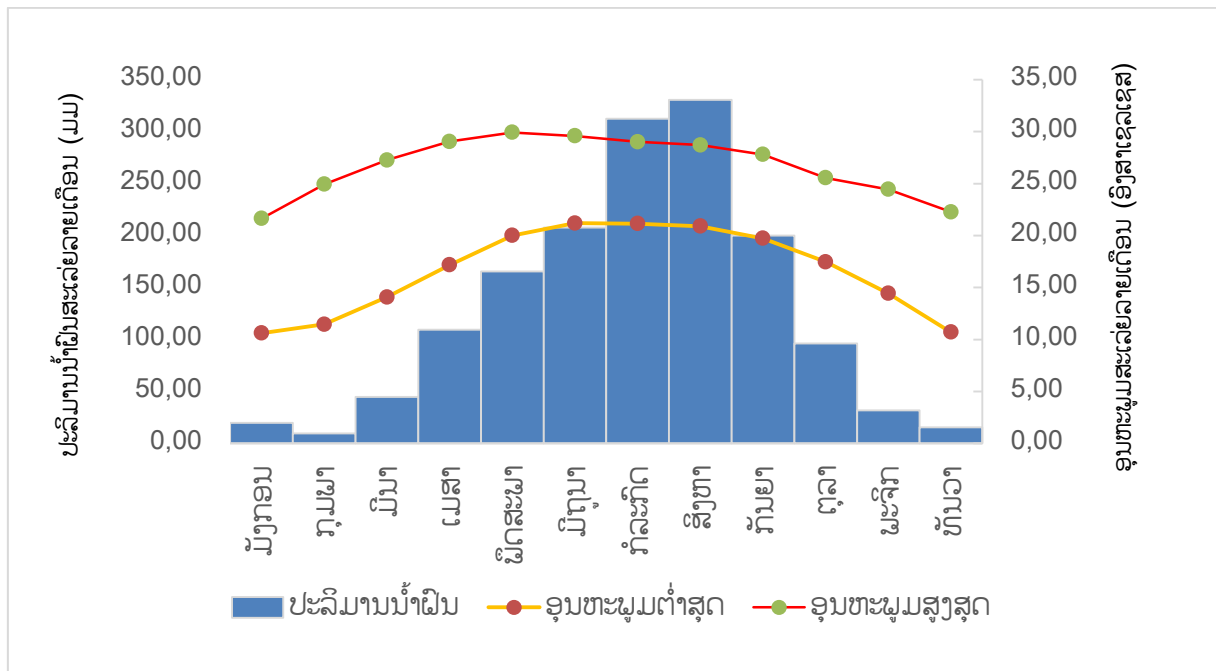
ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2016-2020 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຂອງແຂວງ ໄດ້ມີການຫັນປ່ຽນໄປຕາມທິດຫັນເປັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝຫຼາຍຂຶ້ນ. ຂະແໜງ ກະສິກຳ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 44,36% ໃນປີ 2016 ເປັນ 54,85% ໃນປີ 2020, ສຳລັບ ຂະແໜງ ອຸດສາຫະກຳ ກໍ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ນັບ ແຕ່ປີ 2017 ເປັນຕົ້ນມາ. ສ່ວນຂະແໜງການ ການບໍລິການ ເຫັນວ່າ ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ນັບແຕ່ປີ 2016-2019 ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນປີ 2020. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີຄັ້ງທີ VIII (2016-2020), ທົ່ວແຂວງ ມີລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ບັນລຸໄດ້ທັງໝົດ 13.784,24 ຕື້ກີບ ທຽບໃສ່ ແຜນການປະຕິບັດໄດ້ 89,67%. ໃນປີ 2020, ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ສາມາດບັນລຸໄດ້ 3.270,53 ຕື້ ກີບ, ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນໄດ້ 10.516.982 ກີບ/ຄົນ/ປີ ຫຼື ເທົ່າກັບ 1.213 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ¹⁸, ທຽບໃສ່ແຜນການວາງໄວ້ 13 ລ້ານກີບ/ຄົນ/ປີ ບໍ່ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍ ໂດຍມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານ ເສດຖະກິດໃນລະດັບ 6,54%, (ສະເລ່ຍແຕ່ລະປີຢູ່ໃນລະດັບ 7,44% ຕໍ່ປີ ທຽບໃສ່ແຜນການ 9% ຂຶ້ນໄປຫຼຸດ ຄາດໝາຍ 1,56%).

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງຫົວພັນ ປີ 2016-2020

¹⁸ ອັດຕາແລກປ່ຽນ 1 ໂດລາສະຫະລັດ = 8.667 ກີບ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

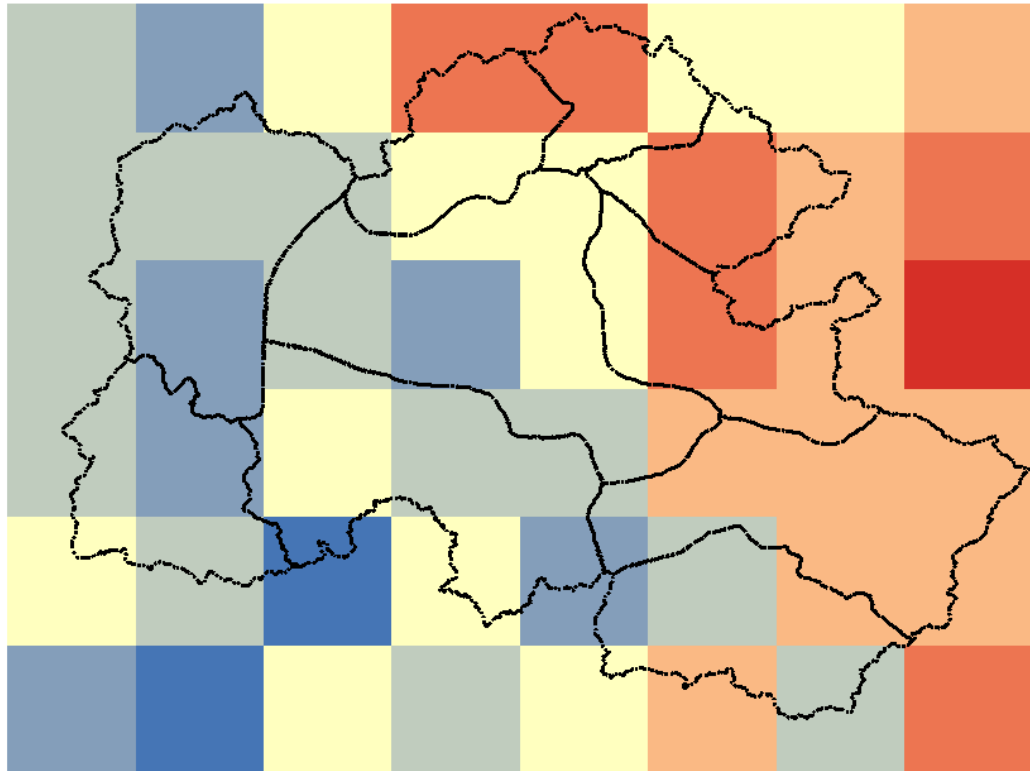
ຮູບທີ 3 ແຜນຜາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018¹⁹

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ຕຸລາ. ເດືອນ ກໍລະກົດ ແລະ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ປະມານ 312,4 ແລະ 330,5 ມມ ຕາມລຳດັບ. ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ພຶດສະພາ (ປະມານ 29,9 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ມິຖຸນາ ຫາ ທັນວາ. ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ມັງກອນ ແມ່ນ ປະມານ 21,6 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ ແລະ ກໍລະກົດ (ປະມານ 21,2 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 10,6 ອົງສາເຊລເຊສ).

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງຫົວພັນ. ສຳລັບ ປັດໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບ ການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

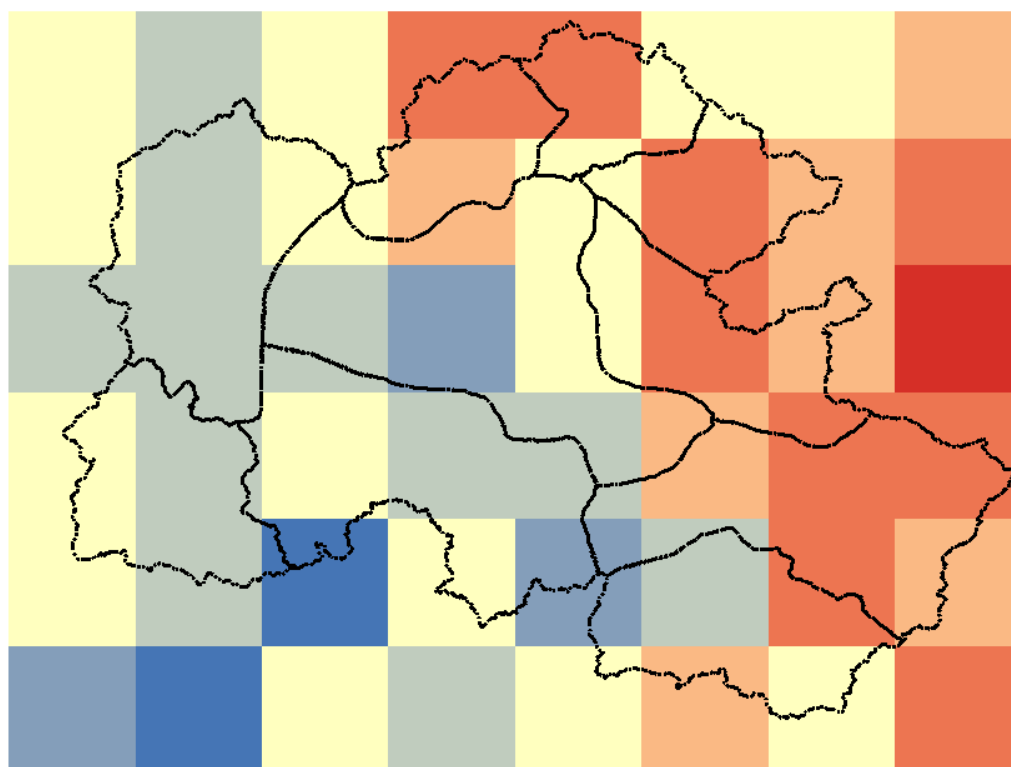
¹⁹ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

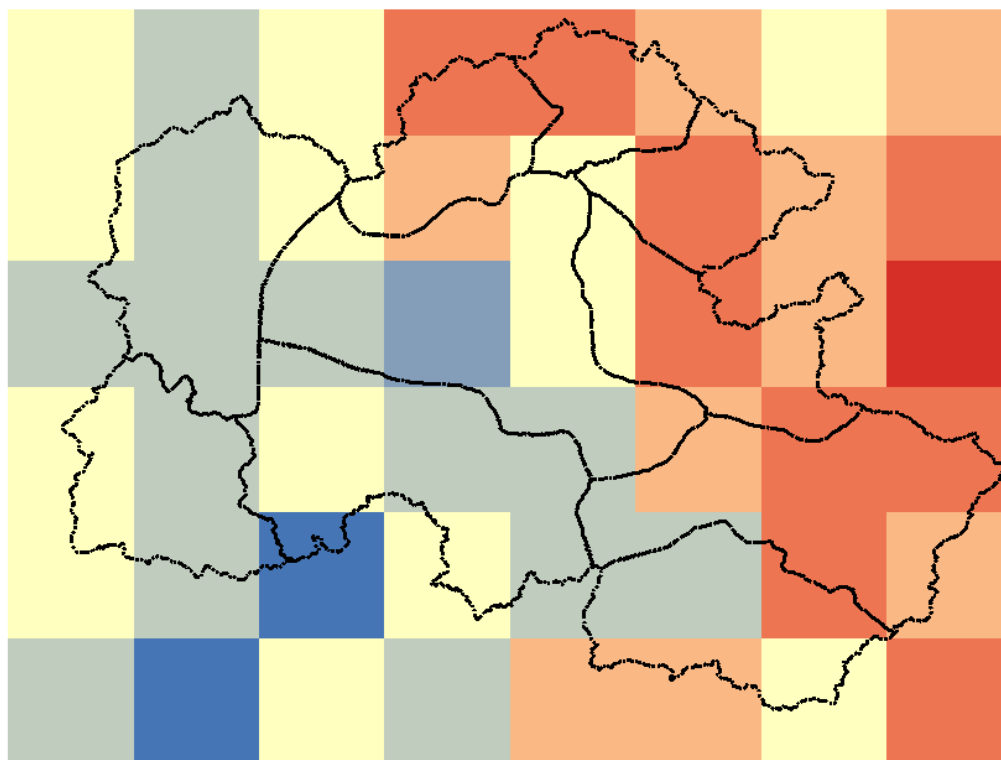
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16-21 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າພື້ນທີ່ສ່ວນຫຼາຍທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດໃຕ້ ເປັນເຂດ ທີ່ມີອຸນນະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 16-19 ອົງສາເຊລເຊສ ເຊັ່ນ: ເມືອງ ຊ່ອນ, ເມືອງ ຮ້ຽມ, ເມືອງ ຊຳເໜືອ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ; ໃນນັ້ນ ເມືອງ ຊອນ ແມ່ນເມືອງທີ່ມີອຸນນະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າບັນດາເມືອງອື່ນໆ ພາຍໃນແຂວງ, ຊຶ່ງມີຄ່າ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນບັນດາເມືອງທີ່ຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດເໜືອ ຂອງແຂວງ ແມ່ນຈະມີອຸນນະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ໃນລະຫວ່າງ 17-21 ອົງສາເຊລເຊສ ເຊັ່ນ ເມືອງ ຊຽງຄໍ້, ເມືອງ ສົບເປົາ, ເມືອງ ວຽງໄຊ, ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ກ້ວນ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

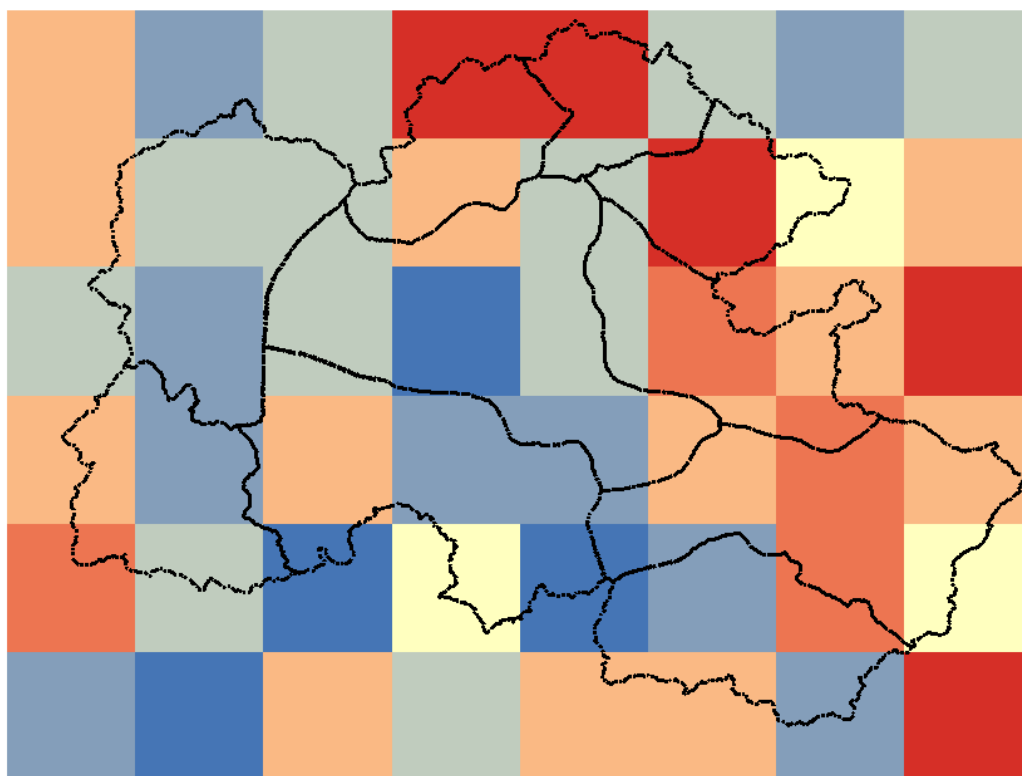
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ ລະຫວ່າງ 17,5-22 ອົງສາເຊລເຊສ. ລັກສະນະການປ່ຽນແປງຂອງອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ມີລັກສະນະ ຄ້າຍຄືກັບ (ຮູບທີ 4-1) ບັນດາເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເບື້ອງທົດຕາເວັນຕົກ ແລະ ທົດໃຕ້ ຈະເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 17,5-21 ອົງສາເຊລເຊສ ເຊັ່ນ: ເມືອງ ຊອນ, ເມືອງ ຮ້ຽມ, ເມືອງ ຊຳເໜືອ, ແລະ ເມືອງ ຫົວ ເມືອງ. ໃນຂະນະບັນດາເມືອງອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ທາງພາກຕາເວັນອອກ ແລະ ທົດເໜືອ ແມ່ນຈະມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສູງກວ່າ ປະມານ 18-22 ອົງສາເຊລເຊສ ຄື: ເມືອງ ສົບເບົາ, ເມືອງ ວຽງໄຊ, ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ກ້ວນ.

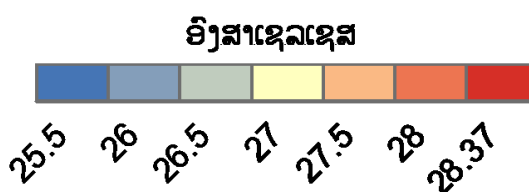
ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

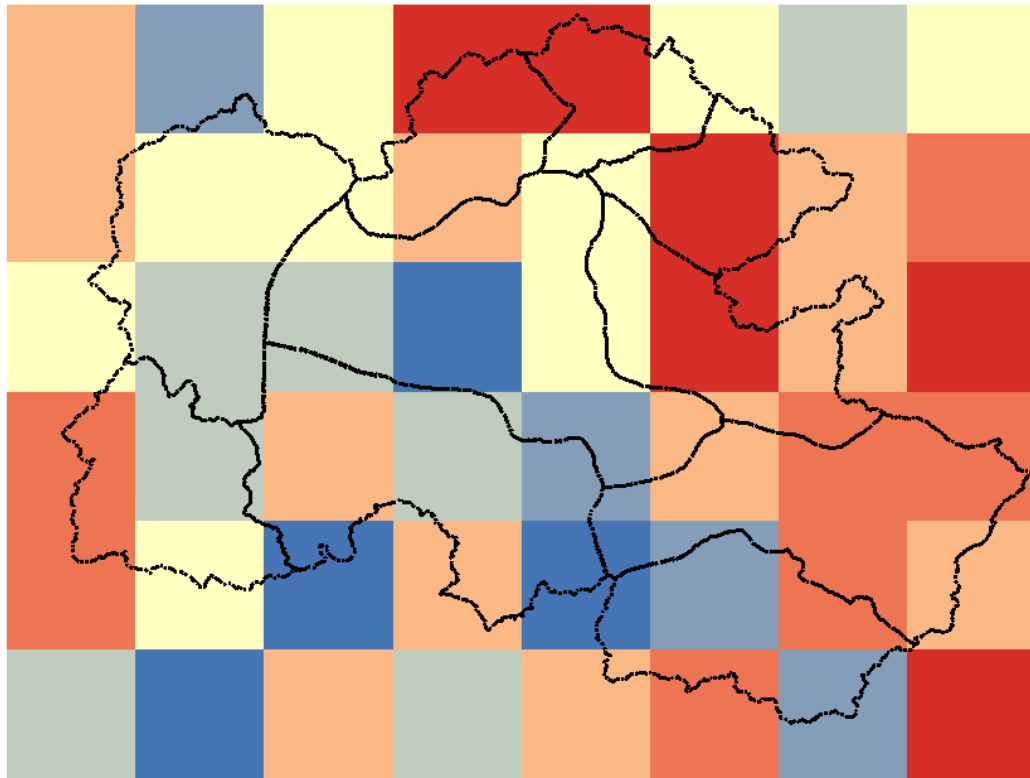
ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງແມ່ນຢູ່ ລະຫວ່າງ 17,5-22 ອົງສາເຊ. ລັກສະນະ ຂອງອຸນນະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບ ຮູບທີ 4-1 ແລະ ຮູບທີ 4-2. ເຂດພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ພາຍໃນແຂວງ ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ທິດໃຕ້ ມີອຸນນະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເຂດອື່ນໆ ປະມານ 17,5-21 ອົງສາເຊລເຊສ (ລວມມີ ເມືອງ ຊ່ອນ, ເມືອງ ຮ້ຽມ, ເມືອງ ຊຳ ເໜືອ ແລະ ເມືອງ ຫົວເມືອງ), ໃນນັ້ນ ເມືອງທີ່ຢູ່ທາງພາກ ຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດ ເໜືອ ແມ່ນຈະມີອຸນນະພູມຕໍ່າ ສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າ (ປະມານ 21-22 ອົງສາເຊລເຊສ) ເຊັ່ນ: ເມືອງ ສົບເປົາ, ເມືອງ ວຽງໄຊ, ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ກ້ວນ.

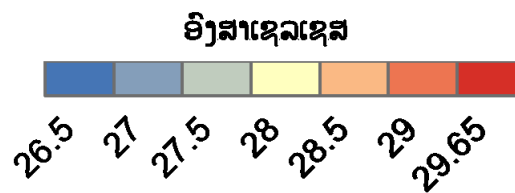
ຮູບທີ 5-1 ອຸນນະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

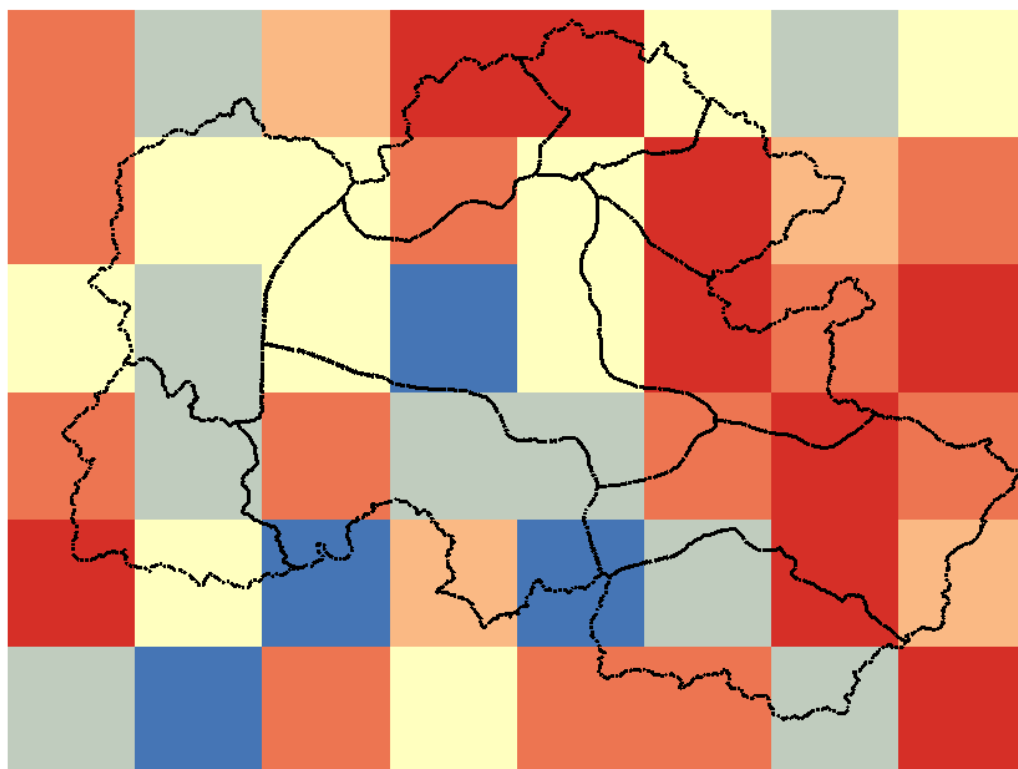
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນນະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ແຂວງ ຫົວພັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 25,5 – 28,37 ອີງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນຫຼາຍຂອງເມືອງ ສີບເບົາ, ເມືອງ ວຽງໄຊ ແລະ ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແມ່ນມີ ອຸນນະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 28 ອີງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງທີ່ມີຄ່າ ອຸນນະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງອື່ນໄດ້ແກ່ ເມືອງ ຊຳເໜືອ ແລະ ເມືອງ ຫົວເມືອງ ຊຶ່ງມີຄ່າອຸນນະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ທີ່ ປະມານ 26-27,5 ອີງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ຊອນ ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ພາຍໃນເມືອງ ແມ່ນມີອຸນນະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງມີອຸນນະພູມສູງສຸດຢູ່ທີ່ 26-26,5 ອີງສາເຊລເຊສ.

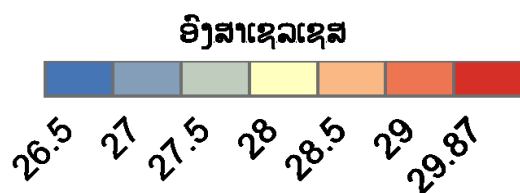
ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

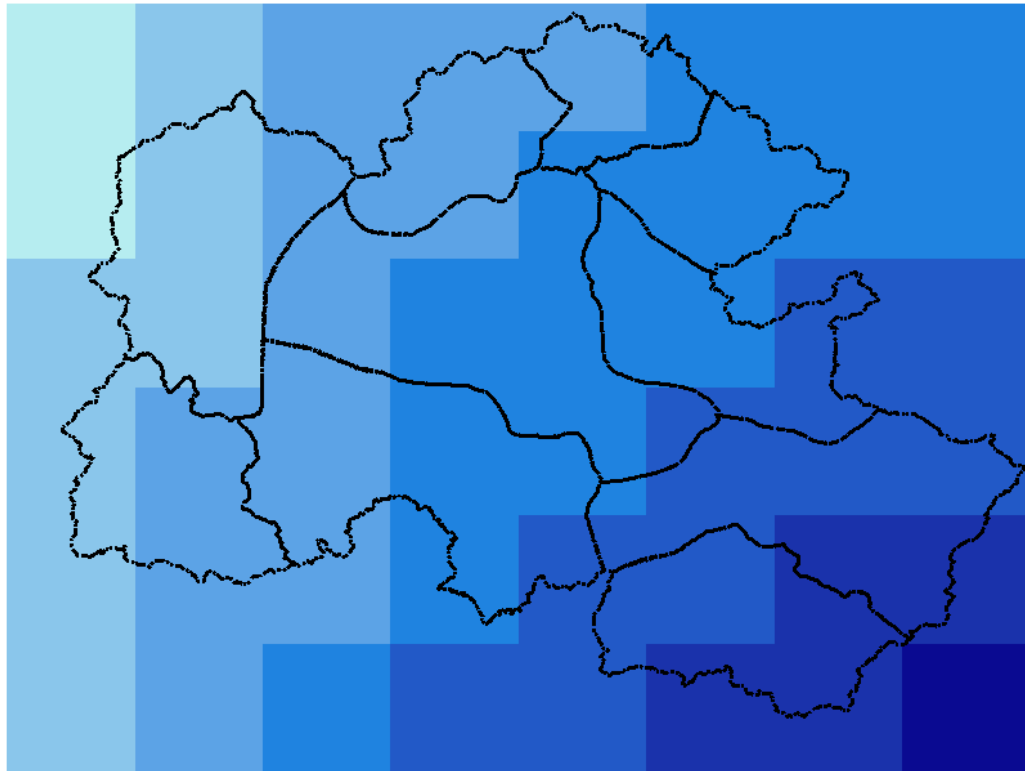
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ - RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຢູ່ ລະຫວ່າງ 26,5-29,65 ອົງສາເຊ. ບັນດາເມືອງ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງດ້ານທິດເໜືອ ແລະ ຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າພື້ນທີ່ ອື່ນຂອງແຂວງ, ຊຶ່ງມີຄ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ລະຫວ່າງ 28-29,65 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ຊອນ, ເມືອງ ຮຽມ, ເມືອງ ຊຳເໜືອ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ ແລະ ເມືອງ ກ້ວນ ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 25,5-27,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

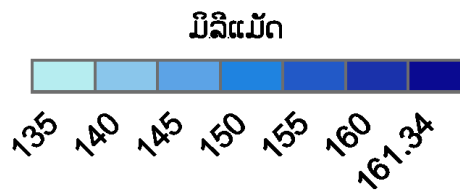
ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

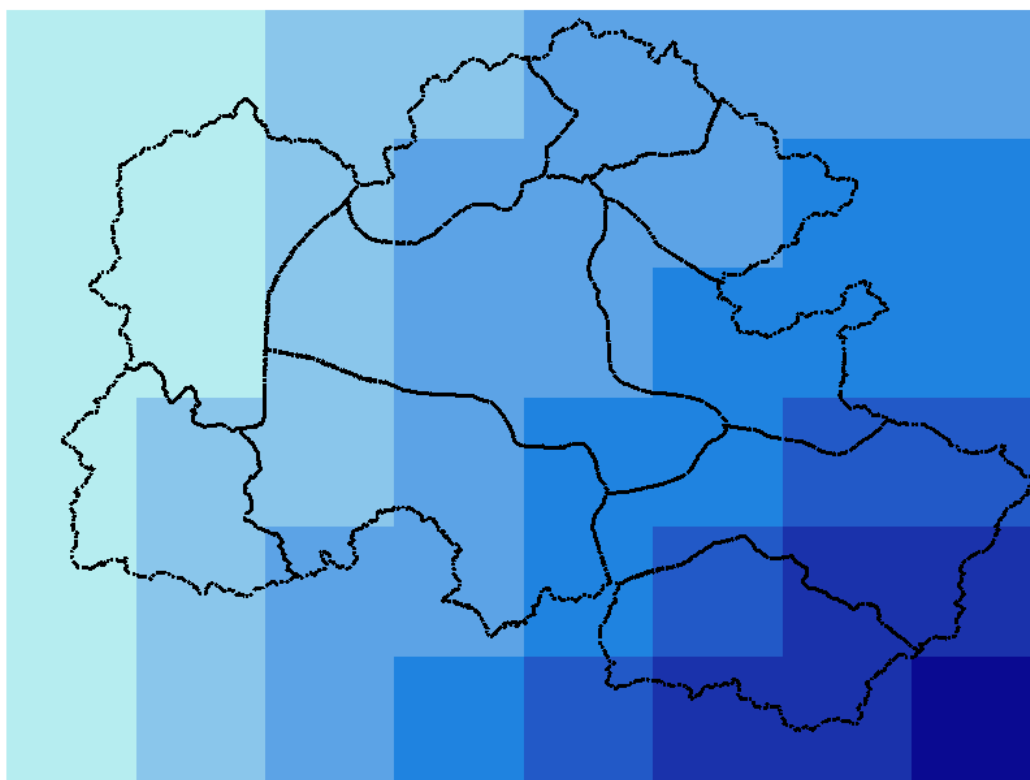
ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ - RCP8.5, ອຸນນະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຢູ່ ລະຫວ່າງ 26-29,87 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງຫຼາຍເມືອງທີ່ຢູ່ທາງທິດເໜືອ ແລະ ຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ ມີອຸນນະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 28-29,87 ອົງສາເຊລເຊສ (ເມືອງ ແອດ, ເມືອງ ຊຽງຄໍ້, ເມືອງ ສິບເປົາ, ເມືອງ ວຽງໄຊ ແລະ ເມືອງ ຊໍ້າໃຕ້). ສໍາລັບ ເມືອງ ຊອນ, ເມືອງ ຊໍາເໜືອ, ເມືອງ ຮ້ຽມ ແລະ ເມືອງ ຫົວ ເມືອງ ແມ່ນມີອຸນນະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 26,5-29 ອົງສາເຊລເຊສ.

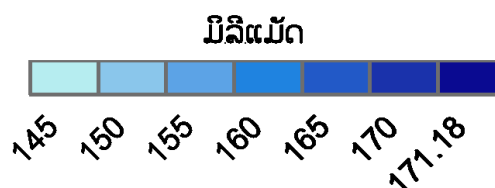
ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

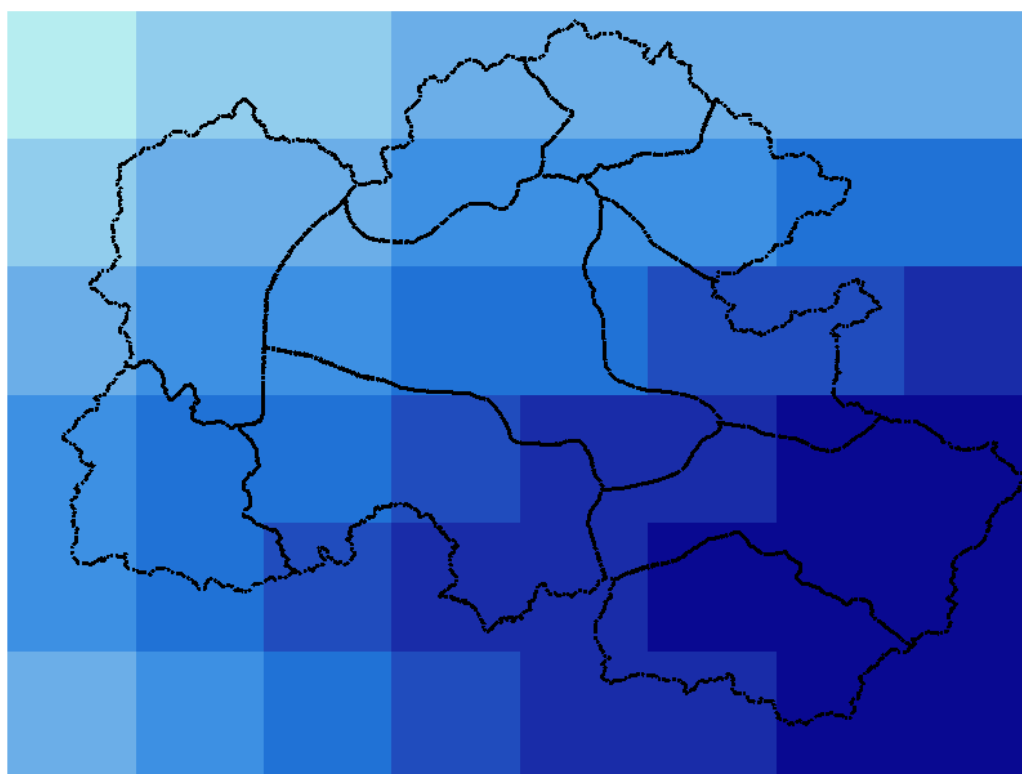
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງຫົວພັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງ 135 – 160 ມມ. ເມືອງ ກ້ວນ ແລະ ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 155-160 ມມ. ສ່ວນເມືອງ ຊອນ ແລະ ເມືອງ ຮ້ຽມ ມີລະດັບ ການກະຈາຍຕົວຂອງປະລິມານຝົນຕໍ່າ ກວ່າໝູ່ ປະມານ 135-140.

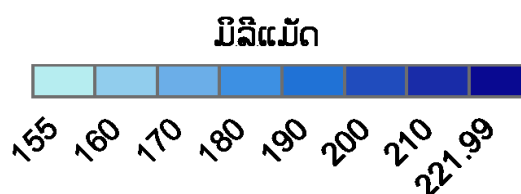
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 145 – 170 ມມ. ເມືອງ ກ້ວນ ແລະ ເມືອງ ຊ້ຳໃຕ້ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 160-170ມມ. ສຳລັບ ເມືອງ ຊອນ ແລະ ເມືອງ ຮ້ຽມ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເຂດອື່ນ ປະມານ 145-150 ມມ.

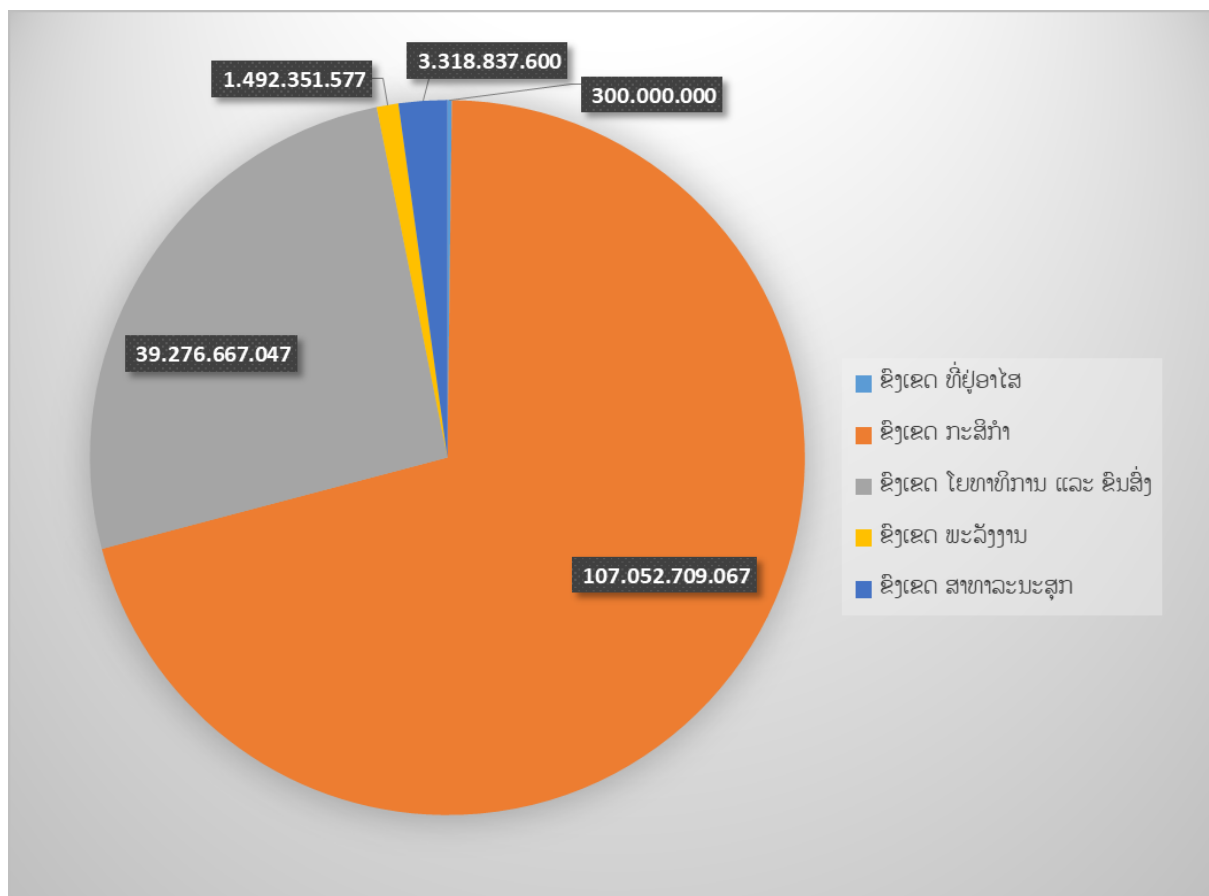
ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຫົວພັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 160 – 210 ມມ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ເມືອງ ກ້ວນ ແລະ ຊຳໃຕ້ ຍັງເປັນເມືອງທີ່ມີ ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 200-210 ມມ. ສຳລັບ ເມືອງ ຊອນ, ເມືອງ ຮ້ຽມ, ເມືອງ ຊຳເໜືອ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ, ເມືອງ ຊຽງຄໍ້, ເມືອງ ແອດ ແລະ ເມືອງ ສົບເບົາ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 165-170 ມມ.

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ຫົວພັນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມສູ, ພາຍຸ ແລະ ດິນເຊາະເຈື່ອນ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ມີສັດຕູພຶດທຳລາຍຜົນການຜະລິດ ແລະ ພື້ນທີ່ກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ.

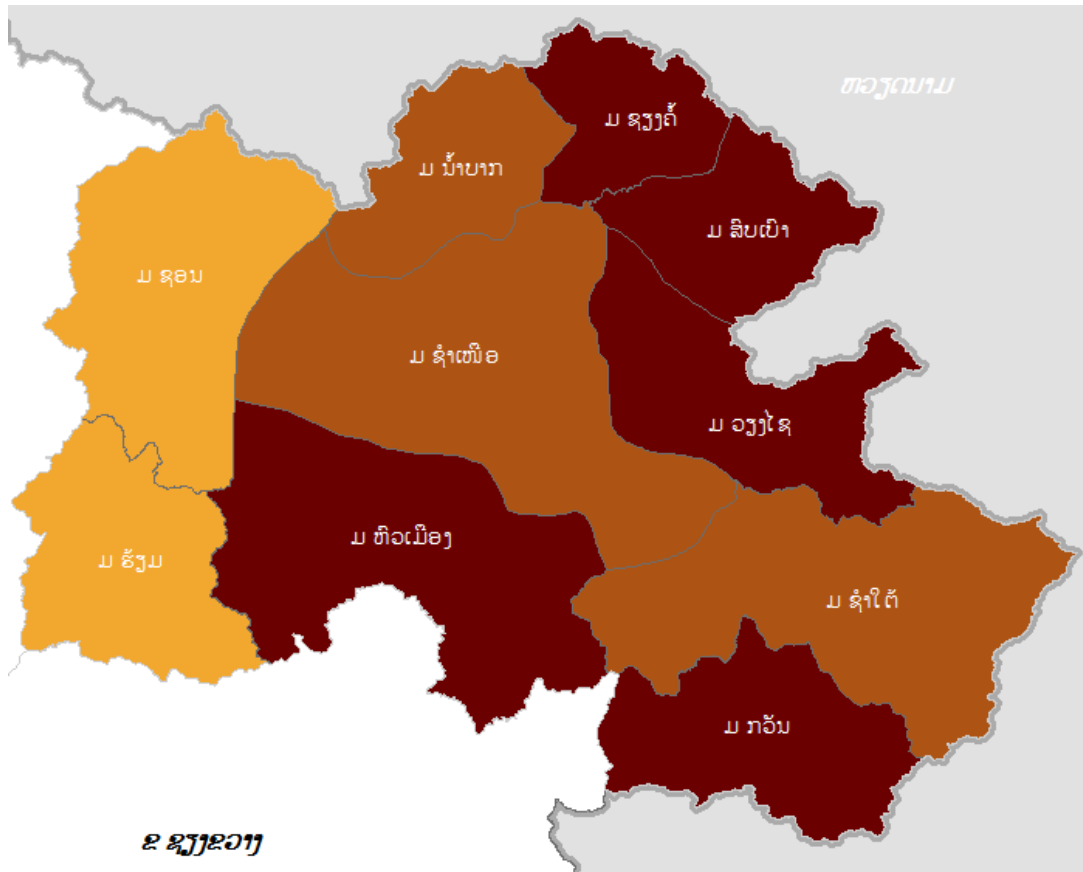

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2015-2019

ຜົນກະທົບໃນປີ 2018 ໄດ້ເກີດມີລົມພາຍຸ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດນໍ້າຖ້ວມ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ.²⁰ ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ປະມານ 151.440.565.291 ກີບ, ໃນນັ້ນ ຂົງເຂດ ກະສິກໍາ ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍສູງກວ່າໝູ່ ຄື 107.052.709.067 ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໂດຍລວມມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ປະມານ 39.276.667.047 ກີບ. ນອກຈາກນີ້, ແມ່ນຂົງເຂດ ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ພະລັງງານ.

²⁰ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການ ຄວມຄຸມໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ໃນປີ 2020

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

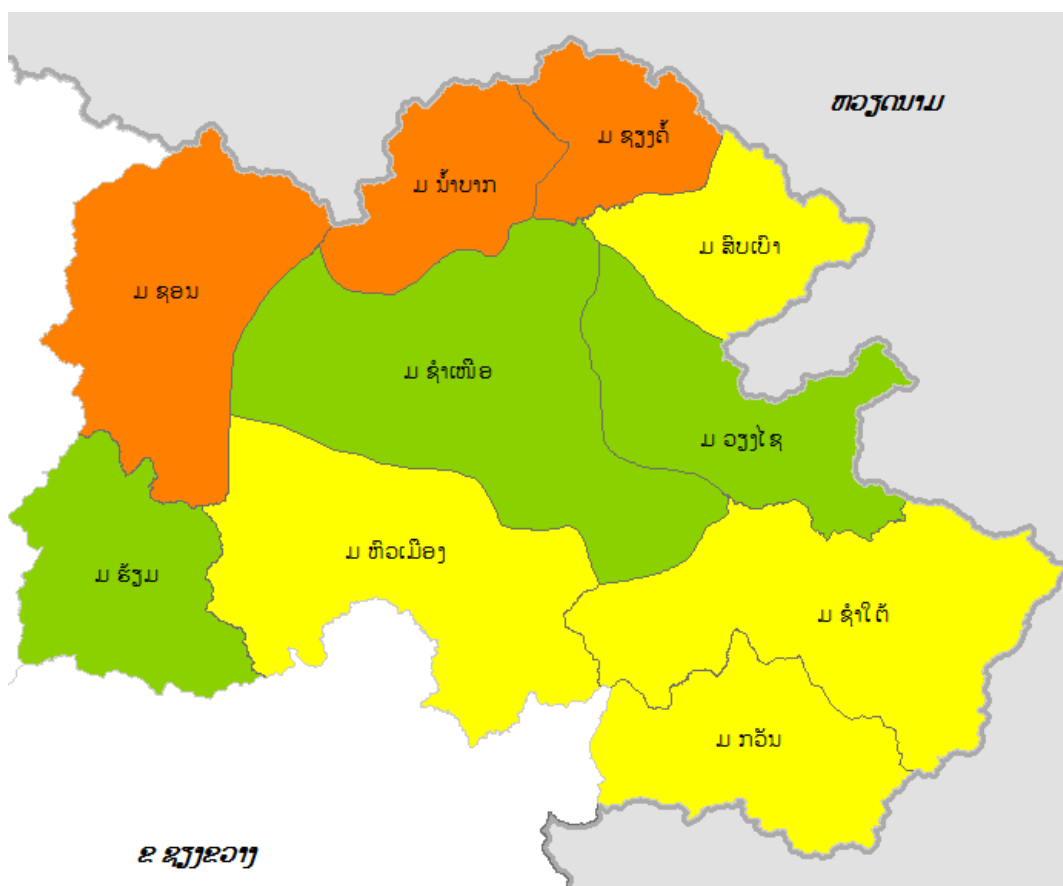

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ຫົວຜັນ

ແຂວງ ຫົວຜັນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ຊຽງຄໍ້, ເມືອງ ສີບເບົາ, ເມືອງ ວຽງໄຊ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ ແລະ ເມືອງ ກ່ວນ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ. ສຳລັບເມືອງ ແອດ, ເມືອງ ຊຳເໜືອ ແລະ ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ເປັນເມືອງທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ. ສ່ວນເມືອງ ຊອນ ແລະ ເມືອງ ຮ້ຽມ ແມ່ນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວໃນລະດັບປານກາງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

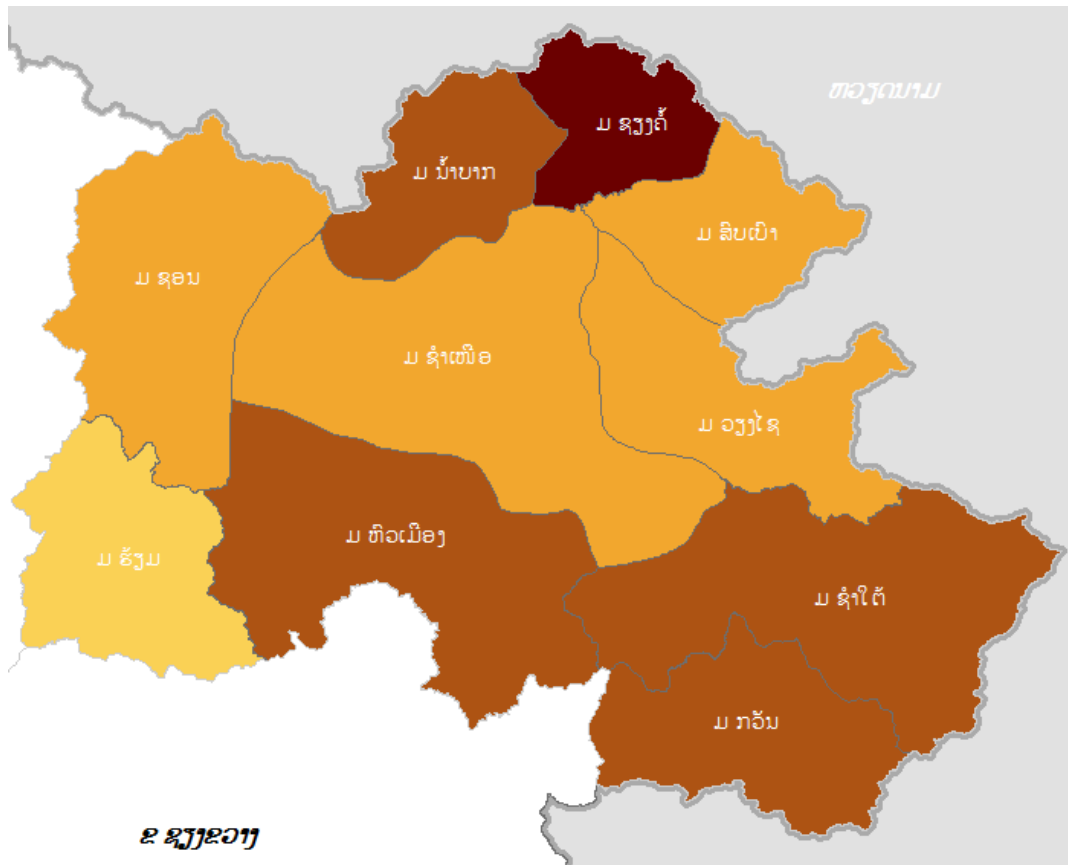

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ຫົວພັນ

ແຂວງ ຫົວພັນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າ ຫາ ສູງ. ໃນນັ້ນ ມີ 3 ເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ ຄື: ເມືອງ ຊອນ, ເມືອງ ແອດ ແລະ ເມືອງ ຊຽງຄໍ້. ສຳລັບ ເມືອງ ສິບເບົາ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ, ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ກວ້ນ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບປານກາງ. ສ່ວນເມືອງຊຳເໜືອ, ເມືອງ ວຽງໄຊ ແລະ ເມືອງ ຮ້ຽມ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ. ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເມືອງຊຳເໜືອ, ວຽງໄຊ ແລະ ເມືອງຮ້ຽມ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວທີ່ສູງແມ່ນເປີເຊັນໃນການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ການຄົມມະນາຄົມ ລວມທັງລະດັບຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາກອນ ກວມອັດຕາສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ຫົວພັນ

ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າແຮງຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ໃນຮູບທີ 8-4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມືອງ ຊຽງຄໍ້ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງ ແອດ, ເມືອງ ຫົວເມືອງ, ເມືອງ ຊຳໃຕ້ ແລະ ເມືອງ ກ້ວນ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ສູງ. ສ່ວນເມືອງ ຊອນ, ເມືອງ ຊຳເໜືອ, ເມືອງ ສິບເບົາ ແລະ ເມືອງ ວຽງໄຊ ແມ່ນ ມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ປານກາງ. ເມືອງຮ້ຽມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງຕໍ່າ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຫົວພັນ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ສູງ ໂດຍສະເພາະ ຫຼືຈັດຢູ່ໃນລະດັບ 4.

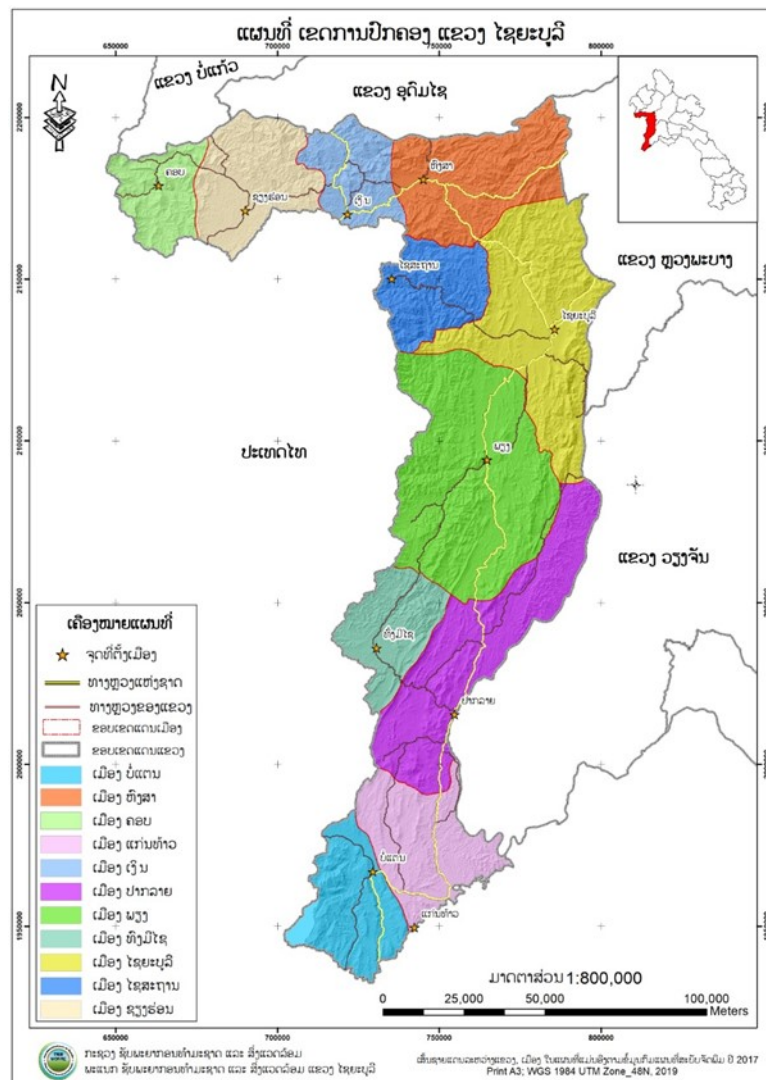
3.2.8 ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

3.2.8.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງໄຊຍະບູລີ

1) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ມຸມສັນຖານ

ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ຕັ້ງຢູ່ຝາກເໜືອດ້ານຕາເວັນຕົກຂອງ ສປປ ລາວ, ນອນໃນເສັ້ນຂະໜານ 17°28' ຫາ 19°56' N ແລະ ເສັ້ນແວງ 100°23' ຫາ 101°55' E, ມີເສັ້ນຊາຍແດນຕິດຈອດກັບແຂວງ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດັ່ງນີ້:

- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ 129.06 Km ແລະ ແຂວງ ວຽງຈັນ 184.83 Km
- ທິດເໜືອຕິດກັບ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ 42.65 Km ແລະ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ 124.39 Km
- ທິດໃຕ້ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ 6 ແຂວງຂອງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ ມີເສັ້ນຊາຍແດນ 614.84 ກິໂລແມັດ.

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

ດ້ານຜູ້ມຸມສັນຖານທົ່ວແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 16,576 ກິໂລຕາແມັດ, 75% ຂອງເນື້ອທີ່ເປັນພູສູງ ແລະ ຄ່ອຍຕໍ່າລົງ ແຕ່ທິດຕາເວັນຕົກ ຫາ ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ແຕ່ເໜືອ ຫາ ໃຕ້, ຈຸດສູງສະເລ່ຍປະມານ

655 ແມັດ ທຽບລະດັບນ້ຳທະເລປານກາງ, ຈອມພູສູງສຸດ 2,105 ແມັດ ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງ ໄຊສະຖານ, ຈຸດຕໍ່າສຸດ 193 ແມັດ ຢູ່ເທດສະບານເມືອງ ແກ່ນທ້າວ, ສະພາບຜິວທີ່ຂອງແຂວງ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ລັກສະນະຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ: ຜິວທີ່ພູສູງຊັນຫຼາຍ, ພູສູງປານກາງ, ໂນນພູຕໍ່າສະລັບ ຮ່ອມພູແຄບ ແລະ ມີ 4 ທົ່ງພຽງ ທີ່ເປັນແຫຼ່ງຜະລິດ ເຂົ້າຄື: ທົ່ງພຽງເມືອງ ພຽງ, ທົ່ງພຽງ ເມືອງໄຊຍະບູລີ, ທົ່ງພຽງ ເມືອງທົ່ງມີໄຊ ແລະ ທົ່ງພຽງເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ, ບັນດາທົ່ງພຽງຕ່າງໆທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດບຸກເບີກເປັນເນື້ອທີ່ການຜະລິດກະສິກໍາເຊັ່ນ: ປູກເຂົ້າ, ສາລີ, ປູກ ຝັດອື່ນໆ.

ດ້ານພູມອາກາດ ແລະ ລະດູການ: ມີສອງລະດູການຄື: ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ, ລະດູຝົນເລີ່ມແຕ່ທ້າຍ ເດືອນເມສາ-ເດືອນ ຕຸລາ, ລະດູແລ້ງເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ພະຈິກ-ເດືອນ ເມສາ, ພູມອາກາດມີສອງພາກທີ່ມີຄວາມແຕກ ຕ່າງກັນ ເຂດເໜືອ ເລີ່ມແຕ່ ບ້ານ ນາຄະຍາງ ເມືອງ ປາກລາຍ ຮອດເມືອງ ຄອບ ອາກາດເຢັນ, ເຂດໃຕ້ອາກາດ ມີ ລັກສະນະຮ້ອນ ຄືກັບພາກກາງຂອງປະເທດ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ ສະເລ່ຍປະມານ 1,200 ມມ ຕໍ່ປີ

ໂດຍລວມແລ້ວດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີຄວາມໜ້າແທ້ໝົດສະເລ່ຍ 22 ຄົນຕໍ່ກິໂລຕາແມັດ, ປະກອບດ້ວຍ 8 ຊົນເຜົ່າຄື: ເຜົ່າລາວກວມເອົາ 61.18%, ເຜົ່າກຶມມຸ 10.26%, ເຜົ່າລື້ 8.07%, ເຜົ່າມົ້ງ 7.92%, ເຜົ່າໄປຼ 6.31%, ເຜົ່າຍວນ 4.23%, ເຜົ່າອີວມຽນ 0.90%, ເຜົ່າຜູ້ໄຕ 0.35%, ນອກນັ້ນຍັງມີຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ແລະ ຕ່າງດ້າວອາໄສປົນຢູ່ກັບບັນດາເຜົ່າມີ 0.78%. ການດຳລົງຊີວິດຂອງ ປະຊາຊົນ: ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ກວມເອົາ 19.86% ຂອງຈຳນວນບ້ານໃນທົ່ວແຂວງ, ຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງ (ຊານເມືອງ) ກວມເອົາ 56.91% ຂອງຈຳນວນບ້ານ, ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ກວມເອົາ 23.21% ຂອງຈຳນວນ ບ້ານໃນທົ່ວແຂວງ.

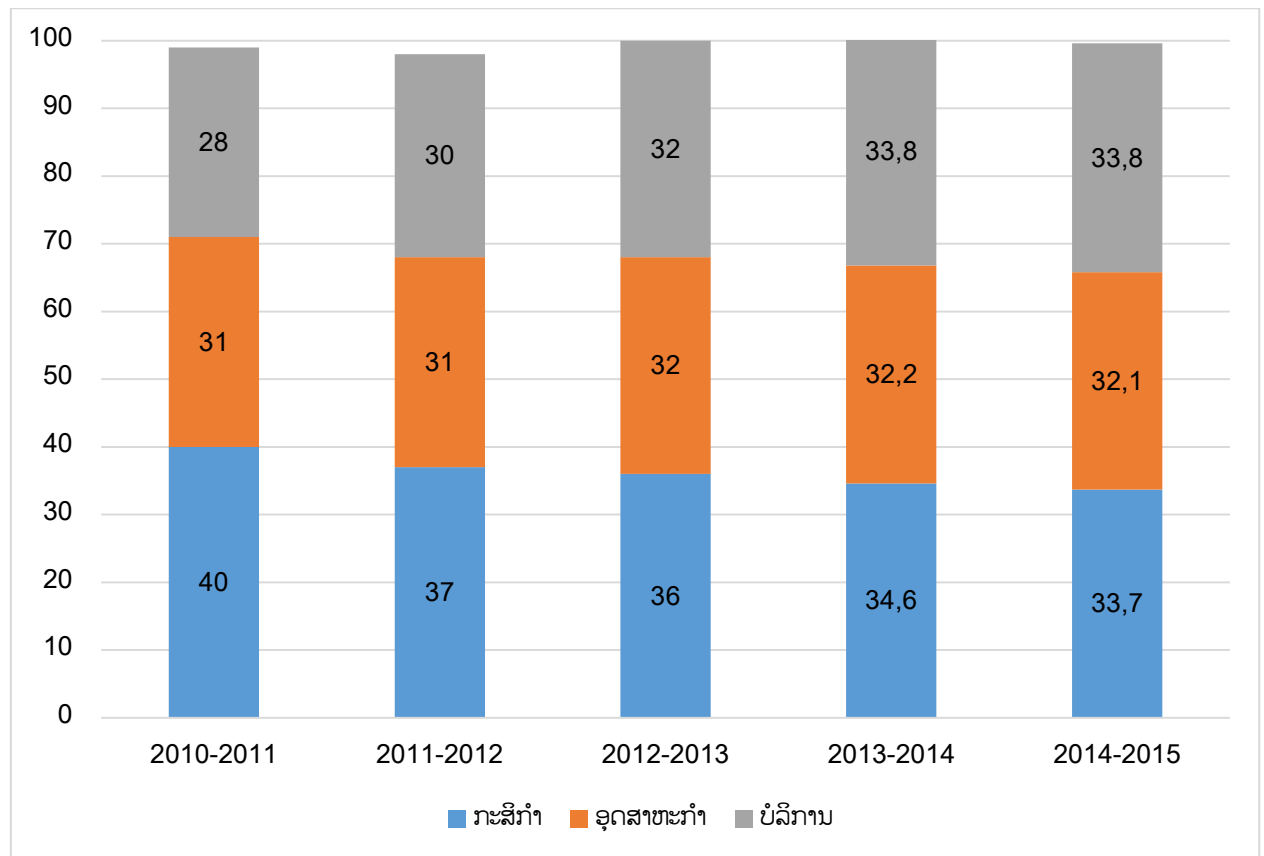
ຕາຕະລາງ 1 ສະຖິຕິການປົກຄອງຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ

ລຳດັບ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນ ບ້ານ	ຈຳນວນ ຄົວເຮືອນ	ຈຳນວນພົນລະເມືອງ	
				ລວມ	ຍິງ
1	ໄຊຍະບູລີ	78	15,169	79,189	39,192
2	ຄອບ	28	4,204	21,154	10,432
3	ຫົງສາ	32	5,900	29,337	14,436
4	ເງິນ	22	3,632	18,900	9,401
5	ຊຽງຮ່ອນ	42	6,786	34,627	17,076
6	ຝຽງ	51	11,436	62,449	30,619
7	ປາກລາຍ	69	14,686	74,737	36,841
8	ແກ່ນທ້າວ	47	8,572	42,450	20,913
9	ບໍ່ແຕນ	26	3,685	18,902	9,504
10	ທົ່ງມີໄຊ	13	2,052	9,566	4,800
11	ໄຊສະຖານ	21	2,782	15,693	8,039
	ລວມ	430	78,904	407,004	201,253

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິ ແຂວງໄຊຍະບູລີ ປີ 2018

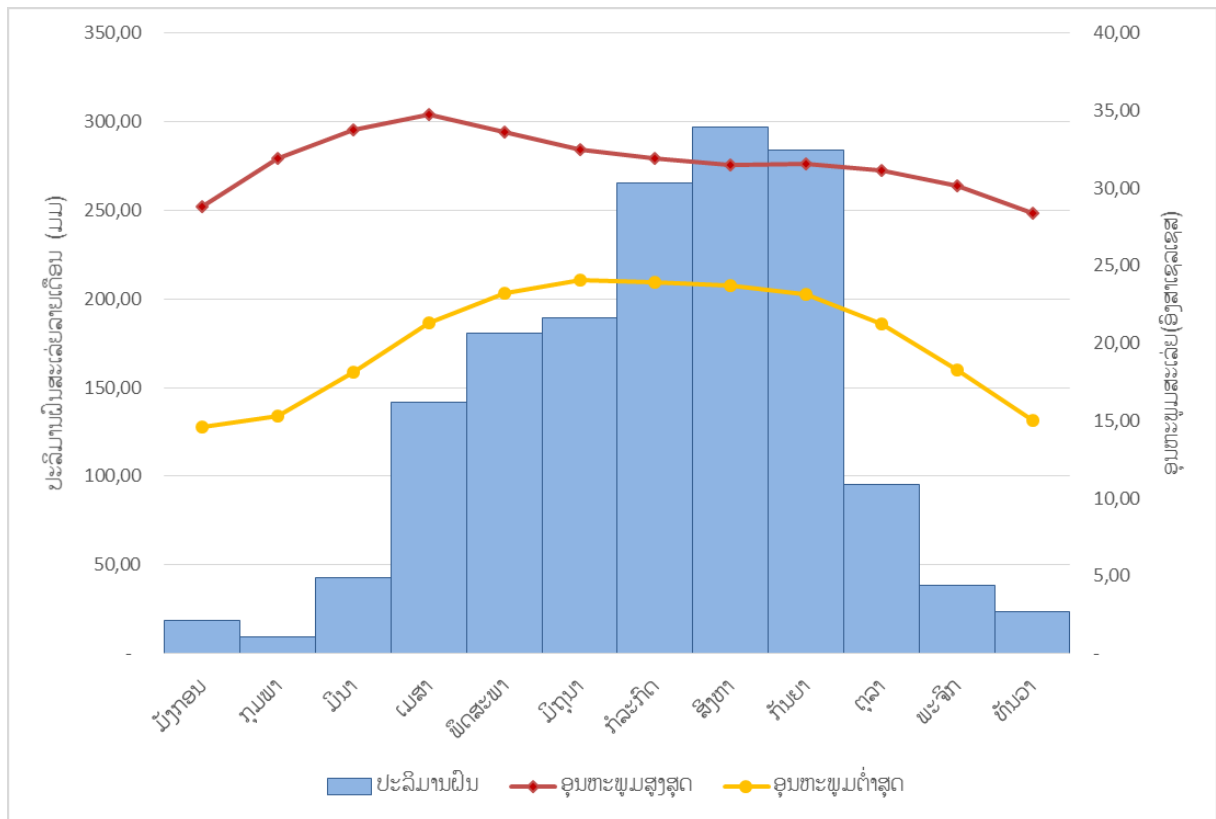
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໜັ້ນທ່ຽງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຫຼາຍດ້ານໄດ້ຮັບການພັດທະນາ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ມີວຽກເຮັດງານທຳດີຂຶ້ນ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ, ຈຳນວນຄອບຄົວ, ບ້ານທຸກຍາກໄດ້ຫລຸດລົງຕາມລຳດັບ. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ສຳລັບຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບໍລິການແມ່ນມີການມີການຂະຫຍາຍຕົວໃນໄລຍະ 5 ປີ, ໃນນີ້ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 31 % ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 32,1% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ການບໍລິການ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 28% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 33,8 % ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແມ່ນຫລຸດລົງໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 40% ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 33,7% ໃນສົກປີ 2014-2015 ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍ 9%, ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນບັນລຸໄດ້ 6.265 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 1,253 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.858,8 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ແຜນໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງໄດ້ກຳນົດການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ 1.100 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ຢູ່ໃນ ລະດັບ 1.069 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

3) ສະພາບຜູມອາກາດ

ຮູບທີ 3 ແຜນຜາບສະແດງ ສະພາບຜູມອາກາດ, 2004-2018²¹

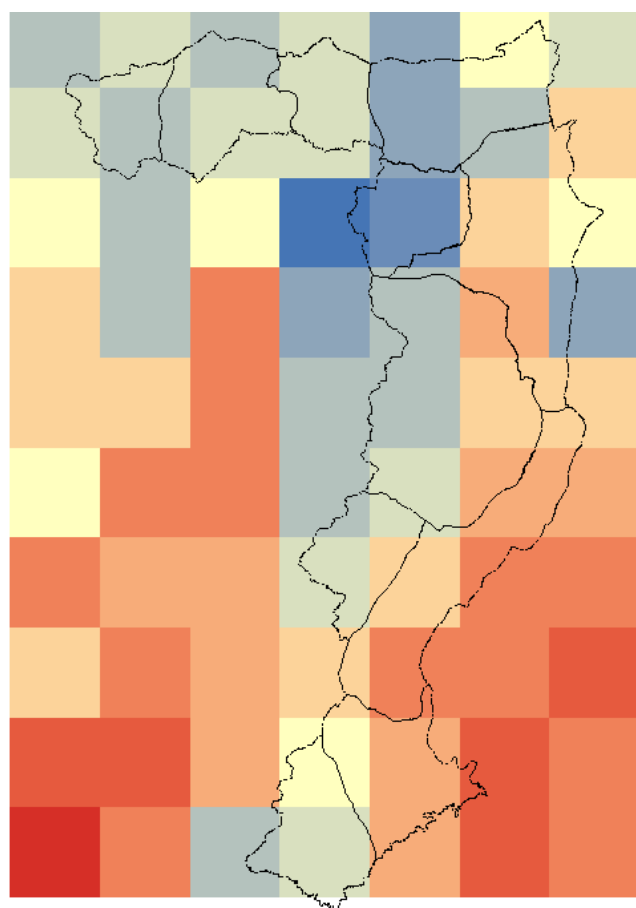
ໃນຮູບທີ 3. ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດປະມານ 297 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 9,1ມມ).

ສຳລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ທີ່ຄ່າສູງສຸດ ໃນເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 34,8 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະ ພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນເດືອນທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 28,4 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີຄ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນ ມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 24,1 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 14,6 ອົງສາເຊລເຊສ).

²¹ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ໄຊຍະລຸລີ. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

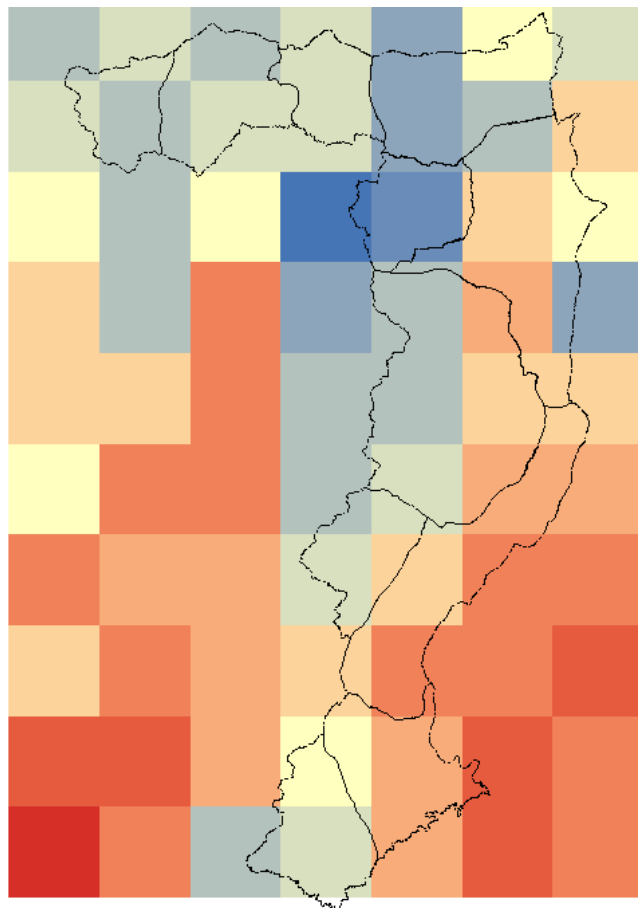

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16,5-20 ອົງສາເຊລເຊສ. ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆແມ່ນເມືອງ ໄຊສະຖານ ແລະ ເມືອງ ຫົງສາ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍຢູ່ລະຫວ່າງ 16,5-17

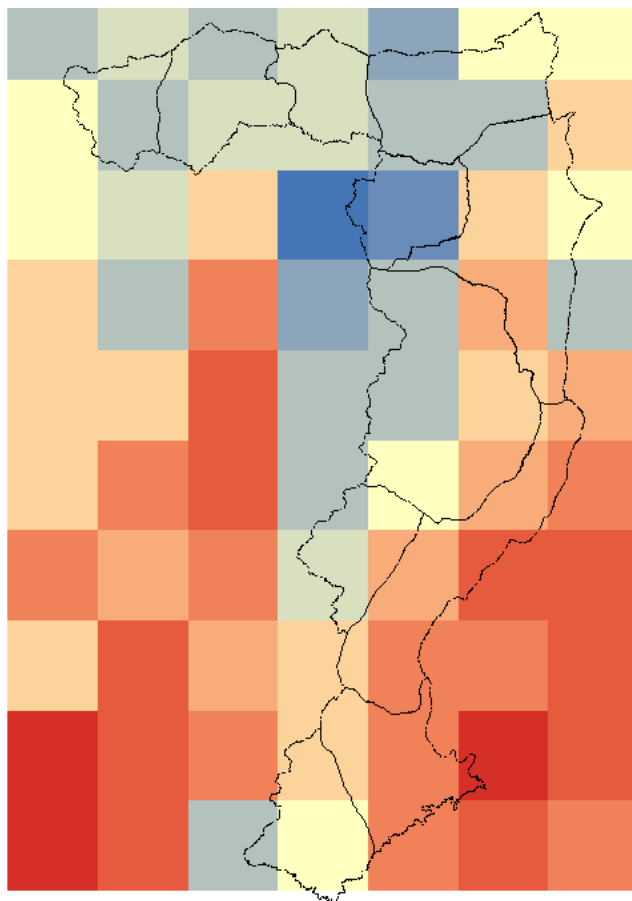
ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ປາກລາຍ, ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ພຽງ ແລະ ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ, ແມ່ນມີ ອຸນຫະ ພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 19,5-20 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງອື່ນໆ ເຫັນວ່າອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປານກາງ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17,5-19 ອົງສາເຊລເຊສ.

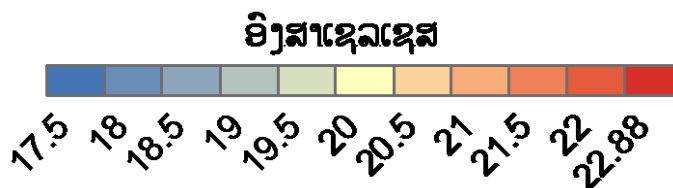
ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

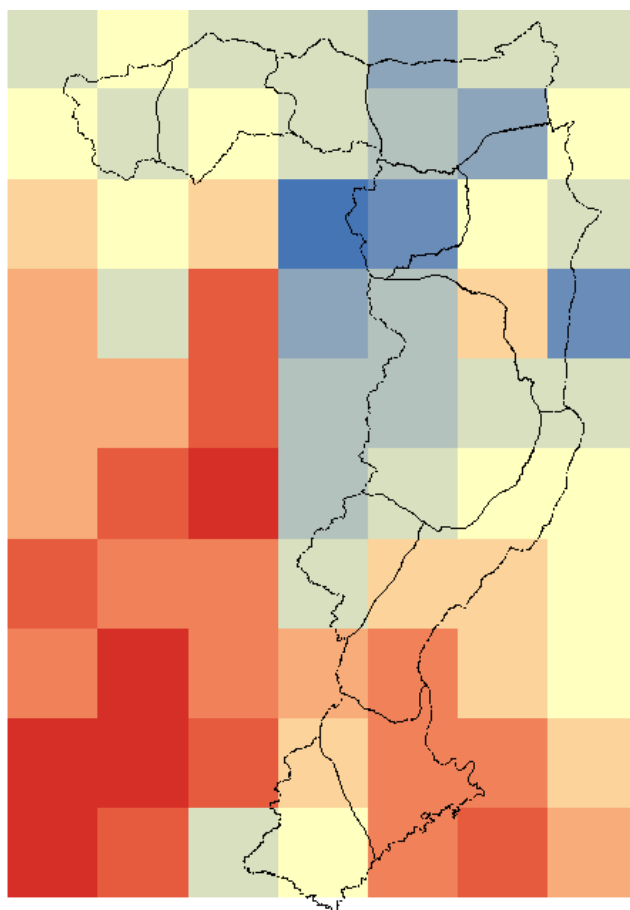
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17,5-22 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,32 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ເມືອງ ໄຊສະຖານ ແລະ ເມືອງ ຫົງສາ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 18-18,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,32 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ປາກລາຍ ແລະ ບໍ່ແຕນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 21-22 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,30 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງອື່ນໆ ເຫັນວ່າ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 19-20,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18-22 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,51 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ເມືອງ ໄຊສະຖານ, ເມືອງ ຫົງສາ, ເມືອງ ເງິນ, ຊຽງ ຮ່ອນ, ເມືອງ ຄອບ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ພຽງ ມີ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 18-19 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,50 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ປາກລາຍ, ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ພຽງ ແລະ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 21-21,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,515 ອົງສາເຊລເຊສ).

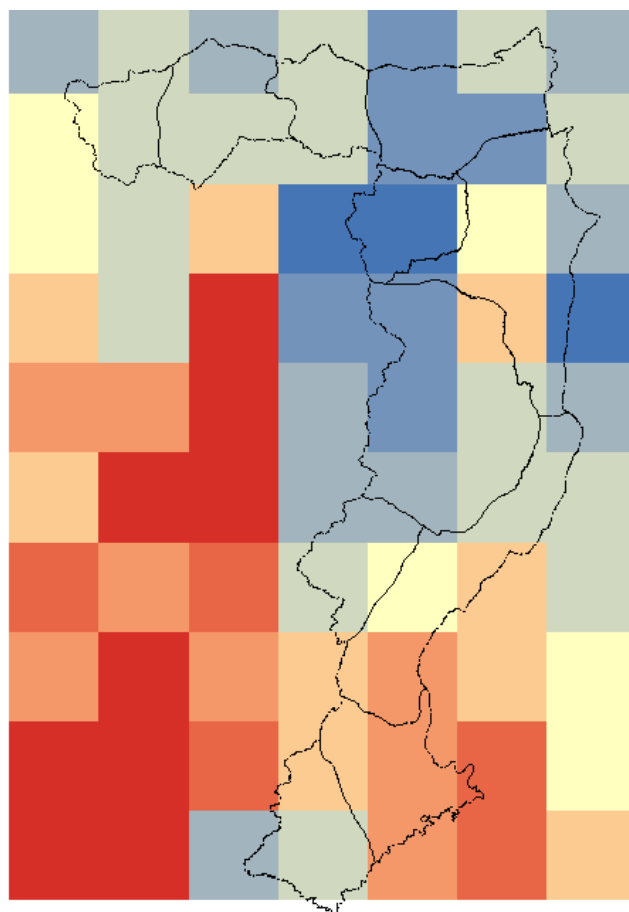

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

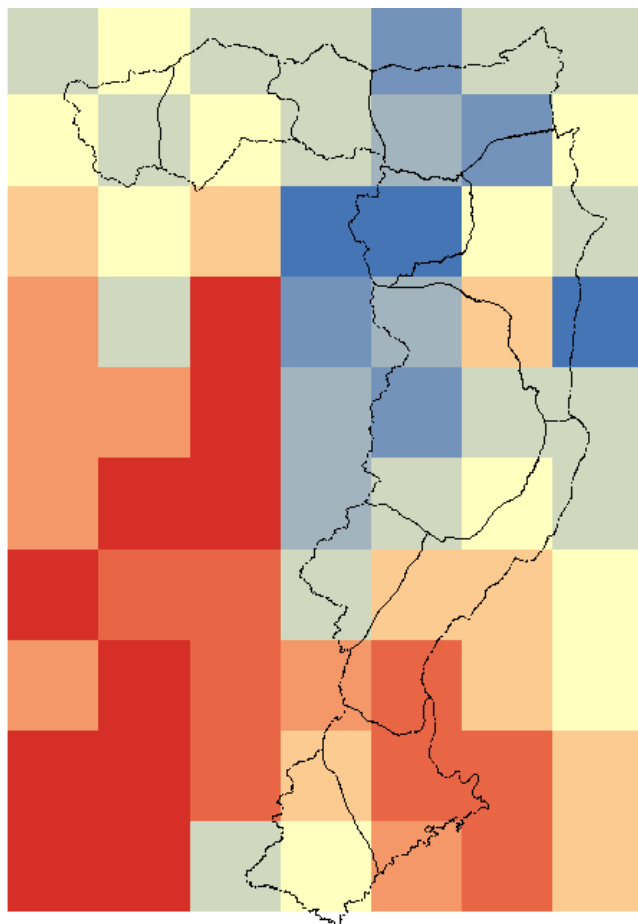
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 27.5-32 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ປາກລາຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 30-30,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ໃນນີ້ເມືອງ ເມືອງ ຫົງສາ ແລະ ເມືອງ ໄຊສະຖານ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-29 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຊຽງ ຮ່ອນ, ເມືອງ ຄອບ ເຫັນວ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28,5-30 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

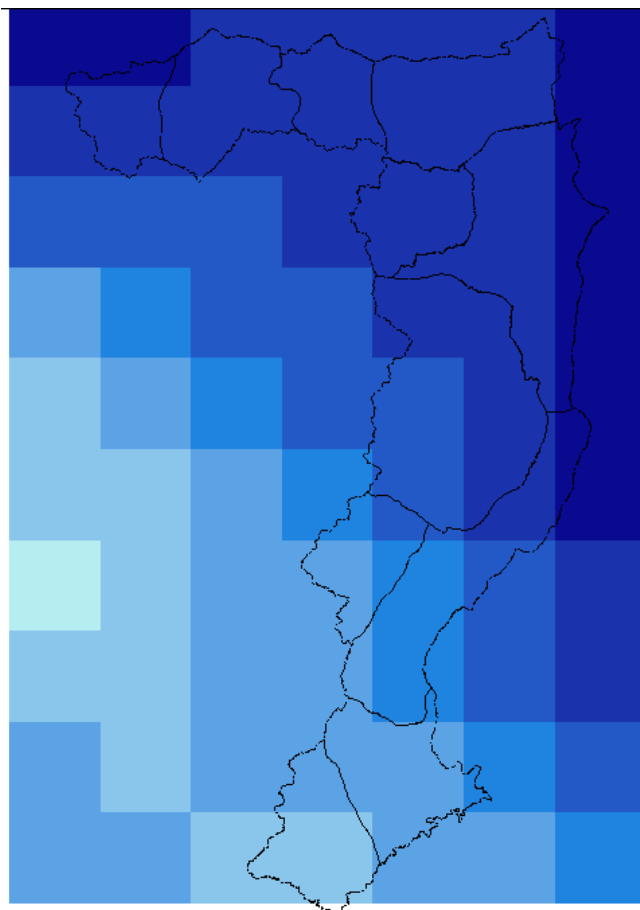
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-32,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,209 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ແກ່ນ ທ້າວ ແລະ ເມືອງ ປາກລາຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆຢູ່ລະຫວ່າງ 32-32,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,182 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ເມືອງ ເມືອງ ຫົງສາ ແລະ ເມືອງ ໄຊສະຖານ ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1.239 ອົງສາ ເຊລເຊສ). ສ່ວນ ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຊຽງ ຮ່ອນ, ເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ພຽງ, ເມືອງ ໄຊຍະ ແລະ ເມືອງ ທົ່ງມີໄຊ ເຫັນວ່າອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 31-31,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

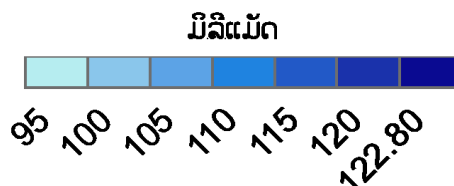
ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

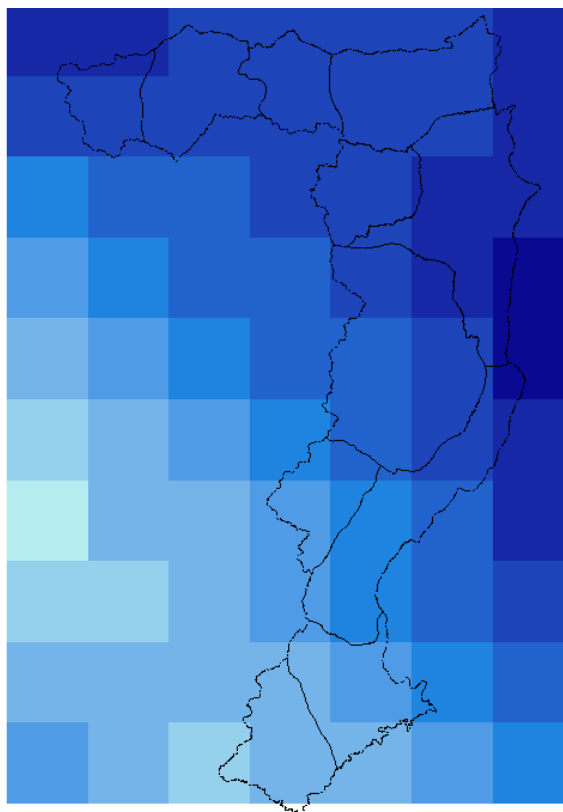
ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,467 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແລະ ເມືອງ ປາກລາຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 32-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,425 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ເມືອງ ຫົງສາ ແລະ ເມືອງ ໄຊສະຖານ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ພຽງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29,5-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,497 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນ ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຊຽງ ຮ່ອນ, ເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ພຽງ, ເມືອງ ໄຊຍບູ ລີ ແລະ ເມືອງ ທົ່ງມີໄຊ ເຫັນວ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 31-31,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

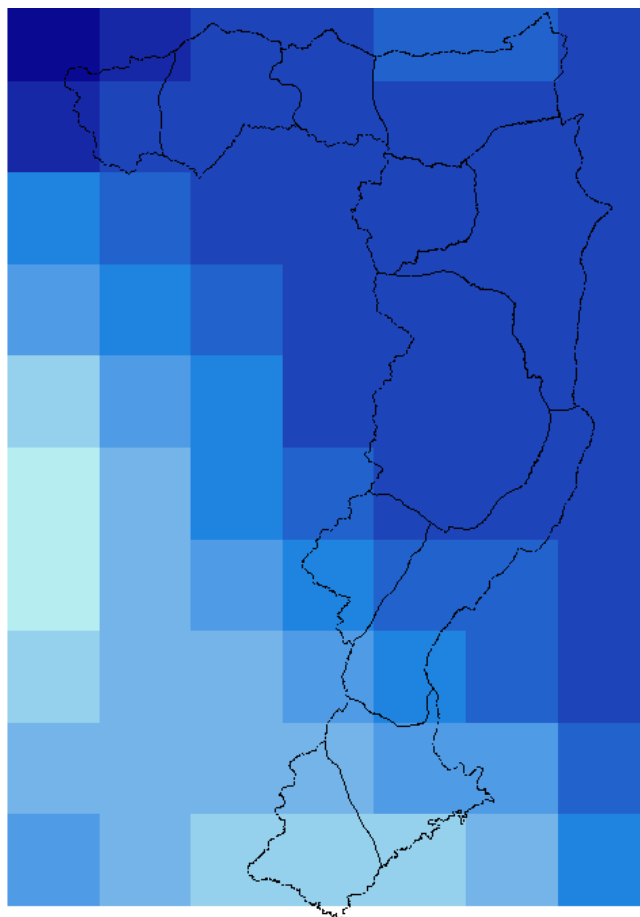
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 100-122,80 ມມ. ເມືອງຄອບ, ເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ, ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຫົງສາ, ເມືອງ ໄຊສະຖານ, ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ພຽງ ແລະ ເມືອງ ປາກລາຍ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 115-122,80 ມມ. ສ່ວນເມືອງ ບໍ່ແຕນ ແລະ ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າໝູ່ ຢູ່ທີ່ປະມານ 100-105ມມ.

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 104-127,76 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5,16 ມມ). ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນມີຝົນ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 127-127,71 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 4,90 ມມ). ເມືອງຄອບ, ເມືອງ ຊຽງ ຮ່ອນ, ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຫົງສາ, ເມືອງ ໄຊສະຖານ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ພຽງ ແລະ ເມືອງ ປາກ ລາຍ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວ ຊຶ່ງມີລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 112-120 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 4,65 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ບໍ່ແຕນ ແລະ ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າໝູ່ ຢູ່ທີ່ປະມານ 104-108 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5,38 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

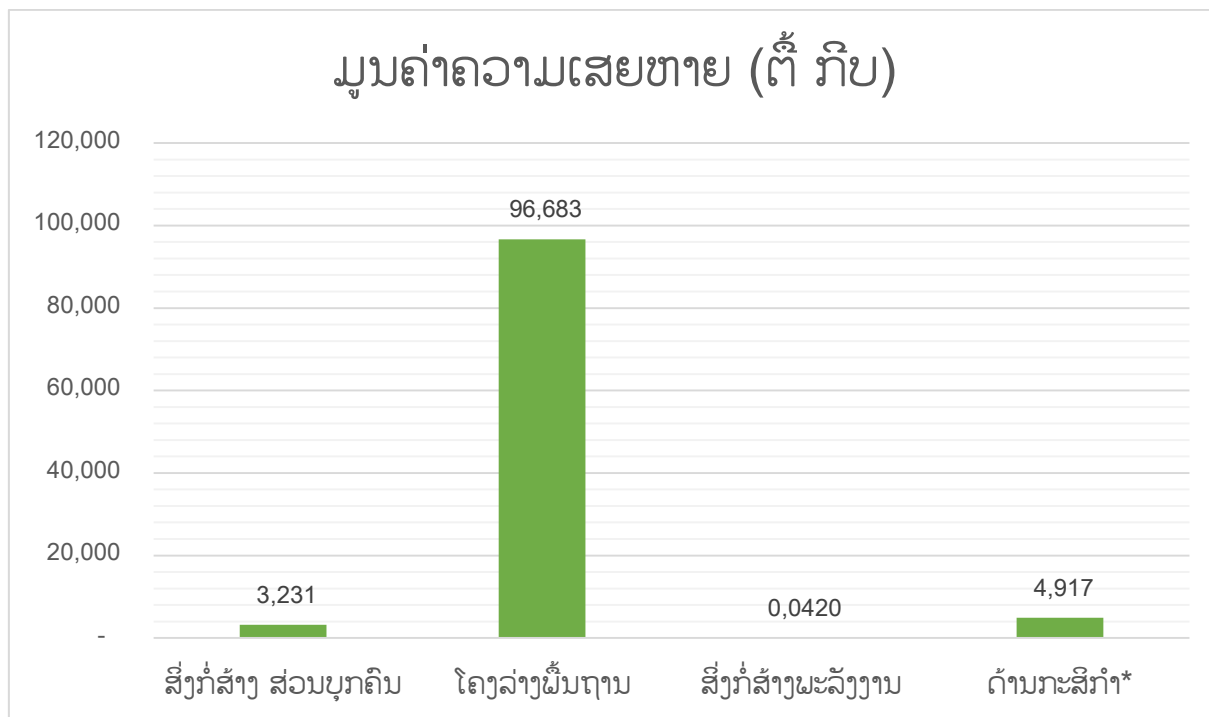

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 135-160 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 39,37 ມມ). ເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ, ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຫົງສາ, ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ ເມືອງ ໄຊສະຖານ, ເມືອງ ພຽງ ແລະ ເມືອງ ປາກລາຍ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວສູງກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງມີລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 150-160 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 40,00 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ບໍ່ແຕນ ແລະ ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ປາກລາຍ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າໝູ່ ຢູ່ລະຫວ່າງ 135-140 ມມ(ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 34,72 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງ ປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິ ກຳ, ຊົນລະ ປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບ

ເຂດຂອງ ແຂວງ. ຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເກີດຈາກໄຟນ້ຳຖ້ວມ. ໃນປີ 2018 ໄດ້ເກີດມີ ນ້ຳຖ້ວມ 1 ຄັ້ງ ແຕ່ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍກວ່າປີອື່ນໆ. ສຳລັບສິ່ງກໍ່ສ້າງສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ໂຮງຮຽນ, ຫໍຝັກນັກຮຽນ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ຂົວ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານພະລັງງານ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ຫໍແປງ. ນອກຈາກນີ້, ຂົງເຂດກະສິກຳໄດ້ລວມເອົາເນື້ອທີ່ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ, ໜອງປາ ແລະ ຊົນລະ ປະທານ.²²

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2017-2019 (ຕື້ ກີບ)

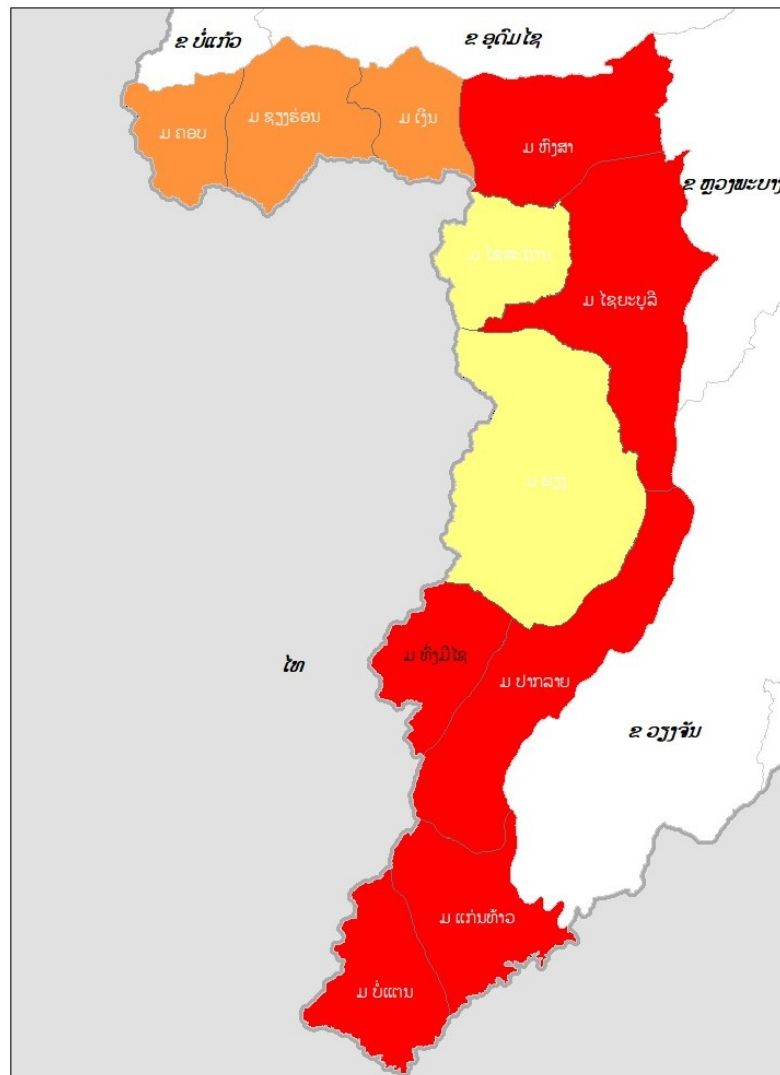
ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ແມ່ນສູງກວ່າຂົງເຂດອື່ນ ປະມານ 96,683 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກຳ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ຊົນລະປະທານ ແມ່ນ 4,917 ຕື້ກີບ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງສາທາລະນະ ທີ່ຜົນເສຍຫາຍ ໃກ້ຄຽງກັນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 3,231 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີຜົນເສຍຫາຍຈາກ ສິ່ງປຸກສ້າງພະລັງງານ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມ ເສຍຫາຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 42 ລ້ານ ກີບ.

²² ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.8.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

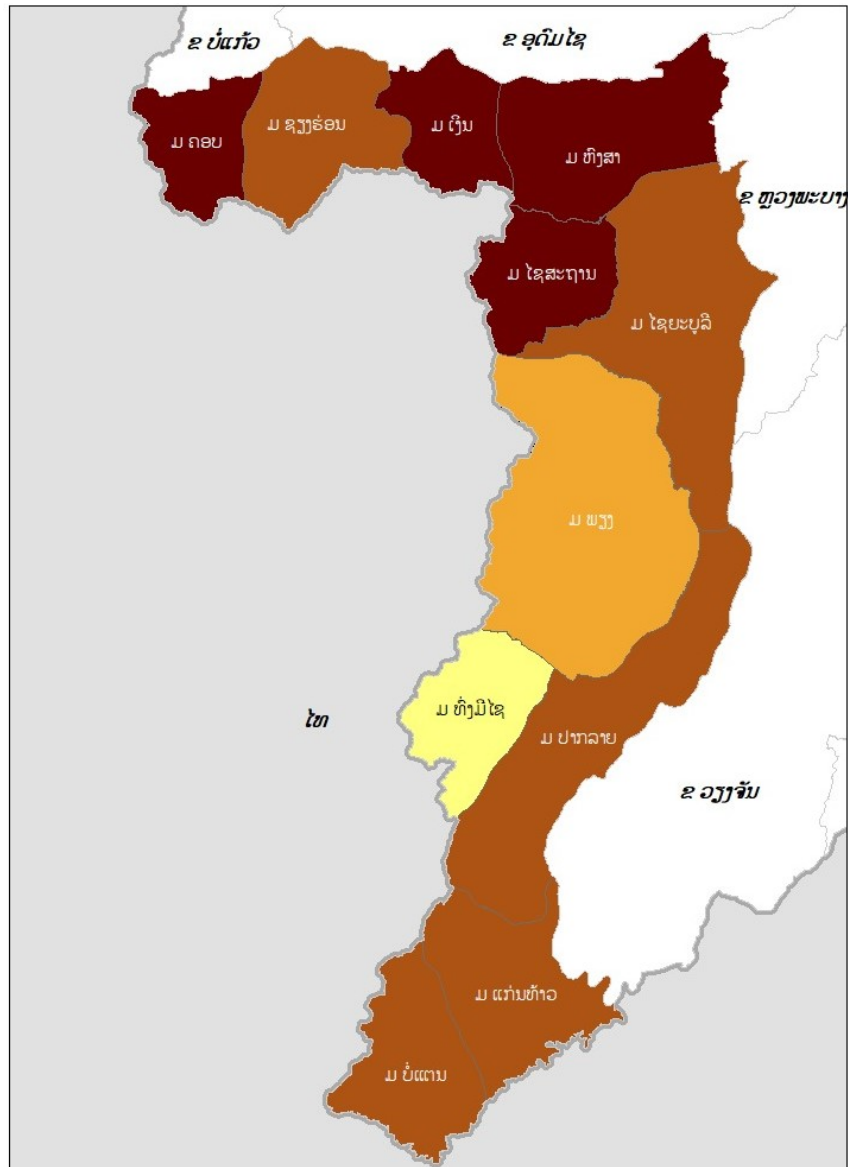

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນ ຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ເມືອງ ຫົງສາ, ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ, ເມືອງ ຫົງມີໄຊ, ເມືອງ ປາກລາຍ, ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແລະ ເມືອງ ບໍ່ແຕນ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປານກາງ, ສຳລັບ ເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ ແລະ ເມືອງເງິນ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບຕໍ່າ. ສ່ວນ ເມືອງ ໄຊສະຖານ ແລະ ເມືອງ ພຽງ ແມ່ນມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່າຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

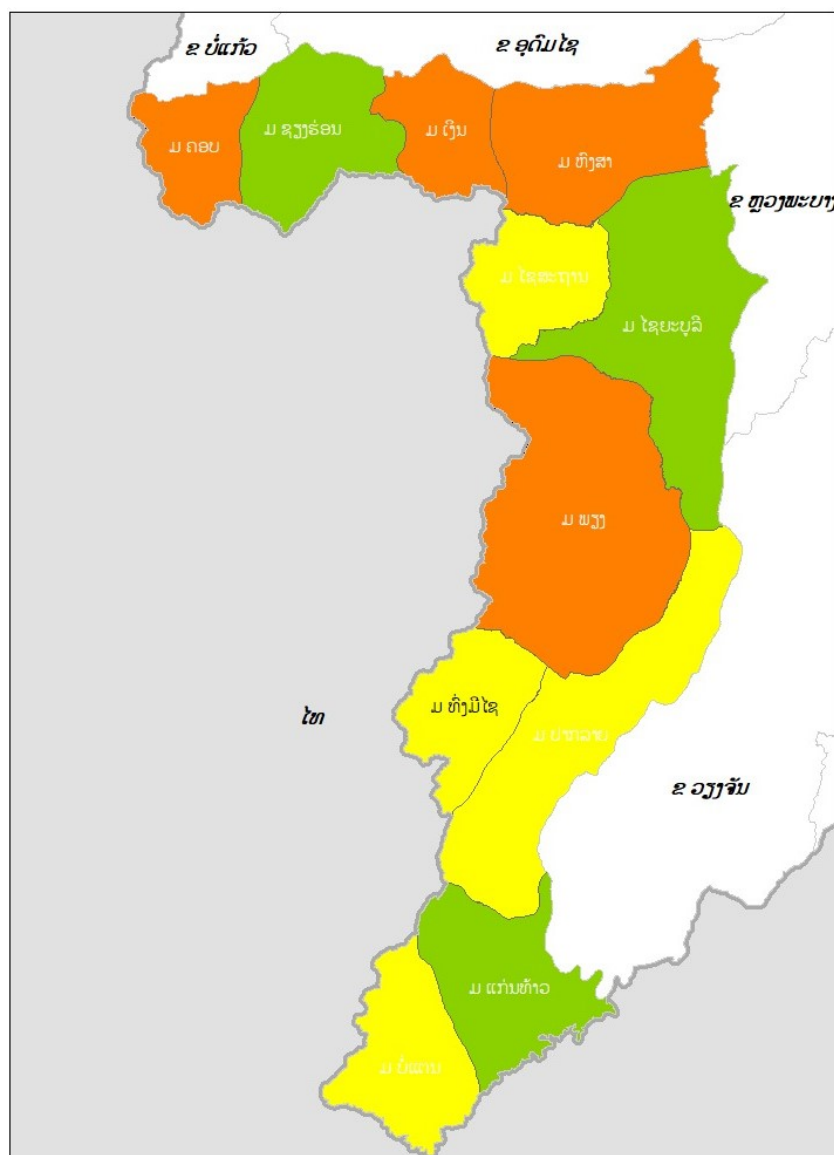

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຫົງສາ ແລະ ເມືອງໄຊສະຖານ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ, ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ, ເມືອງ ປາກລາຍ, ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແລະ ເມືອງ ບໍ່ແຕນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວໃນລະດັບ ສູງ. ສ່ວນເມືອງ ພຽງ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ, ສຳລັບ ເມືອງ ທົ່ງມີໄຊ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ຕໍ່າຫຼາຍ. ຊຶ່ງສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ ແມ່ນມາຈາກ ອັດຕາການເອື້ອຍອີງຂອງປະຊາກອນ ແລະ ເປີເຊັນ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ທີ່ສະອາດ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

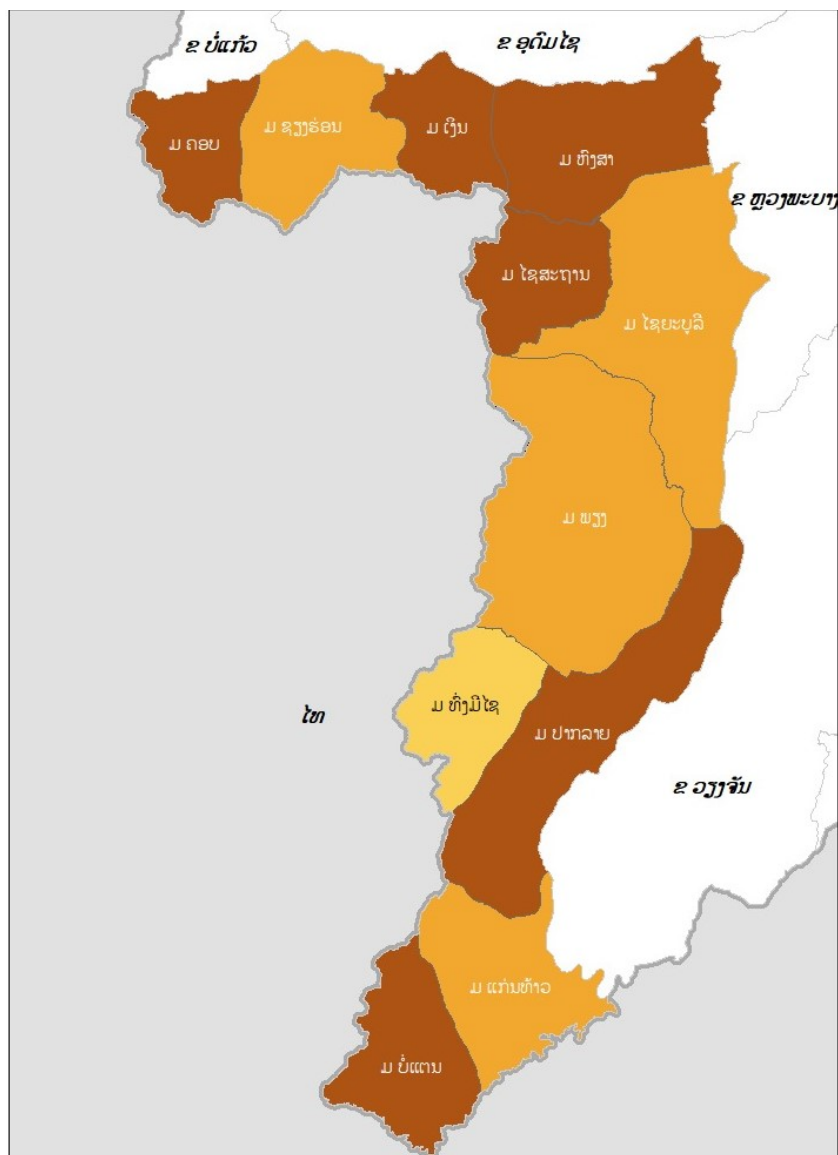

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ໄຊຍະລື

ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່າ ຫາ ສູງ ຄື: ເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຫົງສາ ແລະ ເມືອງ ພຽງ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ. ສຳລັບ ເມືອງ ໄຊສະຖານ, ເມືອງ ຫົງມີໄຊ, ເມືອງ ປາກລາຍ ແລະ ເມືອງ ບໍ່ແຕນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບ ປານກາງ. ສ່ວນເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບ ສູງ. ເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ ແລະ ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ ມີຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບ ສູງ. ໃນນີ້, ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ ແລະ ແກ່ນທ້າວ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ທີ່ສູງນັ້ນ ແມ່ນ ເປີເຊັນ ການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ການຄວາມມະນາຄົມ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງ ລະດັບຄວາມຮູ້ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີແນວໂນ້ມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜູ້ຖືກ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ເປັນວົງກວ້າງ. ໃນນີ້ ມີຫຼາຍຕົວເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບການຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ ຫາ ປານກາງ ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບ ຄວາມ ບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່າ ຫາ ສູງ. ໂດຍສະເພາະເມືອງ ຄອບ, ເມືອງ ເງິນ, ເມືອງ ຫົງສາ, ເມືອງ ໄຊສະຖານ, ເມືອງ ປາກລາຍ ແລະ ເມືອງ ບໍ່ແຕນ ເປັນເມືອງທີ່ມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ສູງ. ສໍາລັບ ເມືອງ ຊຽງຮ່ອນ, ເມືອງ ໄຊຍະບູລີ, ເມືອງ ພຽງ ແລະ ເມືອງ ແກ່ນທ້າວ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ປານກາງ. ສ່ວນເມືອງ ຫົງມີໄຊ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ຕໍ່າ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.9 ແຂວງ ຊຽງຂວາງ

3.2.9.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງຊຽງຂວາງ

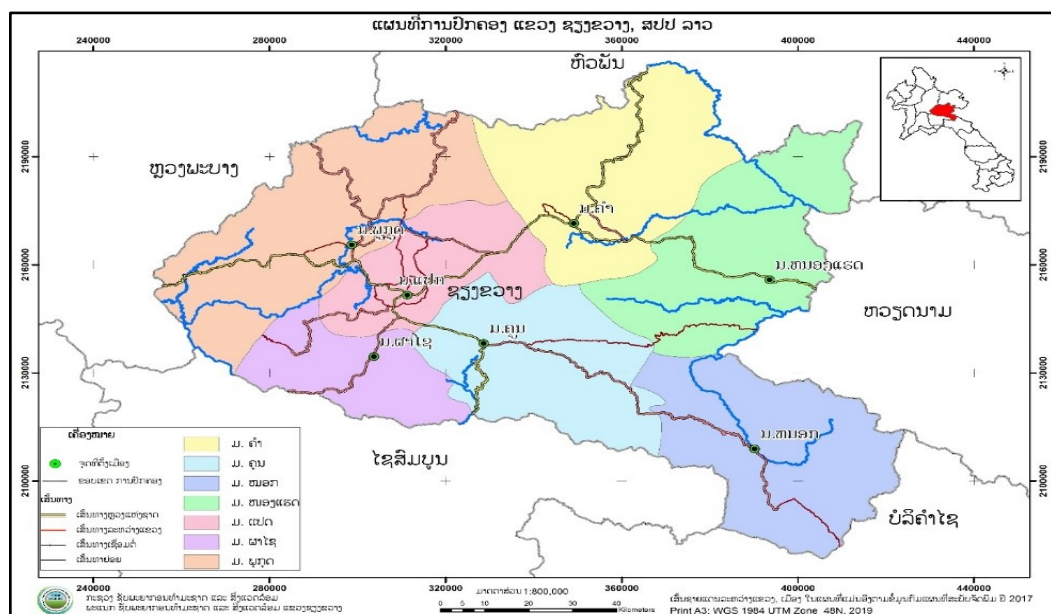
1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ຕັ້ງຢູ່ພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫ່າງຈາກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 399 ກມ, ນອນຢູ່ໃນເສັ້ນແວງທີ $102^{\circ}25'20''E$ ຫາ $104^{\circ}16'10''E$ ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ $180^{\circ}3'10''N$ ຫາ $20^{\circ}03'10''N$, ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ຄື:

- ທິດເໜືອ ຕິດກັບ ແຂວງຫົວພັນ ຍາວ 160 ກມ;
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ ຍາວ 70 ກມ ແລະ ແຂວງໄຊສົມບູນ 220 ກມ.
- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ແຂວງເຫຼາະອານ ສສ ຫວຽດນາມ ຍາວ 165 ກມ;
- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຍາວ 100 ກມ.

ພູມສັນຖານຂອງແຂວງສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນເຂດພູດອຍກວມເຖິງ 90%, ພູຜຽງກວມ 8% ແລະ ທົ່ງຜຽງກວມ ເອົາ 2% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ພູມສັນຖານໂດຍສະເລ່ຍມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລແຕ່ 500 - 2.590 ມ (ພູຊາວ). ພູມອາກາດແບ່ງອອກເປັນ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູແລ້ງເລີ່ມແຕ່ ເດືອນຕຸລາ ຫາ ມີນາ ແລະ ລະດູຝົນເລີ່ມ ແຕ່ ເດືອນເມສາ ຫາ ກັນຍາ, ໃນປີ 2016 ທົ່ວແຂວງ ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍປະມານ 1.245,5 ມມ, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ 11,8 ອົງສາເຊລເຊສ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ 30,3 ອົງສາເຊລເຊສ, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ 21,4 ອົງສາເຊລເຊສ. ອັດຕາການປົກຫຸ້ມ ຂອງ ປ່າໄມ້ກວມເອົາ 69,56% ມີເນື້ອທີ່ 1.026.019 ຣຕ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ ດິນກະສິກຳທັງໝົດ 396.893 ຣຕ ເທົ່າກັບ 26,91% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວແຂວງ.

ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 14.751 ກມ^2 ຫຼື 1.475.100 ຣຕ, ຊຶ່ງປະກອບມີ 7 ເມືອງ: ເມືອງ ແປກ, ເມືອງຄຳ, ເມືອງ ໜອງແຮດ, ເມືອງ ຄຸນ, ເມືອງ ໜອງ, ເມືອງ ພູກຸດ ແລະ ເມືອງ ຜາໄຊ. ເມືອງ ແປກ ເປັນເມືອງ ເທດສະບານ ເປັນສູນກາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳສັງຄົມຂອງແຂວງ. ທົ່ວແຂວງມີ ຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ 477 ບ້ານ, 46.627 ຄົວເຮືອນ, ພົນລະເມືອງ 268.205 ຄົນ, ຍິງ 132.006 ຄົນ (ຂໍ້ມູນປີ 2018), ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພົນລະເມືອງໃນລະດັບ 0,6% ຕໍ່ປີ, ຄວາມໜ້າແໜ້ນສະເລ່ຍຂອງພົນລະເມືອງ 16 ຄົນ/ກມ² ມີ 6 ຊຸມເຜົ່າທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ: ເຜົ່າລາວ, ເຜົ່າມົ້ງ, ເຜົ່າກຶມມຸ, ເຜົ່າໄຕ, ເຜົ່າຜ່ອງ ແລະ ເຜົ່າເອີດູ. ປະຊາກອນ ສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຊີບກະສິກຳ ກວມ 76,76%, ການບໍລິການ 5,47%, ອຸດສາຫະກຳ 5,18% ແລະ ອາຊີບອື່ນໆ. ທົ່ວແຂວງມີບ້ານທຸກຍາກ 69 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 14,43% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ, ມີຄອບຄົວທຸກຍາກ 757 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 1,7% ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດ.

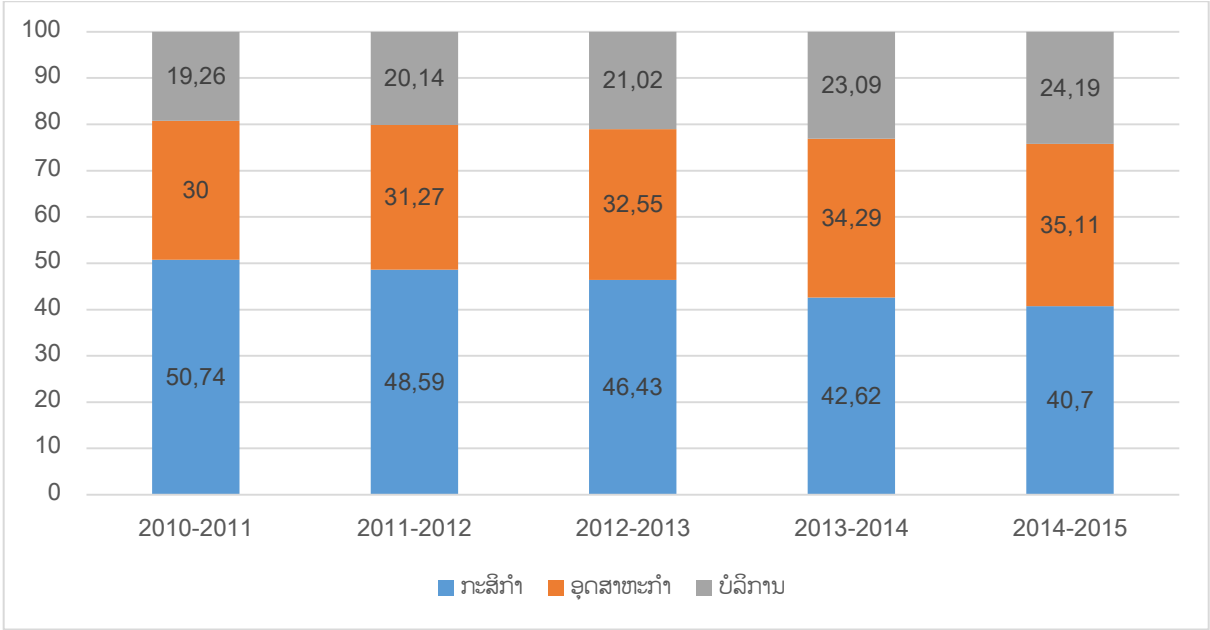
ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ຊຽງຂວາງ
ຕາຕາງລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈ/ນ ບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
13.	ແປກ	103	15.437	83.091	41.574
14.	ຄຳ	90	8.663	53.244	25.216
15.	ໜອງແຮດ	106	6.602	40.791	19.931
16.	ຄູນ	76	6.373	36.208	17.663
17.	ໜອງກາ	28	2.633	16. 040	7.859
18.	ບຸກຸດ	43	4.617	26.706	13.548
19.	ຜາໄຊ	31	2.187	12.125	6.215
ລວມ		477	46.512	268.205	132.006

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຕົວເລກພົນລະເມືອງຈາກພະແນກພາຍໃນ ແຂວງຊຽງຂວາງ, 2018

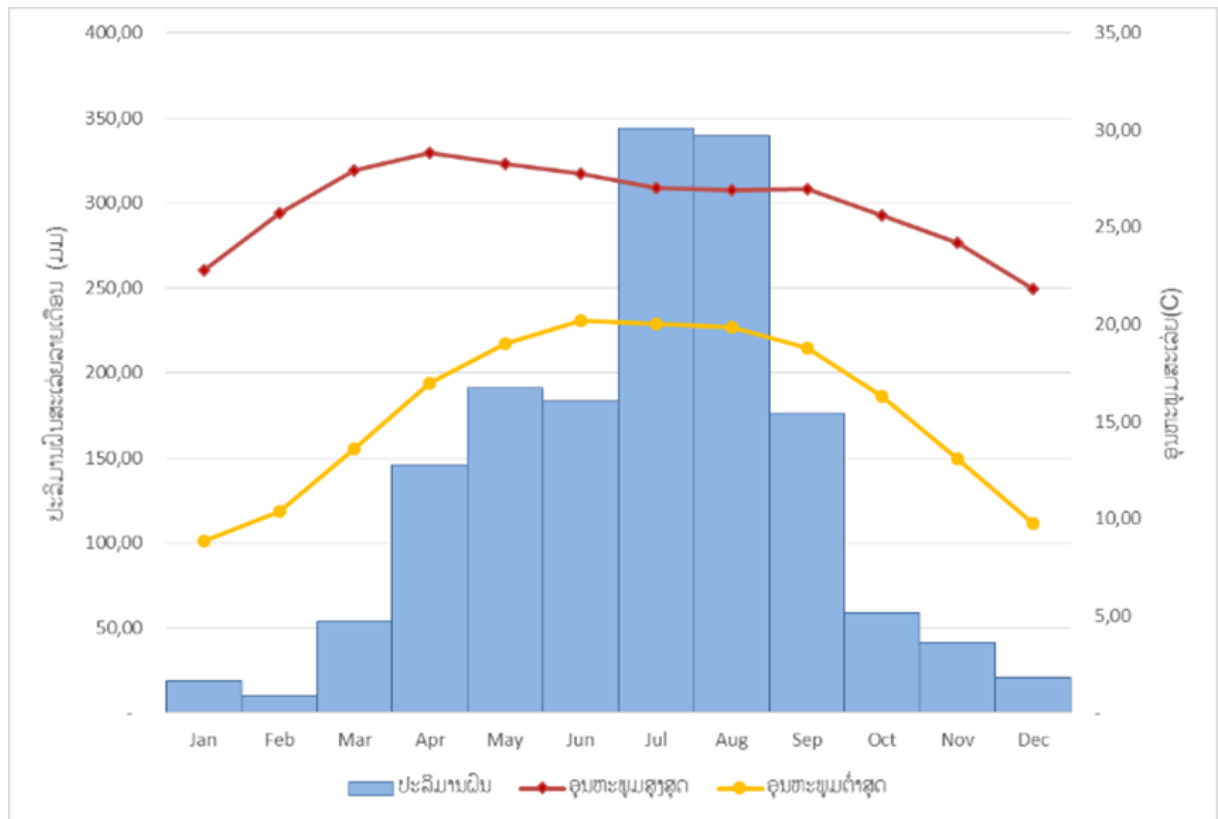
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ໄດ້ຫັນທິດເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ ໂດຍການຂຸດຄົ້ນທຳແຮງ ແລະ ຄວາມສາມາດປົ່ມຊ້ອນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ. ສຳລັບຂົງເຂດການ ບໍລິການ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ, ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນ ແຕ່ລະປີ ຈາກ 50,74% ໃນປີ 2011 ມາເປັນ 40,7% ໃນປີ 2015. ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງຊຽງຂວາງ ມີການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 9,01 %, ສະເພາະ ໃນປີ 2014 ແລະ 2015 ແມ່ນ ບັນລຸໂຕເລກການຂະຫຍາຍຕົວພຽງແຕ່ 8,03% ແລະ 8,75% ຕາມລຳດັບ. ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ 5 ປີ ບັນລຸ ໄດ້ 11.546,24 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 2.309,25 ຕື້ກີບ ຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.133,22 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ສາມາດເກັບລາຍຮັບທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າງົບປະມານ ໄດ້ 457,92 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 1.731,56 ຕື້ກີບ ຊຶ່ງຂາດດຸນງົບປະມານ 1.273,65 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງຊຽງຂວາງ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

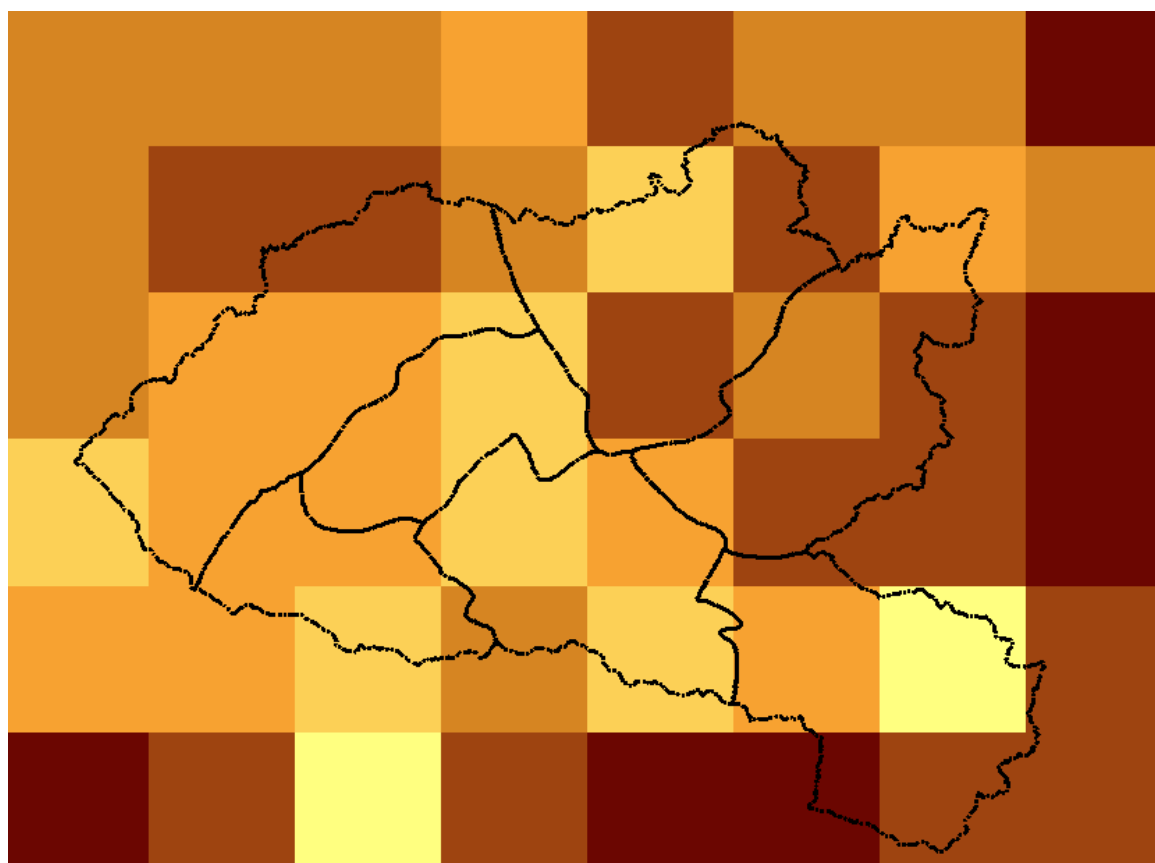
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018²³

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງ ລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ກໍລະກົດ ຫາ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 345ມມ. ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 10ມມ). ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 28 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມ ຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 21 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 20 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 9 ອົງສາເຊລເຊສ)

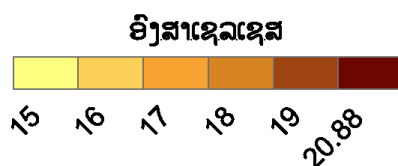
²³ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ທົ່ງໄຫຫີນ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

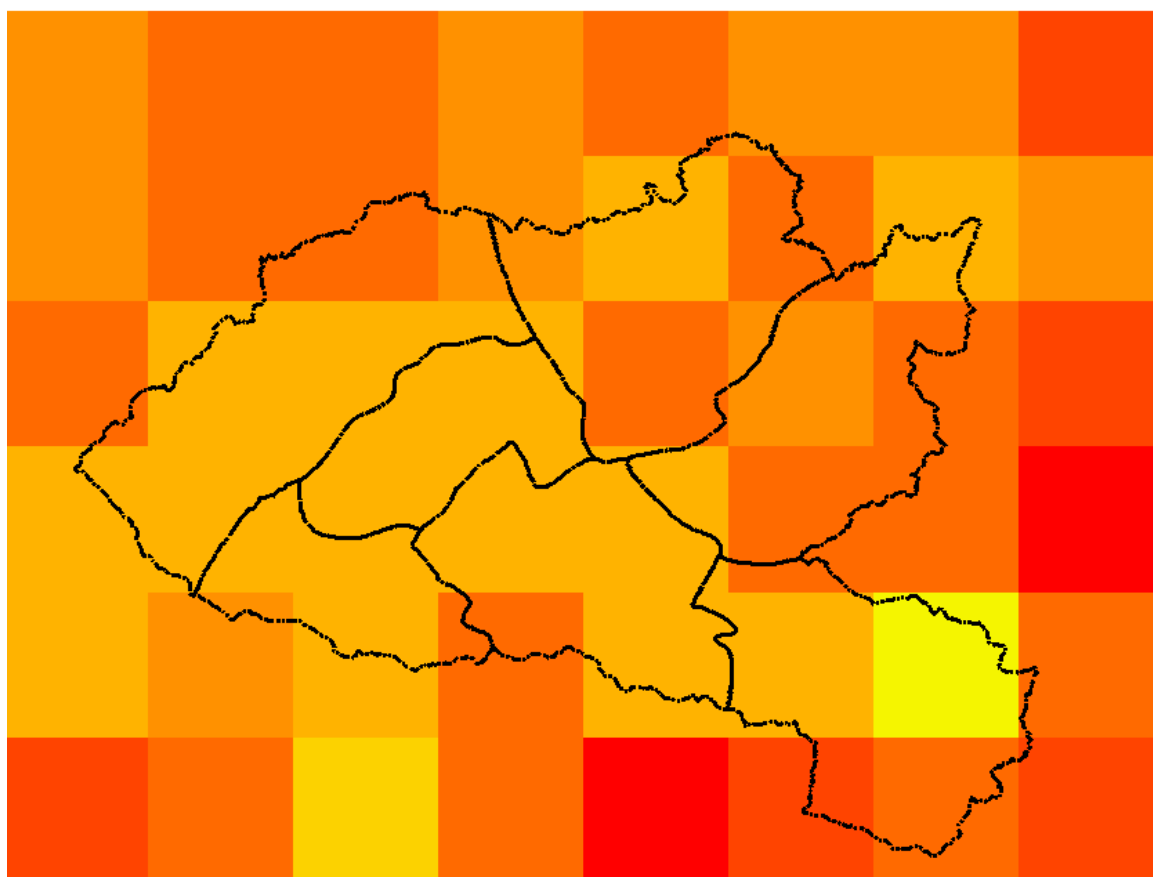
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ. ສຳລັບປັດໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

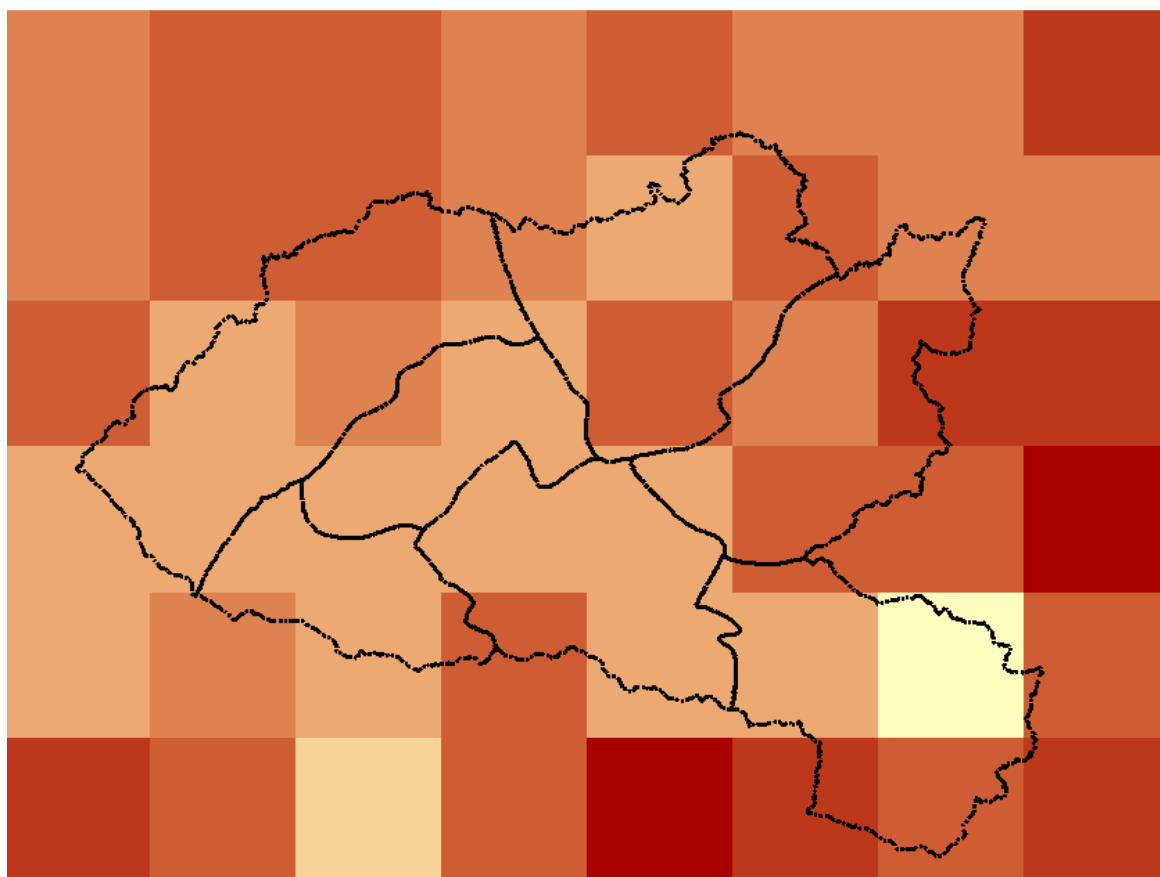
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 15-20,88 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງພູກຸດ, ແປກ, ຜາໄຊ ແລະ ເມືອງຄູນ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 18 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນເມືອງໜອງແຮດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍປະມານ 20 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

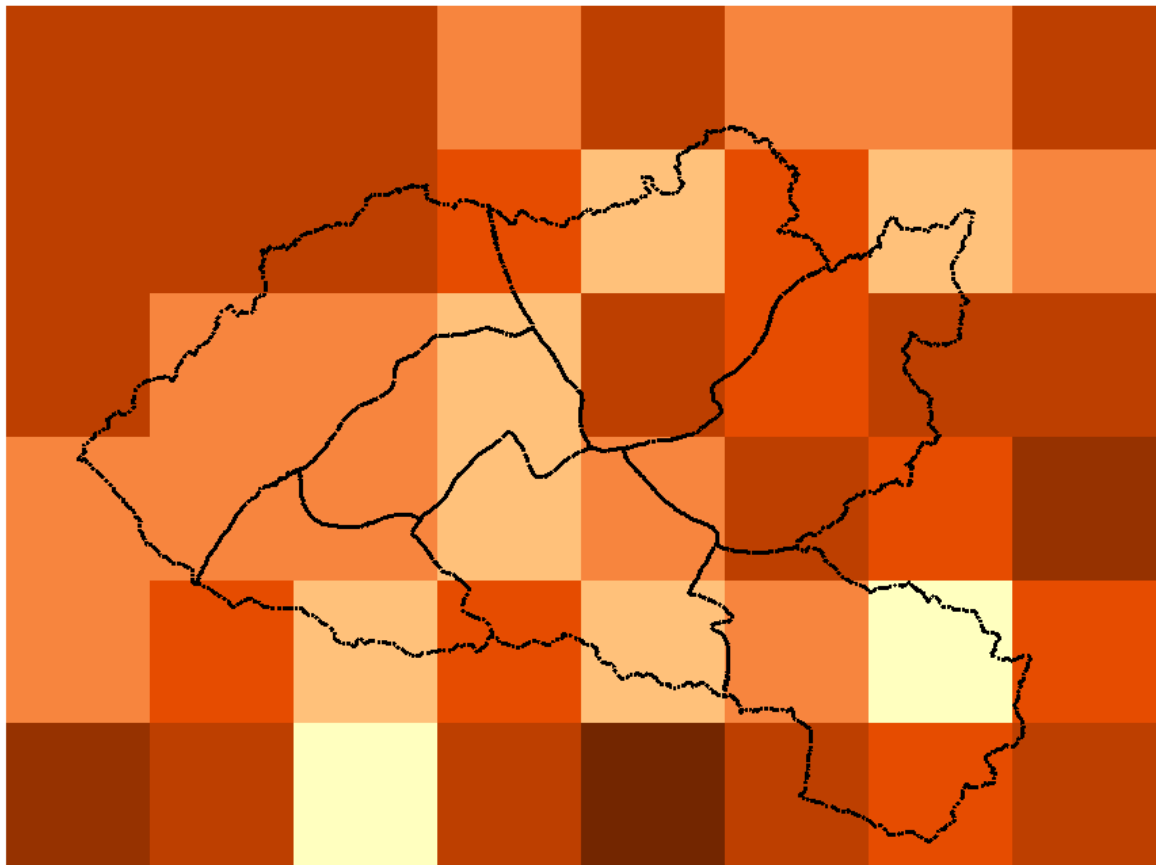
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16-22,16 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,293 ອົງສາເຊລເຊສ. ໃນນີ້, ເມືອງ ມຸ ກູດ, ແປກ, ຜາໄຊ, ຄູນ ແລະ ເມືອງ ໜອງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,294 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງ ໜອງແຮດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 22 ອົງສາ ເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,29 ອົງສາເຊລເຊສ).

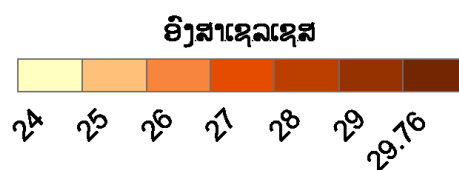
ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

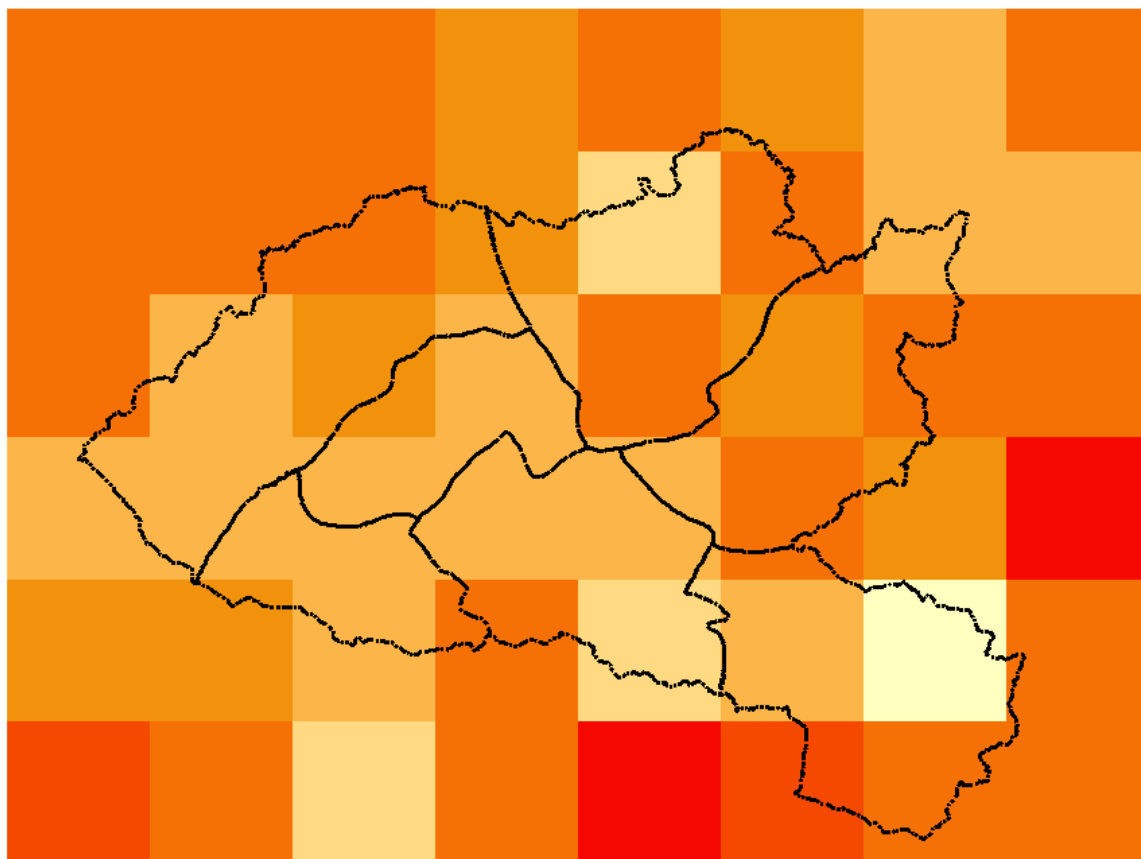
ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16-22,33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,436 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ບຸກຸດ, ແປກ, ຜາໄຊ, ຄູນ ແລະ ເມືອງ ໜອງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,440 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງໜອງແຮດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,426 ອົງສາເຊລເຊສ).

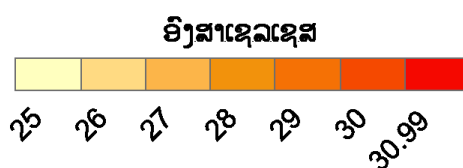
ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

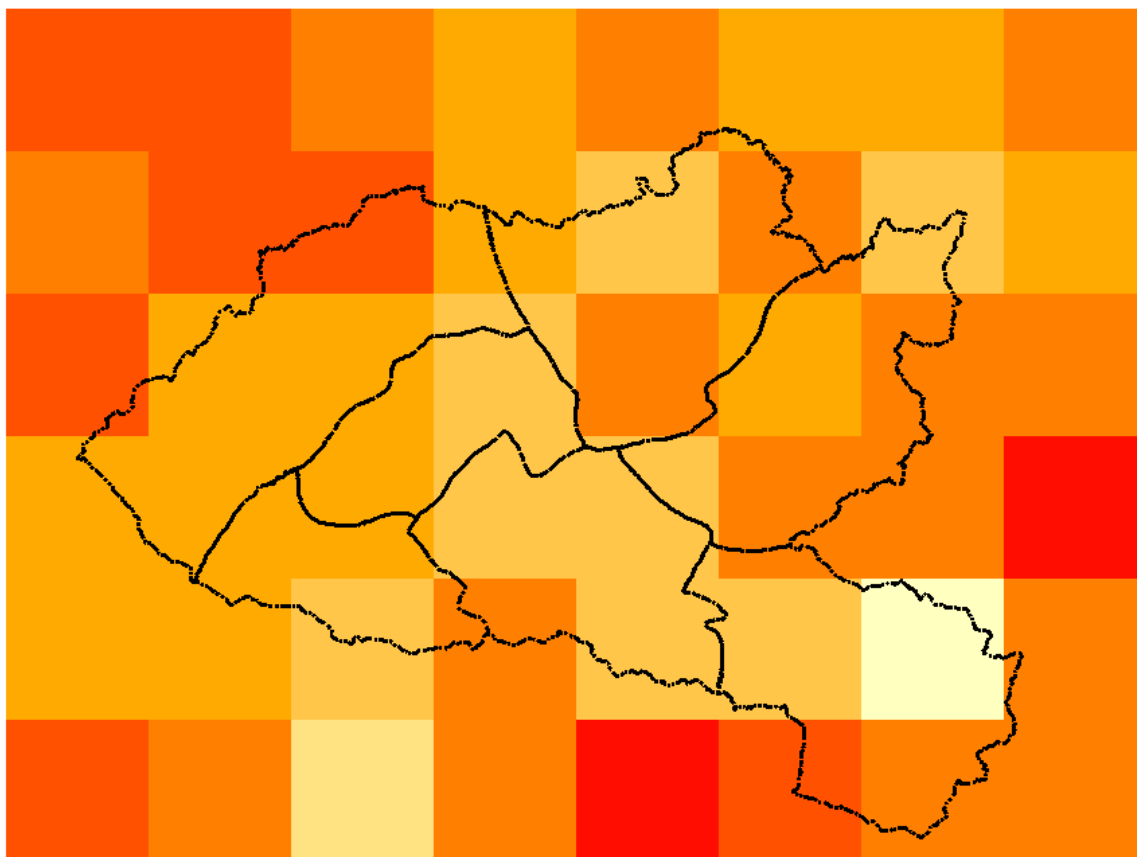
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 24-28 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງໜອງແຮດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ແລະ ເມືອງແປກ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 24-25 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

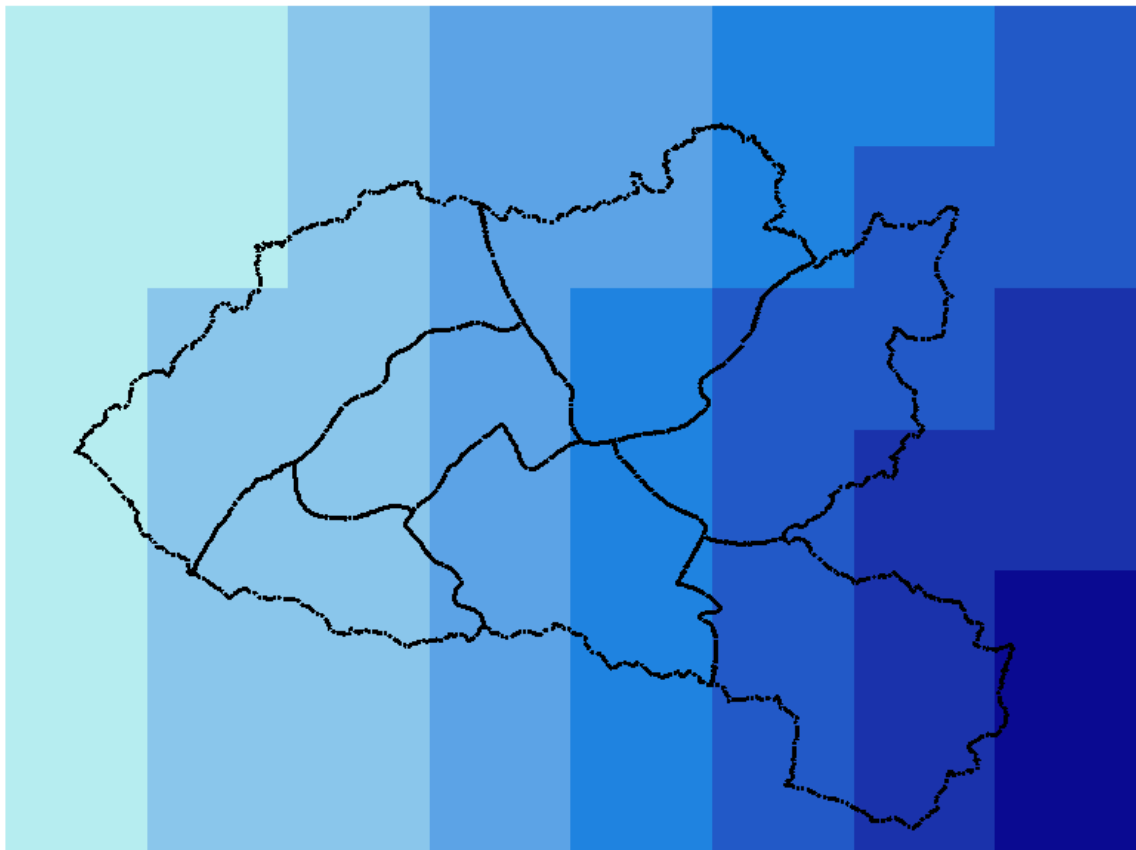
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 25-29 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,267 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ຄຳ ແລະ ເມືອງ ໜອງແຮດ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 28-29 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,273 ອົງສາ ເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງໜອກ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 25-26 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,233 ອົງສາເຊລເຊສ).

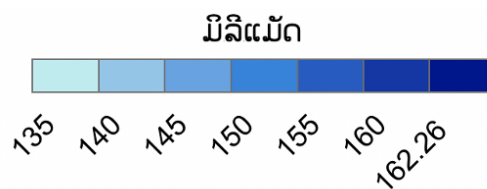
ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

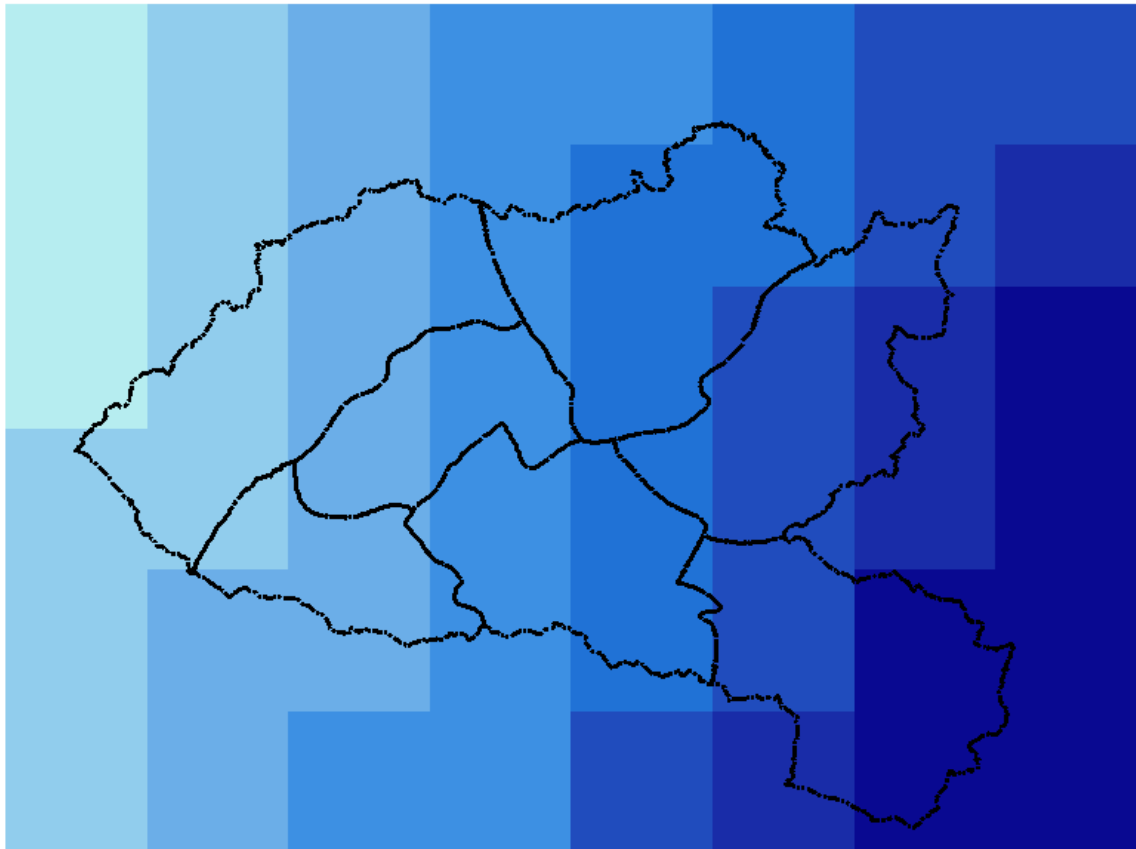
ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 25-29 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,5 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ຄຳ ແລະ ເມືອງ ໜອງແຮດ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 29 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,503 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງ ຄູນ ແລະ ເມືອງ ໜອກ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍປະມານ 27 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,487 ອົງສາເຊລເຊສ).

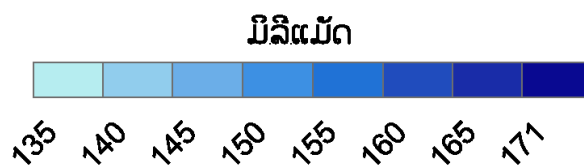
ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

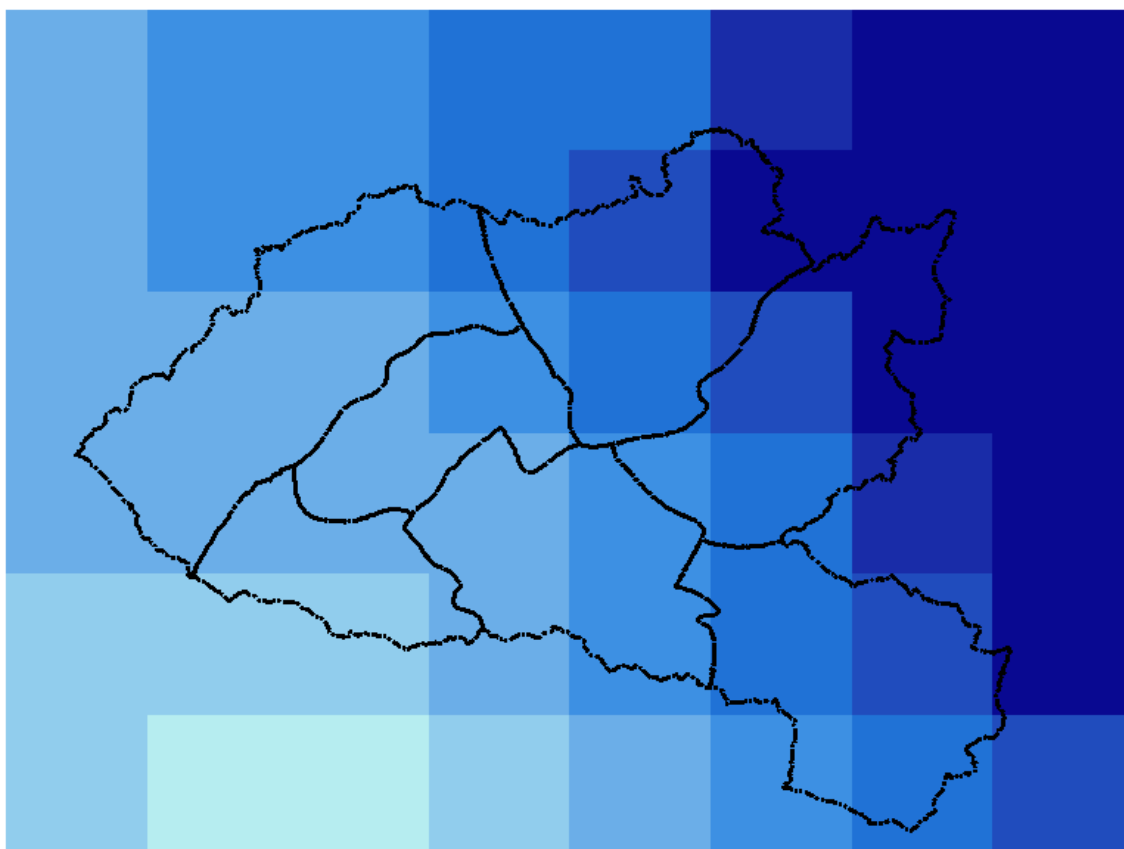
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 135-160 ມມ. ເມືອງ ໜອງແຮດ ແລະ ເມືອງ ໜອກ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 150-160 ມມ ແລະ ເມືອງ ມຸກດ ແລະ ເມືອງ ຜາໄຊ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 140-145 ມມ.

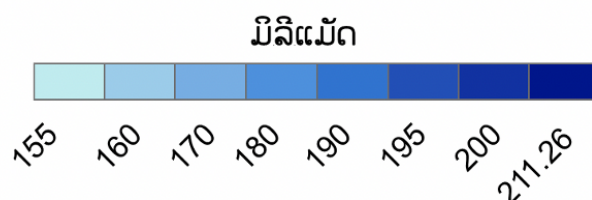
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 140-171 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5,301 ມມ). ເມືອງ ພູກູດ ແມ່ນມີປະລິມານ ນ້ຳຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 140-145 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 3,85 ມມ). ແລະ ເມືອງ ໜອກ ແມ່ນ ມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 160-171 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 7,39 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

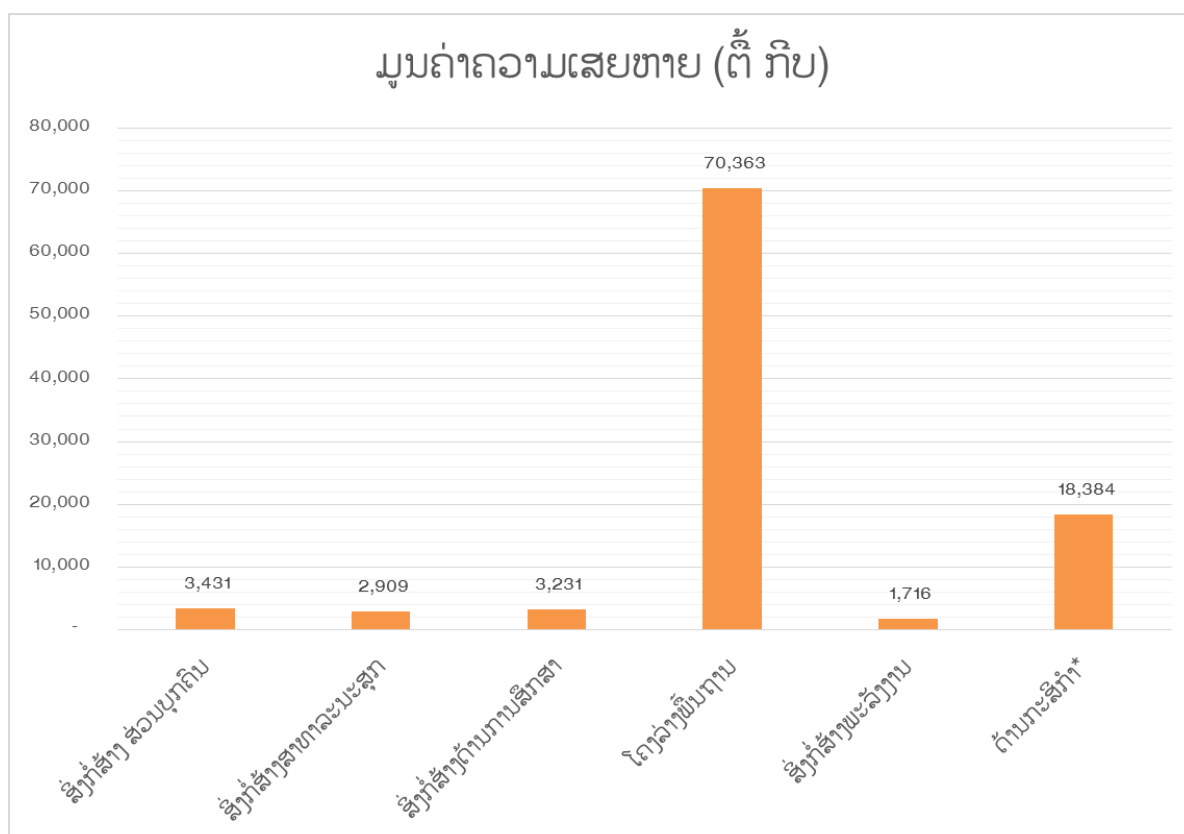

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 160-211.26 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 32,278 ມມ). ເມືອງຜາໄຊ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ 160-170 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 21,619 ມມ, ເມືອງຄຳ ແລະ ໜອງ ແຮດ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 190-211.26 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍປະມານ 42,970 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄຟຟ້າປັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ,

ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກໍາ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນໍ້າກິນ, ນໍ້າໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອ ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດ ຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2018 ໄດ້ເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມ ທັງໝົດ 4 ຄັ້ງ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າປີອື່ນໆ. ສ່ວນພາຍຸເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ 1 ຄັ້ງ ໃນປີ 2017 ຊຶ່ງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ໂຮງຮຽນ, ຫໍພັກນັກຮຽນ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ຂົວ; ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານພະລັງງານ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ໜໍ້ແປງ. ນອກຈາກນີ້, ດ້ານກະສິກໍາ* ໄດ້ລວມເອົາເນື້ອທີ່ ຜົນລະປູກ, ສັດ ລ້ຽງ, ໜອງປາ ແລະ ຊົນລະປະທານ.²⁴

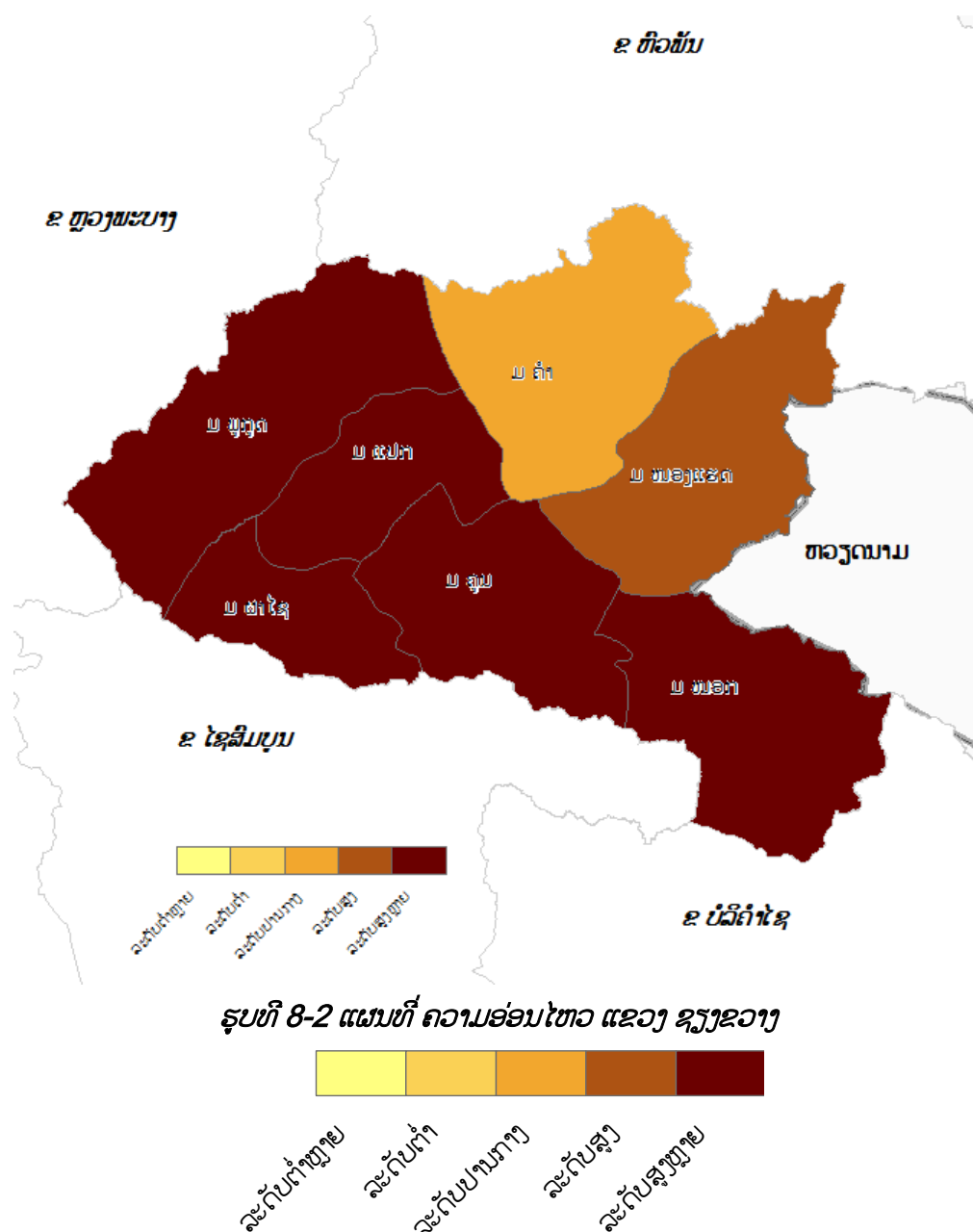

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2015-2019 (ຕື້ ກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີ ຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ຈະສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 70,363 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງ ມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກໍາ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ຊົນລະປະທານ ລວມມູນຄ່າປະມານ 18,384 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນສິ່ງປຸກສ້າງ ທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສິກສາ ແລະ ສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນມີມູນ ຄ່າຄວາມເສຍຫາຍໃກ້ຄຽງກັນ ລະຫວ່າງ 2,909 ຫາ 3,431 ຕື້ກີບ. ສິ່ງປຸກສ້າງພະລັງງານ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມ ເສຍຫາຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 1,716 ຕື້ກີບ

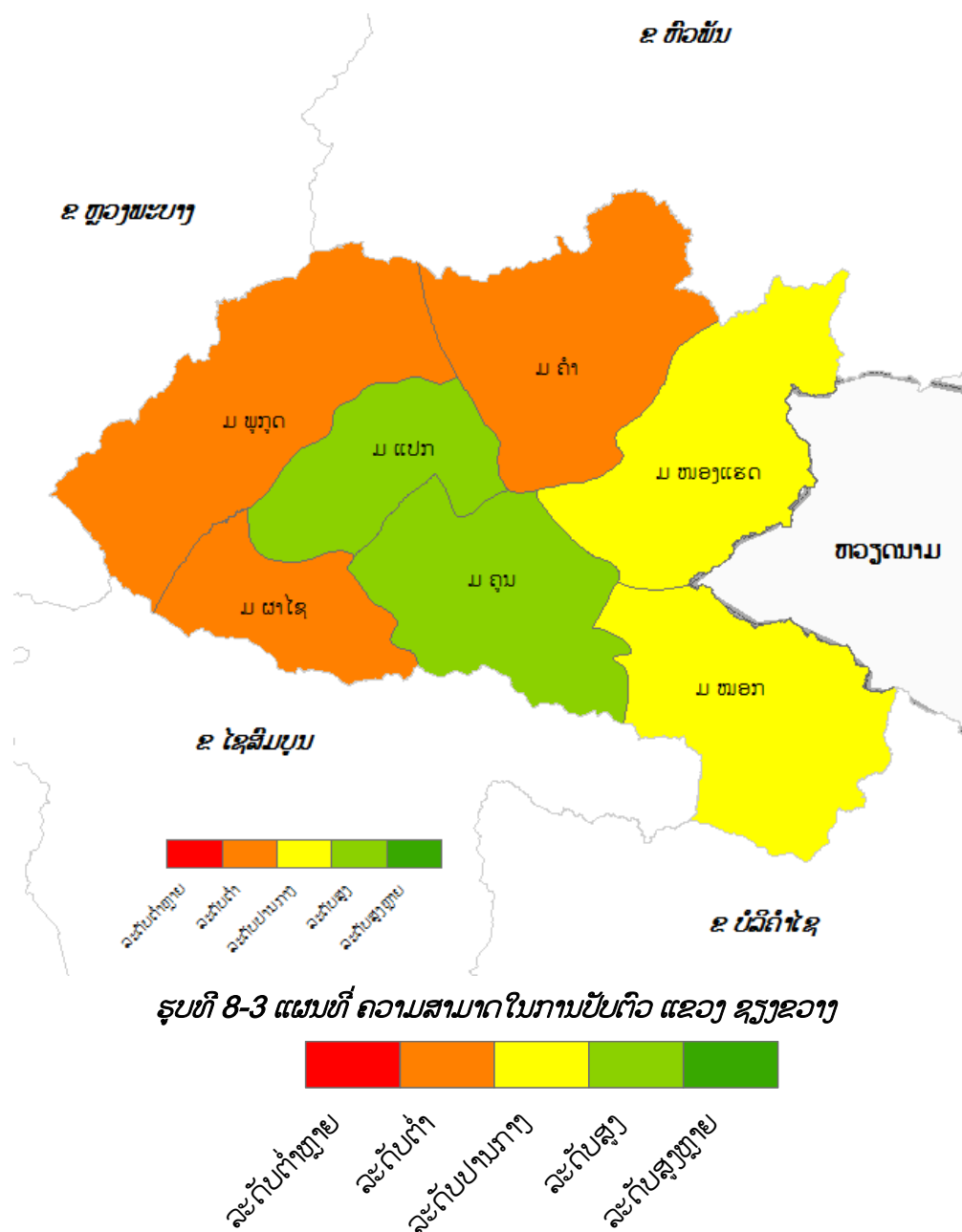
²⁴ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

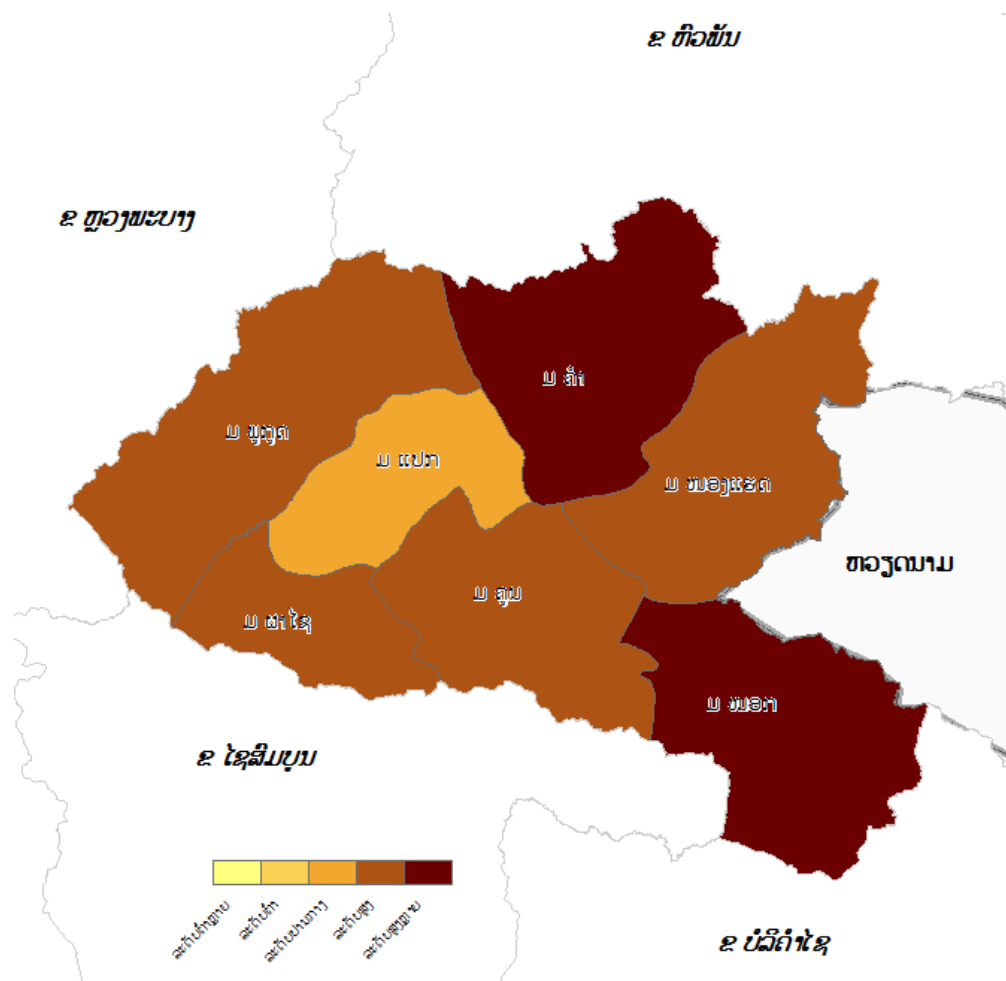
ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ພູງູ່, ແປກ, ຜາໄຊ, ຄູນ ແລະ ເມືອງ ໜອງ ມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບເມືອງໜອງແຮດ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ສູງ. ສ່ວນເມືອງຄຳ ແມ່ນມີ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບປານກາງ. ຊຶ່ງສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງແຂວງ ຊຽງຂວາງ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ ແມ່ນມາຈາກ ອັດຕາການເອື້ອຍອີງ ຂອງປະຊາກອນ ແລະ ເປີເຊັນ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ທີ່ສະອາດ ທີ່ຂ້ອນ ຂ້າງສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າ ຫາ ສູງ ຄື: ເມືອງຄຳ, ທຸກຸດ ແລະ ເມືອງຜາໄຊ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ. ສຳລັບເມືອງ ໜອງແຮດ ແລະ ເມືອງ ໜອກ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນ ລະດັບປານກາງ. ສ່ວນ ເມືອງ ແປກ ແລະ ເມືອງ ຄູນ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການ ປັບຕົວສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ. ໃນນີ້, ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງຄູນ ແລະ ເມືອງແປກ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ທີ່ສູງນັ້ນ ແມ່ນ ເປີເຊັນ ການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ການຄວາມມະນາຄົມ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງ ລະດັບຄວາມຮູ້ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີແນວ ໂນ້ມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງຊຽງຂວາງ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ໂດຍ ສະເພາະເມືອງຄຳ ແລະ ເມືອງໜອກ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງພູກຸດ, ຜາໄຊຄຸນ ແລະ ເມືອງ ໜອງແຮດ ແມ່ນ ມີ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ສູງ. ສ່ວນເມືອງ ແປກ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ປານກາງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ລະດັບ ສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.10 ແຂວງ ວຽງຈັນ

3.2.10.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງວຽງຈັນ

1) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພູມສັນຖານ

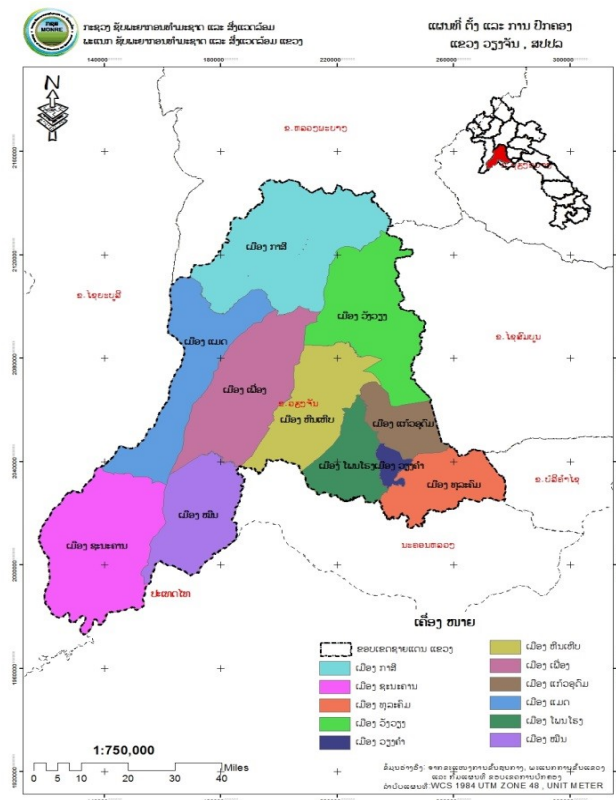
ບັດຈຸບັນ ແຂວງວຽງຈັນ ເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ພາກກາງ ຂອງ ສປປ ລາວ, ເປັນເສັ້ນທາງ ຜ່ານລະຫວ່າງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ກັບບັນດາ ແຂວງ ທາງພາກເໜືອຂອງລາວ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 1.592,808 ເຮັກຕາ, ພູມສັນຖານສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພູຝຸງ ແລະ ພູສູງຊຶ່ງກວມ 2/3 ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ ແລະ ມີທົ່ງພຽງກວມເອົາ 1/3 ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ. ມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັບບັນດາແຂວງຕ່າງໆຄື:

- ທິດເໜືອຕິດກັບ ແຂວງຫຼວງພະບາງ;
- ທິດໃຕ້ຕິດກັບ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ;
- ທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອຕິດກັບ ແຂວງໄຊສົມບູນ
- ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຕິດກັບຈັງຫວັດເລີຍ ລາຊະອານາຈັກໄທ
- ທິດຕາເວັນອອກສຽງເໜືອຕິດກັບ ແຂວງຊຽງຂວາງ
- ທິດຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ຕິດກັບ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ²⁵

ແຂວງວຽງຈັນ ປະກອບມີ 11 ຕົວເມືອງຄື: ເມືອງ ໂພນໂຮງ, ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ແກ້ວ ອຸດົມ, ເມືອງ ຫີນເຫີບ, ເມືອງ ວັງວຽງ, ເມືອງ ກາສີ, ເມືອງ ແມດ, ເມືອງ ຊະນະຄາມ, ເມືອງ ໜີ້ນ ແລະ ເມືອງ ເຟືອງ; ມີພົນລະເມືອງທັງໝົດ 445,122 ຄົນ, ຍິງ 222,282 ຄົນ ແລະ ປະກອບມີ 433 ບ້ານ, ບ້ານວັດທະນະທຳ ມີ 331 ບ້ານ, ມີ 88.422 ຄອບຄົວ, ຄອບຄົວວັດທະນະທຳມີ 62.118 ຄອບຄົວ ແລະ ມີ 3 ຊົນເຜົ່າໃຫຍ່ ຄື: ເຜົ່າລາວລຸ່ມ ກວມເອົາ 80%, ເຜົ່າມົ້ງ ກວມ 15% ແລະ ເຜົ່າກຶມມຸ ກວມ 5%, ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ກວມປະມານ 80% ແມ່ນດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກຢຶດຖືອາຊີບເຮັດນາ, ເຮັດໄຮ່, ປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ເປັນ ຕົ້ນຕໍ, ສ່ວນ 20% ຂອງພົນລະເມືອງແມ່ນເປັນພະນັກງານ ແລະ ເຮັດທຸລະກິດຄ້າຂາຍຢູ່ໃນຕົວເມືອງຕ່າງໆ²⁶.

²⁵ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຈາກປຶ້ມປະຫວັດສາດແຂວງວຽງຈັນປີ 2015(ພາກທີIV ແຂວງວຽງຈັນ)

²⁶ປຶ້ມສະຫຼຸບຕົວເລກສະຖິຕິວຽກງານວັດທະນະທຳປະຈຳສິກປີ 2017

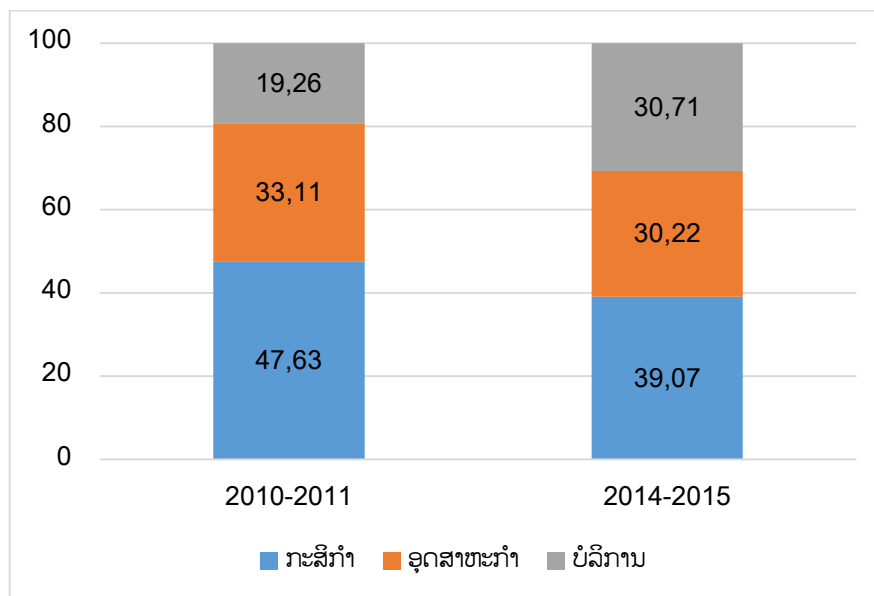
ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ວຽງຈັນ

ຕາຕະລາງ 2 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລຳດັບ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄອບຄົວ	ຈຳນວນພົນລະເມືອງ/ຄົນ	
				ລວມ	ຍິງ
1	ໂພນໂຮງ	59	13.402	67.485	35.072
2	ທຸລະຄົມ	42	11.946	56.571	29.071
3	ແກ້ວອຸດົມ	26	3.816	19.020	9.598
4	ກາສີ	51	8.134	38.539	18.965
5	ວັງວຽງ	63	13.243	59.661	29.503
6	ເຜືອງ	43	7.578	46.053	22.121
7	ຊະນະຄາມ	34	8.357	41.331	20.848
8	ແມດ	33	4.568	22.686	11.194
9	ວຽງຄໍາ	17	4.926	19.521	9.716
10	ຫີນເຫີບ	43	6.804	32.758	16.160
11	ຫີນ	22	6.278	41.497	20.034
ລວມ		433	89.052	445.122	222.282

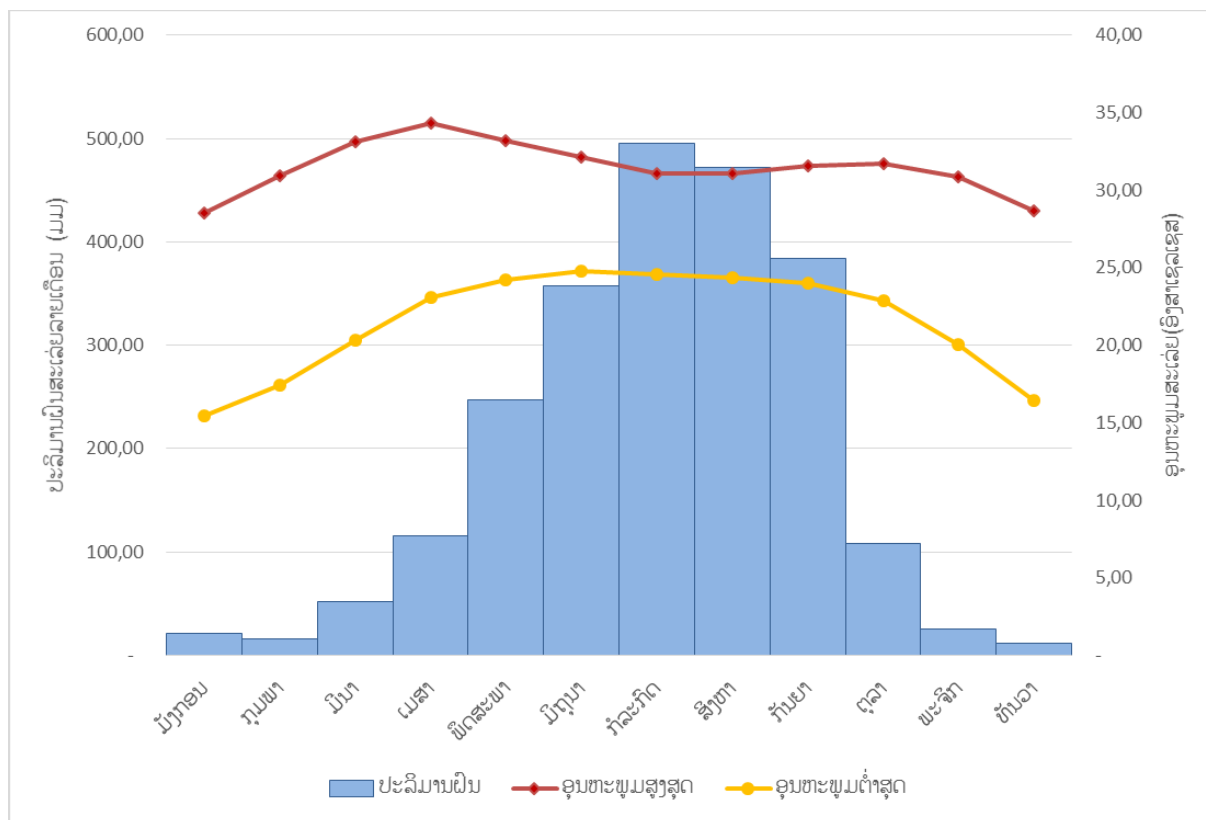
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ໃນ 5 ປີຜ່ານມາເສດຖະກິດຂອງແຂວງ ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການດ້ານຕ່າງໆ ກໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ຕາມບັນດາເມືອງ ແລະ ບ້ານ. ສະນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງບັນລຸຕາມຄາດໝາຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ຊຶ່ງໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ສະແດງອອກໂດຍມີການຫັນປ່ຽນ ຈາກກະສິກຳມາເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບໍລິການເທື່ອລະກ້າວ. ສຳລັບຂົງເຂດກະສິກຳ ຈາກ 47,63 % ໃນປີ 2010 ມາເປັນ 39,07% ໃນປີ 2015, ອຸດສາຫະກຳຈາກ 33,11 % ໃນປີ 2010 ມາເປັນ 30,22 % ໃນປີ 2015 ສ່ວນ ຂົງເຂດບໍລິການແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 19,26% ໃນປີ 2010 ມາເປັນ 30,71 % ໃນປີ 2015. ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ວຽງຈັນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໂດຍສະເລ່ຍປະມານ 8 %, ສະເພາະໃນລະຫວ່າງປີ 2006-2010 ແມ່ນບັນລຸໂຕເລກການຂະຫຍາຍຕົວ 8,6%. ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນໃນປີ 2011-2015 ບັນລຸ ໄດ້ 5.318 ຕື້ກີບ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.550 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງ ວຽງຈັນ ສາມາດເກັບລາຍຮັບທ້ອງຖິ່ນ ງົບປະມານ ໄດ້ 1.089 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 2.211 ຕື້ກີບ ຊຶ່ງຂາດດຸນງົບ ປະມານ 1.122 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ວຽງຈັນ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018²⁷

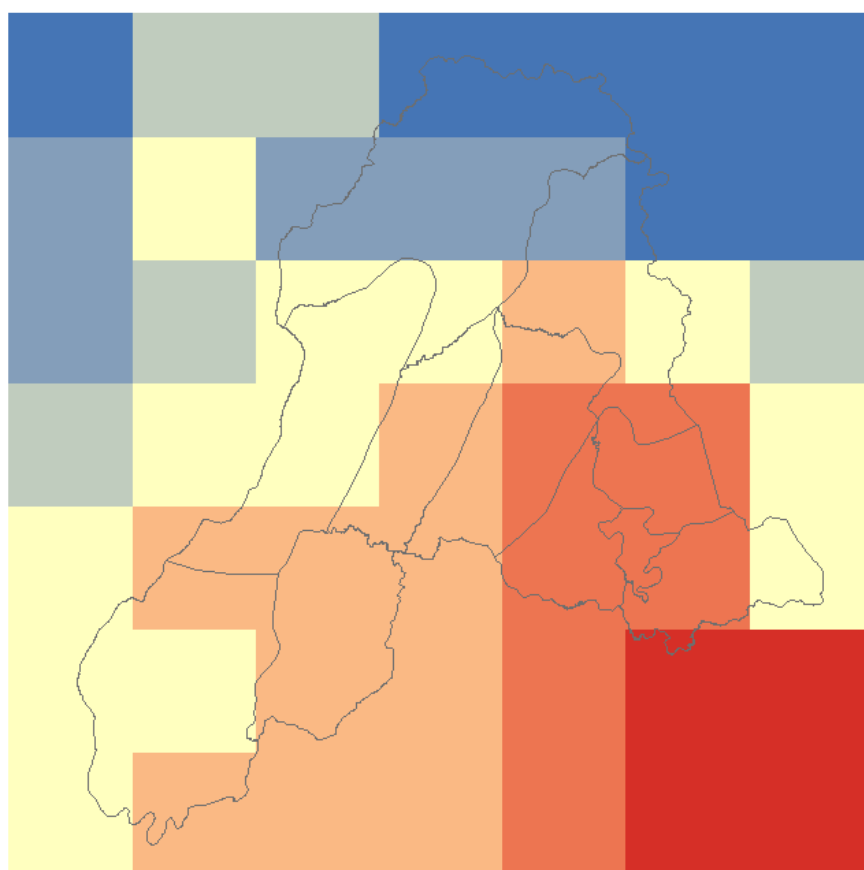
ໃນຮູບທີ 3 ລັກສະນະຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 495,7 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ທັນວາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຫນ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 11,8 ມມ.

ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນເດືອນ ເມສາ ປະມານ 35 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນ ຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ຕົ້ນເດືອນ ເມສາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ທັນວາ ແມ່ນປະມານ 28,7 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເດືອນມັງກອນແມ່ນ ປະມານ 28,7 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນ ເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງ ສຸດຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ ປະມານ 24,8 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ຫນ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 15,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

²⁷ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ແຂວງ ວຽງຈັນ. ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ວຽງຈັນ. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງ ສະພາບພູມອາກາດປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

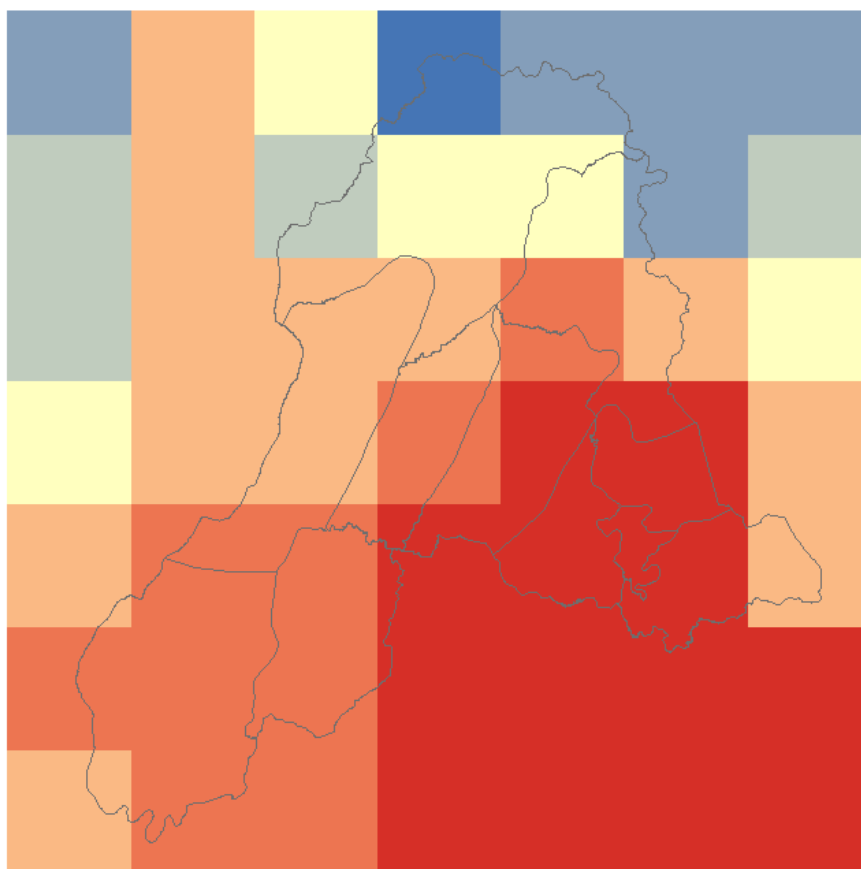

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-22 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ກາສີ ແລະ ຝື່ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ວັງວຽງ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່

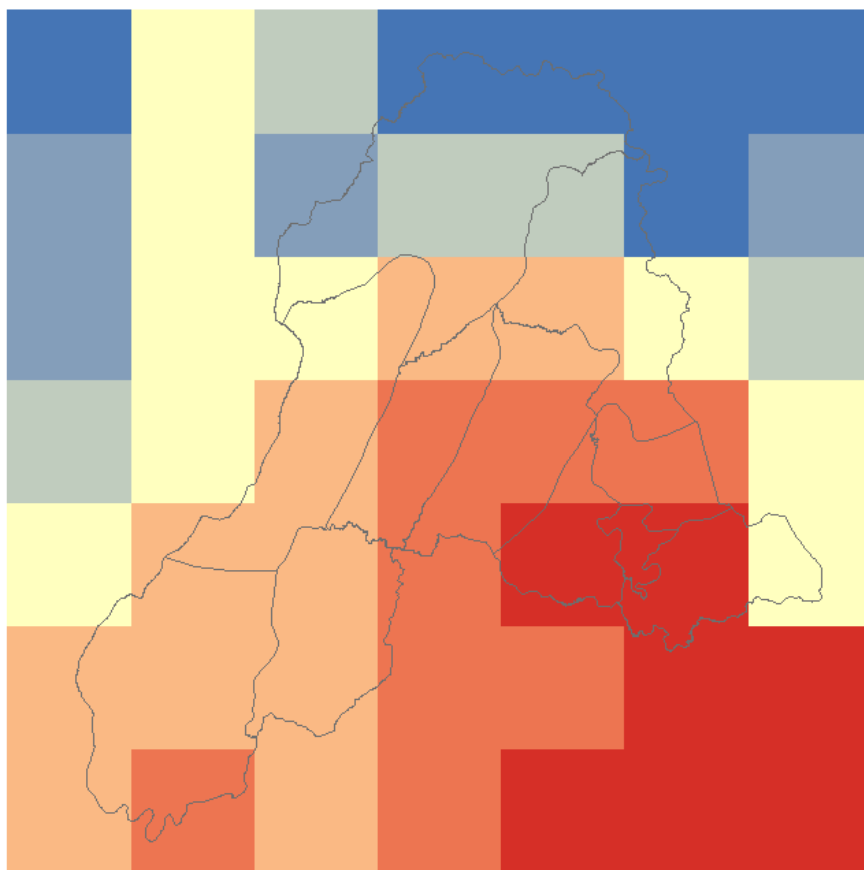
ລະຫວ່າງ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ໂພນໂຮງ, ເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ຫີນເຫີບ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຄ່າມີສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆຢູ່ລະຫວ່າງ 22 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

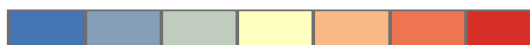

ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-23,80 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,30 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ກາສີ ແລະ ເມືອງ ວັງວຽງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17-20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,305 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ໂພນໂຮງ, ເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ຫີນເຫີບ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 23,80 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,30 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນ ເມືອງອື່ນໆ ມີອຸນຫະພູມ ຢູ່ລະຫວ່າງ 20-22 ອົງສາເຊລເຊສ.

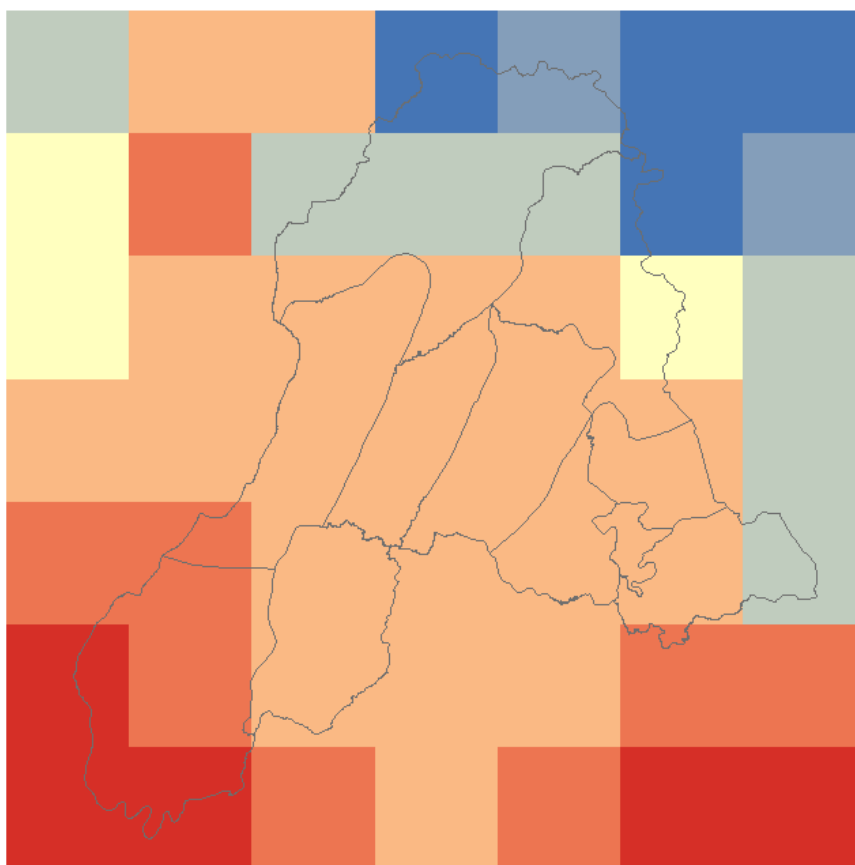
ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

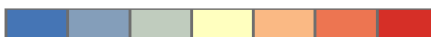
18 19 20 21 22 23 24

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18-24 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,49 ອົງສາເຊລເຊສ). ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ກາສີ ແລະ ເມືອງ ວັງວຽງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 18-20 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,475 ອົງສາ ເຊລເຊສ). ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ເມືອງ ວຽງຄໍາ, ເມືອງ ໂພນໂຮງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 24 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,49 ອົງສາເຊລເຊສ).

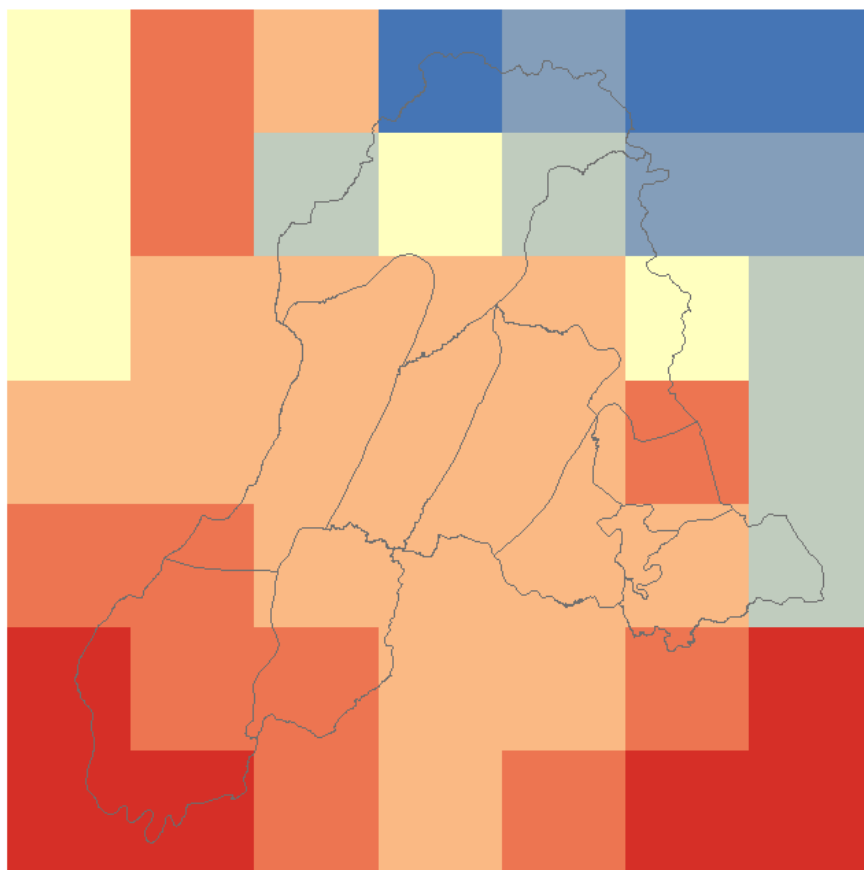
ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

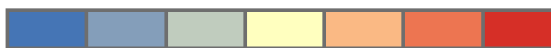
26 27 28 29 30 31 31.81

ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ວຽງຈັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງ 26-31,81 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 30 ອົງສາ ເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ຊະນະຄາມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 31-31,81 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ກາສີ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງວັງວຽງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 26-27 ອົງສາເຊລເຊສ.

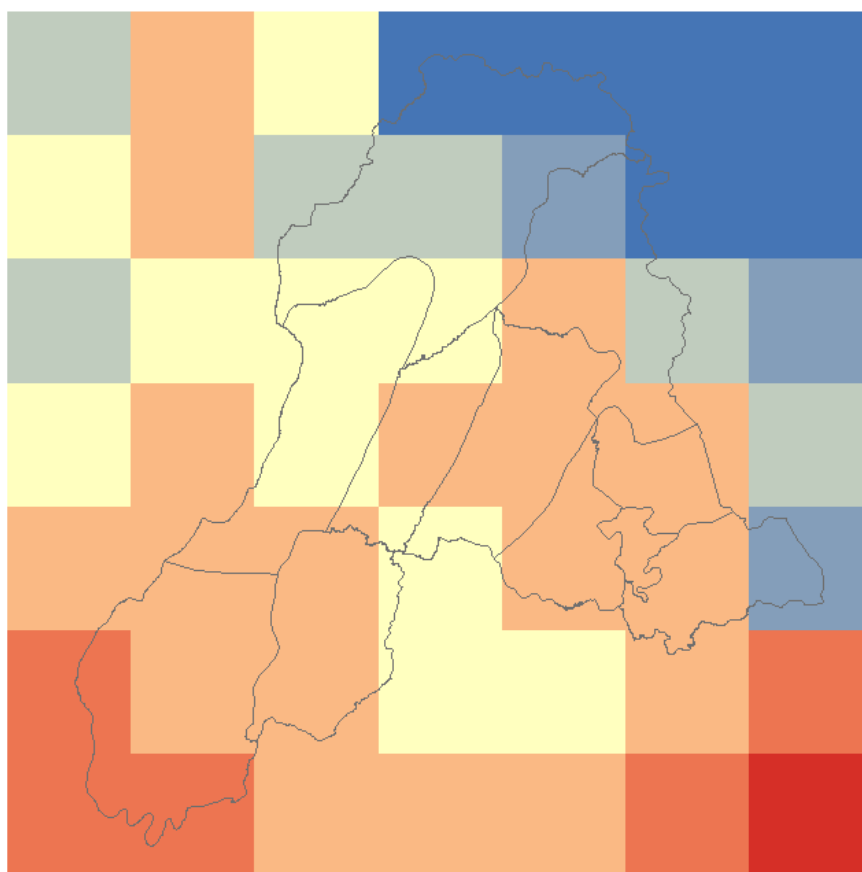
ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

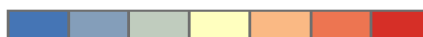
27 28 29 30 31 32 33

ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 27-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,214 ອົງສາເຊລເຊສ). ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 31 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ຊະນະຄາມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 32-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,183 ອົງສາເຊລເຊສ). ສໍາລັບ ເມືອງ ກາສີ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງວັງວຽງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 27-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,243 ອົງສາເຊລເຊສ).

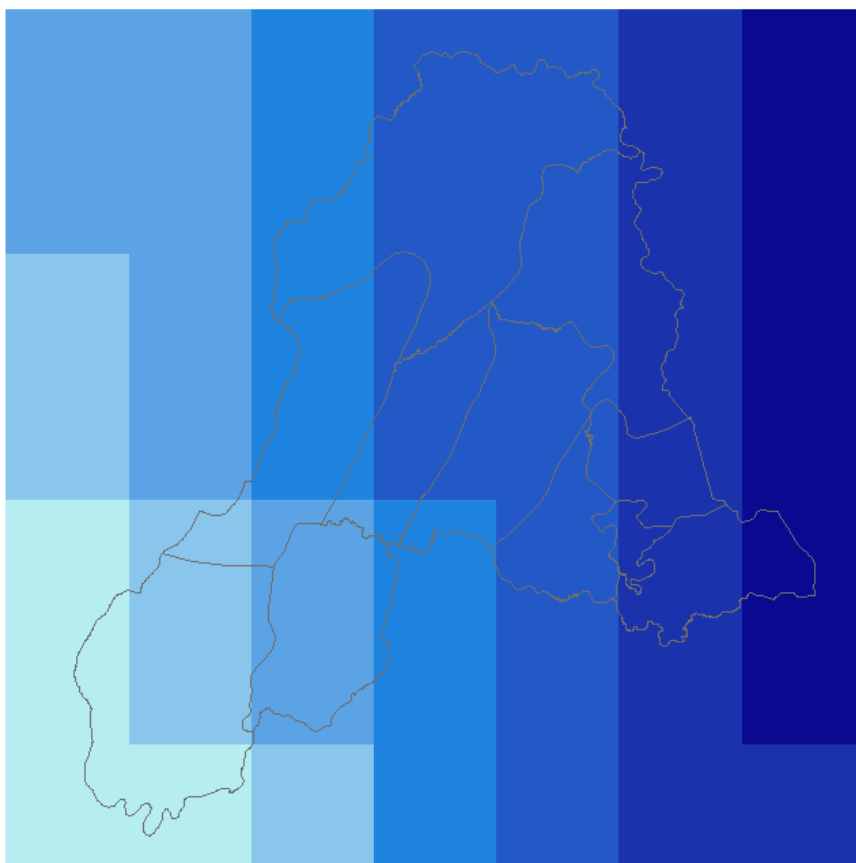
ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

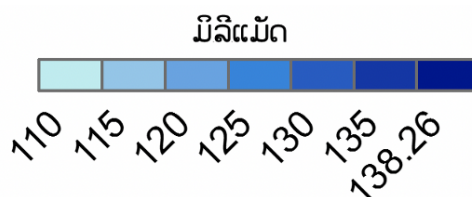

28 29 30 31 32 33 34

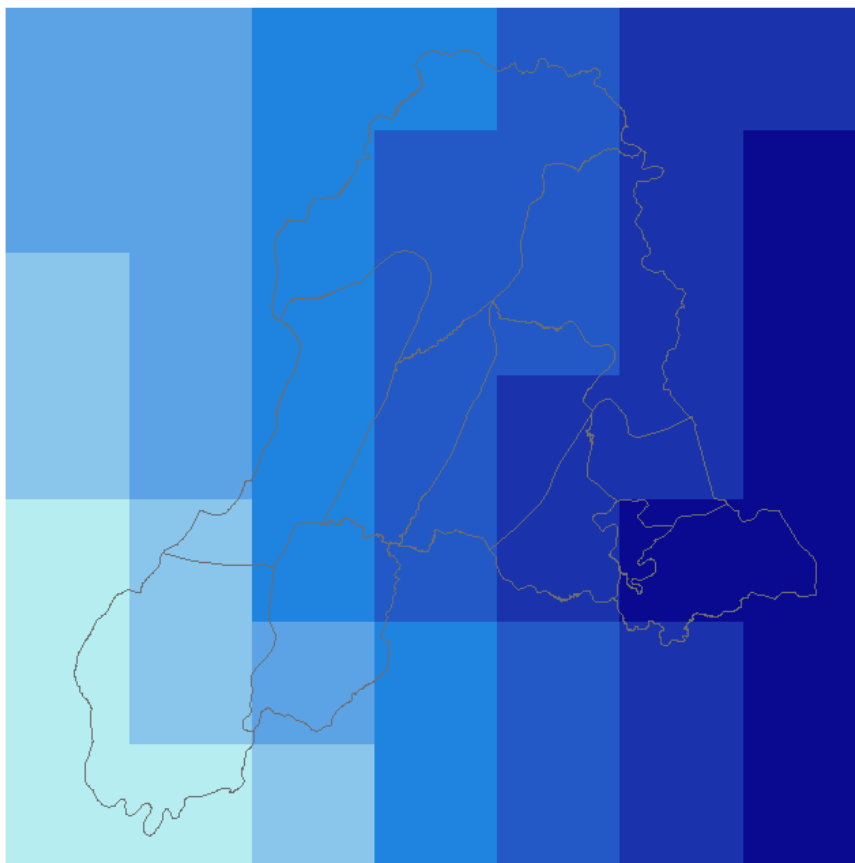
ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,458 ອົງສາເຊລເຊສ). ຊຶ່ງພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງແຂວງ ໂດຍສະເພາະຢູ່ ເມືອງ ໜຶ່ນ, ເມືອງ ເຟືອງ, ເມືອງ ໂພນໂຮງ, ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ເມືອງ ວຽງຄໍາ ແລະ ເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 32 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ຊະນະຄາມ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,425 ອົງສາເຊລເຊສ), ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງເມືອງ ກາສີ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ວັງວຽງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,488 ອົງສາເຊລເຊສ).

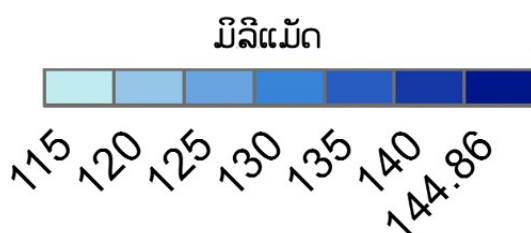
ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

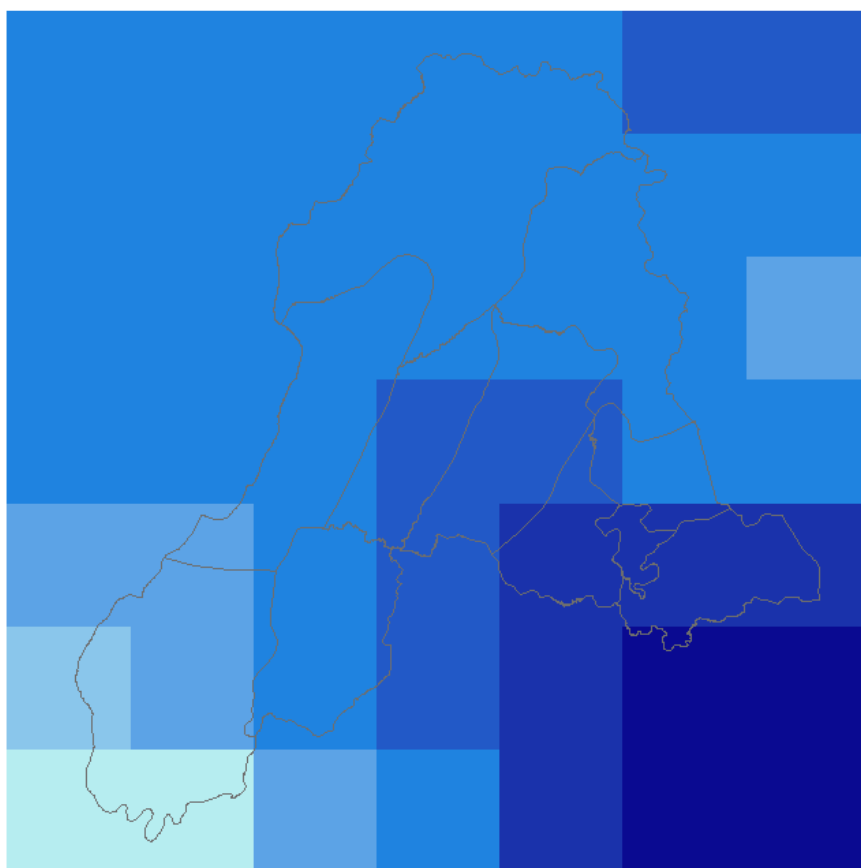
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ວຽງຈັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 110-138.26 ມມ. ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ເມືອງ ວຽງຄຳ, ເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ແລະ ຝື່ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ວັງວຽງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 135-138.26 ມມ. ເມືອງ ຊະນະຄາມ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 110-115 ມມ.

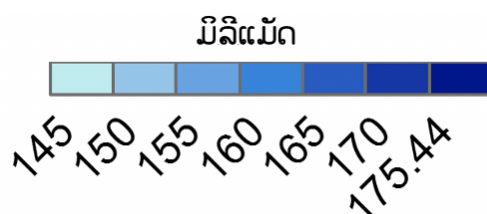
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 115-144.86 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5,76 ມມ). ເມືອງ ທຸລະຄົມ ແລະ ເມືອງ ວຽງຄຳ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 144.86 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,44 ມມ). ສຳລັບ ເມືອງ ຊະນະຄາມ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 115-120 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,10 ມມ).

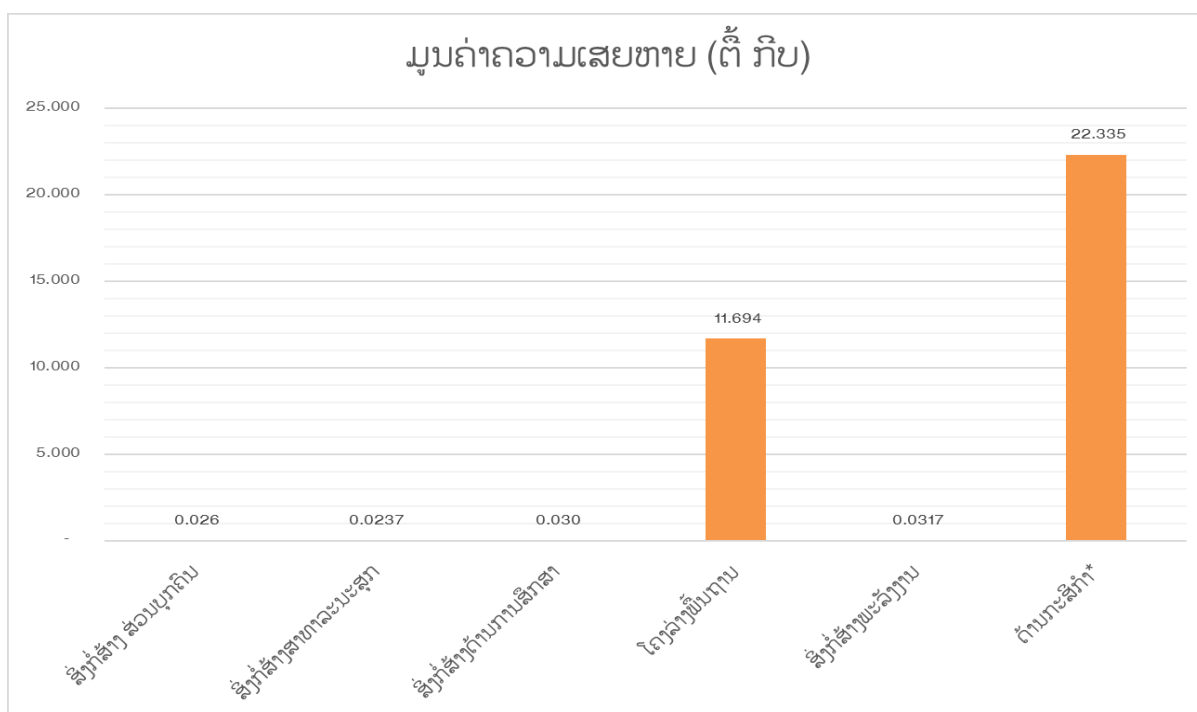
ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 145-170 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 33,86 ມມ). ເມືອງ ທຸລະຄົມ, ວຽງຄຳ ແລະ ເມືອງ ໂພນໂຮງ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 170 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍປະມານ 33,79 ມມ). ເມືອງ ຊະນະຄາມ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວຕໍ່າກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 115-120 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 39,28 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ກາສີ, ເມືອງ ແມດ, ເມືອງ ວັງ ວຽງ ແລະ ເມືອງ ໜີ້ນ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວ ປະມານ 155 ມມ ແລະ ພື້ນທີ່ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເມືອງ ເຝືອງ ແລະ ເມືອງ ຫີນເຫີບ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍກະຈາຍຕົວ ຢູ່ທີ່ປະມານ 165 ມມ.

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2016-2018 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງວຽງຈັນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງມາ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດ ຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນ ທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2017 ໄດ້ເກີດພາຍຸ ທັງໝົດ 5 ຄັ້ງ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຫຼາຍກວ່າປີອື່ນໆ. ສ່ວນໄພແຫ້ງແລ້ງ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ 1 ຄັ້ງ ໃນປີ 2018. ສຳລັບສິ່ງກໍ່ສ້າງ ສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ໂຮງຮຽນ, ຫໍຝັກນ້ຳຮຽນ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ຂົວ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານພະລັງງານ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ໝໍ້ແປງ. ນອກຈາກນີ້, ດ້ານກະສິກຳ ໄດ້ລວມເອົາ ເນື້ອທີ່ ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ, ໜອງປາ ແລະ ຊົນລະປະທານ.²⁸

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2016-2018 (ຕື້ ກີບ)

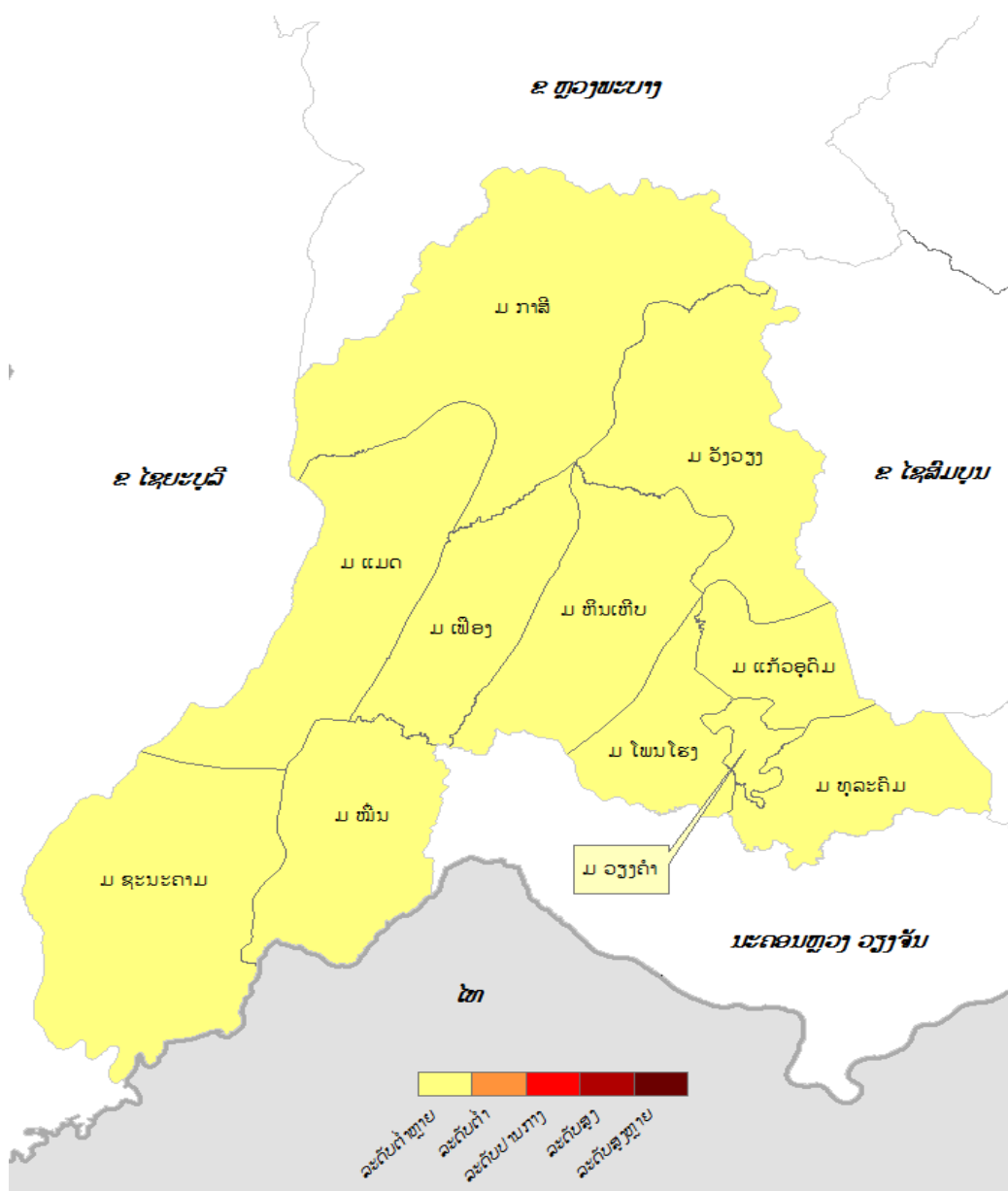
ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2016-2018 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດ ກະສິກຳ ຈະສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 22,335 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ລວມມູນຄ່າ ປະມານ 11,694 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ພະລັງງານ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍໃກ້ຄຽງກັນ ລະຫວ່າງ 23 ຫາ 31,7 ລ້ານ ກີບ.

²⁸ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.10.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

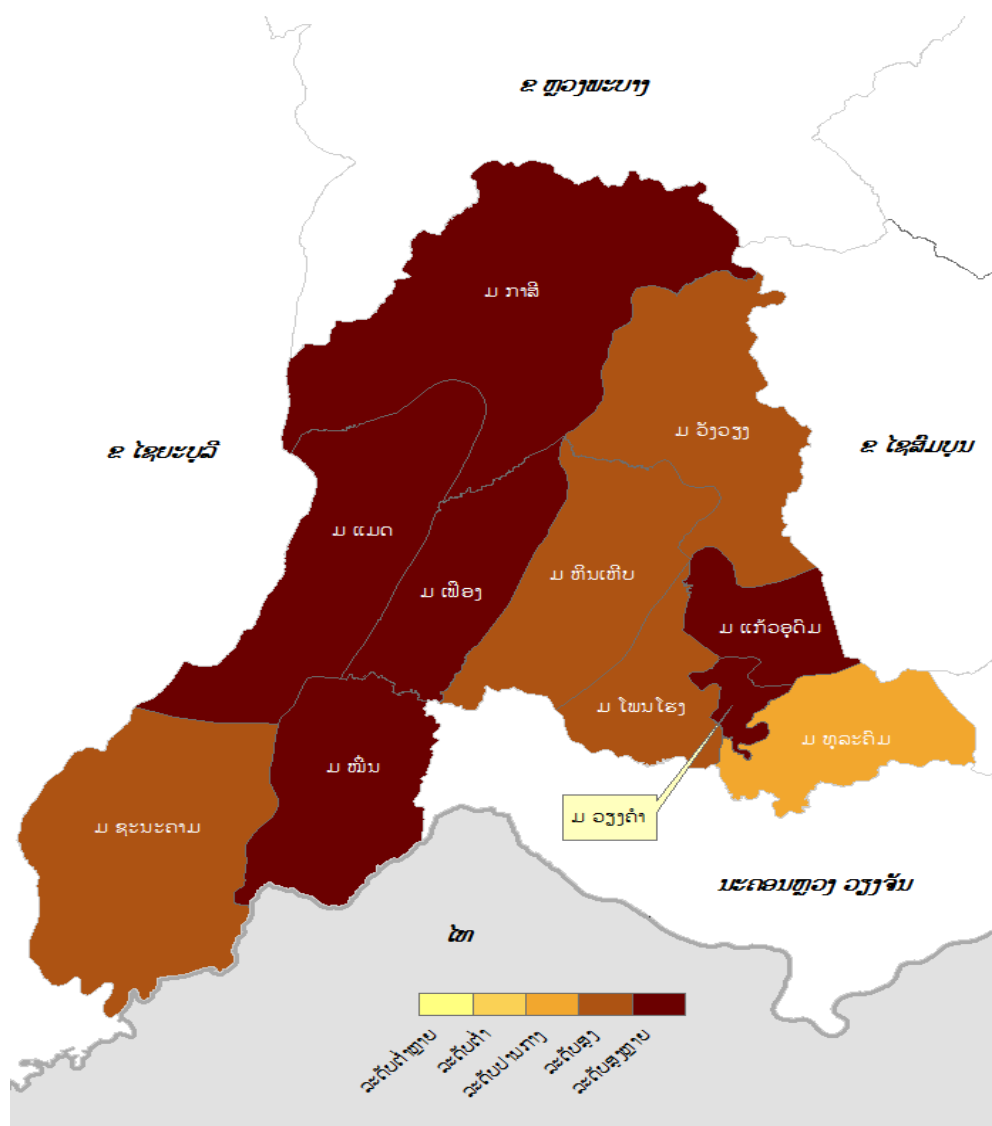

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ວຽງຈັນ

ທຸກໆເມືອງ ຂອງແຂວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່າຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

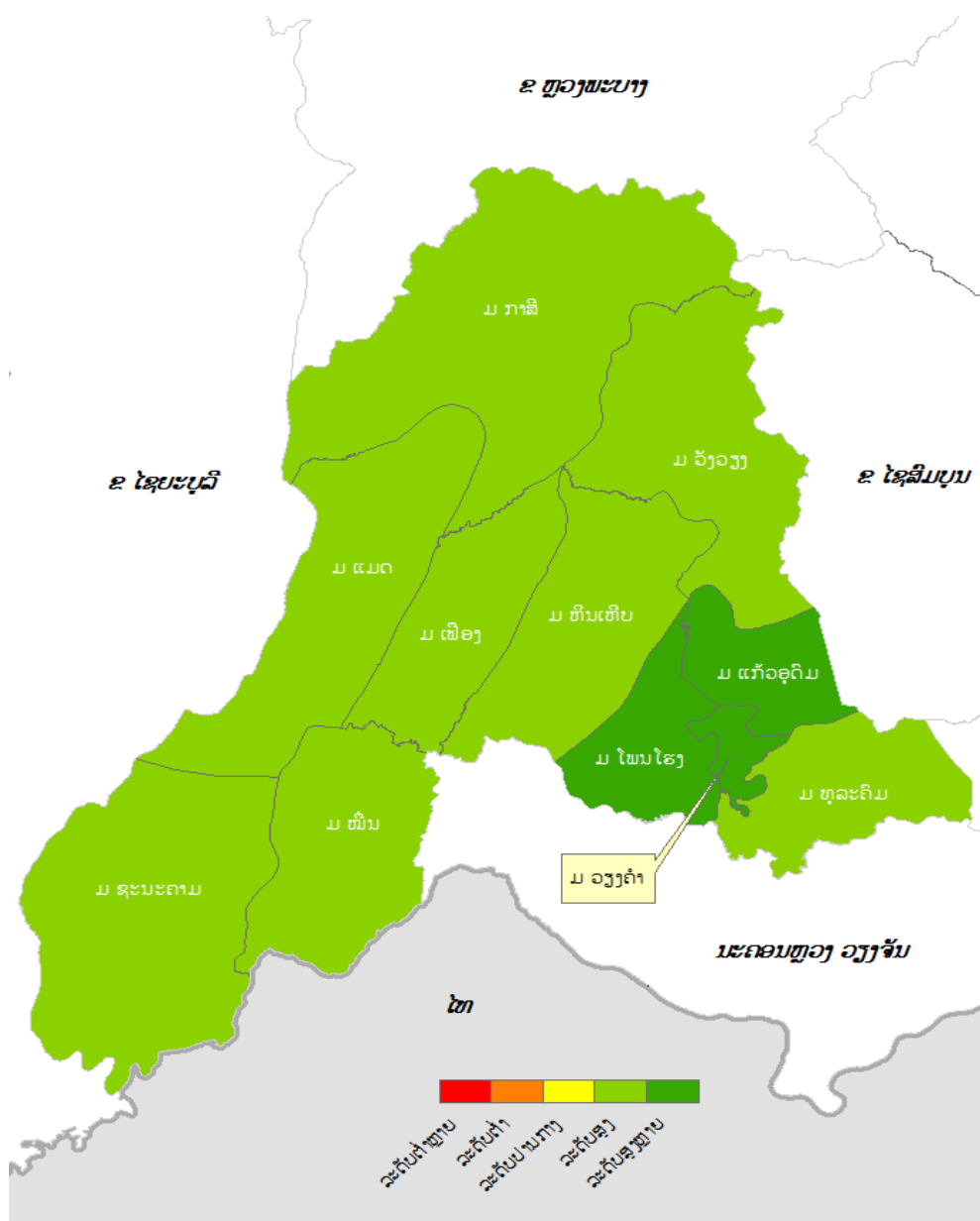

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ວຽງຈັນ

ແຂວງ ວຽງຈັນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ກາສີ, ເມືອງ ແມດ, ເມືອງ ເຝືອງ, ເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ ແລະ ເມືອງ ໜີ້ນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງຫຼາຍ, ສຳລັບເມືອງ ວັງວຽງ, ເມືອງ ຫີນເຫີບ, ເມືອງ ໂພນໂຮງ ແລະ ເມືອງຊະນະຄາມ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງ. ສ່ວນ ເມືອງທຸລະຄົມ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ. ຊຶ່ງສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ແຂວງວຽງຈັນ ລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ ແມ່ນມາຈາກ ອັດຕາການເອື້ອຍອີງ ຂອງປະຊາກອນ ແລະ ເປີເຊັນ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ທີ່ສະອາດ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

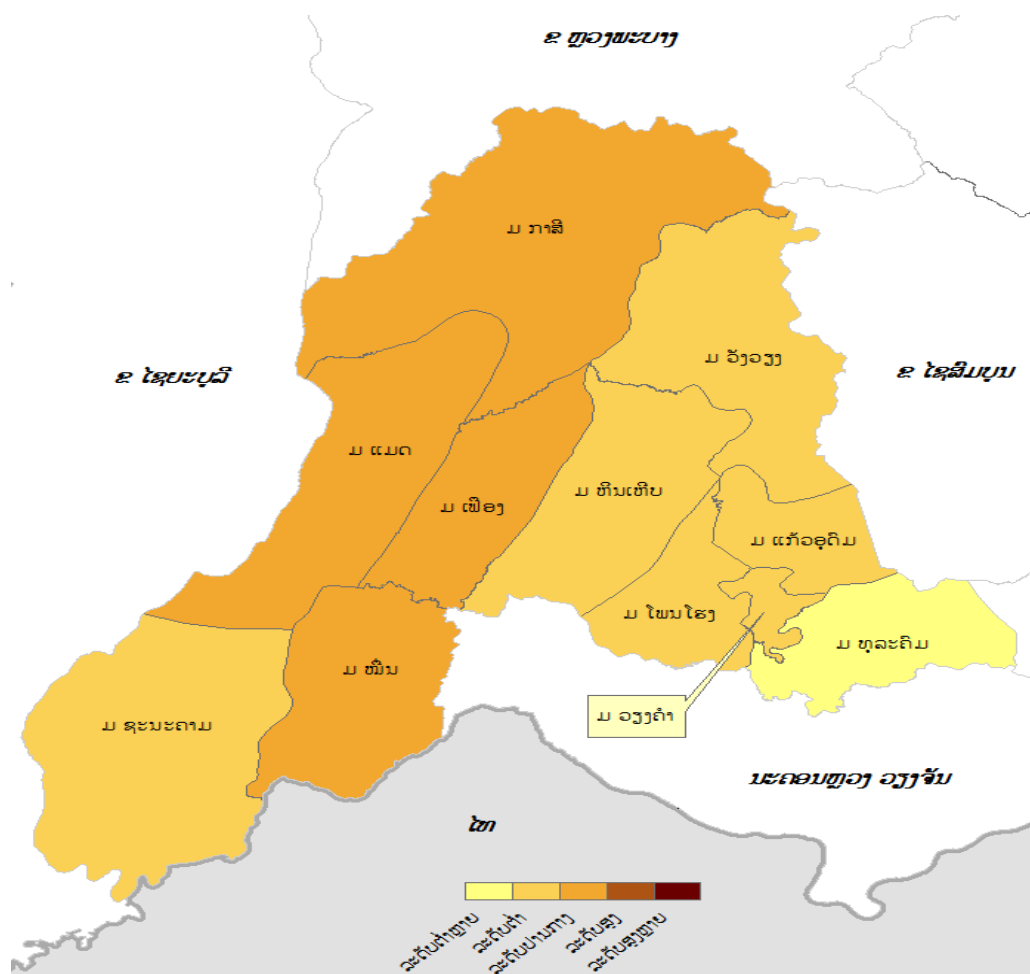

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ວຽງຈັນ

ແຂວງ ວຽງຈັນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ຄື: ເມືອງ ກາສີ, ເມືອງ ວັງວຽງ, ເມືອງ ແມດ, ເມືອງ ເຟືອງ, ເມືອງ ຫີນເຫີບ, ເມືອງ ຫຸລະຄົມ, ເມືອງ ຫີນ ແລະ ເມືອງ ຊະນະຄາມ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບສູງ. ສໍາລັບ ເມືອງ ແກ້ວອຸດົມ, ເມືອງ ວຽງຄໍາ ແລະ ເມືອງ ໂພນໂຮງ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດ ໃນ ການປັບຕົວ ໃນລະດັບສູງຫຼາຍ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ວຽງຈັນ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີແນວໂນ້ມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ ດ້ານກະສິກໍາ, ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນໆ ເປັນວົງກວ້າງ. ໃນນີ້ ມີຫຼາຍຕົວເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບການຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບສູງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງແຂວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ກາສີ, ເມືອງ ແມດ, ເມືອງ ເຟືອງ ແລະ ເມືອງ ໜີນ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ປານກາງ. ສໍາລັບ ເມືອງ ວັງວຽງ, ເມືອງ ຫົນເຫີບ, ເມືອງແກ້ວອຸດົມ, ເມືອງ ໂພນໂຮງ, ເມືອງ ວຽງຄໍາ ແລະ ເມືອງ ຊະນະຄາມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ຕ່ຳ. ສ່ວນ ເມືອງ ຫຸລະຄົມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງຕ່ຳຫຼາຍ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ວຽງຈັນ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2.11 ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ

3.2.11.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ ຕັ້ງຢູ່ພາກກາງຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງສໍາຄັນທາງຍຸດທະສາດຫລາຍດ້ານ ທັງເປັນເຂດເປັນເຂດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງແຂວງພາກກາງ ແລະ ແຂວງພາກໃຕ້ ນອນຢູ່ໃນເສັ້ນແວງທີ $105^{\circ}16'5''$ E ຫາ $102^{\circ}49'33''$ E ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ $19^{\circ}7'47''$ N ຫາ $17^{\circ}50'34''$ N, ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຂວງໃກ້ຄຽງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

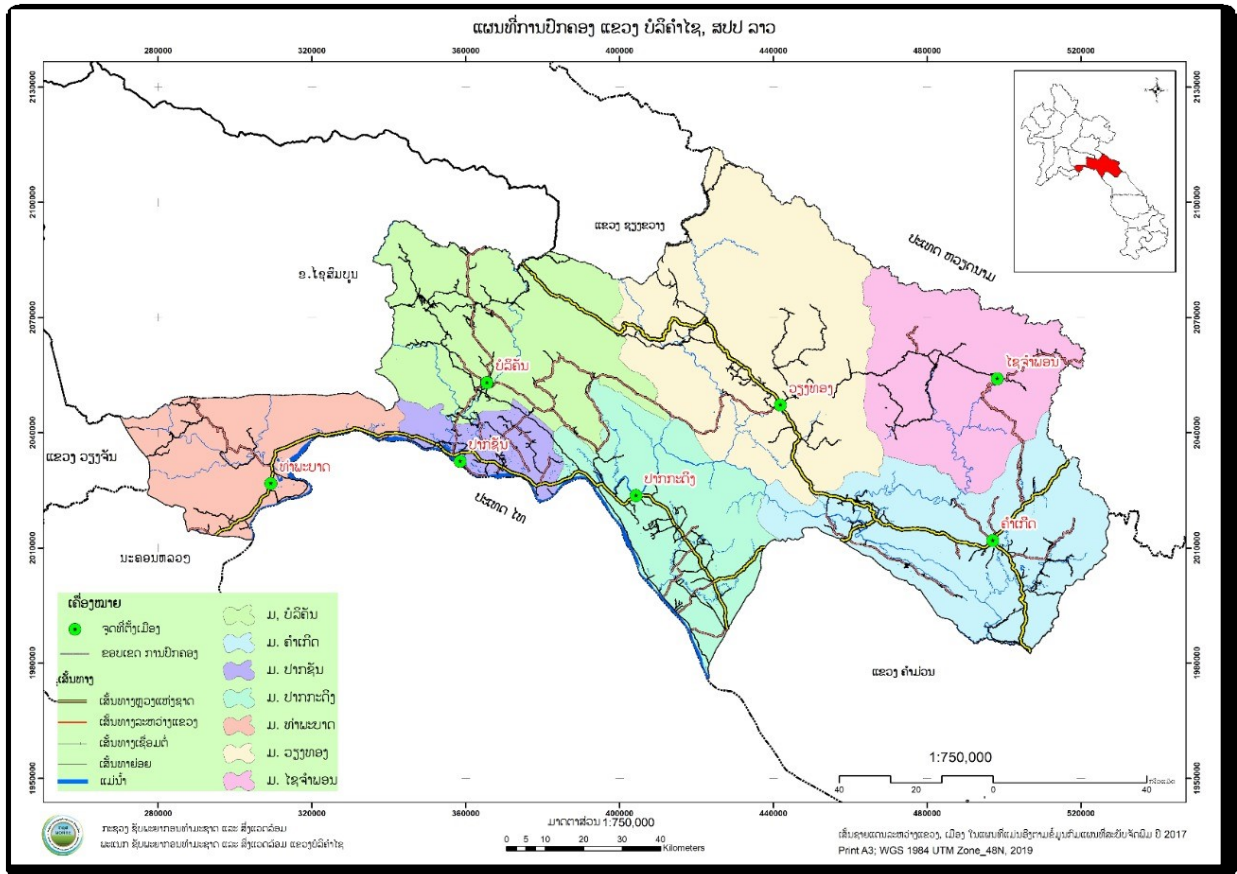
- ທິດເໜືອຕິດກັບ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແລະ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ຍາວ 285 ກມ;
- ທິດໃຕ້ຕິດກັບ ແຂວງຄຳມ່ວນ ຍາວ 191,6 ກມ;
- ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບ ແຂວງ ເຫຼາະອານ ແລະ ແຂວງ ຮ່າຖິ່ງ ສສຫວຽດນາມ ຍາວ 227,6 ກມ;
- ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງວຽງຈັນ, ແຂວງຫວັດໜອງຄາຍ, ແຂວງບຶງການ ແລະ ນະຄອນພະນົມ ຣາຊະອານາຈັກໄທ 408 ກມ.²⁹

ພູມສັນຖານຂອງແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ເຂດ ຄື: ເຂດທົ່ງພຽງ ແລະ ເຂດພູດອຍ ເຂດທົ່ງພຽງ ກວມເອົາ ເມືອງ ປາກຊັນ, ເມືອງ ປາກກະດິງ, ເມືອງ ທ່າພະບາດ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເມືອງ ບໍລິຄັນ ກວມເອົາ 36% ຂອງເນື້ອທີ່ແຂວງ ແລະ ເຂດພູດອຍ ກວມເອົາ ເມືອງ ຄຳເກີດ, ເມືອງ ວຽງທອງ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເມືອງ ບໍລິຄັນ ກວມເອົາ 36% ຂອງເນື້ອທີ່ແຂວງ; ລະດັບຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານໍ້າທະເລ 36-1960 ມ; ລະດູຝົນ ຊຶ່ງເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ທ້າຍເດືອນ ເມສາ ຫາ ຕົ້ນເດືອນ ຕຸລາ, ມີປະລິມານນໍ້າຝົນ ສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 2012-2016 ແມ່ນ 3,618.2 ມິນລິແມັດ, ແລະ ເດືອນທີ່ມີຝົນຕົກຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນເດືອນ ກໍລະກົດ ສະເລ່ຍປະມານ 1,438.3 ມິນລິແມັດ.ລະດູແລ້ງ ແມ່ນໄດ້ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ທ້າຍຂອງເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ເດືອນ ເມສາ, ອາກາດມີຄວາມອົບອຸ່ນ, ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 2012-2016 ແມ່ນ 24.8 ອົງສາເຊ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ 40.3 ອົງສາເຊ ແລະ ຕໍ່າສຸດ 9.3 ອົງສາເຊ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມຂອງອາກາດ ສະເລ່ຍສູງສຸດ 89%, ສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ 53%.³⁰

ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 14.863 ກມ² ຊຶ່ງປະກອບມີ 7 ເມືອງ ຄື: ເມືອງ ປາກຊັນ, ເມືອງ ທ່າພະບາດ, ເມືອງ ປາກກະດິງ, ເມືອງ ບໍລິຄັນ, ເມືອງ ຄຳເກີດ, ເມືອງ ວຽງທອງ ແລະ ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ. ເມືອງ ປາກຊັນ ເປັນເມືອງເທດສະບານແຂວງ ເປັນສູນກາງທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ. ມີບ້ານທັງໝົດ 297 ບ້ານ, ມີ 53 ກຸ່ມບ້ານ, ມີຜົນລະເມືອງທັງໝົດ 310.715 ຄົນ ເປັນຍິງ 152.135 ຍິງ ມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນສະເລ່ຍ 1,8% ຕໍ່ປີ ມີ 24 ຊົນເຜົ່າທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ,

²⁹ ຂໍ້ມູນພະແນກພາຍໃນ ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ ປີ 2019

³⁰ ຂໍ້ມູນ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ 2019

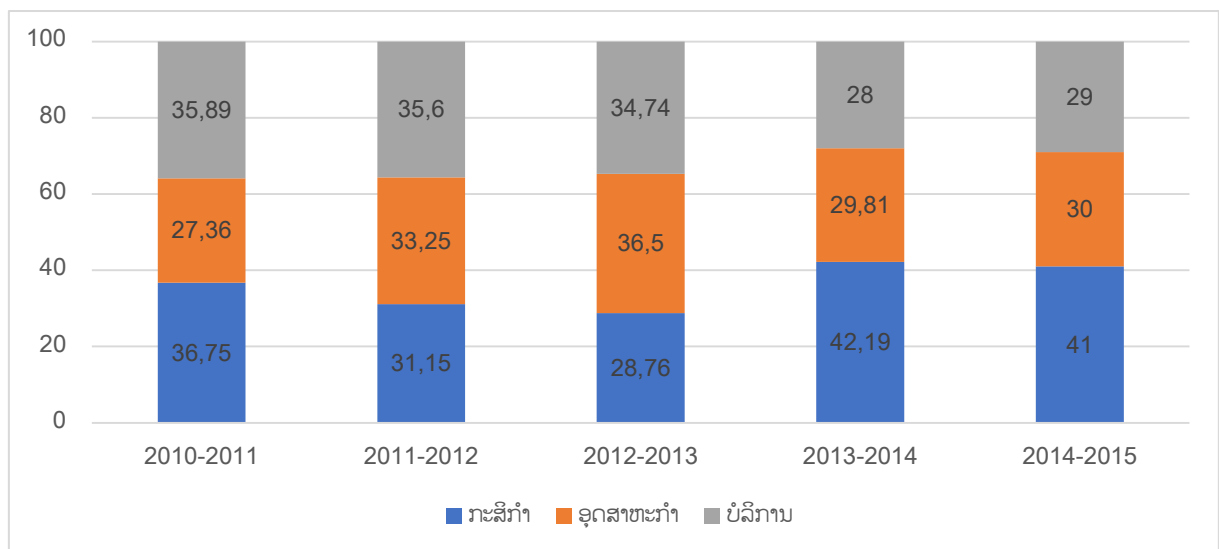
ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ
ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລດ	ຊື່ເມືອງ	ຈ/ນ ບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1	ປາກຊັນ	54	9.840	50.359	24.766
2	ທ່າພະບາດ	26	5.377	29.021	14.548
3	ປາກກະດິງ	47	10.658	57.263	28.368
4	ບໍລິຄັນ	44	9.006	53.557	26.123
5	ຄຳເກີດ	62	12.636	73.471	36.201
6	ວຽງທອງ	41	6.169	36.325	16.968
7	ໄຊຈຳພອນ	17	1.710	10.719	5.161
	ລວມ	291	55.396	310.715	152.135

ແຫ່ງຂໍ້ມູນ: ສນສະຖິຕິ ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ 12 ຕລາ 2019

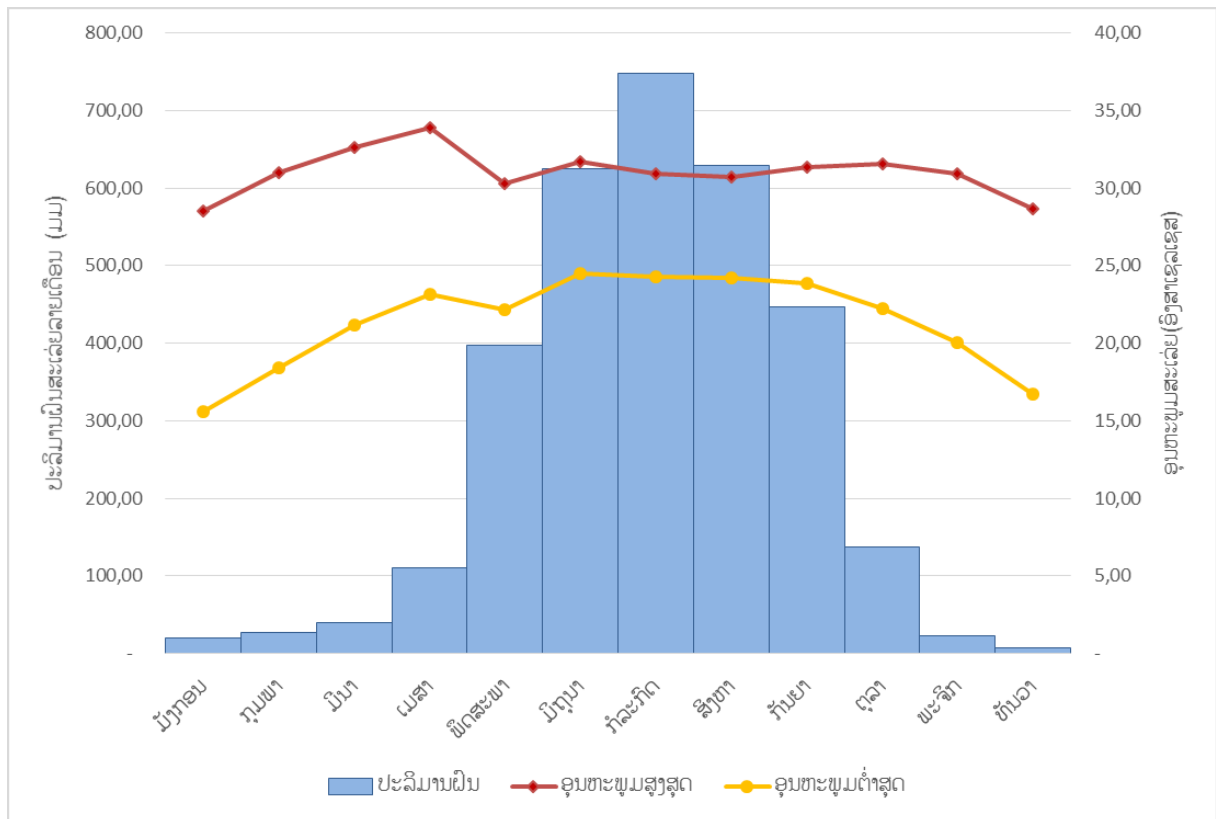
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ເສດຖະກິດ ທົ່ວແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ ຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມສະຫງົບຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ມີສະຖຽນ ລະພາບ ທາງດ້ານການເມືອງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ-ປົວແປງດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນທົ່ງ, ການຜະລິດ-ທຸລະກິດ, ການຄ້າ-ການລົງທຶນ, ການບໍລິການ, ການກໍ່ສ້າງສຳນັກງານ - ຫ້ອງການ ແລະ ເຄຫະສະຖານ ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ລະປີ, ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ໄດ້ກາຍເປັນ ຂະບວນກວ້າງຂວາງສາມາດກຸ້ມກິນ ແລະ ມີສ່ວນແຮໄວ້ ເຫັນໄດ້ວ່າ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນທົ່ວແຂວງໄດ້ຮັບການປັບປຸງປົວແປງ ແລະ ຍົກລະດັບດີຂຶ້ນ. ໂຄງປະກອບ ເສດຖະກິດຂອງແຂວງມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ໃນນີ້ຂົງເຂດກະສິກຳ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 36,75 % ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 41,00% ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ຈາກ 27.36% ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 30,00% ໃນສົກປີ 2014-2015 2015 ແລະ ການບໍລິການ ແມ່ນຫຼຸດລົງຈາກ 35,89 % ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 29,00 % ໃນສົກປີ 2014-2015 ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ ມີອັດຕາການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ໂດຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະ 5 ປີແມ່ນ 9,5 % ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນບັນລຸໄດ້ 16.540,79 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 3,308.16 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.538,74 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະສົກປີ 2011-2014 ແຂວງໄດ້ກຳນົດການ ເກັບລາຍຮັບເຂົ້າ ງົບປະມານ ໃຫ້ໄດ້ 1.175,05 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍໄດ້ 1.254,3 ຕື້ກີບ ແລະ ແຂວງຍັງຂາດດຸນປະມານ 79,24 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

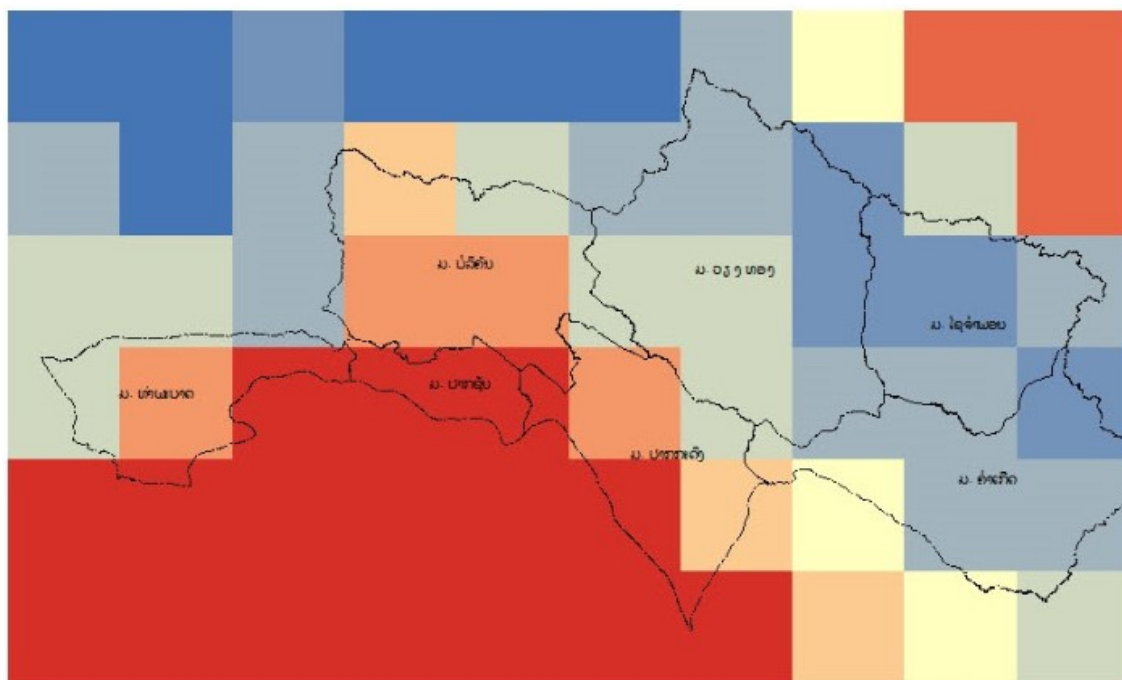
ຮູບທີ 3 ແຜນຜາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018³¹

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ກັນຍາ, ສ່ວນລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ເມສາ. ໃນນັ້ນ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄື ປະມານ 750 ມມ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເດືອນ ມິຖຸນາ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ປະມານ 620 ມມ. ເດືອນ ທັນວາ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 10 ມມ). ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 34 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ພຶດສະພາ ແລະ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ທັນວາ ແມ່ນ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍ ປະມານ 28-32 ອົງສາເຊລເຊສ. ເດືອນ ທັນວາ ແລະ ມັງກອນ ເປັນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 28 ອົງສາເຊລເຊສ. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຕໍ່າສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 23 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນ ມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 15 ອົງສາເຊລເຊສ).

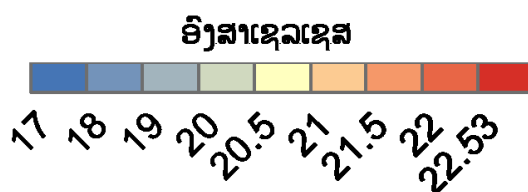
³¹ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ທົ່ງໄຫຫີນ ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

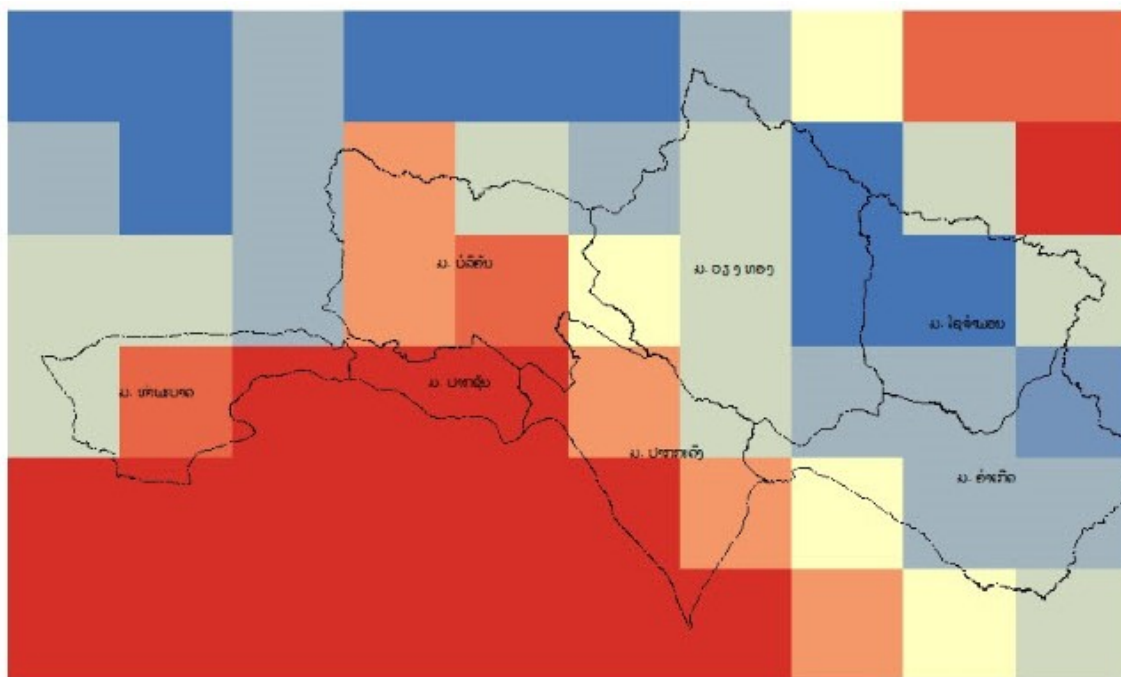
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ. ສຳລັບປັດໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

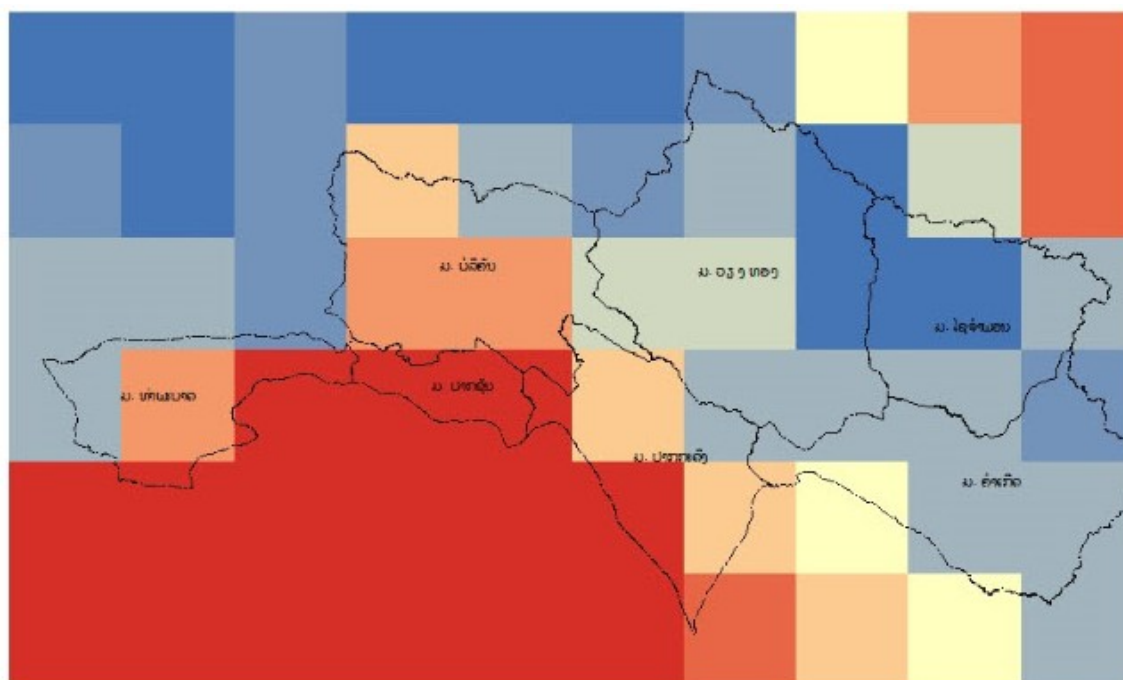
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18-22,53 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕ່ຳກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 18-20 ອົງສາເຊລເຊສ) ແມ່ນ ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ, ຄຳເກີດ ແລະ ເມືອງ ວຽງທອງ. ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນ ເມືອງ ປາກກະດິງ, ບໍລິຄັນ ແລະ ເມືອງ ທ່າ ຜະບາດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍປະມານ 20-22 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບເມືອງ ປາກຊັນ ເປັນເມືອງ ທີ່ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 22,53 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

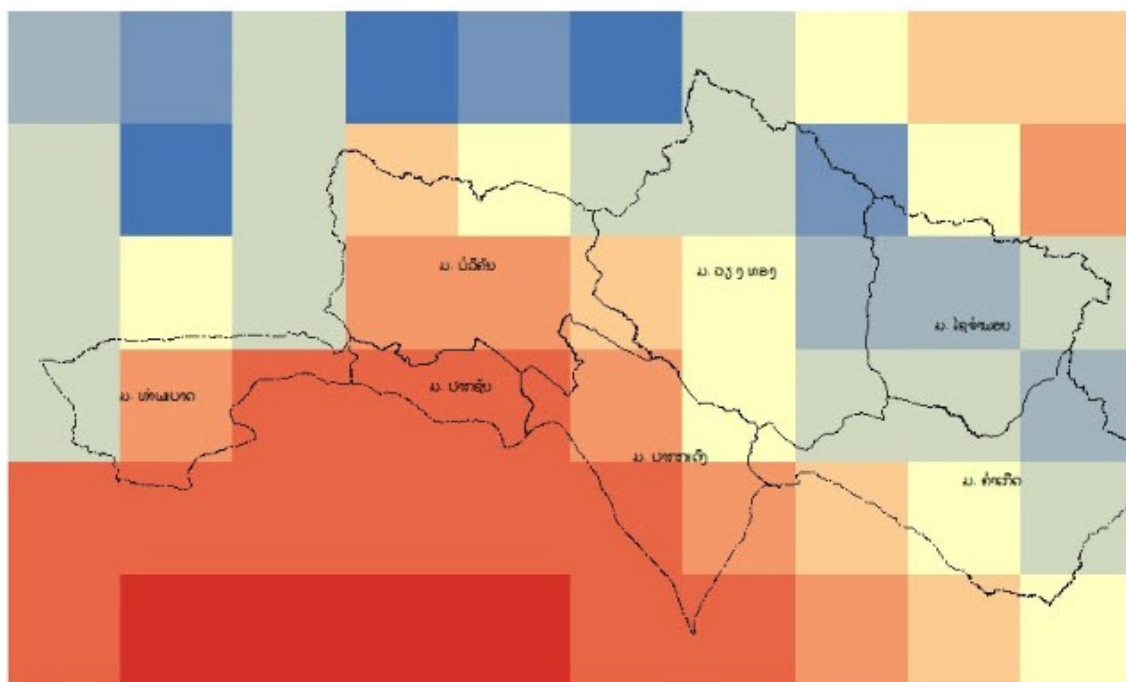
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18,5-23,80 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,25 ອົງສາເຊລເຊສ), ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ຄຳເກີດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 20,01 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,23 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເມືອງ ປາກກະດິງ, ບໍລິຄັນ ແລະ ເມືອງ ທ່າຜະບາດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 22.5-23.80 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,26 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງ ທ່າຜະບາດ ເປັນເມືອງ ທີ່ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 22.09 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,28 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

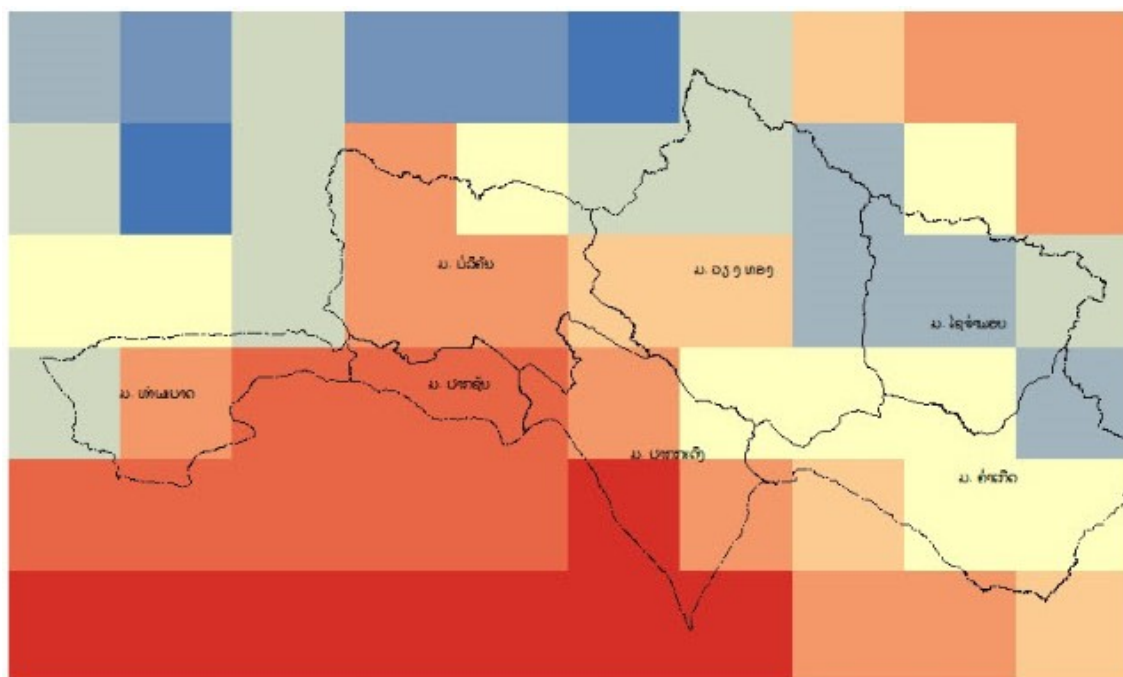
ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 19-24 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,43 ອົງສາເຊລເຊສ), ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ຄໍາເກີດ ປະມານ 20,19 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,40 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເມືອງ ບໍລິຄັນ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ປະມານ 22,29 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,47 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

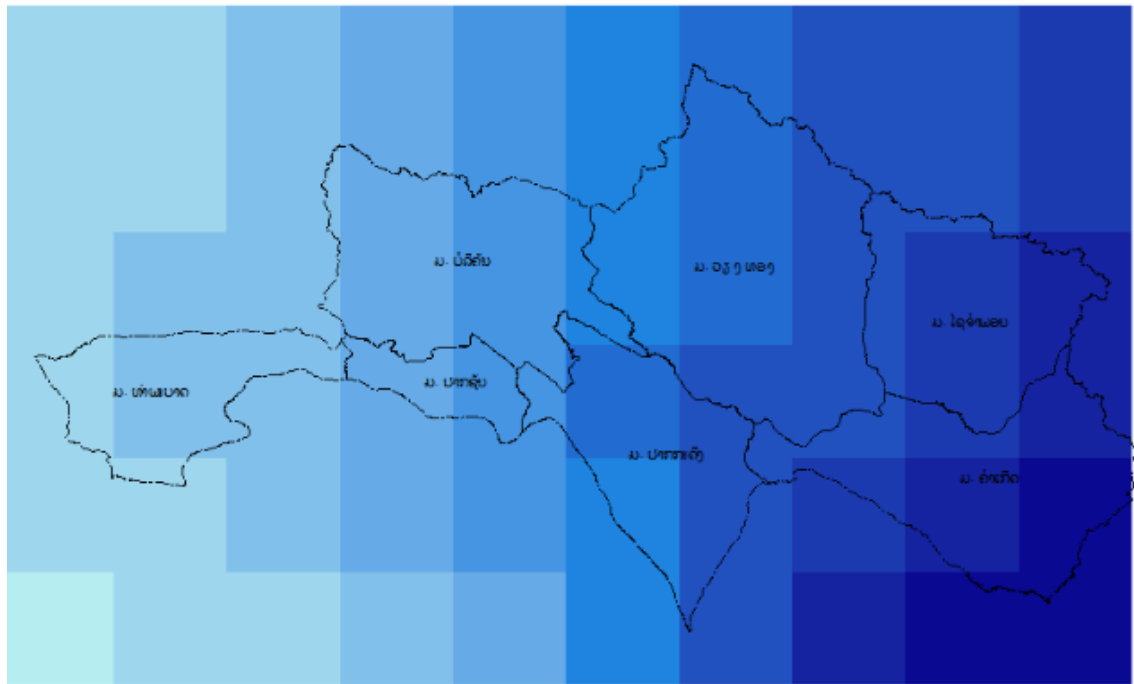
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050 , ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 26-31,94 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,186 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ບໍລິຄັນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,215 ອົງສາເຊລເຊສ). ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ທ່າຜະບາດ, ເມືອງ ປາກຊັນ ແລະ ເມືອງ ວຽງທອງ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,200 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງ ຄຳເກີດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຕ່ຳກວ່າເມືອງອື່ນໆ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,144 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,447 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ບໍລິຄັນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,469 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງ ຄຳເກີດ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,417 ອົງສາເຊລເຊສ).

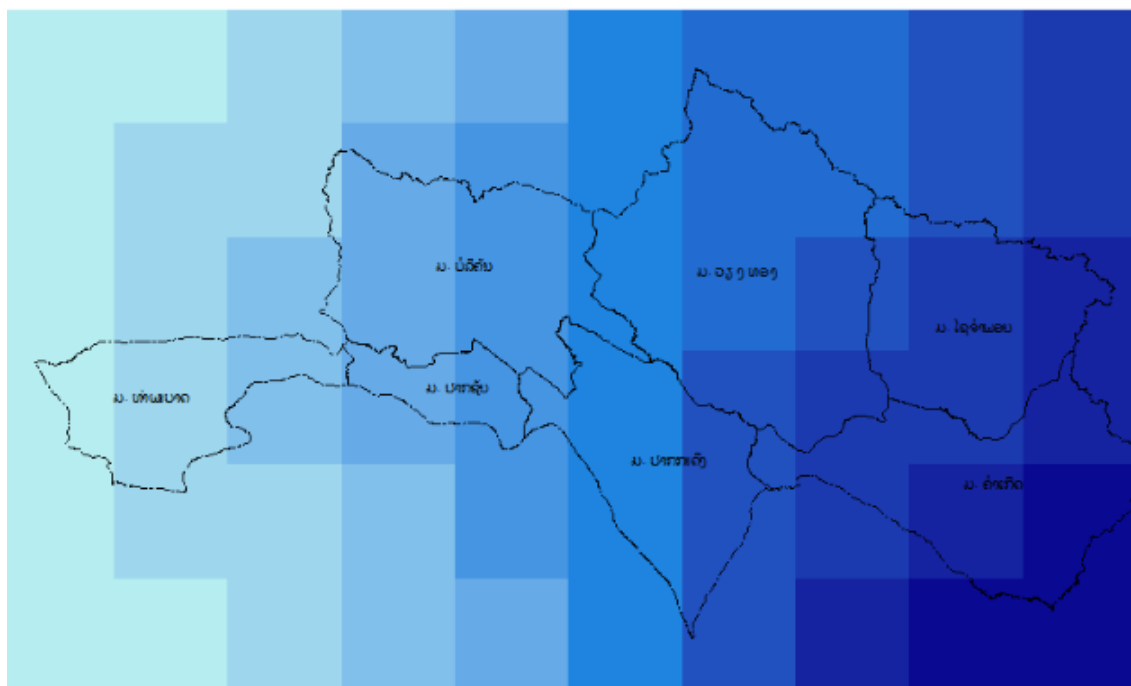

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

ມິລີແມັດ

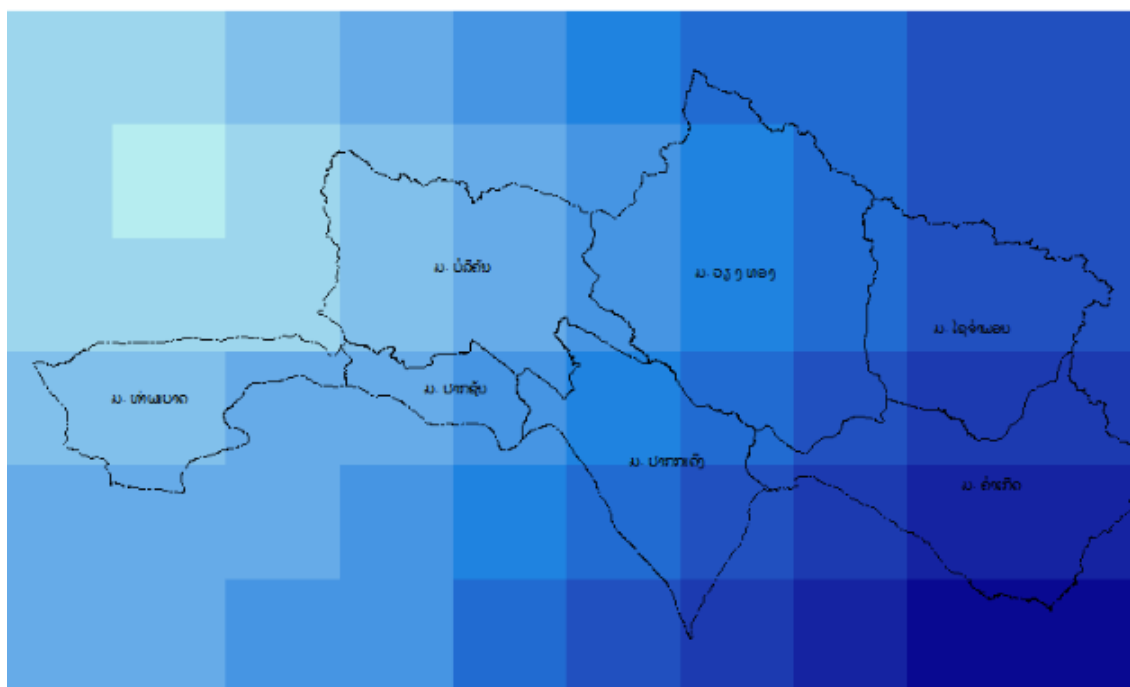
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 140-183,92 ມມ. ເມືອງ ຄຳເກີດ ແລະ ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 180-183,92 ມມ ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນ ເມືອງ ວຽງທອງ ແລະ ເມືອງ ປາກກະດິງ ປະມານ 150-165 ມມ. ແລະ ເມືອງ ປາກຊັນ, ເມືອງ ບໍລິຄັນ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 145-150 ມມ ແລະ ສຳລັບເມືອງ ທ່າເຊບາດ ເປັນ ເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນໜ້ອຍກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 135-140 ມມ.

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 140-183.92 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 9,08 ມມ). ເມືອງ ຄຳເກີດ ແລະ ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບ ການກະຈາຍຕົວປະລິມານຝົນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 180-195.36 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 10,70 ມມ). ຮອງລົງມາແມ່ນ ເມືອງ ວຽງທອງ ແລະ ເມືອງ ປາກກະດິງ ປະມານ 170-180 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 9,50 ມມ). ສຳລັບເມືອງ ທ່າເຮບາດ ເປັນ ເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນໜ້ອຍກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 145-150 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 7,07 ມມ).

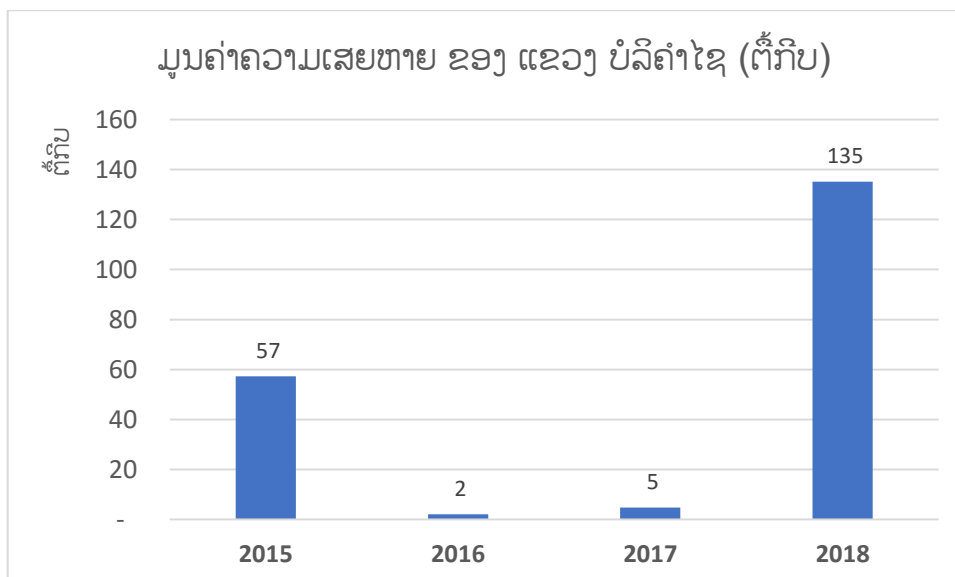
ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ລະຫວ່າງ 160-245.46 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 36,10 ມມ). ເມືອງ ຄຳເກີດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວ ເພີ່ມຂຶ້ນສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວປະລິມານຝົນ ຢູ່ ລະຫວ່າງ 220-245.46 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 51,97 ມມ). ຮອງລົງມາແມ່ນ ເມືອງ ປາກກະດິງ ປະມານ 180-220 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 44,34 ມມ). ສຳລັບເມືອງ ບໍລິຄັນ ເປັນ ເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 160-170 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 21,62 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍ ແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກ ສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ.

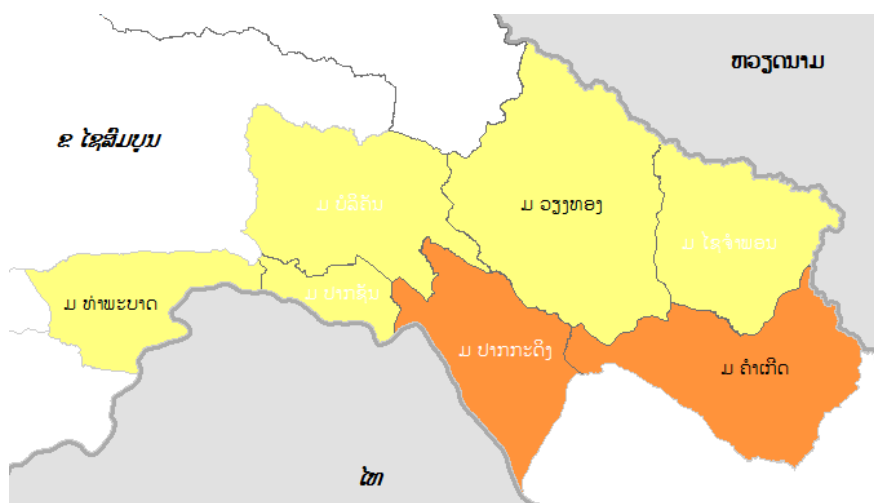
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2015-2018 (ຕື້ກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ ປີ 2015-2018 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ປີ 2018 ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍສູງສຸດ ຢູ່ທີ່ ປະມານ 135 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນປີ 2015 ແມ່ນມີຄ່າຄວາມເສຍຫາຍປະມານ 57 ຕື້ກີບ ແລະ ປີ 2017 ເສຍຫາຍປະມານ 5 ຕື້ກີບ. ສໍາລັບປີ 2016 ເປັນປີທີ່ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ຕໍ່າກວ່າສຸດ ຢູ່ທີ່ປະມານ 2 ຕື້ກີບ.

3.2.11.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

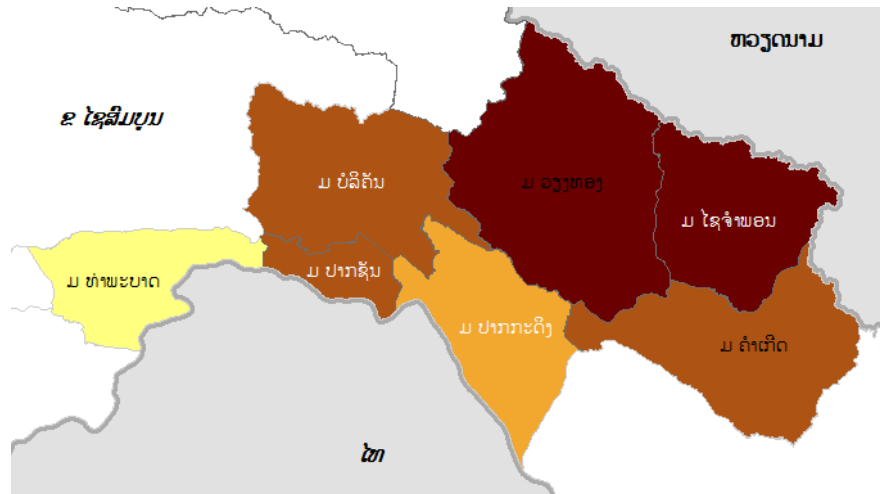

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ

ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ 2 ລະດັບ ຄື ລະດັບຕ່ຳ ຫຼາຍ ແລະ ລະດັບຕ່ຳ. ໃນນັ້ນເມືອງ ຄຳເກີດ ແລະ ເມືອງ ປາກກະດິງ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ໃນ ລະດັບຕ່ຳ. ສຳລັບເມືອງ ປາກຊັນ, ເມືອງວຽງທອງ, ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ, ເມືອງ ບໍລິຄັນ ແລະ ເມືອງ ທ່າພະບາດ ລະດັບ ຂອງການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນ ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

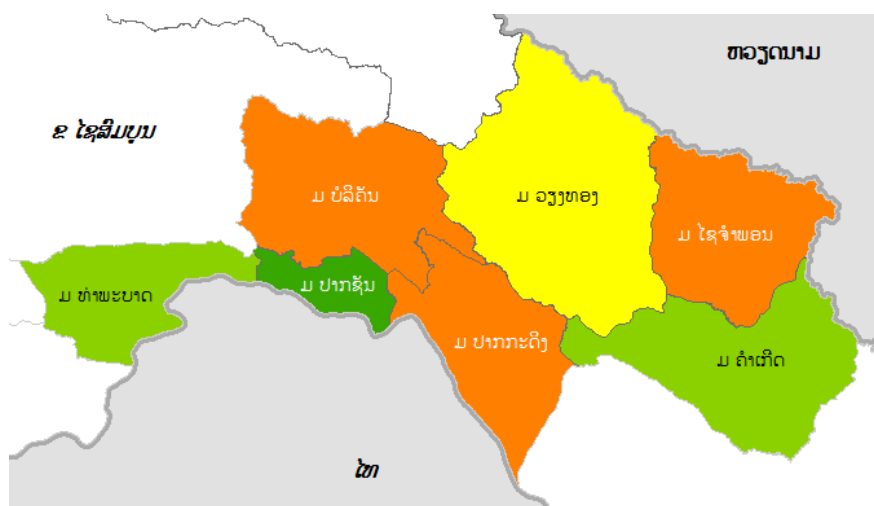

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ

ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນທຸກລະດັບ. ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ ແລະ ເມືອງ ວຽງທອງ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ຄຳເກີດ, ເມືອງ ປາກຊັນ, ແລະ ເມືອງ ບໍລິຄັນ ແມ່ນມີ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບປານກາງ. ເມືອງ ປາກກະດິງ ແມ່ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບຕ່ຳ. ສຳລັບ ເມືອງ ທ່າພະບາດ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ. ຊຶ່ງສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ ແມ່ນມາຈາກ ອັດຕາການເອື້ອຍອີງຂອງປະຊາກອນ ແລະ ເປີເຊັນ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ທີ່ສະອາດ ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

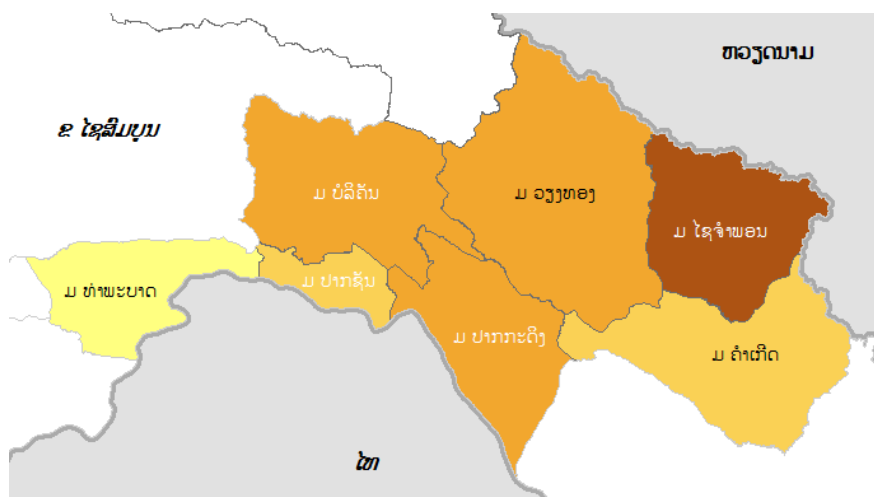

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ

ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າ ຫາ ສູງຫຼາຍ ຄື: ເມືອງ ປາກຊັນ ເປັນ ເມືອງ ທີ່ມີຄວາມສາມາດປັບຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບສູງຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງ ຄຳເກີດ ແລະ ເມືອງ ທ່າພະບາດ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດປັບຕົວຢູ່ໃນລະດັບສູງ. ເມືອງ ວຽງທອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີຄວາມສາມາດປັບຕົວຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່າ. ສຳລັບ ເມືອງ ປາກກະດິງ, ເມືອງ ບໍລິຄັນ ມີລະດັບຄວາມສາມາດປັບຕົວຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ. ໃນນີ້, ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງ ຄຳເກີດ ແລະ ເມືອງ ທ່າພະບາດ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ທີ່ສູງນັ້ນ ແມ່ນ ເປີເຊັນ ການເຂົ້າ ເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງ ລະດັບຄວາມຮູ້ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ນັບ ມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຮູບ 8-4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນ ມີຢູ່ ໃນລະດັບ ຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ສູງ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ໄຊຈຳພອນ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບ ຄວາມບອບບາງສູງ. ເມືອງ ວຽງທອງ, ເມືອງ ປາກກະດິງ ແລະ ເມືອງ ບໍລິຄັນ ມີຄວາມບອບບາງ ຢູ່ໃນ ລະດັບປານກາງ. ເມືອງ ຄຳເກີດ, ເມືອງ ປາກຊັນ ມີ ຄວາມບອບບາງຢູ່ລະດັບຕ່ຳ. ສຳລັບເມືອງ ທ່າພະບາດ ເປັນ ເມືອງທີ່ມີຄວາມບອບບາງຢູ່ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2.12 ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

3.2.12.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງຄຳມ່ວນ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງຄຳມ່ວນ ຕັ້ງຢູ່ພາກກາງ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢູ່ລະຫວ່າງເສັ້ນແວງທີ່ $104^{\circ}43'04''$ ຫາ $105^{\circ}45'12''$ ຕາເວັນອອກ ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ່ $17^{\circ}01'30''$ ຫາ $18^{\circ}12'30''$ ເໜືອ, ຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ 170 ແມັດ (ຢູ່ຈຸດເມືອງທ່າແຂກ), ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບແຂວງ ກວາງບຶງ, ແຂວງ ຫາຕຶງ, ແຂວງ ເງອານ ຂອງ ສ.ສ ຫວຽດນາມ, ມີຄວາມຍາວ 237 ກມ;
- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ແຂວງ ນະຄອນພະນົມ, ຣາສະອານາຈັກໄທ, ມີຄວາມຍາວ 153 ກມ;
- ທິດເໜືອ ຕິດກັບແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ມີຄວາມຍາວ 162 ກມ
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ມີຄວາມຍາວ 174 ກມ.

ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີ ຂົວມິດຕະພາບ ແຫ່ງທີ່ 3 ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ-ນະຄອນພະນົມ (ປະເທດ ໄທ) ອອກໃສ່ ເສັ້ນທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດເລກທີ 13 ຜ່ານແຕ່ ເໜືອຮອດໃຕ້ ແລະ ທາງເລກທີ 12 ເຊື່ອມຕໍ່ ຈາກທາງເລກ 13 ໄຕ້ ໄປຫາ ແຂວງ ກວາງບຶງ (ສສ ຫວຽດນາມ) ໂດຍຜ່ານຂົວມິດຕະພາບ 3 ທ່າແຂກ-ນະຄອນພະນົມ, ມີເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຈຳນວນ 02 ເຂດຄື: ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະທ່າແຂກ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະພູຊຽວ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂສະດວກສໍາລັບການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ; ມີພູມສັນຖານແບ່ງອອກເປັນ 03 ເຂດຄື: ເປັນເຂດທົ່ງພຽງ ມີເນື້ອທີ່ 7.538 ກມ^2 , ພູດອຍມີເນື້ອທີ່ 5.726 ກມ^2 ແລະ ເຂດພູພຽງມີເນື້ອທີ່ 3.051 ກມ^2 , ໃນນັ້ນ ມີເນື້ອທີ່ ທຳການຜະລິດ 62.930 ເຮັກຕາ ໃນປີ 2015 ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ 82.220 ຮຕ ແລະ ເນື້ອທີ່ປູກພືດ 12.720 ຮຕ ທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍດ້ານການຜະລິດ ກະສິກໍາ-ລ້ຽງສັດ, ການປູກພືດ ເປັນສິນຄ້າ, ປະຊາກອນ ຂອງ ແຂວງ ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຊົນເຜົ່າ ທີ່ມີມູນເຊື້ອດຸໝັ້ນ ແລະ ວັດທະນະທຳດັ້ງເດີມປະຈຳຊົນເຜົ່າຫຼາກຫຼາຍ.

ດ້ານພູມອາກາດມີ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ, ລະດູຝົນເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ເດືອນ ຕຸລາ, ລະດູແລ້ງເລີ່ມແຕ່ ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ເດືອນ ເມສາ, ອຸນຫະພູມແມ່ນແບ່ງເປັນ 02 ເຂດແຕກຕ່າງກັນ ຄື: ເຂດພູພຽງ ອຸນຫະພູມເຢັນ ແລະ ເຂດທົ່ງພຽງຈະມີອຸນຫະພູມຮ້ອນກວ່າ.

ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 16.315 ກມ^2 ກວມປະມານ 6,89% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ, ຊຶ່ງປະກອບ ມີ 10 ເມືອງ: ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ຫີນບູນ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ, ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ບົວລະພາ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ, ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແລະ ເມືອງ ຄູນຄຳ; ເມືອງ ທ່າແຂກ ເປັນເມືອງເທສະບານ ເປັນສູນກາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ. ມີຈຳນວນ ບ້ານທັງໝົດ 569 ບ້ານ, 2 ຈຸດສຸມ ແລະ ມີ 81.697 ຄົວເຮືອນ, ມີພົນລະເມືອງທັງໝົດ 415.899 ຄົນ, ຍິງ 210.950 ຄົນ (ຂໍ້ມູນປີ 2019), ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງພົນລະເມືອງ 26 ຄົນ/ກມ², ປະກອບມີ 10 ເຜົ່າໃຫຍ່

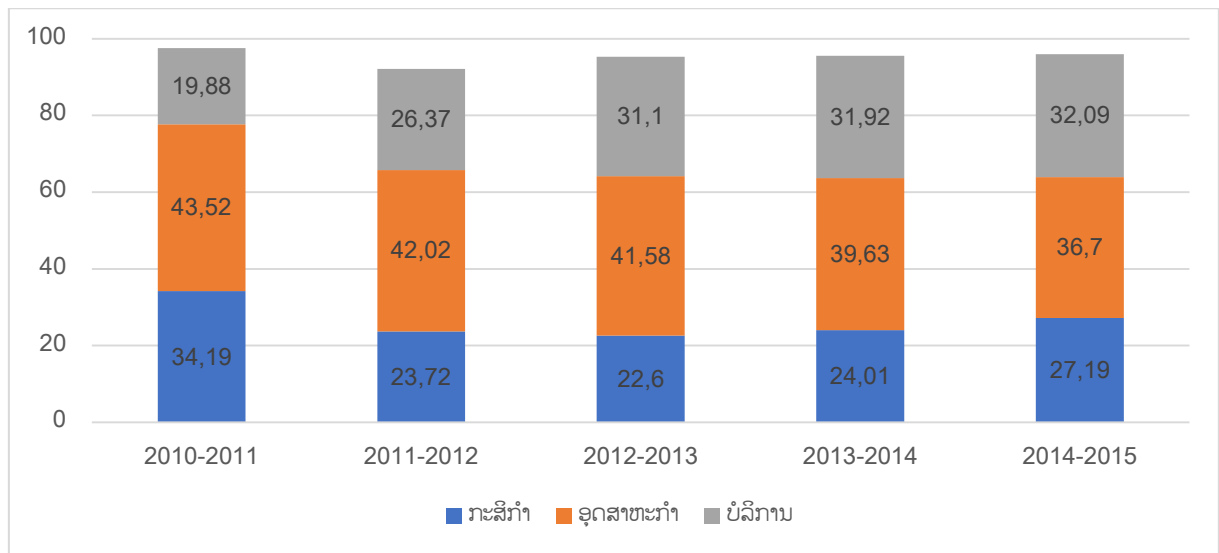
ຕາຕະລາງ 1 ຜົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ ປີ 2019

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈ/ນ ບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ຜົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ທ່າແຂກ	91	18.651	95.914	49.232
2.	ຫີນບູນ	100	9.667	52.371	27.036
3.	ຄູນຄຳ	22	4.827	23.075	12.142
4.	ໜອງບຶກ	55	8.997	51.733	26.941
5.	ເຊບັ້ງໄຟ	45	7.410	32.832	16.140
6.	ມະຫາໄຊ	67	7.050	37.821	18.826
7.	ຍົມມະລາດ	46	7.475	34.385	17.456
8.	ນາກາຍ	31	6.182	26.801	13.547
9.	ໄຊບົວທອງ	40	5.512	27.075	13.480
10.	ບົວລະພາ	72	5.926	33.892	16.150
	ລວມ	569	81.697	415.899	210.950

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະແນກພາຍໃນ ແຂວງຄຳມ່ວນ 2019 ແລະ ສຳລັບຕົວເລກເນື້ອທີ່ຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ ເອົາຕາມ ກົມແຜນທີ່, ກະຊວງພາຍໃນປີ

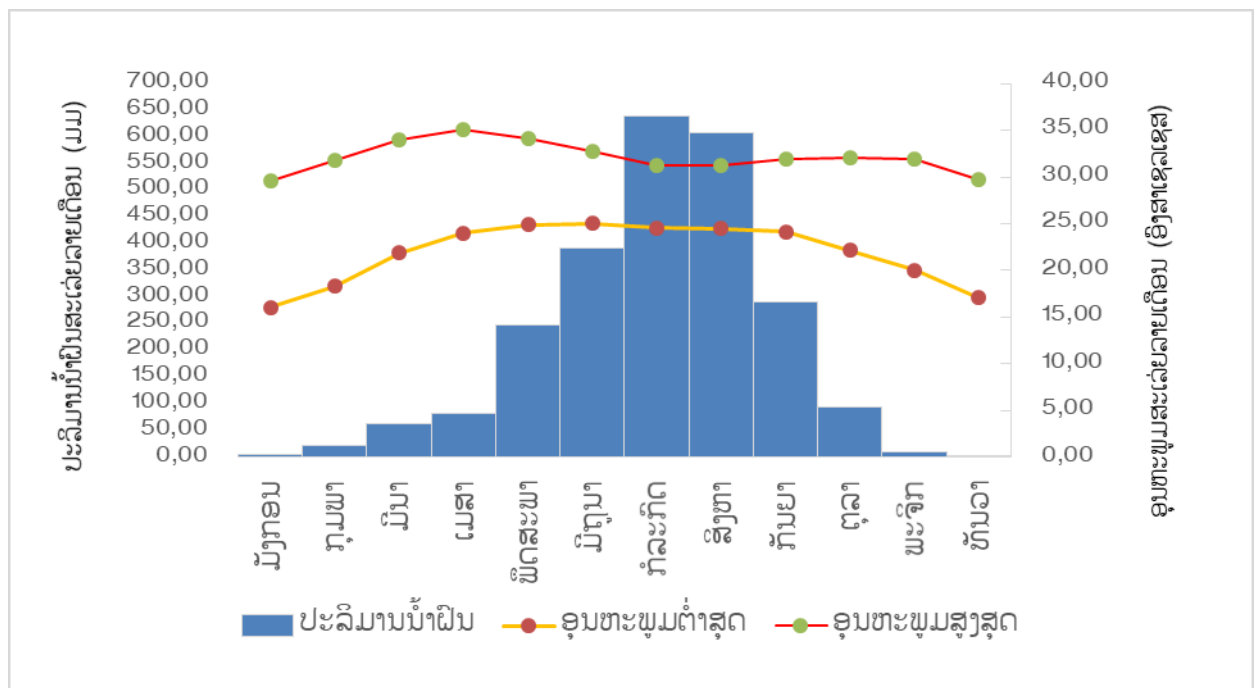
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ເສດຖະກິດຂອງແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນປັດໃຈຜູ້ຊີ້ນຳທີ່ອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາພ້ອມທັງ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ-ການລົງທຶນ, ການຜະລິດ-ບໍລິການ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ນອກຈາກນັ້ນ, ແຂວງຍັງມີທ່າແຮງ ປົ່ມຊ້ອນ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ຊີວະນາໆພັນທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ມີທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານເໝາະສົມ, ມີຜູ້ຊົນໂຄງລ່າງ ຮອງຮັບຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຂອງແຂວງມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ໃນນີ້ຂົງເຂດ ການບໍລິການ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 19,88 % ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 32,09% ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 43,52% ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 36,7% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ກະສິກຳ ຫລຸດລົງໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 34,19% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 27,19 % ໃນສົກປີ 2014-2015. ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະ 5 ປີແມ່ນ 8,5 % ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ບັນລຸໄດ້ 5.896,73 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 1,180 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.845 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງໄດ້ກຳນົດການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ 1.972,38 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍໄດ້ 1.697,75 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ຄຳມ່ວນ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018³²

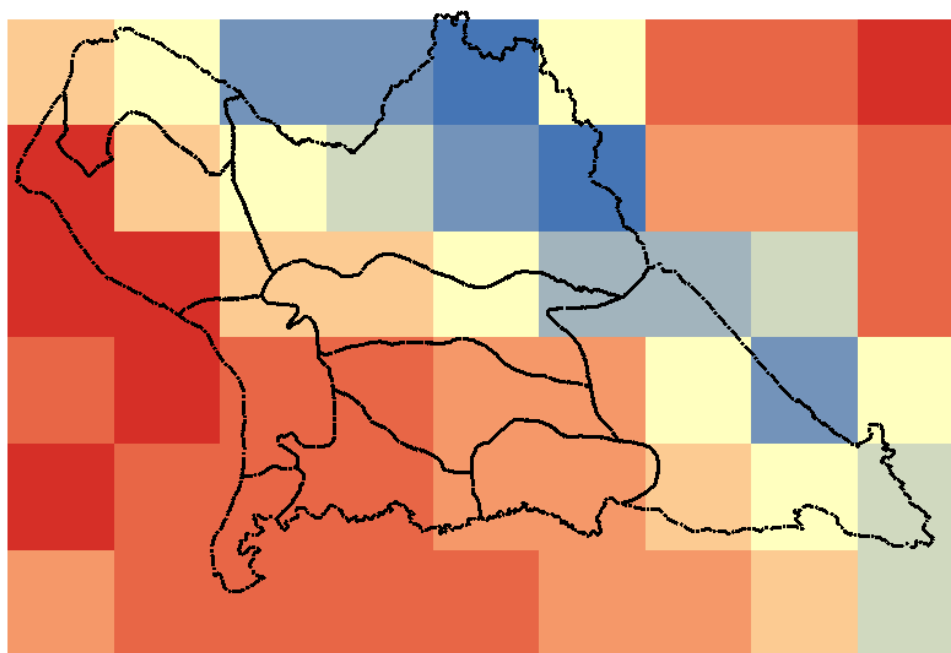
ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ, ໃນນັ້ນ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 638,5 ມມ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ມີປະລິມານ ຝົນ ລະ ເລ່ຍ 608,8 ມມ, ສຳລັບ ເດືອນ ທັນວາ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍຕໍ່າທີ່ສຸດ ປະມານ 3,3 ມມ. ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ.

³² ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

ສຳລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ ປະມານ 35,1 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ສິງຫາ ແລ້ວຄ່ອຍໆເພີ່ມຂຶ້ນຮອດເດືອນຕຸລາ, ໃນເດືອນ ທັນວາ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຊຶ່ງມີຄ່າຕໍ່າສຸດ ແມ່ນ 29,7 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໃນເດືອນ ມັງກອນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 16,1 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ມີຄ່າອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ ປະມານ 25 ອົງສາເຊລເຊສ.

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ. ສຳລັບ ປັດໃຈຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງ ການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບ ຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມ ອາກາດໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

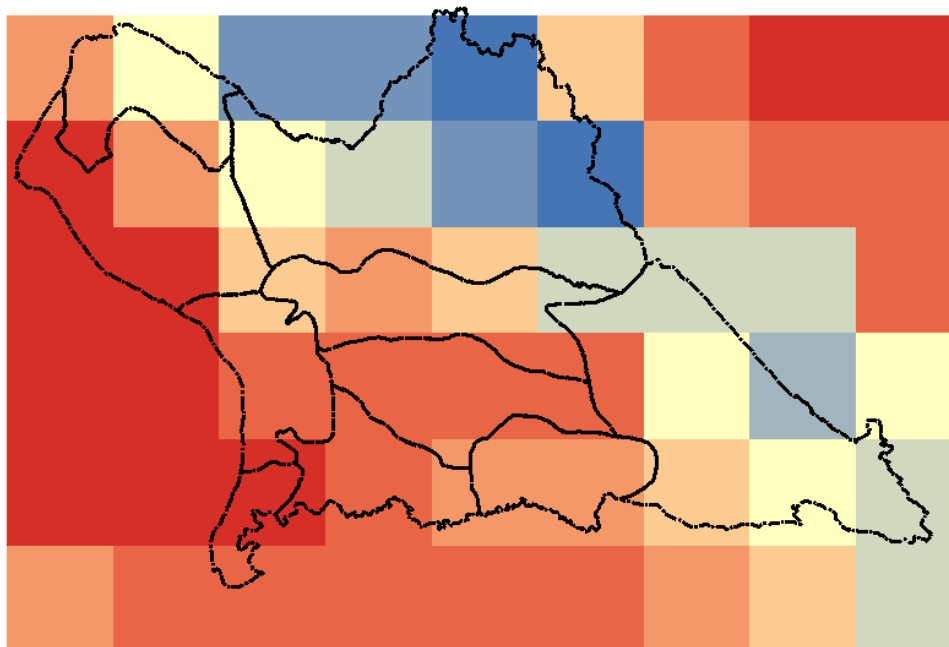
ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 4-1: ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18,5-22,36 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເຂດ ອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ປົວລະພາ ແລະ

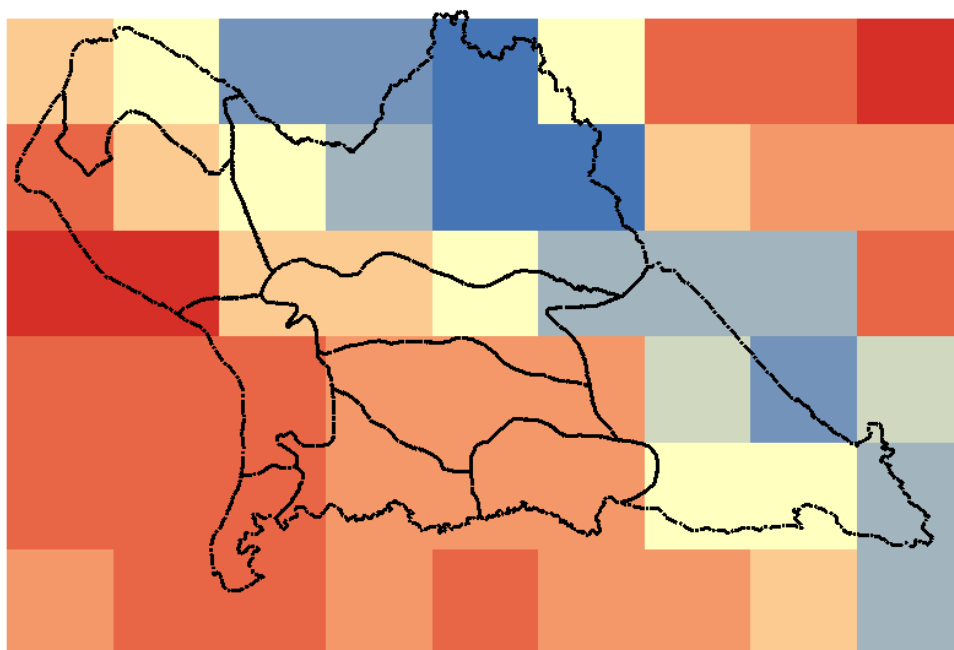
ເມືອງ ຍົມມະລາດ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 18,5-21,5 ອົງສາເຊລເຊສ, ສຳລັບເມືອງ ຫົນບຸນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 21-22,36 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

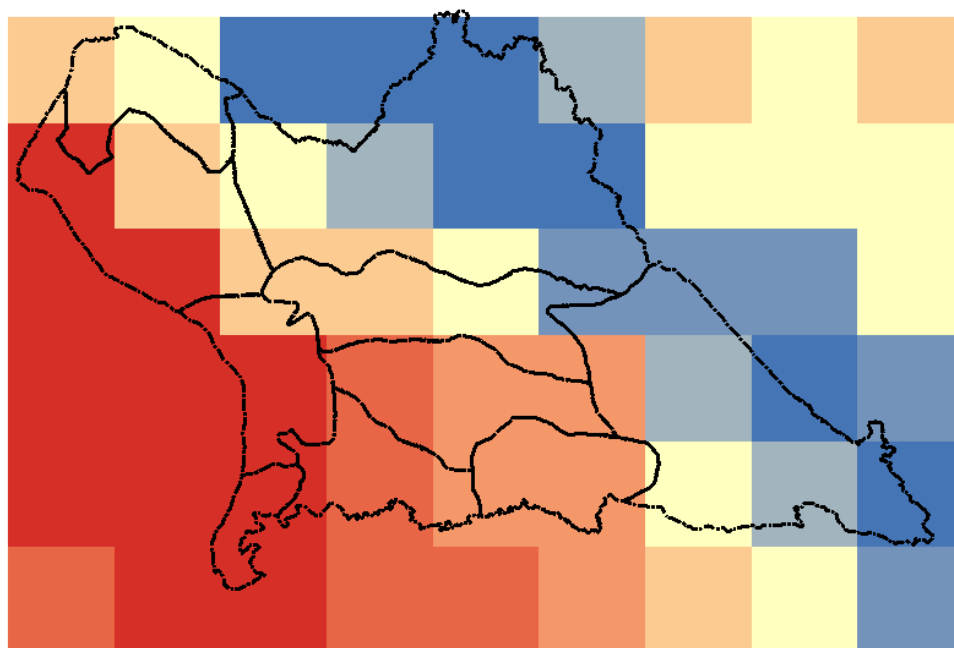
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 19,5-23,45 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,19 ອົງສາເຊລເຊສ). ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນ ອອກຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ບົວລະພາ ແລະ ເມືອງ ຍົມມະລາດ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 19,5-23 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,17 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງ ຫົນບຸນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 22,5-23,45 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,20 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 20-23.58 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,36 ອົງສາເຊລເຊສ). ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດເໜືອ ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເຂດ ອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ບົວລະພາ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ ແລະ ເມືອງ ຄູນຄຳ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 20-22,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,35 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງ ຫີນບູນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງສູງ ໃນລະຫວ່າງ 22,5-23,58 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,37 ອົງສາເຊລເຊສ).

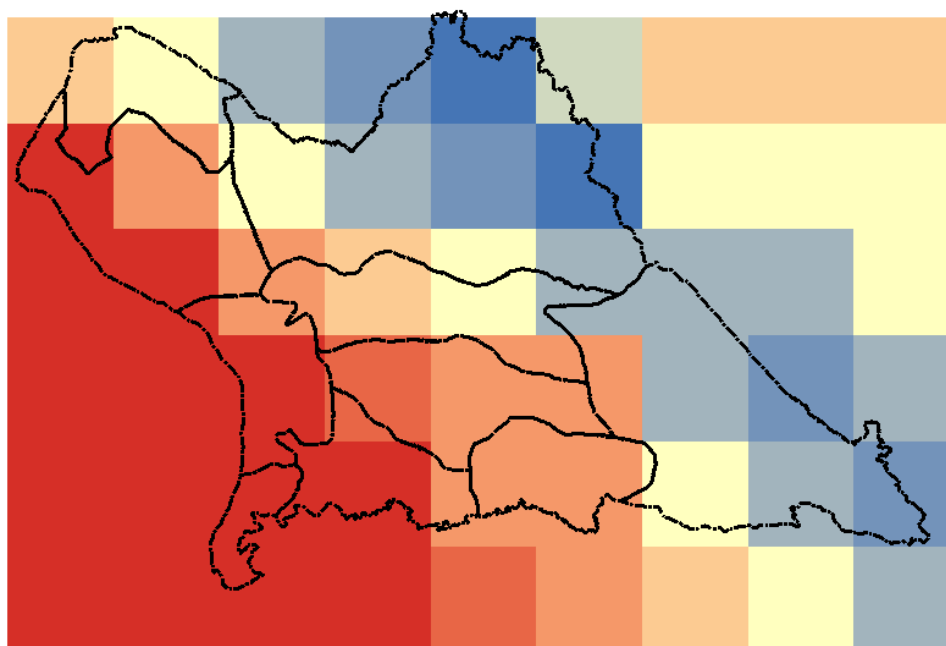

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

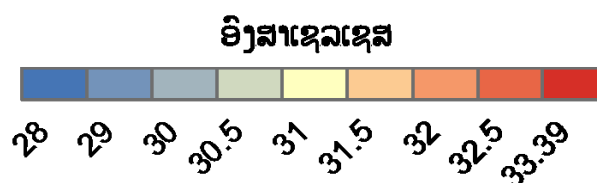
ອົງສາເຊລເຊສ

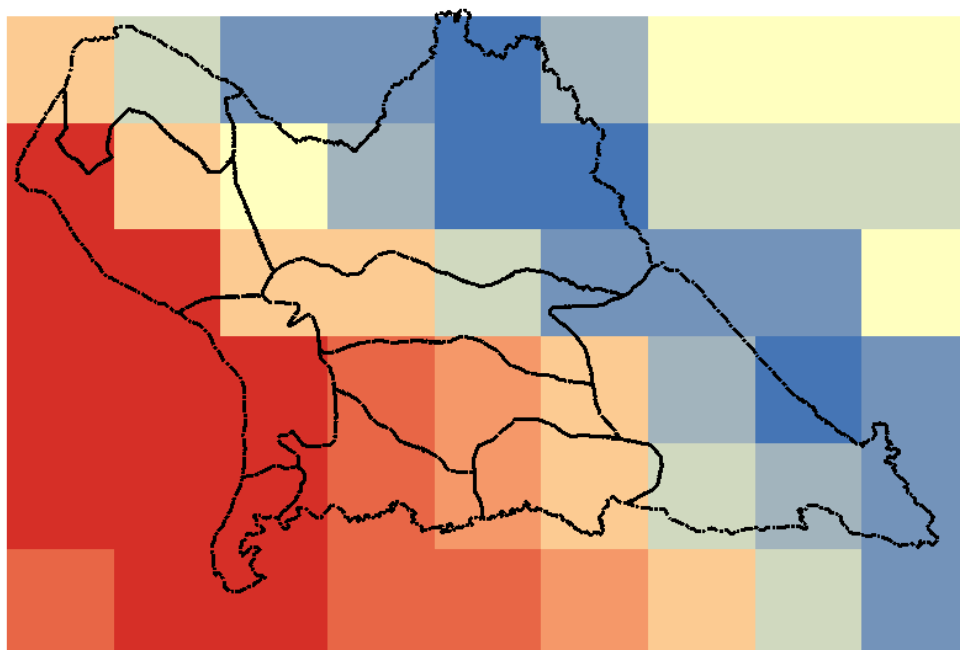
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 28-32,24 ອົງສາເຊລເຊສ. ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກ, ພາກກາງ ແລະ ທິດເໜືອ ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເຂດ ອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ປົວລະພາ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ ແລະ ເມືອງ ຄຸນຄຳ ມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 28-30 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບເຂດເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ຂອງແຂວງ ແລະ ທາງທິດ ໃຕ້ ໄດ້ແກ່ເມືອງ ຫີນບຸນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງສູງ ໃນລະຫວ່າງ 31,5-32,24 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

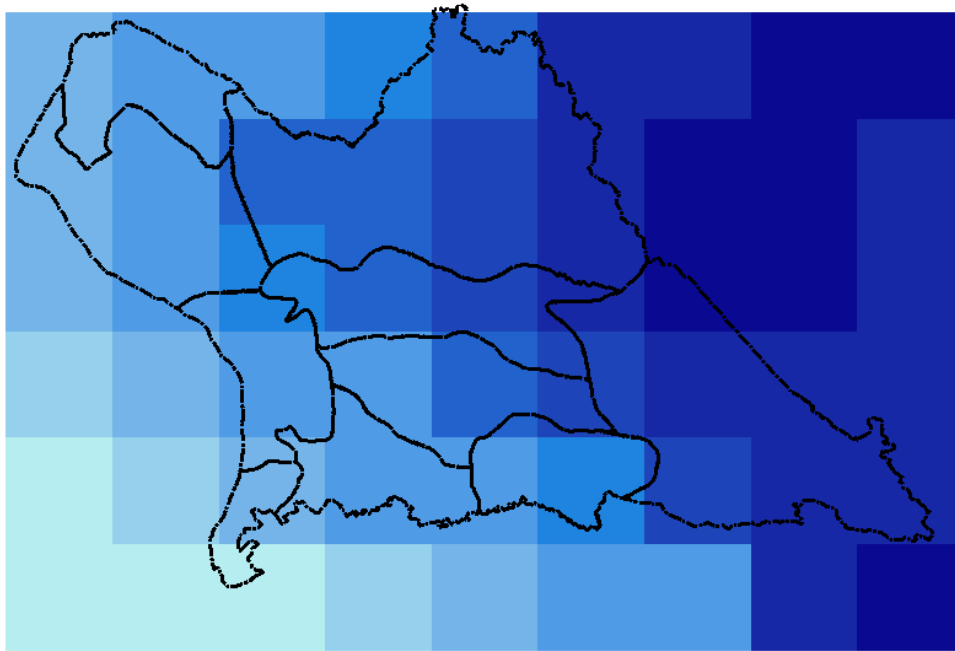
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 28-33,39 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,112 ອົງສາເຊລເຊສ). ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງ ຕາເວັນ ອອກ, ພາກກາງ ແລະ ທິດເໜືອ ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເຂດອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຢູ່ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ປົວລະຜາ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ ແລະ ເມືອງ ຄຸນຄຳ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 28-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,101 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເຂດເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງ ແຂວງ ແລະ ທາງ ທິດໃຕ້ ໄດ້ແກ່ເມືອງ ຫີນບູນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 32,5-33,39 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,120 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 29-33,66 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,380 ອົງສາເຊລເຊສ). ໂດຍລວມແລ້ວ ການ ປ່ຽນແປງອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍມີລັກສະນະ ຄ້າຍຄື (ຮູບທີ 5-2) ເຂດພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ທາງຕາເວັນ ອອກ, ພາກກາງ ແລະ ທິດເໜືອ ຂອງແຂວງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເຂດອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຢູ່ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ບົວລະຟາ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ ແລະ ເມືອງ ຄູນຄຳ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 29-32 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,364 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເຂດເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແລະ ທາງ ທິດ ໃຕ້ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ຫົນບູນ, ເມືອງ ໜອງບົກ ມີ ຄ່າອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 32-33,66 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,371 ອົງສາ ເຊລເຊສ).

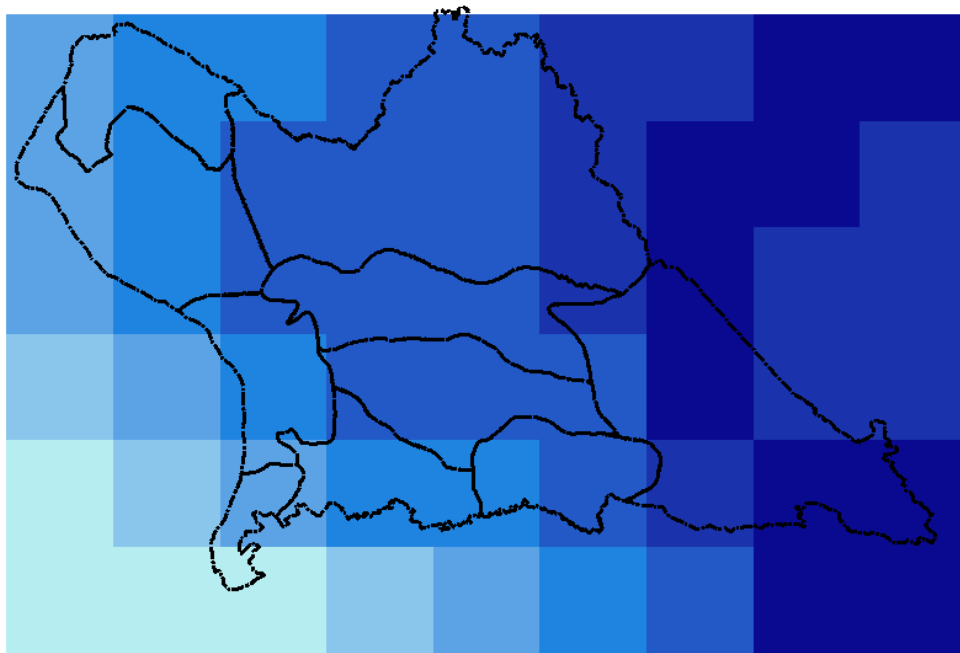

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

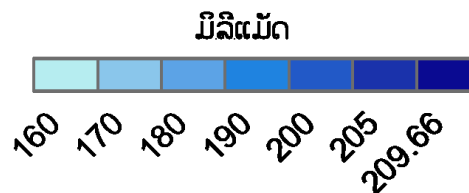
ມິລີແມັດ

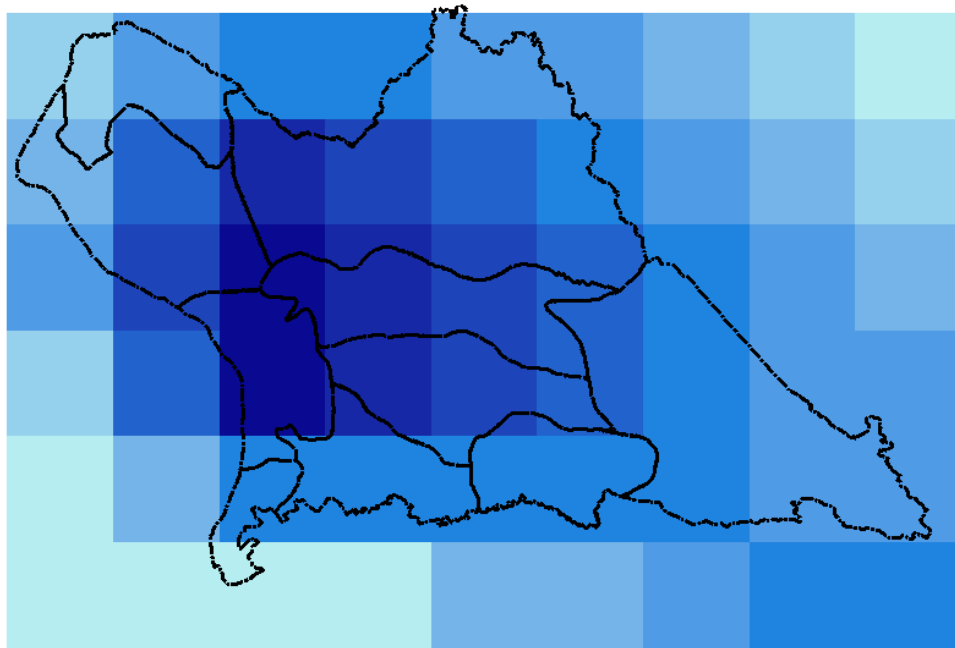
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 150-188,28 ມມ. ໃນນັ້ນ ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ແມ່ນມີການກະຈາຍຕົວສູງເປັນບໍລິເວນກວ້າງ ຢູ່ ເຂດພື້ນທີ່ ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ໄດ້ແກ່ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ປົວລະຜາ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ ຊຶ່ງມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ລະຫວ່າງ 180-188 ມມ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງ ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແມ່ນ 160-184 ມມ. ສຳລັບ 6 ຕົວເມືອງ ຄື: ເມືອງ ຄູນຄຳ, ເມືອງ ຫີນບູນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ໃນລະຫວ່າງ 160-170 ມມ.

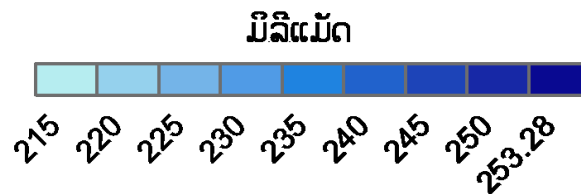
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 170-209,66 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 11,67 ມມ). ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ແມ່ນມີ ການກະຈາຍຕົວສູງເປັນບໍລິເວນກວ້າງ ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ພາກກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ, ໃນນັ້ນ ເມືອງ ບົວລະພາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ລະຫວ່າງ 190-209,66 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 17,65 ມມ), ເມືອງ ນາກາຍ ແມ່ນລະຫວ່າງ 180-200 ມມ ແລະ ເມືອງ ຍົມມະລາດ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ແມ່ນລະຫວ່າງ 180-190 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 12,64 ມມ). ກົງກັນຂາມ, ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ແມ່ນມີການກະຈາຍຕົວຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຢູ່ເຂດເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໃນ 5 ເມືອງ ຄື: ເມືອງ ຄຸນຄຳ, ເມືອງ ຫີນບູນ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ໜອງບົກ ແລະ ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 170-180 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 9,70 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

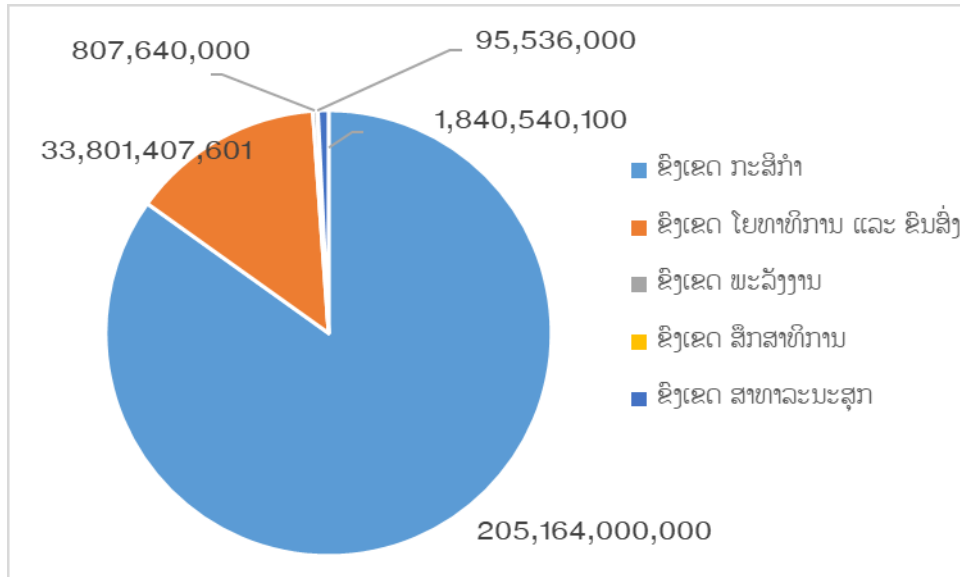

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 215-253,28 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 59,21 ມມ). ລັກສະນະການກະຈາຍຕົວ ຂອງປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ແມ່ນມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານພື້ນທີ່ ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ແລະ ພາກກາງຂອງແຂວງ ໂດຍສະເພາະຢູ່ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເຂດພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງເມືອງ ຫີນບູນ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ ແລະ ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ລະຫວ່າງ 225-253,28 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 63,80ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2018-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄຟຟ້າບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍ ຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2018 ໄດ້ເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ປະມານ 101.169.220.100 ກີບ ແລະ ປີ 2019 ແມ່ນ 140.539.903.601 ກີບ. ໃນນັ້ນ, ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ ຂົງເຂດກະສິກຳ (ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ, ຊົນລະປະທານ ແລະ ສັດລ້ຽງ) ແມ່ນມີປະມານ 205 ຕື້ກີບ, ຮອງລົງມາ ແມ່ນ

ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ລວມມູນຄ່າປະມານ 33 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ຂົງເຂດ ສາທາລະນະສຸກ ປະມານ 1.840 ຕື້ກີບ, ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແມ່ນ 807 ລ້ານ ກີບ ແລະ ຂົງເຂດ ສຶກສາທິການ ແມ່ນ 95 ລ້ານ ກີບ³³.

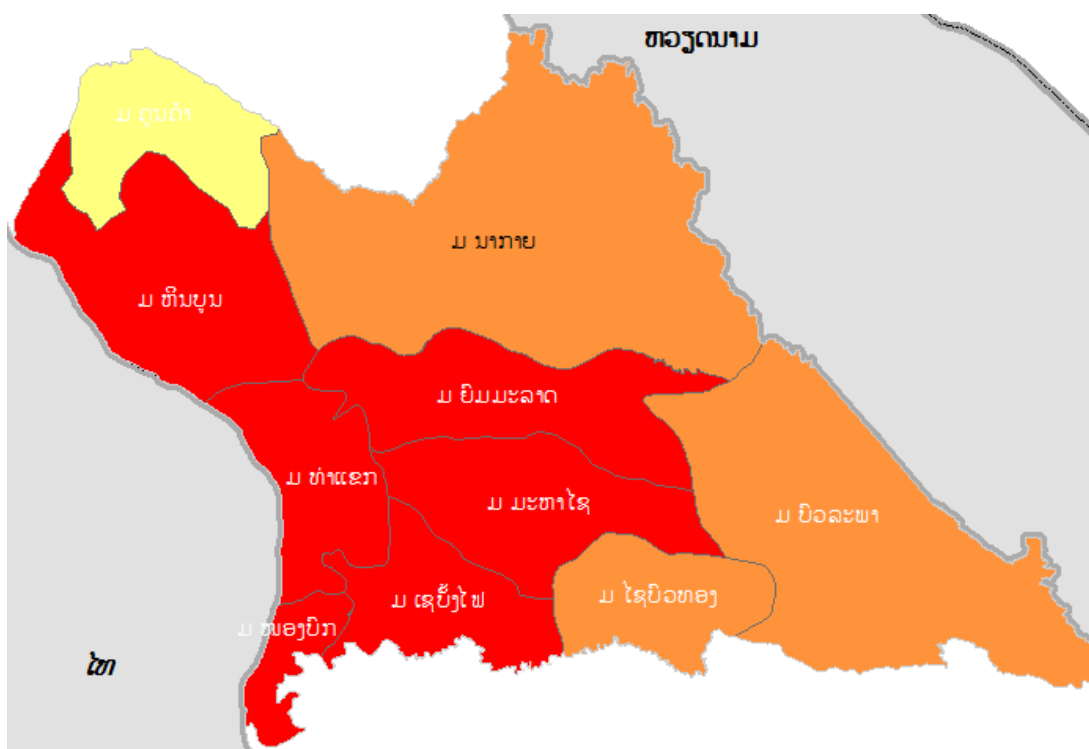
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2018-2019 (ກີບ)

³³ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.12.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄຳຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

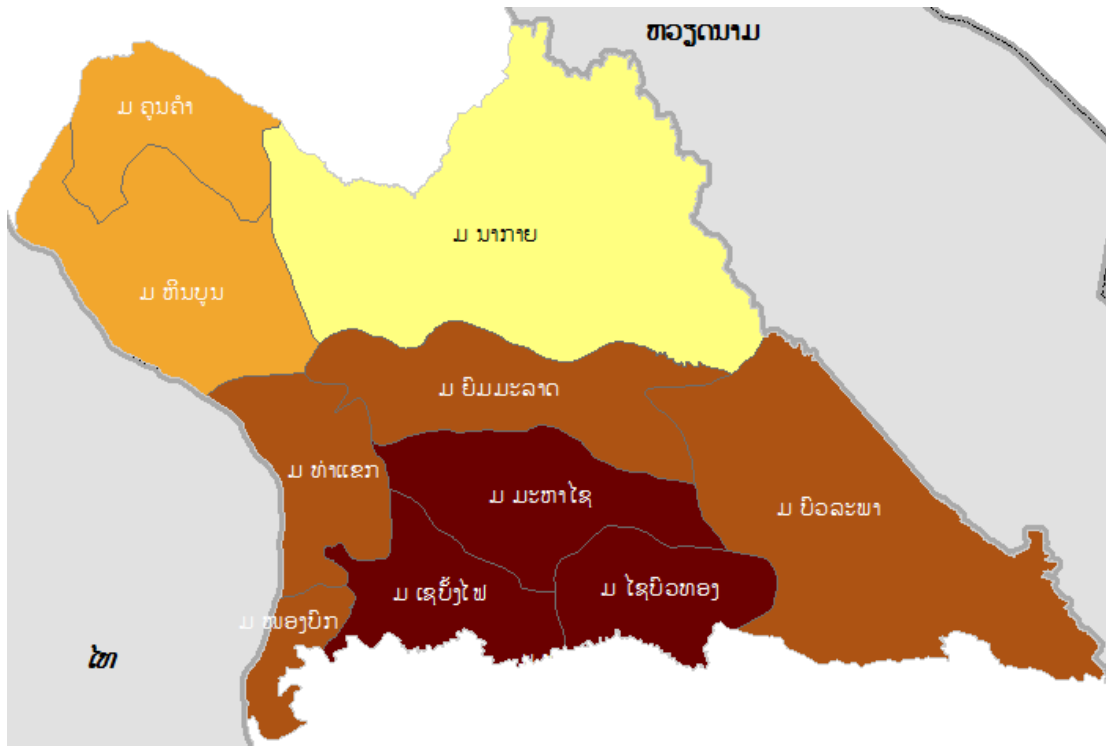

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ໃນນັ້ນມີ ຈຳນວນ 6 ເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດປານກາງ ຄື: ເມືອງ ຫົນບູນ, ເມືອງ ຍືມມະລາດ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ, ເມືອງ ໜອງບົກ ແລະ ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ. ສຳລັບ ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ບົວລະພາ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລະດັບຕໍ່າ. ສ່ວນເມືອງ ຄູນຄຳ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່າຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

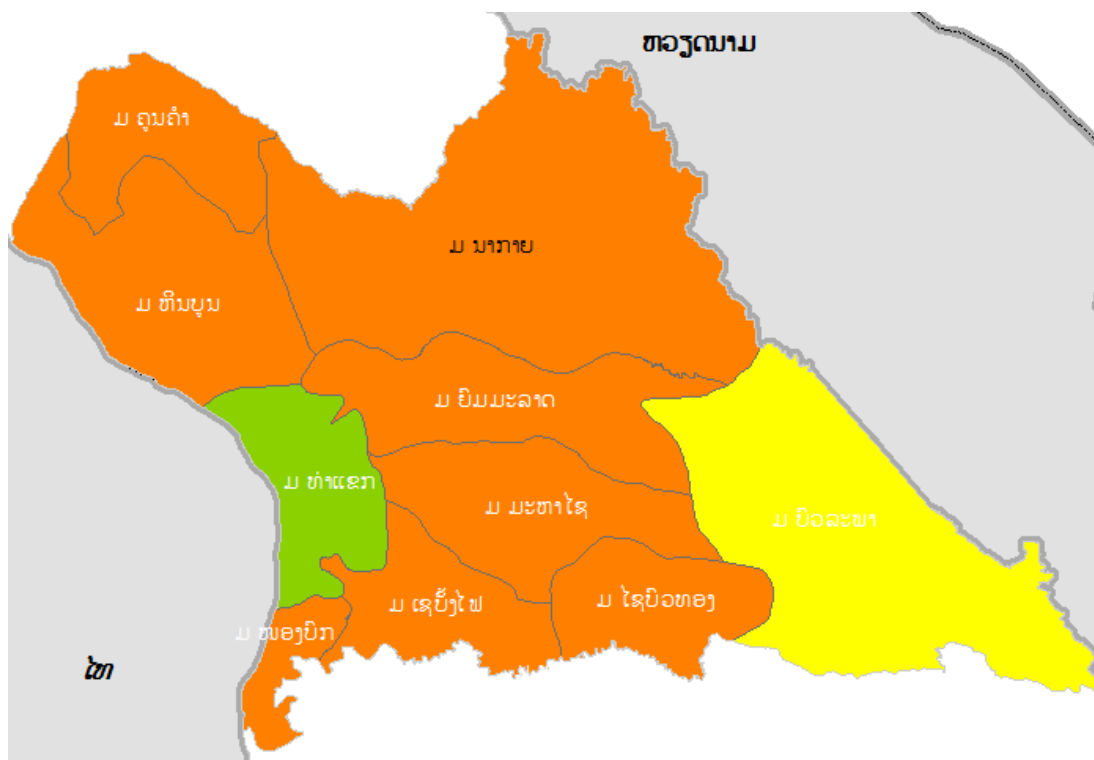

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ມະຫາໄຊ, ເມືອງ ໄຊບັ້ງໄຟ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ. ສ່ວນເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ທ່າແຂກ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ ແລະ ເມືອງ ບົວລະພາ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ. ສຳລັບ ເມືອງຄຸນຄຳ ແລະ ເມືອງ ຫົນບູນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ລະດັບປານກາງ ແລະ ເມືອງ ນາກາຍ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

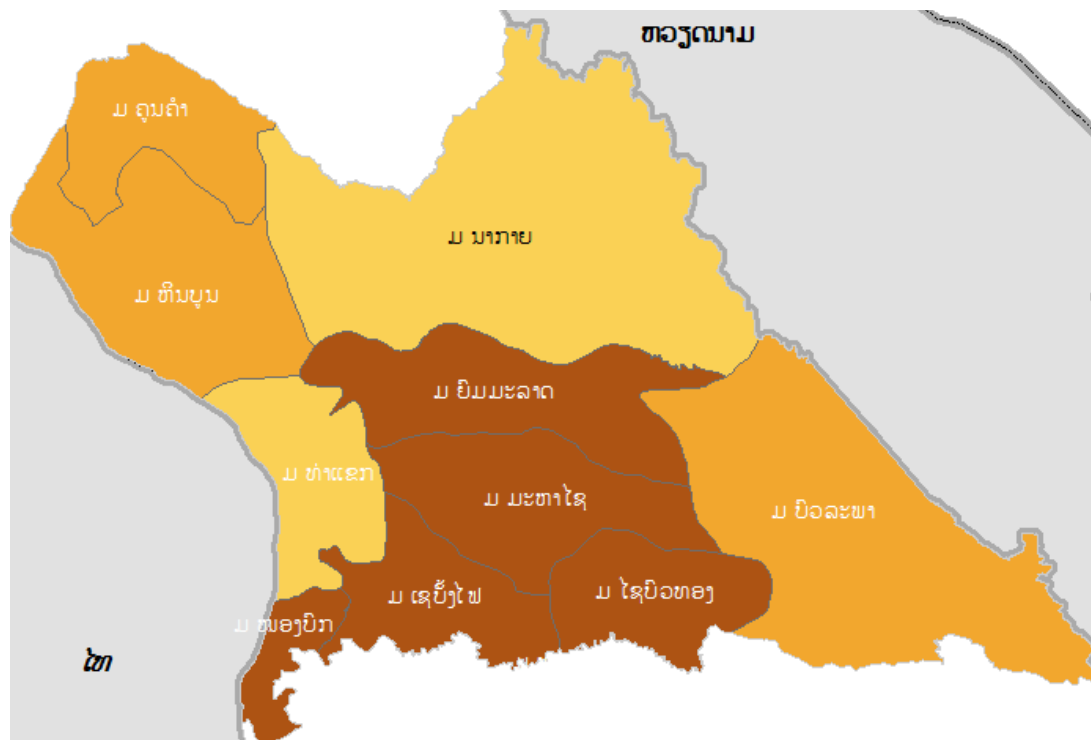

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງ ຄື. ໃນນັ້ນ ມີ 8 ເມືອງມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕ່ຳ ຄື: ເມືອງ ຄູນຄຳ, ເມືອງ ຫົນບຸນ, ເມືອງ ນາກາຍ, ເມືອງ ຍົມມະລາດ, ເມືອງ ໜອງບົກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ, ເມືອງ ໄຊບົວທອງ. ສຳລັບ ເມືອງ ບົວລະພາ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ລະດັບ ປານກາງ ແລະ ເມືອງ ຫ່າແຂກ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ລະດັບສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ຄຳມ່ວນ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ດ້ານກະສິກຳ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນໆ. ໃນນີ້ ມີຫຼາຍຕົວເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່າ ຫາ ສູງ, ໃນນັ້ນມີ ຈຳນວນ 5 ເມືອງຄື: ເມືອງ ຍົມມະລາດ, ເມືອງ ມະຫາໄຊ, ເມືອງ ຫົງວິກ, ເມືອງ ເຊບັ້ງໄຟ ແລະ ເມືອງ ໄຊບົວທອງ ມີລະດັບຄວາມບອບບາງສູງ, ສຳລັບເມືອງ ຄຸນຄຳ, ເມືອງ ຫົນບຸນ ແລະ ເມືອງ ບົວລະພາ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງປານກາງ ແລະ ເມືອງ ນາກາຍ ແລະ ເມືອງ ຫໍາແຂກ ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງຕໍ່າ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.13 ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

3.2.13.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

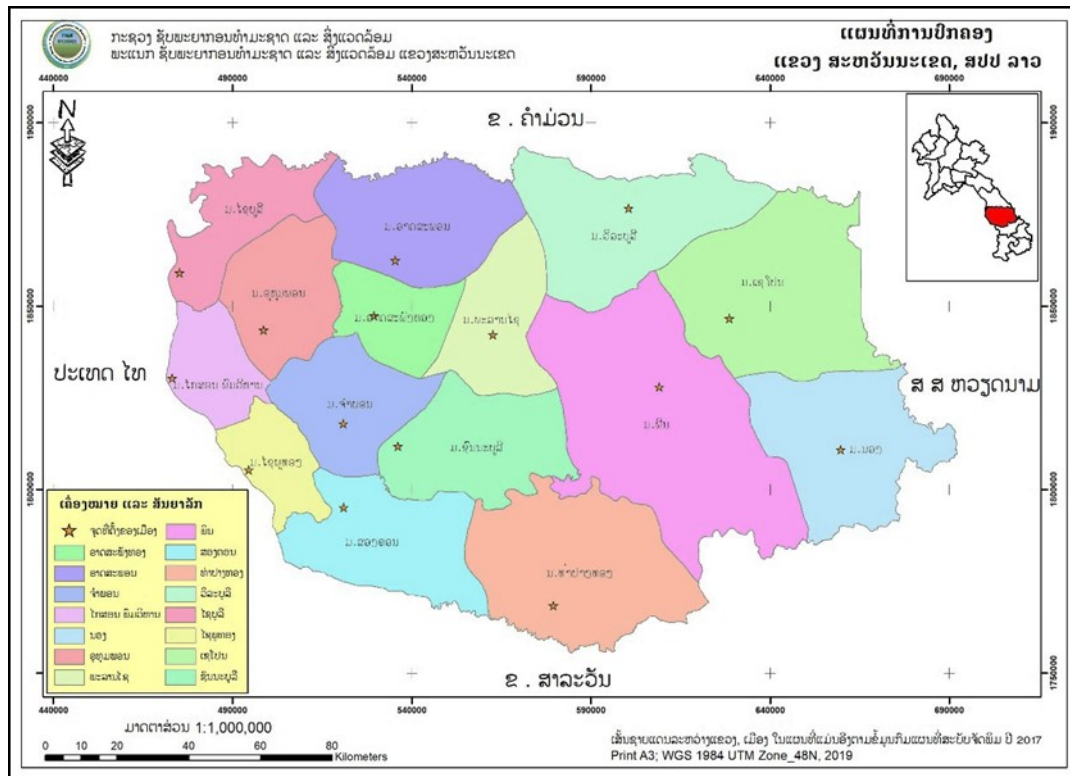
ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຕັ້ງຢູ່ພາກກາງຕອນໃຕ້ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນປະມານ 469 ກມ, ນອນຢູ່ໃນເສັ້ນແວງທີ 105° 46' 48''E ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ 16° 32' 24''N ມີເນື້ອທີ່ 2.177.400 ເຮັກຕາ, ມີຊາຍແດນຕິດກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ຣາຊະອານາຈັກໄທ ມີຄວາມຍາວ 152 ກິໂລແມັດ.
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບແຂວງ ສາລະວັນ ມີຄວາມຍາວ 259 ກິໂລແມັດ;
- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ສ.ສ ຫວຽດນາມ ມີຄວາມຍາວ 122 ກິໂລແມັດ;
- ທິດເໜືອຕິດກັບແຂວງ ຄຳມ່ວນ ມີຄວາມຍາວ 314 ກິໂລແມັດ;

ພູມສັນຖານຂອງແຂວງ ໄດ້ແບ່ງເປັນສອງເຂດໃຫຍ່ຄື: ເຂດທີ່ງຽງກວມເຖິງ 59% ແລະ ເຂດພູດອຍ ກວມ 41% (ແບ່ງຕາມລະດັບສູງຈາກໜ້ານ້ຳທະເລ). ພູມອາກາດແບ່ງອອກເປັນ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ. ລະດູແລ້ງ ເລີ່ມແຕ່ ຕຸລາ ຫາ ເມສາ. ລະດູຝົນແມ່ນເລີ່ມແຕ່ ພຶດສະພາ ຫາ ຕຸລາ. ໃນຊ່ວງ ໄລຍະ 20 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ (2000-2019) ທົ່ວແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ 1.575,1 ມມ, ອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍ 26,5°C ,ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ 18,5°C ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ 34,9°C. ທົ່ວແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ມີເນື້ອທີ່ດິນອະນຸລັກ 1.284.277 ເຮັກຕາ, ເທົ່າກັບ 58,98% ແລະ ມີເນື້ອທີ່ດິນ ເພື່ອນຳໃຊ້ ທັງໝົດ 893.122 ເຮັກຕາ 41,02% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວແຂວງ.

ເຂດທີ່ງຽງ ຂອງແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ລວມມີ 9 ເມືອງ ແລະ 01 ນະຄອນ ຄື: ເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ, ເມືອງ ສອງຄອນ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ຊົນນະບູລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພິມວິຫານ, ເປັນເຂດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍ ເຂົ້າ ປາອາຫານ ເປັນແຫຼ່ງການຜະລິດເຂົ້າ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ ແລະ ລ້ຽງສັດ (ສັດປີກ, ສັດໃຫຍ່ ແລະ ປາ), ຊຶ່ງມີຄວາມສູງ ຈາກ ລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລແຕ່ 140 ຫາ 200 ແມັດ, ມີເນື້ອທີ່ 1.053.903 ເຮັກຕາ. ສຳລັບ ເຂດພູດອຍ ຂອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ກວມເອົາ 05 ເມືອງຄື: ເມືອງ ນອງ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ວິລະບູລີ, ເມືອງ ຝົນ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ເຂດນີ້ເປັນເຂດ ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຊີວະນາໆພັນ, ໃຫ້ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ, ເປັນແຫຼ່ງ ກຳເນີດຕົ້ນນ້ຳ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ເຂດທີ່ງຽງ ເໝາະແກ່ການປູກພືດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການປູກພືດອາຍຸສັ້ນ, ອາຍຸຍາວ, ພືດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດປະເພດຕ່າງໆ, ຊຶ່ງມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ ແຕ່ 200 ແມັດຂຶ້ນໄປ, ມີເນື້ອທີ່ 1.123.497 ເຮັກຕາ. ທົ່ວແຂວງມີຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ 1.024 ບ້ານ, 184.086 ຄົວເຮືອນ, ພົນລະເມືອງ 1.022.197 ຄົນ, ຍິງ 515.724 ຄົນ, ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພົນລະເມືອງໃນລະດັບ 1.7% ຕໍ່ປີ, ຄວາມໜ້າ ແໜ້ນສະເລ່ຍຂອງພົນລະເມືອງ 47 ຄົນ/ກມ ມີ 09 ເຜົ່າທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນຄື: ເຜົ່າລາວ, ເຜົ່າຜູ້ໄທ, ເຜົ່າມະກອງ, ເຜົ່າ

ກະຕາງ, ເຜົ່າຕາໂອ້ຍ, ເຜົ່າສວຍ, ເຜົ່າຕຣີ, ເຜົ່າບຣູ ແລະ ເຜົ່າປະໂກະ. ນອກນີ້ຍັງມີເຜົ່າອື່ນໆ ທີ່ຍົກຍ້າຍລົງມາ ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເຊັ່ນ: ເຜົ່າໄຕ, ເຜົ່າໄທເໜືອ, ກຶມມຸ, ຢູນ, ໂອຍ ແລະ ເຜົ່າຝ່ອງ ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ມີ ອາຊີບ ກະສິກຳ ກວມ 87%, ການບໍລິການ 5%, ອຸດສາຫະກຳ 6,99% ແລະ ອາຊີບອື່ນໆ. ທົ່ວແຂວງມີບ້ານ ທຸກຍາກ 94 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 9,50% ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ, ມີຄອບຄົວທຸກຍາກ 7.048 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 3,82% ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດ, ຄອບຄົວທີ່ຝົ່ນທຸກ 177.038 ຄອບຄົວ, ເທົ່າກັບ 96,17%, ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດ, ມີບ້ານວັດທະນະທຳ 800 ບ້ານກວມ 78,1% ຂອງຈຳນວນບ້ານໃນທົ່ວແຂວງ.

ຮູບທີ 1 : ແຜນທີ່ ການປົກຄອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

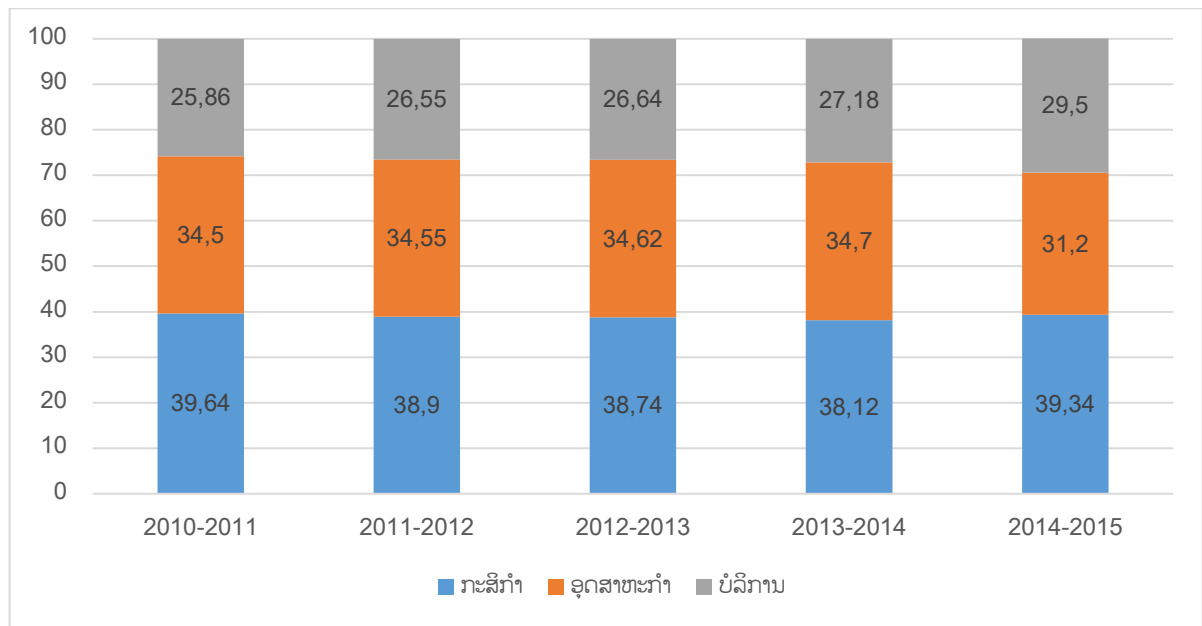
ຕາຕະລາງ 1: ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1	ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ	67	126.190	64.542
2	ອຸທຸຟອນ	70	95.684	47.942
3	ອາດສະຟັງທອງ	40	48.885	24.871
4	ຟິນ	100	65.729	33.371
5	ເຊໂປນ	88	59.077	29.875
6	ນອງ	69	32.814	15.976
7	ທ່າປາງທອງ	42	44.685	21.980
8	ສອງຄອນ	95	100.477	50.107
9	ຈຳພອນ	101	117.292	60.145
10	ຊົນນະບູລີ	62	66.602	33.370
11	ໄຊບູລີ	54	66.365	32.911
12	ວິລະບູລີ	72	41.396	20.663
13	ອາດສະພອນ	70	65.519	33.276
14	ໄຊພູທອງ	40	48.748	25.092
15	ພະລານໄຊ	54	42.734	21.603
ລວມທັງໝົດ		1.024	1.022.197	515.724

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະແນກພາຍໃນ ປີ 2019)

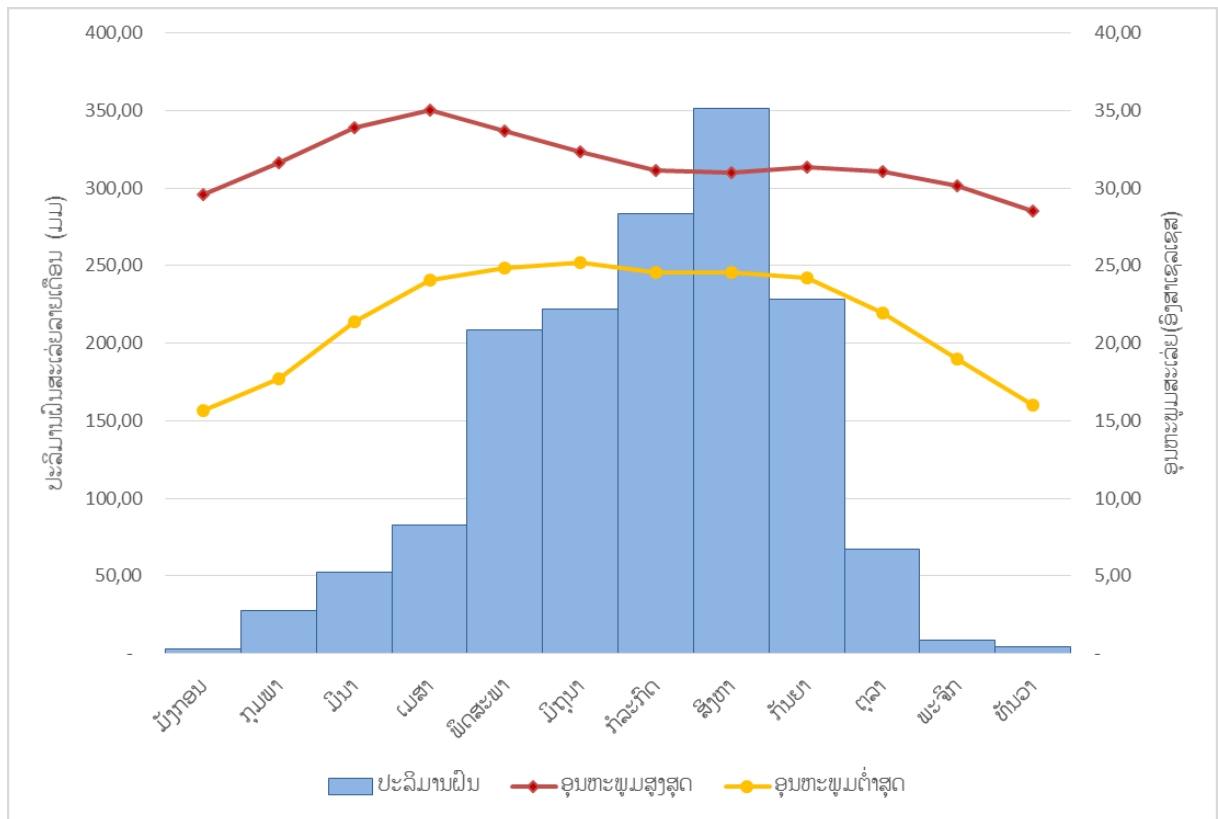
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ແມ່ນມີ ຂົງເຂດ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ. ຂົງເຂດກະສິກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ຈາກ 39,8% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 38,12% ໃນ ສົກປີ 2014-2015. ສຳລັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 34,45% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 34,7% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 25,75% ມາເປັນ 27,18% ໃນ ສົກປີ 2014-2015.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

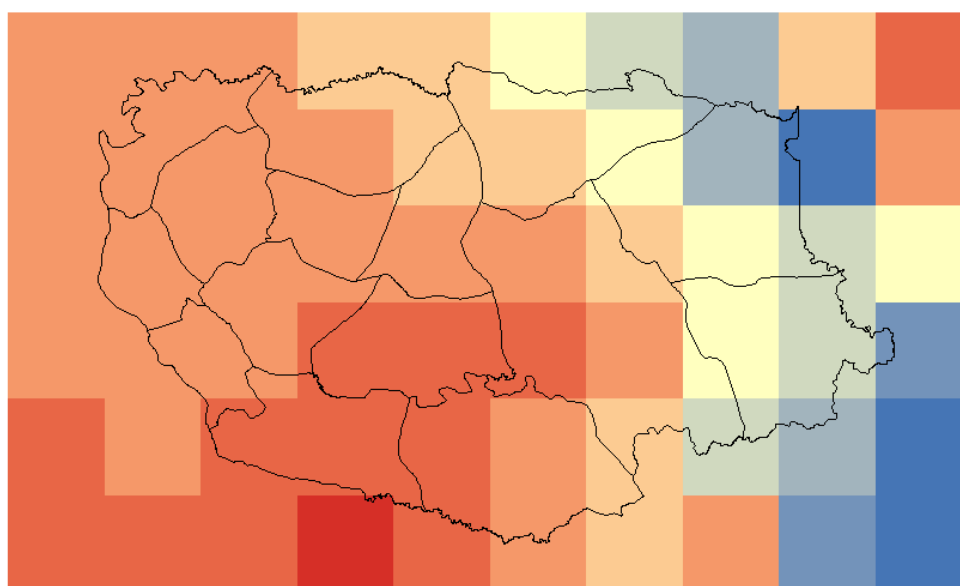
ຮູບທີ 3 ແຜນຜາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 1989-2018³⁴

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ຕຸລາ, ໃນນັ້ນ ເດືອນ ກໍລະກົດ ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 283,7 ມມ ແລະ ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ປະມານ 351,1 ມມ. ສຳລັບ ເດືອນ ມັງກອນ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 2,9 ມມ). ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ເມສາ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 35 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນທັນວາ ແມ່ນ ປະມານ 28,6 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງ ສຸດ ຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ (ປະມານ 25,2 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນ ມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 15,7 ອົງສາເຊລເຊສ).

³⁴ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນິຍົມ ສະຫວັນນະເຂດ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ. ສຳລັບ ປັດໃຈຂອງສະພາບພູມ ອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງ ການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດ ທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມ ອາກາດໃນອະນາຄົດ ຢູ່ ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

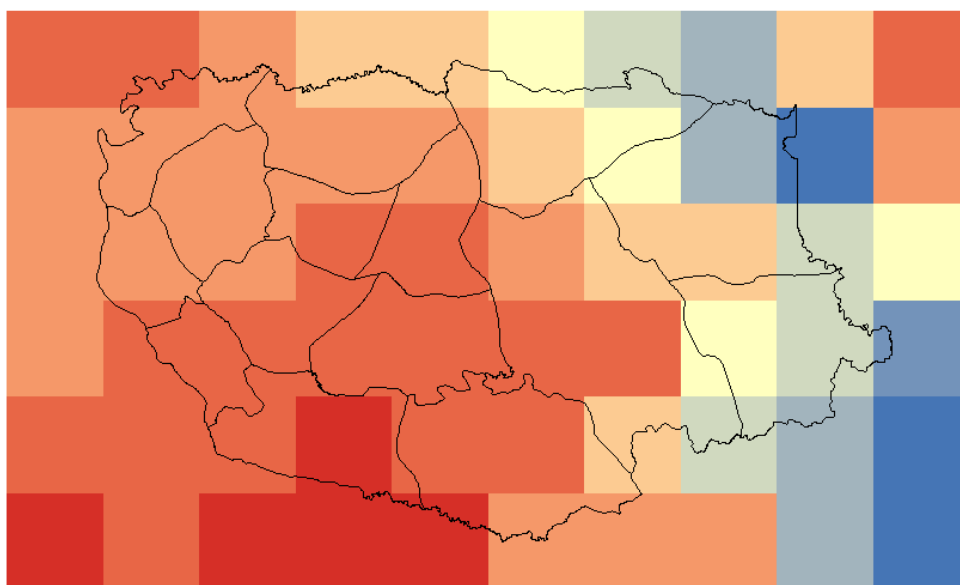

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 19-22,5 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ເຂດພື້ນທີ່ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າ ທີ່ສຸດ ແມ່ນຢູ່ເຂດເບື້ອງຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ ຕິດກັບປະເທດຫວຽດນາມ ໄດ້ແກ່ ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ນອງ ແລະ ເມືອງ ວິລະບູລີ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 19-21,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເຂດຕອນ ກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ແລະ ຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ ຂອງແຂວງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງ ສູງ ເປັນ ບໍລິເວນກວ້າງ ແລະ ສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆພາຍໃນແຂວງ, ໃນນັ້ນ ມີເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ໄຊທຸທອງ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພົມວິຫານ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 21,5-22 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງ ເມືອງ

ຊົນບຸລີ, ເມືອງ ສອງຄອນ, ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ແລະ ເມືອງ ພິນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດ ສູງກວ່າເຂດພື້ນທີ່ເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 21,5-22,58 ອົງສາເຊລເຊສ.

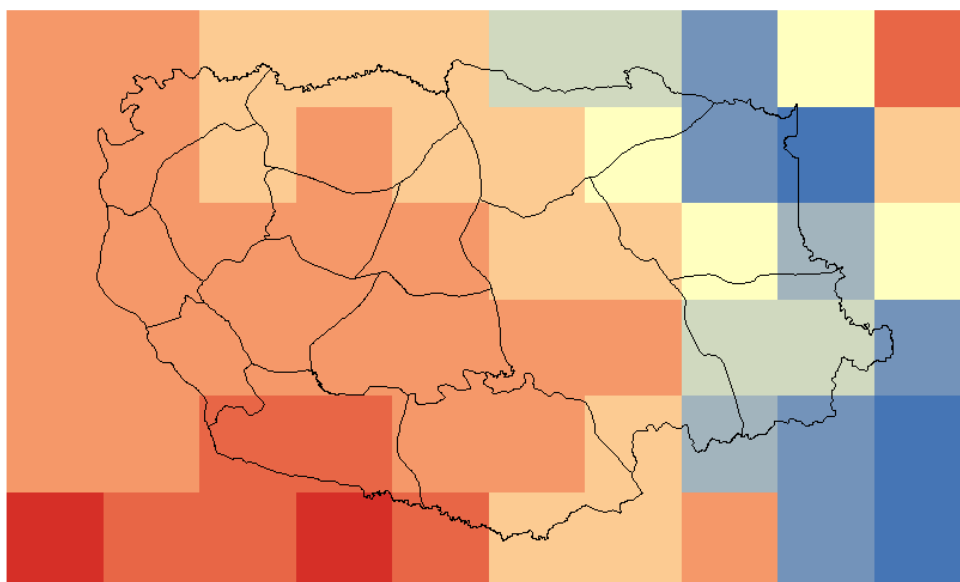
ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

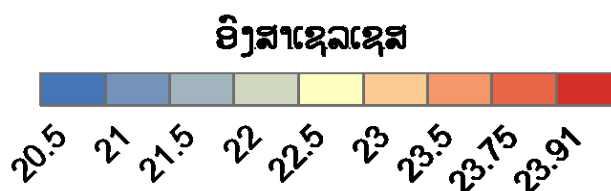

20 20.5 21 21.5 22 22.5 23 23.5 23.74

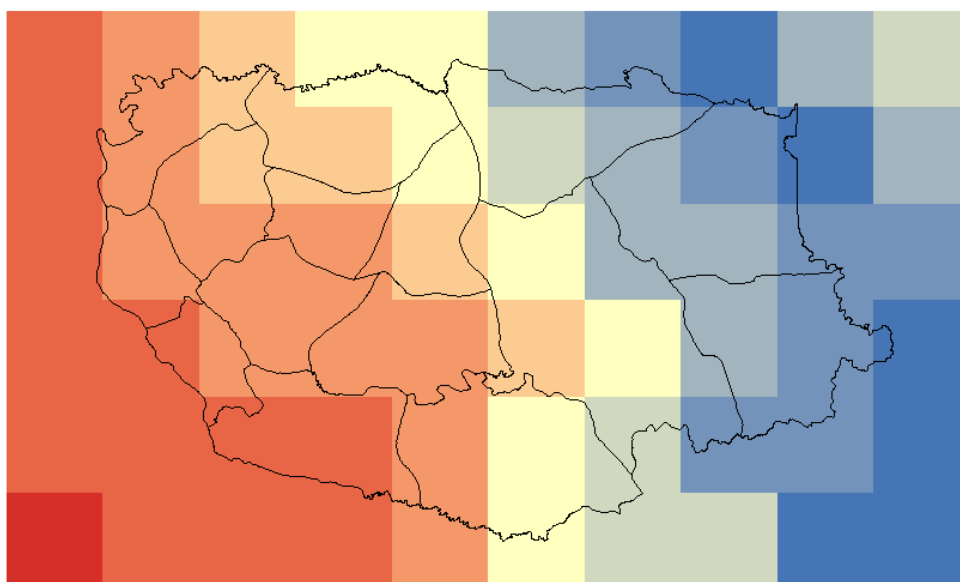
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 20-23,74 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,15 ອົງສາເຊລເຊສ. ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ເຂດພື້ນທີ່ໆ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດມີລັກສະນະເປັນບໍລິເວນກວ້າງ ຢູ່ເຂດເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ຕິດກັບປະເທດຫວຽດນາມ ໄດ້ແກ່ ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ນອງ ແລະ ເມືອງ ວິລະບູລີ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍໃນລະຫວ່າງ 20-22,5 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,11 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເຂດເບື້ອງ ຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອຂອງແຂວງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງສູງ ໄດ້ແກ່ ເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພິມວິຫານ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 22,5-23,5 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,18 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງ ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພາລານໄຊ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ, ເມືອງ ສອງຄອນ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດສູງທີ່ສຸດ ໃນລະຫວ່າງ 23,5-23,74 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,16 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 20,5-23.75 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,32 ອົງສາເຊລເຊສ), ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ເຂດ ຝື່ນທີ່ໆ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າທີ່ສຸດມີລັກສະນະເປັນບໍລິເວນກວ້າງ ຢູ່ເຂດພາກກາງຂອງແຂວງ ແລະ ເຂດເບື້ອງ ຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ຕິດກັບປະເທດຫວຽດນາມ ໄດ້ແກ່ ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ຝິນ, ເມືອງ ນອງ ແລະ ເມືອງ ວິລະບູລີ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 20,5-23,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,28 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເຂດຝື່ນທີ່ພາກກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງສູງ ໄດ້ແກ່ ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ສອງຄອນ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ຊົນນະບູລີ, ເມືອງ ໄຊບູລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ ແລະ ເມືອງ ໄຊພູທອງ ຊຶ່ງມີອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍຕໍ່າສຸດສູງທີ່ສຸດ ໃນລະຫວ່າງ 23-23,75 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,34 ອົງສາເຊລເຊສ).

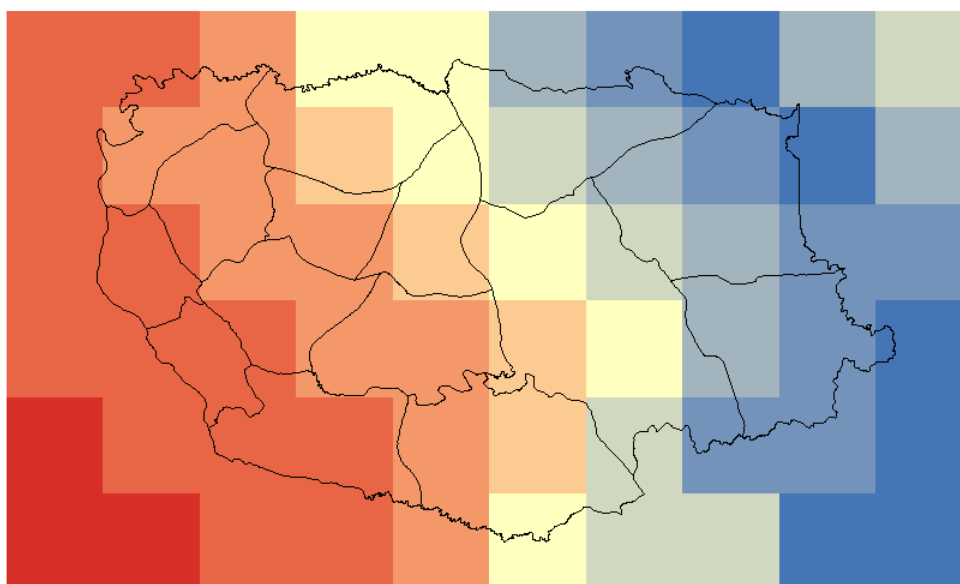

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

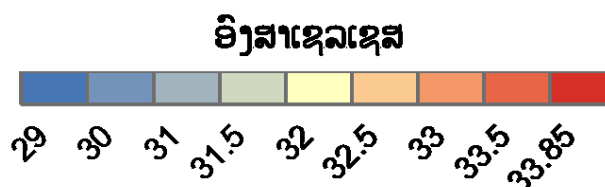
ອົງສາເຊລເຊສ

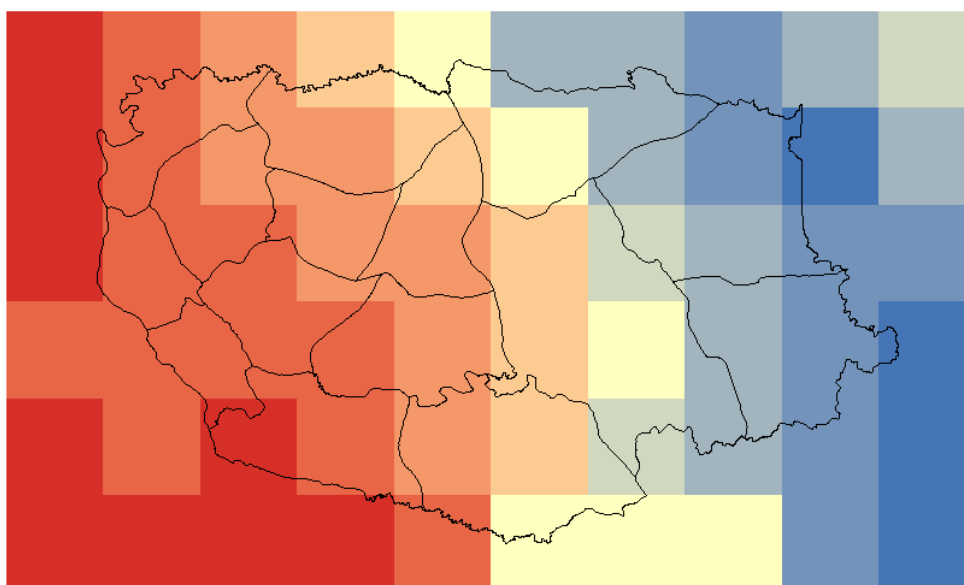
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 28-32,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ຕອນກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຂ້ອນຂ້າງ ສູງກວ່າເຂດພື້ນທີ່ ພາກກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ. ໃນນັ້ນ, ມີເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ, ເມືອງ ທ່າປາງທອງ, ເມືອງ ສອງຄອນ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພົມວິຫານ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ ໃນລະຫວ່າງ 31,5-32,5 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ພິນ, ເມືອງ ນອງ, ເມືອງ ວິລະບູລີ ແລະ ເມືອງ ພິນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 29-31,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

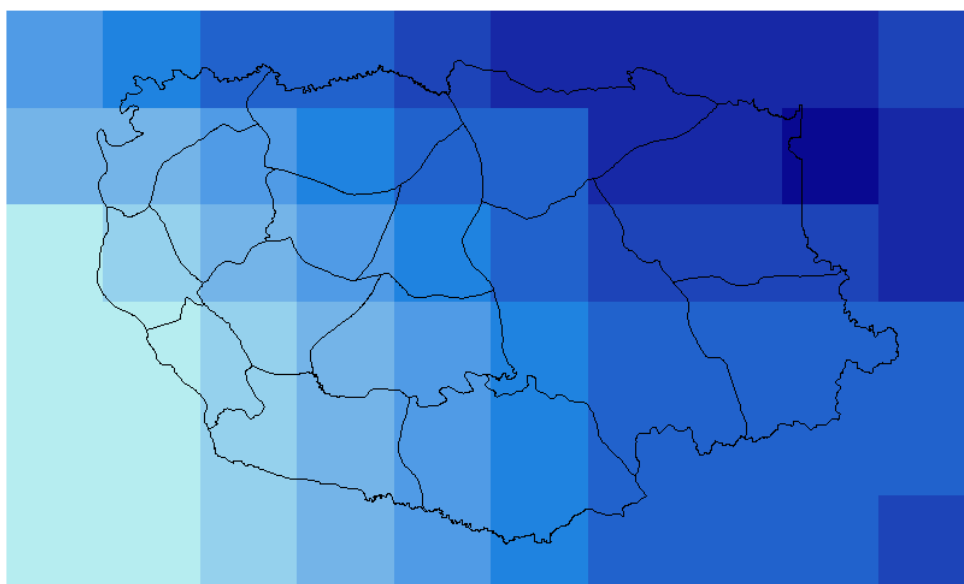
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 29-33,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,101 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ ພາກກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ ຂ້ອນຂ້າງສູງກວ່າເຂດພື້ນທີ່ ພາກ ກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ. ໃນນັ້ນ ມີ ນະຄອນໄກສອນ ພິມວິຫານ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ ແລະ ເມືອງ ສອງຄອນ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ ກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆ ໃນລະຫວ່າງ 33,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,141 ອົງສາເຊລເຊສ). ຖັດຈາກນັ້ນ ແມ່ນເມືອງ ໄຊບູລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ , ເມືອງ ອາດ ສະພັງ ທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ຊົນບູລີ, ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງ ສຸດ ໃນລະຫວ່າງ 32 -33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,113 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບ ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງພິນ, ເມືອງ ນອງ, ເມືອງ ວິລະບູລີ ແລະ ເມືອງ ພິນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ໃນ ລະຫວ່າງ 30-32,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,045 ອົງສາເຊລເຊສ).

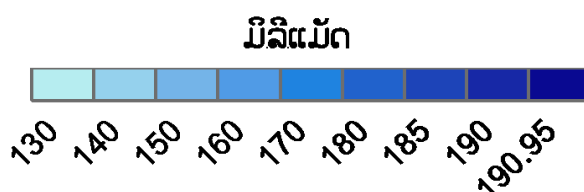
ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

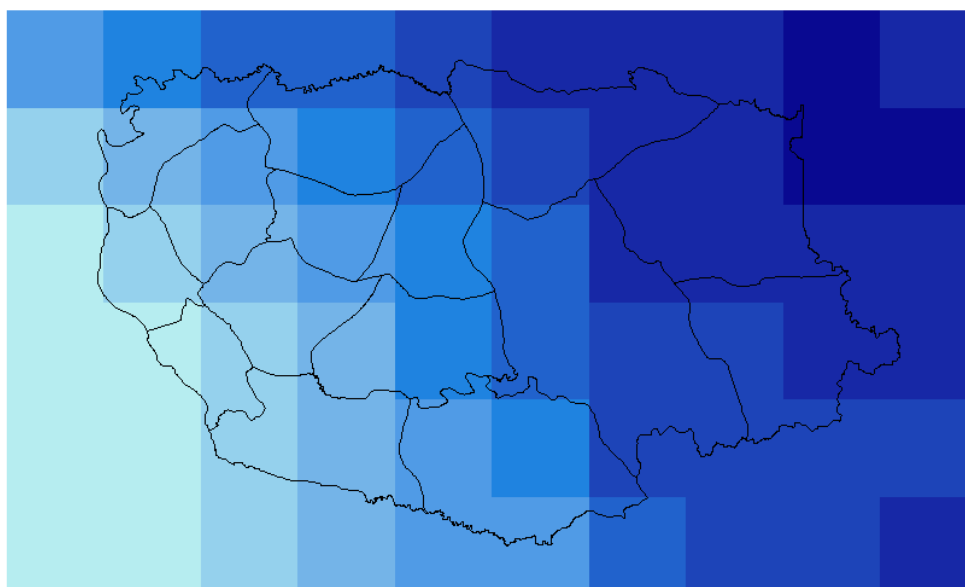
ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 29-34,10 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,361 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ ຕອນກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ ຂ້ອນຂ້າງສູງກວ່າເຂດພື້ນທີ່ຕອນ ກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ໄດ້ແກ່ ເມືອງໄຊບູລີ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ໄຊພູ ທອງ ເມືອງ ສອງຄອນ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພິມວິຫານ ຊຶ່ງມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍສູງສຸດ ກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆ ໃນ ລະຫວ່າງ 33,5-34,10 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,400 ອົງສາເຊລເຊສ). ນອກຈາກນັ້ນ ແມ່ນເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ສະເລ່ຍຕ່ຳກວ່າບັນດາຕົວເມືອງທີ່ຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີຄ່າໃນລະຫວ່າງ 32,5-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,363 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນບັນດາເມືອງ ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ໄດ້ແກ່ເມືອງ ວິລະ ບູລີ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ພິນ ແລະ ເມືອງ ນອງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍຂ້ອນຂ້າງ ຕ່ຳກວ່າເຂດ ເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 30-32,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,312 ອົງສາເຊລເຊສ).

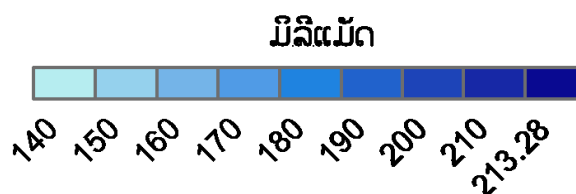
ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

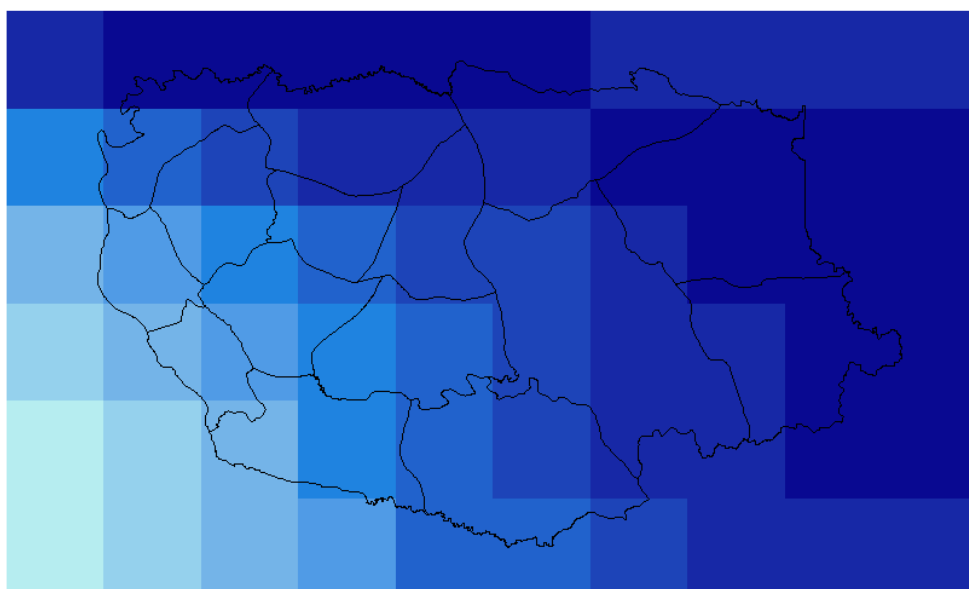
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນມີການກະຈາຍຕົວ ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ (ໃນລະຫວ່າງ 130-190,95 ມມ). ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກ ຂອງແຂວງ ໃນບັນດາຕົວ ເມືອງ ວິລະບູລີ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງຝົນ ແລະ ເມືອງ ນອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງສູງກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆພາຍໃນແຂວງ ໃນລະຫວ່າງ 160-185 ມມ. ສຳລັບເຂດຕອນກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ໄດ້ແກ່ເມືອງ ໄຊບູລີ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ນະຄອນ ເມືອງ ໄກສອນ ພົມວິຫານ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ, ເມືອງ ສອງຄອນ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງ ທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຊົນບູລີ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ແມ່ນມີແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ໃນລະ ຫວ່າງ 130-160 ມມ.

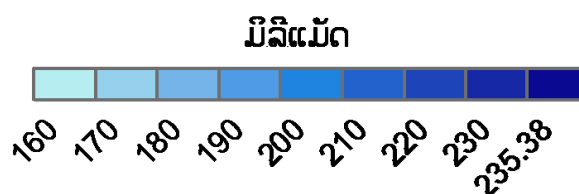
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນມີການກະຈາຍຕົວໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 140-213,28 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 12,32 ມມ). ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ໃນບັນດາຕົວ ເມືອງ ວິລະບູລີ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ຝົນ ແລະ ເມືອງ ນອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງສູງກວ່າ ຫຼື ມີຝົນຕົກຫຼາຍກວ່າ ເຂດເມືອງອື່ນໆພາຍໃນແຂວງ ໃນລະຫວ່າງ 180-210 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 19,58 ມມ). ສຳລັບເຂດຕອນກາງ ແລະ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແມ່ນມີແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ໄດ້ແກ່ເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ແມ່ນມີແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໃນລະຫວ່າງ 160-180 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 11,32 ມມ). ສຳລັບ ນະຄອນໄກສອນ ພົມວິຫານ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ ແລະ ເມືອງ ສອງຄອນ ແມ່ນເຂດທີ່ມີ ປະລິມານ ຝົນສະເລ່ຍຕ່ຳທີ່ສຸດ 140-150 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 7,02 ມມ).

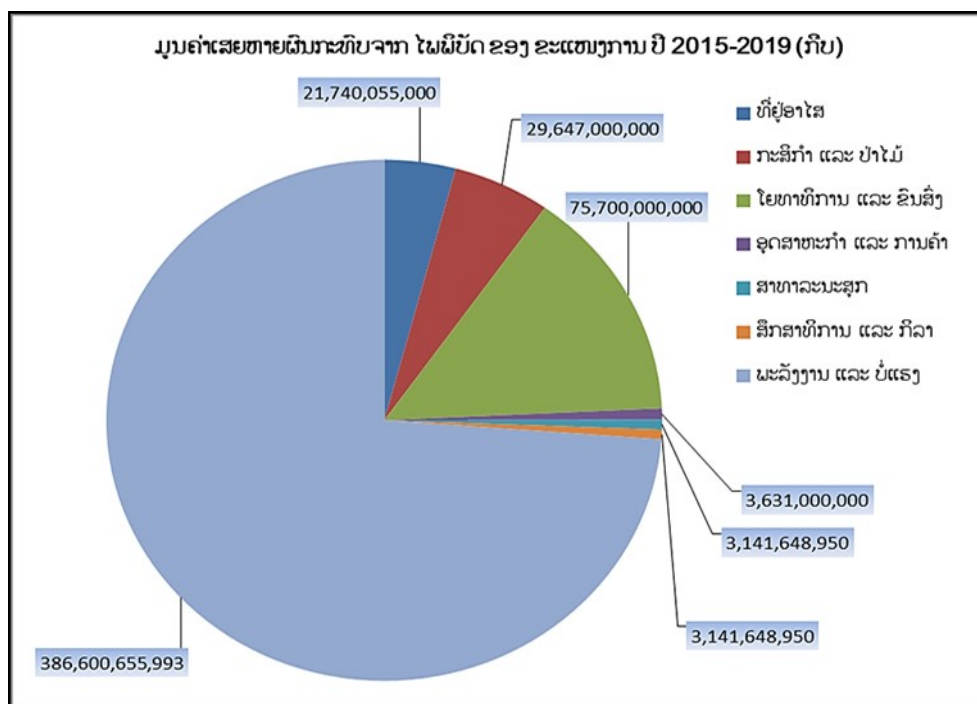
ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນມີການກະຈາຍຕົວໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 160-235,38 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 49,60 ມມ). ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ເບື້ອງຕາເວັນອອກຂອງແຂວງ ໃນບັນດາຕົວ ເມືອງ ວິລະບູລີ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ຝົນ, ເມືອງ ນອງ, ເມືອງໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ ແລະ ເມືອງ ພະລານໄຊ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເຂດເມືອງອື່ນໆພາຍໃນແຂວງ ໃນລະຫວ່າງ 200-235,38 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 51,33 ມມ). ສຳລັບ ເບື້ອງຕາເວັນຕົກຂອງແຂວງ ແມ່ນມີແມ່ນມີປະລິມານ ຝົນສະເລ່ຍ ຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຢູ່ ນະຄອນໄກສອນ ພົມວິຫານ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ໄຊພູ ທອງ, ເມືອງ ທ່າປາງທອງ, ເມືອງ ຊົນນະບູລີ ແລະ ເມືອງ ສອງຄອນ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ 160-170 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 47,01 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ມີໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແລ້ງ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງ ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ , ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບ ອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2015-2019 ທີ່ມີຕໍ່ ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແມ່ນ ປະມານ 386 ຕື້ກີບ (ເປັນ ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ສູງກວ່າຂະແໜງການອື່ນໆ) ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິ ການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ປະມານ 75 ຕື້ກີບ), ຂົງເຂດ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແມ່ນ ປະມານ 29 ຕື້ກີບ, ຂົງເຂດ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແມ່ນ ປະມານ 21 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນັ້ນ ແມ່ນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂົງເຂດ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຂົງເຂດ ສາທາລະນະສຸກ ປະມານ 9 ຕື້ກີບ.

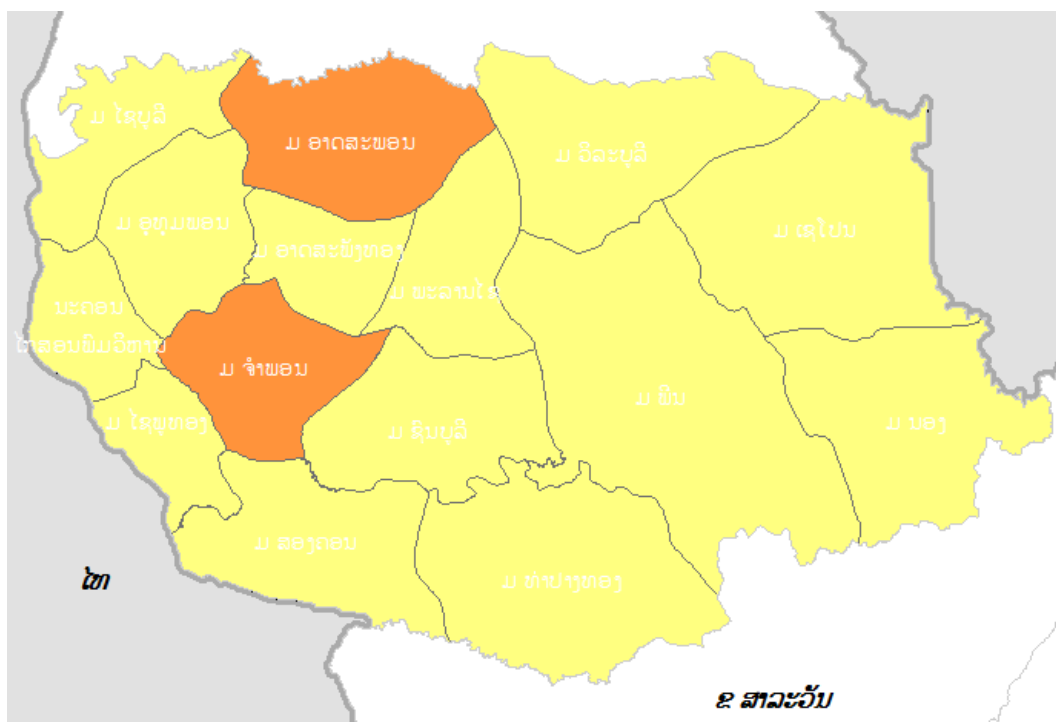

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2015-2019 (ຕື້ ກີບ)

3.2.13.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄຳຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

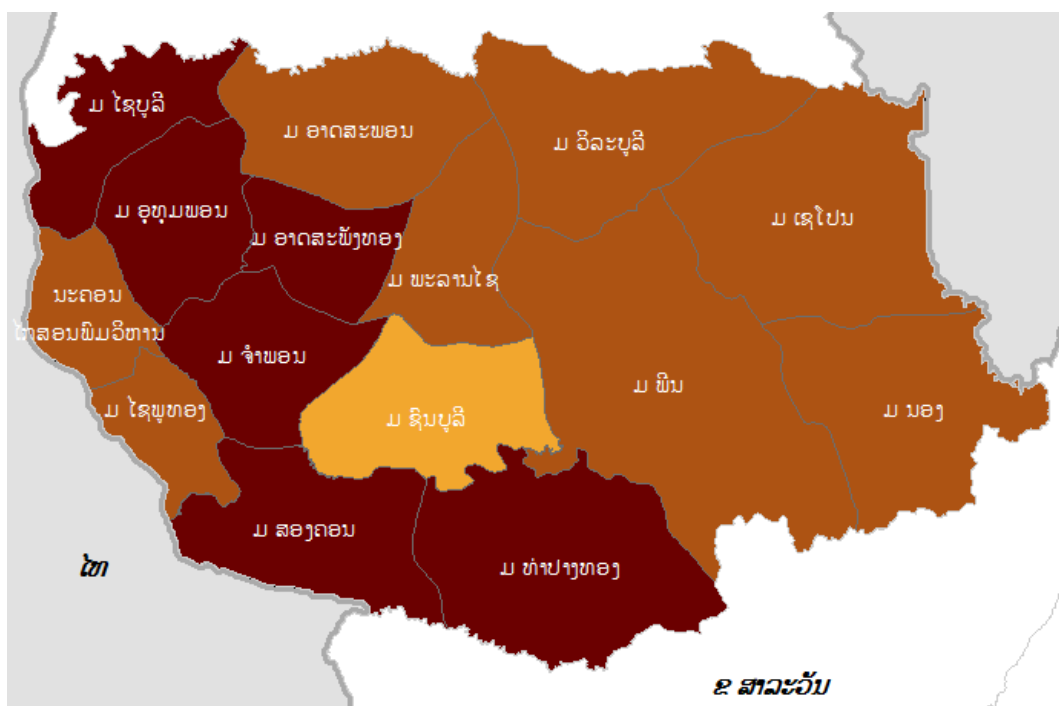

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ລະດັບ ຕ່ຳ. ໃນນັ້ນ, ເມືອງ ອາດສະພອນ ແລະ ເມືອງ ຈຳພອນ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕ່ຳ. ສ່ວນອີກ 13 ເມືອງ ຄື: ເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະ ພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ວິລະບຸລີ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ພິນ, ເມືອງ ນອງ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ, ເມືອງ ໄຊພູ ທອງ, ເມືອງ ສອງຄອນເມືອງ ທ່າປາທອງ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພິມວິຫານ, ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕ່ຳຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

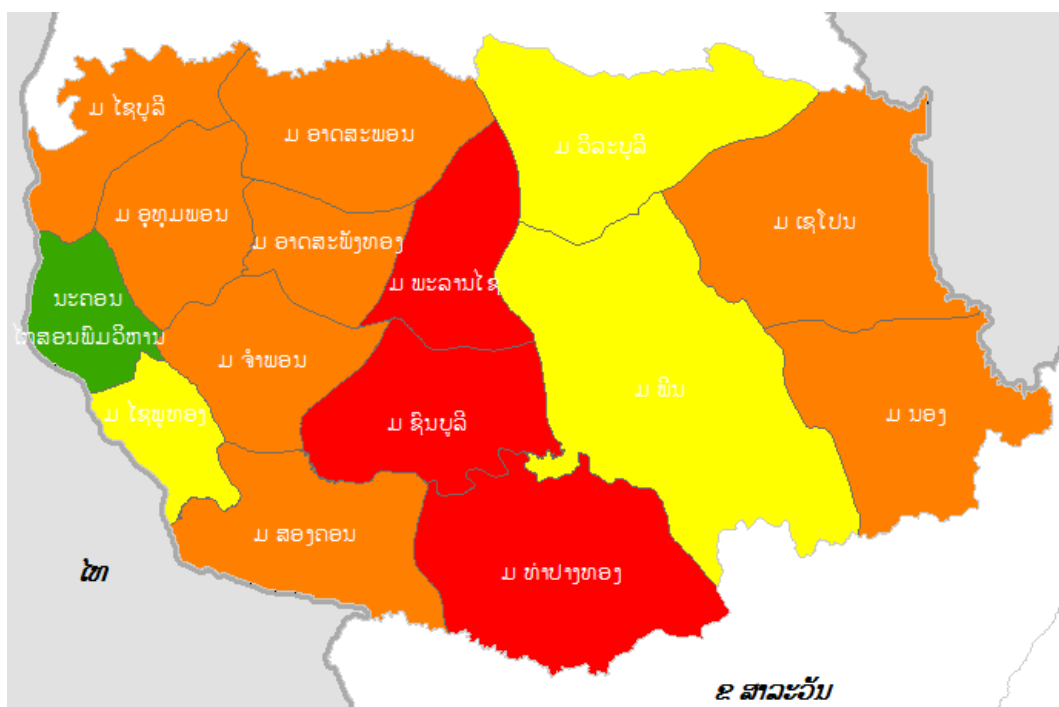

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ໃນນັ້ນ 6 ເມືອງ ຈາກ 15 ເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ສູງຫຼາຍ ຊຶ່ງປະກອບມີ: ເມືອງ ໄຊບູລີ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ສອງຄອນ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ. ສຳລັບ ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ວິລະບູລີ, ເມືອງ ເຊໂປນ, ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຜົນ, ເມືອງ ນອງ, ເມືອງ ໄຊພູທອງ ແລະ ນະຄອນໄກສອນ ພົມວິຫານ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ. ສ່ວນ ເມືອງ ຊືນບູລີ ແມ່ນ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວປານກາງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

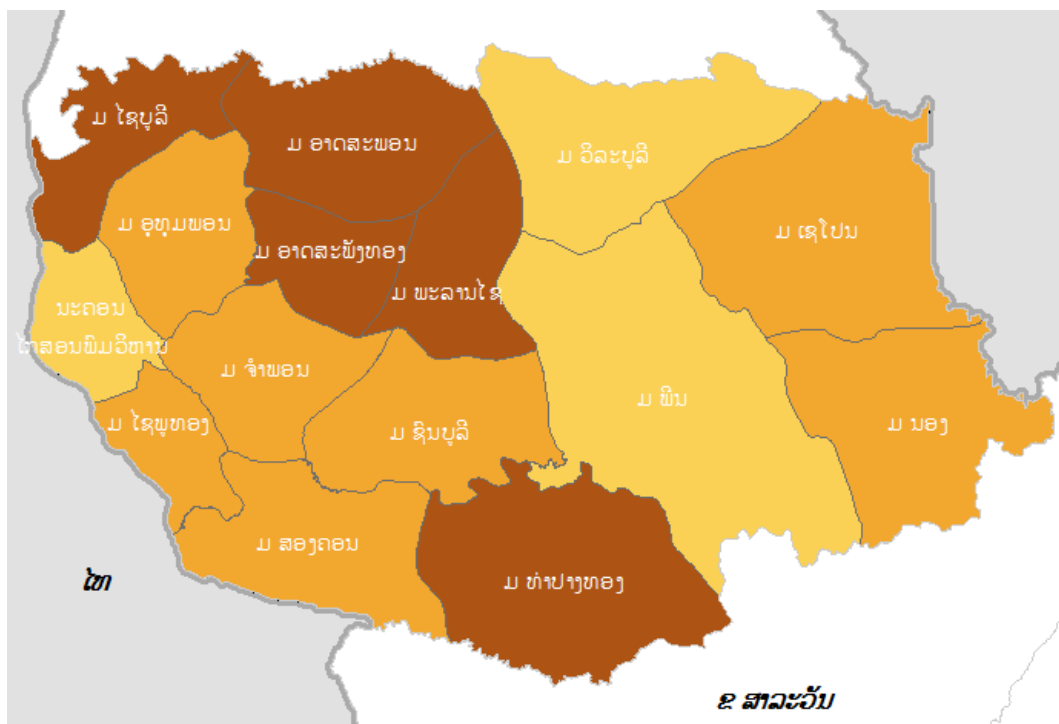

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ລະດັບສູງຫຼາຍ, ໃນນັ້ນ ເມືອງ ພະລານໄຊ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ ແລະ ເມືອງ ທ່າປາງທອງ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຕໍ່າຫຼາຍ. ສຳລັບ ເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ສອງຄອນ , ເມືອງ ເຊໂປນ ແລະ ເມືອງ ນອງ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຕໍ່າ. ສ່ວນ ເມືອງ ວິລະບູລີ, ເມືອງ ຟົນ ແລະ ເມືອງ ໄຊພູທອງ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວປານກາງ. ໃນນີ້ ເມືອງ ໄກສອນພົມວິຫານ ເປັນ ເມືອງດຽວ ທີ່ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວທີ່ສູງຫຼາຍ ອັນເນື່ອງມາຈາກ ການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງ ລະດັບຄວາມຮູ້ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜູ້ຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ນັບ ມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ໄຊບຸລີ, ເມືອງ ອາດສະພອນ, ເມືອງ ອາດສະພັງທອງ, ເມືອງ ພະລານໄຊ ແລະ ເມືອງທ່າປາງທອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມບອບບາງສູງ. ສຳລັບ ເມືອງ ອຸທຸມພອນ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ເມືອງ ໄຊພຸທອງ, ເມືອງ ຊົນບຸລີ, ເມືອງ ສອງຄອນ, ເມືອງ ເຈໂປນ ແລະ ເມືອງ ນອງ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງປານກາງ. ສ່ວນ ນະຄອນໄກສອນ ພິມວິຫານ, ເມືອງ ວິລະບູລີ ແລະ ເມືອງພິນ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງຕ່ຳ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນ ລະດັບ ປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2.14 ແຂວງ ສາລະວັນ

3.2.14.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງສາລະວັນ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງ ສາລະວັນ ຕັ້ງຢູ່ ລະຫວ່າງ ເສັ້ນຂະໜານທີ $15^{\circ}17'$ ແລະ ເສັ້ນແວງທີ $103^{\circ}20'$, ໃນນີ້ ແຂວງ ສາລະວັນ ແບ່ງພູມສັນຖານອອກເປັນ 3 ເຂດຄື: ທົ່ງຟຽງ, ພູຟຽງ ແລະ ພູດອຍ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ເຂດທົ່ງຟຽງ: ມີເນື້ອທີ່ 497.925 ເຮັກຕາ, ກວມ 44% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດໃນທົ່ວແຂວງ, ມີຄວາມສູງ ຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ 140 - 300 ແມັດ, ກວມເອົາ 5 ເມືອງຄື: ເມືອງ ສາລະວັນ, ເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ຄົງເຊ ໂດນ, ເມືອງ ລະຄອນເຜິ້ງ ແລະ ເມືອງ ຕຸ້ມລານ ເປັນພື້ນທີ່ ເໝາະສົມແກ່ການປູກເຂົ້າ, ພືດອຸດສະຫະກຳ, ພືດຜັກ ອາຍຸສັ້ນ, ລ້ຽງສັດນ້ອຍ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ, ໂຄງການລົງທຶນດ້ານການບໍລິການທາງຜ່ານ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ.

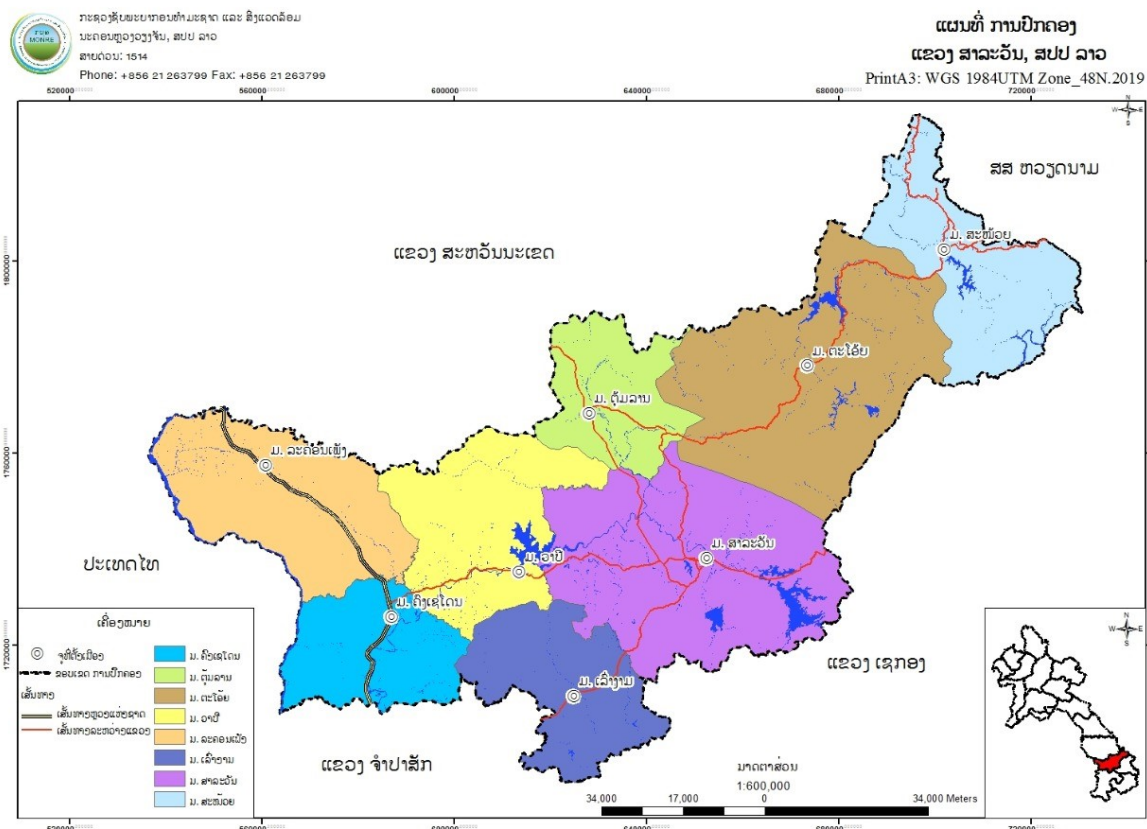
ເຂດພູຟຽງ: ມີເນື້ອທີ່ 207.700 ເຮັກຕາ, ກວມເອົາ 19% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ມີຄວາມສູງຈາກລະດັບ ໜ້ານ້ຳທະເລ 300 – 1.200 ແມັດ, ກວມເອົາເມືອງ ເລົ່າງາມ, ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ຄົງເຊ ໂດນ, ເມືອງ ສາລະວັນ ແລະ ເມືອງ ວາປີ, ເປັນພື້ນທີ່ເໝາະສົມແກ່ການປູກພືດອຸດສະຫະກຳ, ກາເຟ, ພືດເປັນຢາ, ໝາກແໜ່ງ, ຝັກໄທ, ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ພືດທາດແປ້ງ, ພືດຜັກເຂດໜາວ, ລ້ຽງສັດໃຫຍ່, ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ – ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ.

ເຂດພູດອຍ: ມີເນື້ອທີ່ 363.475 ເຮັກຕາ, ກວມເອົາ 37% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ມີຄວາມສູງຈາກລະດັບ ໜ້ານ້ຳທະເລ 700-1.200 ແມັດ, ກວມເອົາ 2 ເມືອງຄື: ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ, ເປັນພື້ນທີ່ເໝາະ ສົມແກ່ການປູກພືດ, ໄມ້ເສດຖະກິດແບບປະສົມປະສານ, ລ້ຽງສັດ, ປູກພືດທາດແປ້ງ ແລະ ອື່ນໆ.

ແຂວງ ສາລະວັນ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 1.069.100 ເຮັກຕາ, ປະກອບມີ 8 ເມືອງຄື: ເມືອງ ສາລະວັນ, ເມືອງ ເລົ່າງາມ, ເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ຄົງເຊ ໂດນ, ເມືອງ ລະຄອນເຜິ້ງ, ເມືອງ ຕຸ້ມລານ, ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ. ມີຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ 579 ບ້ານ, ມີ 83.057 ຄອບຄົວ ແລະ 69.731 ຫຼັງຄາເຮືອນ, ບ້ານທຸກ ຍາກມີທັງໝົດ 46 ບ້ານ, ມີ 4.685 ຄອບຄົວທຸກຍາກ (ຂໍ້ມູນພາຍໃນປີ 2018). ມີ 10 ເຜົ່າຄື: ຊົນເຜົ່າລາວ, ເຜົ່າຜູ້ໄທ, ເຜົ່າຢູຣ໌, ເຜົ່າແງະ, ເຜົ່າກະຕາງ, ເຜົ່າຊ່ວຍ, ເຜົ່າຕະໂອ້ຍ, ເຜົ່າອາລັກ ແລະ ເຜົ່າປະໂກະ. ມີພົນລະເມືອງທັງ ໝົດ 424.808 ຄົນ, ຍິງ 214.379 ຄົນ, ສະເລ່ຍຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປະຊາກອນ 36 ຄົນ/ກິໂລຕາແມັດ ມີ ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງພົນລະເມືອງ ສະເລ່ຍໃນລະດັບ 2% ຕໍ່ປີ ຮອດປີ 2020 ຈະມີພົນລະເມືອງເຖິງ 425.280 ຄົນ ແລະ ປີ 2030 ມີ 508.668 ຄົນ.

ແຂວງ ສາລະວັນ ມີຊາຍແດນຮ່ວມກັນ 3 ແຂວງ ແລະ 2 ປະເທດ ຄື:

- ທິດເໜືອຕິດກັບແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຍາວ 275 ກມ.
- ທິດໃຕ້ຕິດກັບແຂວງ ຈຳປາສັກ ລວງຍາວ 175 ກມ.
- ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບແຂວງ ກວາງຈໍ້ ແລະ ເທືອທຽນເຫວີ (ສສ ຫວຽດນາມ) ລວງຍາວ 116 ກມ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງຍາວ 200 ກມ.
- ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ ແຂວງ ອຸບົນຣາຊະທານີ (ຣາດຊະນາຈັກໄທ) ຍາວ 90 ກມ.

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງ ແຂວງ ສາລະວັນ

ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

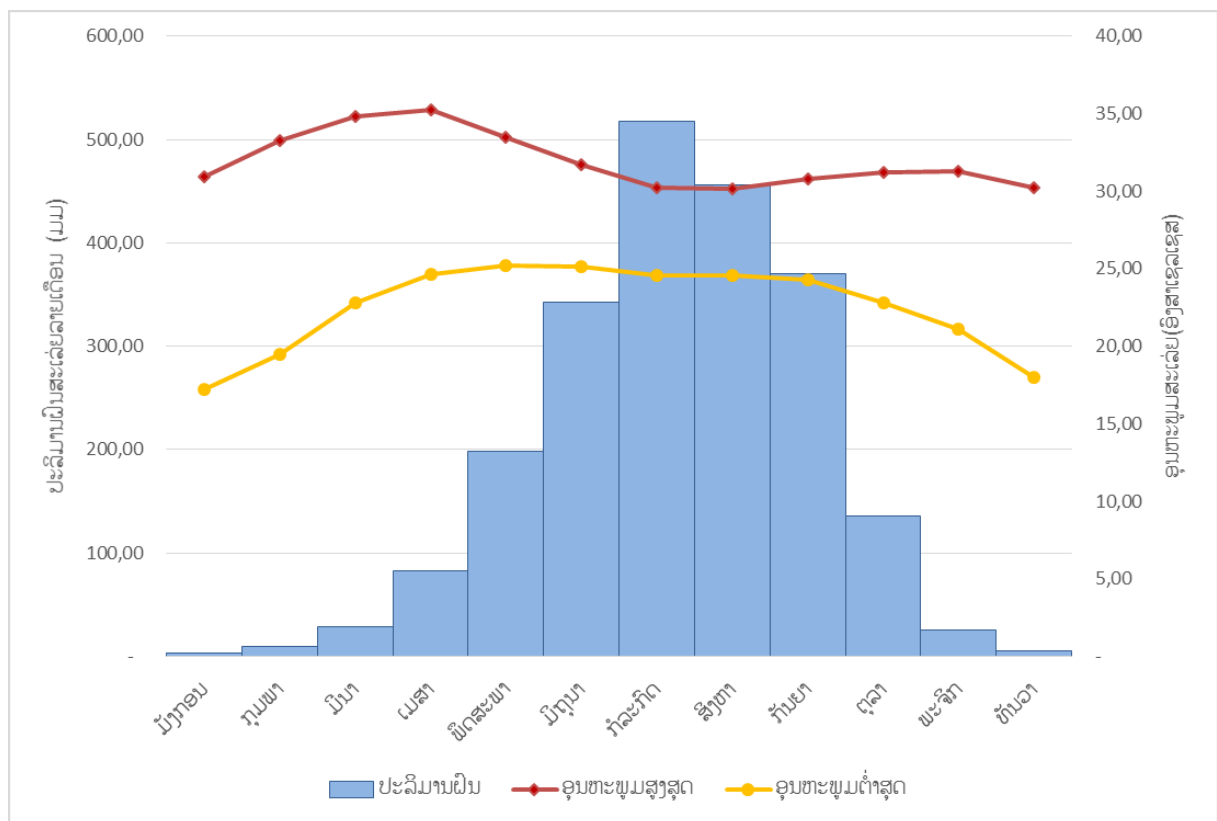
ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ເນື້ອທີ່ ກມ. ²	ຈຳນວນບ້ານ	ຫຼັງຄາເຮືອນ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
11.	ສາລະວັນ	2.050	124	16.876	109.842	55.604
12.	ເລົ່າງາມ	923	97	13.423	76.100	37.966
13.	ວາປີ	1.309	55	7.605	41.223	20.801
14.	ຄຶງເຊໂດນ	938	84	11.262	64.818	33.324
15.	ລະຄອນເຝັ້ງ	1.416	75	9.014	50.858	25.737
16.	ຕຸ້ມລານ	873	37	3.778	29.722	14.698
17.	ຕະໂອ້ຍ	2.087	56	4.915	34.325	17.538
18.	ສະໜ້ວຍ	1.095	51	2.858	17.920	8.891
ລວມ		10.691	579	69.731	424.808	214.379

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາເສດຖະກິດຂອງແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເລີ່ມແຕ່ຕົວເມືອງຮອດຊົນນະບົດ, ຂະບວນການຜະລິດເປັນ

ສິນຄ້າເກີດມີໜ້າແໜ້ງ ອັນໃໝ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ ໃນຫຼາຍຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ສຳລັບ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຂອງແຂວງມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ໃນນີ້ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 19,32% ໃນສົກປີ 2009-2010 ມາເປັນ 21,50% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ການບໍລິການ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 26,58% ໃນປີ 2009-2010 ມາເປັນ 29,40 ໃນປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງ ຈາກ 54,10 % ໃນປີ 2009-2010 ມາເປັນ 49,10 % ໃນສົກປີ 2014-2015 ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ສາລະວັນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະ 5 ປີ ແມ່ນ 11,57 % ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນສະເພາະ ປີ 2015 ບັນລຸໄດ້ 3.765 ຕື້ກີບ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບພາຍໃນ 5ປີ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 985 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງ ສາລະວັນ ສາມາດເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ 457,20 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍໄດ້ 1.456,51 ຕື້ກີບ.

3) ສະພາບພູມອາກາດ

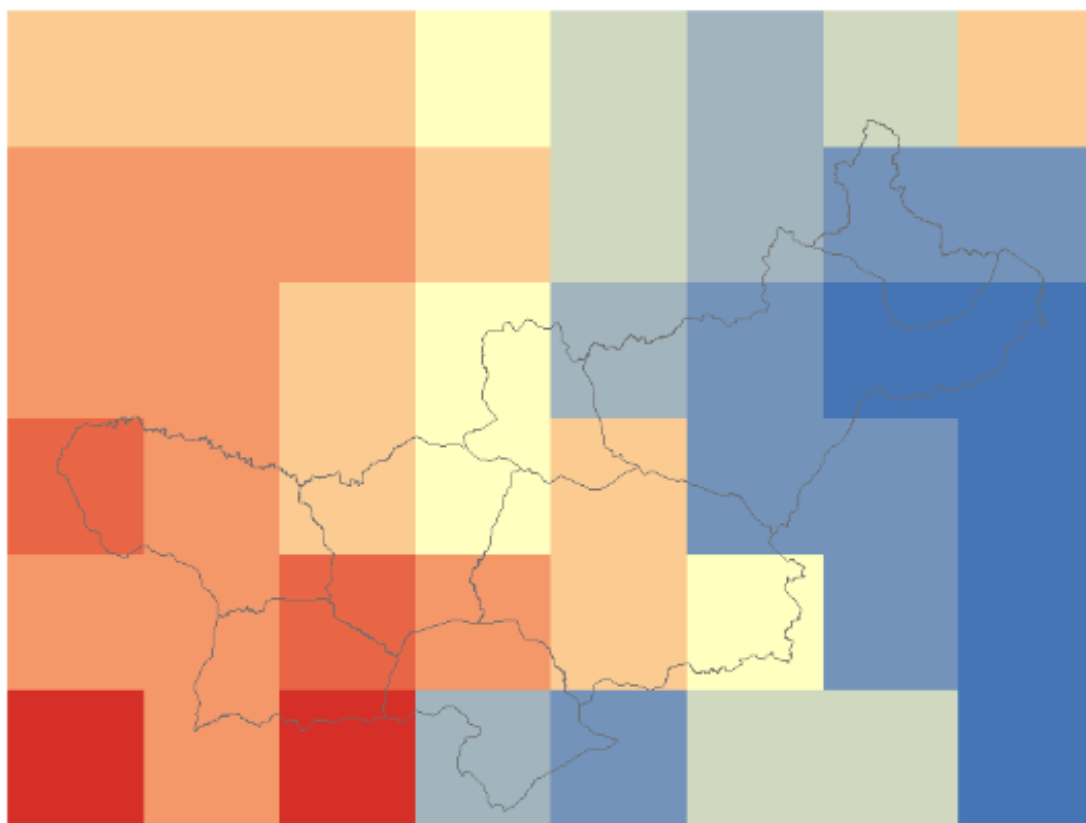
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງສະພາບພູມອາກາດ ແຂວງ ສາລະວັນ, 2004-2018

ໃນຮູບທີ 3. ປີ 2004 – 2018 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ຕຸລາ ແລະ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ ຫຼາຍກວ່າ 517,3 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ທັນວາ ມີປະລິມານຝົນລະເລ່ຍ ປະມານ 5,3 ມມ ແລະ ເດືອນ ມັງກອນ ມີປະລິມານຝົນລະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 3,6 ມມ.

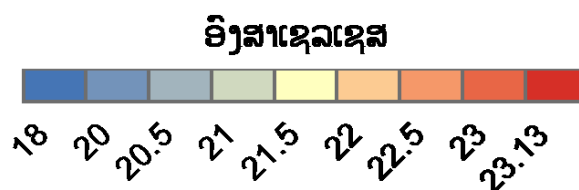
ສຳລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ ປະມານ 35,3 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ສິງຫາ ປະມານ 30,1 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ສິງຫາ ຫາ ທັນວາ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍປານໃດ ໂດຍປະມານ 30-31 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ພຶດສະພາ ແລະ ມິຖຸນາ ປະມານ 25 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເດືອນ ທັນວາ ຫາ ມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ.

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

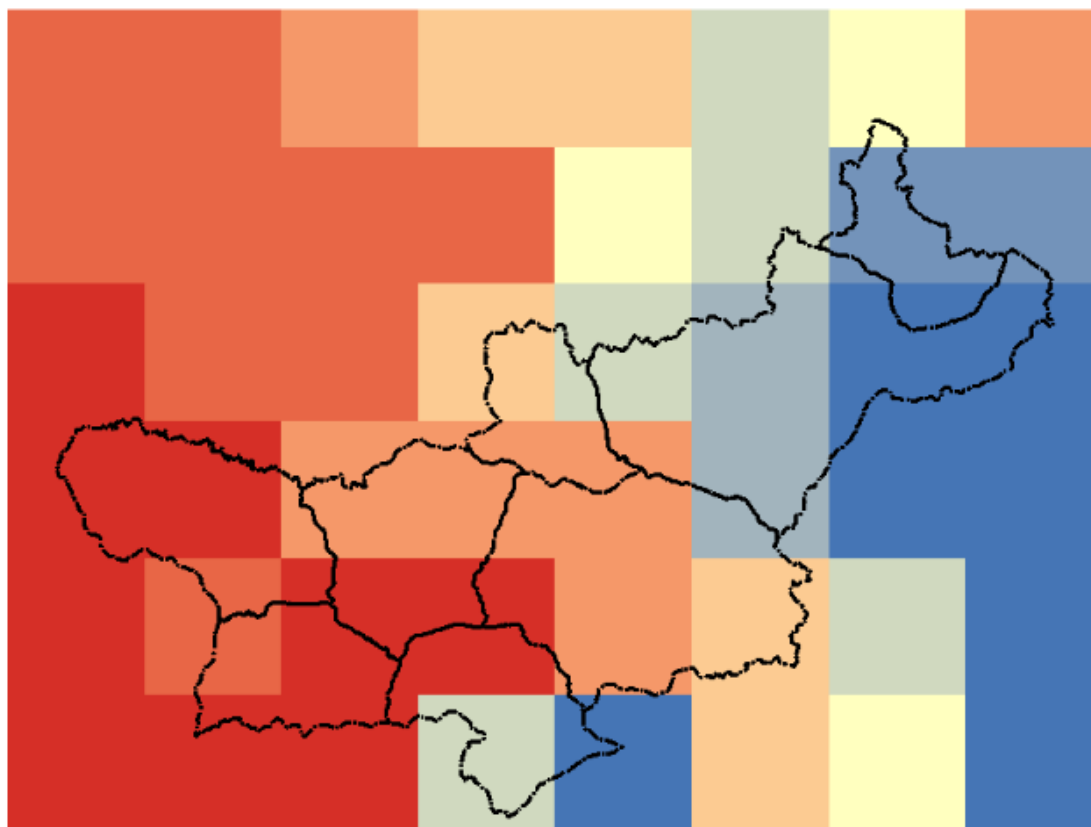
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ສາລະວັນ. ສຳລັບ ປັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມ ອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບຜູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18-23,13 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ, ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 18-20 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນ ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ, ເມືອງ ລະຄອນເພງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ສາລະວັນ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 22-23,13 ອົງສາເຊລເຊສ.

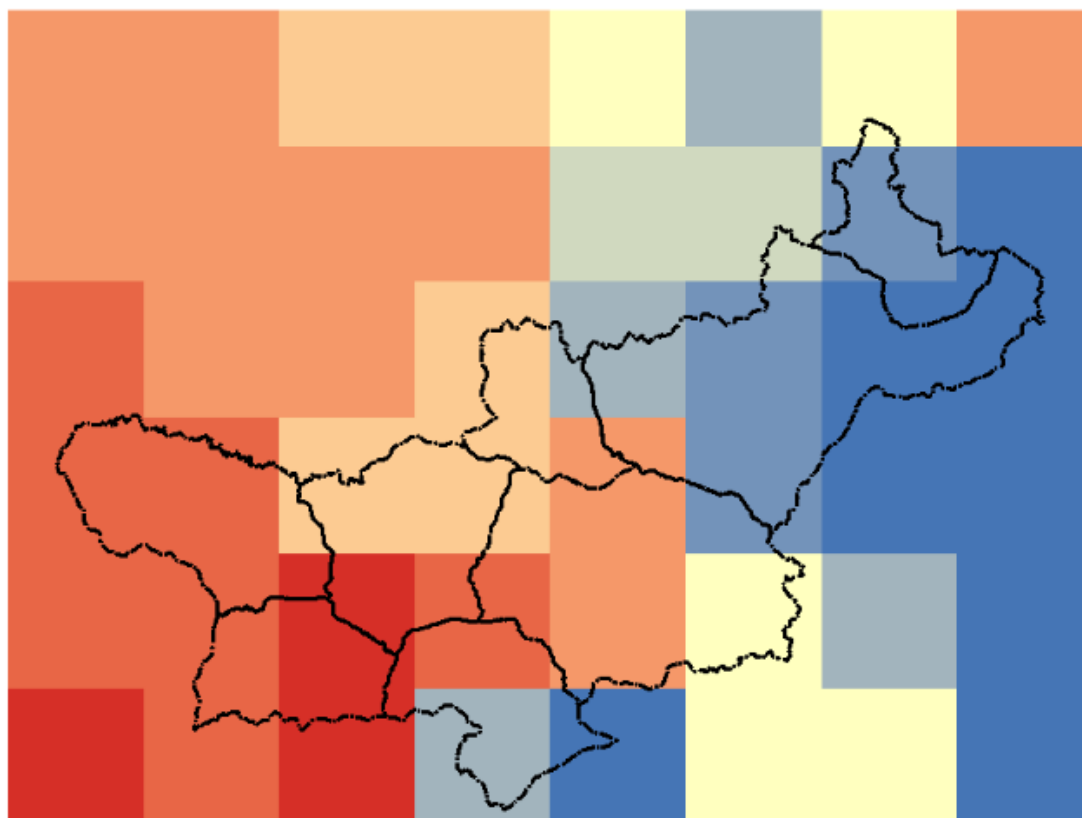

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບຜູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 20-24,27 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,12 ອົງສາເຊລເຊສ). ໃນນີ້ ເມືອງ

ສະໜ້ວຍ ແລະ ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 20-21 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,08 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນ ເມືອງ ລະຄອນເຝັງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ, ຂອງ ເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ສາລະວັນ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ມີອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍຢູ່ລະຫວ່າງ 23-24,27 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,13 ອົງສາເຊລເຊສ).

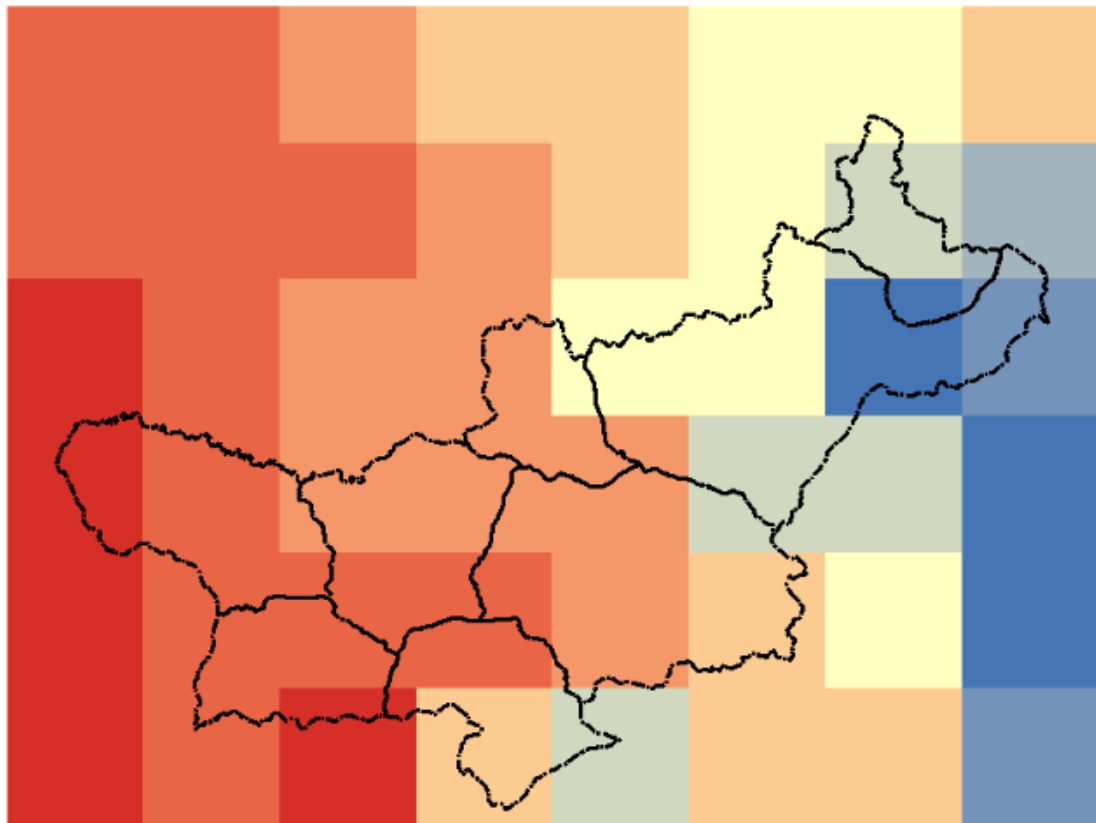

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 20,5-24,45 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,29 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງສະໜ້ວຍ, ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 20,5-21,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,25 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ຄົງເຊໂດນ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ລະຄອນເຝັງ, ເມືອງ ວາປີ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 24-24,45 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,31 ອົງສາເຊລເຊສ).

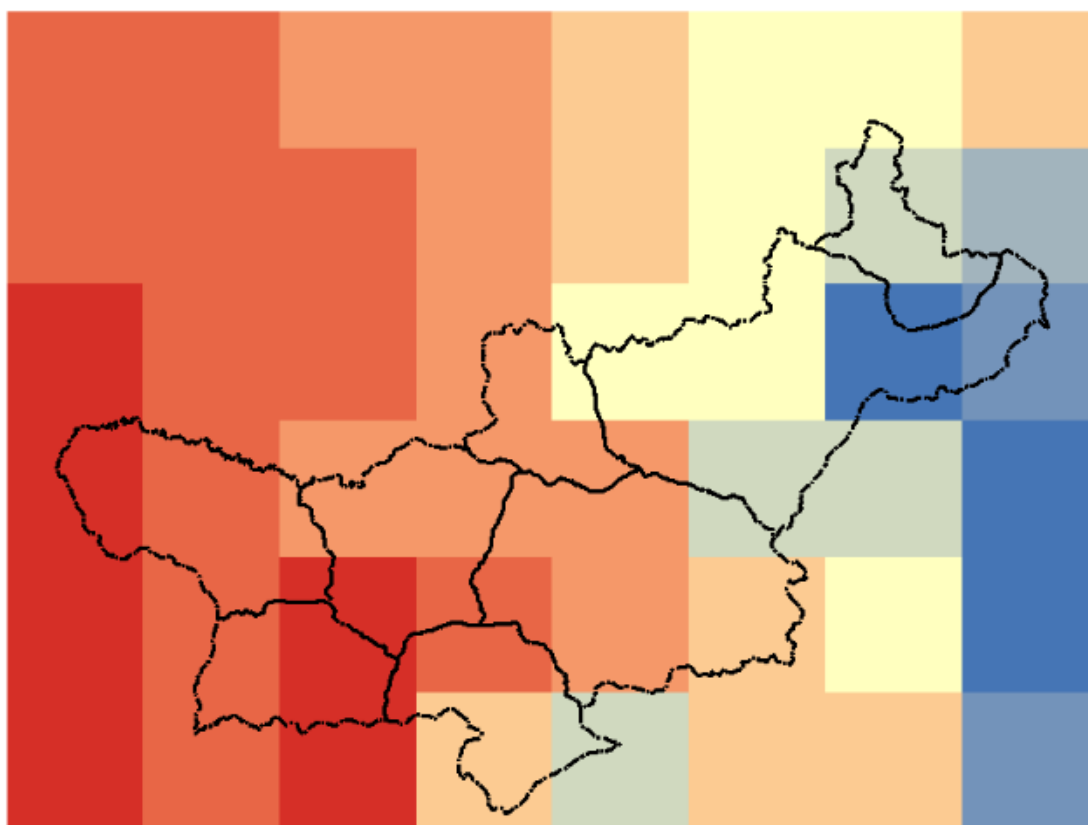

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອີງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ສາລະວັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງ 25-32,69 ອີງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ລະຄອນເພງ, ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແລະ ເມືອງ ສາລະວັນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໂດຍສະເລ່ຍ ປະມານ 31-32,69 ອີງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 25-29 ອີງສາເຊລເຊສ.

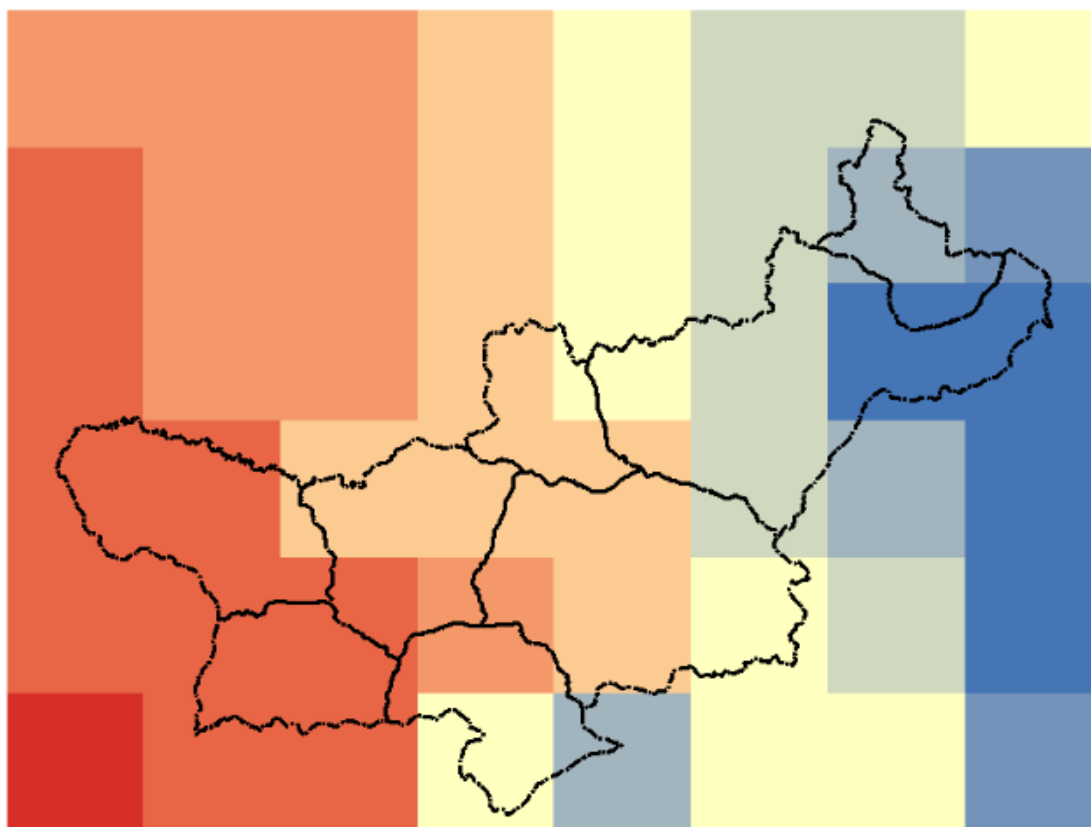

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

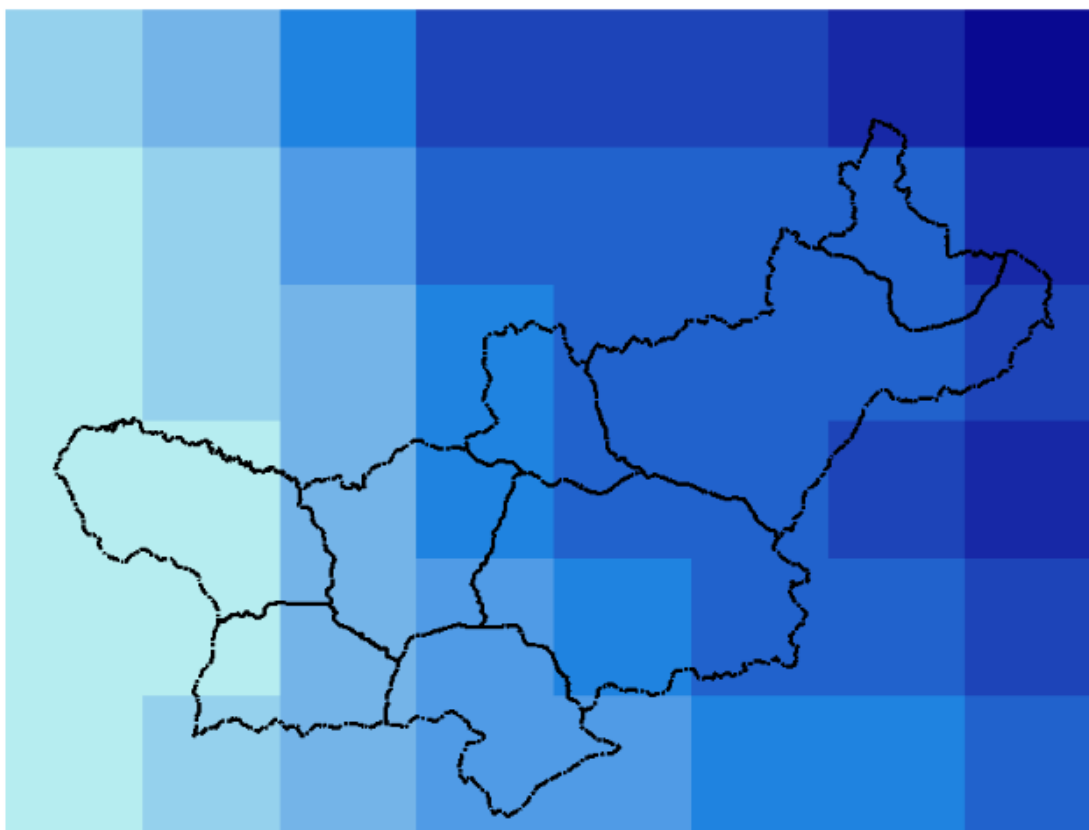
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050, ອຸນຫະ ພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 26-33.38 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,107 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ລະຄອນເພັງ, ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແລະ ເມືອງ ສາລະວັນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໂດຍສະເລ່ຍ ປະມານ 32-33.83 ອົງສາ ເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,093 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 26-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,014 ອົງສາ ເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

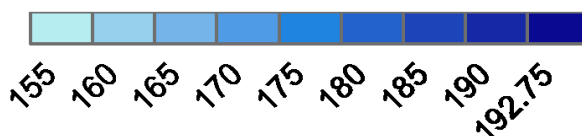

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050, ອຸນຫະ ພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 27-34 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,322 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ລະຄອນເພັງ, ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແລະ ເມືອງ ສາລະວັນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ໂດຍສະເລ່ຍ ປະມານ 33-34 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 1,344 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໜ້ວຍ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ມີຄ່າຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 27-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,266 ອົງສາເຊລເຊສ).

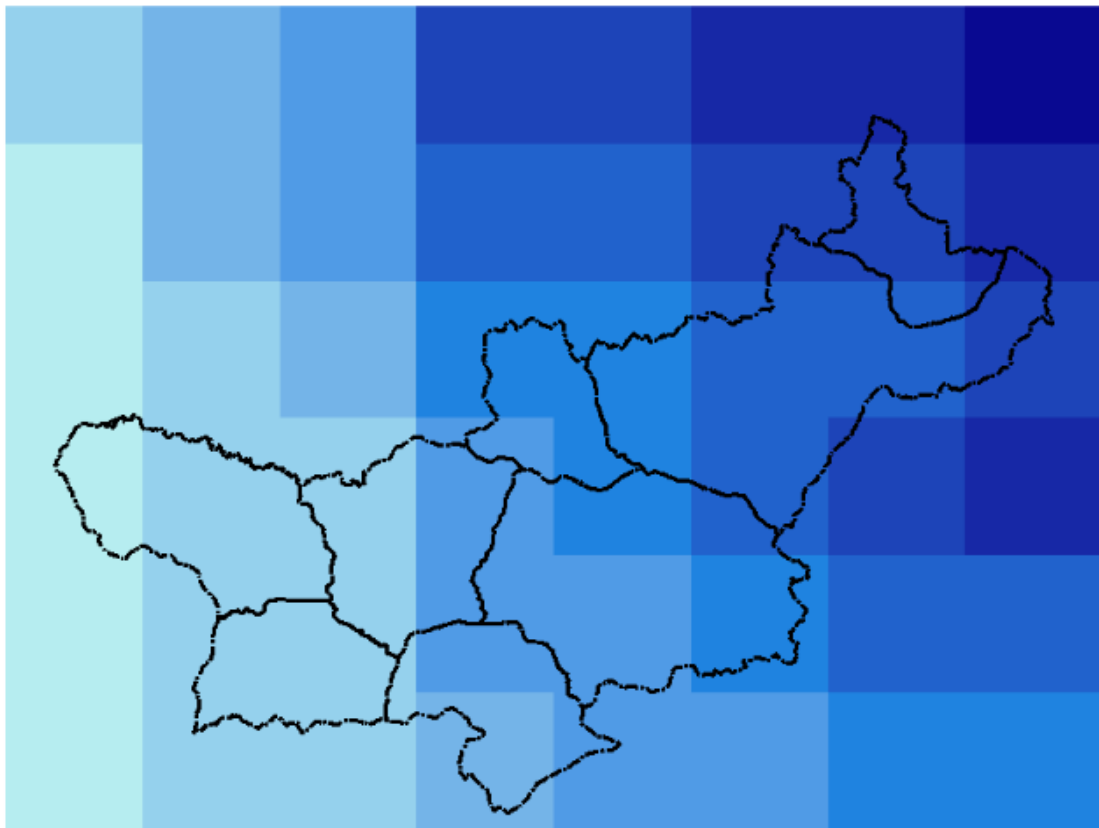

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

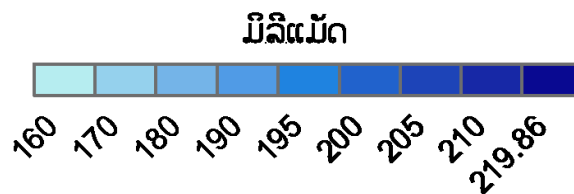
ມິລິແມັດ

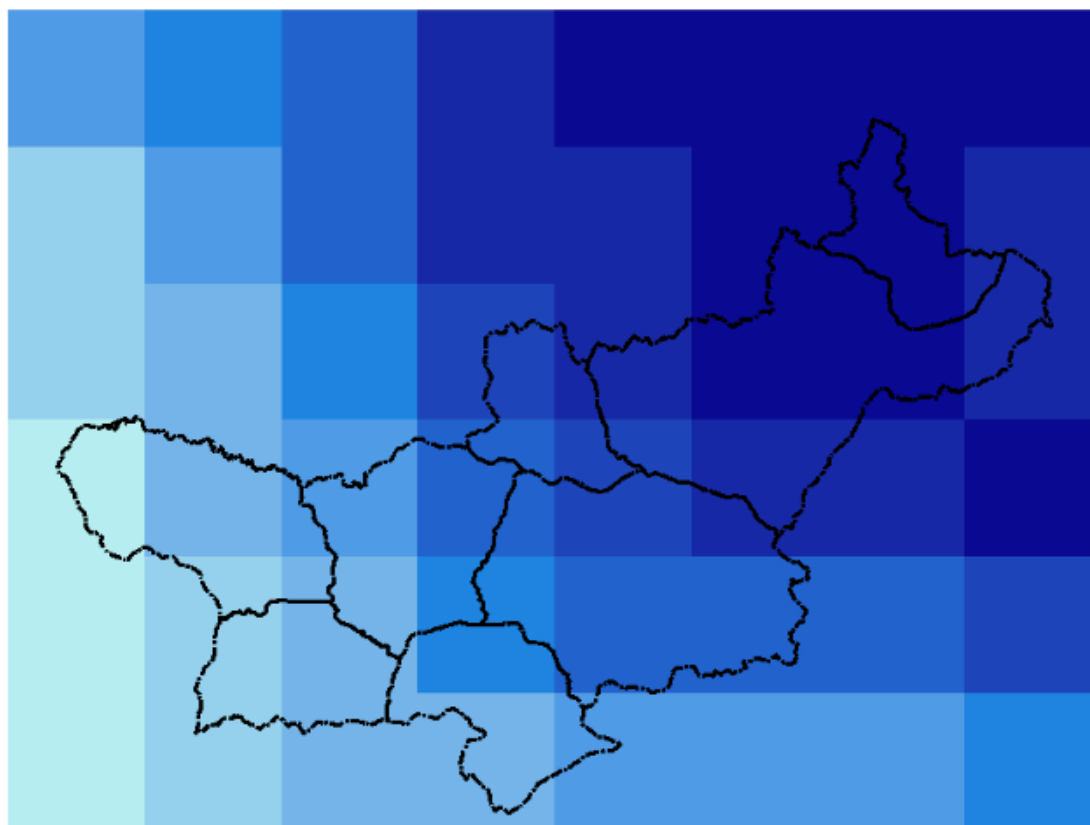
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ສາລະວັນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 155-180 ມມ. ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ ແລະ ພື້ນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ສາລະວັນ ແລະ ເມືອງ ຕຸ້ມລານ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວປະມານ 180 ມມ. ສ່ວນເມືອງ ລະຄອນເຜັງ, ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ, ເມືອງ ວາປີ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ປະມານ 155-170 ມມ.

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 170-205 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 13,70 ມມ). ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໜ້ວຍ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ສາລະວັນ ແລະ ເມືອງ ຖ້ຳມະລານ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍ ຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 190-205 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 19,02 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ລະຄອນເຜິ້ງ, ເມືອງ ຄົງເຊໂດນ ແລະ ພື້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງ ເມືອງ ວາປີ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນມີ ປະລິມານນ້ຳຝົນ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ປະມານ 160-180 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 8,38 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

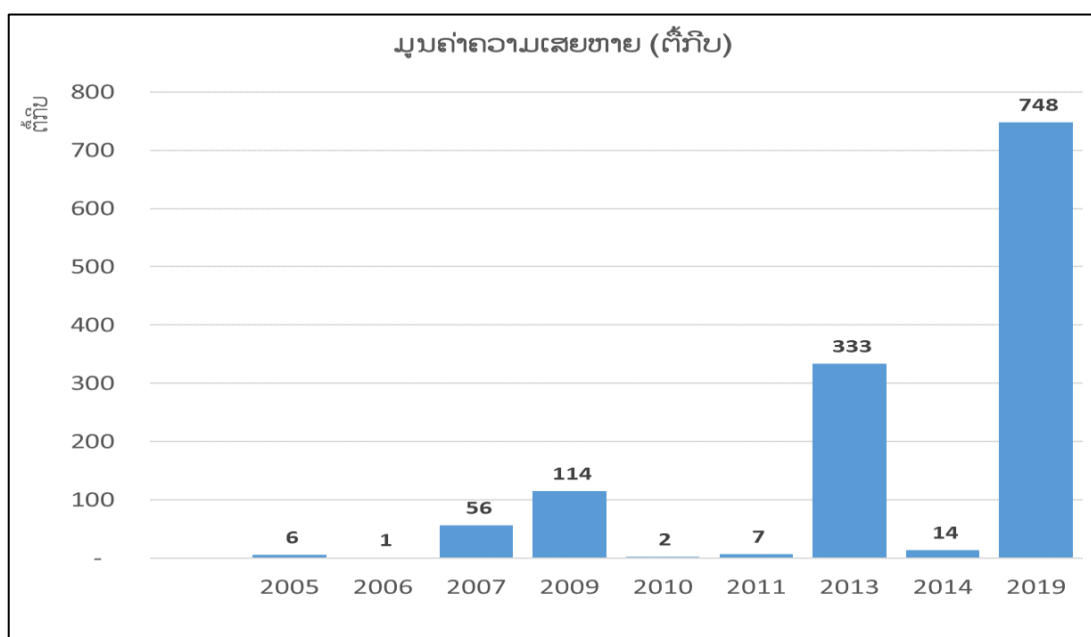
ມິລີແມັດ

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 190-235.38 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 45,89 ມມ). ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ, ເມືອງ ສະໜ້ວຍ ເມືອງ ສາລະວັນ, ເມືອງ ຕຸ້ມລານ ແລະ ພື້ນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ວາປີ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 220-235,88 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 47,83 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ຄົງເຊໂດນ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ປະມານ 190-200 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 40,08 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

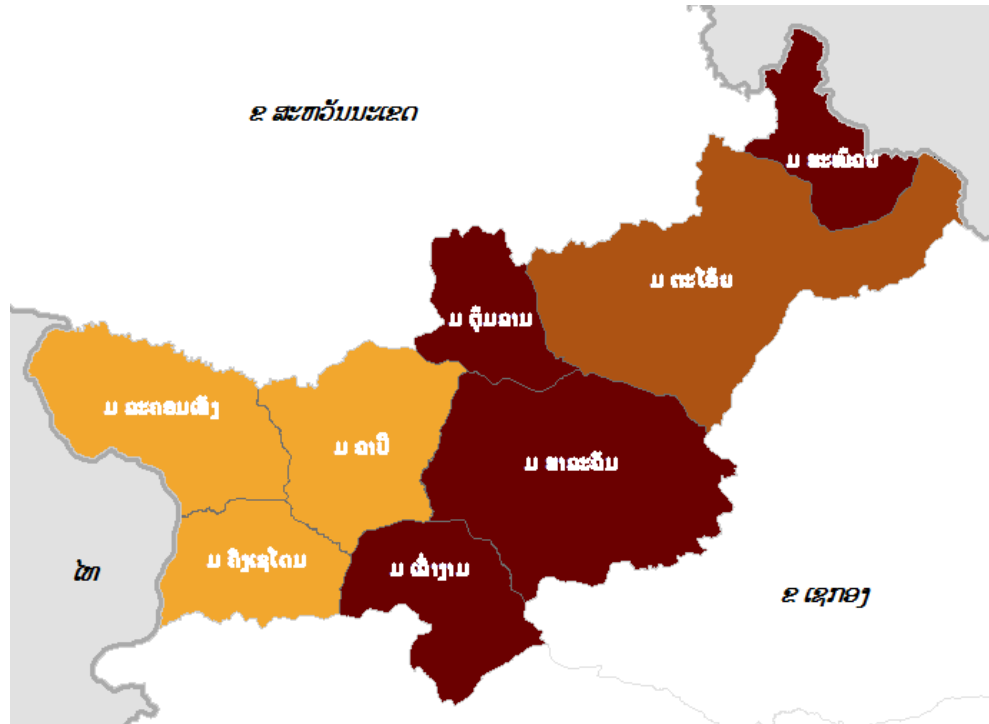
ນັບແຕ່ປີ 2005 ຫາ 2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ສາລະວັນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມຮຸນແຮງຂອງສະພາບອາກາດເຊັ່ນ: ຝົນຕົກໜັກກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມ, ນ້ຳຖ້ວມຊຸ, ພາຍຸ ແລະ ອື່ນໆ ອັນໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ເນື້ອທີ່ສີກຳ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ນ້ຳບາດານ, ຕະຫຼາດ, ວິດຖ່າຍ, ຊົນລະປະທານ, ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ.

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2005-2019 (ຕື້ ກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2005-2019 ຂອງ ແຂວງ ສາລະວັນ (ຮູບທີ 7) ເຫັນວ່າ ໃນປີ 2019 ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 748 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງແມ່ນປີ 2013, 2009 ແລະ ປີ 2007 ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍ ປະມານ 333 ຕື້ກີບ, 114 ຕື້ ກີບ ແລະ 56 ຕື້ກີບ ຕາມລຳດັບ. ສ່ວນປີ 2005, 2006, 2010 ແລະ ປີ 2011 ແມ່ນມູນຄ່າເສຍຫາຍນ້ອຍກວ່າໝູ່ຢູ່ທີ່ ລະຫວ່າງ 1 ຫາ 7 ຕື້ກີບ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

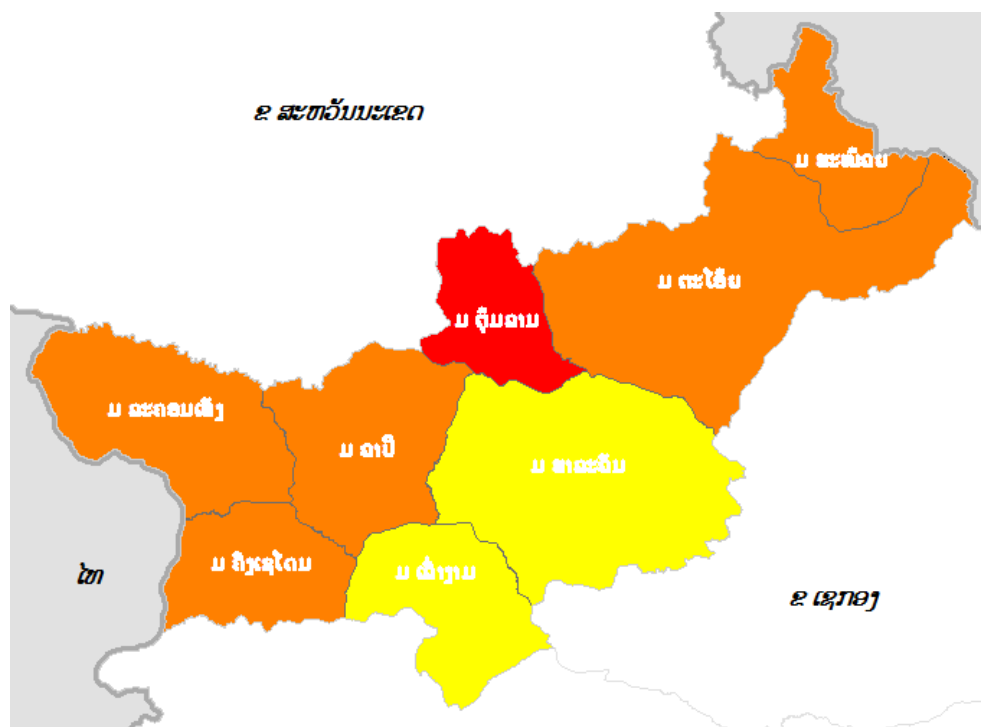

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ສາລະວັນ

ແຂວງ ສາລະວັນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ສາລະວັນ, ເມືອງ ຕຸ້ມລານ, ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ ມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບສູງຫຼາຍ. ຮອງລົງມາເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບສູງ. ສ່ວນເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ສິງເຊໂດນ ແລະ ເມືອງ ລະຄອນຝັ່ງ ແມ່ນມີ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບປານກາງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

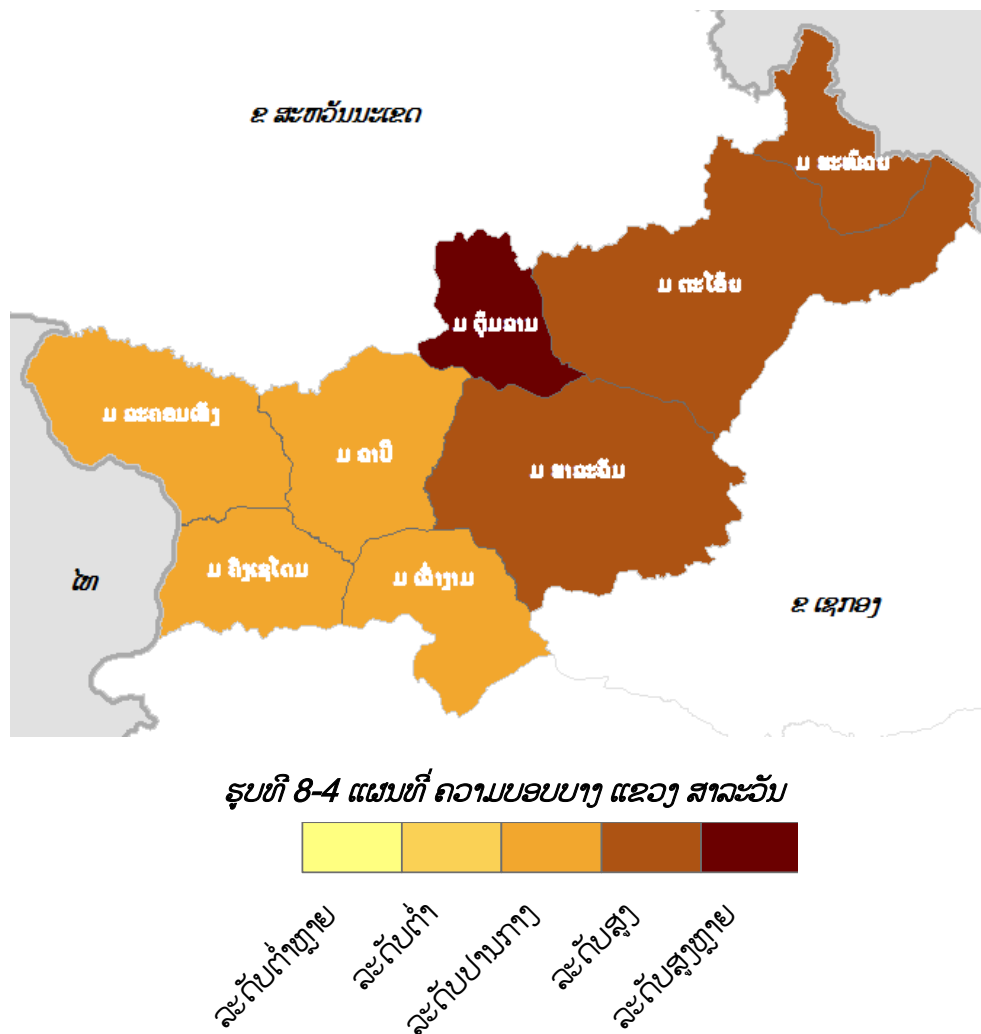

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ສາລະວັນ

ແຂວງ ສາລະວັນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ ຄື: ເມືອງ ຕຸ້ມລາມ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ. ສຳລັບເມືອງ ຄົງເຊໂດນ, ເມືອງ ລະຄອນເຝັງ, ເມືອງ ວາປີ, ເມືອງ ຕະໂອຍ ແລະ ເມືອງ ສະໝ້ວຍ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕໍ່າ. ສ່ວນ ເມືອງ ເຝົ້າງາມ ແລະ ເມືອງ ສາລະວັນ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບສູງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ. ມີຫຼາຍຕົວ ເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວລະດັບປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ໃນ ລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ໂດຍ ສະເພາະ ເມືອງ ຕຸ້ມລານ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ສູງຫຼາຍ, ຮອງ ລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ສາລະວັນ, ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ ແລະ ເມືອງ ສະໜ້ວຍ ແມ່ນ ມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ສູງ. ສ່ວນເມືອງ ຄຸງເຊໂດນ, ເມືອງ ລະຄອນເຜິ້ງ, ເມືອງ ວາປີ ແລະ ເມືອງ ເລົ່າງາມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ປານກາງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ສາລະວັນ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.15 ແຂວງ ເຊກອງ

3.2.15.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງເຊກອງ

1) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພູມສັນຖານ

ແຂວງ ເຊກອງ ຕັ້ງຢູ່ພາກຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 814 ກມ, ນອນຢູ່ໃນເສັ້ນແວງທີ $106^{\circ}18'10''E$ ຫາ $107^{\circ}38'60''E$ ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ $16^{\circ}11'40''N$ ຫາ $15^{\circ}01'40''N$, ມີຊາຍແດນເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ຍາວ 272 ກມ;
- ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ຍາວ 59 ກມ;
- ທິດເໜືອ ຕິດກັບ ແຂວງ ສາລະວັນ ຍາວ 166 ກມ;
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ແຂວງ ອັດຕະປື ຍາວ 155 ກມ

ພູມສັນຖານຂອງແຂວງສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນເຂດພູດອຍມີເນື້ອທີ່ປະມານ 5.037 ກມ^2 ກວມເຖິງ 65%, ພູພຽງເນື້ອທີ່ປະມານ 2.325 ກມ^2 ກວມ 30% ແລະ ທົ່ງພຽງເນື້ອທີ່ປະມານ 388 ກມ^2 ກວມເອົາ 5% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ແຂວງ ເຊກອງ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຕາມ ລັກສະນະທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພູມສັນຖານ. ເມືອງ ດາກຈິງ ແລະ ເມືອງ ທ່າແຕງ ເປັນເຂດພູດອຍ ແລະ ພູພຽງ ມີອາກາດໜາວ ແລະ ຊຸ່ມຊື່ນຕະຫຼອດປີ, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ 3-5 ອົງສາ ແລະ ສູງສຸດ 33-35 ອົງສາ, ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍປະມານ 2.500 ມມ/ປີ ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ການປູກຝັດຜັກ, ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາ ຫະກຳເຂດໜາວ. ສຳລັບ ເມືອງກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ເປັນເມືອງທີ່ມີອາກາດຮ້ອນອົບອຸ່ນ, ອຸນຫະພູມສະ ເລ່ຍປະມານ 24-26 ອົງສາ. ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ປະມານ 1.500 ມມ/ປີ ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ການປູກ ຝັດອຸດສາຫະກຳ.

ແຂວງ ເຊກອງ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 7.665 ກມ^2 ຫຼື 766.500 ເຮັກຕາ, ຊຶ່ງປະກອບມີ 4 ເມືອງ: ເມືອງ ລະມາມ, ເມືອງ ທ່າແຕງ, ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈິງ; ມີ 200 ບ້ານ, ໃນນັ້ນ; ສອງເມືອງເປັນເມືອງ ທີ່ນອນ ໃນ 47 ເມືອງທຸກຍາກໃນທົ່ວປະເທດ ຄື: ເມືອງ ດາກຈິງ ແລະ ເມືອງ ກະລຶມ. ເມືອງ ລະມາມ ເປັນເມືອງເທດສະ ບານ ຂອງແຂວງ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານປົກຄອງແຂວງ ແລະ ບັນດາພະແນກການຕ່າງໆ ເປັນໃຈກາງທາງດ້ານ ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ຂອງແຂວງ. ແຂວງ ເຊກອງ ປະກອບມີ 10 ຊົນເຜົ່າ ທີ່ມີວິຖີຊີວິດ, ຂະນົບທຳນຽມ ແລະ ພາສາປາກເວົ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ມີຜົນລະເມືອງທັງໝົດປະມານ 111.375 ຄົນ, ຍິງ 55.709 ຄົນ. ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງຜົນລະເມືອງສະເລ່ຍ ປະມານ 14,37 ຄົນ/ກມ². ຈຳນວນຄອບຄົວທັງໝົດ 14.891 ຄອບຄົວ. ໃນນັ້ນ ຄອບຄົວທຸກຍາກ ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 5.423 ຄອບຄົວ ໃນປີ 2010 ຍັງເຫຼືອ 1.772 ຄອບຄົວ ໃນປີ 2015. ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຊີບ ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ແບບທຳມະຊາດ ແລະ ເຄິ່ງທຳມະຊາດ. ລະດັບການສຶກສາຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດຍັງມີລັກສະນະຫຼຸດໂຕນກັນ.

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ (ບ້ານ)	ຈຳນວນພົນລະເມືອງ (ຄົນ)	ຄວາມໜາແໜ້ນ (ຄົນ/ກມ ²)
1	ລະມາມ	43	33.802	17,47
2	ທ່າແຕງ	47	38.401	65,64
3	ດາກຈຶງ	54	22.560	10,35
4	ກະລຶມ	53	16.612	5,44
	ລວມ	197	111.375	14,37

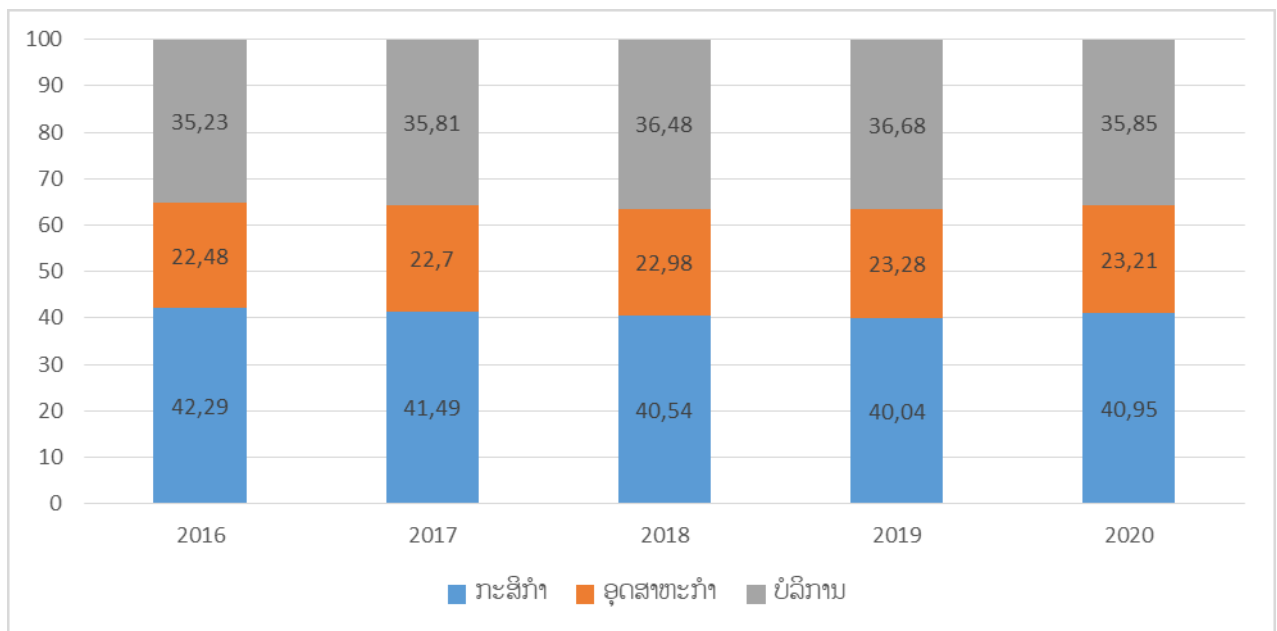
ໜ້າທີ 266 | 338

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ໃນ 5 ປີຜ່ານມາ ນັບແຕ່ປີ 2016-2020, ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ເຫັນວ່າ ມີລັກສະນະຄ່ອຍໆຫັນປ່ຽນ ຈາກ ຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ໄປສູ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບໍລິການແຕ່ລະປີ, ແຕ່ບາງຂະແໜງການແມ່ນມີ ການເໜັງຕີງເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງບາງເລັກນ້ອຍ. ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍສະເລ່ຍ 7,7 %ຕໍ່ປີ; ໃນນັ້ນ ປີ 2016 ເພີ່ມຂຶ້ນ 9,2%; ໃນປີ 2017 ເພີ່ມຂຶ້ນ 9,1%; ໃນປີ 2018 ເພີ່ມຂຶ້ນ 8,3%; ໃນປີ 2019 ເພີ່ມຂຶ້ນ 7,8% ແລະ ຄາດຄະເນໃນປີ 2020 ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 4,3%. ສັງລວມແລ້ວເຫັນວ່າ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຍັງມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

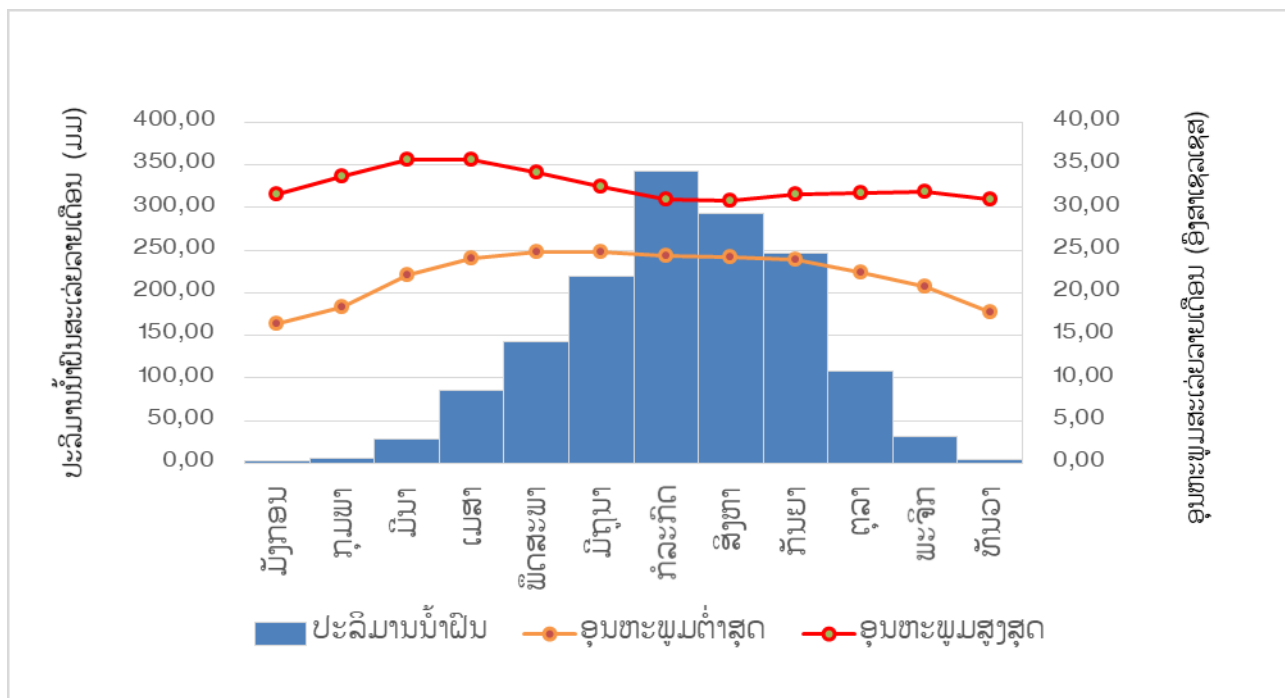
- ຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສະເລ່ຍ 6,77% (ແຜນການ 8%);
- ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສະເລ່ຍ 8,38% (ແຜນການ 16,5%);
- ຂະແໜງບໍລິການເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສະເລ່ຍ 8,24% (ແຜນການ 15,6%).

ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 1.524 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ ໃນປີ 2016 ມາເປັນ 1.580 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ ໃນປີ 2017; ມາເປັນ 1.623 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ ໃນປີ 2018; ມາເປັນ 1.685 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ ໃນປີ 2019 ແລະ ຄາດຄະເນ ວ່າຈະບັນລຸ 1.728 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ ໃນປີ 2020. ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ສາມາດປະຕິບັດເກັບລາຍຮັບໄດ້ 414,40 ຕື້ກີບ ລົ່ນແຜນທີ່ວາງໄວ້ 13 %. ດ້ານ ລາຍຈ່າຍ ໃນໄລຍະ 5 ປີ ປະຕິບັດໄດ້ 1.870,43 ຕື້ກີບ, ເທົ່າກັບ 89 % ຂອງແຜນການທີ່ວາງໄວ້. ສະຫຼຸບ ງົບປະມານໃນ 5 ປີ ເຫັນວ່າ ຂາດດຸນ 1.456,03 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ເຊກອງ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

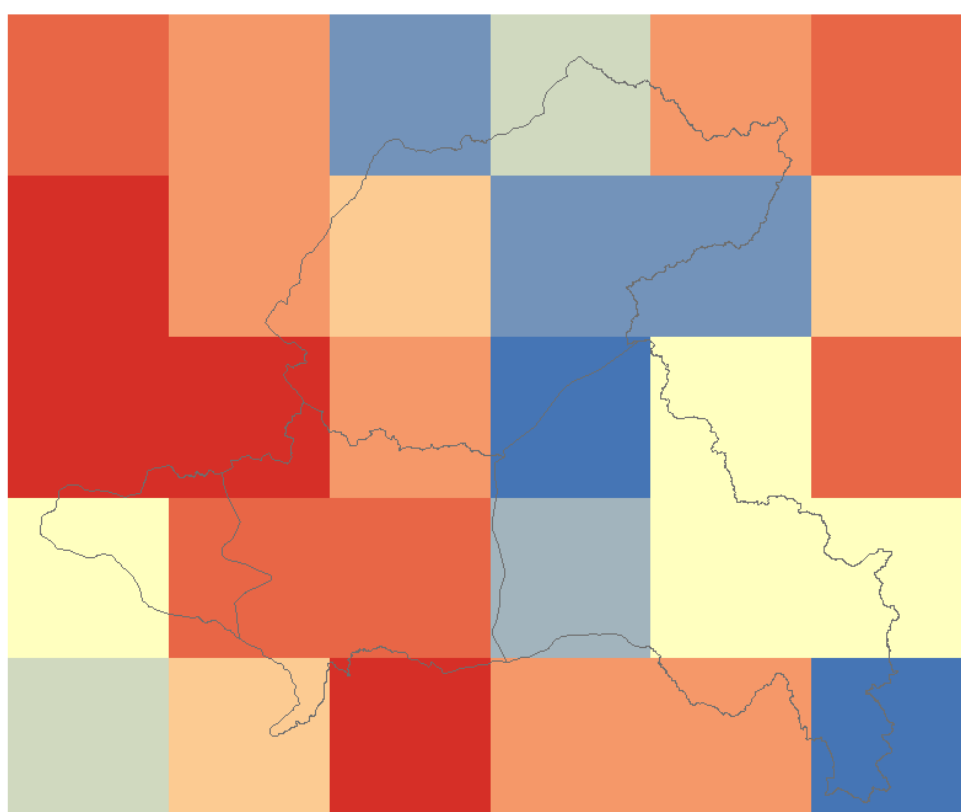
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018³⁵

ໃນຮູບທີ 3. ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ, ໃນນັ້ນ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ປະມານ 343,02 ມມ. ໃນເດືອນ ສິງຫາ ແລະ ກັນຍາ ກໍ່ມີປະລິມານຝົນລະເລ່ຍ ຫຼາຍກວ່າ 250 ມມ. ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ, ສຳລັບອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 35,7 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ສິງຫາ ແລ້ວຄ່ອຍເພີ່ມຂຶ້ນຮອດເດືອນພະຈິກ. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 16,3 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ມີຄ່າ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ມິຖຸນາ ຫາ ກໍລະກົດ (ປະມານ 24,8 ອົງສາເຊລເຊສ).

³⁵ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນີອຸຕຸນິຍົມ ແຂວງ ເຊກອງ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

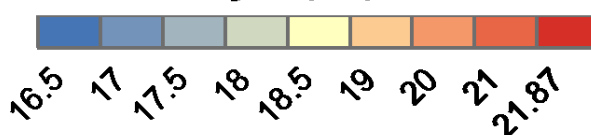
4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງເຊກອງ. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

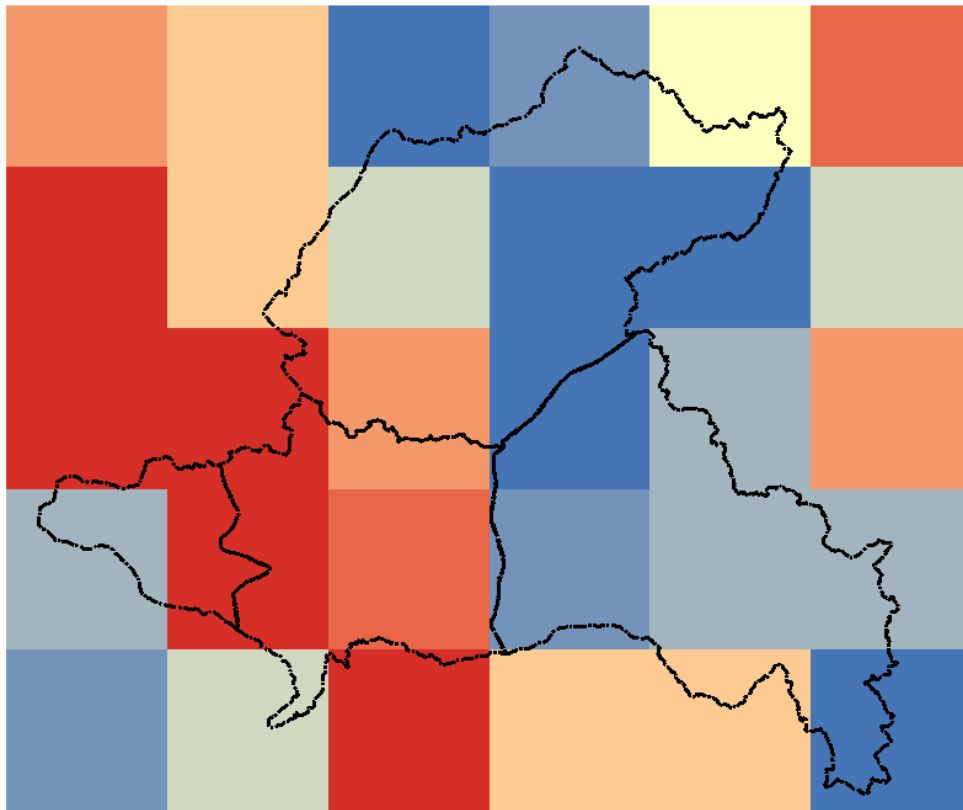
ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

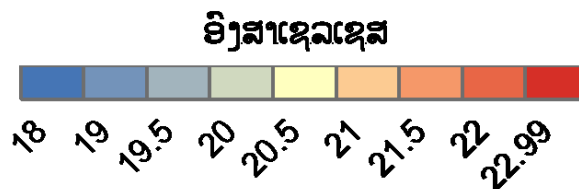

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16,5-21,87 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕ່ຳ ກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ປະມານ 16,5-19 ອົງສາເຊລເຊສ, ສ່ວນເມືອງ ທ່າແຕ່ງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍປະມານ 18,5 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງ

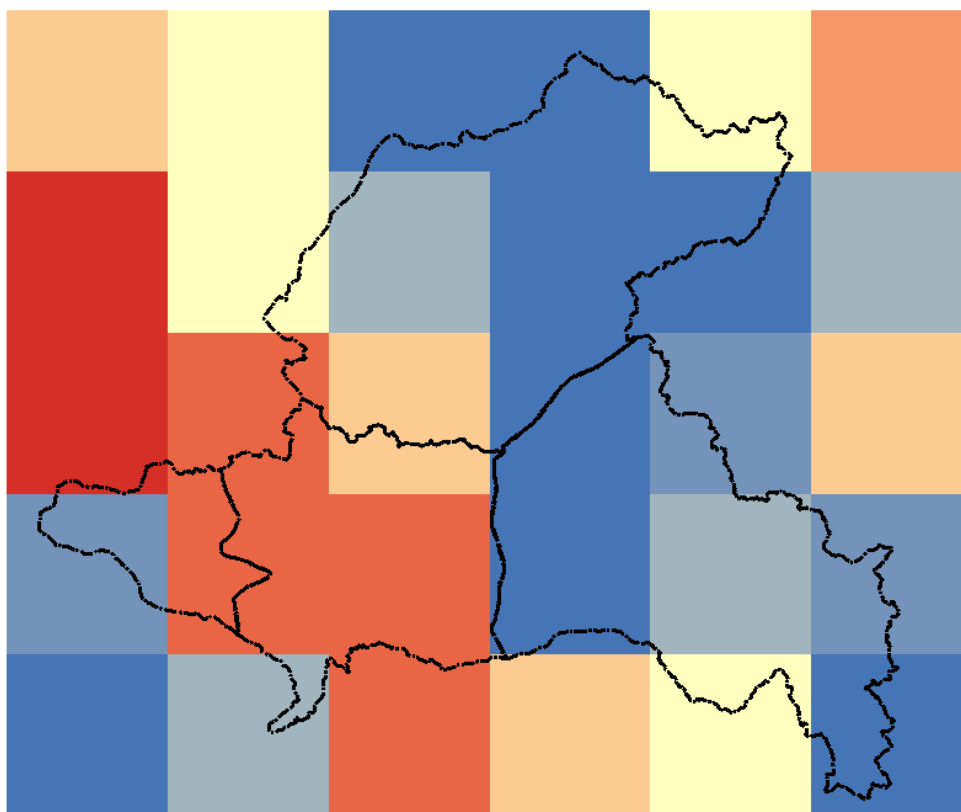
ລະມາມ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍປະມານ 19 ອົງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີຄ່າອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ຕໍ່າໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງ ທ່າແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18-22,99 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,10 ອົງສາເຊລເຊສ. ໃນນີ້ ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດັກຈຶງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 18-21 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,08 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນ ເມືອງ ທ່າແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 20-22,9 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,12 ອົງສາເຊລເຊສ). ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີຄ່າອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ຕໍ່າໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງ ທ່າແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ.

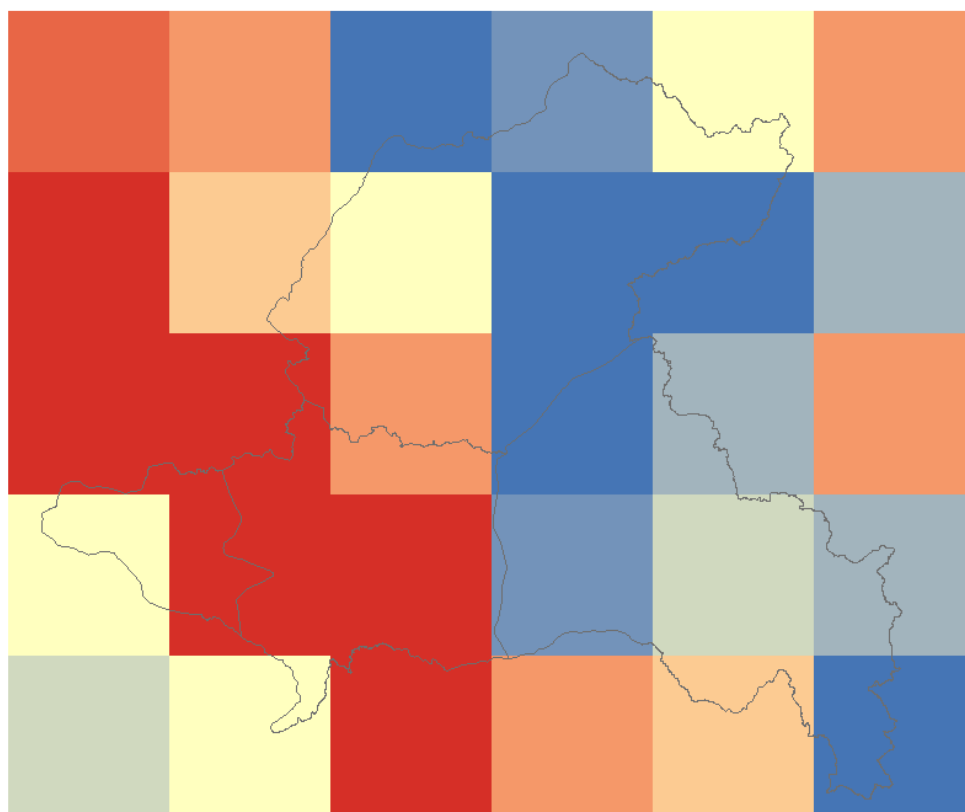

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

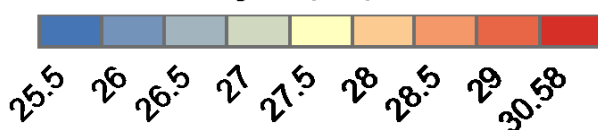

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 19-23,16 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,25 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 19-22,5 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,23 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງ ທ່າແຕ່ງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 19,5-23,16 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,28 ອົງສາເຊລເຊສ). ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ ເມືອງກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີຄ່າອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດ ຕໍ່າໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງ ທ່າແຕ່ງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ.

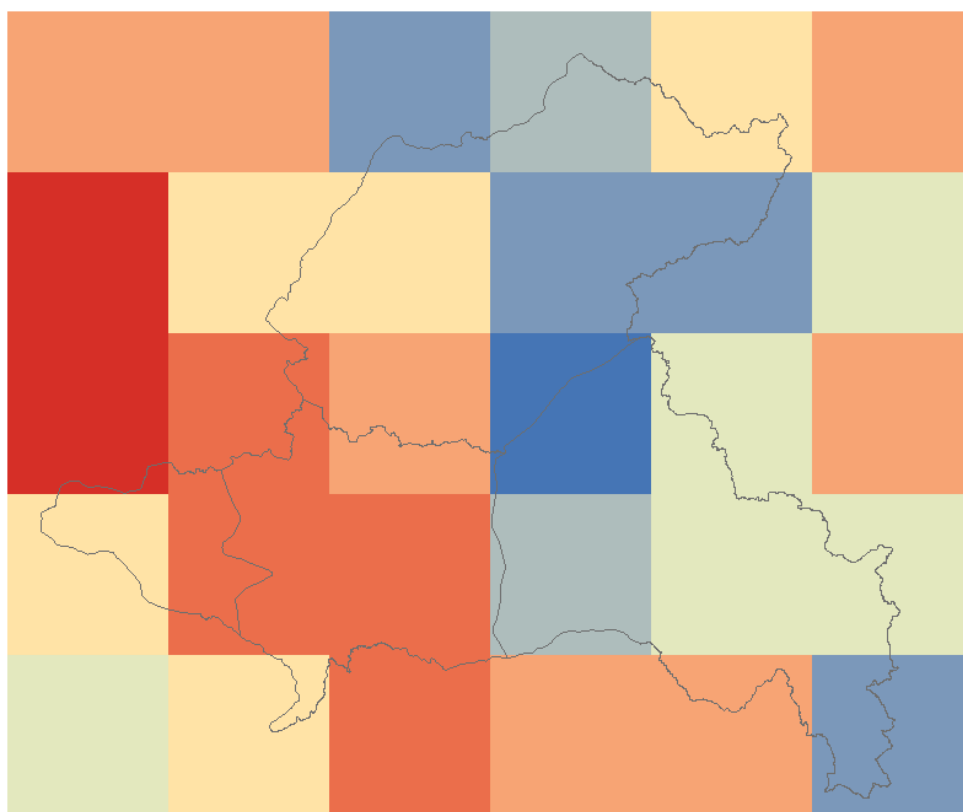

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງເຊກອງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 25,5-30,58 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ລະມາມ ແລະ ເມືອງ ທ່າແຕງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນ ປະມານ 27,5-30,58 ອົງສາເຊລເຊສ, ສຳລັບ ເມືອງ ກະລຶມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ 26,5-28,5 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ 26-28 ອົງສາເຊລເຊສ.

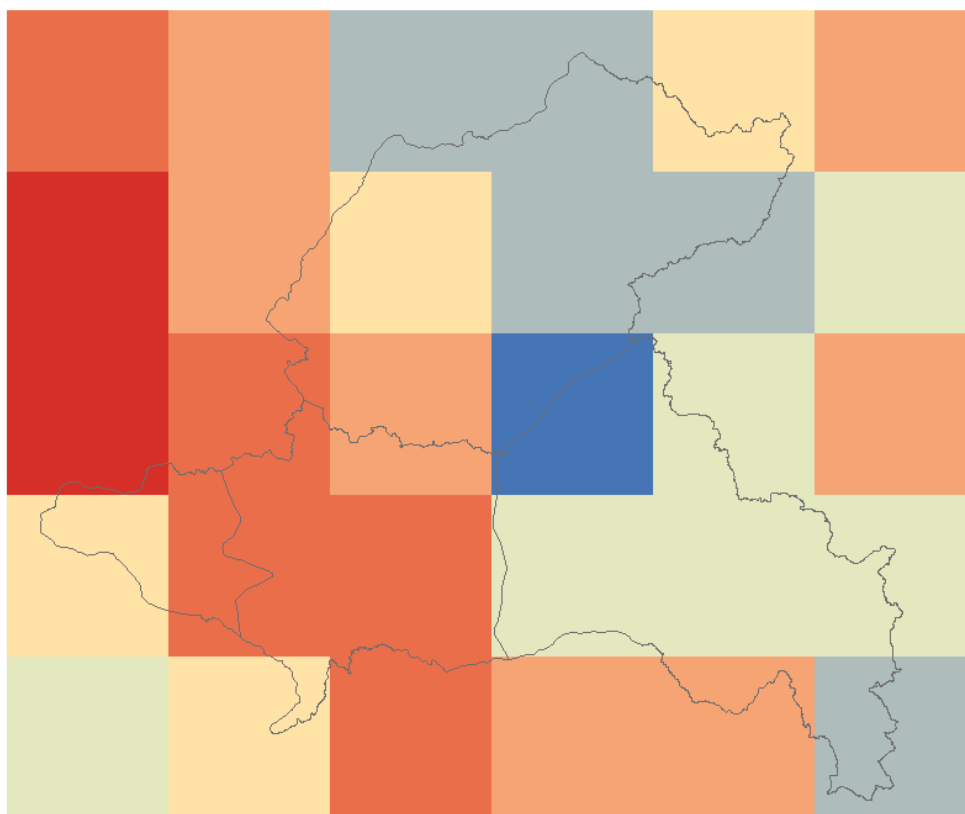

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

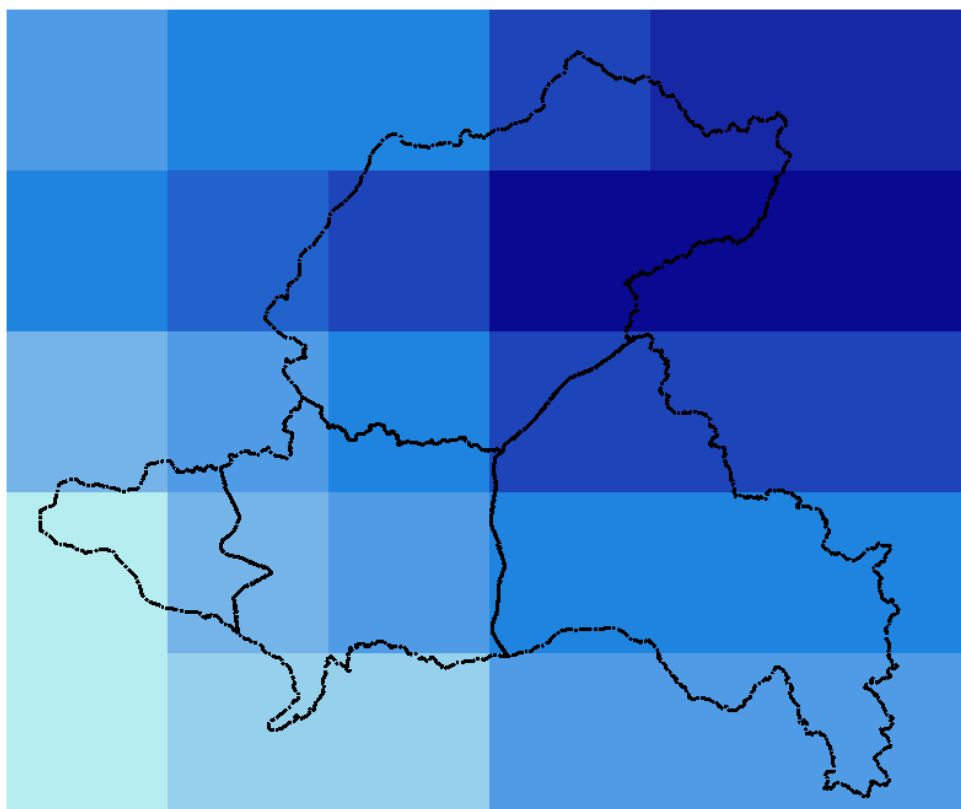
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 25,23-31,64 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,038 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ທ່າ ແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 28-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,062 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເຂດອື່ນ ປະມານ 25,23-30 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,015 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

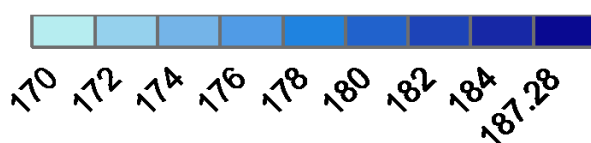

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 25,46-31,89 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,277 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ທ່າ ແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 29-31 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,304 ອົງສາເຊລເຊສ), ສ່ວນເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍປະມານ 25,46-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,249 ອົງສາເຊລເຊສ).

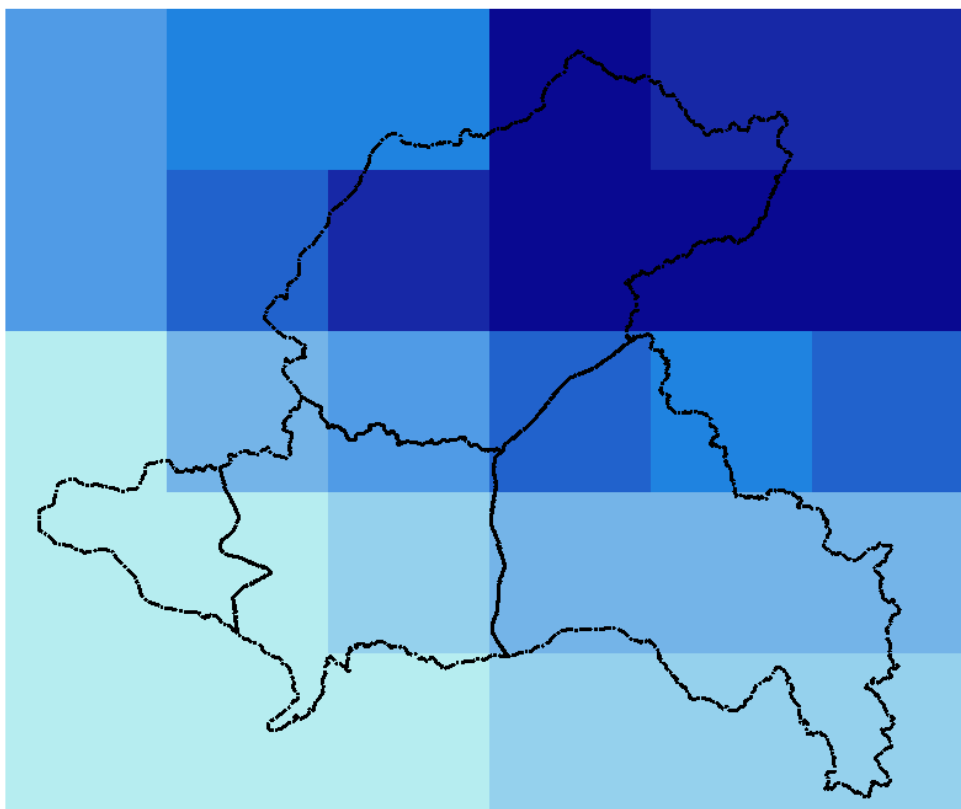

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

ມິລິແມັດ

ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ເຊກອງ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 170-178,28 ມມ. ເມືອງ ກະລຶມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການ ກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 176-178,28 ມມ ແລະ ເມືອງ ທ່າແຕງ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 170-172 ມມ.

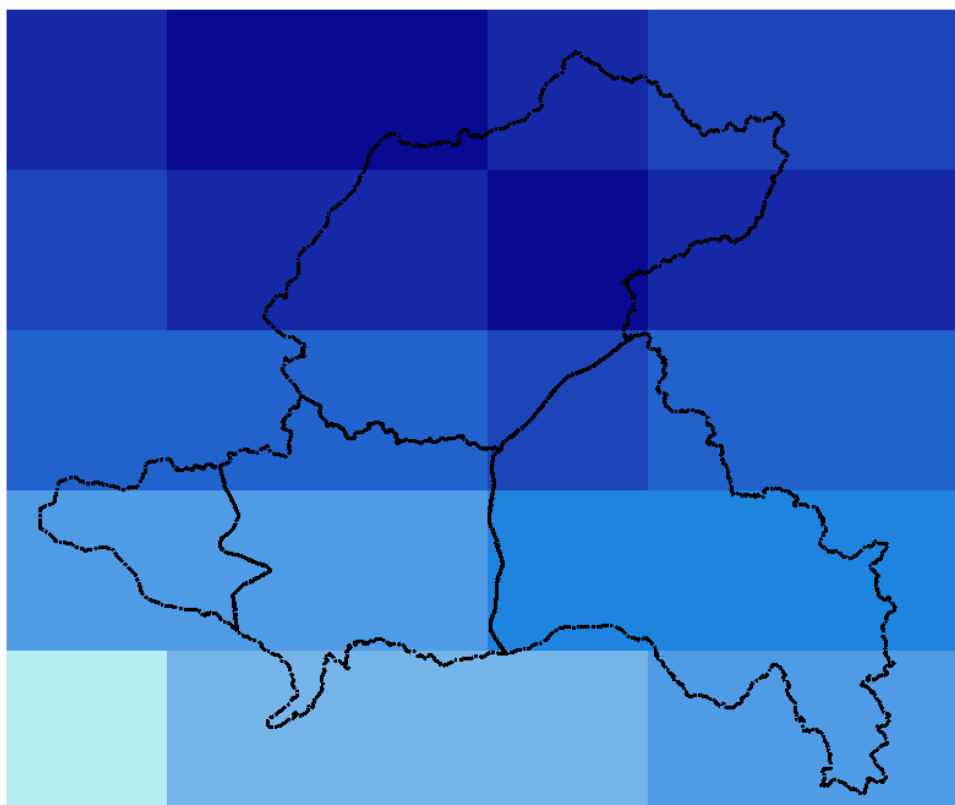

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ມິລິແມັດ

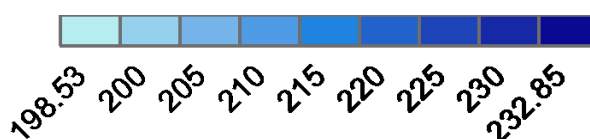

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ເຊກອງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 190-209,36 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 17,04 ມມ). ເມືອງ ກະລຶມ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ 196-209,36 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 20,21 ມມ) ແລະ ເມືອງ ທ່າ ແຕງ ແມ່ນມີຝົນ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ປະມານ 190-192 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 14,59 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ມິລິແມັດ

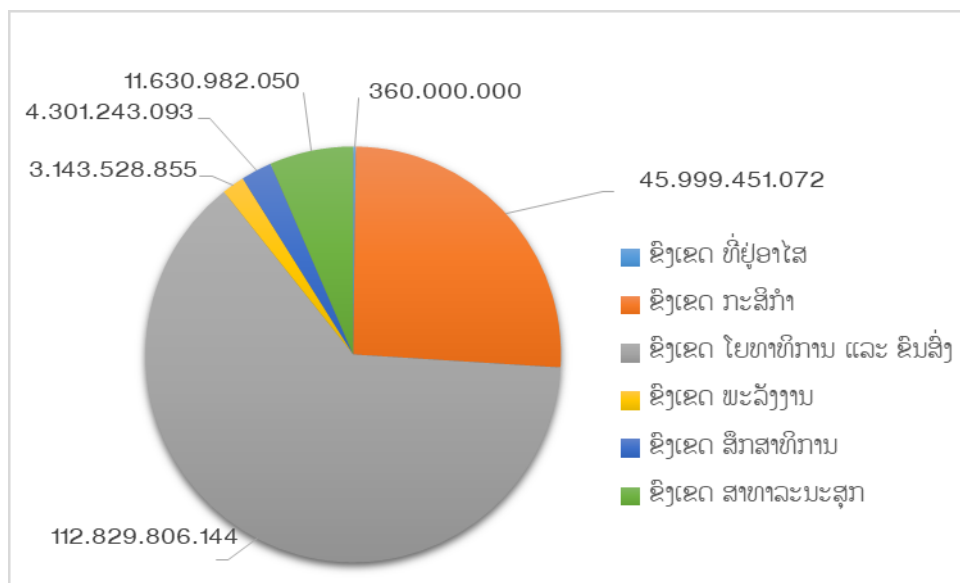
ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ເຊກອງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 198,53-232,85 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 38,05 ມມ). ເມືອງ ກະລຶມ ແມ່ນມີ ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ 215-232,85 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 43,91 ມມ), ສ່ວນເມືອງ ທ່າ ແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 200-210 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍປະມານ 36,35 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ເຊກອງ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄຟຟ້າບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານ, ແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງ ປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳ ນວຍ ຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ. ໃນລະຫວ່າງວັນທີ 25-27 ກໍລະກົດ 2017, ແຂວງ ເຊກອງ ໄດ້ເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມ ທີ່ເກີດຈາກພາຍຸ ຊຶ່ງກາ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຢູ່ 4 ຕົວເມືອງຄື: ເມືອງ

ລະມາມ, ເມືອງ ທ່າແຕງ, ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ປະມານ 20.349.561.749 ກີບ, ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ ໃນວັນທີ 27 ກໍລະກົດ ປີ 2018 ກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄຟນ້ຳຖ້ວມ ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແມ່ນ 20.336.563.058 ກີບ ແລະ ໃນໄລຍະວັນທີ 28 ສິງຫາ ຫາ 6 ກັນຍາ ປີ 2019 ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພາຍຸ ໂຟດູນ ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແມ່ນ 137.578.886.407 ກີບ³⁶.

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີ ຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ຈະສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 112.829.806.144 ກີບ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກໍາ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ຊົນລະປະທານ ລວມມູນ ຄ່າປະມານ 45.999.451.072 ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນສິ່ງປຸກສ້າງ ທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນມີມູນຄ່າ ຄວາມເສຍຫາຍ 11.630.982.050 ກີບ. ສຳລັບ ຂົງເຂດ ພະລັງງານ ແລະ ຂົງເຂດ ສຶກສາທິການ ກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບໃກ້ຄຽງກັນ.

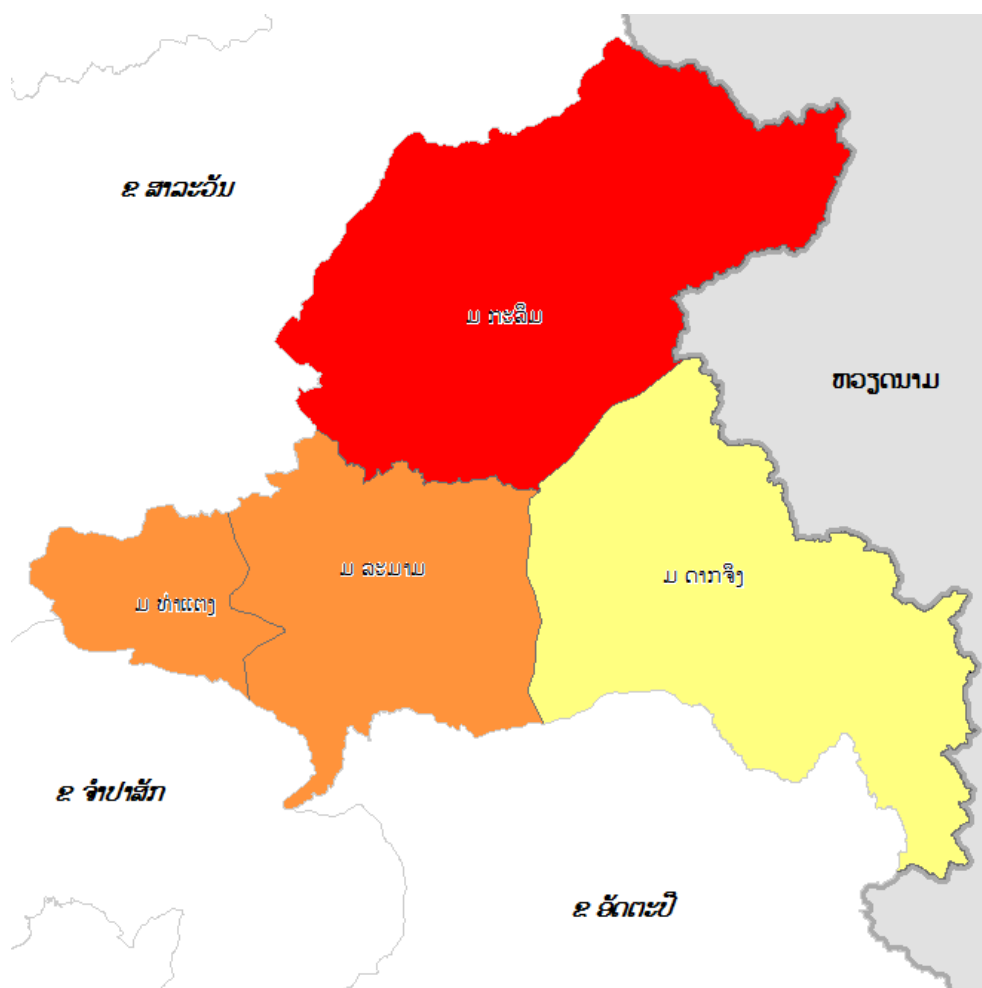
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2017-2019 (ກີບ)

³⁶ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.15.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

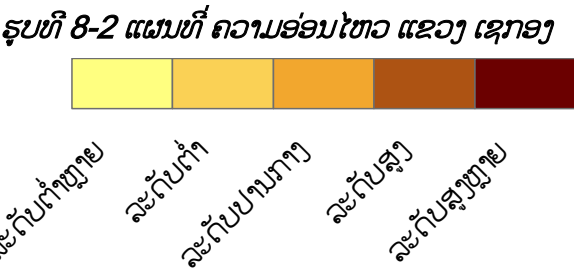
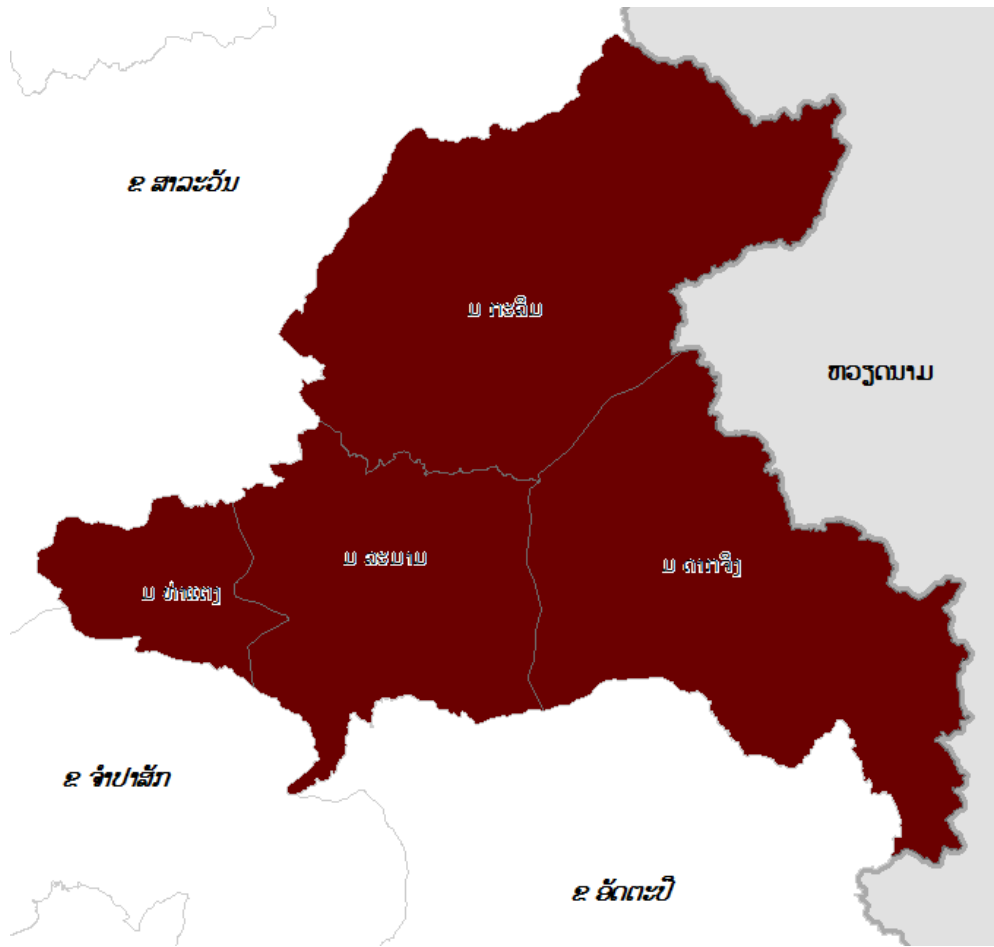

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ເຊກອງ

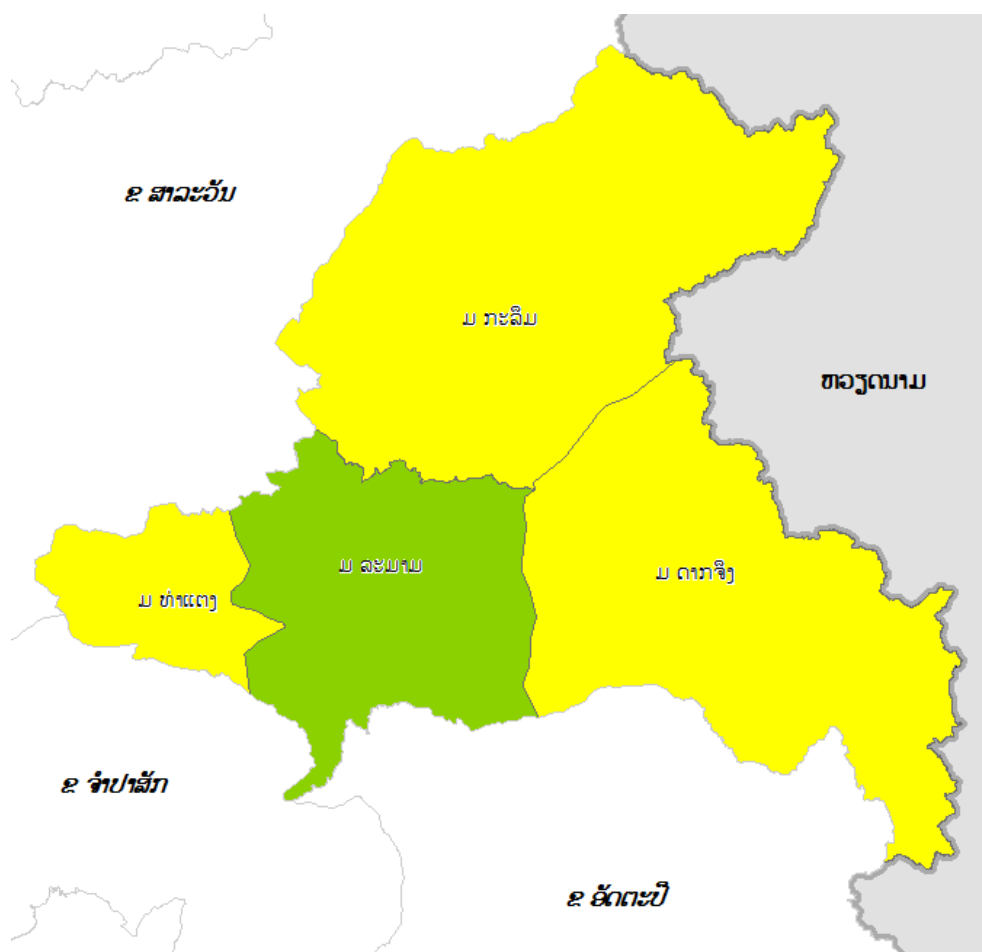
ແຂວງ ເຊກອງ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ລະດັບປານກາງ. ໃນນັ້ນເມືອງ ກະລຶມ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປານກາງ. ເມືອງ ທ່າ ແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ມີ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລະດັບຕ່ຳ, ສ່ວນເມືອງ ດາກຈຶງ ມີລະດັບ ການປະເຊີນ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕ່ຳຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

ແຂວງ ເຊກອງ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງຫຼາຍ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ກະລຶມ, ເມືອງ ດາກຈຶງ, ເມືອງ ທ່າແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

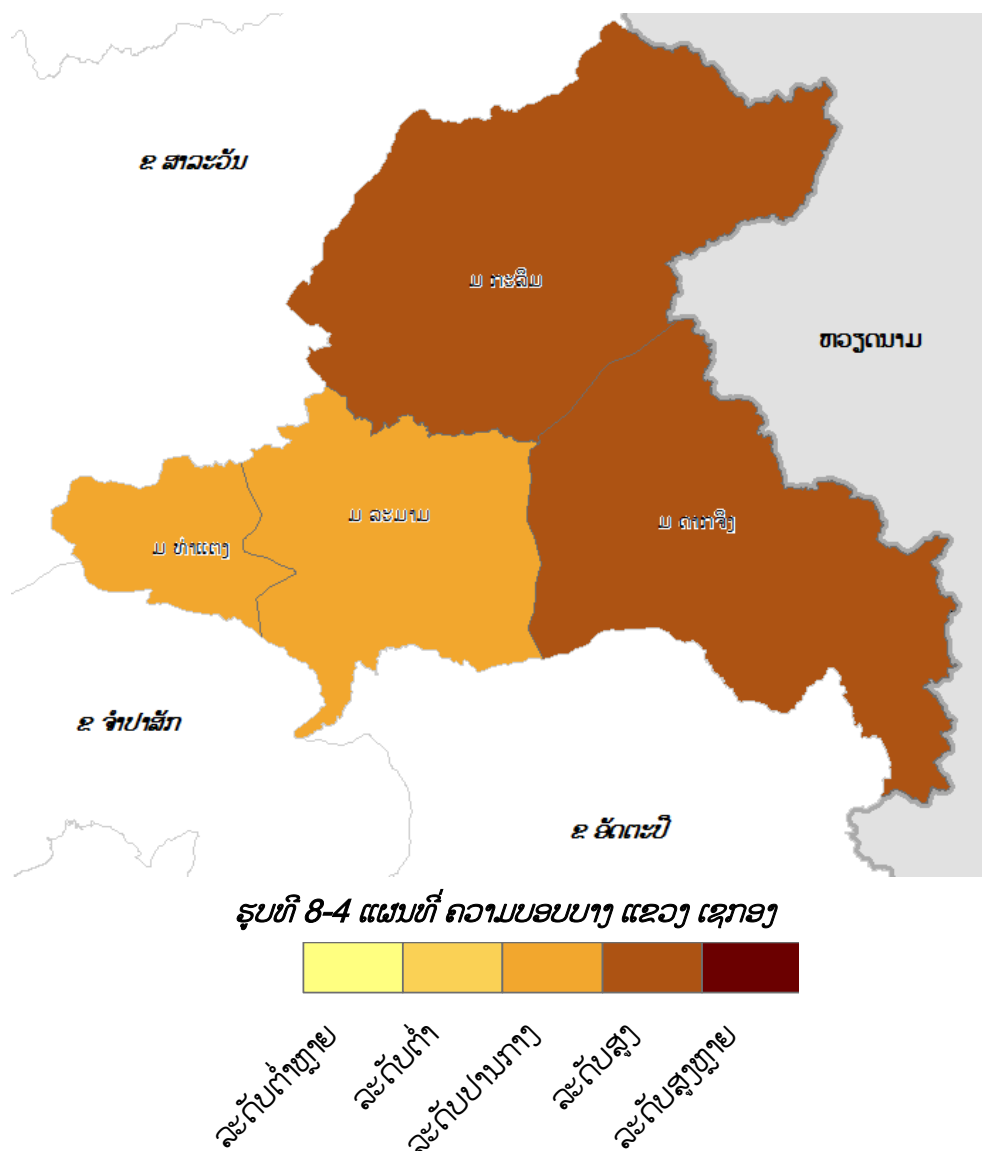

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ເຊກອງ

ແຂວງ ເຊກອງ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບປານກາງ ຫາ ສູງຫຼາຍ, ໃນນັ້ນ ເມືອງ ກະລຶມ, ເມືອງ ທ່າແຕງ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ລະດັບປານກາງ. ສ່ວນເມືອງ ລະມາມ ມີຄວາມ ສາມາດໃນການປັບຕົວ ລະດັບສູງຫຼາຍ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າແຮງຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງແຂວງ ເຊກອງ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງ. ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ກະລຶມ ແລະ ເມືອງ ດາກຈຶງ ເປັນ ເມືອງທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງສູງ. ສຳລັບເມືອງ ທ່າແຕງ ແລະ ເມືອງ ລະມາມ ແມ່ນມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ປານກາງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ເຊກອງ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ສູງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 4.

3.2.16 ແຂວງ ຈຳປາສັກ

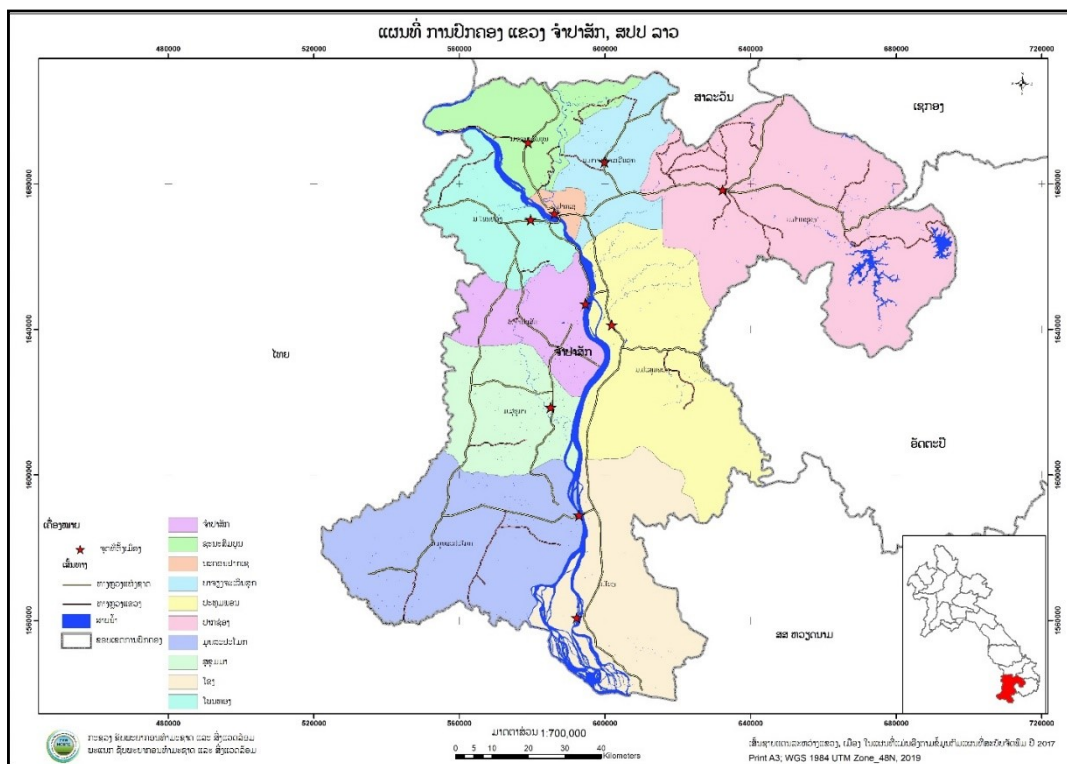
3.2.16.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງ ຈຳປາສັກ

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງ ຈຳປາສັກ ເປັນແຂວງໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່ພາກໃຕ້ສຸດ ຂອງ ສປປລາວ, ຕັ້ງຢູ່ໃນເສັ້ນຂະໜານທີ 13 °-15 ° 22"N ແລະ ເສັ້ນແວງທີ 100 ° 13"-106 ° 55"E; ມີເຂດແດນຕິດຈອດກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດ ໄກ້ຄຽງ ຄື: ທິດເໜືອຕິດກັບ ແຂວງ ສາລະວັນ ຍາວ 140 ກມ, ທິດຕາເວັນ ອອກຕິດກັບ ແຂວງ ເຊກອງ ແລະ ແຂວງ ອັດຕະປື ຍາວ 180 ກມ, ທິດໃຕ້ມີຊາຍແດນຕິດກັບ ປະເທດ ກຳປູເຈຍ ຍາວ 135 ກມ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ ປະເທດໄທ ຍາວ 125 ກມ,

ພູມສັນຖານຂອງແຂວງ ຈຳປາສັກ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ເຂດ ຄື: ເຂດທົ່ງພຽງ ມີເນື້ອທີ່ 1.141.500 ເຮັກຕາ, ກວມເອົາ 74%, ເຂດພູພຽງ ມີເນື້ອທີ່ 400.000 ເຮັກຕາ, ກວມເອົາ 26%. ມີ ແມ່ນ້ຳຂອງໄຫຼຜ່ານ ແລະ ໄດ້ແບ່ງພື້ນທີ່ດິນອອກ ເປັນສອງຝັ່ງ ຄື: ຝັ່ງຕາເວັນອອກ ມີ 5 ຕົວເມືອງ ແລະ 1 ນະຄອນ (ເມືອງ ຊະນະສົມບູນ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ປາກຊ່ອງ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ, ເມືອງ ໂຂງ ແລະ ນະຄອນປາກເຊ), ຝັ່ງຕາເວັນຕົກ ມີ 4 ຕົວ ເມືອງ (ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ ແລະ ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ), ຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງ ມີລະດັບຄວາມສູງ ຈາກລະດັບນ້ຳທະເລ ປະມານ 75-120 ແມັດ, ໃນເຂດພູພຽງມີລະດັບຄວາມສູງ ຈາກລະດັບນ້ຳ ທະເລ ປະມານ 400-1284 ແມັດ, ຄວາມຊຸ່ມສະເລ່ຍ 80% ເໝາະແກ່ການປູກຕົ້ນໄມ້ ອຸດສາຫະກຳ, ເຊັ່ນ: ກາເຟ, ຢາງພາລາ, ໜາກແໜ້ງ, ຊາ ແລະ ບັນດາປະເພດຜົດຜັກ, ການປູກເຂົ້າ, ປູກຜົດຕະກູນ ຖົ່ວຕ່າງໆ.

ແຂວງ ຈຳປາສັກ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 1.541.500 ເຮັກຕາ, ຊຶ່ງປະກອບມີ 1 ນະຄອນ ແລະ 9 ຕົວເມືອງ: ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ຊະນະສົມບູນ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ປາກຊ່ອງ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ ແລະ ເມືອງ ໂຂງ. ນະຄອນປາກເຊ ເປັນ ນະຄອນ ເທດສະບານ ເປັນສູນກາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ. ມີຈຳນວນບ້ານ ທັງໝົດ 643 ບ້ານ, ມີ 72 ກຸ່ມບ້ານ, ມີ 132,154 ຄົວເຮືອນ, ມີພົນລະເມືອງ 722,085 ຄົນ, ຍິງ 362,910ຄົນ (ຂໍ້ມູນ ປີ2018), ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງພົນລະເມືອງ 21 ຄົນ/ກມ², ມີ 26 ຊົນເຜົ່າທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນ. ປະຊາກອນ ສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຊີບ ກະສິກຳກວມ 75%, ການບໍລິການ 12%, ອຸດສາຫະກຳ 8% ແລະ ອາຊີບອື່ນໆ 5% ທົ່ວແຂວງມີບ້ານທຸກຍາກ 156 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 24,26 % ຂອງຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ, ມີຄອບຄົວທຸກຍາກ 6,608 ຄອບຄົວເທົ່າກັບ 5% ຂອງຄອບ ຄົວທັງໝົດ, ມີບ້ານວັດທະນະທຳ 632 ບ້ານກວມ 98% ຂອງຈຳນວນບ້ານ ໃນທົ່ວແຂວງ, ມີຄອບຄົວວັດທະນະທຳ 9,250 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 7% ຂອງຈຳນວນຄອບຄົວທັງໝົດ. ອັດຕາ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພົນລະເມືອງໃນລະດັບ 1,4% ຕໍ່ປີຮອດປີ 2030 ຈະມີພົນລະເມືອງປະມານ 823,175 ຄົນ.

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ ການປົກຄອງ ແຂວງ ຈຳປາສັກ

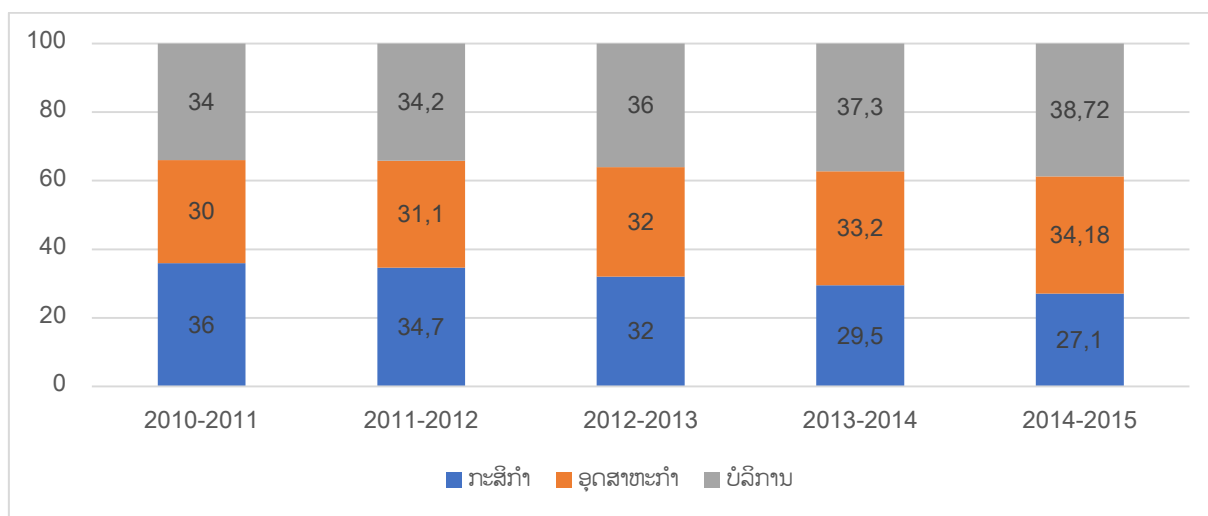
ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1	ນະຄອນປາກເຊ	42	13.953	80.894	40.353
2	ຊະນະສີມບູນ	47	14.041	71.124	36.878
3	ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ	47	11.882	60.255	29.397
4	ປາກຊ່ອງ	88	16.970	84.367	41.474
5	ປະທຸມພອນ	68	13.150	64.668	31.978
6	ໂພນທອງ	71	17.660	97.682	49.626
7	ຈຳປາສັກ	74	10.847	65.355	33.433
8	ສຸຊຸມາ	56	10.140	60.098	29.440
9	ມຸນລະປາໂມກ	36	6.877	40.757	20.428
10	ໂຂງ	114	16.634	96.885	49.903
ລວມ		643	132.154	722.085	362.910

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະແນກແຜນການ, ສູນສະຖິຕິປະຈຳ ແຂວງຈຳປາສັກ 2018 ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຄາດຄະເນພົນລະເມືອງລາວ 2015-2045 ໜ້າທີ

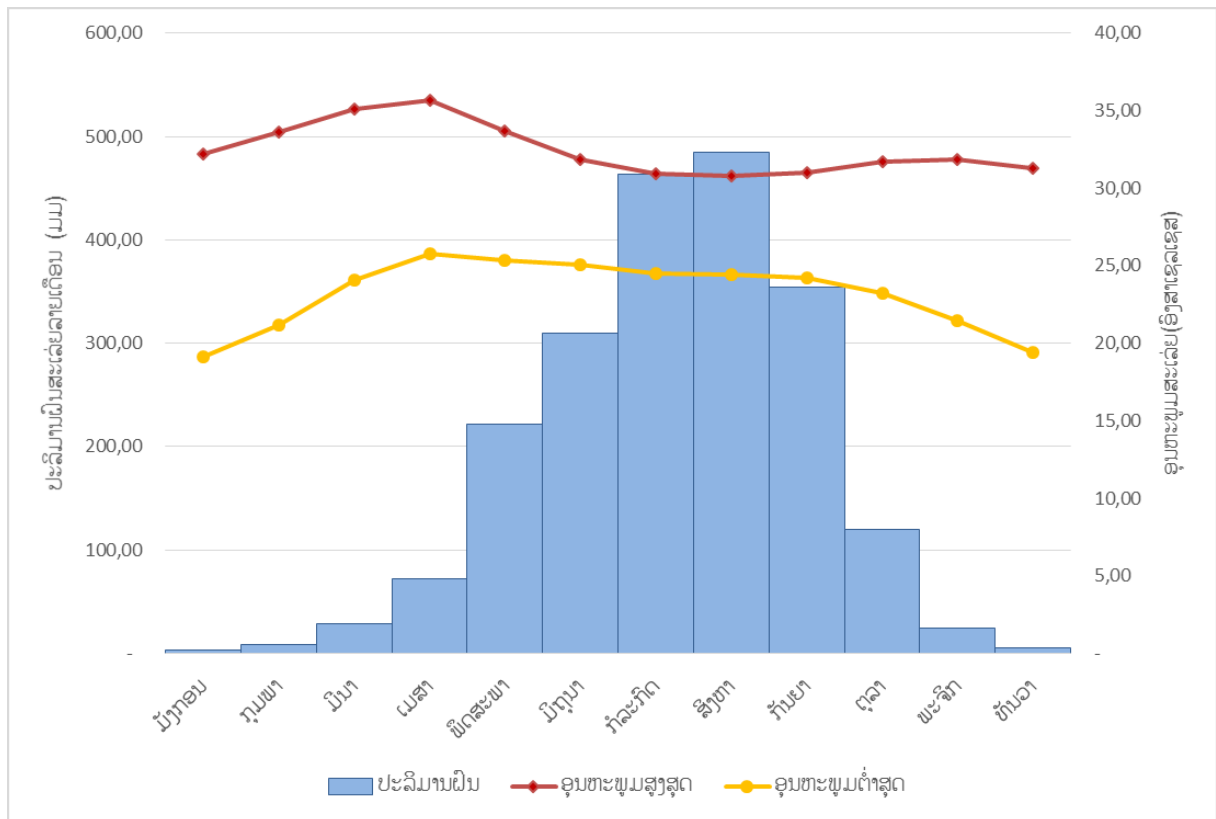
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ເສດຖະກິດຂອງແຂວງ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຊຶ່ງທາງແຂວງມີລະບົບກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ຖືກຕ້ອງ. ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ມີສະເຫຼ່ຍລະພາບທາງ ດ້ານ ການເມືອງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ມີການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າ ສູ່ສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຫຼາຍຂຶ້ນ. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ມີການປ່ຽນແປງ ດັ່ງນີ້: ໃນນີ້ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 30 % ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 34,18% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ການບໍລິການ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 34% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 33,8 % ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແມ່ນ ຫຼຸດລົງໃນແຕ່ລະປີ ຈາກ 36% ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 27,1% ໃນສົກປີ 2014-2015 ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງຈຳປາສັກ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະ 5 ປີແມ່ນ 10,92 % ຕໍ່ປີ, ລວມຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນບັນລຸໄດ້ 44.299 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 8.859,8 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍ ລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1,533 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງໄດ້ກຳນົດ ການເກັບລາຍຮັບ ເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ 4.444,69 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຢູ່ໃນລະດັບ 2.389,71 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ແຂວງ ຈຳປາສັກ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

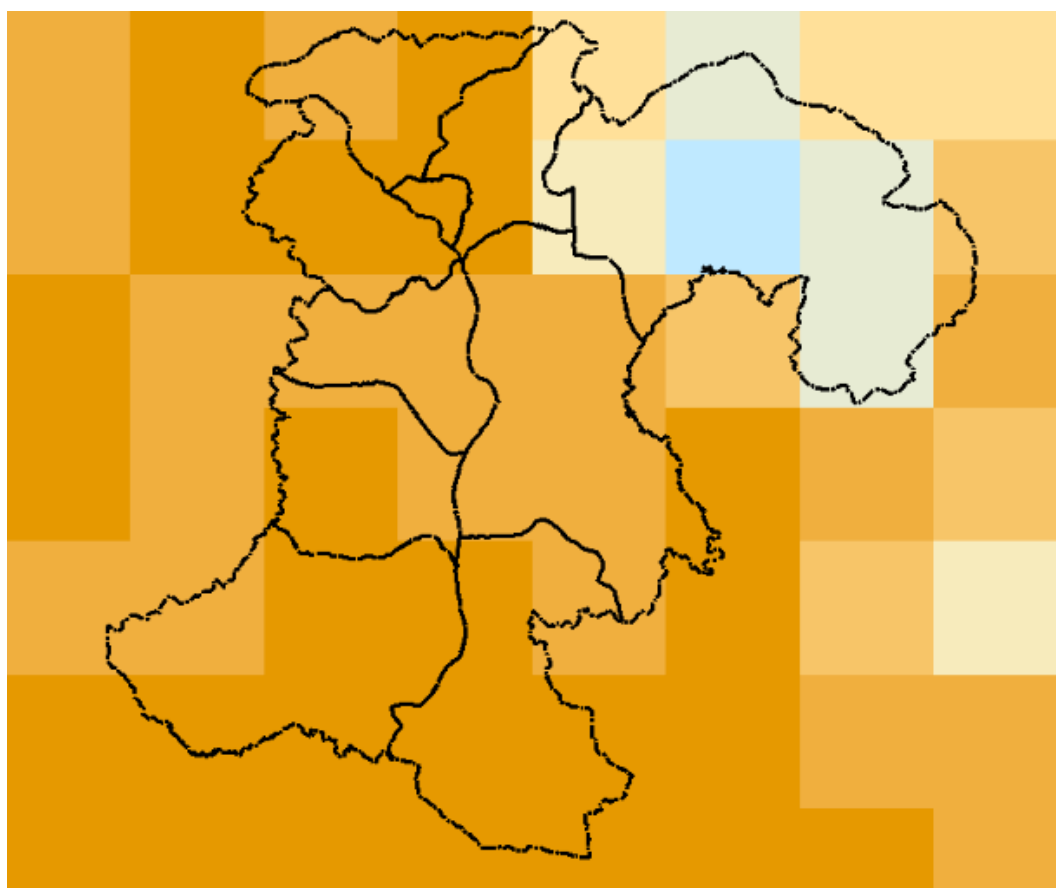
ຮູບທີ 3 ແຜນພາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ຕຸລາ. ເດືອນ ກໍລະກົດ ແລະ ສິງຫາ ແມ່ນເປັນເດືອນ ທີ່ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ປະມານ 463,8-484,2 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ທັນວາ ແລະ ເດືອນ ມັງກອນ ມີປະລິມານຝົນລະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນ ອື່ນໆ ປະມານ 3,2- 5,4 ມມ.

ສຳລັບ ອຸນຫະພູມ ສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ ປະມານ 35,6 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ສິງຫາ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ປະມານ 30,8 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ຖືເປັນໄລຍະ ຂອງເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ ປະມານ 25,8 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເດືອນ ມັງກອນ ແລະ ທັນວາ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 19,1 -19,4 ອົງສາເຊລເຊສ.

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ຈຳປາສັກ. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນ ລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

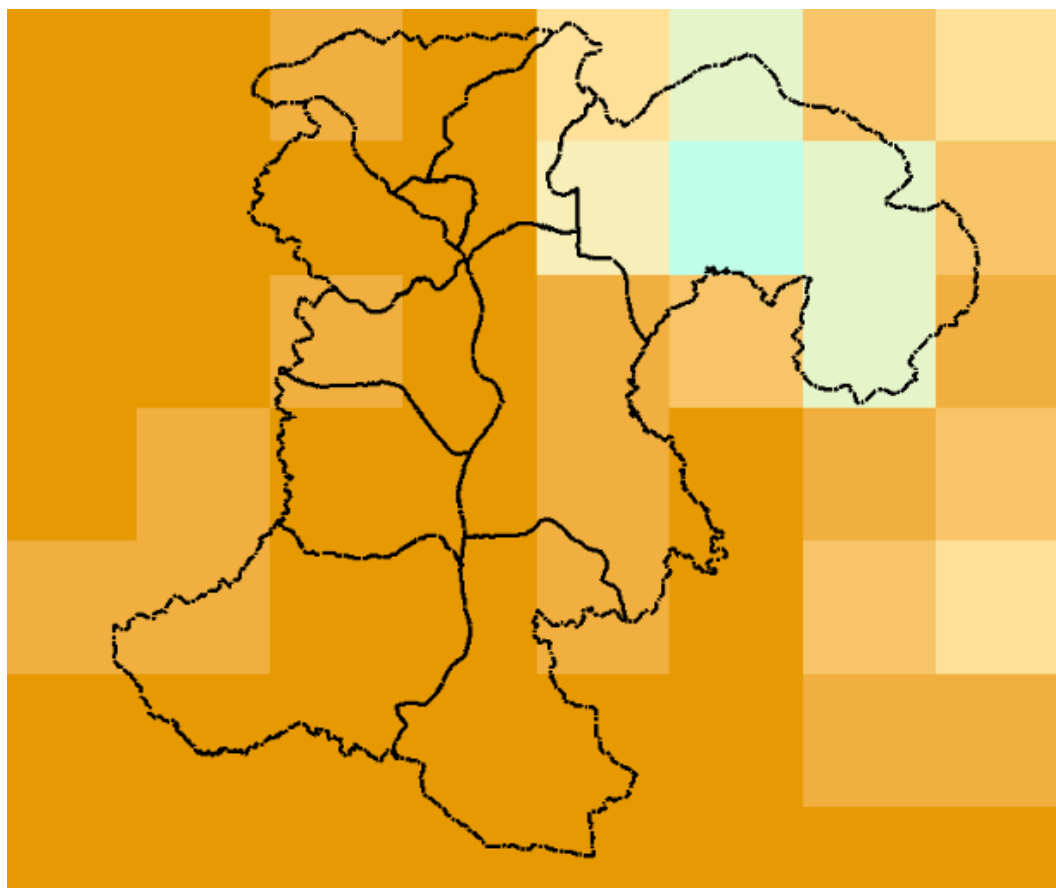

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

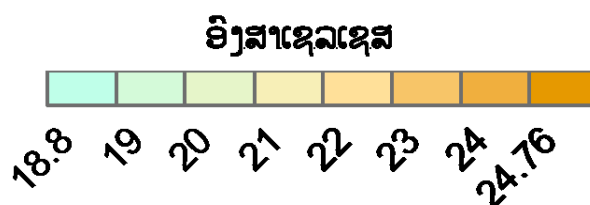

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17,6 -23,6 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມ ຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 17,5-20 ອົງສາເຊລເຊສ. ສ່ວນ ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ມູນລະປະໂມກ, ເມືອງ ສຸຊຸມາ, ເມືອງ ຊະນະສົມບູນ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ ແລະ ເມືອງ

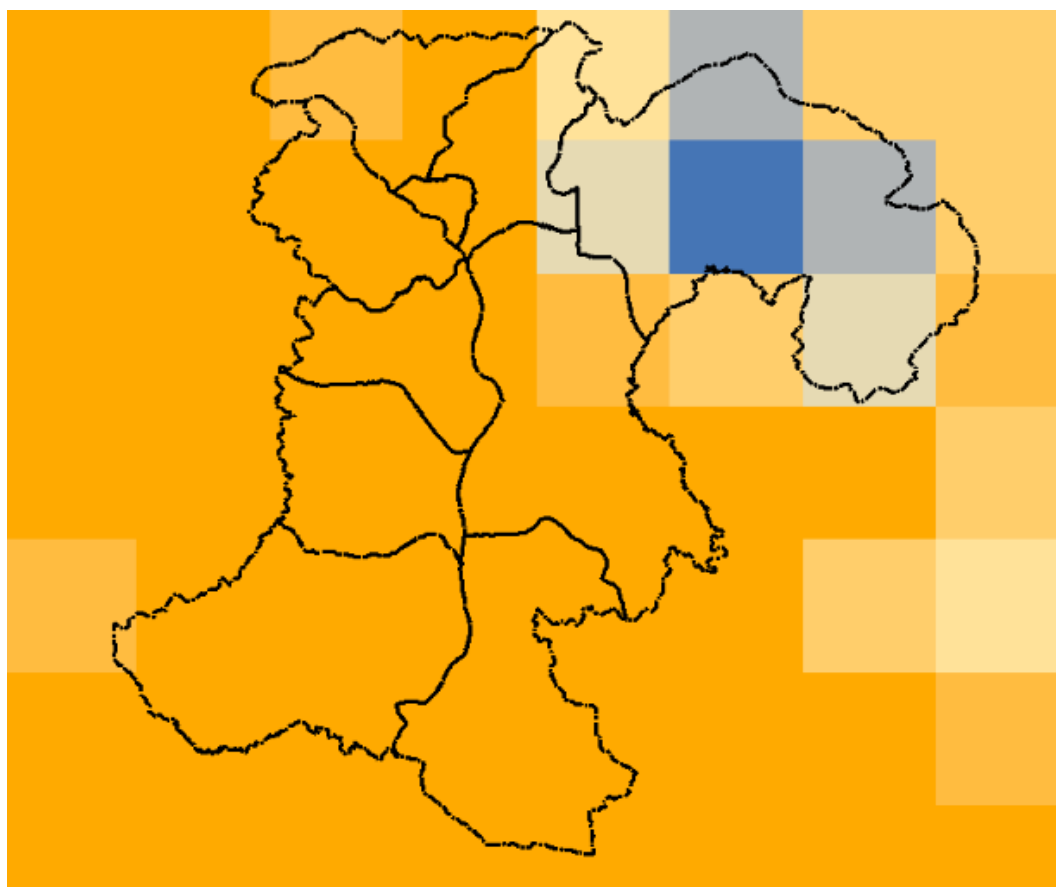
ໂພນທອງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 23,6 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ຈຳປາສັກ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ປະມານ 22 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

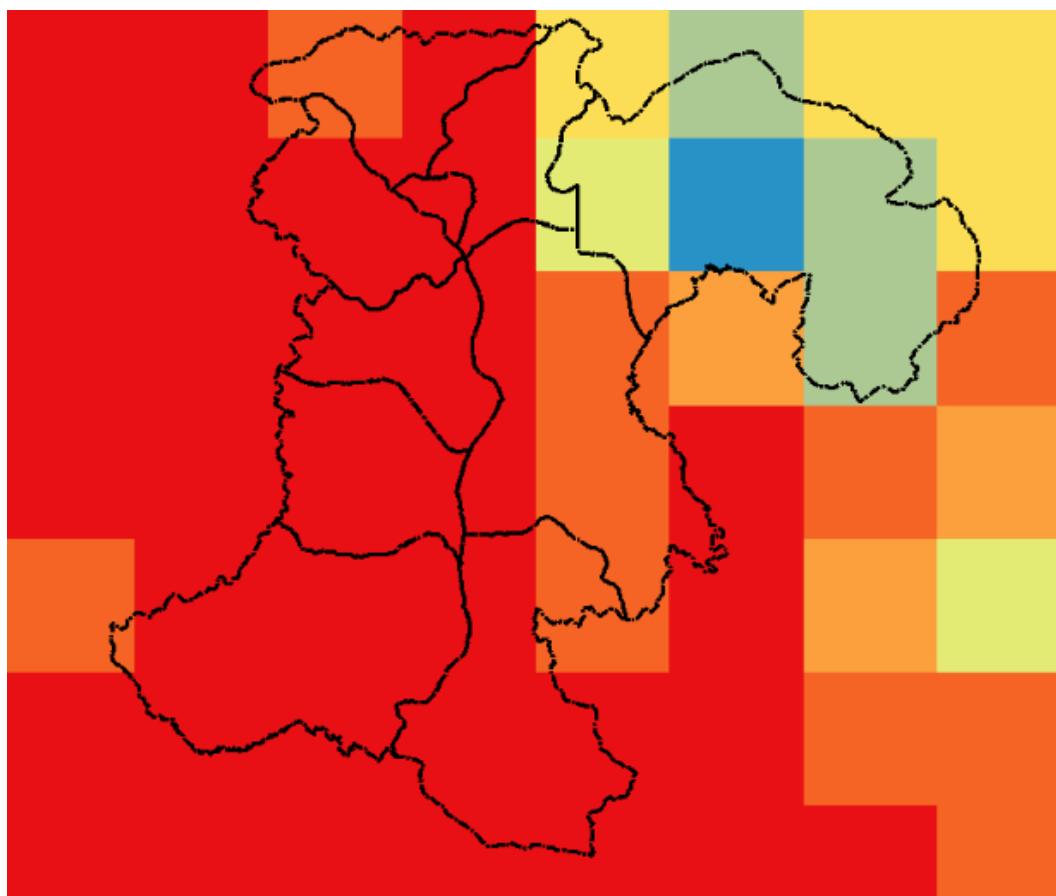
ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18,8-24,76 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,16 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 18,8-20 ອົງສາເຊລເຊສ. (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,14 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນ ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ມູນລະປະໂມກ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ຊະນະສົມບູນ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ຈຳປາສັກ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 22-24,6 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,16 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 18,9-24,93 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,33 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 18,9-20 ອົງສາເຊລເຊສ. (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,29 ອົງສາເຊລເຊສ). ສ່ວນ ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ຈຳປາສັກ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 22-24,93 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,33 ອົງສາເຊລເຊສ).

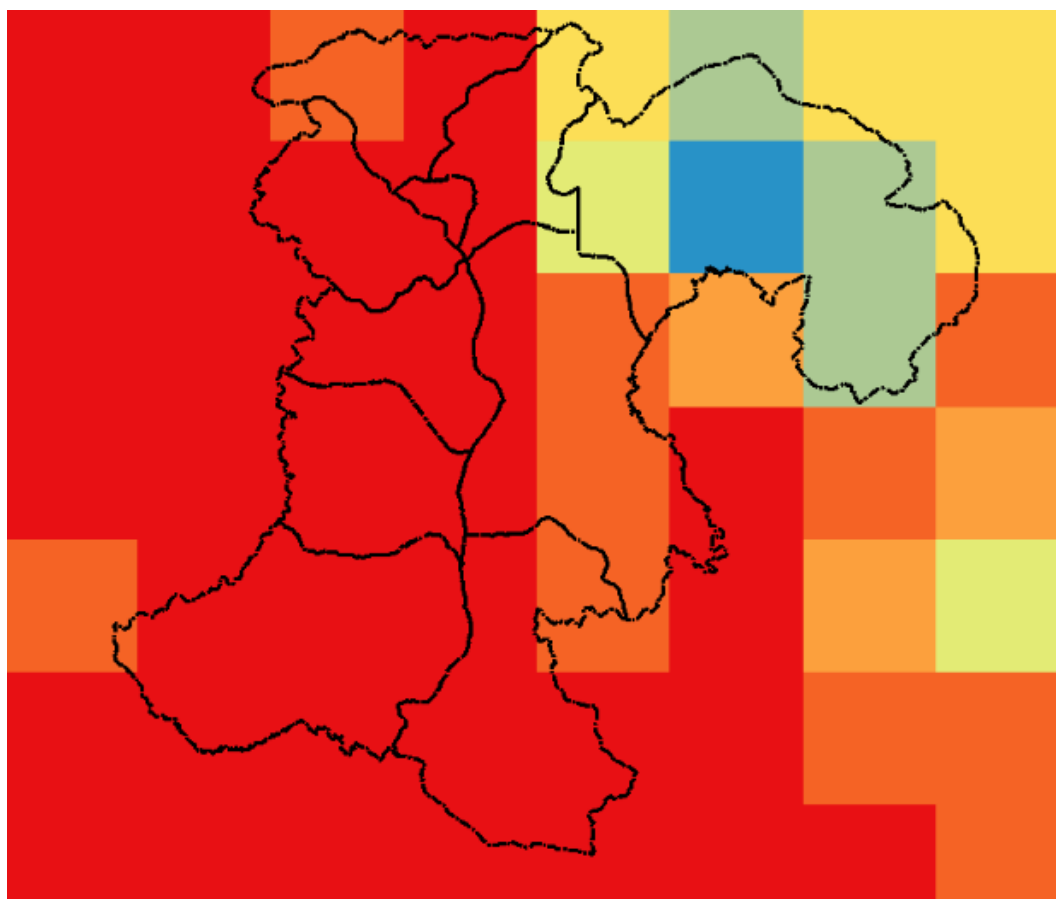

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 26,55-33,15 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ, ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ສຸຊຸມາ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ນະຄອນປາກເຊ ແລະ ຝື່ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ສຸຊຸມາ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 32-33,15 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ຮອງລົງມາ ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍປະມານ 31,5 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ສຳລັບເມືອງ ປາກຊ່ອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດຕຳກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 26,55-29 ອົງສາເຊລເຊສ.

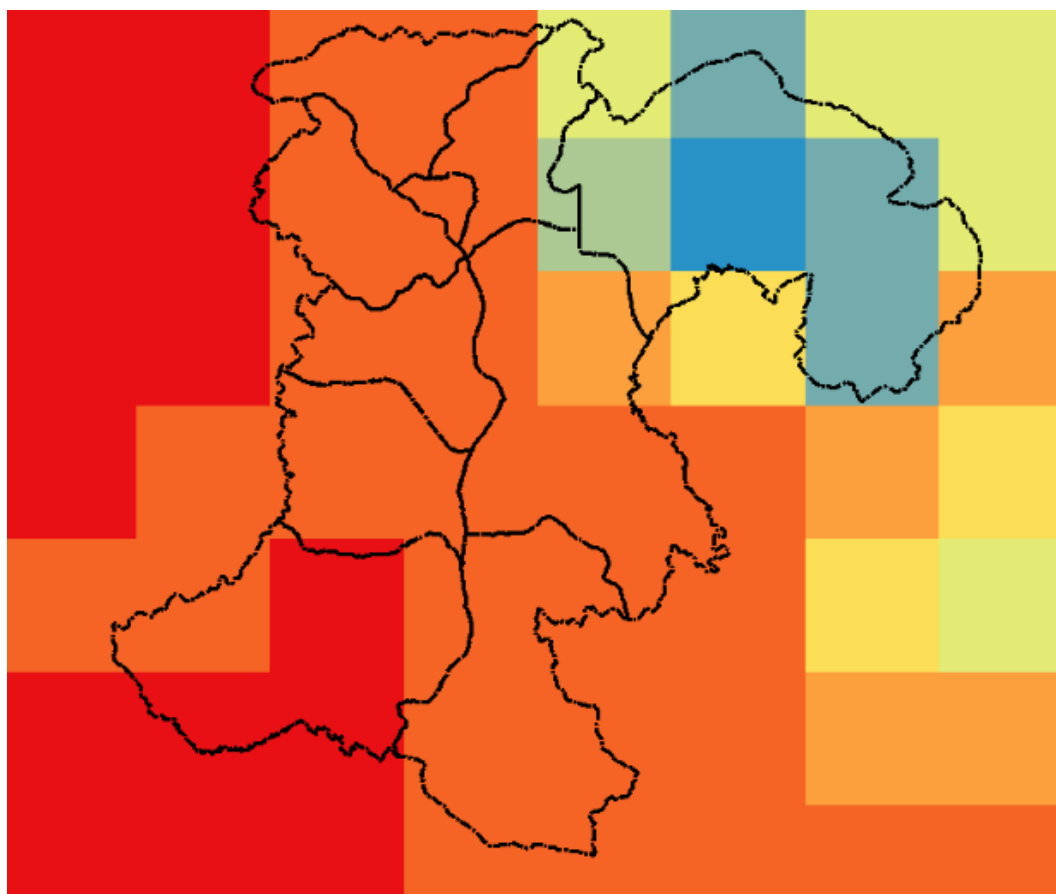

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

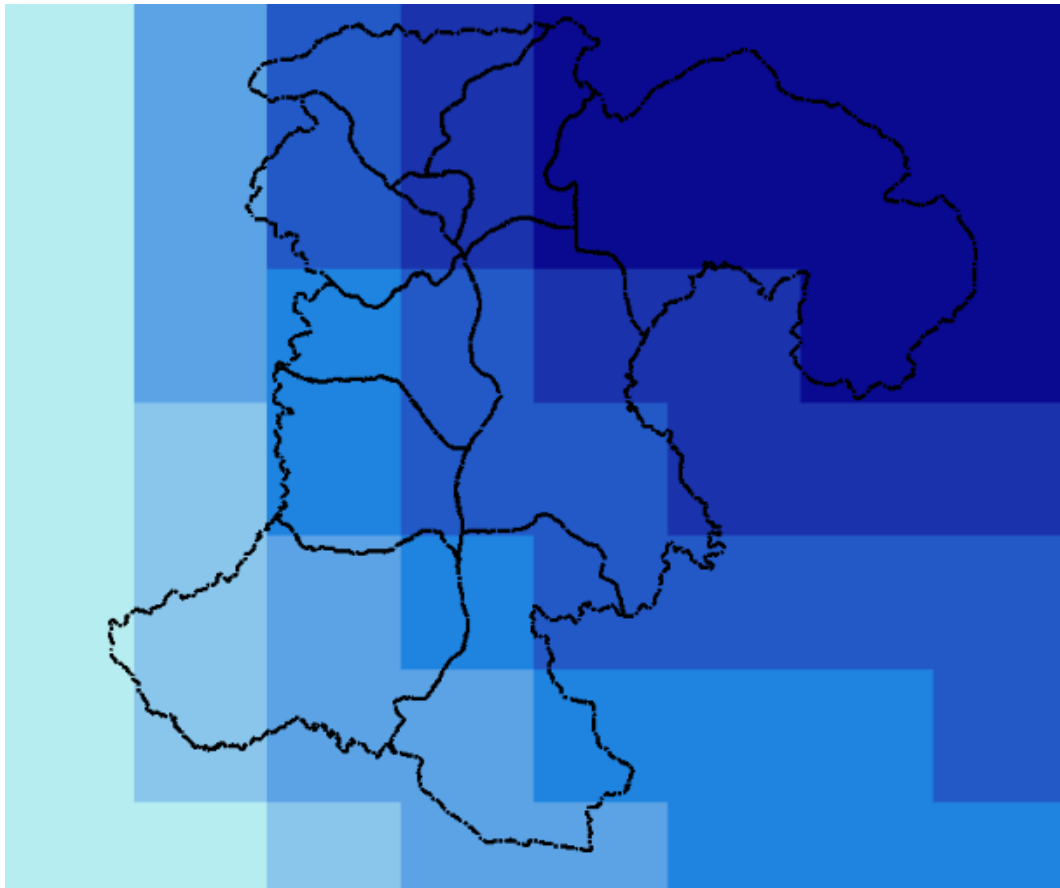
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 27,6-34,28 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,108 ອົງສາ ເຊລເຊສ). ເມືອງ ມູນລະປະໂມກ, ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ສຸຊຸມາ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ ແລະ ນະຄອນ ປາກເຊ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 34,28 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,114 ອົງສາ ເຊລເຊສ) ແລະ ຮອງລົງມາ ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 30-33 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,106 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ສຳລັບເມືອງ ປາກຊ່ອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດຕໍ່າກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 27,6-30 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

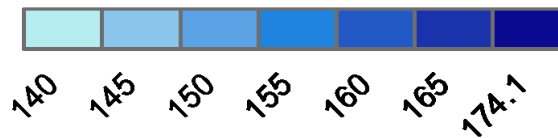

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 27,9-34,53 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,351 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ມູນລະປະໂມກ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 34-34,53 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,365 ອົງສາເຊລເຊສ). ແລະ ຮອງລົງມາ ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍປະມານ 34 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,353 ອົງສາເຊລເຊສ). ແລະ ສຳລັບເມືອງ ປາກຊ່ອງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດຕ່ຳກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 27,9-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,322 ອົງສາເຊລເຊສ).

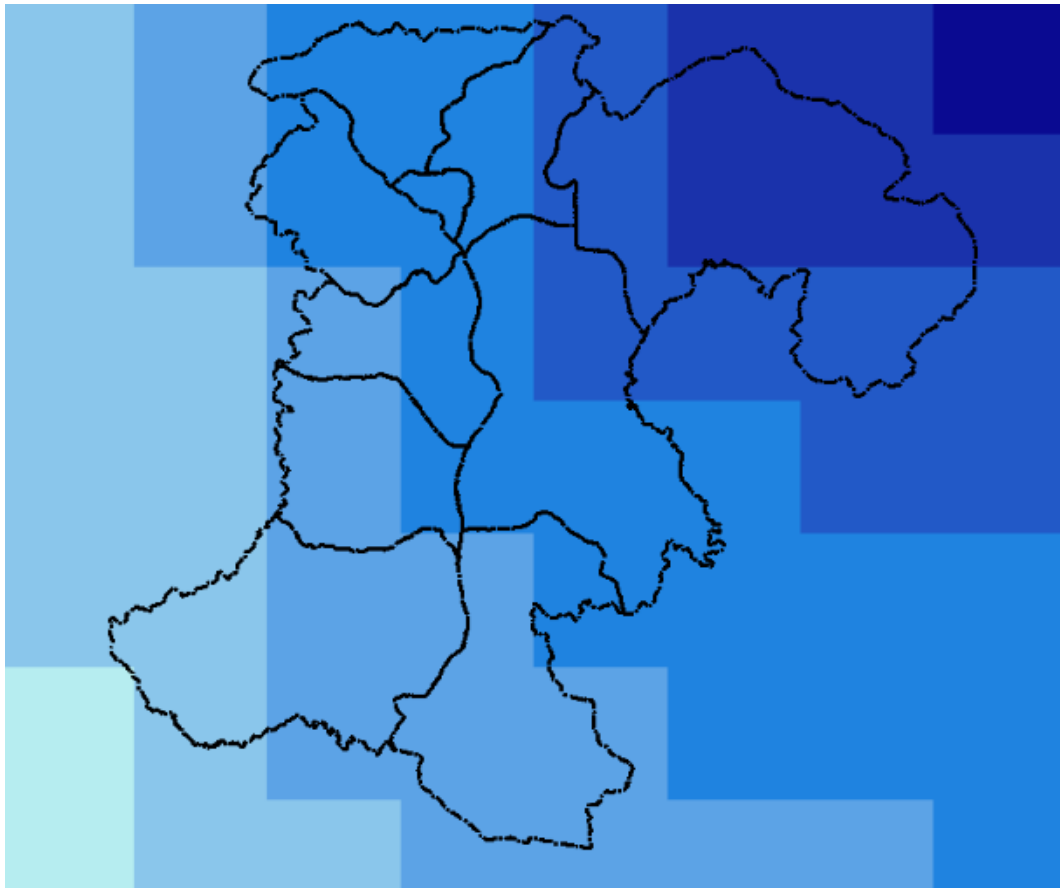

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

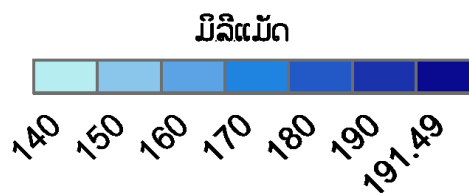
ມິລິແມັດ

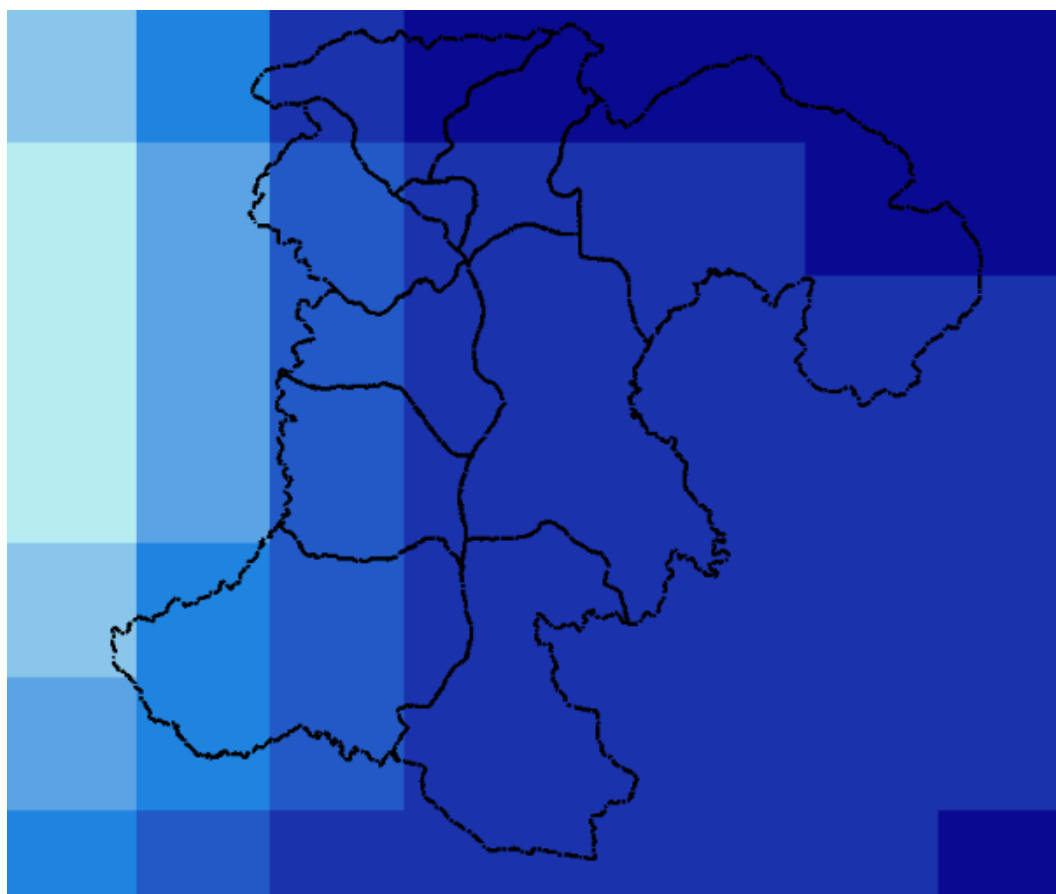
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 145-174,1 ມມ. ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບ ການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 174,1 ມມ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ສຸຊຸມາ ແລະ ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແມ່ນມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 155-165 ມມ. ສຳລັບເມືອງ ມູນລະປະໂມກ ແລະ ເມືອງ ໂຂງ ເປັນເມືອງ ເປັນເມືອງທີ່ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍໜ້ອຍກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 145-155 ມມ.

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງຈຳປາສັກ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 150-190 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,67 ມມ). ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ 180-190 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 11,86 ມມ). ຮອງລົງມາແມ່ນ ເມືອງ ປະທຸມພອນ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ, ນະຄອນປາກເຊ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ສຸຂຸມາ ແລະ ເມືອງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 160-170 ມມ(ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,83 ມມ). ສຳລັບ ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ, ເມືອງ ໂຂງ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ສຸຂຸມາ ແລະ ເມືອງ ຈຳປາສັກ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ150-160 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5,28 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

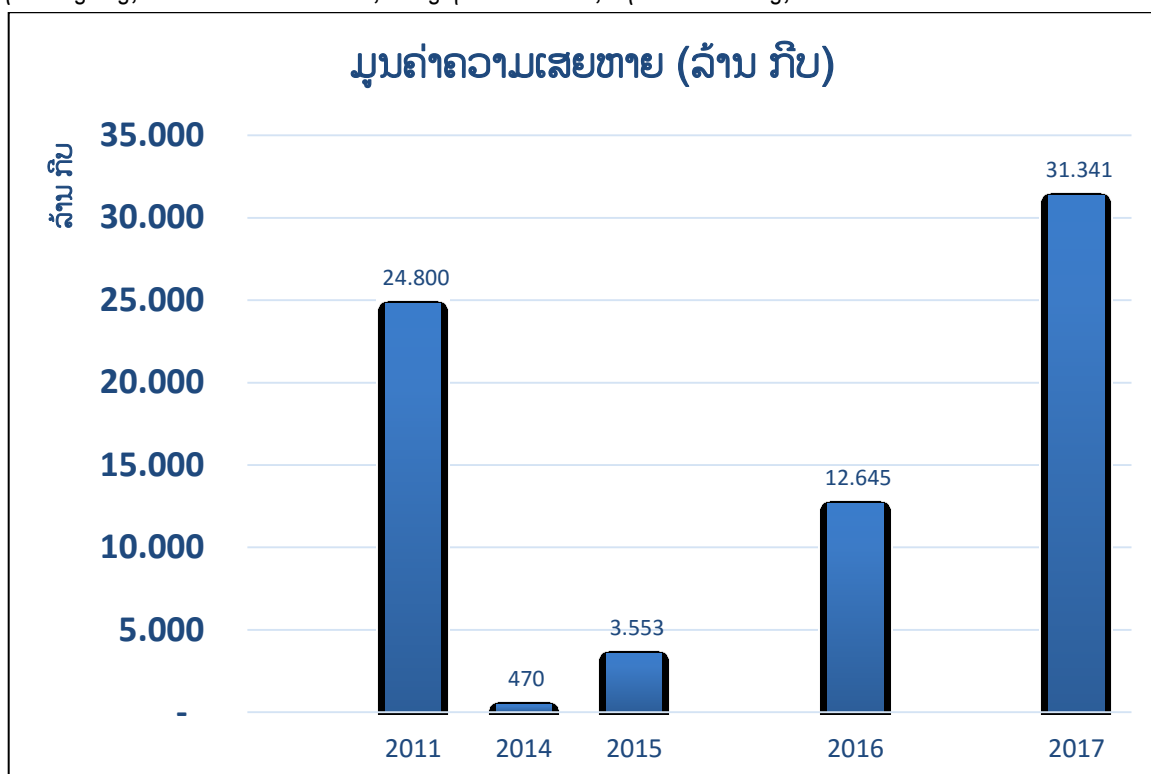
ມິລີແມັດ

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 180-209 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 35,59 ມມ). ເມືອງ ປາກຊ່ອງ, ເມືອງ ບາຈຽງ ຈະເລີນສຸກ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 200-209 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 34,36 ມມ). ສ່ວນ ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ນະຄອນປາກເຊ ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 200 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 37,05 ມມ). ສ່ວນ ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ ແລະ ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 180-190ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 35,27 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2011 ຫາ ປີ 2017 ແຂວງ ຈຳປາສັກ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ເນື່ອງ ຈາກ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງສະພາບອາກາດເຊັ່ນ: ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ ແກ່ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດ, ຄອງຊົນລະປະທານ, ຖະໜົນຫົນທາງ,

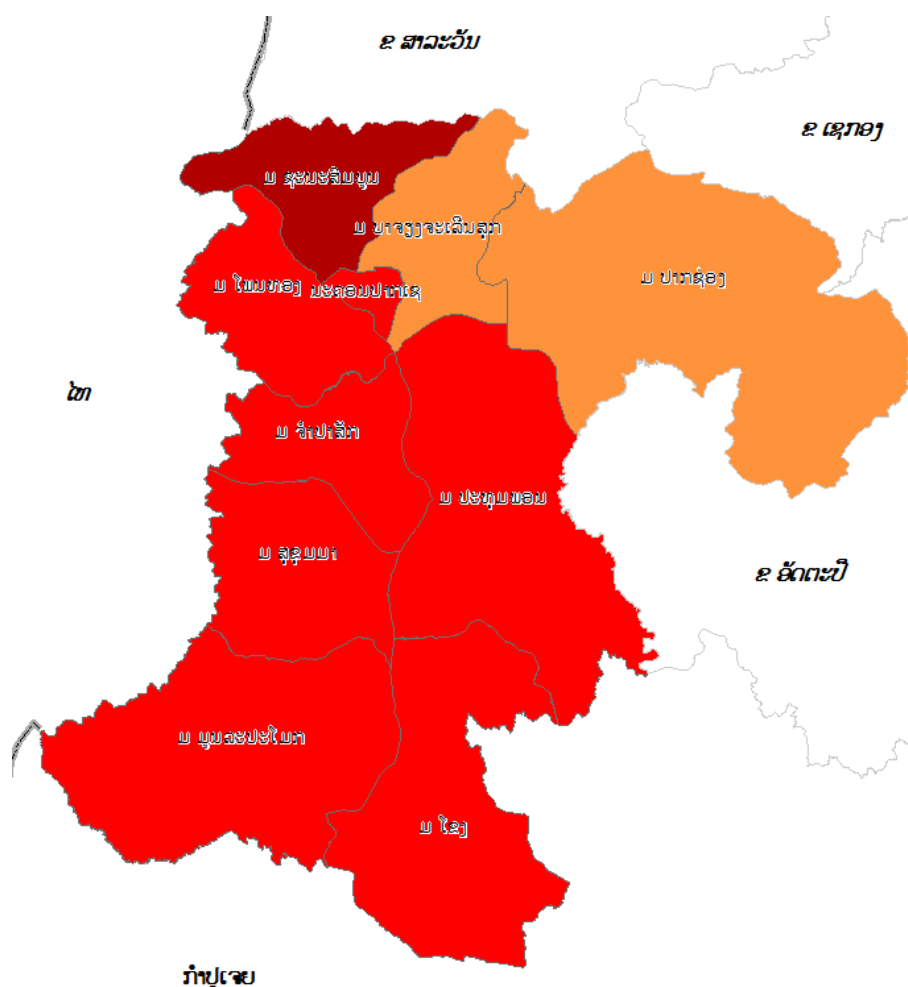
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2011-2017 (ຕື້ກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ຂອງ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ນັບ ປີ 2011-2017 (ຮູບທີ 7) ສະແດງໃຫ້ ເຫັນວ່າ ໃນປີ 2017 ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍເທົ່າກັບ ປະມານ 31 ຕື້ ກີບ ຊຶ່ງຖືໄດ້ວ່າ ເປັນມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນປີ 2011 ແລະ ປີ 2016 ມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຢູ່ທີ່ ປະມານ 24,8 ແລະ 12,645 ຕື້ ກີບ ຕາມລຳດັບ. ສ່ວນ ປີ 2014 ແລະ ປີ 2015 ແມ່ນມີ ມູນຄ່າເສຍຫາຍນ້ອຍ ກວ່າໝູ່ຢູ່ທີ່ 470 ລ້ານກີບ ແລະ 3,553 ຕື້ກີບ.

3.2.16.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

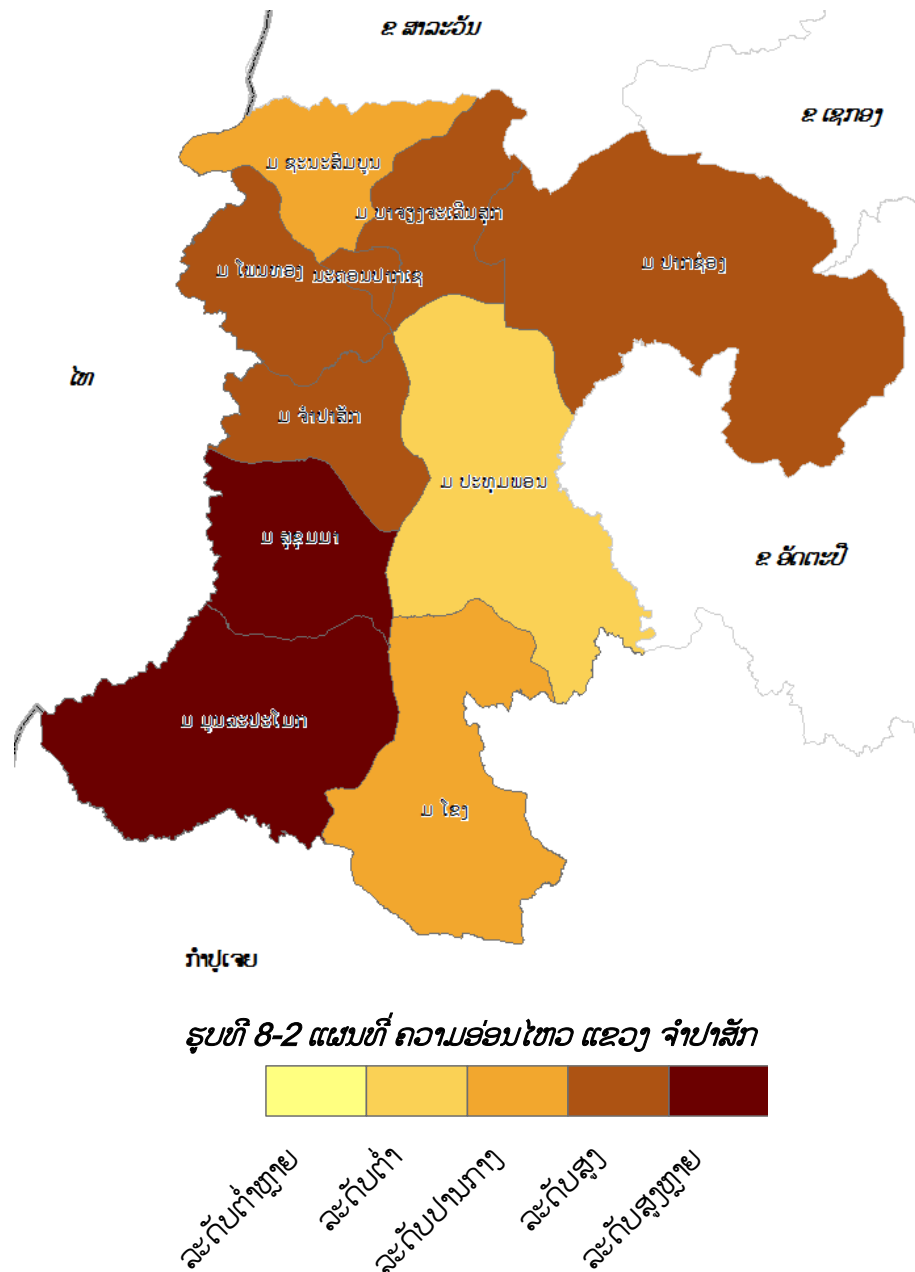

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ຈຳປາສັກ

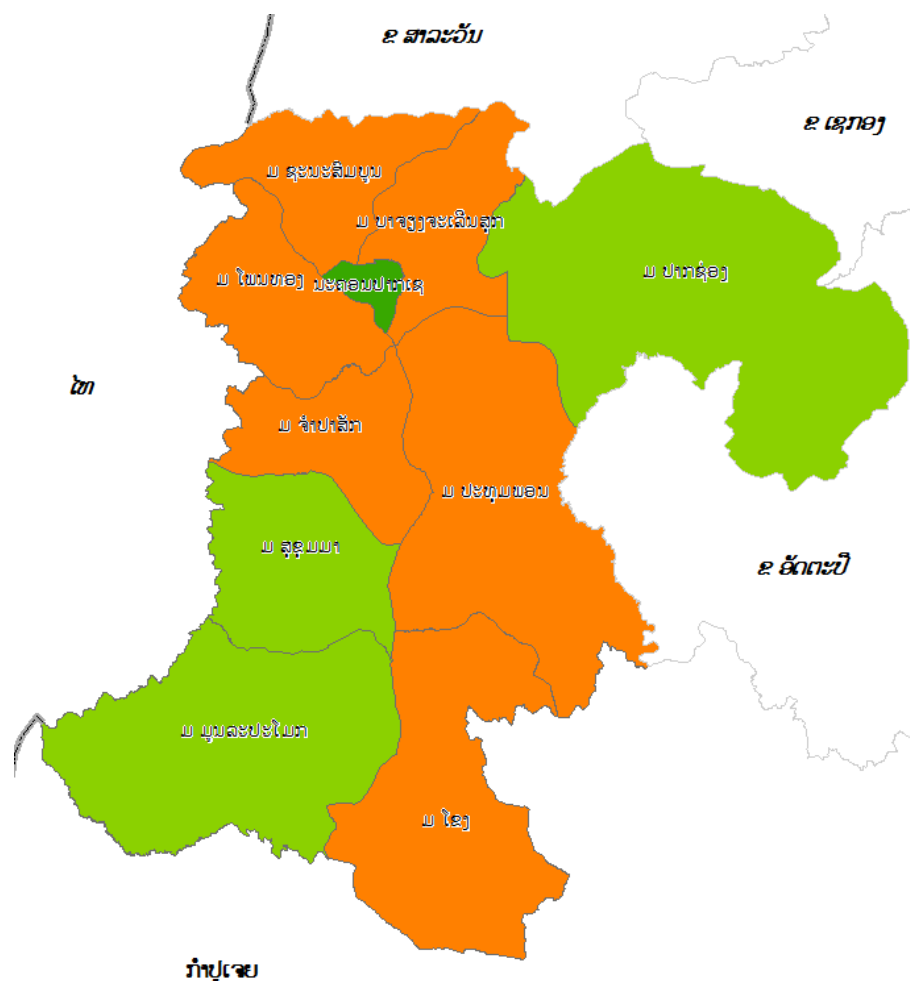
ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕ່ຳ ຫາ ລະດັບ ສູງ. ໃນນັ້ນເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສູງ. ສຳລັບເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ນະຄອນປາກເຊ ແລະ ເມືອງ ປະທຸມ ພອນ ມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ປານກາງ ແລະ ສ່ວນເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ ແລະ ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ມີລະດັບການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕ່ຳ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

ແຂວງ ຈຳປາສັກ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ຕ່ຳ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ມູນລະປະໂມກ ແລະ ເມືອງ ສຸຊິມພາ ມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ສູງຫຼາຍ. ສ່ວນເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ນະຄອນປາກເຊ, ເມືອງ ບາຈຽງ ຈະເລີນສຸກ ແລະ ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ແມ່ນມີ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບປານກາງ. ສຳລັບ ເມືອງ ໂຂງ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວ ລະດັບຕ່ຳ. ເມືອງ ປະທຸມພອນ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວ ຕ່ຳຫຼາຍ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

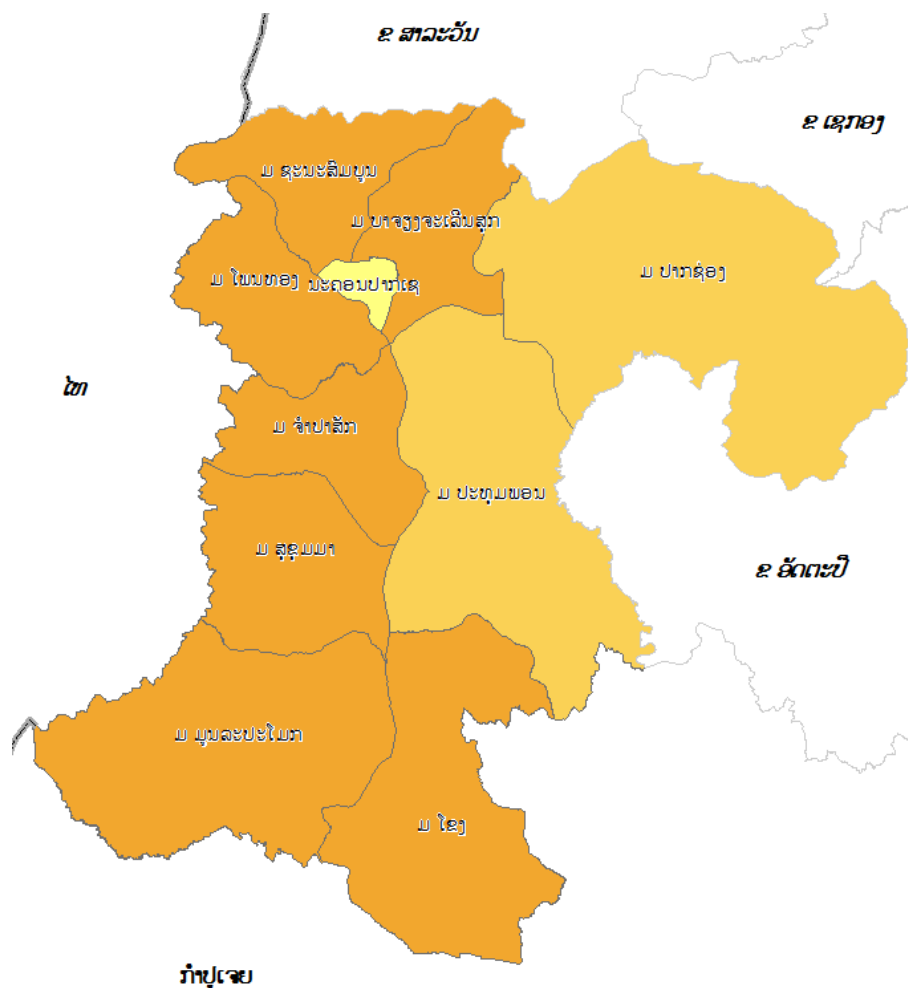

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ຈຳປາສັກ

ແຂວງ ຈຳປາສັກ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕໍ່າ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ໃນນັ້ນ ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ປະທຸມ ພອນ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ ແລະ ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໃນລະດັບຕໍ່າ. ສຳລັບເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ, ເມືອງ ສຸຂຸມພາ ແລະ ປາກຊ່ອງ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບສູງ. ສ່ວນນະຄອນປາກເຊ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ ສູງຫຼາຍ. ໃນນີ້, ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງ ປາກເຊ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ທີ່ສູງນັ້ນ ແມ່ນ ເປີເຊັນ ການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງ ລະດັບຄວາມຮູ້ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ຈຳປາສັກ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບສູງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ. ມີຫຼາຍຕົວ ເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງ ແລະ ລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ລະດັບປານກາງ ໂດຍສະເພາະ ເມືອງ ໂຂງ, ເມືອງ ມຸນລະປະໂມກ, ເມືອງ ສຸຂຸມາ, ເມືອງ ຈຳປາສັກ, ເມືອງ ໂພນທອງ, ເມືອງ ຊະນະສີມບູນ ແລະ ເມືອງ ບາຈຽງຈະເລີນສຸກ ມີລະດັບຄວາມບອບບາງປານກາງ. ສຳລັບ ເມືອງ ປະທຸມພອນ ແລະ ເມືອງ ປາກຊ່ອງ ແມ່ນ ມີລະດັບຄວາມບອບບາງ ຕ່ຳ. ສ່ວນ ນະຄອນປາກເຊ ແມ່ນມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ຕ່ຳຫຼາຍ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2.17 ແຂວງ ອັດຕະປື

3.2.17.1 ສະພາບລວມຂອງແຂວງ ອັດຕະປື

1) ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ແຂວງ ອັດຕະປື ຕັ້ງຢູ່ພາກໃຕ້ ຂອງ ສປປ ລາວ. ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 838 ກມ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 1.032.000 ຮຕ³⁷. ທີ່ຕັ້ງຂອງ ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນນອນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ເສັ້ນຂະໜານທີ 14° 17' 32" ຫາ 15° 17' 22" N ເສັ້ນແວງທີ 106° 10' 9" ຫາ 107° 35' 55" E ຊາຍແດນ ຂອງ ແຂວງເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ທິດເໜືອ ຕິດກັບ ແຂວງ ເຊກອງ ມີຄວາມຍາວປະມານ 138 km.
- ທິດໃຕ້ ຕິດກັບ ຣາຊາອານາຈັກກຳປູເຈຍ ມີຄວາມຍາວປະມານ 224 km.
- ທິດຕາເວັນອອກ ຕິດກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ມີຄວາມຍາວປະມານ 58 km.
- ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ມີຄວາມຍາວ 180 km.

ເປັນເຂດພູດອຍກວມເຖິງ 52%, ພູຮຽງກວມ 14% ແລະ ທົ່ງພຽງກວມເອົາ 34% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ພູມສັນ ຖານໂດຍສະເລ່ຍມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລແຕ່ 85-1.500ມ. ສະພາບດິນຟ້າອາກາດມີ 2 ລະດູ ຄື: ລະດູ ແລ້ງເລີ່ມແຕ່ ທ້າຍເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ເດືອນ ເມສາ ແລະ ລະດູຝົນເລີ່ມແຕ່ ທ້າຍເດືອນພຶດສະພາ ຫາ ທ້າຍ ເດືອນ ຕຸລາ, ທົ່ວແຂວງປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1996 - 2009 ມີປະມານ 2.344,8 ມມ, ອຸນຫະພູມສູງ ສຸດສະເລ່ຍ 21,1 ອົງສາເຊວເຊສ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ 33,6 ອົງສາເຊວເຊສ.

ອັດຕາການປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ກວມເອົາ 33,4% ມີເນື້ອທີ່ 546.357 ຮຕ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ທັງໝົດ 38.700 ຮຕ ເທົ່າກັບ 2,42%ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວແຂວງ.

ອີງຕາມ ລັກສະນະຂອງພູມສັນຖານ, ສາມາດຈັດແບ່ງອອກເປັນ 3 ເຂດຄື:

- ເຂດທົ່ງພຽງ ຢູ່ລະຫວ່າງກາງເຂດພູສູງ ແລະ ພູຮຽງບໍລະເວນຊຶ່ງມີຄວາມສູງສະເລ່ຍ 86-300ມ. ມີເນື້ອທີ່ປະມານ 222.000 ຮຕ, ເປັນເຂດທົ່ງຮາບຂອງແມ່ນ້ຳ 7 ສາຍຄື ເຊກອງ, ເຊກະໝານ, ເຊປຽນ, ເຊຄຳພໍ, ເຊນ້ຳນ້ອຍ, ເຊຊຸ ແລະ ນ້ຳກົງ.
- ເຂດພູຮຽງບໍລະເວນ ຊາຍແດນອັດຕະປື-ຈຳປາສັກ ຊຶ່ງມີຄວາມສູງສະເລ່ຍ 300-800 ມ, ມີ ເນື້ອທີ່ປະມານ 120.000ຮຕ. ທິດຕາເວັນອອກຂອງເຂດນີ້ ແມ່ນພູສູງ, ຄ້ອຍຊັນ. ພູມສັນຖານ ມີລັກສະນະຕັດ ແບ່ງຢ່າງ ຈະແຈ້ງ.

³⁷ ທີ່ມາຂອງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງ ແຂວງ ອັດຕະປື ສະບັບເລກທີ 066/ຂຈພດ, ລົງວັນທີ 5 ທັນວາ 2014.

ທຳ 16.054 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 49.7% ຂອງຈຳນວນຄອບຄົວທັງໝົດ. ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພົນລະເມືອງ
ໃນລະດັບ 2.4% ຕໍ່ປີຮອດປີ 2030 ຈະມີພົນລະເມືອງປະມານ 201.841 ຄົນ.

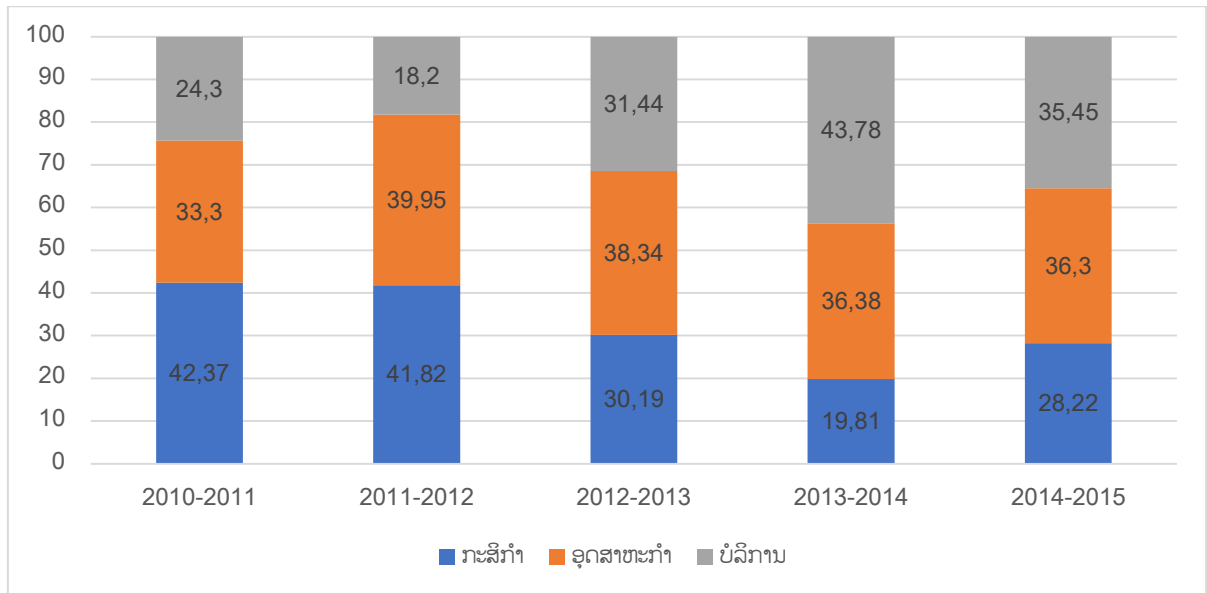
ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນຜົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄົວເຮືອນ	ຜົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ສາມັກຄີໄຊ	28	7.298	38.582	19.179
2.	ຊານໄຊ	40	5.222	24.083	12.121
3.	ຜູວົງ	15	3.529	15.344	7.679
4.	ໄຊເສດຖາ	22	8.199	37.262	18.856
5.	ສະໜາມໄຊ	40	8.065	36.577	18.211
ລວມ		145	32.313	151.848	76.046

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຈຳປີ 2018 ແລະ ທິດທາງແຜນການ 2019 ຂອງ ພະແນກພາຍໃນ ແຂວງ ອັດຕະປື, ທັນວາ 2018

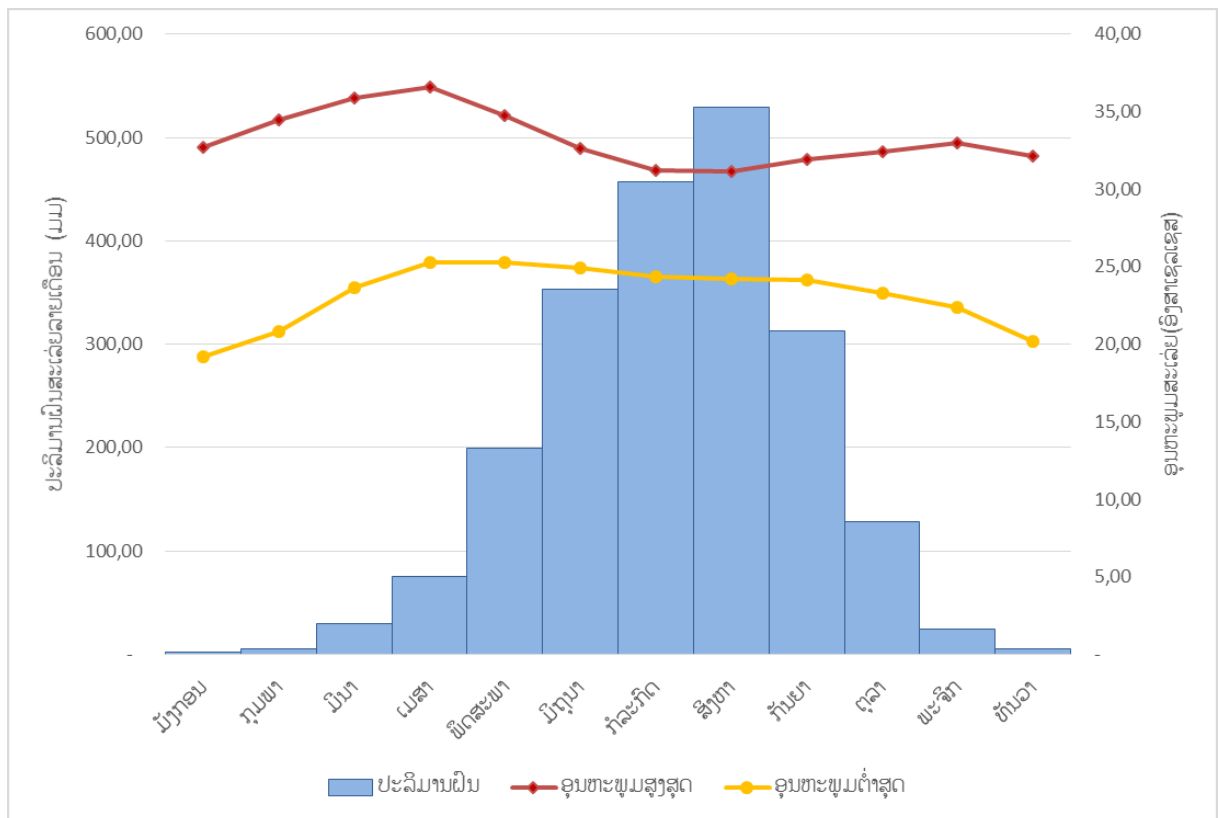
2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ແຂວງ ອັດຕະປື ກໍ່ໄດ້ມີຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຕົນ. ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ເສດຖະກິດຂອງແຂວງ ອັດຕະປື ໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ ເຫັນວ່າເສດຖະກິດມີຄວາມ ໝັ້ນທ່ຽງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງສະແດງອອກປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ມີທາງທຳມາຫາກິນ, ມີວຽກເຮັດງານທຳນັບມື້ນັບຫລາຍ ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ມີຄວາມສະດວກສະບາຍ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບທີ່ເພິ່ງພໍໃຈ, ການລົງທຶນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກ ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 27% ໃນປີ 2009-2010 ມາເປັນ 10% ໃນປີ 2014-15. ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດຂອງ ແຂວງມີການປ່ຽນແປງດັ່ງນີ້: ໃນນີ້ຂົງເຂດການບໍລິການ ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 24.3 % ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 35.45% ໃນສົກປີ 2014-2015 ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ກໍ່ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 33.3% ໃນສົກ ປີ 2010-2011 ມາເປັນ 36.3 % ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແມ່ນຫຼຸດລົງໃນ ແຕ່ລະປີ ຈາກ 42.37% ໃນປີ 2010-2011 ມາເປັນ 28.22% ໃນສົກປີ 2014-2015. ໂດຍລວມແລ້ວ ແຂວງ ອັດຕະປື ມີການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເລ່ຍໃນໄລຍະ 5 ປີແມ່ນ 13,82 % ຕໍ່ປີ, ລວມ ຍອດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນບັນລຸໄດ້ 7.354,15 ຕື້ກີບ ແລະ ສະເລ່ຍ 1.470 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ໃນສົກປີ 2010-2011 ບັນລຸໄດ້ 1.019 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ຫົວຄົນ ມາເປັນ 1.770 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ຫົວຄົນ ໃນສົກປີ 2015. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແຂວງໄດ້ກຳນົດການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ 1.184,48 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານທັງໝົດ 1.176,40 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງອັດຕະປື

3) ສະພາບພູມອາກາດ

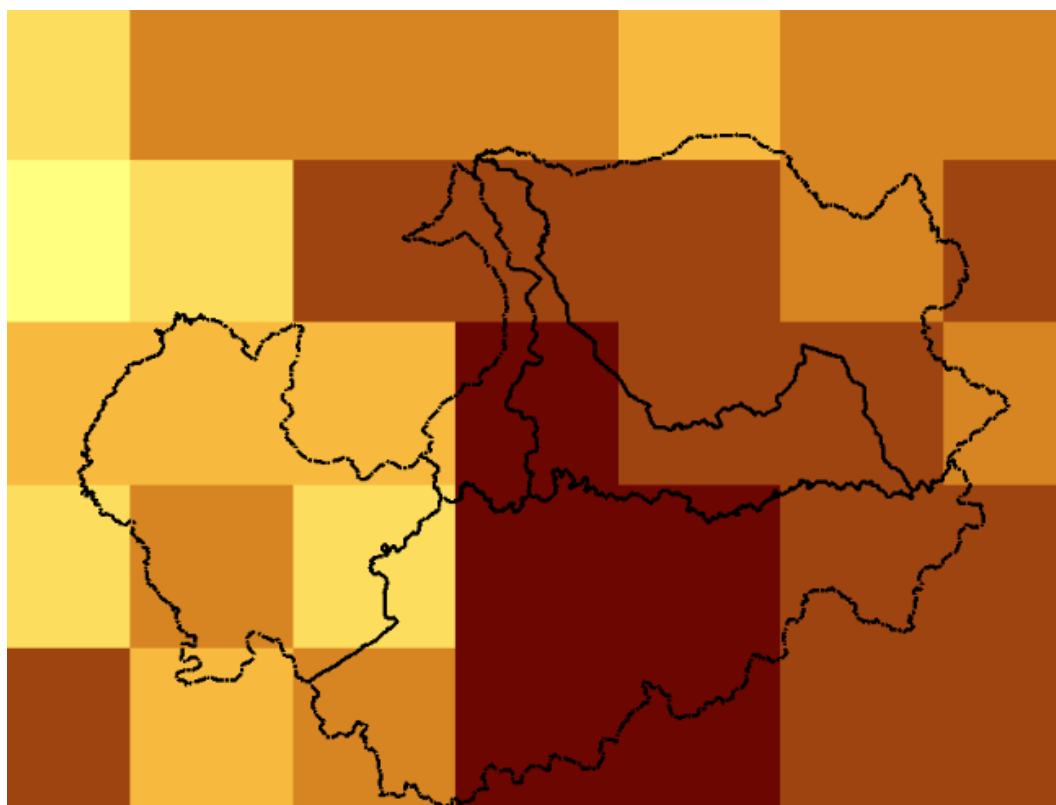
ຮູບທີ 3 ແຜນຜາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2004-2018³⁹

³⁹ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນິຍົມ ທົ່ງໄຫຫີນ ແຂວງ ອັດຕະປື, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ຕຸລາ. ເດືອນ ສິງຫາ ແມ່ນເປັນເດືອນທີ່ ມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ຄືປະມານ 520 ມມ. ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ມັງກອນ ມີປະລິມານຝົນລະເລ່ຍ ຫນ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 10 ມມ). ສຳລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 36 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ກໍລະກົດ ແລະ ເລີ່ມເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ ເດືອນ ສິງຫາ ຫາ ພະຈິກ. ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ໃນ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນປະມານ 30 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງເປັນເດືອນທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສຳລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າສູງທີ່ສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ (ປະມານ 25 ອົງສາເຊລເຊສ) ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນເດືອນທີ່ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ຕໍ່າກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ (ປະມານ 19 ອົງສາເຊລເຊສ).

4) ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ອັດຕະປື. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

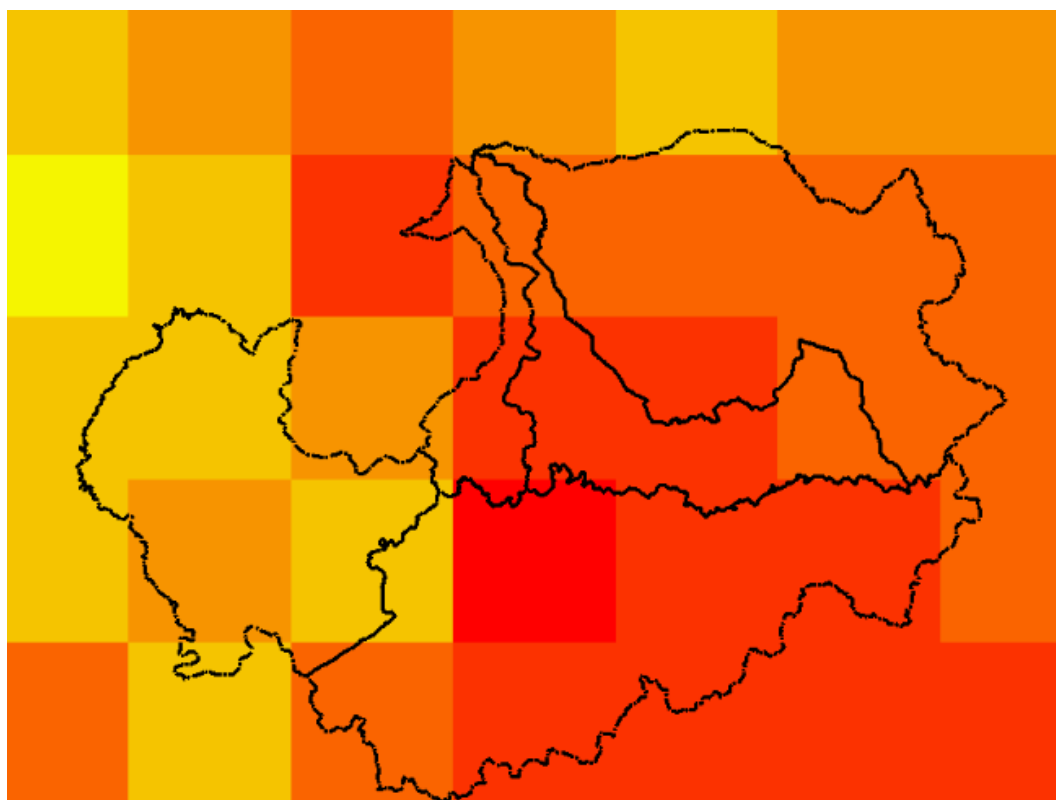
ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ອີງສາເຊລເຊສ

12 13 14 15 16 17

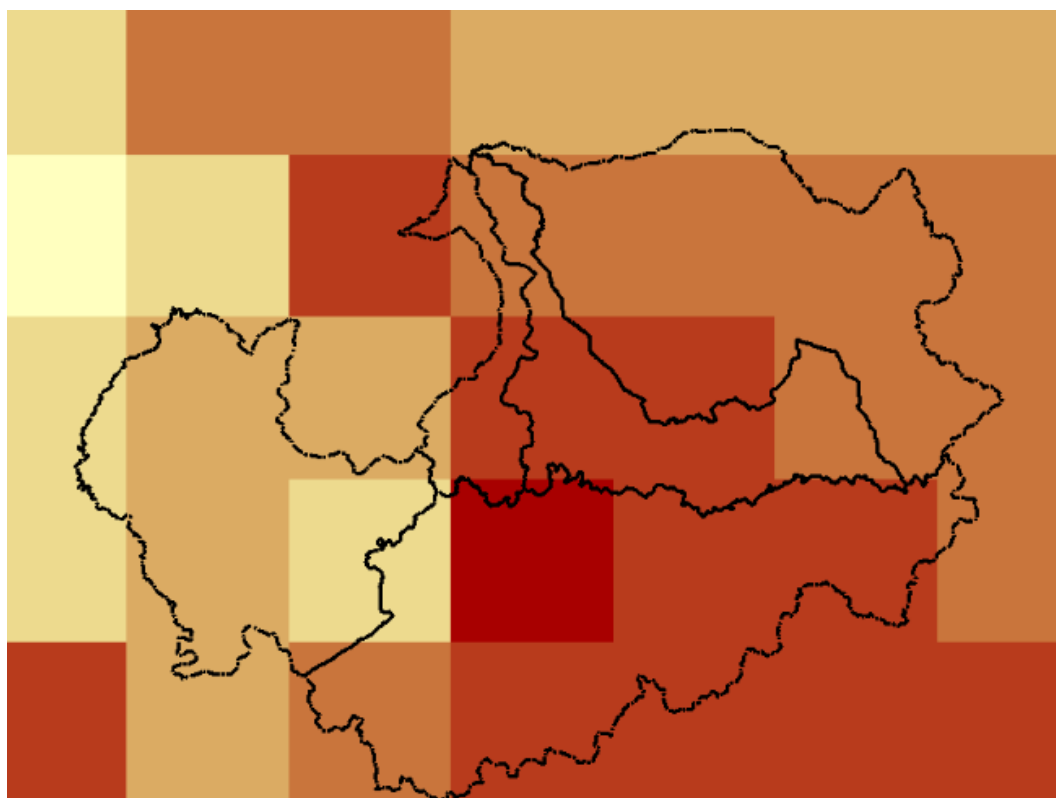
ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 13-17 ອີງສາເຊລເຊສ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ເມືອງ ພູວົງ, ເມືອງໄຊເສດຖາ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 16-17 ອີງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ ຢູ່ທີ່ປະມານ 13-14 ອີງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 15-18,4 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,13 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ພູວົງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 18-18,4 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,13 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 15-16 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,15 ອົງສາເຊລເຊສ).

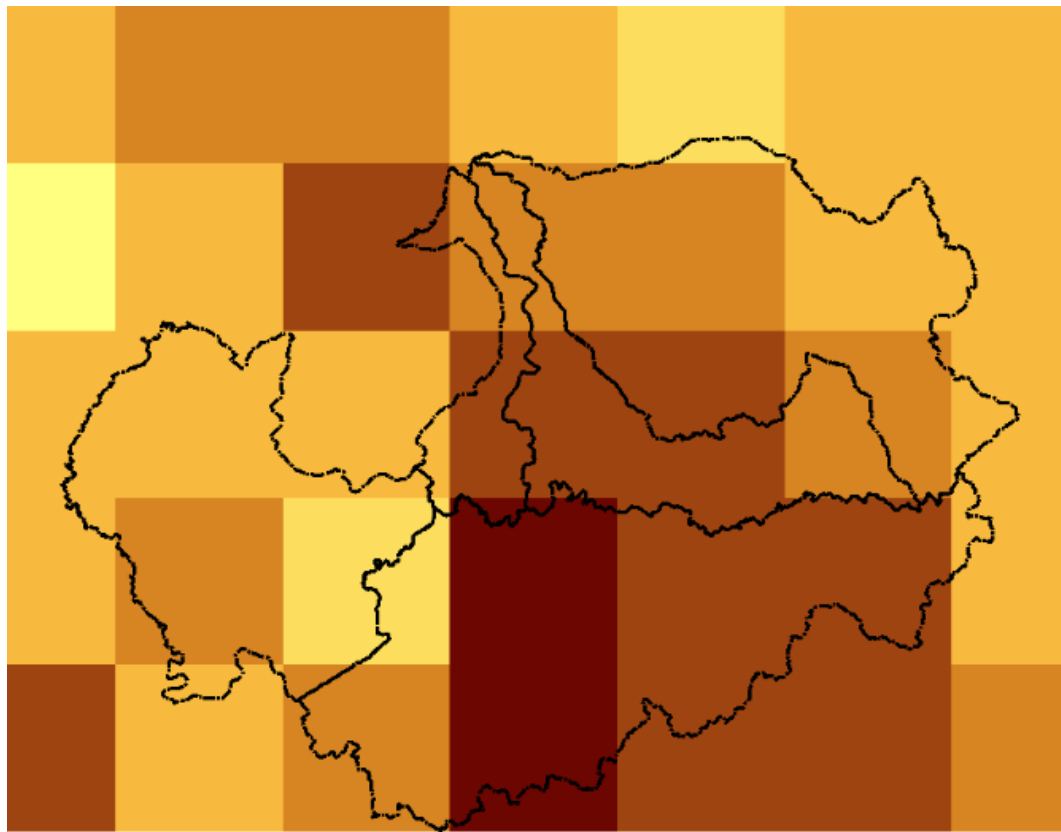

ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 14-18,6 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,27 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ພູວົງ ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 18-18,6 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,28 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ຊານໄຊ, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ (ປະມານ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,26 ອົງສາເຊລເຊສ). ສໍາລັບເມືອງ ສະໜາມໄຊ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ສະເລ່ຍ (ປະມານ 14-16 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,31 ອົງສາເຊລເຊສ).

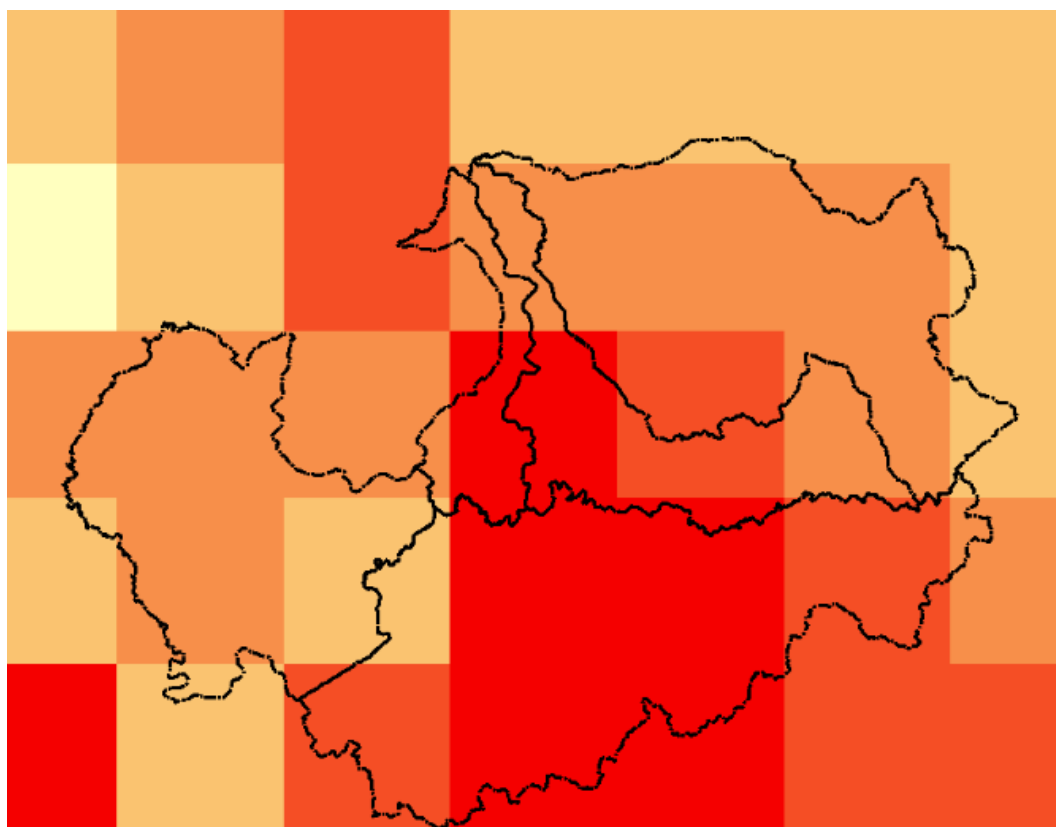
ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

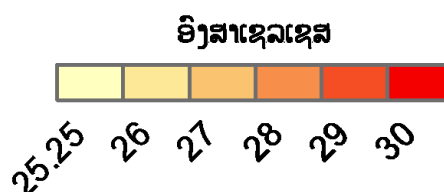

24 26 28 28.8

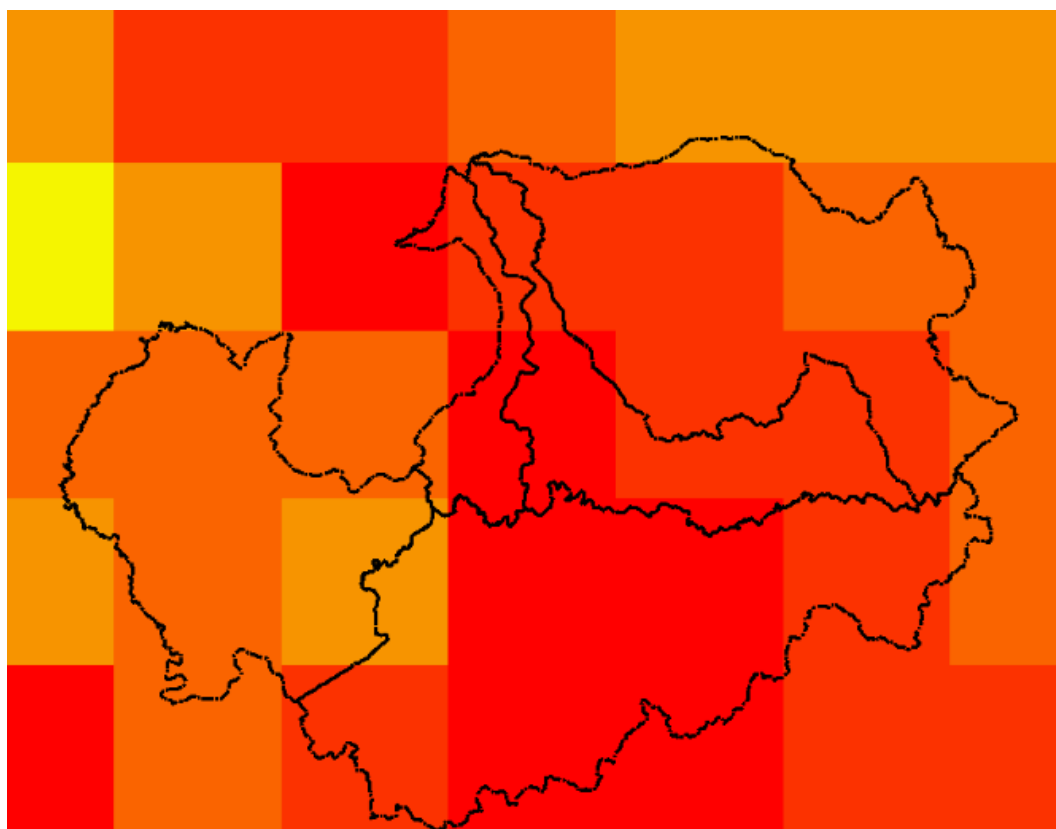
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ອັດຕະປື ນັບແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 24-28,8 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ພູວົງ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 28-28.8 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ຊານໄຊ, ໄຊເສດຖາ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍປະມານ 26-27 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ (ປະມານ 24-26 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 26-30 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,060 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ຜູ້ວົງ, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 28-30 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,059 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ເປັນ ເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 26-27 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,086 ອົງສາເຊລເຊສ).

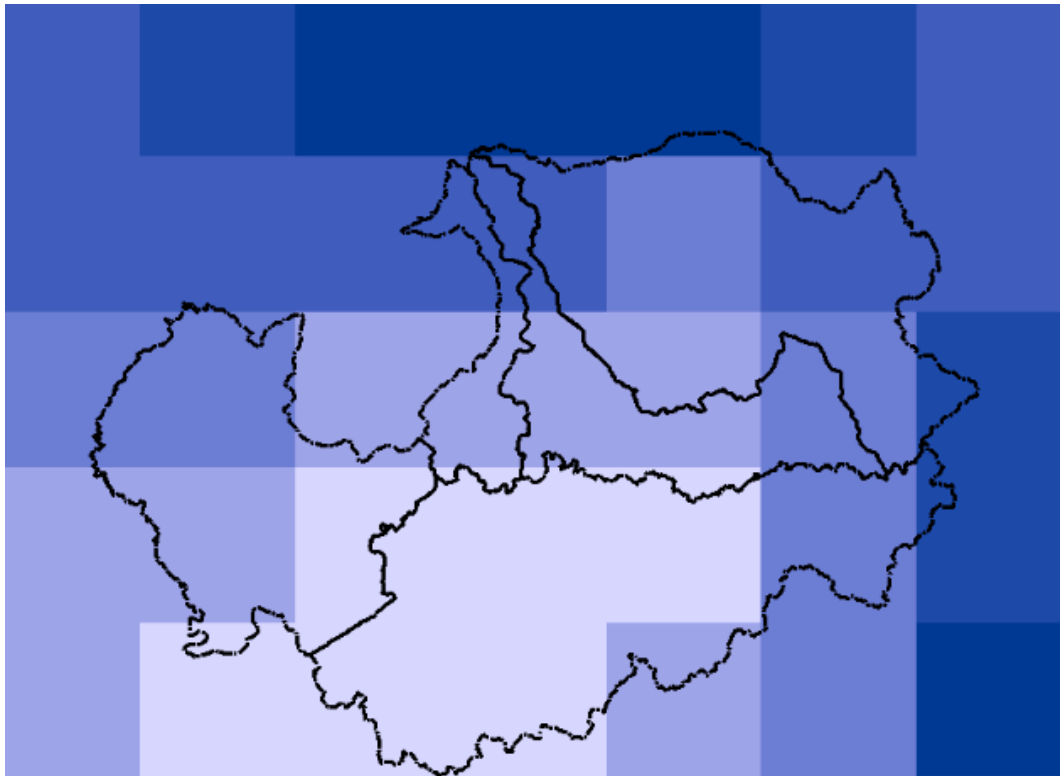

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ປີ 2021-2050, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 26-30,3 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,292 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ພູວົງ, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ສູງກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 28-30,3 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,290 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ (ປະມານ 25,5-27 ອົງສາເຊລເຊສ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,327 ອົງສາເຊລເຊສ).

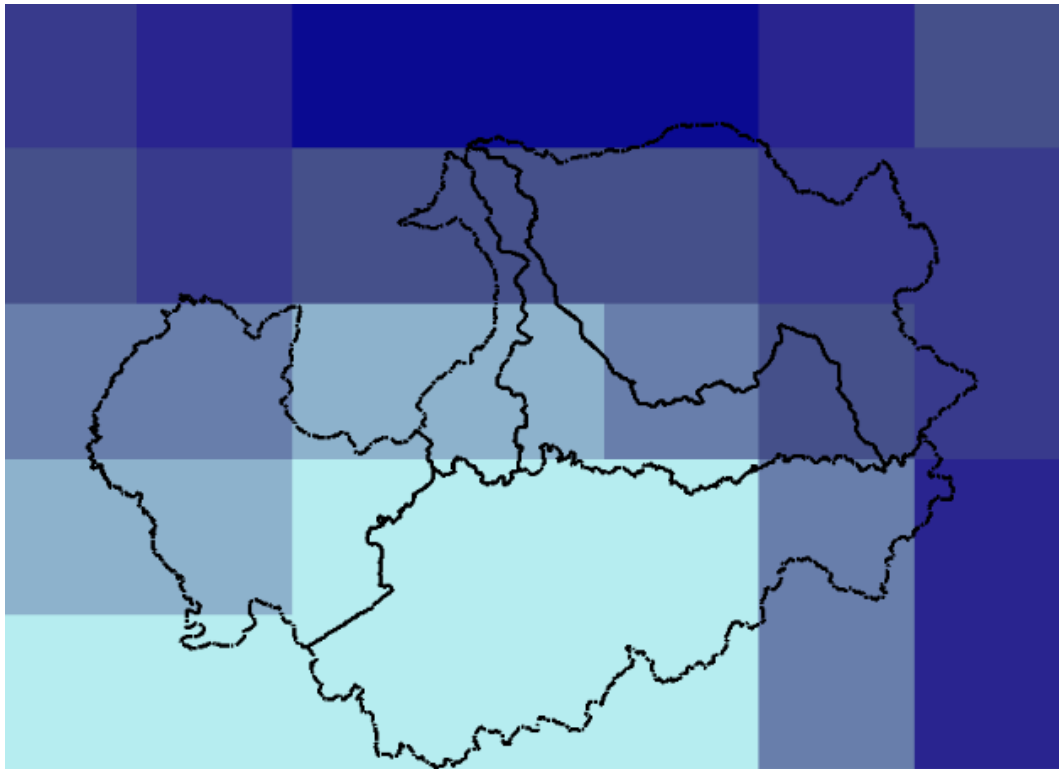

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

ມິລີແມັດ

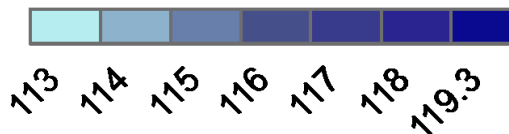

ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ອັດຕະປື ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ຢູ່ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນ ກະຈາຍຕົວຢູ່ລະຫວ່າງ 109-113 ມມ. ເມືອງ ຊານໄຊ ແລະ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ 111 -112 ມມ. ສຳລັບເມືອງ ພູວົງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍກະຈາຍຕ່ຳກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 109 ມມ).

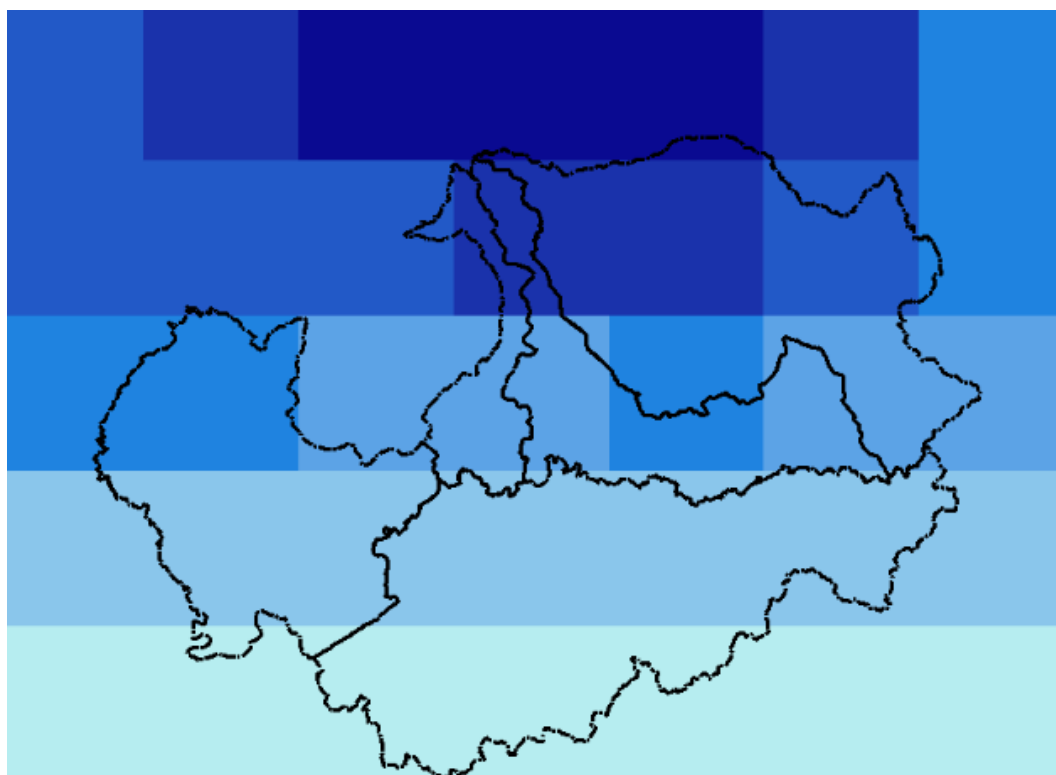

ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ມິລິແມັດ

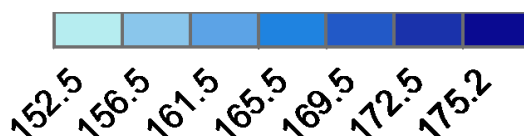

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 113-119,3 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 12,44 ມມ). ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແລະ ເມືອງ ຊານໄຊ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ (ປະມານ 114 -116 ມມ ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 12,01 ມມ). ສຳລັບເມືອງ ພູວົງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍກະຈ່າຍຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 113 ມມ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 11,77 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

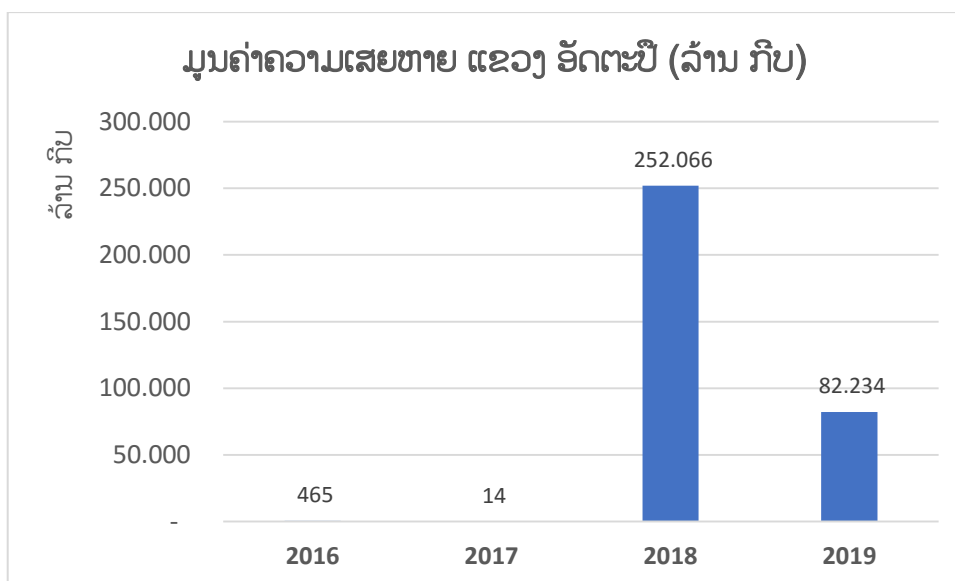
ມິລິແມັດ

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 152,5-172,5 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 32,32 ມມ). ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແລະ ເມືອງ ຊານໄຊ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ (ປະມານ 161,5 -172,5 ມມ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 32,49 ມມ. ສຳລັບເມືອງ ພູວົງ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍກະຈ່າຍຕໍ່າກວ່າ ເມືອງ ອື່ນໆ (ປະມານ 152,5-156,5 ມມ ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 36,08 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2016-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງ ອັດຕະປື ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກ ໄຟຟ້າບັດທຳມະຊາດ ອັນເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະປະທານ, ແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃນຂອບເຂດຂອງແຂວງ.

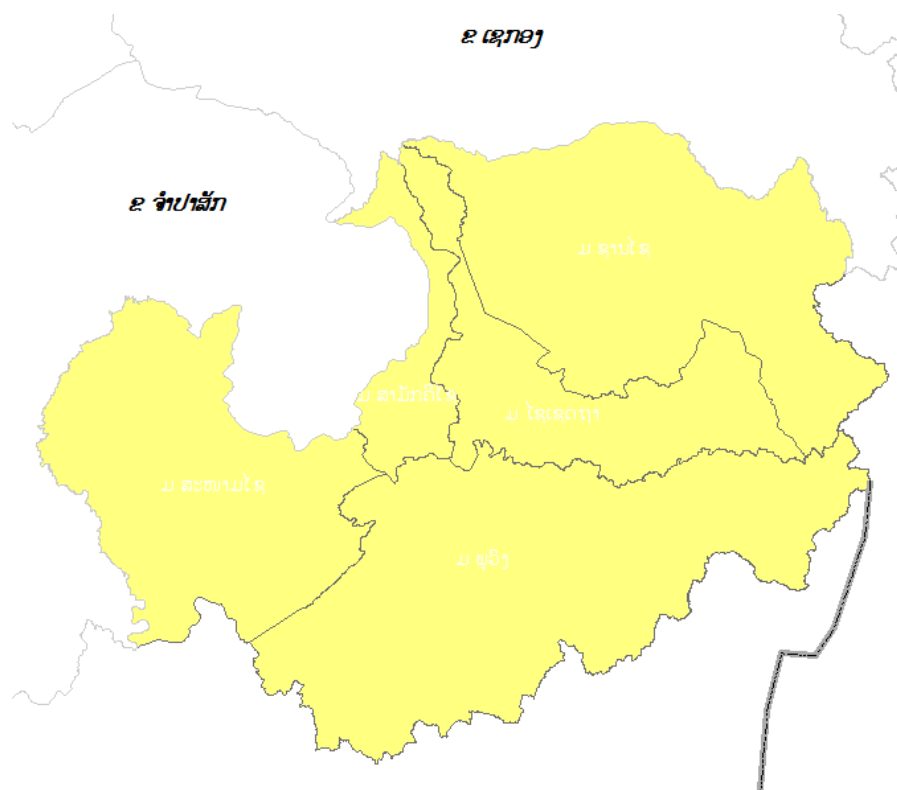
ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2016-2019 (ລ້ານກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2016-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແຂວງ ອັດຕະປື ໃນປີ 2018 ແມ່ນມີຄວາມມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍສູງກວ່າ ປີອື່ນໆ ໂດຍສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 252.066 ລ້ານ ກີບ ແລະ ປີ 2019 ມີມູນຄ່າເສຍຫາຍ ປະມານ 82.234 ລ້ານ ກີບ. ສຳລັບ ປີ 2016 ແລະ 2017 ແມ່ນປີທີ່ມີມູນຄ່າ ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສຸດ ຄື ຢູ່ທີ່ ປະມານ 456 ລ້ານກີບ ແລະ 14 ລ້ານ ກີບ ຕາມລຳດັບ.

3.2.17.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄ່າຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

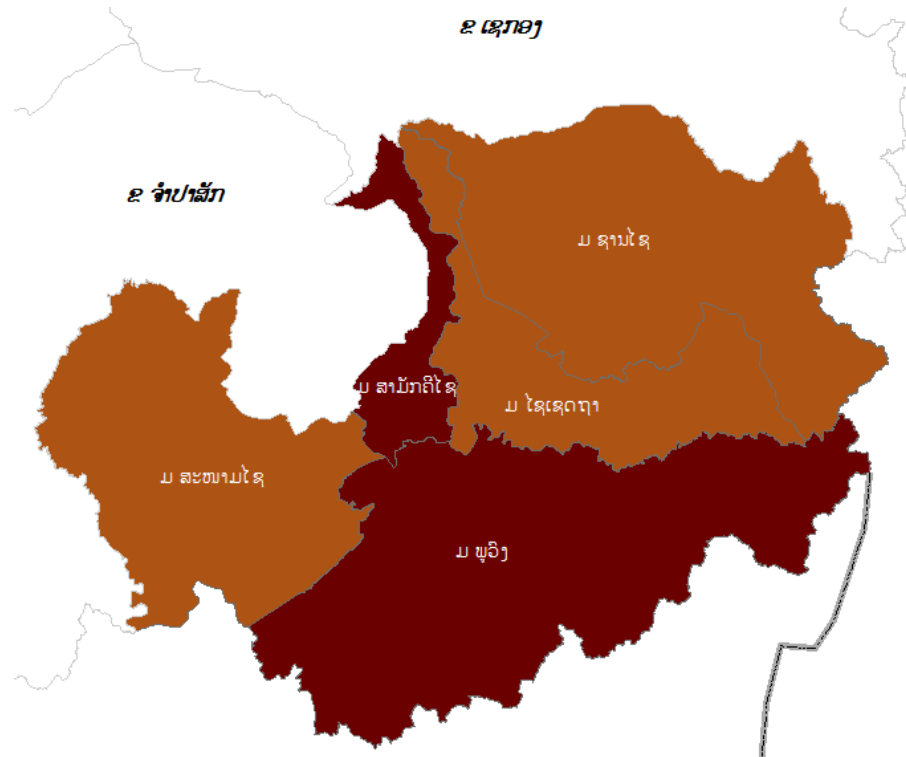

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ອັດຕະປື

ໃນຮູບ 8-1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ທົ່ວແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນ ລະດັບດຽວກັນທັງໝົດ ຄື ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

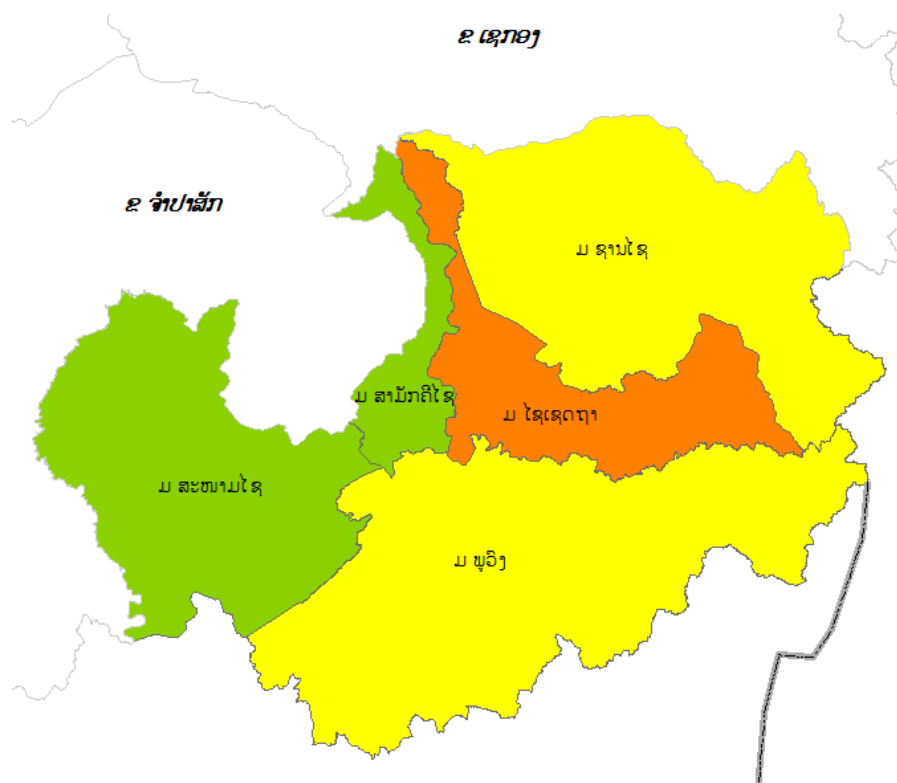

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ອັດຕະປື

ແຂວງ ອັດຕະປື ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ພູວົງ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ມີລະດັບ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ສູງຫຼາຍ. ສຳລັບເມືອງ ສະໜາມໄຊ, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ, ເມືອງ ຊານໄຊ ເປັນເມືອງ ທີ່ ມີ ລະດັບຄວາມອ່ອນ ໄຫວ ສູງ. ຊຶ່ງສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ແຂວງອັດຕະປື ມີລະດັບຄວາມ ອ່ອນໄຫວສູງຫຼາຍ ແມ່ນມາຈາກ ອັດຕາການເອື້ອຍອີງຂອງປະຊາກອນ, ເປີເຊັນຂອງປະຊາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າ ເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ທີ່ສະອາດ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

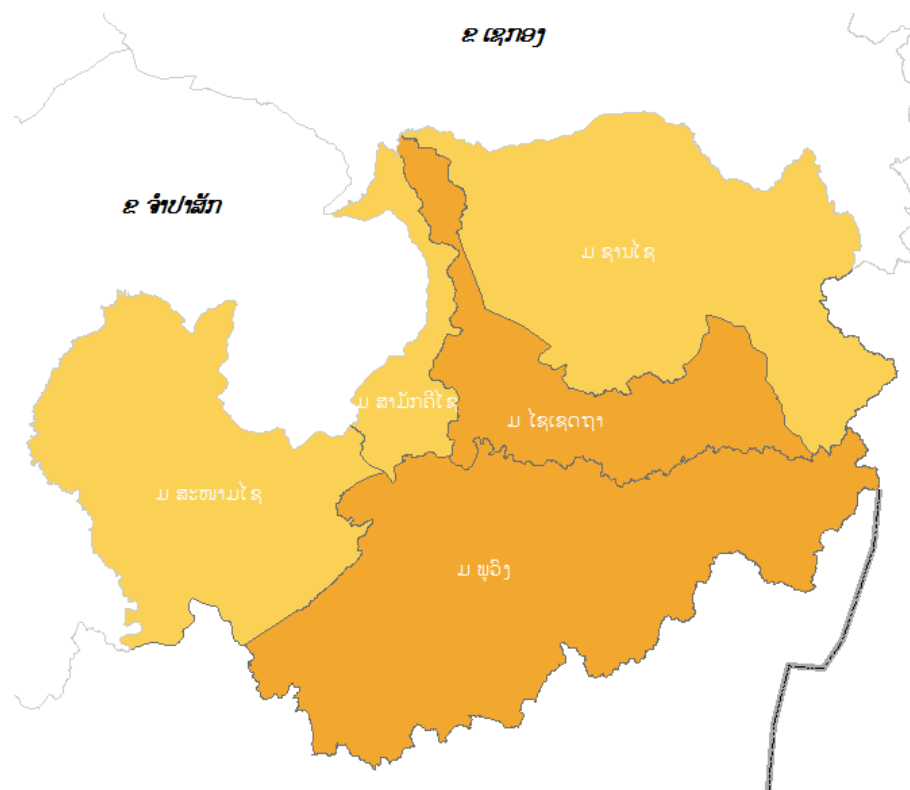

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ອັດຕະປື

ແຂວງ ອັດຕະປື ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບຕ່ຳ ຫາ ສູງ ຄື: ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ເປັນ ເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບຕ່ຳ ກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ. ສຳລັບ ເມືອງ ຊຸມໄຊ ແລະ ເມືອງ ພູວົງ ມີລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນ ລະດັບປານກາງ. ສ່ວນເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແລະ ເມືອງ ສາ ມັກຄີໄຊ ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການ ປັບຕົວສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ. ໃນນີ້, ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ທີ່ສູງນັ້ນ ແມ່ນ ເປີເຊັນ ການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະ ປາ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ, ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຍັງລວມໄປເຖິງ ລະດັບຄວາມຮູ້ ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ຂ້ອນຂ້າງ ສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ອັດຕະປື

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜູ້ນຳ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ຕໍ່າ ຫາ ປານກາງ, ໂດຍ ສະເພາະເມືອງ ພູວົງ ແລະ ເມືອງ ໄຊເສດຖາ ເປັນເມືອງ ທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ປານກາງ. ສຳລັບ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແລະ ເມືອງ ສາມັກຄີໄຊ ແມ່ນ ມີ ລະດັບຄວາມ ບອບບາງຕໍ່າ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ອັດຕະປື ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

3.2.18 ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

3.2.18.1 ສະພາບລວມ ຂອງ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

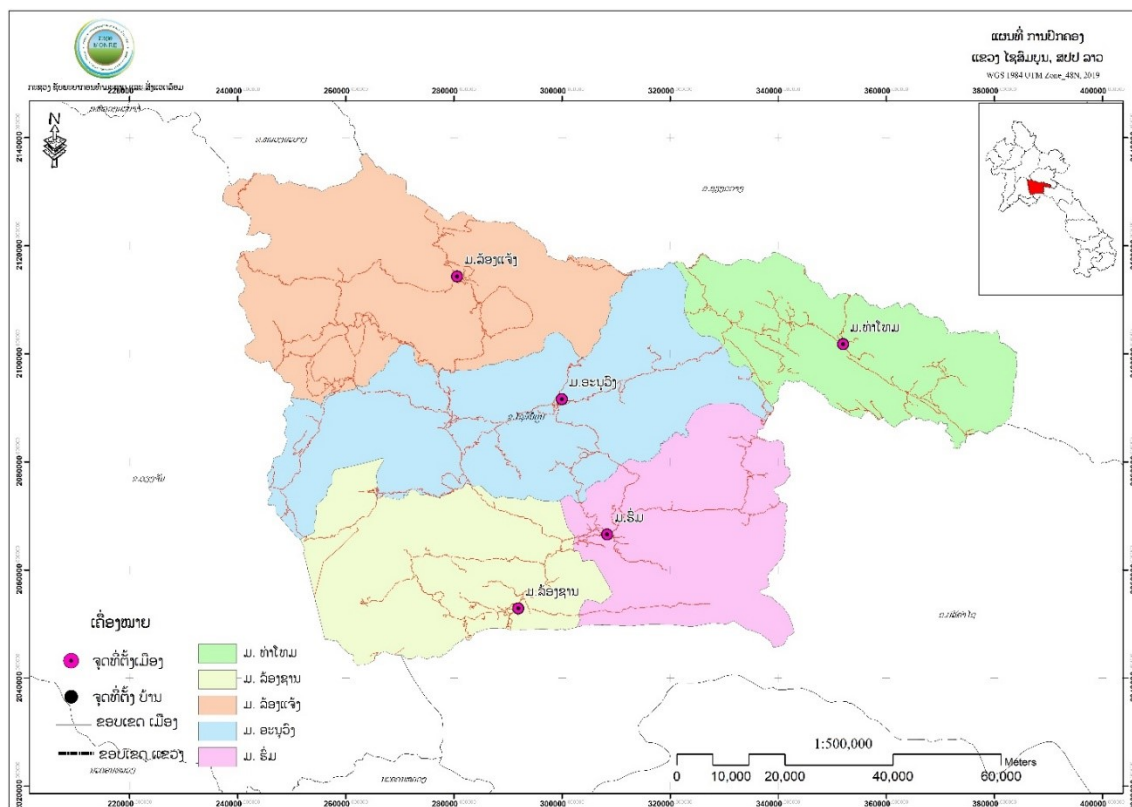
1) ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພູມສັນຖານ

ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ຕັ້ງຢູ່ພາກກາງ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫ່າງຈາກນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນປະມານ 228 Km, ນອນຢູ່ ໃນ ເສັ້ນແວງທີ 103° ອົງສາ ແລະ ເສັ້ນຂະໜານທີ 18° ອົງສາ ມີທີ່ຕັ້ງສຳຄັນທາງຍຸດທະສາດຫຼາຍດ້ານ, ມີເຂດເຊື່ອມ ຕໍ່ ລະຫວ່າງບັນດາແຂວງພາກກາງ ແລະ ບັນດາແຂວງພາກເໜືອດັ່ງນີ້:

- ທິດເໜືອຕິດກັບ 2 ແຂວງຄື: ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ມີຄວາມຍາວທັງໝົດ 177 ກມ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ມີຄວາມຍາວທັງໝົດ 32 ກມ,
- ທິດໃຕ້ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກຕິດກັບ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ມີຄວາມຍາວທັງໝົດ 203 ກມ,
- ທິດຕາເວັນຕົກຕິດກັບ ແຂວງ ວຽງຈັນ ມີຄວາມຍາວທັງໝົດ 133 ກມ.

ພູມສັນຖານສ່ວນຫຼາຍເປັນເຂດພູສູງກວມເອົາ 80% ແລະ ພູຟຽງກວມເອົາ 20% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ ໂດຍສະເລ່ຍ ມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລແຕ່ 500-2.820 ແມັດ. ອັດຕາການປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ກວມເອົາ 75,96% ມີເນື້ອທີ່ 649.571,18 ຮຕ ແລະ ມີເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳທັງໝົດ 3.131.199,64 ຮຕ ເທົ່າກັບ 15,34% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວແຂວງ. ພູມອາກາດແບ່ງອອກເປັນ 2 ລະດູຄື: ລະດູຝົນເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ເມສາ - ຕຸລາ, ລະດູແລ້ງ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ມີນາ.

ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 8.551 ກມ² ຫຼື 855.100 ເຮັກຕາ, ຊຶ່ງປະກອບມີ 5 ເມືອງ: ເມືອງ ອະນຸວົງ, ເມືອງ ທ່າໂທມ, ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແລະ ເມືອງ ຮົ່ມ. ເມືອງ ອະນຸວົງ ເປັນເມືອງເທດສະບານ ເປັນສູນກາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ຂອງແຂວງ ມີຈຳນວນບ້ານທັງໝົດ 89 ບ້ານ, ມີ 17 ກຸ່ມບ້ານ, ມີ 14.241 ຄອບຄົວ, ມີພົນລະເມືອງທັງໝົດ 94.462 ຄົນ, ຍິງ 46.435 ຄົນ, ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງພົນລະເມືອງ 11 ຄົນ/ກມ², ມີ 5 ຊົນເຜົ່າຄື: ຊົນເຜົ່າລາວ, ຊົນເຜົ່າກຶມມຸ, ຊົນເຜົ່າມົ້ງ, ຊົນເຜົ່າອີວມຽນ ແລະ ຊົນເຜົ່າໄຕ ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຊີບເຮັດ ການກະສິກຳກວມ 76,76%, ການບໍລິການ 5,47%, ອຸດສາຫະກຳ 5,18% ແລະ ອາຊີບອື່ນໆ. ທົ່ວແຂວງມີບ້ານພັດທະນາ 15 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 15,74%, ບ້ານທຸກຍາກມີ 12 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 13,48%, ບ້ານພື້ນທຸກ 62 ບ້ານເທົ່າກັບ 70,78%, ຄອບຄົວຍິງທຸກຍາກ 1.319 ຄອບຄົວເທົ່າກັບ 9,09 % ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດ, ມີບ້ານວັດທະນະທຳ 51 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 61,77%, ບ້ານສາທາລະນະສຸກ 74 ບ້ານ ເທົ່າກັບ 86,51% ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພົນລະເມືອງໃນລະດັບ 1,9% ຕໍ່ປີຮອດປີ 2030 ຈະມີພົນລະເມືອງ ປະມານ 117.307 ຄົນ.

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ການປົກຄອງ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

ຕາຕະລາງ 1 ຈຳນວນພົນລະເມືອງແຍກຕາມເມືອງ

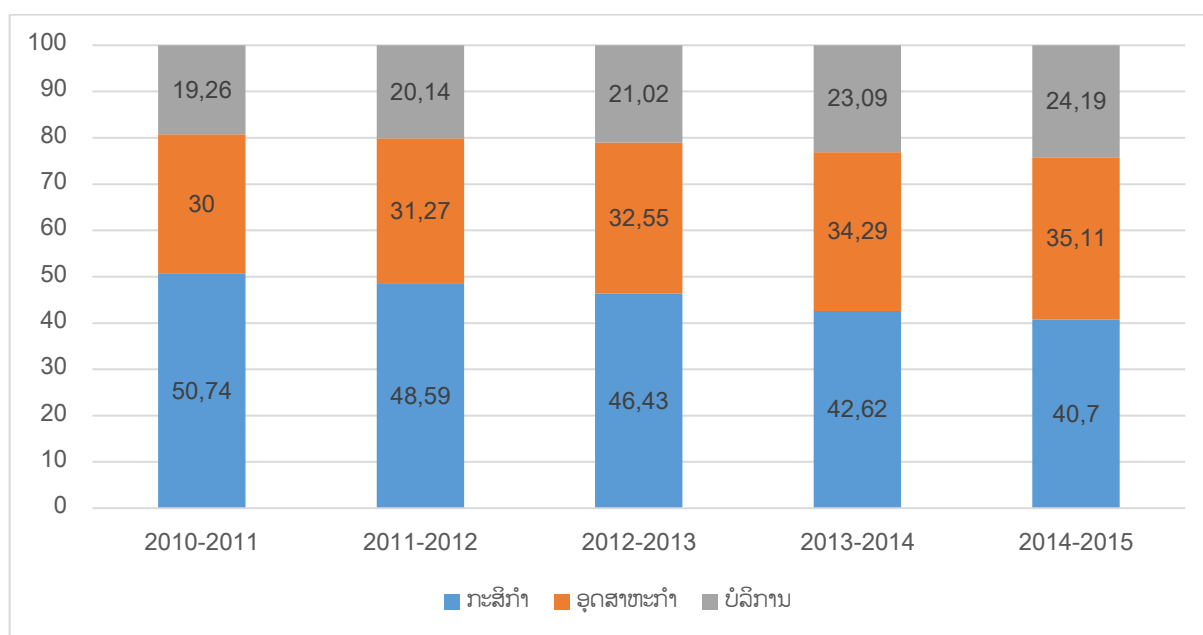
ລ/ດ	ຊື່ເມືອງ	ຈຳນວນບ້ານ	ຄອບຄົວ	ພົນລະເມືອງ	ຍິງ
1.	ອະນຸວົງ	19	3,386	24,638	12,182
2.	ທ່າໂທມ	26	3,575	23,592	11,584
3.	ລ້ອງແຈ້ງ	10	1,682	7,963	3,849
4.	ຮີ່ມ	9	17,777	10,656	5,138
5.	ລ້ອງຊານ	25	3,821	27,613	13,767
ລວມ		89	14,241	94,462	46,435

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຕາຕະລາງສັງລວມສະຖິຕິພົນລະເມືອງຂອງແຂວງ ປະຈຳປີ 2019

2) ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

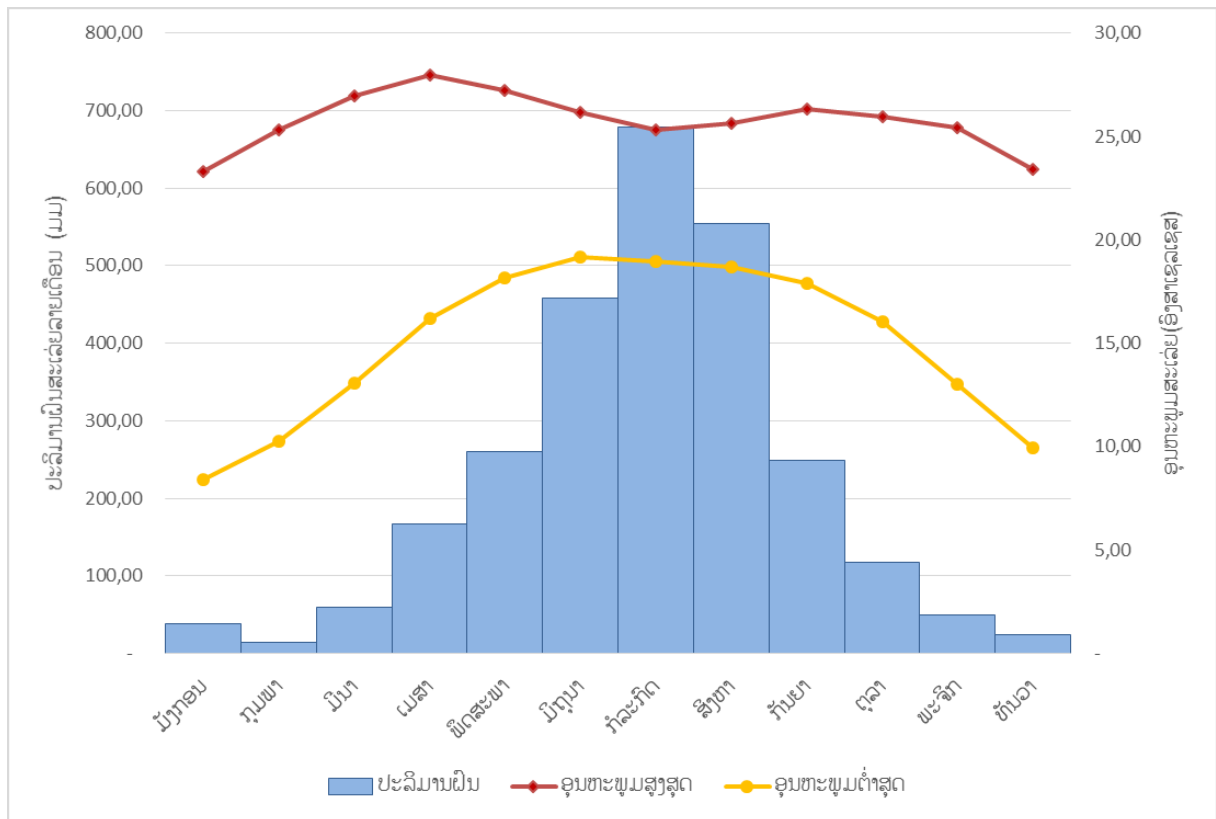
ນັບແຕ່ປີ 2011-2015 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງ ໄດ້ຫັນທິດເປັນອຸດສະຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ ໂດຍການຊຸດຄົ້ນທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມສາມາດບໍ່ມຸ້ອອນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ໂຄງ

ປະກອບ ເສດຖະກິດ ຂອງແຂວງມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້: ຂົງເຂດການບໍລິການ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ມີທ່າອ່ຽງ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນແຕ່ລະປີ, ໃນນີ້ ຂົງເຂດການບໍລິການ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 19,26% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 24,19% ໃນສົກປີ 2014-2015, ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 30% ໃນສົກປີ 2010-2011 ມາເປັນ 35,11% ໃນສົກປີ 2014-2015. ສ່ວນຂົງເຂດກະສິກຳ ແມ່ນຫຼຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນ ແຕ່ລະປີ ຈາກ 50,74% ໃນປີ 2011 ມາເປັນ 40,7% ໃນປີ 2015. ໂດຍລວມແລ້ວ ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ສະເລ່ຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 9,01%, ສະເພາະໃນປີ 2014 ແລະ 2015 ແມ່ນ ບັນລຸໂຕເລກການຂະຫຍາຍຕົວພຽງແຕ່ 8,03% ແລະ 8,75% ຕາມລຳດັບ. ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ 5 ປີ ບັນລຸ ໄດ້ 11.546,24 ຕື້ກີບ ສະເລ່ຍ 2.309,25 ຕື້ກີບ ຕໍ່ປີ; ສະເລ່ຍລາຍຮັບ ຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນ 1.133,22 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ. ໃນໄລຍະ 5 ປີ ສາມາດເກັບ ລາຍຮັບ ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າງົບປະມານ ໄດ້ 457,92 ຕື້ກີບ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ 1.731,56 ຕື້ກີບ ຊຶ່ງຂາດດຸນງົບປະມານ 1.273,65 ຕື້ກີບ.

ຮູບທີ 2 ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຂອງ ໄຊຊົມບູນ

3) ສະພາບພູມອາກາດ

ຮູບທີ 3 ແຜນຜາບສະແດງ ສະພາບພູມອາກາດ, 2006-2018⁴⁰

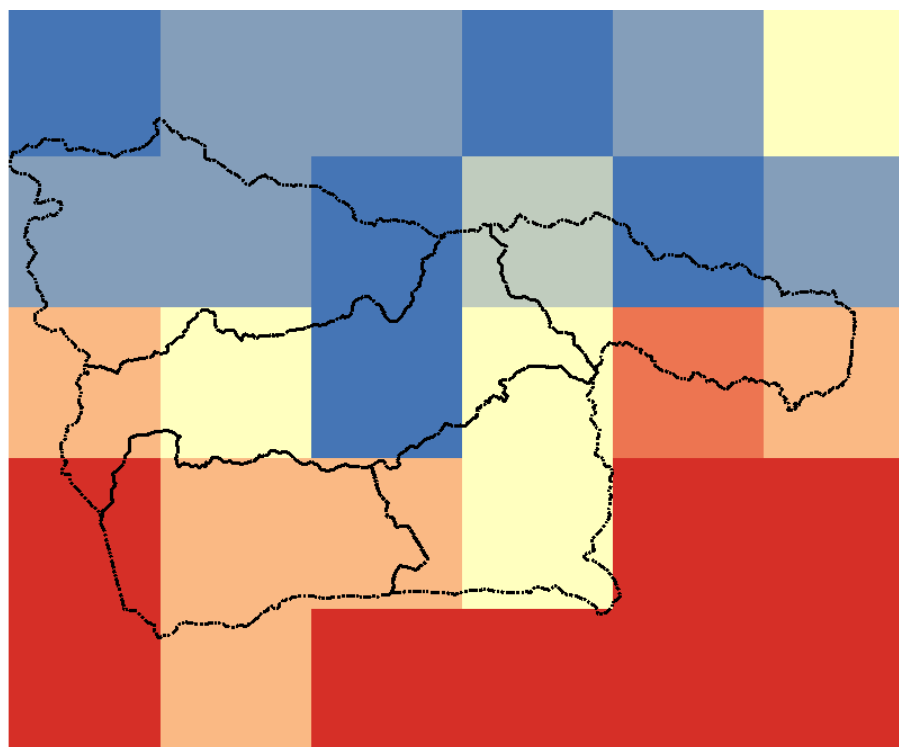
ໃນຮູບທີ 3 ເຫັນວ່າ ລັກສະນະ ຂອງລະດູຝົນ ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງເດືອນ ເມສາ ຫາ ກັນຍາ ແລະ ເດືອນ ກໍລະກົດ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ສູງທີ່ສຸດ ປະມານ 679 ມມ ແລະ ລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ມີນາ. ເດືອນ ກຸມພາ ມີປະລິມານຝົນລະເລ່ຍ ໜ້ອຍກວ່າເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 13,8 ມມ.

ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ແມ່ນ ຂຶ້ນສູງສຸດ ໃນ ເດືອນ ເມສາ ປະມານ 28 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ເລີ່ມຫຼຸດລົງ ແຕ່ເດືອນ ເມສາ ຫາ ທັນວາ ແລະ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ໃນເດືອນທັນວາ ແລະ ມັງກອນ ປະມານ 23 ອົງສາເຊລເຊສ ຊຶ່ງ ເປັນເດືອນ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງສຸດຕໍ່າກວ່າໝູ່. ສໍາລັບ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ແມ່ນມີຄ່າ ສູງທີ່ສຸດໃນເດືອນ ມິຖຸນາ ປະມານ 19,2 ອົງສາເຊລເຊສ ແລະ ເດືອນມັງກອນ ແມ່ນ ເດືອນທີ່ມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ໜ້ອຍກວ່າ ເດືອນອື່ນໆ ປະມານ 8,4 ອົງສາເຊລເຊສ

⁴⁰ ຂໍ້ມູນ: ສະຖານນິອຸຕຸນິຍົມ ທົ່ງໄຫຫີນ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ກຊສ

4) ການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ

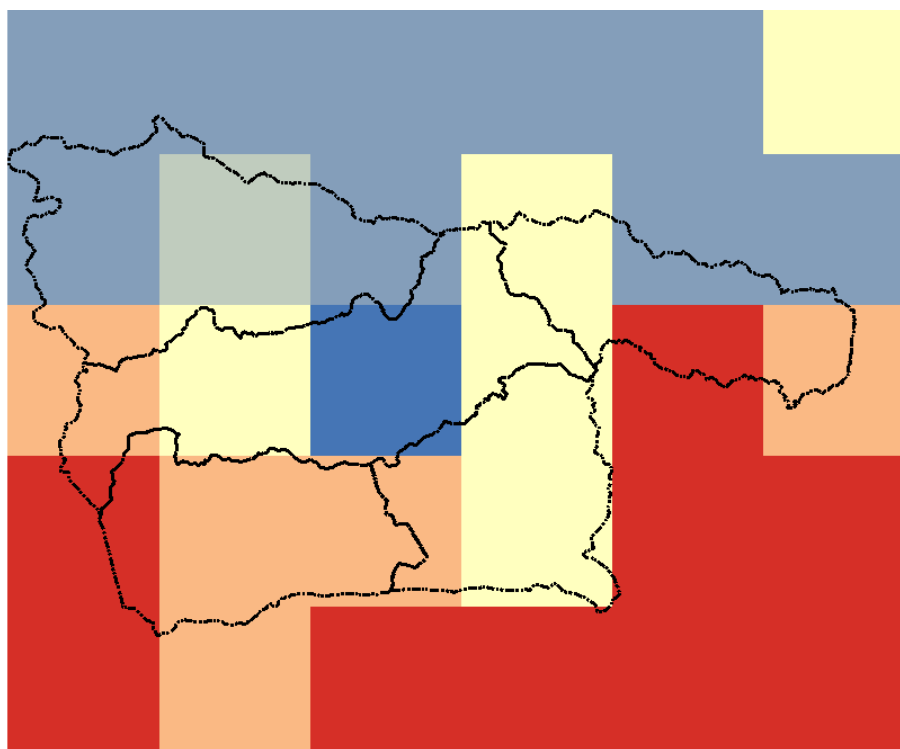
ອີງຕາມຂໍ້ມູນ ຈາກ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ຂອງ ອົງການນາຊາ (NASA-NEXGDDP) ໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ຢູ່ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ. ສຳລັບປັດໃຈ ຂອງ ສະພາບພູມອາກາດ ປະກອບມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ແລະ ຝົນ. ຂອບເຂດຂອງການວິເຄາະ ມີສະພາບອາກາດທຽບຖານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປີ 1976-2005, ສຳລັບການວິເຄາະ ແບບຈຳລອງສະພາບພູມອາກາດ ໃນອະນາຄົດ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021-2050 ແລະ ສົມມຸດຖານການວິເຄາະ ແມ່ນມີ 2 ຮູບແບບ ຄື: RCP4.5 ແລະ RCP8.5.

ຮູບທີ 4-1 ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ແຕ່ປີ 1976-2005

ໃນຮູບທີ 4-1 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ ແຕ່ປີ 1976-2005, ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດ ສະເລ່ຍ ທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 16-22,25 ອົງສາເຊລເຊສ, ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ໂດຍມີ ອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 16-17 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ລ້ອງຊານ, ເມືອງ ອະນຸວົງ, ເມືອງ ຮົ່ມ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມຕ່ຳສຸດສະເລ່ຍ ສູງກ່ວາເມືອງ ອື່ນໆຢູ່ລະຫວ່າງ 19-22,5 ອົງສາເຊລເຊສ.

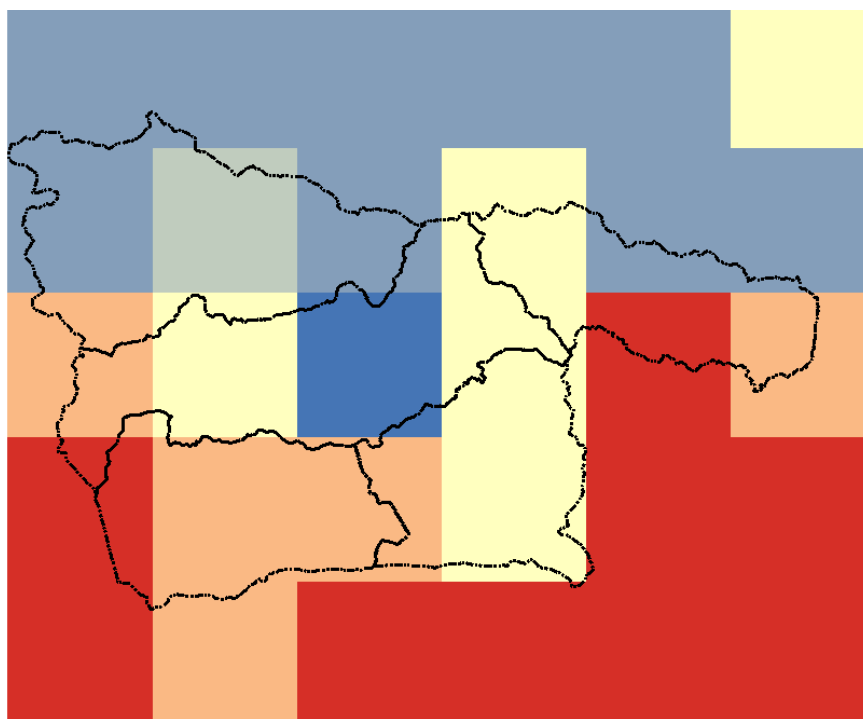

ຮູບທີ 4-2 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

ໃນຮູບທີ 4-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-23,51 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,29 ອົງສາເຊລເຊສ). ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງ ທີ່ມີອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,30 ອົງສາເຊລ ເຊສ). ສໍາລັບພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ລ້ອງຊານ, ເມືອງ ອະນຸວົງ, ເມືອງ ຮົ່ມ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມ ຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ສູງກ່ວາເມືອງ ອື່ນໆຢູ່ລະຫວ່າງ 20-23,51 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,28 ອົງສາເຊລເຊສ).

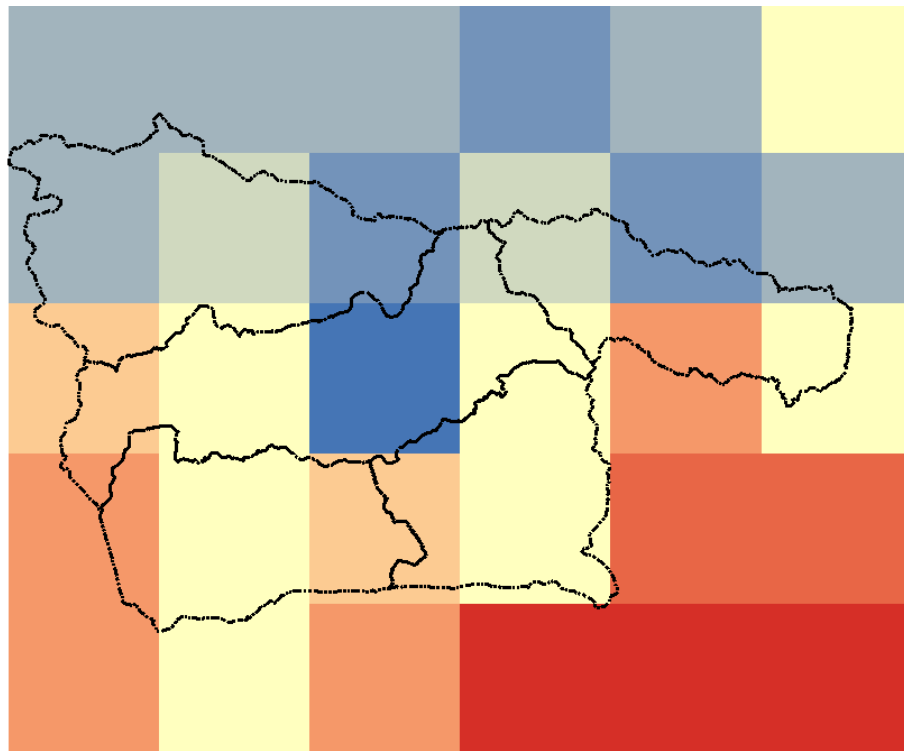
ຮູບທີ 4-3 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

ອົງສາເຊລເຊສ

17 18 19 20 21 22 23.5

ໃນຮູບທີ 4-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5 ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍທົ່ວແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 17-23,70 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,46 ອົງສາເຊລເຊສ). ຊຶ່ງເຫັນວ່າເມືອງທີ່ມີ ອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າເມືອງອື່ນໆ ແມ່ນ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມໂດຍມີອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດສະເລ່ຍ ຢູ່ລະຫວ່າງ 17-18 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,46 ອົງສາເຊລເຊສ). ສໍາລັບພື້ນທີ່ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ ລ້ອງຊານ, ເມືອງ ອະນຸວົງ, ເມືອງ ຮົ່ມ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີ ອຸນຫະພູມຕໍ່າ ສຸດສະເລ່ຍ ສູງກວ່າເມືອງ ອື່ນໆຢູ່ລະຫວ່າງ 20-23,70 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,46 ອົງສາເຊລເຊສ).

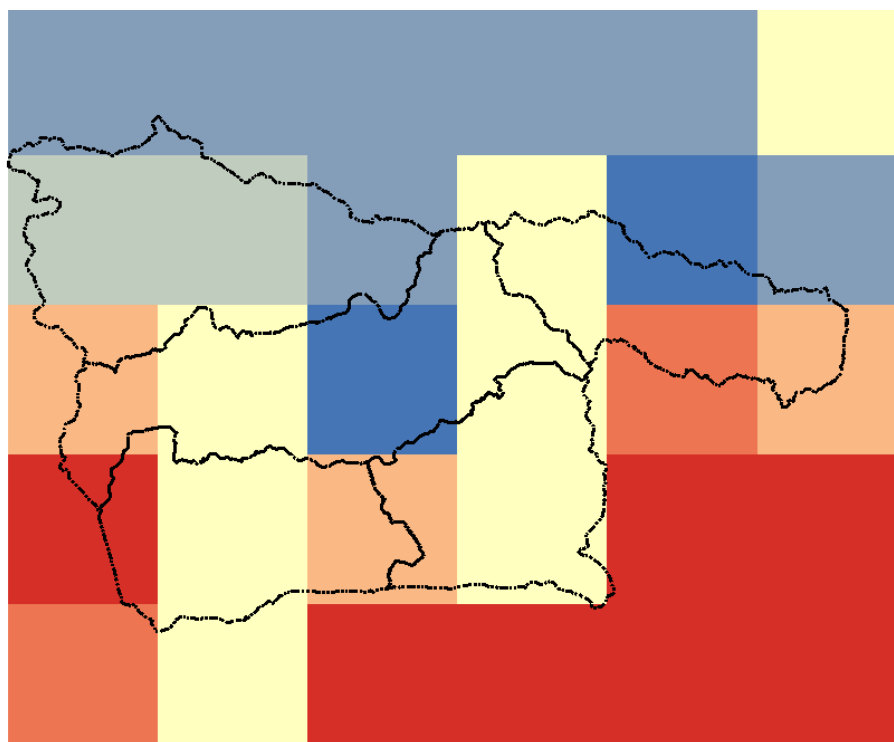

ຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ປີ 1976-2005

ອົງສາເຊລເຊສ

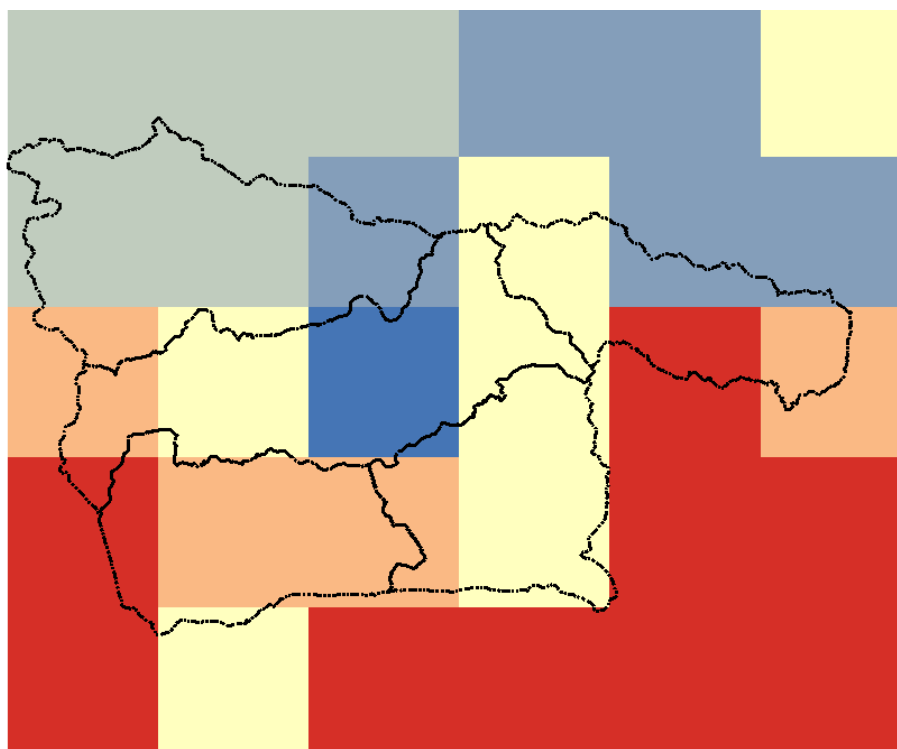
ໃນຮູບທີ 5-1 ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍ ຢູ່ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 24-30 ອົງສາເຊລເຊສ. ເມືອງ ລ້ອງຊານ, ເມືອງ ຮິມ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແລະ ຂອງເມືອງ ອານຸວົງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 28-30 ອົງສາເຊລເຊສ. ສຳລັບເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ປະມານ 24-25 ອົງສາເຊລເຊສ.

ຮູບທີ 5-2 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

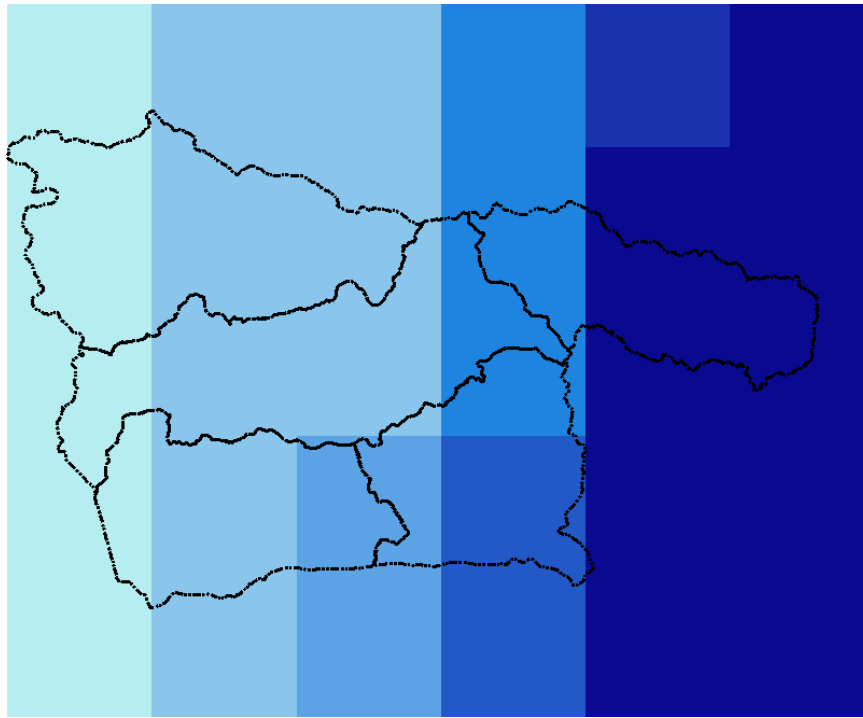
ໃນຮູບທີ 5-2 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP4.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 26-32,46 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,238 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ລ້ອງຊານ, ເມືອງ ຮົ່ມ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແລະ ຂອງເມືອງ ອານຸວົງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29-32,46 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,228 ອົງສາເຊລເຊສ).

ຮູບທີ 5-3 ອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຈາກ ສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

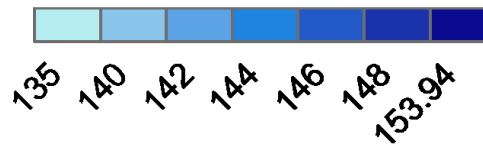

ໃນຮູບທີ 5-3 ສົມມຸດຖານການວິເຄາະສະພາບພູມອາກາດ RCP8.5, ອຸນຫະພູມສູງສຸດ ສະເລ່ຍທົ່ວ ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 26-32,71 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,482 ອົງສາເຊລເຊສ). ເມືອງ ລ້ອງຊານ, ເມືອງ ຮົ່ມ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແລະ ຂອງເມືອງ ອານຸວົງ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍສູງກວ່າ ເມືອງອື່ນໆ ຢູ່ລະຫວ່າງ 29-32,71 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,473 ອົງສາເຊລເຊສ). ສຳລັບເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີອຸນຫະພູມສູງສຸດສະເລ່ຍ ຕ່ຳກວ່າໝູ່ ປະມານ 26-27 ອົງສາເຊລເຊສ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1,487 ອົງສາເຊລເຊສ).

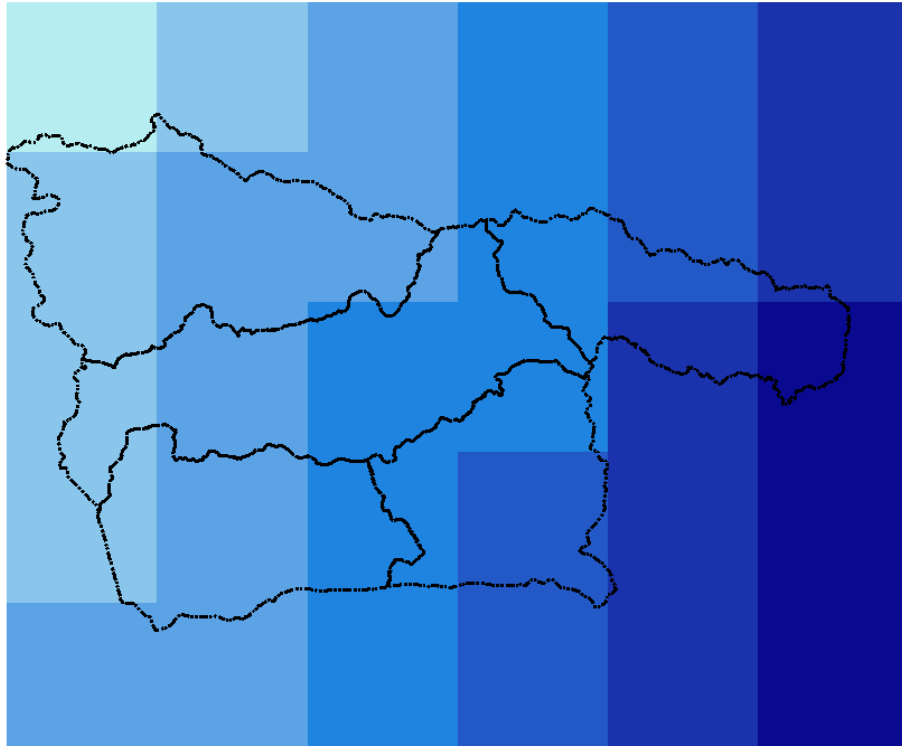

ຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ, ປີ 1976-2005

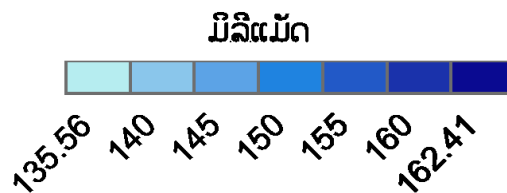
ມິລີແມັດ

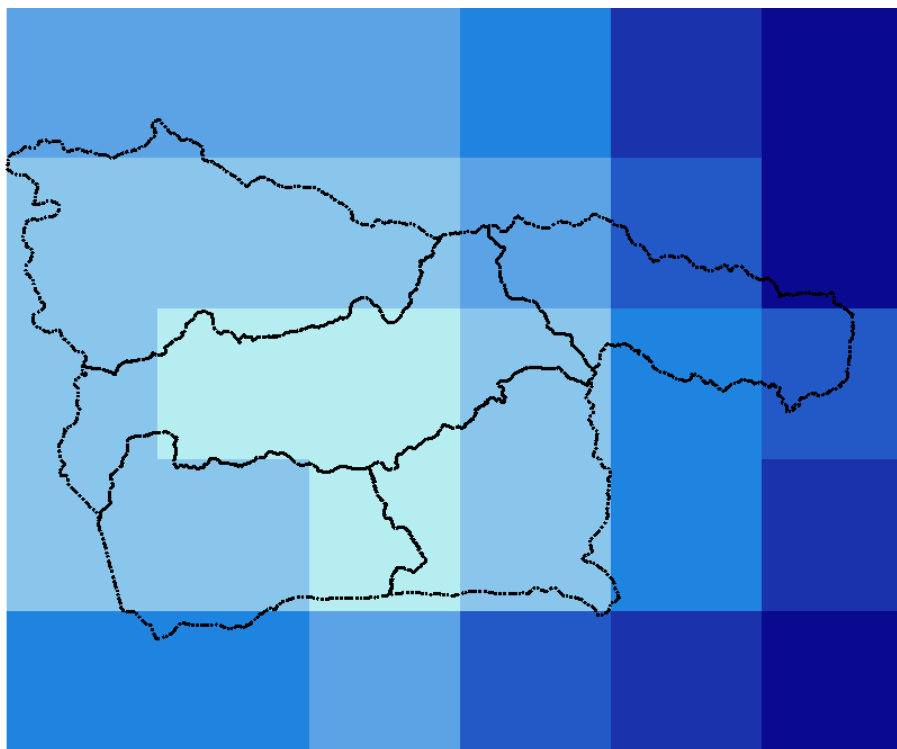
ໃນຮູບທີ 6-1 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຢູ່ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ນັບແຕ່ປີ 1976-2005 ແມ່ນກະຈາຍຕົວ ຢູ່ ໃນລະຫວ່າງ 135-153,94 ມມ. ເມືອງ ທ່າໂທມ ແລະ ເມືອງ ຮີ່ມ ແລະ ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ອານຸວົງ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 144-153,94. ມມ. ສ່ວນ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 135-142 ມມ.

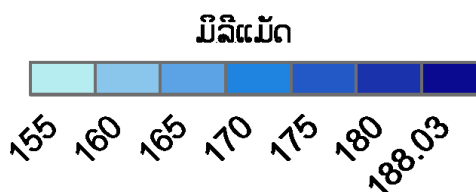
ຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP4.5), ປີ 2021-2050

ໃນຮູບທີ 6-2 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP4.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 140-162,41 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 5,61 ມມ). ເມືອງ ທ່າໂທມ, ເມືອງ ຮີມ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ອານຸວົງ ແລະ ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ກະຈາຍຕົວສູງ ກວ່າເມືອງ ອື່ນໆ, ຊຶ່ງລະດັບການກະຈາຍຕົວ ຢູ່ລະຫວ່າງ 150-153,94 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 6,40 ມມ). ສ່ວນ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເມືອງ ອະນຸວົງ ແລະ ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແມ່ນມີຝົນສະເລ່ຍຢູ່ທີ່ປະມານ 140-145 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 4,24 ມມ).

ຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານ ການວິເຄາະ (RCP8.5), ປີ 2021-2050

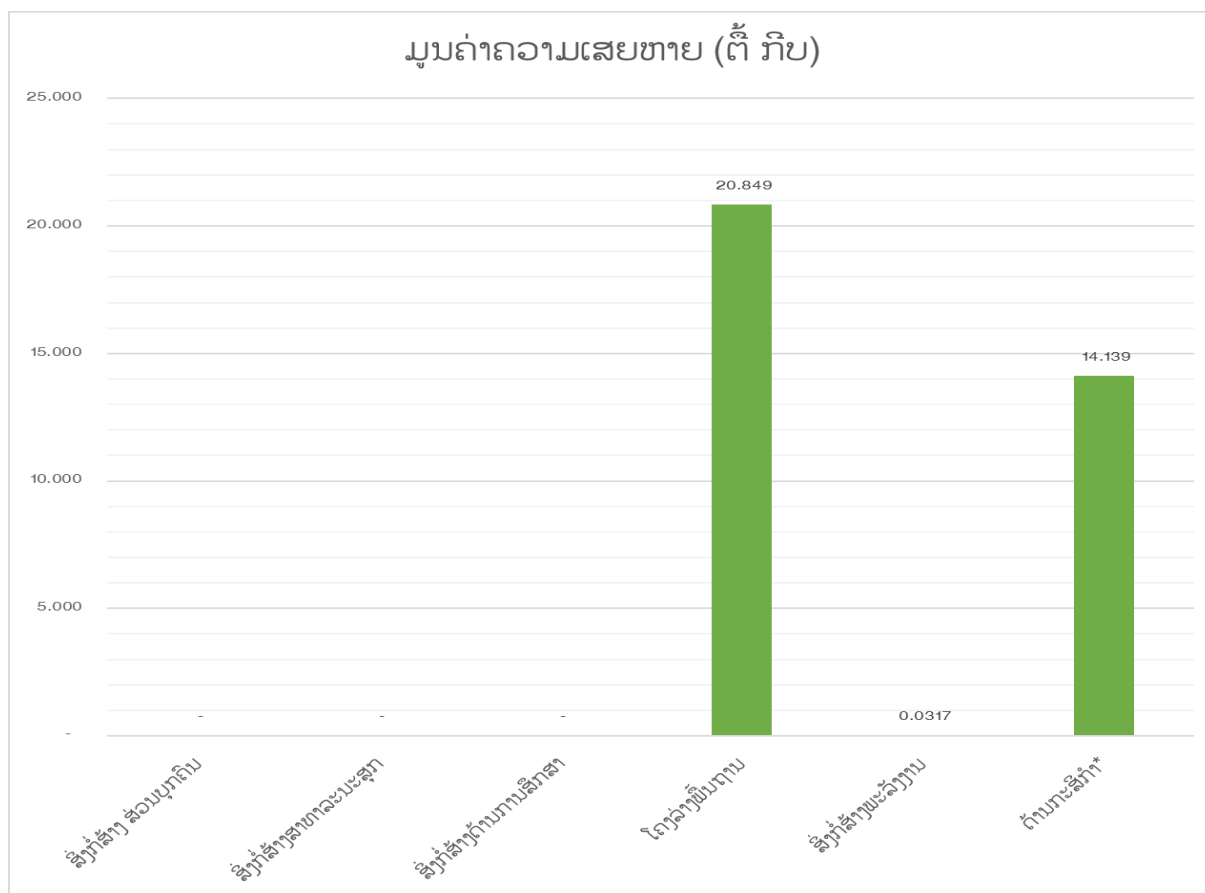

ໃນຮູບທີ 6-3 ປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍ ຈາກສົມມຸດຖານການວິເຄາະ RCP8.5 ປີ 2021-2050 ຢູ່ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 155-175 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 18,12 ມມ). ສ່ວນເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີ ຝົນສະ ເລ່ຍ ຢູ່ທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງ 160-175 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 20,60 ມມ), ສຳລັບ ເມືອງ ອານຸວົງ ແລະ ເມືອງ ຮົ່ມ ແມ່ນມີປະລິມານຝົນ ສະເລ່ຍຕ່ຳກວ່າເມືອງອື່ນໆ 155-160 ມມ (ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 14,74 ມມ).

5) ຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ

ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເປັນຕົ້ນມາ ແຂວງໄຊສົມບູນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໄຟຟ້າບັດທຳມະຊາດ ອັນ ເນື່ອງ ມາຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດ ຂອງ ປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ, ຊົນລະ ປະທານແຫຼ່ງນ້ຳກິນ, ນ້ຳໃຊ້, ໄຟຟ້າ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດ ຂອງ ແຂວງ. ໃນປີ 2018 ໄດ້ເກີດໄຟນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄດ້ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າປີອື່ນໆ. ສຳລັບສິ່ງກໍ່ສ້າງສ່ວນ ບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ໂຮງຮຽນ, ຫໍພັກນັກຮຽນ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ: ເສັ້ນທາງ (ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ແຂວງ ແລະ

ເມືອງ), ຂົວ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານຜະລັງງານ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເສົາໄຟຟ້າ, ໜໍ້ແປງ. ນອກຈາກນີ້, ດ້ານກະສິກໍາ ໄດ້ລວມເອົາ ເນື້ອທີ່ ຜົນລະປູກ, ສັດລ້ຽງ, ໜອງປ່າ ແລະ ຊົນລະປະທານ.⁴¹

ຮູບທີ 7 ຜົນເສຍຫາຍຈາກສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ 2017-2019 (ຕື້ກີບ)

ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກ ສະພາບອາກາດຮຸນແຮງ ນັບແຕ່ປີ 2017-2019 ເຫັນວ່າມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີ ຕໍ່ຂົງເຂດ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ) ຈະສູງກວ່າໝູ່ ປະມານ 20,846 ຕື້ກີບ ແລະ ຮອງລົງ ມາ ແມ່ນຜົນ ເສຍຫາຍ ທີ່ມີຕໍ່ຂົງເຂດກະສິກໍາ ຊຶ່ງໄດ້ແກ່ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງ ແລະ ຊົນລະປະທານ ລວມມູນຄ່າປະມານ 14,139 ຕື້ກີບ. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນສິ່ງປູກສ້າງຜະລັງງານ ແມ່ນມີມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່າກວ່າໝູ່ ປະມານ 31 ລ້ານກີບ. ສ່ວນຂົງເຂດອື່ນໆ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍ.

⁴¹ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ແຂວງ;

3.2.18.2 ຜົນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

1) ຄຳຂອງການປະເມີນ

ກ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Exposure)

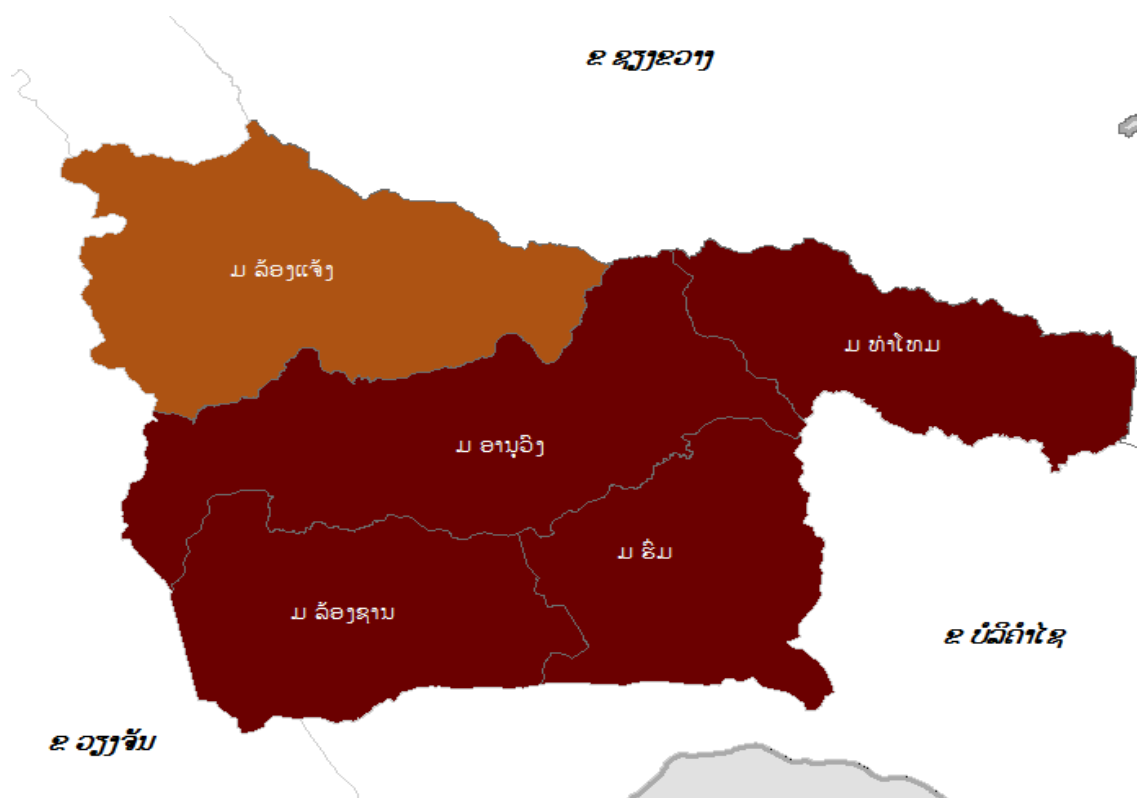

ຮູບທີ 8-1 ແຜນທີ່ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນ ລະດັບ ຕ່ຳຫຼາຍ ຫາ ປານກາງ. ໃນນັ້ນເມືອງ ທ່າໂທມ ແມ່ນມີລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບ ປານກາງ. ສຳລັບ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ເມືອງ ອານຸວົງ, ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແລະ ເມືອງ ອີມ ແມ່ນມີ ລະດັບ ການປະເຊີນຕໍ່ການ ປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ຕ່ຳຫຼາຍ.

ຂ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ (Sensitivity)

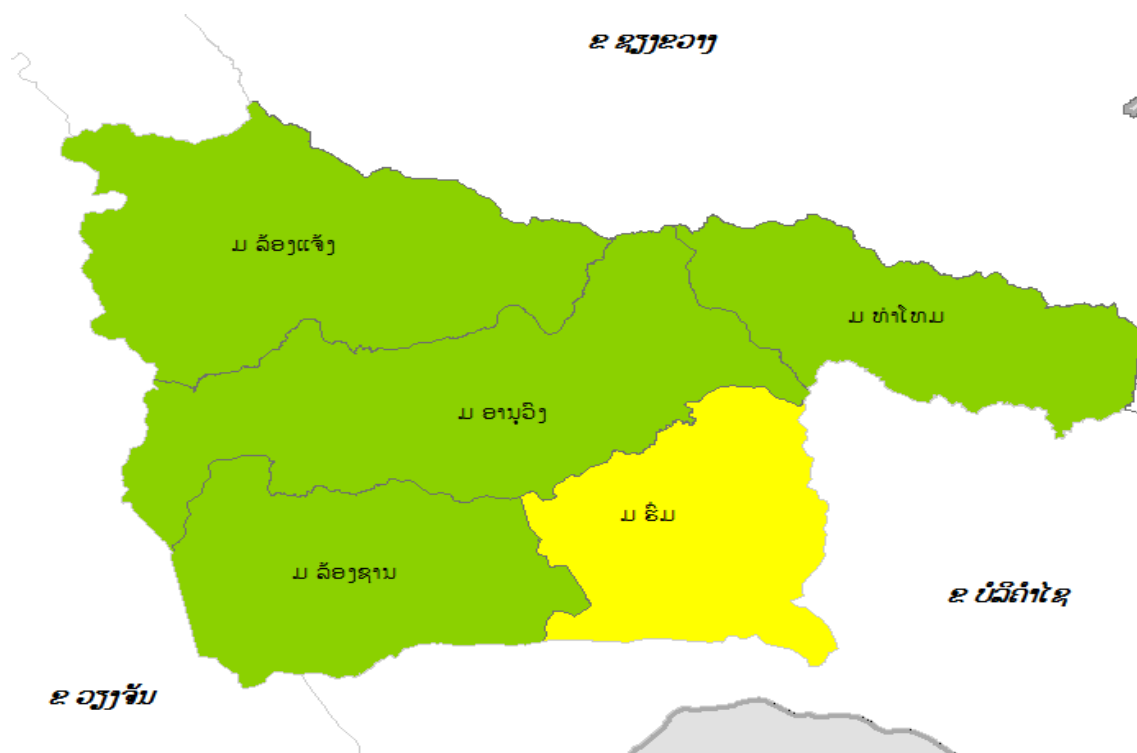

ຮູບທີ 8-2 ແຜນທີ່ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ. ເມືອງ ທ່າໂທມ, ເມືອງ ອານຸວົງ, ເມືອງ ຮີມ ແລະ ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແມ່ນມີ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລະດັບ ສູງຫຼາຍ. ສ່ວນເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ ແມ່ນມີ ລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວ ໃນລັດດັບ ສູງ.

ຄ) ຜົນການປະເມີນ ຂອງ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (Adaptive Capacity)

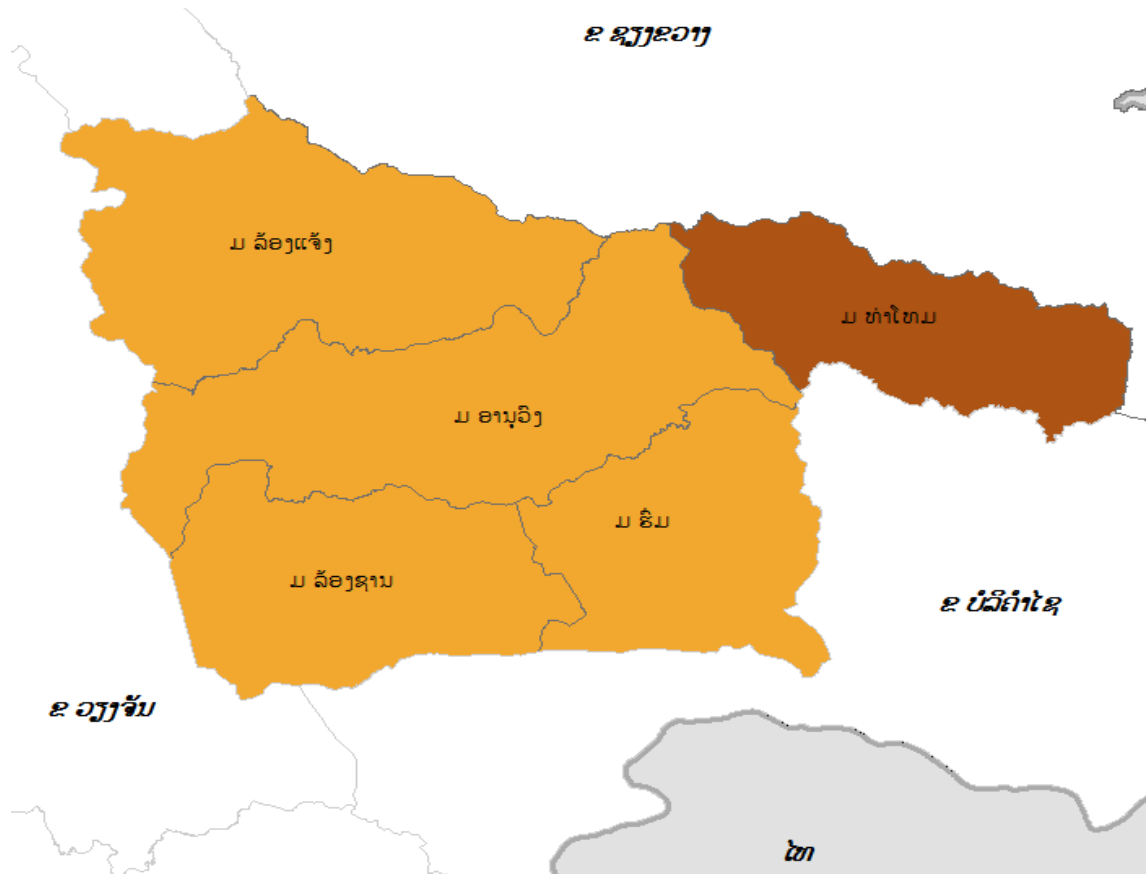

ຮູບທີ 8-3 ແຜນທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຢູ່ໃນ ລະດັບປານກາງ ຫາ ສູງ ຄື: ເມືອງ ຮີມ ແມ່ນມີ ລະດັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ປານກາງ. ສໍາລັບ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ເມືອງ ອານຸວົງ, ເມືອງ ທ່າໂທມ ແລະ ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບ ສູງ.

2) ຜົນການປະເມີນ ຄວາມບອບບາງ (Vulnerability)

ຮູບທີ 8-4 ແຜນທີ່ ຄວາມບອບບາງ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ

ເນື່ອງຈາກ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບສູງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ໄດ້ກະທົບ ຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ກະສິກຳ ນັບມື້ນັບເຝີມຂຶ້ນ. ມີຫຼາຍຕົວເມືອງ ທີ່ມີລະດັບຄວາມອ່ອນໄຫວ ລະດັບສູງ ຫາ ສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນລະດັບປານກາງ ຫາ ສູງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມບອບບາງ ຂອງ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແມ່ນ ຢູ່ໃນລະດັບ ປານກາງ ຫາ ສູງ ໂດຍ ສະເພາະເມືອງທ່າໂທມ ເປັນເມືອງທີ່ມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ສູງ. ສຳລັບ ເມືອງ ລ້ອງແຈ້ງ, ເມືອງ ອານຸວົງ, ເມືອງ ລ້ອງຊານ ແລະ ເມືອງຮົ່ມ ແມ່ນມີລະດັບ ຄວາມບອບບາງ ໃນລະດັບ ປານກາງ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແມ່ນ ມີຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບປານກາງ ຫຼື ຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ 3.

ການຮ່ວມມື ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍ

UN HABITAT
FOR A BETTER URBAN FUTURE

ຕິດຕໍ່ພົວພັນເພີ່ມເຕີມ

ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກຊສ

ຊັ້ນ2, ຕຶກ 100, ບ້ານ ສີສະຫວາດ, ເມືອງ ຈັນທະບູລີ, ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ.

ໂທລະສັບ: 030 5538616, ຖ້ຳ ປ.ນ 7864